

APOSTOL

SINALING SINODAL

TALAAN NG NILALAMAN

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, simula	1A	1B	2	3	4	5	6	7	8
	9	10	11	12	13	14	15	16	17
	18	19	20	21A	21B	22	23	24	25
	26	27	28	29	30	31	32	33	34
	35	36	37	38	39	40A	40B	40C	41
	42	43	44	45	46	47	48	49	50A
	51A								
Ang Sulat ni Santiago, nagsisimula sa	50B	51B	52	53	54	55	56	57A	57B
Unang Epistola ni Pedro, simula	58A	58B	58C	58D	59	60	61	62	63
Ikalawang Epistola ni Pedro, nagsisimula	64	65	66	67	68A				
Unang Epistola ni Juan, simula	68B	69	70	71	72	73A	73B	73C	74A
	74B								
Ikalawang Epistula ni Juan, simula sa talata	75								
Ikatlong Epistola ni Juan, nagsisimula sa	76								
Ang Sulat ni Hudas, nagsisimula sa	77	78							
Ang Sulat sa mga Taga-Roma, simula	79a	79B	80	81A	81B	82	83	84	85
	86	87	88A	88B	89	90	91	92	93
	94	95	96A	96B	96C	97	98	99	
	100	101	102	103	104	105	106	107	108
	109	110	111	112	113	114			
	115	116	117	118	119	120	121A	121B	
Unang Sulat sa mga taga-Corinto, simula	122	123	124	125A	125B	125C			
	126	127	128	129	130A	130B	131	132	133
	134	135	136	137	138				
	139	140	141	142	143A	143B	143C	144	145
	146	147	148	149	150				
	151	152	153	154A	154B	155	156	157	158
	159	160	161	162	163				
	164	165	166						
Ikalawang Sulat sa mga taga-Corinto, simula	167A	167B	168	169	170	171			
	172	173	174	175	176	177	178	179	180
	181	182A	182B	183	184				
	185	186	187	188	189	190	191	192	193
	194	195	196	197					
Epistola sa mga taga-Galacia, simula	198	199	200	201	202	203	204	205	
	206	207	208A	208B	209	210A	210B	210C	211
	212	213	214	215A	215B				
Ang Sulat sa mga taga-Efeso, simula	216	217	218	219	220A	220B	221	222	
	223	224A	224B	225	226	227	228	229	230A
	230B	231	232	233	234				
Makasulat sa mga taga-Filipos, nagsisimula sa	235	236	237	238	239	240			
	241	242	243	244	245	246	247	248	
Liham sa mga taga-Colosas, simula	249A	249B	250	251	252	253	254	255	
	256	257	258	259	260A	260B	261		
Unang Sulat sa mga taga-Tesalonica, nagsisimula	262	263	264	265	266	267			
	268	269	270	271	272	273			
Ikalawang Sulat sa mga Taga-Tesalonica, simula	274A	274B	275	276	277				
1 Timoteo, seksyon	278	279	280A	280B	281	282	283	284	285A
	285B	285C							
	286	287	288	289					
Ikalawang Epistola kay Timoteo, nagsisimula sa	290A	290B	291	292	293				
	294	295	296	297	298	299			
Liham kay Tito, nagsisimula sa	300A	300B	301	302A	302B				
Makasulatan kay Filemón, nagsisimula sa	302C								
Ang Sulat sa mga Hebreo, simula	303	304	305	306	307	308	309	310	311A

[311B](#) [312](#) [313](#) [314](#) [315](#) [316](#) [317](#) [318A](#) [318B](#) [319](#) [320](#) [321A](#) [321B](#)
[322](#) [323](#) [324](#) [325](#) [326](#) [327](#) [328](#) [329A](#) [329B](#) [330](#) [331A](#) [331B](#) [332](#)
[333A](#) [333B](#) [334](#) [335](#)

Apendise

Pagsunod-sunod ng mga babasahin mula sa Epistola:

Para sa lahat ng linggo	162
Sa panahon ng Dakilang Kwaresma.....	177

Prokimen at mga Alleluia:

Linggo	183
Mga araw ng linggo.....	186

Isang koleksyon para sa labindalawang buwan:

[Setyembre](#) [Oktubre](#) [Nobyembre](#) [Disyembre](#) [Enero](#) [Pebrero](#)
[Marso](#) [Abril](#) [Mayo](#) [Hunyo](#) [Hulyo](#) [Agosto](#)

Prokimen, mga Alleluia at mga Apostol:

Pangkalahatan sa mga Santo	243
Para sa iba't ibang okasyon	249

ANG GAWA NG MGA BANAL NA APOSTOL

Mga Gawa ng Banal na mga Apostol, simula 1A

Sinulat ko sa iyo ang unang aklat, Teófilo, tungkol sa lahat ng ginawa at itinuro ni Jesus mula sa pasimula hanggang sa araw na siya'y inakyat sa langit, nang magbigay siya ng mga tagubilin sa pamamagitan ng Banal na Espiritu sa mga Apostol na kaniyang pinili, na kaniya ring ipinakita sa kanila na siya'y buhay pagkatapos ng kaniyang paghihirap, sa pamamagitan ng maraming kumbinsing patunay, sa paglitaw sa kanila sa loob ng apatnapung araw at pagsasalita tungkol sa Kaharian ng Diyos. At nang tipunin na Niya sila, inutusan Niya sila: 'Huwag kayong umalis sa Jerusalem, kundi maghintay kayo sa pangako ng Ama, na inyong narinig sa Akin; sapagkat si Juan ay nagbinyag ng tubig, ngunit kayo ay babinyagan sa pamamagitan ng Banal na Espiritu sa loob ng ilang araw.' Kaya't nagtipon-tipon sila at tinanong Siya, na nagsasabi, 'Panginoon, ibabalik mo na ba ngayon ang kaharian sa Israel? Ngunit sinabi Niya sa kanila, 'Hindi sa inyo ang makaalam ng mga panaun o petsa na itinakda ng Ama sa Kanyang sariling kapamahalan; kundi kayo'y makakatanggap ng kapangyarihan pagdating ng Banal na Espiritu sa inyo, at kayo ang magiging mga saksi Ko sa Jerusalem, at sa buong Judea at Samaria, at hanggang sa kaduluduluan ng daigdig.'

Mga Gawa 1:1-8
Ang Maringal na Pagkabuhay na Muli ni Cristo

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, simula 1B

Sa aking unang aklat, Teófilo, isinulat ko ang salaysay ng lahat ng ginawa at itinuro ni Jesus mula pa sa simula, hanggang sa araw na siya'y inakyat sa langit, matapos magbigay ng mga tagubilin sa pamamagitan ng Banal na Espiritu sa mga Apostol na pinili niya, na kaniyang ipinakita na buhay siya pagkatapos ng kaniyang paghihirap sa pamamagitan ng maraming patunay, at nakita nila siya sa loob ng apatnapung araw at nagsalita tungkol sa Kaharian ng Diyos. At habang sila'y nakaupo sa hapag-kainan, iniutos Niya sa kanila na huwag iwan ang Jerusalem, kundi maghintay sa ipinangako ng Ama, 'na inyong narinig sa Akin. Sapagkat si Juan ay nagbinyag ng tubig, ngunit kayo ay babinyagan ng Banal na Espiritu pagkalipas ng ilang araw na ito'. Kaya, nang sila'y magtipon-tipon, tinanong nila Siya, 'Panginoon, ibabalik mo na ba ngayon ang kaharian sa Israel?' At sinabi Niya sa kanila, 'Hindi sa inyo ang makaalam ng mga panaahong itinakda ng Ama sa kaniyang sariling kapamahalan. Ngunit kayo'y makakatanggap ng kapangyarihan pagdating ng Banal na Espiritu sa inyo, at kayo'y magiging mga saksi ko sa Jerusalem, at sa buong Judea at Samaria, at hanggang sa kaduluduluan ng lupa.' At nang masabi na Niya ito, habang pinagmamasdan nila, Siya'y binuhat, at isang ulap ang sumakop sa Kanya at hindi na Siya nila nakita. At habang nakatitig sila sa langit habang siya'y iniaakyat, narito, may dalawang lalaking nakasuot ng puting damit ang tumayo sa tabi nila at nagsabi, 'Mga lalaking taga-Galilea, bakit kayo nakatayo at nakatingin sa langit? Ang Jesus na ito, na iniaakyat mula sa inyo patungo sa langit, ay darating sa paraang gaya ng pagkakita ninyo sa kaniyang pag-akyat sa langit.' Pagkatapos, bumalik sila sa Jerusalem mula sa bundok na tinatawag na Bundok ng mga Olibo, na malapit sa Jerusalem, isang araw na lakad ayon sa Sabado.

Mga Gawa 1:1-12
Ang Pag-akyat ng Panginoon

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 2

Noong mga araw na iyon, ang mga Apostol ay bumalik sa Jerusalem mula sa Bundok ng mga Oliba, na malapit sa Jerusalem, isang araw na lakad sa Sabado. At nang sila'y makarating, umakyat sila sa silid sa itaas, kung saan sila naninirahan: sina Pedro at Santiago, Juan at Andreo, si Felipe at

si Tomas, si Bartolomeo at si Mateo, si Santiago na anak ni Alfeo at si Simon na Masigasig, at si Hudas na kapatid ni Santiago. Lahat ng ito ay patuloy na nagpapakasigasig sa panalangin, kasama ang ilang mga babae at si Maria, ina ni Jesus, at ang kanyang mga kapatid. At sa mga araw na iyon, tumindig si Pedro sa gitna ng mga alagad at nagsabi (sapagkat may mga isang daan at dalawampung tao ang nagtipon-tipon): 'Mga kapatid! Kinakailangan na matupad ang hula sa mga Kasulatan, na sinalita ng Banal na Espiritu sa pamamagitan ng bibig ni David tungkol kay Judas—na siyang pinuno ng mga humuli kay Jesus—siya ay binilang sa piling namin at nakatanggap ng s ng ministryong ito. 'Kaya't kinakailangan na ang isa sa mga kasama namin sa buong panahon ng pamamalagi at paglilingkod sa amin ng Panginoong Jesus—mula sa binyag ni Juan hanggang sa araw na Siya'y inakyat mula sa amin—ay maging saksi kasama namin ng Kanyang pagkabuhay na mag-uli.' At kanilang iniharap ang dalawang lalaki: si Jose, na tinatawag na Barsabas, na kilala rin bilang Justus, at si Matías; at sila'y nanalangin at nagsabi: 'Ikaw, Panginoon, na nakakakilala sa puso ng lahat, ipakita mo sa amin mula sa dalawang ito ang taong pinili Mo upang tumanggap ng ministryo at ng pagka-apostol na iniwan ni Judas, upang siya'y mapunan ang kaniyang puwesto. At naghagis sila ng kapalaran para sa kanila, at ang kapalaran ay napunta kay Matías, at siya ay naibilang sa labing-isang mga Apostol.

Mga Gawa 1:12–17; 21–26
Lunes ng Maliwanag na Linggo

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 3

Noong mga araw na iyon, nang dumating na ang araw ng Pentekostes, ang lahat ng mga Apostol ay magkakasama sa isang lugar. Biglang may dumating na tunog mula sa langit, na parang humahagulgol na malakas na hangin, at pinuno nito ang buong bahay na kanilang kinatatayuan. At may nagpakita sa kanila ng mga dila na parang apoy, na nahati sa kanila, at may isa na tumahimik sa bawat isa sa kanila. At silang lahat ay napuno ng Espiritu Santo at nagsimulang magsalita sa ibang mga wika, ayon sa ipinagkaloob ng Espiritu sa kanila na magsalita. Nang panahong iyon, may mga Hudyo sa Herusalem, mga taong deboto mula sa bawat bansang ilalim ng langit. Nang maganap ang tunog na ito, nagtipon ang mga tao at naguluhan, sapagkat narinig ng bawat isa na sila'y nagsasalita sa sariling wika. At sila'y namangha at nagulat, at nagsasabi sa isa't isa, 'Hindi ba taga-Galilea ang lahat ng ito na nagsasalita? Paano nga't naririnig natin silang nagsasalita sa ating sariling mga wika, ang mga wikang ating pinanganakan? Mga Parthian, mga Median, mga Elamita, at mga naninirahan sa Mesopotamia, mga Hudyo at mga taga-Capadocia, mga taga-Ponto at mga taga-Asia, mga taga-Phrygia at mga taga-Pamphylia, mga Ehipsiyo at ang mga mula sa mga bahagi ng Libya malapit sa Cyrene, at mga bisita mula sa Roma—mga Hudyo at mga proselyta, mga taga-Creta at mga Arabo—naririnig naming sila'y nagsasalita sa aming sariling mga wika tungkol sa makapangyarihang mga gawa ng Diyos?

Mga Gawa 2:1–11
Linggo ng Pentekostes

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 4

Noong mga araw na iyon, tumindig si Pedro kasama ng Labing-isa, itinaas ang kanyang tinig at nagsalita sa kanila: 'Mga lalaki ng Judea, at lahat ng naninirahan sa Jerusalem! Mabalitaan ninyo ito, at pakinggan ninyo ang aking mga salita: ang mga taong ito ay hindi lasing, gaya ng inyong inaakala, sapagkat ngayon ay ikatlong oras pa lamang ng araw; kundi ito ang sinabi ng propeta Joel: 'Sa mga huling araw,' sabi ng Diyos, 'ibubuhos ko ang aking Espiritu sa lahat ng tao. Ang inyong mga anak na lalaki at babae ay manghuhula, ang inyong mga binata ay makakakita ng mga pangitain, at ang inyong mga matatanda ay mangangarap ng mga panaginip. Maging sa aking mga alipin na lalaki at babae sa mga araw na iyon ay ibubuhos ko ang aking Espiritu, at sila'y manghuhula. At magpapakita ako ng mga kababalaghan sa kalangitan sa itaas at mga tanda sa lupa sa ibaba: dugo at apoy at mga haliging usok. Ang araw ay magiging kadiliman, at ang buwan ay magiging dugo, bago dumating

ang dakila at maluwalhating Araw ng Panginoon. At mangyayari na ang sinumang manaus sa pangalan ng Panginoon ay maliligtas.

Mga Gawa 2:14–21
Martes ng Maliwanag na Linggo

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 5

Noong mga araw na iyon, sinabi ni Pedro sa mga tao: 'Mga lalaki ng Israel, makinig kayo sa mga salitang ito: si Jesus na taga-Nazareth, isang taong pinatunayan sa inyo ng Diyos sa pamamagitan ng makapangyarihang mga gawa, mga kababalaghan at mga tanda, na ginawa ng Diyos sa pamamagitan Niya sa gitna ninyo, gaya ng inyong nalalaman, ang Taong ito, na ipinagkaloob ayon sa tiyak na plano at paunang kaalaman ng Diyos, inyong inaresto at, sa pamamagitan ng mga kamay ng mga taong walang batas, ipinako sa krus at pinatay; ngunit binuhay Siya ng Diyos, matapos Siyang pakawalan mula sa mga gapos ng kamatayan, sapagkat hindi posible na hawakan Siya ng kamatayan. Sapagkat sinasabi ni David tungkol sa Kanya: 'Nakita ko ang Panginoon na laging nasa aking harapan, sapagkat Siya'y nasa aking kanan, upang hindi ako matumba.' Kaya't ang puso ko ay natuwa at ang dila ko ay nagalak; pati ang aking katawan ay magpapahinga sa pag-asa, sapagkat hindi Mo iiwan ang aking kaluluwa sa Hades, ni hindi Mo papayagang masira ang Iyong Banal. Ipinakilala Mo sa akin ang daan ng buhay; pupunuin Mo ako ng kagalakan sa , sa Iyong harapan. Mga kapatid! Hayaan ninyong magsalita ako sa inyo nang lantaran tungkol sa ating ninuno na si David: siya'y namatay at nalibing, at ang kaniyang libingan ay nasa piling natin hanggang sa araw na ito. Ngayon, bilang isang propeta at sa pagkaalam niya na ang Diyos ay nanumpa sa kaniya na magpapatayo Siya ng Cristo mula sa bunga ng kaniyang mga balakang at papaluklukan Siya sa kaniyang trono, inihula niya ang pagkabuhay na mag-uli ng Cristo, na sinasabing ang kaniyang kaluluwa ay hindi iniwan sa Hades, at ang kaniyang laman ay hindi nabulok. Itong Jesus ay binuhay na mag-uli ng Diyos, na kami ang lahat ay mga saksi. Kaya nga, nang siya'y itaas sa kanan ng Diyos at matanggap mula sa Ama ang pangako ng Espiritu Santo, ay ibinuhos Niya ang inyong nakikita at naririnig ngayon. Sapagkat si David ay hindi umakyat sa langit; kundi siya mismo ang nagsabi: 'Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon: "Umupo ka sa aking kanan hanggang sa gawin Ko ang iyong mga kaaway na tuntungan ng iyong mga paa."' Kaya't dapat ngang malaman ng buong sambahayan ng Israel na ang Diyos ay ginawang Panginoon at Cristo si Jesus na ito, na inyong ipinako sa krus.

Mga Gawa 2:22–36
Miyerkules ng Liwanag na Linggo

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 6

Noong mga araw na iyon sinabi ni Pedro sa mga tao: 'Magsisi kayo, at magpapabinyag ang bawat isa sa inyo sa pangalan ni Jesucristo para sa kapatawaran ng inyong mga kasalanan; at tatanggapin ninyo ang kaloob ng Banal na Espiritu. Sapagkat ang pangako ay para sa inyo at sa inyong mga anak, at para sa lahat ng nasa malayo, kung gaano karami ang tawagin ng Panginoon nating Diyos.' At sa pamamagitan ng maraming iba pang salita ay nagpatotoo siya at naghandog ng paalala sa kanila, na sinasabi, 'Iligtas ninyo ang inyong sarili mula sa baluktot na lahing ito.' Kaya't ang mga tumanggap ng kanyang mensahe ay nabinyagan, at mga tatlong libong kaluluwa ang nadagdag noong araw na iyon. At kanilang inialay ang kanilang sarili sa pagtuturo ng mga apostol at sa pagkakaisa, sa paghahati-hati ng tinapay at sa panalangin. Ang takot ng Diyos ang bumabalot sa bawat kaluluwa, at maraming kababalaghan at tanda ang ginawa ng mga apostol sa Jerusalem.

Mga Gawa 2:38–43
Huwebes ng Mahal na Araw

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 7

Noong panahong iyon, sabay na papunta sa templo sina Pedro at Juan sa ikasiyam na oras ng panalangin. At may isang lalaki, pilay mula pa sa pagkasilang, na inihahatid nila at inilalagay araw-araw sa pintuan ng templo na tinatawag na Magandang Pintuan, upang mamanghingi ng limos sa mga

papasok sa templo. Nang makita niya sina Pedro at Juan na nakatayo sa pasukan ng templo, humiling siya sa kanila ng limos. Tiningnan siya nang matalim nina Pedro at Juan at sinabi, 'Tumingin ka sa amin.' At tumingin siya nang mabuti sa kanila, inaasahang makakatanggap ng isang bagay mula sa kanila. Ngunit sinabi ni Pedro, 'Wala akong pilak o ginto; ngunit ang mayroon ako, iyan ang ibinibigay ko sa iyo: sa pangalan ni Jesucristo na taga-Nazareth, bumangon ka at lumakad.' At hinawakan niya ito sa kanang kamay at tinulungan itong bumangon; at agad na tumibay ang mga paa at bukung-bukong nito, at tumalon ito, tumayo, at nagsimulang lumakad, at pumasok sa templo kasama nila, na lumalakad at tumatalon at pumupuri sa Diyos.

Mga Gawa 3:1–8
Biyernes ng Maliwanag na Linggo

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 8

Habang hindi iniwan ng lalaking gumaling sa kanyang pilay sina Pedro at Juan, ang buong pulutong, na puno ng pagkamangha, ay nagtungo sa kanila sa portiko na tinatawag na Portiko ni Solomon. Nang makita ito, sinabi ni Pedro sa mga tao: 'Mga lalaki ng Israel, bakit kayo namamangha rito, o bakit ninyo kami tinititigan na para bang sa pamamagitan ng aming sariling kapangyarihan o kabanalan ay nakalakad ang taong ito? Ang Diyos nina Abraham, Isaac, at Jacob, ang Diyos ng ating mga ninuno, ang nagpaluwalhati sa Kanyang Anak na si Jesus, na inyong ipinasa at itinanggi sa harap ni Pilato, kahit na balak na niyang pakawalan Siya. Ngunit itinakwil ninyo ang Banal at Matuwid, at hiniling ninyong pakawalan kayo ng isang mamamatay-tao, samantalang pinatay ninyo ang Mayakda ng buhay. Pinabangon Siya ng Diyos mula sa mga patay, at kami ang mga saksi nito. At dahil sa pananampalataya sa Kanyang pangalan, pinatibay ng Kanyang pangalan ang taong ito na inyong nakikita at kilala, at ang pananampalatayang nagmula sa Kanya ang nagkaloob sa kanya ng paggaling na ito sa paningin ninyong lahat.

Mga Gawa 3:11–16
Sabado ng Maliwanag na Linggo

Ang Mga Gawa ng Banal na mga Apostol, Kabanata 9

Noong panahong iyon sinabi ni Pedro sa mga tao: 'Magsisi kayo at lumapit sa Diyos, upang mapawi ang inyong mga kasalanan, at dumating ang mga panahon ng muling sigla mula sa harapan ng Panginoon, at upang ipadala Niya si Jesucristo, na itinalaga para sa inyo—na kinailangang tanggapin ng langit hanggang sa mga panahon ng katuparan ng lahat ng sinabi ng Diyos sa pamamagitan ng bibig ng lahat ng Kanyang mga banal na propeta mula noong unang panahon. Sinabi ni Moises sa mga ninuno: 'Magpapasigla ang Panginoon ninyong Diyos para sa inyo ng isang Propeta mula sa gitna ng inyong mga kapatid, na katulad ko; makinig kayo sa Kanya sa lahat ng Kanyang sasabihin sa inyo; at ang sinumang kaluluwang hindi makikinig sa Propeta na iyon ay ihihiwalay sa bayan.' At ang lahat ng mga propeta, mula kay Samuel pa pasulong, gaano man karami ang kanilang sinabi, ay hinulaan din ang mga araw na ito. Kayo ang mga anak ng mga propeta at ng tipan na ginawa ng Diyos sa inyong mga ninuno, nang sinabi Niya kay Abraham: 'At sa iyong binhi ay pagpapalain ang lahat ng angkan sa lupa.' Ang Diyos, nang kaniyang itaguyod ang kaniyang Anak na si Jesus, ay unang sinugo Siya sa inyo upang kayo'y pagpalain, at ilihis ang bawat isa sa inyo mula sa inyong masasamang gawa.

Mga Gawa 3:19–26
Lunes ng Ikalawang Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 10

Habang nagsasalita pa ang mga Apostol sa bayan, lumapit sa kanila ang mga pari, ang mga kapitan ng mga bantay sa templo, at ang mga Sadusseo, na naiinis dahil tinuturuan nila ang bayan at ipinangangaral kay Jesus ang muling pagkabuhay mula sa mga patay; at inaresto sila at ikinulong hanggang kinabukasan, sapagkat gabi na. Marami sa mga nakinig sa mensahe ang naniwala; at ang bilang ng mga taong ito ay mga limang libo. Kinabukasan, nagtipon sa Jerusalem ang kanilang mga

pinuno, ang mga nakatatanda, ang mga eskriba, si Anas na punong pari, si Caifas, si Juan, si Alejandro at ang iba pang kamag-anak ng mga punong pari; at nang ipaharap sila sa gitna, tinanong nila, 'Sa pamamagitan ng anong kapangyarihan o sa pangalan ninong ginawa ninyo ito?' Nang magkaroon si Pedro ng kapunong-diwa, sinabi niya sa kanila: 'Mga pinuno ng bayan at matatanda ng Israel! Kung tayo ay tinawag ngayon upang panagutin sa isang mabuting gawa na ginawa sa isang taong may kapansanan—kung paanong siya'y pinagaling—maging kilala sa inyong lahat at sa buong bayan ng Israel na ito'y sa pamamagitan ng pangalan ni Jesucristo na taga-Nazareth, na inyong ipinako sa krus, ngunit binuhay ng Diyos mula sa mga patay, sa pamamagitan Niya'y tumatalakad ang taong ito sa inyong harapan na ganap ang kalusugan.

Mga Gawa 4:1–10
Martes ng ikalawang linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 11

Noong panahong iyon, nang makita ng mga Hudyo ang katapangan nina Pedro at Juan at mapagtanto nilang sila'y mga taong walang pinagalaran at karaniwan lamang, namangha sila; gayunpaman, kinilala nila na sila'y nakasama ni Jesus. At nang makita nila ang taong pinagaling na nakatayo roon kasama nila, wala silang masabi laban dito. At pagkatapos silang utusan na lumabas sa Sanhedrin, nagpulong-pulong sila sa pagitan nila at sinabi, 'Ano ang gagawin natin sa mga taong ito? Sapagkat alam ng lahat na nakatira sa Jerusalem na isang malinaw na himala ang nagawa sa pamamagitan nila, at hindi natin ito maaaring itanggi; ngunit, upang hindi ito lalo pang kumalat sa mga tao, babalaan natin sila sa pamamagitan ng pagbabanta na huwag nang banggitin ang pangalang ito sa sinuman.' At nang tawagin sila, inutusan sila na sa anumang paraan ay huwag nang magsalita o magturo sa pangalan ni Jesus. Ngunit sina Pedro at Juan ay sumagot sa kanila: 'Husgahan ninyo para sa inyong sarili kung tama sa paningin ng Diyos na sundin kayo kaysa sa Diyos. Hindi namin maiwasang ipahayag ang aming nakita at narinig.' Sila naman, matapos silang banta-nan, ay pinakawalan sila, at hindi nila nakita ang paraan upang parusahan sila dahil sa mga tao; sapagkat ang lahat ay nagpapasiya sa Diyos dahil sa nangyari. Sapagkat ang lalaking pinagkalooban ng himalang pagpapagaling na ito ay mahigit apatnapung taong gulang.

Mga Gawa 4:13–22
Miyerkules ng ikalawang linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 12

Noong panahong iyon, nang palayain ang mga Apostol, bumalik sila sa kanilang sariling mga tao at isinaysay kung ano ang sinabi sa kanila ng mga punong pari at matatanda. Nang marinig nila ito, nagtipon-tipon sila at itinaas ang kanilang mga tinig sa panalangin sa Diyos at sinabi: 'Panginoong Diyos, Maylalang ng langit at lupa, ng dagat at ng lahat ng nasa mga ito! Sa pamamagitan ng bibig ng aming ama na si David, Kanyang lingkod, Sinasabi Mo sa pamamagitan ng Banal na Espiritu: "Bakit nag-aalab ang mga bansa, at nagbabalak nang walang kabuluhan ang mga bayan? Ang mga hari sa lupa ay tumindig, at ang mga pinuno ay nagsama-sama laban sa Panginoon at laban sa Kanyang Cristo. Sapagkat sa katotohanan, sa lungsod na ito, sina Herodes at Pontio Pilato, kasama ang mga Hentil at ang bayan ng Israel, ay nagsama-sama laban sa Kanyang Banal na Anak na si Jesus, na Kinyo ring pinahiran ng langis, upang gawin ang lahat ng bagay na inihanda ng Kanyang kamay at ng Kanyang payo na mangyari. At ngayon, O Panginoon, tingnan Mo ang kanilang mga banta, at ipagkaloob Mo na ang Iyong mga lingkod ay magsalita ng Iyong salita nang buong tapang, samantalang Iyo namang iniunat ang Iyong kamay upang magpagaling at magsagawa ng mga tanda at kababalaghan sa pamamagitan ng pangalan ng Iyong Banal na Anak, na si Jesus. At habang nananalangin sila, yumanig ang lugar na kanilang pinagtipunan, at napuno silang lahat ng Banal na Espiritu, at nangusap sila ng salita ng Diyos nang buong tapang.

Mga Gawa 4:23–31
Huwebes ng ikalawang linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 13

Noong mga araw na iyon, isang lalaki na nagngangalang Ananias, kasama ang kanyang asawang si Sapphira, ay nagbenta ng isang lupain; at, sa kaalaman ng kanyang asawa, itinago niya ang bahagi ng kita, at dinala lamang ang isang bahagi nito at inilapag sa mga paa ng mga apostol. Ngunit sinabi ni Pedro, 'Ananias! Bakit mo hinayaan si Satanas na ilagay sa iyong puso ang pagsinungaling sa Banal na Espiritu at itago ang bahagi ng kita mula sa pagbebenta ng lupain? Hindi ba't pag-aari mo ang iyong tinatahanan, at hindi ba't nasa iyong kapamahalaan ang kita mula sa pagbebenta? Bakit mo ito pinlano sa iyong puso? Hindi ka nagsinungaling sa mga tao, kundi sa Diyos.' Nang marinig ni Ananias ang mga salitang ito, siya'y bumagsak at namatay; at ang malaking takot ay bumalot sa lahat ng nakarinig. Pagkatapos, tumindig ang mga binata, inihanda siya para ilibing, inilabas siya at inilibing. Mga tatlong oras ang nakalipas nang pumasok ang kanyang asawa, na hindi alam ang nangyari. Tinanong siya ni Pedro, 'Sabihin mo sa akin, sa halagang ito ba naibenta ang lupa?' Sumagot siya, 'Oo, sa halagang iyon.' Ngunit sinabi ni Pedro sa kanya, 'Bakit ka nagkasundo na tuksuhin ang Espiritu ng Panginoon? Narito, ang mga naglibing sa iyong asawa ay papasok sa pinto; at ilalabas ka rin nila.' Sa oras na iyon, siya'y bumagsak sa kanyang mga paa at humabol ang kanyang hininga. At nang pumasok ang mga binata, natagpuan siyang patay; at inakay nila siya palabas at inilibing sa tabi ng kanyang asawa. At isang malaking takot ang dumapo sa buong iglesia at sa lahat ng nakarinig nito.

Mga Gawa 5:1-11
Biyernes ng Ikalawang Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Gawawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 14

Noong mga araw na iyon, maraming tanda at kababalaghan ang nagagawa sa gitna ng bayan sa pamamagitan ng mga kamay ng mga Apostol; at sila'y naninirahan lahat nang magkakasama sa Portiko ni Solomon. Walang sinumang dayuhan ang nangahas na makisama sa kanila, ngunit hinangaan sila ng mga tao. Dumarami nang dumarami ang mga mananampalataya na nadaragdag sa bilang ng Panginoon—maraming kalalakihan at kababaihan—kaya inilalabas nila ang mga maysakit sa mga lansangan at inihihiga sa mga higaan at banig, upang kahit anino pa lamang ni Pedro ay tumama sa ilan sa kanila habang siya ay dumaraan. Marami ring tao ang dumating sa Jerusalem mula sa mga kalapit na bayan, dala ang mga maysakit at ang mga sinapupunan ng masasamang espiritu, at silang lahat ay pinagaling. Ngunit ang punong pari at ang lahat ng nasa sekta ng mga Sadusiyo ay napuno ng selos; hinuli nila ang mga Apostol at ikinulong sila sa bilangguan. Ngunit isang anghel ng Panginoon ang nagbukas ng mga pinto ng bilangguan nang gabi, inilabas sila, at sinabi, 'Magsiya kayo at magsalita sa templo at sabihin sa mga tao ang lahat ng mga salitang ito ng buhay.'

Mga Gawa 5:12-20
Ang ikalawang Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay, San Tomas na Apostol

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 15

Noong panahong iyon, pumasok ang mga Apostol sa templo sa umaga at nagtuturo. Samantala, dumating ang punong pari at ang mga kasama niya, at tinawag nila ang Sanhedrin at ang lahat ng matatanda ng mga anak ng Israel, at pinadala nila upang kunin ang mga Apostol mula sa bilangguan. Ngunit nang dumating ang mga opisyal, hindi nila sila nahanap sa bilangguan; at nang bumalik sila, iniulat nila, 'Nahanap naming nakasara nang maayos ang bilangguan at nakatayo ang mga bantay sa mga pinto; ngunit nang binuksan namin ito, wala kaming nakita sa loob.' Nang marinig ng punong pari, ng kapitan ng guwardiya, at ng iba pang punong pari ang mga salitang ito, naguluhan sila kung ano ang maaaring ibig sabihin nito. Pagkatapos ay may dumating at nag-ulat sa kanila, na nagsasabi, 'Tingnan ninyo, ang mga lalaking inilagay ninyo sa bilangguan ay nakatayo sa templo at nagtuturo sa mga tao.' Pagkatapos, ang kapitan ng mga bantay ay kasama ang kanyang mga tauhan at dinala sila papasok nang hindi gumagamit ng puwersa, sapagkat natatakot sila sa mga tao, baka batuhin sila. Nang mailahad na sila, iniharap sila sa Sanhedrin; at tinanong sila ng punong pari, 'Hindi ba't mahigpit naming ipinagbawal sa inyo na magturo sa pangalang ito? At gayon pa man, napuno ninyo ang

Jerusalem ng inyong pagtuturo at sinisikap ninyong ipanagot sa amin ang dugo ng Taong ito.' Ngunit sumagot sina Pedro at ang mga Apostol, 'Mas dapat naming sundin ang Diyos kaysa sa mga tao. Pinabangon ng Diyos ng ating mga ninuno si Jesus, na pinatay ninyo sa pamamagitan ng pagbitay sa kanya sa isang puno. Pinadakila siya ng Diyos sa kanang kamay bilang Prinsipe at Tagapagligtas, upang ipagkaloob sa Israel ang pagsisisi at kapatawaran ng mga kasalanan. Kami ang mga saksi nito, gayundin ang Banal na Espiritu na ipinagkaloob ng Diyos sa mga tumatalima sa kanya. Nang marinig nila ito, nagalit sila nang husto at nagplano na patayin sila.

Mga Gawa 5:21-33
Sabado ng Ikalawang Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 16

Noong mga araw na iyon, nang dumami ang bilang ng mga alagad, may reklamo ang mga Hellenista laban sa mga Hudyo, sapagkat ang kanilang mga balo ay napapabayaang sa araw-araw na pamamahagi ng pagkain. Kaya tinawag ng Labindalawang Apostol ang buong pulutong ng mga alagad at sinabi: 'Hindi nararapat na pabayaang namin ang salita ng Diyos para maglingkod sa mga lamesa. 'Kaya nga, mga kapatid, pumili kayo mula sa inyo ng pitong lalaki na may mabuting lagay, puno ng Espiritu Santo at karunungan; itatalaga namin sa kanila ang tungkuling ito, samantalang kami ay maglalaan ng aming sarili sa panalangin at sa ministeryo ng salita.' Ikinalugod ng buong kapulungan ang panukalang ito; at pinili nila si Esteban, isang taong puno ng pananampalataya at ng Espiritu Santo, at si Felipe, at si Prohoro, at si Nicanor, at si Timon, at si Parmenas, at si Nicolas na taga-Antioquia, isang taga-bayan na naging mananampalataya; Ipinakita sila sa mga Apostol, at pagkatapos ipanalangin, ipinataw sa kanila ng mga Apostol ang kanilang mga kamay. At lumaganap ang salita ng Diyos, at lubhang dumami ang bilang ng mga alagad sa Jerusalem; at marami sa mga pari ang nagpasakop sa pananampalataya.

Mga Gawa 6:1-7
Ikatlong Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay, ang mga Banal na Babaying Nagdadala ng Mirra

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 17

Noong mga araw na iyon, si Esteban, na puno ng pananampalataya at kapangyarihan, ay gumagawa ng malalaking himala at tanda sa gitna ng bayan. Ang ilan mula sa tinatawag na sinagoga ng mga Libertino, mga taga-Cirene, mga taga-Alexandria, at ang ilan mula sa Silicia at Asia ay nakipagtalos kay Esteban; ngunit hindi nila mapagtanggol ang karunungan at ang Espiritu na ginamit niya sa pagsasalita. Pagkatapos ay ginanyak nila ang ilang lalaki na magsabi, 'Narinig naming sinabi niya ang mga mapang-insultong salita laban kay Moises at laban sa Diyos.' At ginulo nila ang bayan, ang mga nakatatanda at ang mga eskriba; at sinugod nila siya, dinakip at dinala sa harap ng Sanhedrin. At naglabas sila ng mga huwad na saksi na nagsabi, 'Ang taong ito ay hindi tumitigil sa pagsasalita ng mga mapang-insultong salita laban sa banal na lugar na ito at laban sa Kautusan.' Sapagkat narinig naming sinabi niya na si Jesus na taga-Nazareth ay wawasakin ang pook na ito at babaguhin ang mga kaugalian na ipinamana sa atin ni Moises.' At ang lahat ng nakaupo sa Sanhedrin, nang tingnan siya, ay nakita na ang mukha niya ay parang mukha ng anghel. Pagkatapos ay sinabi ng Punong Pari, 'Totoo ba ito?' Ngunit sumagot siya, 'Mga lalaki, mga kapatid at mga ama, makinig kayo. Ang Diyos ng kaluwalhatian ay nagpakita sa ama naming si Abraham sa Mesopotamia, bago siya lumipat sa Haran, at sinabi sa kanya, 'Lumabas ka sa iyong bansa, sa iyong mga kamag-anak at sa sambahayan ng iyong ama, at pumunta ka sa lupaing aking ipakikita sa iyo.' Kaya't iniwan niya ang lupain ng mga Caldeo at nanirahan sa Haran; at mula roon, pagkamatay ng kanyang ama, dinala siya ng Diyos sa bansang ito na kinaroroonan ninyo ngayon. Ngunit hindi siya binigyan ng Diyos ng kahit isang talampakan ng lupa bilang mana; bagkus, si Solomon ang nagtayo ng isang bahay para sa Kanya. Ngunit ang Kataas-taasan ay hindi nananahan sa mga templong gawa ng kamay ng tao, gaya ng sinasabi ng propeta: 'Ang langit ang aking trono, at ang lupa ang aking tuntungan.' 'Anong uri ng bahay ang itatayo ninyo para sa akin,' sabi ng Panginoon, 'o anong lugar para sa aking pahingahan? Hindi ba ang aking sariling kamay ang lumikha ng lahat ng ito?' Kayong masasama! mga taong may

puso at tainga na hindi naputol! Palagi kayong tumututol sa Espiritu Santo, gaya ng ginawa ng inyong mga ninuno, gayundin naman kayo. Alin sa mga propeta ang hindi pinag-usig ng inyong mga ninuno? Pinatay nila ang mga nagpahayag ng pagdating ng Taong Matuwid, na siya namang naging tagapagkanulo at mamamatay-tao ninyo ngayon—kayo na tumanggap ng batas sa pamamagitan ng ministryo ng mga anghel at hindi naman ito tinupad. Nang marinig nila ito, tumimo sa kanila sa puso at nagngalit ang kanilang mga ngipin sa kanya. Ngunit si Esteban, na puno ng Banal na Espiritu, tumingin sa langit at nakita ang kaluwalhatian ng Diyos at si Jesus na nakatayo sa kanan ng Diyos, at sinabi, 'Narito, nakikita ko ang langit na nabubuksan at ang Anak ng Tao na nakatayo sa kanan ng Diyos.' Ngunit sumigaw sila nang malakas, tinakpan ang kanilang mga tainga, at sabay-sabay na sumugod sa kaniya; at nang kanilang siya'y ilabas sa labas ng lungsod, sinimulan nilang batuhin siya. Ang mga saksi naman ay inilatag ang kanilang mga balabal sa paanan ng isang binatang si Saulo ang pangalan, at binalatan ng bato si Esteban, na nananalangin at sinasabi, 'Panginoong Jesus, tanggapin mo ang aking espiritu.' Pagkatapos, nang lumuhod siya, sumigaw siya nang malakas, 'Panginoon, huwag mong ipanagot ang kasalanang ito sa kanila.' At nang masabi niya ito, siya'y nakatulog.

Mga Gawa 6:8–7:5A, 47–60

Lunes ng ikatlong linggo pagkatapos ng Pagkabuhay.

27 Disyembre, para kay Esteban, ang unang martir at arkidiakono

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 18

Noong mga araw na iyon, dumating si Felipe sa lungsod ng Samaria at ipinangaral ang Cristo sa kanila. Pinakinggan ng mga tao nang buong pagkakaisa ang sinasabi ni Felipe, nang marinig at makita nila ang mga himalang kanyang ginagawa. Sapagkat lumabas nang malakas ang mga maruruming espiritu mula sa marami na sinasapian nito, at marami ring mga paralisado at pilay ang nagaling. At nagkaroon ng malaking kagalakan sa lungsod na iyon. Ngayon, may isang lalaki sa lungsod na ang pangalan ay Simon, na dati nang nagsasagawa ng salamangka at pinahanga ang mga tao ng Samaria, na nagpapanggap na siya ay isang dakilang tao. Lahat, mula sa pinakamababa hanggang sa pinakamataas, ay nakikinig sa kanya, na nagsasabing, 'Ito ang dakilang kapangyarihan ng Diyos.' At pinakinggan nila siya dahil sa mahabang panahon ay namangha sila sa kaniya dahil sa kaniyang salamangka. Ngunit nang maniwala sila kay Felipe, na nangangaral ng mabuting balita tungkol sa Kaharian ng Diyos at sa pangalan ni Jesucristo, sila'y nabinyagan, lalaki at babae. Si Simon mismo ay naniwala rin, at nang mabinyagan, ay hindi niya iniwan si Felipe; at, nang makita ang malalaking himala at tanda na nagagawa, namangha siya. Ang mga Apostol sa Jerusalem, nang marinig na tinanggap ng mga Samaritano ang salita ng Diyos, ay nagpadala kay Pedro at Juan sa kanila; at nang makarating sila, ay nanalangin sila para sa kanila, upang tanggapin nila ang Banal na Espiritu. Sapagkat hindi pa dumarating sa kaninuman sa kanila ang Banal na Espiritu; nabinyagan lamang sila sa pangalan ng Panginoong Jesus. Pagkatapos ay ipinataw nila ang kanilang mga kamay sa kanila, at sila'y tumanggap ng Banal na Espiritu.

Mga Gawa 8:5–17

Martes ng Ikatlong Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 19

Noong mga araw na iyon, si Simon, nang makita na ang Banal na Espiritu ay ibinibigay sa pamamagitan ng paglalagay ng mga kamay ng mga Apostol, ay nag-alok sa kanila ng pera, na sinasabing, 'Ibigay ninyo rin sa akin ang kapangyarihang ito, upang ang sinumang aking lalagyan ng kamay ay makatanggap ng Banal na Espiritu.' Ngunit sinabi ni Pedro sa kaniya, 'Mapahamak nawa ang iyong pilak na kasama ka, sapagkat inakala mong mabibili ang kaloob ng Diyos sa pamamagitan ng pera. Walang bahagi ka o pakinabang sa bagay na ito, sapagkat ang puso mo ay hindi tapat sa Diyos. Magbago ka nga mula sa kasalanang ito, at manalangin ka sa Diyos; marahil ang layunin ng puso mo ay mapapatawad; sapagkat nakikita kong ikaw ay puno ng kapaitan at nakagapos sa kasamaan. Sumagot si Simon, 'Manalangin kayo sa Panginoon para sa akin, upang hindi dumapo sa

akin ang alinman sa inyong sinabi.' Pagkatapos magpatotoo at ipahayag ang salita ng Panginoon, bumalik sila sa Jerusalem at ipinangaral ang Ebanghelyo sa maraming nayon ng Samaria.

Mga Gawa 8:18-25
Miyerkules ng Ikatlong Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 20

Noong mga araw na iyon sinabi ng Anghel ng Panginoon kay Felipe, 'Tumindig ka at maglakbay patimog sa daan mula Jerusalem papuntang Gaza, na isang ilang na daan.' Kaya't siya'y bumangon at naglakbay. At narito, isang Etiopiyano, isang eunuko, isang mataas na opisyal ni Candace, Reyna ng Etiopiya, at tagapangasiwa ng lahat ng kayamanan niya, na pumunta sa Jerusalem upang magsumamba, ay pauwi na; at habang nakaupo sa kanyang karwahe, binabasa niya ang propeta Isaias. Sinabi ng Espiritu kay Felipe, 'Lumapit ka at sabayan mo ang karwaheng ito.' Lumapit si Felipe at nang marinig niyang binabasa niya si propeta Isaias, tanong niya, 'Naiintindihan mo ba ang binabasa mo?' Sumagot siya, 'Paano ko malalaman kung walang magpapaliwanag sa akin?' at hiniling niya kay Felipe na sumampa at umupo sa tabi niya. Ang talata ng Kasulatan na binabasa niya ay ito: 'Tulad ng tupa na dinala sa katayan; at gaya ng korderong tahimik sa harap ng nag-aahit nito, gayon siya hindi nagbukas ng kaniyang bibig.' Sa kanyang pagpapakumbaba ay isinakatuparan ang kanyang hatol. Ngunit sino ang makapagpapaliwanag ng kanyang lahi? Sapagkat ang kanyang buhay ay kukunin mula sa lupa.' Sinabi ng eunuko kay Felipe, 'Pakiusap, sabihin mo sa akin: tungkol kanino ang sinasabi ng propeta? Tungkol sa kanyang sarili, o tungkol sa iba?' Binuksan ni Felipe ang kanyang bibig at, na magsimula sa talatang ito ng Kasulatan, ipinangaral niya sa kanya ang mabuting balita tungkol kay Jesus. Samantala, habang nagpapatuloy sila sa kanilang paglalakbay, nakarating sila sa isang tubig; at sinabi ng eunuko, 'Narito ang tubig; ano ang humahadlang sa akin na mabinyagan?' Sumagot si Felipe, 'Kung naniniwala ka nang buong puso, maaari.' Tumugon siya, 'Naniniwala ako na si Jesucristo ang Anak ng Diyos.' At inutusan niyang itigil ang karwahe, at bumaba sina Felipe at ang eunuko sa tubig, at binyagan siya ni Felipe. Nang sila'y umakyat mula sa tubig, ang Espiritu Santo ay bumaba sa eunuko, ngunit ang isang anghel ng Panginoon ay kinuha si Felipe, at hindi na siya nakita pa ng eunuko, at nagpatuloy siya sa kanyang lakad na nagagalak.

Mga Gawa 8:26-39
Huwebes ng Ikatlong Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 21A

Noong mga araw na iyon, nasa Azotus si Felipe, at habang naglalakbay sa buong rehiyon, ipinangaral niya ang ebanghelyo sa lahat ng mga bayan hanggang sa makarating siya sa Cesarea. Si Saulo, gayunpaman, na patuloy na humihinga ng pagbabanta at pagpatay laban sa mga alagad ng Panginoon, ay napunta sa punong pari at humiling sa kaniya ng mga liham para sa mga sinagoga sa Damasco, upang kung makatagpo siya ng sinumang sumusunod sa katuruang ito, lalaki man o babae, siya'y makapigil at madala sa Jerusalem. Ngunit habang siya'y naglalakbay at papalapit na sa Damasco, biglang may liwanag mula sa langit ang sumilay sa paligid niya. Siya'y napahiga sa lupa at may narinig siyang tinig na nagsasabi sa kaniya, 'Saulo, Saulo! Bakit mo ako pinag-uusig?' Sinabi niya, 'Sino ka, Ginoo?' At sinabi ng Panginoon, 'Ako si Jesus na iyong pinag-uusig.' 'Masakit sa iyo ang sumipa sa punglo.' Nanginginig sa takot, tinanong niya, 'Panginoon, ano ang gusto mong gawin ko?' At sinabi ng Panginoon sa kanya, 'Tumayo ka at pumasok ka sa lungsod, at doon ay sasabihin sa iyo kung ano ang dapat mong gawin.' Ang mga kasamang naglalakbay sa kanya ay nakatayo roon na hindi nakapagsalita, narinig nila ang tinig ngunit wala silang nakita. Tumindig si Saulo mula sa lupa, ngunit kahit na nakabukas ang kanyang mga mata, wala siyang nakita. Kaya hinawakan siya nila sa kamay at dinala sa Damasco. Sa loob ng tatlong araw ay hindi siya nakakita, ni kumain, ni uminom. Sa Damasco ay may isang alagad na nangganggalang Ananias; at sinabi sa kanya ng Panginoon sa isang pangitain, 'Ananias!' Sumagot siya, 'Narito ako, Panginoon.' Sinabi sa kanya ng Panginoon, 'Tumayo ka at pumunta sa lansangang tinatawag na Matuwid, at doon sa bahay ni Judas ay itanong mo ang tungkol sa isang lalaking taga-Tarsus na si Saulo; siya'y nananalangin ngayon, at sa isang

pangitain ay nakita niya si Ananias na lumalapit sa kanya at inilalagay ang kaniyang mga kamay sa kaniya upang siya'y makakita muli.' Sumagot si Ananias, 'Panginoon, narinig ko mula sa marami tungkol sa taong ito, kung gaano karaming kasamaan ang ginawa niya sa Iyong mga banal sa Jerusalem; at narito, may kapangyarihan siya mula sa mga punong saserdote na arestuhin ang lahat ng tumatawag sa Iyong pangalan.' Ngunit sinabi ng Panginoon sa kaniya, 'Pumunta ka, sapagkat siya ay aking piniling sisidlan upang ipahayag ang aking pangalan sa mga bansang dayuhan at sa mga hari at sa mga anak ng Israel. At ipakikita ko sa kaniya kung gaano siya dapat magdusa para sa aking pangalan.' Pumunta si Ananias at pumasok sa bahay; at nang mailapag niya ang kaniyang mga kamay sa kaniya, sinabi niya, 'Kapatid na Saul! Ang Panginoong Jesus, na nagpakita sa iyo sa daan habang ikaw ay naglalakbay, ang siyang nagpadala sa akin upang maibalik mo ang iyong paningin at mapuno ka ng Espiritu Santo.' At agad na parang nahulog ang mga kaliskis mula sa kanyang mga mata, at muling nakakita siya; bumangon siya, at nang mabinyagan, ay kumain siya at muling nakuha ang kanyang lakas.

Mga Gawa 8:40-9:19

Biyernes ng Ikatlong Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 21B

Noong mga araw na iyon, may isang alagad sa Damasco na nagngangalang Ananias; at sinabi sa kanya ng Panginoon sa isang pangitain, 'Ananias!' Sumagot siya, 'Narito ako, Panginoon.' Sinabi ng Panginoon sa kaniya, 'Tumayo ka at pumunta sa lansangang tinatawag na Matuwid, at doon sa bahay ni Judas ay itanong mo ang tungkol sa isang lalaking taga-Tarsus na si Saulo; siya'y nananalangin ngayon, at nakakita siya sa isang pangitain ng lalaking si Ananias na lumalapit sa kaniya at inilalagay ang kaniyang mga kamay sa kaniya upang siya'y makabawi ng kaniyang paningin.' Sumagot si Ananias, 'Panginoon, narinig ko mula sa marami tungkol sa taong ito, kung gaano karaming kasamaan ang ginawa niya sa Iyong mga banal sa Jerusalem; at narito, may kapangyarihan siya mula sa mga punong saserdote na arestuhin ang lahat ng tumatawag sa Iyong pangalan.' Ngunit sinabi ng Panginoon sa kaniya, 'Pumunta ka, sapagkat siya ay aking piniling sisidlan upang ipahayag ang aking pangalan sa mga bansang dayuhan at sa mga hari at sa mga anak ng Israel. At ipakikita ko sa kaniya kung gaano siya dapat magdusa para sa aking pangalan.' Pumunta si Ananias at pumasok sa bahay; at nang mailapag niya ang kaniyang mga kamay sa kaniya, sinabi niya, 'Kapatid na Saul! Ang Panginoong Jesus, na nagpakita sa iyo sa daan habang ikaw ay naglalakbay, ang siyang nagpadala sa akin upang maibalik mo ang iyong paningin at mapuspos ka ng Banal na Espiritu.' At agad na parang nahulog ang mga kaliskis mula sa kanyang mga mata, at muling nakakita siya; bumangon siya, at nang mabinyagan, ay kumain siya at muling nakuha ang kanyang lakas.

Mga Gawa 9:10-19

1 Oktubre, San Ananias na Apostol

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 22

Noong mga araw na iyon, nagpalipas si Saulo ng ilang araw kasama ang mga alagad sa Damasco. At agad siyang nagsimulang mangaral sa mga sinagoga tungkol kay Jesus, na Siya ang Anak ng Diyos. Ang lahat ng nakarinig sa kaniya ay namangha at nagsabi, 'Hindi ba ito ang taong dati'y nag-uusig sa Jerusalem sa mga tumatawag sa pangalang ito? At hindi ba siya pumunta rito para dito mismo, upang dakpin sila at dalhin sa mga punong saserdote?' Ngunit lalo pang tumibay si Saulo at pinahiya ang mga Hudyo sa Damasco sa pamamagitan ng pagpapatunay na ang taong ito ang Cristo. Pagkalipas ng ilang panahon, nagbalak ang mga Hudyo na patayin siya. Ngunit nalaman ni Saulo ang kanilang balak. At binantayan nila siya sa mga tarangkahan araw at gabi, na may layuning patayin siya. Ang mga alagad naman ay dinala siya sa gabi at ibinaba siya sa isang basket sa ibabaw ng pader. Dumating si Pablo sa Jerusalem at sinubukang makisama sa mga alagad; ngunit natakot lahat sa kaniya at hindi naniwala na isa siyang alagad. Ngunit kinuha siya ni Bernabé at dinala sa mga Apostol, at isinaysay niya sa kanila kung paano niya nakita ang Panginoon sa daan, at kung ano ang sinabi ng Panginoon sa kaniya, at kung paano siya nangaral nang buong tapang sa ngalan ni Jesus sa Damascus.

Nanatili siya kasama nila, pumapasok-labas sa Jerusalem, at nangaral nang buong tapang sa pangalan ng Panginoong Jesus. Nakipagsalita rin siya at nakipagtalo sa mga Hellenista; ngunit hinanap nila siyang patayin. Nang malaman ito ng mga kapatid, ipinadala nila siya sa Cesarea at mula doon sa Tarsus. Ang mga simbahan sa buong Judea, Galilea at Samaria naman ay nagkaroon ng kapayapaan; pinatatag ang mga ito at namumuhay sa takot sa Panginoon; at sa pamamagitan ng aliw ng Espiritu Santo, lumago ang kanilang bilang.

Mga Gawa 9:19b-31

Sabado ng Ikatlong Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay na Muli

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 23

Noong mga araw na iyon, habang naglalakbay si Pedro, napadpad siya sa mga banal na naninirahan sa Lydda. Doon ay may nakita siyang lalaking si Aeneas, na walong taon nang nakahiga sa kama dahil sa paralysis. Sinabi sa kanya ni Pedro, 'Aeneas, pinagkikalingan ka ni Jesucristo; bumangon ka mula sa iyong higaan.' At agad siyang bumangon. At nakita siya ng lahat ng naninirahan sa Lydda at Sharon, at sila'y lumingon sa Panginoon. Sa Joppa ay may isang alagad na si Tabita, na ang ibig sabihin ay 'gazela'; siya ay punô ng mabubuting gawa at maluwag na nagbibigay sa mga dukha. Nang mga araw na iyon, nagkasakit siya at namatay. Hinugasan nila ang kanyang katawan at inilagay siya sa isang silid sa itaas. Ngayon, malapit ang Lydda sa Joppa, kaya nang marinig ng mga alagad na nasa Lydda si Pedro, nagpadala sila ng dalawang lalaki sa kanya, na nakiusap na huwag mag-atubiling pumunta sa kanila. Tumindig si Pedro at sumama sa kanila; at nang makarating siya, dinala siya nila sa silid sa itaas, at ang lahat ng mga biyuda ay tumayo sa harap niya na umiiyak, at ipinakita sa kaniya ang mga tunika at mga damit na ginawa ni Serna noong siya ay nabubuhay pa kasama nila. Pinalabas ni Pedro ang lahat, lumuhod at nanalangin, at, nang lumingon sa bangkay, sinabi: 'Tabitha, bumangon ka.' At binuksan niya ang kanyang mga mata at, nang makita si Pedro, umupo siya. Hinawak niya ang kamay nito at tinulungan siyang makatayo; saka tinawag niya ang mga banal at ang mga bala, at ipinakita sa kanila siyang buhay. Nabalitaan ito sa buong Joppa, at marami ang naniwala sa Panginoon.

Mga Gawa 9:32-42

Ika-4 na Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay, tungkol sa lalaking paralisado

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 24

Noong mga araw na iyon, may isang lalaki sa Cesarea na nagngangalang Cornelio, isang senturyon ng Kohorte ng mga Italyano, isang taong masunurin at natatakot sa Diyos, gayundin ang buong sambahayan niya; siya ay bukas-palad sa pagbibigay sa mga tao at palagiang nananalangin sa Diyos. Mga bandang ikasiyam na oras ng araw, malinaw niyang nakita sa isang pangitain ang isang anghel ng Diyos na pumasok sa kanya at nagsabi, 'Cornelio!' Tumitig siya rito nang may takot at sinabi, 'Ano po iyon, Panginoon?' Sumagot ang anghel, 'Naalala na ng Diyos ang iyong mga panalangin at ang iyong mga gawang kawanggawa. Ngayon, magpadala ka ng mga tao sa Joppa at tawagin mo si Simon na tinatawag ding Pedro. Nakatira siya sa bahay ng isang Simon na tagatila ng katad, na nasa tabing-dagat; sasabihin niya sa iyo ang mga salitang magliligtas sa iyo at sa buong sambahayan mo.' Nang makauwi na ang anghel na nakipag-usap kay Cornelius, tinawag niya ang dalawang lingkod at isang masigasig na sundalo mula sa mga kasama niya; at nang maipaliwanag na niya sa kanila ang lahat ng bagay, ipinadala niya sila sa Joppa. Kinabukasan, habang sila'y naglalakbay at papalapit na sa lungsod, umakyat si Pedro sa silid sa itaas ng bahay mga bandang ikaanim na oras upang manalangin. Naramdaman niyang nagutom at nais niyang kumain. Habang inihahanda nila ang pagkain, siya'y napatulala at nakita niyang nabuksan ang langit at may isang sisidlan na bumababa sa kanya, na parang malaking mantel na nakatali sa apat na sulok at inibaba sa lupa; dito'y may nasa loob na sari-saring apat-na-paang nilalang ng lupa, mga mabangis na hayop, mga gumagapang na nilalang at mga ibon sa himpapawid. At may tinig na nagsabi sa kaniya, 'Tumayo ka, Pedro; pumate ka at kumain.' Ngunit sinabi ni Pedro, 'Hindi, Panginoon; hindi ako kailanman kumain ng anumang karaniwan o maruming bagay.' Muling nagsalita sa kaniya ang tinig nang ikalawang beses, 'Ang

pinakalinis ng Diyos, huwag mong tawaging marumi.' Nangyari ito nang tatlong beses; at muling inangat pabalik sa langit ang sisidlan.

Mga Gawa 10:1-16
Lunes ng Ika-4 na Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 25

Noong panahong iyon, bumaba si Pedro sa mga taong ipinadala sa kanya ni Cornelio at sinabi, 'Ako nga ang inyong hinahanap; bakit kayo dumating?' Sumagot sila, 'Si Cornelio na senturyon, isang taong may mabuting asal at takot sa Diyos, na iginagalang ng buong sambayanang Hudyo, ay inutusan ng isang banal na anghel na tawagin ka sa kaniyang bahay at pakinggan ang iyong sasabihin.' Pagkatapos ay pinapasok sila ni Pedro at inasikaso. Kinabukasan, nang bumangon siya, ay sumama siya sa kanila, at ilang kapatid na mula sa Joppa ang sumama rin sa kaniya. Kinabukasan ay dumating sila sa Cesarea. Naghihintay na sa kanila si Cornelio, na tinawag na ang kanyang mga kamag-anak at malalapit na kaibigan. Nang pumasok si Pedro, sinalubong siya ni Cornelio at yumukod, at lumuhod sa kanyang mga paa. Ngunit itinaas siya ni Pedro, na sinasabing, 'Tumayo ka; tao rin lamang ako.' At habang nakikipag-usap siya rito, pumasok siya sa bahay at nasumpungan niyang maraming tao ang nagtipon doon. At sinabi niya sa kanila, 'Alam ninyo na ipinagbabawal sa isang Hudyo na makisama o bumisita sa isang dayuhan; ngunit ipinahayag sa akin ng Diyos na hindi ko dapat tawaging marumi o karumal-dumal ang sinumang tao. Kaya nang ako'y inanyayahan, dumating ako nang walang pag-aatubili.' 'Kaya't itanong ko: bakit ninyo ako pinatawag?' Sumagot si Cornelius, 'Apat na araw na ang nakalipas nang mag-ayuno ako hanggang sa oras na ito, at sa ikasiyam na oras ay nanalangin ako sa aking bahay, nang biglang may isang lalaki na nakasuot ng maningning na damit ang tumayo sa aking harapan at sinabi, "Cornelius! Dininig ang iyong panalangin, at naalala ng Diyos ang iyong mga kaloob.' 'Kaya't pumunta ka sa Joppa at hanapin mo si Simon na tinatawag ding Pedro; siya'y nananatili sa bahay ni Simon na taga-balat, na nasa tabing-dagat; siya ang darating at sasabihan ka.' Agad kitang pinatawag, at mabuti na lamang at dumating ka. Ngunit narito kami ngayon sa harap ng Diyos upang pakinggan ang lahat ng inutos sa iyo ng Diyos.

Mga Gawa 10:21-33
Martes ng Ika-4 na Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 26

Noon nga'y nagbukas si Pedro ng kanyang bibig at sinabi: 'Tunay na nasisilayan ko na ang Diyos ay hindi nagtatanol, kundi sa bawat bansa, ang sinumang natatakot sa Kaniya at gumagawa ng mabuti ay katanggap-tanggap sa Kaniya. Pinadala Niya ang salita sa mga anak ng Israel, na ipinangangako ang kapayapaan sa pamamagitan ni Jesucristo; Siya ang Panginoon ng lahat. Alam ninyo ang mga nangyari sa buong Judea, na nagsimula sa Galilea, matapos ang pagbibinyag na ipinangaral ni Juan: kung paanong pinahiran ng Diyos ng Espiritu Santo at ng kapangyarihan si Jesus na taga-Nazareth, at kung paanong lumibot Siya na gumagawa ng kabutihan at nagpapagaling sa lahat ng inaapi ng diyablo, sapagkat ang Diyos ay kasama Niya. At kami ang mga saksi ng lahat ng ginawa Niya sa lupain ng mga Hudyo at sa Jerusalem, at na sa wakas pinatay nila Siya sa pamamagitan ng pagbitay sa Siya sa isang puno. Pinabangon Siya ng Diyos mula sa mga patay sa ikatlong araw, at pinakita Siya hindi sa lahat ng tao, kundi sa mga saksi na hinirang ng Diyos—sa amin na kumain at uminom kasama Niya pagkatapos ng Kanyang pagkabuhay na mag-uli. At iniutos Niya sa amin na ipangaral sa mga tao at magpatotoo na Siya ang Hukom ng mga buhay at ng mga patay, na hinirang ng Diyos. Ang lahat ng mga propeta ay nagpapatotoo tungkol sa Kanya, na ang bawat isang sumasampalataya sa Kanya ay makatatanggap ng kapatawaran ng mga kasalanan sa pamamagitan ng Kanyang pangalan.

Mga Gawa 10:34-43
Huwebes ng Ika-4 na Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Gawawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 27

Habang nagsasalita pa si Pedro, bumaba ang Espiritu Santo sa lahat ng nakikinig sa mensahe. Namangha ang mga naniniwalang pinakabinalat-sinaw na kasama ni Pedro dahil ibinuhos pala ang kaloob ng Espiritu Santo pati na sa mga Hentil, sapagkat narinig silang nagsasalita ng iba't ibang wika at pumupuri sa Diyos. Nang magsalita si Pedro, 'Sino ang makapipigil sa mga taong ito na mabinyagan ng tubig, samantalang tumanggap sila ng Espiritu Santo gaya rin natin?' At inutusan niya silang mabinyagan sa pangalan ni Jesucristo. Pagkatapos, pinakiusapan siyang manatili sa kanila ng ilang araw. Nabalitaan ng mga Apostol at ng mga kapatid sa Judea na tinanggap din ng mga Hentil ang salita ng Diyos. At nang dumating si Pedro sa Jerusalem, pinuna siya ng mga nanampalatayang tuli, na nagsasabi, 'Pumunta ka sa mga hindi tuli at kumain ka kasama nila.' Ngunit sinimulan ni Pedro na ipaliwanag sa kanila nang sunod-sunod ang pangyayari, at sinabi, 'Nanalangin ako sa bayan ng Joppa, at sa isang malalim na pagmumuni-muni ay nakakita ako ng isang pangitain: isang sisidyan, na parang malaking mantel, na ibinababa mula sa langit sa apat nitong sulok, at lumapit ito sa akin. Tiningnan ko ito at, habang pinagmamasdan ko, nakita ko ang mga hayop na may apat na paa sa lupa, mga mabangis na hayop, mga reptilya at mga ibon sa himpapawid. At may narinig akong tinig na nagsasabi sa akin, 'Tumayo ka, Pedro; pumate ka at kumain.' Ngunit sinabi ko, 'Hindi, Panginoon, kailanman ay walang marumi o karumaldumal na pumasok sa aking bibig.' At sumagot sa akin ang tinig mula sa langit nang ikalawang beses, 'Ang pinakalinis ng Diyos, huwag mong tawaging marumi.' Nangyari ito nang tatlong beses, at saka ibinalik lahat sa langit.

Mga Gawa 10:44–11:10

Biyernes ng ika-4 na linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 28

Noong mga araw na iyon, ang mga alagad, nang sila'y maikalat dahil sa pag-uusig na sumiklab kay Esteban, ay napunta hanggang sa Fenicia, Chipre, at Antioquia, at hindi nila ipinangaral ang salita kundi sa mga Hudyo lamang. Ngayon, may ilan sa kanila na taga-Cyprus at taga-Cyrene; at nang makarating sila sa Antioquia, nagsalita sila sa mga Griyego, ipinangangako ang Panginoong Jesus. At ang kamay ng Panginoon ay sumasa kanila, at marami ang naniwala at lumingon sa Panginoon. Nabalitaan ito ng iglesia sa Jerusalem, at ipinadala nila si Bernabé sa Antioquia. Pagkarating niya at nasilayan ang biyaya ng Diyos, siya'y nagalak at pinagyayaman ang lahat na manatiling tapat sa Panginoon nang taos-pusong loob; sapagkat siya'y isang mabuting tao, puno ng Espiritu Santo at ng pananampalataya. At nadagdag sa Panginoon ang isang makabuluhang bilang ng mga tao. Pagkatapos ay umalis si Bernabé patungong Tarsus upang hanapin si Saulo; at nang matagpuan niya siya, dinala niya siya sa Antioquia. Sa loob ng isang buong taon ay nagtipon sila sa simbahan at nagturo sa napakaraming tao, at sa Antioquia unang tinawag na 'mga Kristiyano' ang mga alagad. Pagkatapos ay nagpasya ang mga alagad, ayon sa kanilang makakaya, na magpadala ng tulong sa mga kapatid na naninirahan sa Judea, na kanilang ginawa, at ipinadala nila ang kanilang nakalap sa mga nakatatanda sa pamamagitan nina Bernabé at Saulo.

Mga Gawa 11:19–26; 29–30

Linggo 5 pagkatapos ng Pagkabuhay, tungkol sa babaeng taga-Samaria

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 29

Noong mga araw na iyon, inaresto ni Haring Herodes ang ilan sa mga miyembro ng simbahan upang saktan sila, at pinatay niya si Santiago, kapatid ni Juan, sa pamamagitan ng tabak. Nang makita niyang ikinatuwa ito ng mga Hudyo, inaresto rin niya si Pedro – sapagkat ito ang Kapistahan ng Tinapay na Walang Palsa – at nang siya'y makulong, inilagay siya sa bilangguan at inutusan ang apat na pangkat ng mga sundalo na bantayan siya, na may balak na iharap siya sa bayan pagkatapos ng Paskwa. Kaya't nakakulong si Pedro, samantalang ang iglesia ay taimtim na nananalangin sa Diyos para sa kaniya. Nang malapit na siyang ilabas ni Herodes, sa mismong gabing iyon ay natutulog si Pedro sa pagitan ng dalawang sundalo, nakagapos ng dalawang tanikala, at ang mga bantay ay

nakatayo at nagbabantay sa pintuan ng kulungan. At narito, may anghel ng Panginoon na lumitaw, at nagliwanag ang kulungan. Tinulak ng anghel si Pedro sa tagiliran, ginising siya, at sinabi, 'Tumayo ka agad!' At nahulog ang mga kadena sa kanyang mga kamay. Sinabi sa kanya ng anghel, 'Ibukol mo ang iyong balabal at isuot mo ang iyong mga sandalyas.' Ginawa niya iyon. Pagkatapos ay sinabi sa kanya ng anghel, 'Isuot mo ang iyong balabal at sumunod ka sa akin.' Lumabas si Pedro at sinundan siya, na hindi namamalayan na totoo nga ang ginagawa ng Anghel, kundi inakala niyang nakakakita siya ng pangitain. Pagkalampas nila sa unang bantay at sa ikalawa, narating nila ang bakal na tarangkahan na patungo sa lungsod, na kusang-loob na nabuksan para sa kanila; lumabas sila, naglakad sa isang kalye, at bigla na lang nawala ang Anghel sa kanyang piling. Pagkatapos, nang magkamalay si Pedro, sinabi niya: 'Ngayon ay tunay kong nakita na sinugo ng Panginoon ang anghel niya at iniligtas ako mula sa kamay ni Herodes at mula sa lahat ng inaasahan ng mga Hudyo.'

Mga Gawa 12:1-11

Sabado ng ika-4 na linggo pagkatapos ng Pagkabuhay.

23 Abril, San Jorge na Dakilang Martir.

30 Abril, San Santiago na Apostol, anak ni Zebedeo

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 30

Noong panahong iyon, si Pedro, nang makapaligon, ay napadako sa bahay ni Maria, ina ni Juan na tinatawag na Marcos, kung saan maraming nagkakatipon at nananalangin. Nang kumatok si Pedro sa pintuan, lumabas si Rhoda, isang alipores, upang makinig; at nang makilala niya ang tinig ni Pedro, tuwang-tuwa siya kaya hindi niya binuksan ang pinto, kundi tumakbo papasok at ipinahayag na si Pedro ay nakatayo sa pintuan. Sinabi nila, 'Nasa tamang pag-iisip ka ba?' Ngunit iginiit niya na ganoon nga. Sila naman ay nagsabi, 'Anghel niya iyon.' Samantala, patuloy na kumatok si Pedro. Nang buksan nila ang tarangkahan, nakita nila siya at namangha sila. Ipinahiwatig naman niya sa kanila sa pamamagitan ng kamay na manahimik sila, at isinalaysay niya kung paano siya inilabas ng Panginoon mula sa bilangguan, at sinabi, 'Ibalita ninyo ito kay Santiago at sa mga kapatid.' Pagkatapos, pagkalabas niya, nagtungo siya sa ibang lugar.

Mga Gawa 12:12-17

Lunes ng Ikalimang Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 31

Noong mga araw na iyon, sina Bernabe at Saulo, nang kanilang matapos ang kanilang misyon, ay bumalik mula sa Jerusalem (patungong Antioquia), dala si Juan na tinatawag ding Marcos. Sa Antioquia, may ilang propeta at mga nagtuturo sa simbahan doon: sina Bernabe, Simeon (na tinatawag na Niger), Lucio ng Cirene, Manaen (na lumaki kay Herodes na tetrarka), at si Saulo. Habang nagseserbisyo sila sa Panginoon at nag-aayuno, Sinabi ng Espiritu Santo, 'Huwag ninyong kaligtaan sina Bernabe at Saulo para sa gawain na tinawag ko sa kanila.' Kaya, matapos mag-ayuno at manalangin, ipinataw nila ang kanilang mga kamay sa kanila at pinadala sila. Ang mga taong ito, na ipinadala ng Espiritu Santo, ay pumunta sa Seleucia, at mula doon ay naglayag patungong Cyprus; at, habang nasa Salamis, ipinangaral nila ang salita ng Diyos sa mga sinagogang Hudyo; kasama rin nila si Juan upang tumulong sa ministryo. Pagkalibot nila sa buong isla hanggang Pafos, natagpuan nila ang isang salamangkero, isang huwad na propetang Hudyo na nagngangalang Bar-Jesus, na kasama ng propokural na si Sergio Paulo, isang taong may pagkaunawa. Tinawag niya sina Bernabé at Saulo, na nagnanais makinig sa salita ng Diyos. Ngunit si Elymas na salamangkero (sapagkat iyan ang kahulugan ng kaniyang pangalan) ay sumalungat sa kanila, na sinisikap ilihis ang prokonsol mula sa pananampalataya. Ngunit si Saulo, na tinatawag ding Pablo, na puno ng Banal na Espiritu, ay tumitig sa kaniya at sinabi: 'O tao na puno ng lahat ng panlilinlang at lahat ng kasamaan, anak ng diyablo, kaaway ng lahat ng katuwiran! Titigil ka ba sa pagpapaligaw sa mga tao mula sa tuwid na daan ng Panginoon? At ngayon, narito, ang kamay ng Panginoon ay sasa'yo: magiging bulag ka at hindi mo makikita ang araw sa loob ng ilang panahon.' At biglang may dumating sa kaniya na

kadiliman at kaligaligan, at siya'y nagpapalibot-libot, hinahanap ang sinumang maggabay sa kaniya sa kamay. Nang makita ng prokonsol ang nangyari, siya'y naniwala, na namangha sa pagtuturo ng Panginoon.

Mga Gawa 12:25–13:12

Martes ng Ikalimang Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay na Muli

Ang Gawawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 32

Noong mga araw na iyon, nang makapaglayag sila mula sa Paphos, nakarating sina Pablo at ang kanyang mga kasama sa Perga sa Pamphylia. Ngunit si Juan, nang makipaghiwalay sa kanila, ay bumalik sa Jerusalem. Sila naman, na nagpatuloy sa paglalakbay mula sa Perga, ay nakarating sa Antioch sa Pisidia at, nang pumasok sila sa sinagoga noong araw ng Sabado, ay naupo sila. Pagkatapos mabasa ang Batas at ang mga Propeta, pinadala ng mga pinuno ng sinagoga ang mensahe sa kanila: 'Mga kapatid, kung mayroon kayong salita ng pagtuturo para sa mga tao, mangyaring magsalita.' Tumindig si Pablo, kumaway ng kaniyang kamay, at sinabi: 'Mga lalaki ng Israel at kayong may takot sa Diyos, makinig. Pinili ng Diyos ang ating mga ninuno mula sa bansang ito at ginawa silang isang dakilang bansa habang sila ay nasa lupain ng Ehipto; at sa pamamagitan ng makapangyarihang kamay ay inilabas Niya sila nito, at pinakain Niya sila sa ilang sa loob ng halos apatnapung taon. At, nang wasakin Niya ang pitong bansa sa lupain ng Canaan, hinati Niya sa kanila ang kanilang lupain bilang mana. At pagkatapos noon, sa loob ng mga apat na raang limampung taon, binigyan Niya sila ng mga hukom hanggang sa panahon ng propetang Samuel. Nanghiling sila noon ng hari, at binigyan sila ng Diyos ni Saul, na anak ni Kis, isang lalaki mula sa angkan ni Benjamin. Sa gayon, lumipas ang apung taon. Nang tanggihan nila siya, hinirang ng Diyos si David bilang kanilang hari, tungkol sa kaniya ay nagsalita Siya, na nagpapatotoo: 'Nakatagpo ako ng isang taong ayon sa aking puso, si David na anak ni Jesse, na tutuparin ang lahat ng aking kalooban.' Mula sa kanyang mga inapo, itinaas ng Diyos si Jesus, ang Tagapagligtas ng Israel, gaya ng ipinangako Niya. Bago ang Kanyang paglitaw, ipinangaral ni Juan ang binyag ng pagsisisi sa lahat ng bayan ng Israel.

Mga Gawa 13:13–24

Miyerkules ng Ikalimang Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 33

Noong mga araw na iyon, habang papalapit na sa wakas ang kanyang ministeryo, sinabi ni Juan: 'Sino sa palagay ninyo ako? Hindi ako ang Tagapagligtas; ngunit narito, may darating na isang lalaki pagkatapos ko, na hindi ako karapat-dapat magbukas ng kanyang sandalyas. Mga lalaki, mga kapatid, mga anak ng lahi ni Abraham, at kayong mga natatakot sa Diyos sa piling ninyo! Sa inyo ipinadala ang salita ng kaligtasan na ito. Sapagkat ang mga naninirahan sa Jerusalem at ang kanilang mga pinuno, nang hindi Siya nakilala at hinatulan Siya, ay tinupad ang mga salitang propetiko na binabasa tuwing Sabado; at, nang wala silang makitang kapintasan na karapat-dapat sa kamatayan, ay hiniling nila kay Pilato na ipapatay Siya. Nang matupad na nila ang lahat ng nakasulat tungkol sa Kanya, inalis nila Siya sa krus at inilagay Siya sa isang libingan. Ngunit binuhay Siya ng Diyos mula sa mga patay. Sa loob ng maraming araw ay nagpakita Siya sa mga taong sumama sa Kanya mula sa Galilea hanggang Jerusalem, na ngayo'y mga saksi Niya sa mga tao. At ipinapahayag namin sa inyo na tinupad ng Diyos ang pangakong ginawa sa ating mga ninuno sa pamamagitan ng pagbubuhay kay Jesus mula sa mga patay para sa atin, kanilang mga anak.

Mga Gawa 13:25–32

29 Agosto, ang Pagpapugot kay Juan na Tagapagbinyag

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 34

Noong mga araw na iyon, pumunta sina Pablo at Bernabe sa mga lungsod ng Lycaonia na Lystra at Derbe at sa mga karatig-lungsod, at doon nila ipinangaral ang ebanghelyo. Sa Lystra, may isang lalaking nakaupo roon na pilay mula pa sa pagkasilang; hindi siya kailanman nakalakad. Nakikinig siya kay Pablo habang nagsasalita; at si Pablo, nang tumaingin sa kaniya at makita na may

pananampalataya siyang gumaling, ay bumulalas, 'Utos ko sa iyo sa ngalan ng Panginoong Jesucristo: tumayo kang tuwid sa iyong mga paa. Agad siyang tumalon at tumayo at naglakad. Nang makita ng mga tao ang ginawa ni Pablo, itinaas nila ang kanilang mga tinig at sinabi sa wikang Lycaonian, 'Ang mga diyos ay bumaba sa atin sa anyong tao.' At tinawag nila si Bernabe na 'Zeus' at si Pablo na 'Hermes', sapagkat siya ang pangunahing tagapagsalita. Ang pari ng diyos-diyosan na si Zeus, na ang templo ay nasa labas ng kanilang lungsod, ay nagdala ng mga baka sa tarangkahan ng lungsod at naglagay ng mga korona roon, na may balak maghandog ng sakripisyo kasama ang karamihan. Ngunit nang marinig ito ng mga Apostol na sina Bernabas at Pablo, hinapak nila ang kanilang mga damit at tumakbo sila sa gitna ng karamihan, at sumigaw nang malakas: 'Mga tao! Ano ang ginagawa ninyo? Tayo rin ay mga tao lamang na gaya ninyo, at dinadala namin sa inyo ang mabuting balita upang talikuran ninyo ang mga diyos na ito na hindi tunay at lumingon sa buhay na Diyos, na lumalangit sa kalangitan at sa lupa, sa dagat, at ang lahat ng nasa mga ito, Siya na sa mga nakaraang henerasyon ay pinayagan ang lahat ng mga bansa na maglakad sa kanilang sariling mga daan, bagaman hindi Siya kailanman tumigil sa pagsaksi sa Sarili Niya sa pamamagitan ng Kanyang mabubuting gawa, sa pagpapadala sa atin ng ulan mula sa langit at masaganang panaun, at sa pagpupuno sa ating mga puso ng pagkain at kagalakan. At nang masabi na nila ito, halos napakiusapan nila ang karamihan na huwag maghandog ng sakripisyo para sa kanila at umuwi na.

Mga Gawa 14:6–18A

Miyerkules ng Ika-4 na Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay, Kalagitnaan ng Pentekostes

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 35

Noong mga araw na iyon, naglakbay sina Pablo at Bernabe patungong Derbe. Matapos ipangaral ang Ebanghelyo sa lungsod na iyon at makapagtamo ng maraming alagad, bumalik sila sa pamamagitan ng Listra, Iconio, at Antioquia, pinatitibay ang loob ng mga alagad, hinihikayat silang manatiling matapat, at itinuturo na kailangan nating pumasok sa Kaharian ng Diyos sa pamamagitan ng maraming kapighatian. Pagkatapos magtalaga ng mga nakatatanda sa bawat simbahan, nanalangin at nag-ayuno sila, at inialay ang mga ito sa Panginoong kanilang pinaniwalaan. Pagkatapos, nang makaraan sila sa Pisidia, dumating sila sa Pamphylia, at nang maipangaral nila ang salita ng Panginoon sa Perga, bumaba sila sa Attalia; at mula roon ay naglayag sila patungong Antioquia, kung saan sila ay ipinagkatiwala ng biyaya ng Diyos sa gawaing kanilang ngayon ay natapos na. Pagkarating nila roon at tipunin ang iglesia, kanilang inisa-isa ang lahat ng ginawa ng Diyos kasama nila at kung paanong binuksan Niya ang pinto ng pananampalataya para sa mga Hentil.

Mga Gawa 14:20–27

Huwebes ng Ikalimang Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Gawawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 36

Noong mga araw na iyon, may ilang naniniwala na mula sa sekta ng mga Pariseo ang tumindig at nagsabi na ang mga Hentil ay dapat tuliin at utusan na tuparin ang Batas ni Moises. Ang mga Apostol at ang matatanda ay nagtipon upang talakayin ang usaping ito. Pagkatapos ng maraming pagtatalo, tumindig si Pedro at sinabi sa kanila: 'Mga kapatid! Alam ninyo na mula pa sa simula ay pinili ako ng Diyos mula sa inyo, upang marinig ng mga Hentil ang salita ng Ebanghelyo sa pamamagitan ng aking mga labi at magtapat ng pananampalataya; at ang Diyos, na nakakakilala ng puso, ay nagpatotoo sa kanila sa pamamagitan ng pagbibigay sa kanila ng Espiritu Santo, gaya ng ginawa niya sa atin; at hindi siya nagkaroon ng pagkakaiba sa pagitan natin at sa kanila, sa paglilinis ng kanilang mga puso sa pamamagitan ng pananampalataya. Bakit ninyo sinusubok ang Diyos ngayon sa pamamagitan ng pagtatangkang magpataw sa mga alagad ng isang pabigat na hindi naati ng ating mga ninuno o ng ating mga sarili? Ngunit naniniwala kami na tayo'y naliligtas sa pamamagitan ng biyaya ng ating Panginoong Hesukristo, gaya rin naman nila. Pagkatapos ay tumahimik ang buong kapulungan at nakinig habang inaalala nina Bernabé at Pablo ang mga tanda at kababalaghan na ginawa ng Diyos sa pamamagitan nila sa gitna ng mga Hentil. Pagkatapos nilang magsalita, nagsalita si Santiago at sinabi: 'Mga kapatid, makinig kayo sa akin. Ipinaliwanag ni Simon

kung paanong unang itinutok ng Diyos ang kanyang pansin sa mga Hentil upang bumuo ng isang bayan para sa kanyang sarili sa kanyang pangalan. At ito ay alinsunod sa mga salita ng mga propeta, gaya ng nakasulat: "Pagkatapos nito, babalik Ako at muling itatayo ang nagbagsak na tabernakulo ni David; muling itatayo Ko ang mga guho nito, at ibabangon Ko ito, upang ang natitirang bahagi ng sangkatauhan at lahat ng mga bansang kung saan ipinahayag ang Aking pangalan ay maaaring maghanap sa Panginoon," sabi ng Panginoon, na gumagawa ng lahat ng mga bagay na ito. Lahat ng gawa ng Diyos ay kilala Niya mula pa sa kawalang-hanggan. Kaya't itinuturing kong pinakamabuti na huwag maglagay ng anumang balakid sa daan ng mga Hentil na lumalapit sa Diyos, kundi sumulat sa kanila na dapat silang mag-ingat sa pagkaing nadungisan ng mga diyus-diyosan, sa pakikipagtalik na labag sa batas, sa laman ng mga hayop na pinatay sa pag-uga at sa dugo, at na huwag nilang gawin sa iba ang ayaw nilang gawin sa kanila. Sapagkat ang Kautusan ni Moises ay ipinangangaral sa bawat lungsod mula pa noong unang panahon, at binabasa sa mga sinagoga tuwing Sabado. Nang magkagayo'y nagpulong ang mga Apostol at ang matatanda, kasama ang buong iglesia, at pagkatapos piliin ang mga lalaki mula sa kanilang sarili, sinugo sila sa Antioquia kay Pablo at Bernabe, na ang mga ito ay: Judas na tinawag na Barsabbas, at Silas, mga lalaking may karangalan sa mga kapatid; at sumulat sila at ipinadala sa kanila ang sumusunod: 'Ang mga Apostol at matatanda, kasama ang mga kapatid, sa mga kapatid na Hentil sa Antioquia, Siria at Silicia: Pagbati. Sapagkat nabalitaan namin na may ilang lumabas mula sa amin na naguluhan kayo sa kanilang mga salita at ginulo ang inyong isipan, na nagsasabing dapat kayong tuliin at sumunod sa Kautusan—na hindi naman namin sila pinahintulutang gawin—kami, nang magtipon-tipon, ay nagkasundo nang buong-buo, matapos pumili ng ilang lalaki, na ipadala sila sa inyo kasama ang aming minamahal na sina Bernabe at Pablo, mga taong naghandang isapanganib ang kanilang buhay para sa pangalan ng ating Panginoong Jesucristo. Kaya't sinugo namin sina Judas at Silas, na magpapaliwanag din nito sa inyo nang personal. Sapagkat minabuti ng Banal na Espiritu at kami na huwag nang magpataw sa inyo ng anumang karagdagang pasanin maliban sa mga sumusunod na kinakailangan: na magpigil sa pagkain na inihain sa mga diyus-diyosan, sa dugo, sa laman ng mga hayop na pinatay sa pagtaas ng leeg, at sa pakikipagtalik sa labas ng kasal; at huwag ninyong gawin sa iba ang hindi ninyo nais na gawin sa inyo. Kung tutuparin ninyo ang mga bagay na ito, mabuti ang inyong gagawin. Paalam.' Kaya't ang mga sinugo ay dumating sa Antioquia at, nang kanilang tipunin ang mga tao, ay ibinigay ang sulat. Nang kanilang nabasa ito, nagalak sila sa tagubiling ito. Si Judas at si Silas, na mga propeta rin, ay nagbigay ng mahabang payo sa mga kapatid at nagpalakas sa kanilang loob. Pagkatapos manatili roon ng ilang panahon, sila'y pinauwi ng mga kapatid nang payapa sa mga Apostol. Ngunit pinili ni Silas na manatili roon. (Si Judas naman ay bumalik sa Jerusalem.)

Mga Gawa 15:5-34

Biyernes ng Ikalimang Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 37

Noong mga araw na iyon, naninirahan sina Pablo at Bernabe sa Antioquia, nagtuturo at ipinangangaral ang salita ng Panginoon, kasama ang marami pang iba. Pagkalipas ng ilang panahon, sinabi ni Pablo kay Bernabe, 'Balikan natin at dalawin ang ating mga kapatid sa lahat ng bayan na ating ipinangaral ang salita ng Panginoon, upang makita kung kamusta na sila.' Nais ni Bernabe na isama si Juan na tinatawag na Marcos. Ngunit sa tingin ni Pablo, mas mabuting huwag isama ang taong iniwan sila sa Pamphylia at hindi sumama sa kanila sa gawain na kanilang pinuntahan. Nagkaroon ito ng hindi pagkakasundo kaya naghiwalay sila; at si Bernabe, kasama si Marcos, ay naglayag patungong Cyprus; samantalang si Pablo, nang piliin si Silas, ay lumisan, na sinu-utusan ng mga kapatid sa biyaya ng Diyos, at naglakbay sa Syria at Cilicia, na pinatitibay ang mga iglesia.

Mga Gawa 15:35-41

Sabado ng Ikalimang Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 38

Noong mga araw na iyon, habang papunta ang mga Apostol sa lugar ng panalangin, sinalubong namin ang isang alipores na babae na sinapiang ng espiritung manghuhula, na nagdala ng malaking kita sa kanyang mga amo sa pamamagitan ng kanyang panghuhula. Sinundan siya ni Pablo at kami, at sumigaw siya, na nagsasabing, 'Ang mga taong ito ay mga lingkod ng Kataas-taasang Diyos, na ipinapahayag sa atin ang daan ng kaligtasan.' Ginawa niya ito sa loob ng maraming araw. Si Pablo, na nagalit, ay lumingon at sinabi sa espiritu, 'Sa pangalan ni Jesucristo, iniutos ko sa iyo na lumabas ka sa kaniya.' At lumabas nga ang espiritu sa takdang sandaling iyon. Nang makita ng kaniyang mga amo na nawala ang kanilang pag-asa sa kita, dinakip nila sina Pablo at Silas at hinila sila sa palengke sa harap ng mga magistrado. At dinala sila sa harap ng mga magistrado, at sinabi nila, 'Ang mga taong ito, na mga Hudyo, ay nag-aalboroto sa ating lungsod at ipinangangaral ang mga kaugaliang hindi dapat tanggapin o isabuhay ng ating mga Romano.' Tumindig din ang mga tao laban sa kanila, at hinubaran sila ng mga magistrado ng kanilang mga damit at inutusan silang latigan; at nang matapos silang bugbugin, ibinilanggo sila, na inutusan ang karceral na bantayan silang mabuti. Nang matanggap niya ang utos na ito, dinala niya sila sa pinakaloob na selda at pinigil ang kanilang mga paa sa bitag. Bandang hatinggabi, nananalangin at nag-aawit si Pablo at si Silas ng mga himno sa Diyos, habang nakikinig naman ang ibang bilanggo. Biglang nagkaroon ng malakas na lindol, kaya nanginig ang mga pundasyon ng bilangguan; agad na bumukas ang lahat ng pinto at napalagay ang tanikala ng bawat isa. Nang magising ang karaniw at makita niyang bukas ang mga pinto ng bilangguan, hinugot niya ang kaniyang espada at papatayin na sana ang kaniyang sarili, sa pag-iisip na tumakas ang mga bilanggo. Ngunit sumigaw si Pablo nang malakas, 'Huwag mong saktan ang iyong sarili, sapagkat narito kami lahat.' Humiling siya ng sulo, nagmadali siyang pumasok sa bilangguan, at nang manlindol, lumuhod siya sa paa nina Pablo at Silas; saka niya sila inilabas at sinabi, 'Mga ginoo, ano ang dapat kong gawin upang maligtas?' Sumagot sila, 'Manampalataya ka sa Panginoong Jesucristo, at maliligtas ka—ikaw at ang iyong sambahayan.' At ipinangaral nila ang salita ng Panginoon sa kaniya at sa lahat ng nasa kaniyang bahay. At kinuha niya sila sa oras na iyon ng gabi, hinugasan ang kanilang mga sugat at agad na nabinyagan, kasama ang buong sambahayan niya. At dinala niya sila sa kaniyang bahay, inihain ang pagkain sa kanila at nagalak siya kasama ang buong sambahayan niya dahil siya'y naniwala sa Diyos.

Mga Gawa 16:16-34

Ika-6 na linggo pagkatapos ng Pagkabuhay, tungkol sa bulag na lalaki

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 39

Noong mga araw na iyon, pagkatapos nilang dumaan sa Amphipolis at Apollonia, ay dumating sila sa Tesalonica, kung saan may sinagogang Hudyo. Si Pablo, ayon sa kanyang nakagawiang gawi, ay pumasok sa kanila at sa loob ng tatlong Sabado ay nakipagtalastasan sa kanila mula sa mga Kasulatan, na ipinaliwanag at pinatunayan sa kanila na ang Cristo ay kailangang magdusa at muling mabuhay mula sa mga patay, at na ang Cristong ito ay si Jesus, na ipinangangaral ko sa inyo. At ang ilan sa kanila ay naniwala at nakisama kina Pablo at Silas, kasama ang maraming Griegong may takot sa Diyos at ilang kilalang babae. Ngunit ang mga Hudyong hindi naniwala, na puno ng inggit, ay nagtipon ng ilang walang-kwentang lalaki mula sa palengke, bumuo ng isang pulutong at ginulo ang lungsod; at nang mapunta sila sa bahay ni Jason, hiniling nilang ilabas ang mga ito sa harap ng mga tao. Ngunit nang hindi nila sila nahanap, hinila nila si Jason at ang ilan sa mga kapatid sa harap ng mga hukom ng lungsod, na sumisigaw na ang mga 'nagpapahamak sa mundo' ay dumating din dito, at tinanggap sila ni Jason, at kumikilos silang lahat laban sa mga kautusan ni Cesar sa pamamagitan ng pagkilala kay Jesus bilang hari. Pinukaw nila ang damdamin ng mga tao at ng mga magistrado ng lungsod na nakikinig. Ngunit nang makuha ng mga magistrado ang pahayag mula kay Jason at sa iba pa, pinakawalan nila sila. Ang mga kapatid naman ay agad na pinadala sina Pablo at Silas sa Berea sa gabi; at nang makarating sila roon, pumasok sila sa sinagoga ng mga Hudyo. Mas bukas ang isip ng mga tao roon kaysa sa mga taga-Tesalonica; tinanggap nila ang mensahe nang may matinding

kasigasigan, at araw-araw nilang sinisiyasat ang mga Kasulatan upang makita kung ganoon nga ang mga bagay na iyon. At marami sa kanila ang naniwala, kabilang ang ilang kilalang babae at lalaking Griyego. Ngunit nang malaman ng mga Hudyo mula sa Tesalonica na ipinangaral din ni Pablo ang salita ng Diyos sa Berea, pumunta rin sila roon, at ginulo at pinag-alboroto ang mga tao. Agad namang pinauwi ng mga kapatid si Pablo, na para bang patungo siya sa baybayin; samantalang nanatili doon sina Silas at Timoteo. Ang mga kasama ni Pablo sa paglalakbay ay sinamahan siya hanggang sa Athens; at nang utusan silang sabihin kina Silas at Timoteo na pumunta agad sa kanya, sila'y umalis.

Mga Gawa 17:1–15

Lunes ng ika-6 na linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 40A

Noong mga araw na iyon, habang naghihintay si Pablo sa Atenas kina Silas at Timoteo, labis siyang nalungkot nang makita ang lungsod na puno ng mga diyus-diyosan. Kaya't nangatuwiran siya sa sinagoga kasama ang mga Hudyo at ang mga sumasamba sa Diyos, at araw-araw sa palengke sa mga taong naroon. Ang ilan sa mga pilosopong Epikureo at Stoiko ay nagsimulang makipagtalo sa kaniya; at ang iba ay nagsabi, 'Ano kayang ibig sabihin ng palasakang ito?', samantalang ang iba naman ay nagsabi, 'Mukhang nangangaral siya tungkol sa mga dayuhang diyos', sapagkat ipinangangaral niya sa kanila si Jesus at ang Pagkabuhay na Muli. Kaya't dinakip nila siya at dinala sa Areopagus, na nagsasabing, 'Maaari ba naming malaman kung ano itong bagong katuruan na iyong ipinangangaral?' Sapagkat inihaharap ninyo sa amin ang ilang kakaibang kaisipan. Kaya't nais naming malaman kung tungkol saan nga ito.' Ngayon, ang mga Atenean at ang mga dayuhan na naninirahan doon ay wala nang ibang ginagawa kundi ang talakayin o pakinggan ang anumang bago. At si Pablo, na nakatayo sa Areopagus, ay nagsabi: 'Mga lalaking taga-Atenas! Nakikita ko sa lahat ng aking nasasaksihan na kayo ay lubos na relihiyoso sa bawat paraan. Sapagkat habang naglilibot ako at masusing tiningnan ang inyong mga banal na lugar, natagpuan ko ang isang dambana na may nakasulat: "Sa isang di-kilalang diyos". Ang Diyos na ito, na sinasamba ninyo nang hindi ninyo kilala, siya ang ipinangangaral ko sa inyo. Ang Diyos na lumalangit sa sanlibutan at sa lahat ng bagay na nasa dito—siya, bilang Panginoon ng langit at lupa, ay hindi nananahan sa mga templong gawa ng kamay ng tao, ni hindi rin niya kailangan ang paglilingkod ng mga kamay ng tao, na para bang siya ay nangangailangan ng anumang bagay, sapagkat siya mismo ang nagbibigay ng buhay at hininga at ng lahat ng bagay sa lahat. Mula sa isang angkan, nilalang Niya ang buong lahi ng tao upang manirahan sa ibabaw ng buong lupa, at itinakda Niya ang mga takdang panahon at ang mga hangganan ng kanilang tirahan, upang hanapin nila ang Diyos, kung sakaling mahawakan nila Siya sa pamamagitan ng pakiramdam at matagpuan Siya—bagaman hindi Siya malayo sa sinuman sa atin: sapagkat sa Kanya tayo'y nabubuhay, gumagalaw, at mayroon tayong pagkatao, gaya ng sinabi pa nga ng ilan sa inyong sariling mga makata: 'Sapagkat tayo ang Kanyang lahi.' Kaya nga, bilang mga anak ng Diyos, hindi natin dapat isipin na ang Diyos ay parang ginto, pilak, o bato, isang larawan na hinubog ng sining at imahinasyon ng tao. Kaya, matapos lampasan ang mga panahon ng kamangmangan, inuutusan na ngayon ng Diyos ang lahat ng tao saanman na magsisi, sapagkat itinakda Niya ang isang araw na huhusgahan Niya ang sanlibutan nang may katuwiran, sa pamamagitan ng Taong Kaniyang hinirang, at binigyan Niya ang lahat ng patunay sa pamamagitan ng pagkabuhay Niya Siya mula sa mga patay. Nang marinig nila ang tungkol sa muling pagkabuhay ng mga patay, ang iba ay nangutya sa kaniya, samantalang ang iba naman ay nagsabi, 'Dinggin ka namin tungkol sa bagay na ito sa ibang pagkakataon.' Kaya iniwan ni Pablo ang kanilang samahan. Ngunit may ilang lalaki na sumama sa kaniya at naniwala; kabilang sa kanila si Dionisio na taga-Areopago, isang babaeng nagngangalang Damaris, at ang iba pa.

Mga Gawa 17:16–34

3 Oktubre, San Dionisio Areopagita

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 40B

Noong panahong iyon, dinakip ng mga taga-Atenas si Pablo at dinala siya sa Areopago, na nagsasabing, 'Maaari ba naming malaman kung ano itong bagong katuruan na ipinangangaral mo? Sapagkat may mga kakaibang kaisipan kayong ipinaririnig sa amin. Kaya't nais naming malaman kung tungkol saan nga ito.' Ngayon, ang mga taga-Atenas at ang mga dayuhan na naninirahan doon ay wala nang ibang ginagawa kundi ang talakayin o pakinggan ang anumang bago. At si Pablo, na nakatayo sa Areopagus, ay nagsabi: 'Mga lalaki ng Atenas! Nakikita ko sa lahat ng aking nasasaksihan na kayo ay lubos na relihiyoso sa bawat paraan. Sapagkat habang naglilibot ako at tiningnan ang inyong mga banal na lugar, natagpuan ko ang isang dambana na may nakasulat: "Sa isang di-kilalang diyos". Ang Diyos na ito, na sinasamba ninyo nang hindi ninyo kilala, siya ang ipinangangaral ko sa inyo. Ang Diyos na lumalang sa mundo at sa lahat ng bagay dito—siya, bilang Panginoon ng langit at lupa, ay hindi nananahan sa mga templong gawa ng kamay ng tao, ni hindi rin niya kailangan ang paglilingkod ng mga kamay ng tao, na para bang siya ay nangangailangan ng anumang bagay, sapagkat siya mismo ang nagbibigay ng buhay at hininga at ng lahat ng bagay sa lahat. Mula sa isang tao, ginawa Niya ang bawat bansa ng sangkatauhan upang manirahan sa buong lupa, na itinakda Niya ang mga takdang panahon at ang mga hangganan ng kanilang tirahan, upang hanapin nila ang Diyos, kung sakaling mahawakan nila Siya sa pamamagitan ng pakiramdam at matagpuan Siya—bagaman hindi Siya malayo sa sinuman sa atin: sapagkat sa Kanya tayo'y nabubuhay, kumikilos, at mayroon tayong pagkatao.

Mga Gawa 17:19–28A
Martes ng ika-6 na linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 40B

Noong mga araw na iyon, si Pablo, nang iwan niya ang Atenas, ay dumating sa Korinto; at, nang makatagpo niya ang isang Hudyo na si Aquila, na taga-Pontus, na kamakailan lamang ay dumating mula sa Italya, at si Priscila na kanyang asawa – sapagkat inutusan ni Claudio na umalis sa Roma ang lahat ng mga Hudyo – ay lumapit siya sa kanila; at dahil magkapareho sila ng hanapbuhay, nanirahan siya sa kanila at nagtrabaho; sapagkat ang kanilang hanapbuhay ay paggawa ng mga tolda. Tuwing Sabado ay nagsasalita siya sa sinagoga at sinisikap na kumbinsihin ang mga Hudyo at mga Griyego. Nang dumating sina Silas at Timoteo mula sa Macedonia, si Pablo, na pinukaw ng Espiritu, ay nagpatotoo sa mga Hudyo na si Jesus ang Cristo. Ngunit nang kanilang salungatin at hamakin siya, pinagiling niya ang kaniyang balabal at sinabi sa kanila, 'Ang dugo ninyo ang nasa inyong sariling ulo; malinis ako; mula ngayon ay pupunta ako sa mga Hentil.' Umalis siya roon at pumunta sa isang taong takot sa Diyos na nagngangalang Justus, na ang bahay ay katabi ng sinagoga. Si Crispus, ang pinuno ng sinagoga, ay naniwala sa Panginoon kasama ang buong sambahayan niya; at marami sa mga taga-Corinto, nang marinig ang mensahe, ay naniwala at nabinyagan. Nang panaun na iyon sinabi ng Panginoon kay Pablo sa isang pangitain sa gabi: 'Huwag kang matakot, kundi magsalita ka at huwag kang tumahimik; sapagkat ako'y sumasa'yo, at walang sinumang makapapahamak sa'yo, dahil may dakilang bilang ng aking mga tao sa lungsod na ito.' At nanatili siya roon ng isang taon at anim na buwan, na nagtuturo sa kanila ng salita ng Diyos.

Mga Gawa 18:1–11
11 Mayo, muling pagsakop ng Constantinople.
Sa pundasyon ng lungsod

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 41

Noong mga araw na iyon, si Pablo, nang makapunta na sa Cesarea, ay umakyat sa Jerusalem, binati ang iglesia, at umalis patungong Antioquia. At pagkatapos magtagal doon, siya ay umalis at naglakbay sa mga lalawigan ng Galacia at Phrygia nang sunod-sunod, na pinatitibay ang lahat ng mga alagad. Isang Hudyo na nagngangalang Apolos, na taga-Alexandria, isang taong mahusay magsalita at bihasa sa mga Kasulatan, ang dumating sa Efeso. Nakaturo sa kaniya ang mga pangunahing

kaalaman tungkol sa daan ng Panginoon, at dahil masigasig siya sa espiritu, tumpak niyang ipinangaral at itinuro ang tungkol sa Panginoon, bagaman kilala lamang niya ang bautismo ni Juan. Nagsimulang siyang magsalita nang buong tapang sa sinagoga. Nang marinig siya, tinanggap siya nina Aquila at Priscilla at mas detalyado nilang ipinaliwanag sa kaniya ang daan ng Panginoon. At nang magpasya siyang pumunta sa Achaia, sinuportahan siya ng mga kapatid at nagpadala ng liham sa mga alagad doon, na hinihikayat silang tanggapin siya; at nang makarating siya roon, malaki ang naitulong niya sa mga nanampalataya sa pamamagitan ng biyaya, sapagkat mariin niyang pinabulaanan ang mga Hudyo sa publiko, na pinatutunayan mula sa mga Kasulatan na si Jesus ang Cristo.

Mga Gawa 18:22–28
Miyerkules ng ika-6 na linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 42

Noong mga araw na iyon, habang si Apolos ay nasa Korinto, dumating si Pablo, matapos maglakbay sa mga mataas na pook, sa Efeso at nang makakita siya roon ng ilang mga alagad, tinanong niya sila, 'Tumatanggap ba kayo ng Banal na Espiritu nang kayo'y naniwala?' Sumagot sila, 'Hindi pa nga namin narinig na may Banal na Espiritu.' Tinanong niya sila, 'Sa anong bautismo nga kayo nabinyagan?' Sumagot sila, 'Sa bautismo ni Juan.' Sinabi ni Pablo, 'Si Juan ay buminyag ng binyag ng pagsisisi, at sinasabi sa mga tao na maniwala sa darating na kasunod niya, samantalang si Cristo Jesus.' Nang marinig nila ito, sila'y nabinyagan sa pangalan ng Panginoong Jesus; at nang ipataw ni Pablo ang kaniyang mga kamay sa kanila, ang Espiritu Santo ay dumating sa kanila, at nagsimulang magsalita sila sa ibang mga wika at manghula. Mga labindalawa silang lahat. Nang pumasok siya sa sinagoga, nangaral siya roon nang buong tapang sa loob ng tatlong buwan, na tinatalakay at pinatutunayan ang tungkol sa Kaharian ng Diyos.

Mga Gawa 19:1–8
Biyernes ng ika-6 na linggo pagkatapos ng Pagkabuhay.
Enero 7, San Juan na Mabinyag

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 43

Noong mga araw na iyon, sa unang araw ng linggo, nang magtipon-tipon ang mga alagad upang magbukas ng tinapay, si Pablo, na balak umalis kinabukasan, ay nagsalita sa kanila at nagpatuloy sa kanyang talumpati hanggang hatinggabi. Sa silid sa itaas na aming pinagtipunan, maraming sulo. Habang si Pablo ay mahaba nang nangangaral, isang binata na nagngangalang Eutico, na nakaupo sa gilid ng bintana, ay nakatulog nang malalim; at sa pag-uga, nahulog siya mula sa ikatlong palapag habang natutulog pa at nahanap na patay. Pumunta si Pablo, inihagis ang sarili sa ibabaw niya, at niyakap siya at sinabi, 'Huwag kayong mag-alala, sapagkat buhay pa ang kaniyang espiritu.' Pagkatapos, nang bumalik siya sa itaas, pinaghiwa niya ang tinapay, kumain, at nagpaliwanag nang mahabang panahon hanggang sa magbukang-liwayway, saka siya lumabas. Samantala, ibinalik nang buhay ang batang lalaki, at lubos silang naliwanagan.

Mga Gawa 20:7–12
Sabado ng ika-6 na linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Gawawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 44

Noong mga araw na iyon, nagpasya si Pablo na hindi dumaan sa Efeso, upang hindi maantala ang kanyang paglalakbay sa Asia; sapagkat nagmamadali siyang makarating sa Jerusalem, kung maaari, sa araw ng Pentekostes. Mula sa Mileto, nagpadala siya ng balita sa Efeso at tinawag ang mga matatanda ng iglesia; at nang sila'y makarating sa kaniya, sinabi niya sa kanila: 'Magbantay kayo sa inyong sarili at sa buong kawan, na inilagay kayo ng Espiritu Santo na mga tagapangasiwa, upang pastulan ang iglesia ng Dios, na kaniyang binili sa kaniyang sariling dugo. Sapagkat alam kong pagkatapos ng aking pag-alis, darating sa inyo ang mababangis na mga lobo na hindi magpapabaya sa kawan; at mula sa inyong sarili ay lalabas ang mga taong magsasalita ng mga baluktot na bagay

upang hilahin ang mga alagad sa kanilang panig. Kaya't magbantay kayo, na tandaan na sa loob ng tatlong taon, araw at gabi, ay hindi ako tumigil sa pagtuturo sa bawat isa sa inyo nang may luha. At ngayon, mga kapatid, iniaasa ko kayo sa Diyos at sa salita ng Kanyang biyaya, na may kakayahang magpatibay sa inyo at magbigay sa inyo ng pamana sa gitna ng lahat ng mga pinabanal. Hindi ko hinangad ang pilak o ginto o damit mula sa sinuman: kayo mismo ang nakakaalam na ang sariling mga kamay na ito ang naglaan para sa aking mga pangangailangan at sa mga pangangailangan ng aking mga kasama. Sa lahat ng bagay ipinakita ko sa inyo na sa pamamagitan ng paggawa ng ganito ay dapat nating suportahan ang mga mahihina at alalahanin ang mga salita ng Panginoong Jesus, sapagkat Siya mismo ang nagsabi, 'Mas mapalad ang magbigay kaysa tumanggap.' Nang masabi niya ito, lumuhod siya at nanalangin kasama silang lahat.

Mga Gawa 20:16–18A; 28–36

Ika-7 Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay, ang mga Banal na Ama ng Unang Ekumenikal na Konseho

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 45

Noong mga araw na iyon, umalis sina Pablo at ang kanyang mga kasama at napunta sa Cesarea; at pagpasok nila sa bahay ni Felipe na ebangelista, isa sa pitong diyakono, nanatili sila roon. Mayroon siyang apat na dalagang anak na hindi pa ikinasal na nanghuhula. Habang nanatili kami roon ng maraming araw, may isang propeta na si Agabo na mula sa Judea ang dumating. Lumapit siya sa amin, kinuha ang sinturon ni Pablo, tinalian nito ang kanyang sariling mga kamay at mga paa, at sinabi, 'Ganito ang sabi ng Espiritu Santo: "Ang taong pag-aari ng sinturong ito ay itatali ng mga Hudyo sa ganitong paraan sa Jerusalem at ipagkakaloob sa mga Hentil.'" Nang marinig namin ito, kami at pati ang mga kapatid doon ay pakiusap nang husto sa kaniya na huwag nang pumunta sa Jerusalem. Ngunit sumagot si Pablo, 'Ano'y ginagawa ninyo? Bakit kayo nag-aaglahi at sinasaktan ang puso ko? Handa akong hindi lamang ikulong, kundi mamatay pa nga sa Jerusalem para sa pangalan ng Panginoong Jesus.' Nang hindi namin siya mahikayat, tumigil kami at sinabi, 'Nawa'y maganap ang kalooban ng Panginoon!'

Mga Gawa 21:8–14

Lunes ng Ika-pitong Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 46

Noong panahong iyon, dinala ni Pablo ang mga lalaking iyon at pinadalisa ang sarili kasama nila. Pumasok siya sa templo kinabukasan at inihayag ang katapusan ng mga araw ng pagdadalisay, nang inihandog ang sakripisyo para sa bawat isa sa kanila. Nang malapit nang matapos ang pitong araw, ang mga Hudyo mula sa Asia, nang makita siya sa templo, ay ginulo ang buong madla at hinuli siya, na sumisigaw: 'Mga lalaking Israelita, tulong! Ang taong ito ay nagtuturo saan man laban sa bayan, sa Kautusan, at sa lugar na ito; bukod pa rito, dinala niya ang mga Griyego sa templo at dinungisan ang banal na lugar na ito.' Sapagkat dati nilang nakita si Trophimus na taga-Efeso na kasama niya sa lungsod, at inakala nila na dinala siya ni Pablo sa templo. Nagkagulo ang buong lungsod, at nagtipon ang mga tao; at nang hulihin nila si Pablo, hinila siya palabas ng templo, at agad na isinara ang mga pinto. Habang papatayin na nila siya, dumating sa komander ng pangkat ang balita na nagkagulo ang buong Jerusalem. Agad siyang kumuha ng mga sundalo at mga senturyon at tumakbo papunta sa kanila; ngunit nang makita nila ang komander at ang mga sundalo, itinigil nila ang paghampas kay Pablo.

Mga Gawa 21:26–32

Martes ng Ika-7 na Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 47

Noong panahong iyon, tumitig si Pablo sa Sanhedrin at sinabi: 'Mga kapatid, namuhay ako sa harap ng Diyos nang may malinis na budhi hanggang sa araw na ito.' Ngunit ang punong pari na si Ananias, na nakatayo sa kanyang harapan, ay nag-utos na siya'y sampalin sa labi. Sumagot si Pablo sa kanya: 'Sampalin ka ng Diyos, puting-puting pader! 'Nakasandig kayo sa Kautusan, at hinahatulan

ninyo, ngunit inutusan ninyong saktan ako, na salungat sa Kautusan.' Sinabi ng mga nakatayo roon, 'Ninamumungutan mo ba ang punong pari ng Diyos?' Sumagot si Pablo, 'Hindi ko alam, mga kapatid, na siya pala ang punong pari; sapagkat nasusulat: "Huwag mong sisihin ang pinuno ng iyong bayan.'" Nang mapagtanto ni Pablo na ang ilan ay mga Sadusiyo at ang iba naman ay mga Pariseo, sumigaw siya sa Sanhedrin: 'Mga kapatid! Ako ay isang Pariseo, anak ng isang Pariseo; dahil sa pag-asa ko sa muling pagkabuhay ng mga patay ako'y hinuhusgahan.' Nang masabi niya ito, nagkaroon ng pagtatalo sa pagitan ng mga Pariseo at mga Sadusiyo, at nagkawatak-watak ang kapulungan. Sapagkat sinasabi ng mga Sadusiyo na walang muling pagkabuhay, ni anghel, ni espiritu; ngunit kinikilala ng mga Pariseo ang pareho. Nagkaroon ng malaking kaguluhan; at ang mga eskriba ng partidong Pariseo ay tumindig at nagtalo, na nagsasabi, 'Wala kaming nakikitang kasalanan sa taong ito; ngunit kung isang espiritu o anghel ang nakipagsalita sa kaniya, huwag tayong lumaban sa Diyos.' Ngunit nang lalo pang umigting ang pagtatalo, natakot ang komander na baka punitin nila si Pablo, kaya inutusan niya ang mga sundalo na bumaba, kunin siya mula sa gitna nila, at dalhin sa kampo. Noong sumunod na gabi, dinalaw siya ng Panginoon at sinabi, 'Lakasan mo ang loob, Pablo; sapagkat kung paanong nagpatotoo ka tungkol sa akin sa Jerusalem, ganoon din naman kailangan mong magpatotoo sa Roma.'

Mga Gawa 23:1-11

Miyerkules ng Ika-pitong Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 48

Noong mga araw na iyon, dumating sina Haring Agripa at Berenice sa Cesarea upang magbigay-pugay kay Festus. At habang nagpalipas sila ng maraming araw doon, inilahad ni Festus ang kaso ni Pablo sa hari, na nagsasabing, 'May isang lalaki rito na iniwan ni Felix na nakakulong; laban sa kaniya, nang ako'y nasa Jerusalem, ang mga punong pari at ang mga nakatatandang Judio ay nagreklamo, na humihiling na siya'y hatulan.' Sumagot ako sa kanila na hindi kaugalian ng mga Romano na ipahukay ang sinuman bago pa man naroroon ang kaniyang mga tagausig at nabigyan siya ng pagkakataong ipagtanggol ang sarili laban sa mga paratang. Nang dumating sila rito, hindi ako nag-atubili; kinabukasan ay naupo ako sa hukuman at inutusan kong dalhin sa aking harapan ang lalaking iyon. Pinalibutan siya ng kaniyang mga tagausig, ngunit hindi nila iniharap ang alinman sa mga paratang na inaasahan ko; sa halip, nagkaroon sila ng ilang pagtatalo sa kaniya tungkol sa kanilang pagsamba sa Diyos at tungkol sa isang Jesus na namatay, na sinasabi ni Pablo na buhay.

Mga Gawa 25:13-19

Huwebes ng Ika-7 na Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 49

Noong panahong iyon sinabi ni Agripa kay Pablo, 'Pinahihintulutan kang magsalita para sa iyong sarili.' Pagkatapos, iniunat ni Pablo ang kanyang kamay at sinimulan ang kanyang pagtatanggol: 'Hari Agripa, itinuturing kong suwerte na sa araw na ito ay maipagtanggol ko ang aking sarili sa iyong harapan hinggil sa lahat ng paratang ng mga Hudyo laban sa akin, lalong-lalo na sapagkat pamilyar ka sa lahat ng kaugalian at pinagtatalunang pananaw ng mga Hudyo. Kaya't hinihiling ko sa inyo na makinig sa akin nang bukas ang isip. Pamilyar ang lahat ng mga Hudyo sa aking pamumuhay mula pagkabata, na ginugol ko sa una sa gitna ng aking sariling bayan sa Jerusalem; matagal na nila akong nakikilala at, kung sila'y handang magpatotoo, ay makapagtitiyak na namuhay ako bilang isang Pariseo alinsunod sa pinakamahigpit na mga katuruan ng ating relihiyon. Dahil dito, habang naglalakbay ako patungong Damasco na may kapangyarihan at komisyon mula sa mga punong pari, sa liwanag ng araw sa daan, O Panginoon, nakita ko ang isang liwanag mula sa langit, na mas maliwanag kaysa sa araw, na sumilay sa akin at sa mga kasama kong naglalakbay. Nabuwal kaming lahat sa lupa, at narinig ko ang isang tinig na nagsalita sa akin sa wikang Hebreo: 'Saulo, Saulo! Bakit mo Ako pinag-uusig? Masakit sa iyo ang sumipa sa panusok.' Sinabi ko, 'Sino Ka, Ginoo?' Sinabi Niya, 'Ako si Jesus, na iyong pinag-uusig. Ngunit bumangon ka at tumayo ka sa iyong mga paa; sapagkat ipinakita ko sa iyo ang layuning ito: upang italaga ka bilang lingkod at saksi sa mga bagay na nakita mo at sa mga ipahayag ko pa sa iyo, at iligtas ka mula sa bayan ng mga Hudyo at mula sa

mga Hentil, na ngayon ay sinusugo kita upang buksan ang kanilang mga mata, upang sila'y lumipat mula sa kadiliman tungo sa liwanag at mula sa kapangyarihan ni Satanas tungo sa Diyos, at, sa pamamagitan ng pananampalataya sa Akin, makatanggap ng kapatawaran ng mga kasalanan at ng bahagi sa mga pinabanal." Kaya, Aring Agripa, hindi ko sinuway ang langitnang pangitain na ito, kundi unang ipinangaral ko sa mga tao sa Damasco at Jerusalem, at saka sa buong lupain ng Judea at sa mga Hentil, na manawagan sa kanila na magsisi at lumingon sa Diyos, at gumawa ng mga gawaing karapat-dapat sa pagsisisi.

Mga Gawa 26:1-5; 12-20
21 Mayo, San Constantino ang Dakila

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 50A

Noong mga araw na iyon, nang napagpasyahan na na tayo'y maglayag patungong Italya, si Pablo at ang iba pang mga preso ay ipinasa sa isang senturyon ng Kohorte ng Agosto na nagnangalang Julio. Sumakay kami sa isang barko mula sa Adramyttium at naglayag, na may layuning maglayag sa kahabaan ng baybayin ng Asia. Kasama namin si Aristarco, isang Macedoniano mula sa Tesalonica. Kinabukasan, kami'y dumating sa Sidon. Si Julio, sa kanyang mabuting pakikitungo kay Pablo, ay pinayagan siyang pumunta sa kanyang mga kaibigan at kumuha ng kanilang tulong. Paglayag namin mula roon, nakarating kami sa Cyprus dahil sa hindi kanais-nais na hangin, at matapos maglayag sa dagat na katapat ng Cilicia at Pamphylia, nakarating kami sa Myra sa Lycia. Doon, may nakitang barkong taga-Alexandria ang senturyon na patungong Italya at ipina-sakay kami rito. Matagal kaming naglayag nang dahan-dahan, at dahil halos hindi namin naabot ang Cnidus dahil sa hindi paborableng hangin, lumapit kami sa Crete malapit sa Salmone. Nang mahirapan kaming dumaan dito, nakarating kami sa isang lugar na tinatawag na Magagandang Daungan, na malapit sa bayan ng Lasea. Ngunit nang lumipas na ang malaking panahon, at dahil nagiging mapanganib na ang paglalayag—dahil lumipas na ang panahon para rito—pinayuhan sila ni Pablo, na nagsasabing: 'Mga lalaki! Nakikita ko na ang paglalakbay na ito ay magdudulot ng maraming kahirapan at malaking panganib, hindi lamang sa kargamento at sa barko, kundi pati na rin sa ating mga buhay.' Ngunit mas pinagtiwalaan ng senturiyon ang timonero at kapitan ng barko kaysa sa mga salita ni Pablo. At dahil hindi angkop ang daungan para sa taglamig, marami ang nagmungkahi na maglayag na sila mula roon upang, kung maaari, makarating sila sa Phoenix, isang daungan sa Crete na protektado mula sa timog-kanluran at hilagang-kanlurang hangin, at doon magpalipas ng taglamig. Umihip ang hangin mula sa timog, at inakala nilang natupad na nila ang kanilang layunin, kaya't naglayag sila at naglayag nang malapit sa Crete. Ngunit di nagtagal, isang mabagsik na hangin na tinatawag na Euroclidon ang bumangon laban sa kanila. Ang barko ay sobrang yugyog na hindi na nakayanan ang hangin, at kami ay naitulak-tulak, nasa awa ng mga alon. At nang tayo'y mapadpad sa isang maliit na pulo na tinatawag na Clauda, halos hindi na namin mapanatiling lumutang ang barko. Nang nailagay na ito sa pampang, ginamit namin ang mga bangkang pangligtas at tinali ang barko; dahil natatakot kaming baka tayo'y bumangga sa lupa, ibinaba namin ang layag at sa gayon ay napadpad kami sa kung saan-saan. Kinabukasan, habang kami'y mabagsik na binabayo ng bagyo, sinimulan naming ihagis ang kargamento, at sa ikatlong araw ay inihagis namin sa dagat ang mga gamit gamit ang aming sariling mga kamay. Ngunit nang maraming araw ay hindi nakita ang araw o ang mga bituin, at nagpatuloy ang mabagsik na bagyo, tuluyang nawala ang anumang pag-asa sa aming kaligtasan. At dahil matagal na kaming walang pagkain, tumayo si Pablo sa gitna nila at sinabi: 'Mga lalaki! Dapat ay pinakinggan ninyo ako at hindi naglayag mula sa Crete; sana'y naiwasan natin ang mga kahirapang ito at ang pinsalang ito. Ngunit ngayon ay hinihikayat ko kayong magpakalakas ng loob, sapagkat wala sa inyo ang mamamatay, kundi ang barko lamang. Sapagkat ang anghel ng Diyos, na akin at paglilingkuran ko, ay lumitaw sa akin kagabi at sinabi, 'Huwag kang matakot, Pablo! Kailangan kang humarap kay Cesar; at narito, ipinagkaloob sa iyo ng Diyos ang lahat ng mga naglalayag kasama mo.' Kaya't magpakatatag kayo, mga lalaki, sapagkat nagtitiwala ako sa Diyos na magiging gaya ng sinabi sa akin. Tiyak na tayo'y mahahagis sa isang isla. Noong ika-labing-apat na

gabi, habang tayo ay dinadala sa Dagat Adriatico, bandang hatinggabi ay nagsuspetsa ang mga marinero na papalapit na sila sa isang lupa; at nang maghulog sila ng sukat, kanilang natuklasan na dalawampung talampakan ang lalim; pagkatapos, sa kaunting distansya pa, nang maghulog muli sila, labinlimang talampakan ang kanilang natuklasan. Natakot silang baka sila'y bumangga sa mabato at mabaw na bahagi ng dagat, kaya naghulog sila ng apat na angkla mula sa hulihan at naghintay hanggang sumikat ang araw. Nang subukan ng mga marino na tumakas sa barko at ibinababa ang isang bangka sa dagat, na nagkunwaring balak nilang maghulog ng angkla mula sa unahan, sinabi ni Pablo sa senturyon at sa mga sundalo: 'Kung hindi mananatili sila sa barko, hindi kayo maliligtas.' Pagkatapos, pinutol ng mga sundalo ang mga lubid na humihila sa bangka, at ito'y bumagsak sa dagat. Bago sumikat ang araw, hinihikayat ni Pablo ang lahat na kumain, 'Ngayon ang ika-labing-apat na araw na kayo'y naghihintay nang hindi kumakain. Kaya't hinihikayat ko kayong kumain; makakatulong ito upang mailigtas ang inyong mga buhay, sapagkat hindi mawawala kahit isang buhok sa ulo ng sinuman sa inyo.' Pagkasabi nito, kumuha siya ng tinapay, nagpasalamat sa Diyos sa harap nila lahat, pinilas ito, at nagsimulang kumain. Pagkatapos, humupa ang loob nila at kumain din. Dalawampu't pitong anim sa amin ang nasa barko. Nang sila'y busog na, sinimulan nilang magaanin ang barko sa pamamagitan ng paghahagis ng trigo sa dagat. Nang sumapit ang umaga, hindi nila makita ang lupa, ngunit may napansin silang isang golpo na may banayad na dalampasigan, na kanilang pinasyahang patunguhan, kung maaari, ng barko. At nang maiangat na ang angkla, naglayag sila sa dagat; nang pakawalan nila ang mga timon at itinaas ang maliit na layag upang saluhin ang hangin, patungo sila sa pampang. Nabundol sila sa isang buhanginan at naipit ang barko. Ang unahan nito ay hindi na gumalaw, habang ang hulihan ay binabayo ng lakas ng mga alon. Nagkasundo ang mga sundalo na patayin ang mga bilanggo upang walang makalangoy papalayo at makatakas. Ngunit ang senturyon, na nais iligtas si Pablo, ay pinigilan sila sa kanilang balak, at inutusan ang mga marunong lumangoy na unang tumalon at makarating sa pampang, samantalang ang iba ay iligtas ang kanilang sarili, ang ilan sa mga tabla, ang iba naman sa anumang kanilang makuha mula sa barko; at sa ganitong paraan ay ligtas silang lahat na nakarating sa pampang.

Mga Gawa 27:1-44

Biyernes ng Ika-pitong Linggo pagkatapos ng Pagkabuhay

Ang Mga Gawa ng mga Banal na Apostol, Kabanata 51A

Noong panahong iyon, nang sila'y mailigtas, nalaman ng mga kasama ni Pablo na ang pangalan ng pulo ay Melita. Pinakita sa amin ng mga taga-roon ang labis na kabaitan; sapagkat dahil sa ulan at lamig, naghandog sila ng apoy at tinanggap kaming lahat. Nang makapagtipon si Pablo ng maraming sanga at inilalagay na ito sa apoy, may isang ahas na inilabas ng init ang kumapit sa kaniyang kamay. Nang makita ng mga taga-roon ang ahas na nakabitin sa kaniyang kamay, sinabi nila sa isa't isa, 'Tiyak na isang salarin ang taong ito, sapagkat, kahit nailigtas mula sa dagat, hindi siya pinapayagang mabuhay ng hatol ng Diyos.' Ngunit piniga niya ang ahas sa apoy at hindi siya nasaktan. Inaasahan nilang magkakaroon siya ng pantal, o biglang mamatay; ngunit nang maghintay sila nang matagal at makita na walang masamang nangyari sa kaniya, nagbago sila ng isip at sinabi na siya ay isang diyos. Malapit sa lugar na iyon ay ang mga lupain ng gobernador ng isla, isang lalaking nagngangalang Publius; tinanggap niya kami at maalagang inasikaso sa loob ng tatlong araw. Ang ama ni Publius ay nagkakasakit dahil sa lagnat at pananakit ng tiyan; pumasok si Pablo sa kaniya, nanalangin, at nang ipataw niya ang kaniyang mga kamay sa kaniya, ay pinagaling siya. Pagkatapos ng pangyayaring ito, dumating ang iba pang may sakit sa isla at sila'y pinagaling; pinarangalan nila kami nang lubos at, nang kami'y papauwi na, binigyan kami ng lahat ng aming kailangan. Makalipas ang tatlong buwan, sumakay kami sa isang barkong taga-Alexandria na nagngangalang Dioscuri, na nanatili sa isla nang taglamig, at nang makarating kami sa Syracuse, nanatili kami roon nang tatlong araw. Paglayag namin mula roon, nakarating kami sa Regio; at dahil sa umihip na hangin mula sa timog kinabukasan, nakarating kami sa Puteoli sa ikalawang araw, kung saan namin nahanap ang mga kapatid, at hinihikayat kaming manatili kasama nila ng pitong araw, pagkatapos noon ay naglakbay kami

patungong Roma. Ang mga kapatid doon, nang marinig nila ang tungkol sa amin, ay lumabas upang salubungin kami hanggang sa Daan ng Appia at sa tatlong karwahe. Nang makita sila, nagpasalamat si Pablo sa Diyos at humupa ang kanyang loob. Pagdating namin sa Roma, ibinigay ng senturyon ang mga bilanggo sa komander, samantalang pinayagan si Pablo na manirahan nang mag-isa kasama ang isang sundalong magbabantay sa kanya. Pagkalipas ng tatlong araw, tinawag ni Pablo ang mga pinuno ng mga Hudyo, at nang sila'y magtipon, sinabi niya sa kanila: 'Mga kapatid! Wala akong ginawang masama laban sa ating bayan o sa mga kaugalian ng ating mga ninuno, subalit ako'y nakagapos sa kadena at ipinasa mula sa Jerusalem hanggang sa mga kamay ng mga Romano. 'Sila, nang masiyasat ang aking kaso, ay nais akong pakawalan, sapagkat wala akong anumang krimen na karapat-dapat sa kamatayan; ngunit nang tutol ang mga Hudyo, napilitan akong mag-apela kay Cesar para sa paghatol—hindi naman upang magparatang ng anumang paratang laban sa aking sariling bayan. Kaya tinawag ko kayo upang makita at makausap kayo, sapagkat dahil sa pag-asa ng Israel ako'y nakagapos sa mga tanikala.' Sumagot sila, 'Wala kaming natanggap na sulat mula sa Judea tungkol sa iyo, ni wala ring sinumang kapatid na dumating dito na nag-ulat ng anumang bagay tungkol sa iyo o nagsalita ng masama laban sa iyo. Gayunpaman, nais naming marinig mula sa iyo ang iyong pananaw; sapagkat alam namin na maraming pagtatalo tungkol sa katuruang ito sa lahat ng lugar. At nang magtakda sila ng araw para sa kaniya, dumagsa ang napakaraming tao sa kaniya sa pansiyunan; at mula umaga hanggang gabi ipinaliwanag niya sa kanila ang katuruan tungkol sa Kaharian ng Diyos, na nagbibigay ng katibayan at pinatutunayan sa kanila ang katotohanan tungkol kay Jesus mula sa Batas ni Moises at sa mga Propeta. May ilan na napaniwala sa kanyang mga salita, samantalang ang iba ay hindi naniwala. Ngunit dahil nagkakasalungatan sila sa kanilang sarili, umalis sila nang sabihin ni Pablo ang mga sumusunod na salita: 'Ang Banal na Espiritu ay nagsalita nang tama sa ating mga ama sa pamamagitan ng propeta Isaias: "Pumunta ka sa bayang ito at sabihin: 'Dirinig ninyo sa inyong mga tainga, ngunit hindi kayo makauunawa; at titingin kayo sa inyong mga mata, ngunit hindi kayo makakakita. Sapagkat ang puso ng mga taong ito ay naging bato; nahihirapan silang makinig sa kanilang mga tainga, at ipinikit nila ang kanilang mga mata, baka makita ng kanilang mga mata, at marinig ng kanilang mga tainga, at maunawaan ng kanilang mga puso, at sila'y manumbalik—at ako'y magpapagaling sa kanila. Kaya, alamin ninyo ito: ang kaligtasan ng Diyos ay ipinadala sa mga Hentil; kanilang didinigin ito.' Nang masabi niya ito, umalis ang mga Hudyo, at nag-aaway nang mainit sa kanilang sarili. At nanirahan si Pablo roon nang dalawang buong taon, na sinuportahan ang kanyang sarili, at tinatanggap ang lahat ng lumalapit sa kanya, na ipinangangaral ang Kaharian ng Diyos at nagtuturo tungkol sa Panginoong Jesucristo nang buong tapang at walang balakid.

Mga Gawa 28:1–31
Sabado ng Ika-pitong Linggo Pagkatapos ng Pagkabuhay na Muli

ANG KAAKAT NI SANTIAGO

Ang Epistola ni Santiago, simula 50B

Si Santiago, alipin ng Diyos at ng Panginoong Jesucristo, sa labindalawang lipi na nangasasabog—bati sa inyo. Mga kapatid, ituring ninyong dalisay na kagalakan kapag sumasailalim kayo sa iba't ibang pagsubok, sapagkat nalalaman ninyo na ang pagsubok sa inyong pananampalataya ay nagbubunga ng pagtitiyaga; at hayaang magkaroon ng ganap na bisa ang pagtitiyaga, upang kayo'y maging ganap at lubos, na walang kulang. Kung ang sinuman sa inyo ay kulang sa karunungan, siya'y manalangin sa Diyos, na bukas-palad na nagbibigay sa lahat nang walang pagsisisi, at ito'y ibibigay sa kaniya. Ngunit dapat siyang manalangin nang may pananampalataya at walang pag-aalinlangan, sapagkat ang taong nag-aalinlangan ay parang alon ng dagat na hinihimok at pinapaspas ng hangin. Ang taong ganito ay huwag umasa na makakatanggap ng anumang bagay mula sa Panginoon. Ang taong pabagu-bago ang isip ay hindi matatag sa lahat ng kanyang lakad. Ang kapatid na mababa ang katayuan ay magmayabang sa kanyang pagtaas, at ang mayaman naman sa kanyang pagpapakumbaba, sapagkat sila'y mawawala na parang bulaklak sa damuhan. Sumisikat ang araw, tumitindi ang init, at tinutuyo ng init ang damo; nalalagas ang bulaklak nito, at nanghihina ang ganda nito; gayundin naman, ang mayaman ay tuluyang nanghihina sa kanyang mga lakad. Mapalad ang taong nagtitiis sa tukso, sapagkat kapag nasubok na siya, tatanggap siya ng korona ng buhay, na ipinangako ng Panginoon sa mga umiibig sa Kanya. Kapag tinutukso, huwag sabihin ninuman, 'Ang Diyos ang nagtutukso sa akin'; sapagkat ang Diyos ay hindi matutukso ng kasamaan, at hindi rin Niya tinutukso ang sinuman. Kundi ang bawat tao ay natutukso kapag nahihikayat at nahihila ng sariling pagnanasa; pagkatapos, kapag ang pagnanasa ay nagdalang-tao, ito'y nagbubunga ng kasalanan; at ang kasalanan, kapag ito'y lubos nang lumago, ay nagbubunga ng kamatayan. Huwag kayong magloko, mga minamahal kong kapatid. Ang bawat mabuting kaloob at bawat perpektong regalo ay nagmumula sa itaas, mula sa Ama ng mga ilaw, na sa Kaniya ay walang pagbabago o anino ng pag-ikot. Ayon sa Kaniyang sariling kalooban, pinairal Niya tayo sa pamamagitan ng salita ng katotohanan, upang tayo ay maging unang bunga ng Kaniyang mga nilikha.

Santiago 1:1-18
Miyerkules ng Ika-31 na Linggo

Ang Epistola ni Santiago, Kabanata 51B

Mga minamahal kong kapatid, maging mapabilis sa pakikinig ang bawat isa, mabagal sa pagsasalita, mabagal sa galit; sapagkat ang galit ng tao ay hindi nagbubunga ng katuwiran ng Diyos. Kaya nga, paglayuin ninyo ang lahat ng karumihan at ang natitirang masamang hangarin, at tanggapin ninyo nang may pagpapakumbaba ang itanim na salita, na may kapangyarihang iligtas ang inyong mga kaluluwa. Maging tagapag-gawa kayo ng salita, at hindi lamang tagapakinig na niloloko ang kanilang sarili. Sapagkat ang sinumang nakakarinig ng salita at hindi isinasagawa ito ay parang taong tumitingin sa kanyang likas na anyo sa salamin: tiningnan niya ang kanyang sarili, umalis, at agad niyang nakalimutan kung ano ang itsura niya. Ngunit ang sinumang tumititig nang mabuti sa perpektong batas, ang batas ng kalayaan, at nananatili rito—hindi bilang mapagkalimot na tagapakinig kundi bilang tagaganap ng gawa—ay pagpapalain sa kanyang gagawin. Kung may sinuman sa inyo na nag-iisip na siya ay deboto, ngunit hindi pinipigilan ang kanyang dila at niloloko ang kanyang sariling puso, ang kanyang debosyon ay walang kabuluhan. Ang dalisay at walang dungis na debosyon sa harap ng Diyos Ama ay ito: ang pag-alaga sa mga ulila at mga biyuda sa kanilang kagipitan at ang pagpapanatiling walang mantsa sa sarili mula sa mundo.

Santiago 1:19-27

Ang Epistola ni Santiago, Kabanata 52

Mga kapatid, magkaroon kayo ng pananampalataya kay Hesukristong ating Panginoon ng kaluwalhatian, nang hindi nagpapakita ng pagkiling. Sapagkat kung may lalaking may suot na gintong singsing at marangyang kasuotan ang pumasok sa inyong pagtitipon, at may dukhang lalaki na may suot na punit-punit na kasuotan ding pumasok, at kayo, sa pagtingin sa nakasuot ng marangyang kasuotan, ay sinasabi sa kaniya, 'Ikaw ay maupo rito,' at sa dukhang lalaki naman ay sinasabi ninyo, 'Tumayo ka roon, o umupo ka rito sa paa ko,' hindi ba kayo'y humahatol sa inyong sariling puso at nagiging hukom na may masasamang kaisipan? Pakinggan ninyo, mga minamahal kong kapatid: hindi ba pinili ng Diyos ang mga mahihirap sa sanlibutang ito upang maging mayayaman sa pananampalataya at mga tagapagmana ng Kaharian na ipinangako Niya sa mga umiibig sa Kanya? Ngunit hinamak ninyo ang mahihirap. Hindi ba ang mga mayayaman ang naninikil sa inyo at hinihila kayo sa hukuman? Hindi ba sila ang nagbibigay-dungis sa mabuting pangalang pinangalan sa inyo? Kung tinutupad ninyo ang makaharing batas, ayon sa nakasulat: 'Mahalin mo ang iyong kapuwa gaya ng sa iyong sarili,' ay mabuti ang inyong ginagawa. Ngunit kung nagpapakita kayo ng pagkiling, ay nagkakasala kayo at napatutunayang lumalabag sa batas. Ang sinumang sumusunod sa buong Kautusan ngunit sa isang punto ay bumibigo ay nagkasala sa paglabag sa lahat nito. Sapagkat ang Siyang nagsabi, 'Huwag kang mangalunya,' ay nagsabi rin, 'Huwag kang pumatay'; kaya naman, kung hindi ka mangalunya ngunit pumatay ka, ikaw ay lumalabag din sa Kautusan. Magsalita at kumilos kayo na parang mga hahatulan ng batas ng kalayaan. Sapagkat ang hatol na walang awa ay ipinapataw sa sinumang hindi nagpakita ng awa; ngunit ang awa ay nanaig sa hatol.

Santiago 2:1-13

Biyernes ng Ika-31 na Linggo

Ang Epistola ni Santiago, Kabanata 53

Mga kapatid, anong pakinabang kung may nagsasabing may pananampalataya siya ngunit wala namang gawa? Matatagpuan kaya ng ganoong pananampalataya ang kaligtasan para sa kaniya? Kung ang isang kapatid na lalaki o babae ay hubad at kulang sa pang-araw-araw na pagkain, at sinabi sa kanila ng isa sa inyo, 'Magsaya ka, magpainit ka, at magpakabusog ka,' ngunit hindi ninyo binigyan ng pangangailangan ng kaniyang katawan, anong pakinabang diyan? Ganoon din ang pananampalataya, kung walang gawa, ay patay sa sarili nito. Ngunit may sasabihin, 'Ikaw ay may pananampalataya, at ako ay may gawa': ipakita mo sa akin ang iyong pananampalataya na walang gawa, at ipapakita ko sa iyo ang aking pananampalataya sa pamamagitan ng aking mga gawa. Naniniwala ka na isa ang Diyos: mabuti ka nga; pati ang mga demonyo ay naniniwala—at nanginginig. Ngunit nais mo bang malaman, ikaw na hangal, na ang pananampalataya na walang gawa ay patay? Hindi ba't naging matuwid ang ating ama na si Abraham sa pamamagitan ng kanyang mga gawa nang inilagay niya ang kanyang anak na si Isaac sa altar? Nakikita mo ba kung paanong ang pananampalataya ay nakipagtulungan sa kanyang mga gawa, at sa pamamagitan ng kanyang mga gawa ay naging ganap ang kanyang pananampalataya? At natupad ang salita ng Kasulatan: 'Naniwala si Abraham sa Diyos, at ito'y itinuring sa kanya bilang katuwiran, at tinawag siyang kaibigan ng Diyos'. Nakikita mo ba na ang tao ay napapatunayang matuwid sa pamamagitan ng mga gawa at hindi sa pamamagitan ng pananampalataya lamang? Sa ganoong paraan rin, hindi ba si Rahab na patutot ay napapatunayang matuwid din sa pamamagitan ng kanyang mga gawa, nang siya ay tumanggap sa mga espiya at pinadala sila sa ibang daan? Sapagkat kung paanong ang katawan na walang espiritu ay patay, gayon din naman ang pananampalataya na walang gawa ay patay.

Santiago 2:14-26

Lunes ng Ika-32 na Linggo

Ang Sulat ni Santiago, Kabanata 54

Mga kapatid, huwag kayong maging maraming guro, dahil nalalaman ninyo na tayo'y huhusgahan nang mas mahigpit, sapagkat tayong lahat ay natitisod sa maraming paraan. Ang sinumang hindi natitisod sa kanyang pananalita ay isang perpektong tao, na kayang pigilan ang buong katawan. Tingnan ninyo, naglalagay tayo ng bitin sa bibig ng mga kabayo upang sila'y magsumunod sa atin, at dito'y napapamahalaan natin ang kanilang buong katawan. Tingnan ninyo, kahit ang mga barko, gaano man kalaki at gaano man lakas ang puwersa ng hangin na nagtutulak sa mga ito, ay pinapatnubayan ng isang maliit na timon kung saan ninanais ng timonero; gayundin naman ang dila—isang maliit na miyembro—ngunit marami ang nagagawa nito. Isipin ninyo kung paanong ang isang maliit na apoy ay sinisilab ang isang malaking dami ng bagay! At ang dila ay isang apoy, isang palamuti ng kalapastanganan; ang dila ay nasa gitna ng ating mga miyembro sa paraang dinudumihan nito ang buong katawan at sinisindihan ang takbo ng buhay, at ito mismo ay sinindihan ng Gehenna. Sapagkat ang bawat uri ng hayop at ibon, ng reptilya at nilalang-dagat, ay napipigil at napipigil na ng likas na ugali ng tao, ngunit walang makapigil sa dila: ito ay isang masamang hindi mapigil; pinupuno ito ng nakamamatay na lason. Sa pamamagitan nito'y pinupuri natin ang Diyos na Ama, at sa pamamagitan nito'y sinusumpa natin ang mga taong nilikha ayon sa wangis ng Diyos. Mula sa iisang bibig lumalabas ang pagpapala at sumpa: hindi dapat ganito, mga kapatid.

Santiago 3:1–10
Martes ng Ika-32 na Linggo

Ang Epistola ni Santiago, Kabanata 55

Mga kapatid, maaari bang dumaloy ang matamis at mapait na tubig mula sa iisang bukal? Hindi, mga kapatid, hindi maaaring magbunga ng oliba ang puno ng igos, ni magbunga ng igos ang ubasan. Gayundin, hindi maaaring magbuga ng parehong maalat at matamis na tubig ang isang bukal. Kung may sinuman sa inyo na matalino at maunawain, ipakita ito sa pamamagitan ng inyong mabuting pamumuhay, na sinamahan ng banayad na karunungan. Ngunit kung nagtataglay kayo sa inyong puso ng mapait na inggit at alitan, huwag kayong magmayabang o magsinungaling laban sa katotohanan. Hindi ito ang karunungan nagmumula sa itaas, kundi makamundo, hindi espirituwal, demonyo; sapagkat kung saan may inggit at alitan, doon may kaguluhan at bawat masamang gawain. Ngunit ang karunungan nagmumula sa itaas ay, una sa lahat, malinis, saka mapayapa, magiliw, bukas sa pangangatwiran, puno ng awa at mabubuting bunga, walang kinikilingan at tapat. At ang bunga ng katuwiran ay itinatanim sa kapayapaan ng mga nagpapanatag ng kapayapaan. Saan nanggagaling ang inyong mga alitan at pagtatalo? Hindi ba't mula sa inyong mga pagnanasa na nag-aaway sa loob ng inyong mga miyembro? May ninanais kayo at wala kayo; pinapatay ninyo at naiinggit kayo—at hindi ninyo makamtan; nag-aaway at naglalaban kayo—at wala kayo, dahil hindi kayo humihingi. Humihiling kayo at hindi kayo tinatanggap, dahil hindi ninyo hinihiling ang mabuti, kundi upang gastusin ito sa inyong sariling mga pagnanasa. Mga mangangalunya! Hindi ba ninyo alam na ang pakikipagkaibigan sa sanlibutan ay pagkaaway sa Diyos? Kaya't ang sinumang nagnanais maging kaibigan ng sanlibutan ay nagiging kaaway ng Diyos. O akala ba ninyo na sinasabi ng Kasulatan nang walang kabuluhan, 'Selosong naiinggit ang Espiritu na nananahan sa atin'? Ngunit nagbibigay Siya ng mas malaking biyaya; kaya't nasusulat, 'Ang Diyos ay sumasalungat sa mayabang, ngunit nagbibigay ng biyaya sa mapagkumbaba.'

Santiago 3:11–4:6
Miyerkules ng Ika-32 na Linggo

Ang Sulat ni Santiago, Kabanata 56

Minamahal, sumuko kayo sa Diyos; labanan ninyo ang diyablo, at tatakas siya sa inyo. Lumapit kayo sa Diyos, at lalapit din Siya sa inyo; linisin ninyo ang inyong mga kamay, kayong mga makasalanang, at linisin ninyo ang inyong mga puso, kayong may dalawang isip. Maging mapagpakumbaba kayo, maghagulgol at maglunos; palitan ang inyong tawa ng pagluluksa at ang

inyong kagalakan ng pagdadalamhati. Magpakumbaba kayo sa harap ng Panginoon, at itataas kayo niya. Huwag kayong magsalitang masama tungkol sa isa't isa, mga kapatid: ang sinumang nagsasalitang masama tungkol sa kapatid o humahatol sa kaniyang kapatid ay nagsasalitang masama tungkol sa kautusan at humahatol sa kautusan; at kung humahatol ka sa kautusan, hindi ka tagapaglikha ng kautusan, kundi hukom. Isang Tagapag-utos at Hukom lamang ang mayroon, na makapagliligtas at makapaghahamak; at sino ka naman upang humusga sa iba? Pakinggan ninyo ngayon, kayong nagsasabi, 'Ngayon o bukas ay pupunta kami sa ganitong bayan, at mananatili roon ng isang taon, at makikipagkalakalan at kikita'; kayong hindi nakakaalam kung ano ang magiging bukas: sapagkat ano nga ba ang buhay ninyo? Isang singaw na lumilitaw sandali at saka naglalaho. Sa halip na sabihin, 'Kung papayag ang Panginoon, at nabubuhay pa tayo, gagawin natin ito o iyon' – kayo, sa inyong kapalaluan, ay nagmamayabang; ang lahat ng gayong pagmamayabang ay masama. Kaya't ang sinumang nakakaalam ng mabuting gawin at hindi ito ginagawa, ay nagkakasala. Makinig kayo, kayong mayayaman: umiyak at magdaing dahil sa mga kapahamakan na paparating sa inyo. Ang inyong kayamanan ay nabulok, at kinain ng mga kuliglig ang inyong mga damit. Ang inyong ginto at pilak ay kalawangin, at ang kalawang nito ay magiging patotoo laban sa inyo at sisilab ang inyong laman na parang apoy: nag-ipon kayo ng kayamanan para sa inyong sarili sa mga huling araw. Narito, ang sahod na hindi ninyo ibinayad sa mga manggagawang nag-ani sa inyong mga bukid ay sumisigaw, at ang mga daing ng mga nag-aani ay umabot sa pandinig ng Panginoon ng mga hukbo. Namuhay kayo sa luho sa lupa at pinagsawa ninyo ang inyong sarili; pinataba ninyo ang inyong mga puso na parang para sa araw ng pagpatay. Hinatulan ninyo at pinatay ang Matuwid; hindi Siya lumaban sa inyo. Kaya, mga kapatid, magtiyaga kayo hanggang sa pagparito ng Panginoon. Narito, ang magsasaka ay naghihintay sa mahalagang bunga ng lupa at matiyaga siya para rito hanggang sa matanggap niya ang maagang ulan at ang huling ulan. Kayo rin ay dapat magtiyaga; palakasin ninyo ang inyong puso, sapagkat ang pagparito ng Panginoon ay malapit na. Huwag kayong magreklamo laban sa isa't isa, mga kapatid, upang kayo'y hindi hatulan: narito, ang Hukom ay nakatayo sa pintuan.

Santiago 4:7–5:9
Huwebes ng Ika-32 na Linggo

Ang Sulat ni Santiago, simula 57A

Mga kapatid, kunin ninyo ang mga propeta na nagsalita sa pangalan ng Panginoon bilang halimbawa ng pagdurusa at pagtitiis. Narito, itinuturing nating mapalad ang mga nagtiis. Narinig ninyo ang pagtitiis ni Job at nakita ninyo ang kinalabasan na ibinigay ng Panginoon sa kaniya, sapagkat ang Panginoon ay mapagbigay-patawad at maawain. Higit sa lahat, mga kapatid, huwag kayong manumpa—ni sa langit, ni sa lupa, ni sa anumang ibang panunumpa—kundi ang 'Oo' ninyo ay 'Oo' at ang 'Hindi' ninyo ay 'Hindi', upang hindi kayo mahulog sa paghatol. May naghihirap ba sa inyo? Manalangin siya. May masigla ba? Magkanta siya ng mga salmo. Kung may masakit sa inyo, tawagin ninyo ang mga nakatatanda ng Simbahan, at ipanalangin nila sila, pahiran sila ng langis sa pangalan ng Panginoon. At ang panalangin ng pananampalataya ay magpapagaling sa maysakit, at bubangon sila ng Panginoon; at kung nagkasala sila, ipapatawad ito sa kanila. Ihayag ninyo sa isa't isa ang inyong mga kamalian at ipanalangin ninyo ang isa't isa, upang kayo'y magkaroon ng kagalingan: ang mainit na panalangin ng isang matuwid ay may dakilang kapangyarihan. Si Elias ay isang taong gaya rin natin, at siya'y nanalangin nang taimtim na huwag umulan; at hindi umulan sa lupa sa loob ng tatlong taon at anim na buwan. At muling nanalangin siya, at nagbigay ng ulan ang langit, at namunga ang lupa. Mga kapatid! Kung may sinuman sa inyo na lumihis mula sa katotohanan, at may magbalik sa kaniya, dapat ninyong malaman na ang magbabalik sa makasalanang mula sa maling landas ay magliligtas ng kaniyang kaluluwa mula sa kamatayan at tatakpan ang karamihan ng mga kasalanan.

Santiago 5:10–20
20 Hulyo, ang propeta Elias.
Sa panahon ng tagtuyot

Ang Epistula ni Santiago, simula 57B

Mga kapatid, kunin ninyo ang mga propeta na nagsalita sa pangalan ng Panginoon bilang halimbawa ng pagdurusang at pagtitiis. Narito, itinuturing nating mapalad ang mga nagtitiis. Narinig ninyo ang pagtitiis ni Job at nakita ninyo ang kinalabasan na ginawa ng Panginoon, sapagkat ang Panginoon ay mapagbigay-lakas-loob at maawain. Higit sa lahat, mga kapatid, huwag kayong manumpa—ni sa langit, ni sa lupa, ni sa anumang ibang panunumpa—kundi ang 'Oo' ninyo ay 'Oo' at ang 'Hindi' ninyo ay 'Hindi', upang hindi kayo mahulog sa paghatol. Kung may naghihirap sa inyo, magdasal siya. Kung may masigla sa inyo, mag-awit siya ng mga salmo. Kung may maysakit sa inyo, tawagin niya ang mga nakatatanda ng Simbahan, at ipanalangin sila, pahiran sila ng langis sa pangalan ng Panginoon. At ang panalangin ng pananampalataya ay magpapagaling sa maysakit, at siya'y papanindigan ng Panginoon; at kung siya'y nagkasala, ipapatawad ito sa kaniya. Ikinumpisal ninyo sa isa't isa ang inyong mga sala at manalangin kayo para sa isa't isa, upang kayo'y magkaroon ng kalusugan: ang mainit na panalangin ng isang matuwid ay may dakilang kapangyarihan.

Santiago 5:10–16
Tungkol sa mga Maysakit

ANG UNANG KAAYATAN NI PEDRO

Unang Epistola ni Pedro, simula 58A

Si Pedro, isang apostol ni Jesucristo, sa mga dayuhan na nangakakalat sa buong Pontus, Galacia, Capadocia, Asia at Bitinia, na hinirang ayon sa paunang kaalaman ng Dios Ama, sa pamamagitan ng banal na gawain ng Espiritu Santo, upang magsumailalim at mabudburan ng dugo ni Jesucristo: sumaganang biyaya at kapayapaan sa inyo. Ang kaligtasang ito nga ang hinanap at pinagmasdan ng mga propeta, nang ipinahayag nila ang biyayang nakalaan para sa inyo, at pinag-usisa nila kung ano at kailan ang itinuturo ng Espiritu ni Cristo sa kanila, samantalang ipinahayag Niya ang mga paghihirap ni Cristo at ang kaluwalhatianang susunod dito. Ipinahayag sa kanila na ang ipinangangaral ngayon sa inyo ng mga naghayag ng ebanghelyo sa pamamagitan ng Espiritu Santo na ipinadala mula sa langit ay hindi para sa kanilang sariling kapakinabangan kundi para sa atin—isang mensaheng hinahangad pa nga ng mga anghel na masilayan. Sapagkat nasusulat sa Kasulatan: 'Narito, inilalagay ko sa Sion ang isang batong pang-sulok na pinili at mahalaga; at ang sinumang sumampalataya sa Kaniya ay hindi malulumpa.' Kaya't Siya'y mahalaga sa inyo na mga nananampalataya, ngunit sa mga hindi nananampalataya, Siya ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo, na siya namang naging batong pang-sulok; isang bato ng katitisan at batong panikutan, na kanilang kinatitisan sapagkat hindi sila tumutupad sa salita, at para sa layuning ito nga sila'y itinakda. Ngunit kayo ay isang piniling lahi, isang kaharian ng pagkasaserdote, isang banal na bansa, isang bayan na pag-aari Niya, upang ipahayag ninyo ang mga kahanga-hangang gawa ng Niya na tinawag sa inyo mula sa kadiliman tungo sa Kanyang kamangha-manghang liwanag; na noong una ay hindi kayo bayan, ngunit ngayo'y bayan na ng Diyos; na noong una ay hindi kayo pinagkalooban ng awa, ngunit ngayo'y pinagkalooban na ng awa.

1 Pedro 1:1–2, 10–12; 2:6–10
Biyernes ng Ika-32 na Linggo

Ang Unang Epistola ni Pedro, simula 58B

Mga kapatid, pinupuri ang Diyos, ang Ama ng ating Panginoong Jesucristo, na sa Kanyang dakilang awa ay dinala tayo sa bagong buhay sa pamamagitan ng pagkabuhay na mag-uli ni Jesucristo mula sa mga patay, tungo sa isang buhay na pag-asa at isang di-malalagas na mana, dalisay, hindi kumukupas, at iningatan sa langit para sa inyo, na pinangangalagaan ng kapangyarihan ng Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya para sa inyong kaligtasan, na handang ihayag sa huling panahon. Magalak kayo rito, kahit na ngayon ay kinakailangan ninyong magdusa nang kaunti sa loob ng ilang panahon dahil sa iba't ibang pagsubok, upang ang inyong pananampalataya, kapag nasubok na, ay mapawalang-sala nang higit pa sa ginto—na nauubos, bagaman sinusubok ng apoy—para sa papuri, karangalan, at kaluwalhatian sa pagpapahayag ni Jesucristo, na hindi ninyo nakita, ngunit iniibig ninyo, at sa kaniya, bagaman hindi ninyo pa siya nakita, ay nananampalataya kayo; at nagalak kayo ng isang kagalakang hindi mailahad at kagalang-galang, habang nakakamtan ninyo ang kaligtasan ng inyong mga kaluluwa sa pamamagitan ng inyong pananampalataya.

1 Pedro 1:3–9
29 Hunyo, Mga Santo Pedro at Pablo na mga Apostol, Parimia 1

Unang Epistola ni Pedro, pagbasa 58B

Minamahal, ibukol ninyo ang balakang ng inyong pag-iisip, magpakatitibay kayo, at itakda ninyo nang buong-buo ang inyong pag-asa sa biyayang ihahatid sa inyo sa paghahayag ni Jesucristo. Bilang mga masunuring anak, huwag kayong umayon sa mga pagnanasa na dati ninyong pinagbigyan noong

wala kayo pang kaalaman, kundi, sa pagsunod sa halimbawa ng Banal na tumawag sa inyo, maging banal kayo sa buong pag-uugali. Sapagkat nasusulat: 'Maging banal kayo, sapagkat ako ay banal.' At kung tinatawag ninyo siyang Ama, na humuhusga sa bawat tao nang walang kinikilingan ayon sa kanilang mga gawa, magpakabuhay kayo rito bilang mga dayuhan nang may paggalang, na nakatatalastas na hindi kayo tinubos mula sa inyong walang-silbing pamumuhay na ipinamana sa inyo ng inyong mga ninuno sa pamamagitan ng bulok na pilak at ginto, kundi sa pamamagitan ng mahalagang dugo ni Cristo, na parang isang korderong walang kapintasan at walang mantsa.

1 Pedro 1:13–19

29 Hunyo, Mga Santo Pedro at Pablo na mga Apostol, Parimia 2

Ang Unang Liham ni Pedro, na nagsimula NOONG AD 58

Minamahal, hinihikayat ko kayo, bilang mga dayuhan at exilado, na pigilan ang mga pagnanasa ng laman na nakikipagdigma laban sa kaluluwa, at mamuhay nang marangal sa gitna ng mga Hentil, upang habang inaalipusta nila kayo bilang mga salarin, sa araw ng pagdalaw ay luwalhatiin nila ang Diyos nang makita nila ang inyong mabubuting gawa. Kaya't magpasakop kayo sa bawat kapamahalaang itinakda ng tao alang sa Panginoon: maging sa Hari bilang ang pinakamataas na kapamahalaan, o sa mga gobernador bilang yaong sinugo Niya upang parusahan ang mga gumagawa ng masama at purihin ang mga gumagawa ng mabuti – sapagkat ito ang kalooban ng Diyos, na sa pamamagitan ng paggawa ng mabuti tayo patahimikin ang kamangmangan ng mga hangal – bilang malayang tao, huwag gamitin ang ating kalayaan bilang takip sa kasamaan, kundi bilang mga lingkod ng Diyos. Igalang ang lahat, mahalin ang kapatiran, katakutan ang Diyos, igalang ang Hari. Mga alipin, sumunod kayo sa inyong mga panginoon nang buong paggalang, hindi lamang sa mga mabait at magiliw, kundi pati na rin sa mga malupit. Sapagkat kaaya-aya sa Diyos kung ang isang tao, na may pag-iisip sa Diyos, ay nagtitiis ng pagdurusa habang inuutusan nang hindi makatarungan. Sapagkat anong kapurihan ang mayroon kung magtitiis ka kapag binubugbog ka dahil sa iyong mga kasalanan? Ngunit kung kayo'y nagpapasakop sa paggawa ng mabuti at nagpapahirap, ito ang kaaya-aya sa Diyos. Sapagkat dito kayo tinawag, yamang si Cristo'y nagdusa rin para sa inyo, na iniwan kayo ng halimbawa, upang kayo'y sumunod sa mga bakas ng kaniyang mga paa. Siya'y hindi nagkasala, at sa kaniyang bibig ay hindi natagpuan ang anumang panlilinlang. Nang siya'y ininsulto, hindi siya gumanti ng insulto; nang siya'y nagdurusa, hindi siya nagbanta, kundi inilagak ang kaniyang sarili sa Hukom na Matuwid. Siya mismo ang nagpasan ng ating mga kasalanan sa kaniyang sariling katawan sa punò ng krus, upang tayo, na pinalaya mula sa kasalanan, ay mabuhay para sa katuwiran.

1 Pedro 2:11–24A

29 Hunyo, Mga Santo Pedro at Pablo na mga Apostol, Parimia 3

Unang Liham ni Pedro, Kabanata 59

Minamahal, si Cristo ay nagdusa para sa atin, na iniwan sa atin ang isang halimbawa, upang tayo'y sumunod sa kaniyang mga bakas. Siya'y hindi nagkasala, ni may masamang salita man sa kaniyang bibig. Nang siya'y ininsulto, hindi siya gumanti ng insulto; nang siya'y nagdurusa, hindi siya nagbanta, kundi inilagak niya ang kaniyang sarili sa Hukom na Matuwid. Siya mismo ang nagpasan ng ating mga kasalanan sa kanyang katawan sa puno ng krus, upang tayo, na pinalaya mula sa kasalanan, ay mabuhay para sa katuwiran; sa pamamagitan ng kanyang mga sugat kayo'y pinagaling. Sapagkat kayo'y dati'y parang mga tupa na naliligaw (na walang pastol), ngunit ngayo'y bumalik na kayo sa Pastol at Tagapangasiwa ng inyong mga kaluluwa. Gayundin, kayong mga kabiyak na babae, magpasakop kayo sa inyong mga asawa, upang ang mga hindi sumusunod sa salita ay mahikayat nang hindi kailangang magsalita, sa pamamagitan ng pag-uugali ng kanilang mga kabiyak, kapag nakita nila ang inyong dalisay at maka-Diyos na pag-uugali. Ang palamuti ninyo ay huwag maging panlabas lamang—hinabing buhok, gintong alahas, o magarbong kasuotan—kundi ang taong nasa kaibuturan ng puso, na may walang-kupas na ganda ng banayad at mahinahong espiritu, na mahalaga sa paningin ng Diyos. Sa ganoong paraan, ang mga banal na babae noong unang

panahon, na naglagak ng kanilang pag-asa sa Diyos, ay nagpalamuti sa kanilang sarili sa pamamagitan ng pagsunod sa kanilang mga asawa. Sa ganoong paraan, sinunod ni Sara si Abraham at tinawag siyang 'panginoon'. Kayo ang kanyang mga anak kung gagawin ninyo ang mabuti at hindi kayo mag-aalala sa anumang takot. Gayundin naman, kayo mga lalaki, mamuhay nang may pagkaunawa sa inyong mga kabiya, bilang mas mahina nilang sisidlan, at parangalan sila bilang kapwa tagapagmana ng biyayang buhay, upang hindi mapigilan ang inyong mga panalangin. Sa wakas, kayong lahat, magkaisa kayo, maging maawain, mapagmahal sa isa't isa, mahabagin, mabait, at mapagkumbaba; huwag ninyong suklian ang masama ng masama o ang insulto ng insulto; sa halip, pagpalain ninyo, na nakaaalam na kayo'y tinawag upang magmana ng pagpapala.

1 Pedro 2:21b-3:9
Lunes ng Ika-33 na Linggo

Ang Unang Epistola ni Pedro, simula ng kabanata 60

Minamahal, ang sinumang umiibig sa buhay at nagnanais na makakita ng mabubuting araw, ingatan niya ang dila niya sa kasamaan at ang labi niya sa mapanlinlang na salita; lumayo siya sa kasamaan at gumawa ng kabutihan; hanapin niya ang kapayapaan at itaguyod ito, sapagkat ang mga mata ng Panginoon ay nakatitig sa mga matuwid at ang kaniyang mga tainga ay bukas sa kanilang panalangin, ngunit ang mukha ng Panginoon ay laban sa mga gumagawa ng kasamaan (upang mapawi Niya sila sa lupa). At sino ang makapipinsala sa inyo kung masigasig kayo sa paggawa ng mabuti? Ngunit kahit pa magdusa kayo dahil sa katuwiran, kayo'y pinapalad; huwag kayong matakot sa kanilang mga banta, ni mag-alala. Ibanal ang Panginoong Diyos sa inyong mga puso; laging maging handa na may kahinahunan at paggalang na magbigay ng sagot sa sinumang magtatanong sa inyo ng paliwanag tungkol sa pag-asang nasa inyo. Panatilihin ninyong malinis ang inyong budhi, upang ang mga naninirang-puri sa inyo bilang masasama ay mahiya dahil sa kanilang pagbatikos sa inyong mabuting asal kay Cristo. Sapagkat, kung kalooban ng Diyos, mas mabuti na magdusa dahil sa paggawa ng mabuti kaysa dahil sa paggawa ng masama; sapagkat si Cristo rin, upang dalhin tayo sa Diyos, ay minsang nagdusa para sa ating mga kasalanan—ang matuwid para sa mga hindi matuwid—sa kanyang kamatayan sa laman, ngunit nabuhay sa pamamagitan ng Espiritu, sa pamamagitan Niya, nang Siya'y bumaba sa mga espiritu sa bilangguan, ay ipinangaral Niya sa mga minsang suwail habang ang pagtitiis ng Diyos ay naghihintay sa kanila sa mga araw ni Noah, nang itinatayo ang arka, na sa pamamagitan nito'y ilang tao—walong kaluluwa—ang naligtas sa baha. Ganoon din naman ang bautismo, na katumbas ng huwarang ito—hindi paglilinis ng katawang karumihan, kundi pangako sa Diyos ng malinis na budhi—ay nagliligtas sa atin sa pamamagitan ng pagkabuhay na mag-uli ni Jesucristo, na, nang siya'y umakyat sa langit, ay nasa kanan ng Diyos, at sa kaniya'y nagsumite ang mga anghel, mga awtoridad at mga kapangyarihan.

1 Pedro 3:10-22
Martes ng Ika-33 na Linggo

Unang Liham ni Pedro, Kabanata 61

Minamahal, kung paanong si Cristo ay nagdusa sa laman para sa atin, gayon din naman, dapat ninyong sandatan ang inyong sarili ng kaparehong pag-iisip; sapagkat ang sinumang nagdurusa sa laman ay tumitigil sa pagkasala, upang sa natitirang panahon ng kanilang pamamalagi sa laman ay hindi na sila mabuhay ayon sa mga pagnanasa ng tao, kundi ayon sa kalooban ng Diyos. Sapagkat sapat na na noong nakaraan ay namuhay kayo ayon sa kalooban ng mga Hentil, na nagpapalipas-oras sa karumihan, mga pagnanasa (sodomiya, bestyalidad, malalaswang kaisipan), kalasingan, paghihilig sa pagkain, at walang katuturang idolatriya; na siyang dahilan kung bakit sila nagtataka na hindi kayo nakikisali sa kanila sa parehong kalaswaan, at inuusig nila kayo. Magbibigay sila ng pananagutan sa Kaniya na malapit nang humatol sa mga buhay at sa mga patay. Sapagkat ito ang dahilan kung bakit ipinangaral ang ebanghelyo pati sa mga patay, upang sila, na hinatulan ayon sa pamantayan ng tao sa laman, ay mabuhay ayon sa Diyos sa espiritu. Sa anumang kaso, malapit na ang wakas ng lahat ng bagay. Higit sa lahat, magmahalan kayo nang taimtim, sapagkat ang pag-ibig ay nagtatakip sa

karamihan ng mga kasalanan. Magpakita kayo ng pagkamapagkalinga sa isa't isa nang hindi nagrereklamo. Paglingkuran ninyo ang isa't isa, bawat isa ayon sa kaloob na tinanggap niya, bilang mabubuting katiwala ng sari-saring biyaya ng Diyos. Kung may nagsasalita, magsalita siya na parang nagbabalikas ng mismong mga salita ng Diyos; kung may naglilingkod, gawin niya ito ayon sa lakas na ibinibigay ng Diyos, upang sa lahat ng bagay ang Diyos ang magsiluwalhati sa pamamagitan ni Jesucristo, na sa kaniya ang luwalhati at kapangyarihan magpakailanman. Amen.

1 Pedro 4:1-11

Miyerkules ng Ika-33 na Linggo

Unang Epistola ni Pedro, Kabanata 62

Minamahal, huwag kayong magtaka sa nag-aapoy na pagsubok na dumating sa inyo upang subukan kayo, na para bang may kakaiba ang nangyayari sa inyo; kundi magalak kayo sa lawak na nakikibahagi kayo sa mga paghihirap ni Cristo, upang magalak din kayo at lubos na magsaya sa paghayag ng Kanyang kaluwalhatian. Kung inuurungan kayo dahil kay Cristo, pinagpala kayo, sapagkat ang Espiritu ng Kaluwalhatian, ang Espiritu ng Diyos, ay nakapapatung sa inyo. Sinasumpa Siya nila, ngunit pinaparangal Siya sa inyo. Tiyakin lamang na wala sa inyo ang naghihirap bilang isang mamamatay-tao, o magnanakaw, o salbahis, o bilang isang nanghihimasok sa ari-arian ng iba; ngunit kung bilang isang Kristiyano, huwag kang mahiya, kundi luwalhatiin ang Diyos sa ganitong kapalaran. Sapagkat dumating na ang panahon upang magsimula ang paghuhukom sa bahay ng Diyos; at kung nagsisimula ito muna sa atin, ano na nga kaya ang magiging kinalabasan para sa mga hindi sumusunod sa Ebanghelyo ng Diyos? At kung ang matuwid ay halos mailigtas, saan nga kaya lilitaw ang mga taong suwail at makasalanan? Kaya naman, ang mga nagdurusa ayon sa kalooban ng Diyos ay ipagkatiwala ang kanilang kaluluwa sa Kanya, bilang sa isang tapat na Lumalang, habang gumagawa ng mabuti. Hinahamon ko ang inyong mga pastol—bilang kapwa pastol at saksi sa mga paghihirap ni Cristo, at kasamang tagapagmana ng kaluwalhatian na ihahayag—pastulan ninyo ang kawan ng Diyos na nasa inyo, na nagbabantay dito hindi dahil sa sapilitan kundi kusang-loob, ayon sa kalooban ng Diyos; hindi para sa maruming pakinabang kundi buong sigasig; hindi sa pagmamalupit sa mga inilagay sa inyong pangangalaga, kundi sa pagiging halimbawa sa kawan; at kapag lumitaw ang Punong Pastol, makakatanggap kayo ng di-kumukupas na korona ng kaluwalhatian. Gayundin, kayo na nasasakupan, magsumunod kayo sa inyong mga pastol; at kayong lahat, magdamit kayo ng kapakumbabaan sa pakikitungo sa isa't isa, sapagkat ang Diyos ay sumasalungat sa mayabang ngunit nagkakaloob ng biyaya sa mapagkumbaba.

1 Pedro 4:12-5:5

Huwebes ng Ika-33 na Linggo

Unang Liham ni Pedro, Kabanata 63

Mga kapatid, ilagay ninyo ang inyong sarili sa ilalim ng makapangyarihang kamay ng Diyos, upang itanghal Niya kayo sa takdang panahon. Ihagis ninyo sa Kanya ang lahat ng inyong pagkabahala, sapagkat Siya ay nagmamalasakit sa inyo. Maging matatag kayo sa pananampalataya; maging mapagbantay kayo. Ang inyong kalaban na si Satanas ay gumagala na parang isang leong umuungal, na naghahanap ng kaninuman na kanin. Labanan ninyo siya nang may matibay na pananampalataya, sapagkat nalalaman ninyo na ang inyong mga kapatid sa buong mundo ay dinaranas ang kaparehong pagdurusa. Ngunit ang Diyos ng buong biyaya, na tumawag sa inyo sa Kanyang walang hanggang kaluwalhatian kay Cristo Jesus, Siya mismo, pagkatapos ng inyong saglit na pagdurusa, ang magpupuno sa inyo, magpapatibay sa inyo, magpapalakas sa inyo, at magpapatatag sa inyo. Sa Kaniya ang luwalhati at kapangyarihan magpakailanman. Amen. Sinulat ko ito sa inyo nang maikli sa pamamagitan ni Silvanus, na itinuturing kong tapat na kapatid, upang hikayatin kayo, aliwin kayo, at patotohanan na ito ang tunay na biyaya ng Diyos na inyong kinalalagyan. Ang iglesia sa Babilonia, na pinili rin gaya ninyo, at si Marcos na aking anak, ay bumabati sa inyo. Batiin ninyo ang isa't isa sa pamamagitan ng isang halik ng pag-ibig. Sumakaninyong lahat ang kapayapaan sa pamamagitan ni Cristo Jesus. Amen.

ANG UNANG SULAT NI PEDRO

1 Pedro 5:6–14
25 Abril, San Marcos na Apostol

IKALAWANG KAAYOSAN NI PEDRO

Ikalawang Epistola ni Pedro, simula 64

Si Simon Pedro, alipin at apostol ni Jesucristo, sa mga tumanggap ng pananampalatayang kasing-halaga ng sa amin sa pamamagitan ng katotohanan ng ating Dios at Tagapagligtas na si Jesucristo: sumakaninyo nawa ang biyaya at kapayapaan sa pagkakilala sa Dios at sa Cristo Jesus na ating Panginoon. Yamang ang kaniyang banal na kapangyarihan ay nagkaloob sa atin ng lahat ng bagay na may kinalaman sa buhay at kabanalan sa pamamagitan ng pagkakilala sa kaniya na tumawag sa atin sa pamamagitan ng kaniyang sariling kaluwalhatian at kabutihan, sa pamamagitan ng mga ito'y ipinagkaloob sa atin ang mga dakila at mahalagang pangako, upang sa pamamagitan nila'y magtamo kayo ng makalangit na kalikasan, sa pagkatakas ninyo sa kasirang nasa sanlibutan dahil sa pagnanasa: kaya, sa pamamagitan ng paglalaan ng buong pagsisikap dito, ipakita sa inyong pananampalataya ang kabanalan, sa kabanalan ang pagpipigil sa sarili, sa pagpipigil sa sarili ang katatagan ng loob, sa katatagan ng loob ang pagtitiis, sa pagtitiis ang kabanalan, sa kabanalan ang mapagkapatid na pagkamapagkawanggawa, at sa mapagkapatid na pagkamapagkawanggawa ang pag-ibig. Kung ang mga katangiang ito ay nasa inyo at patuloy na lumalago, hindi kayo magkukulang sa pag-unlad at pagbubunga sa inyong kaalaman tungkol sa ating Panginoong Jesucristo. Ngunit ang sinumang walang mga katangiang ito ay bulag, na tumatalikod at nakakalimot sa paglilinis mula sa kanyang mga nakaraang kasalanan. Kaya, mga kapatid, magsikap kayong patibayin ang inyong pagtawag at pagpili.

2 Pedro 1:1-10
Biyernes ng Ika-33 na Linggo

Ikalawang Epistola ni Pedro, Kabanata 65

Mga kapatid, magsikap kayong patunayan ang inyong pagtawag at pagpili; sapagkat kung gagawin ninyo ito, hindi kayo matitisod, at sa gayon ay mabibigyan kayo ng malayang pagpasok sa walang hanggang Kaharian ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo. Dahil dito, hindi ako magsasawa na paalalahanan kayo tungkol dito, kahit na alam na ninyo ito at nakatayo na kayo sa katotohanan. Ipinagkaloob kong nararapat, habang ako'y nasa makalupang tabernakulo pa, na pasiglahin kayo sa pamamagitan ng mga paalala, sapagkat nalalaman kong malapit ko nang pabayaan ang aking tabernakulo, gaya ng ipinahayag sa akin ng ating Panginoong Jesucristo. Kaya't pagsisikapan kong tiyakin na, kahit na ako'y umalis na, palagi ninyong tatandaan ito. Sapagkat ipinangaral namin sa inyo ang kapangyarihan at pagparito ng ating Panginoong Jesucristo, hindi sa pamamagitan ng pagsunod sa mga kuwentong hinabing may malikhaing isip, kundi dahil kami ay naging mga saksi ng Kanyang kamahalan. Sapagkat siya'y tumanggap ng karangalan at kaluwalhatian mula sa Diyos Ama, nang may tinig na dumating sa kaniya mula sa marilag na kaluwalhatian, na nagsasabing: 'Ito ang minamahal kong Anak, na sa kaniya ako'y lubos na nalulugod.' At narinig naming mismo ang tinig na ito na nanggagaling sa langit, nang kami'y kasama niya sa banal na bundok. Bukod pa rito, mayroon tayong nakumpirmang salita ng mga propeta; at mabuti na pansinin ninyo ito, na parang sulo na nagniningning sa madilim na lugar, hanggang sa sumikat ang araw at sumilay ang bituin ng umaga sa inyong mga puso.

2 Pedro 1:10-19
Agosto 6, ang Pagbabagong-anyo ng Panginoon

Ikalawang Sulat ni Pedro, Kabanata 66

Minamahal, una sa lahat, alamin ninyo na ang anumang propesiya sa Kasulatan ay hindi nagmula sa sariling interpretasyon ng sinuman. Sapagkat ang propesiya ay hindi kailanman nagmula sa kalooban ng tao, kundi ang mga banal na tao ng Diyos ang nagsalita ayon sa paghimok ng Espiritu Santo. Mayroon ding mga huwad na propeta sa bayan, gaya ng magkakaroon ng mga huwad na guro sa inyo, na magpapakilala ng mapaminsalang erehiya at, sa pagtangga nila sa Panginoong tumubos sa kanila, magdudulot ng mabilis na kapahamakan sa kanilang sarili. At marami ang susunod sa kanilang kasamaan, at dahil sa kanila ang daan ng katotohanan ay mapapintas. At dahil sa kasakiman ay lolokoben ka nila sa pamamagitan ng mapanamit na salita; ang hatol sa kanila ay matagal nang nakahanda, at ang kanilang kapahamakan ay hindi natutulog. Sapagkat kung hindi pinalampas ng Diyos ang mga anghel na nagkasala, kundi, nang ikulong sila sa kadena ng kadiliman, ay ipinagkatiwala sila upang itago para sa paghuhukom; at kung hindi Niya pinatawad ang unang sanlibutan, kundi iningatan ang tahanan ni Noah, ang mangangaral ng katuwiran, sa walong kaluluwa nang dalhin Niya ang baha sa sanlibutan ng mga taong walang Diyos; at kung hinatulan Niya ng pagkawasak ang mga lungsod ng Sodom at Gomorra, na ginawang abo, bilang halimbawa para sa mga taong walang Diyos sa hinaharap, habang iniligtas Niya ang matuwid na si Lot, na napagod sa pamumuhay sa gitna ng mga taong lubhang maluho, ay iniligtas Niya (sapagkat ang matuwid na taong ito, habang naninirahan sa kanilang piling, ay araw-araw na pinahirapan sa kaniyang matuwid na kaluluwa, sa pagmamasid at pagdinig sa kanilang mga gawang labag sa batas) – kung gayon, tiyak na alam ng Panginoon kung paano iligtas ang mga banal mula sa tukso, at itabi ang mga walang-batas para sa araw ng paghuhukom, upang parusahan.

2 Pedro 1:20–2:9
Lunes ng ika-34 na linggo

Ikalawang Sulat ni Pedro, simula 67

Minamahal, nalalaman ng Panginoon kung paano iligtas ang mga banal mula sa tukso, samantalang inilalaan ang mga walang-batas para sa araw ng paghuhukom upang parusahan, lalo na yaong sumusunod sa maruruming pagnanasa ng laman, na nanghamak sa awtoridad, mayabang, sarili ang loob, at hindi natitinag sa paninirang-puri sa kanilang nakatataas; samantalang ang mga anghel, bagaman mas makapangyarihan at mas malakas kaysa sa kanila, ay hindi nagdadala ng mapanghusgang paghatol laban sa kanila sa harap ng Panginoon. Tulad ng mga hayop na walang salita, ginagabayan ng likas na hilig, ipinanganak upang mahuli at mapuksa, inuuyam nila ang hindi nila nauunawaan; sa kanilang kasamaan ay mapapahamak sila. Tatanggap sila ng ganti para sa kanilang pagsuway, sapagkat ikinagagalak nila ang marangyang pamumuhay araw-araw; mga tagapagkalat ng iskandalo at tagasira, nagpapasasa sila sa kanilang sariling panlilinlang habang nakikipagpista sa inyo. Ang kanilang mga mata ay puno ng kahalayan at walang tigil na kasalanan; inaakit nila ang mga taong walang tiyaga; ang kanilang mga puso ay sanay sa kasakiman: sila ang mga anak ng sumpa. Iniwan nila ang tuwid na daan, at naligaw, na sumusunod sa mga yapak ni Balaam na anak ni Beor, na umibig sa di-matuwid na pakinabang ngunit nabunyag sa kaniyang kasamaan: isang pipi na asno, na nagsalita ng tinig ng tao, ang pumigil sa kamangmangan ng propeta. Sila ay mga bukal na walang tubig, mga ulap at hamog na hinihimok ng unos: para sa kanila ay inilalaan ang kadiliman ng walang hanggang kadiliman. Sapagkat sa pamamagitan ng marangyang hungkag na mga salita, dinadaya nila sa pamamagitan ng laman na pagnanasa at kalaswaan ang mga taong bahagyang nakatakas sa mga nasa kamalian. Ipinapangako nila sa kanila ang kalayaan, samantalang sila mismo ay alipin ng kasamaan; sapagkat ang sinumang napapailalim sa isang bagay ay alipin nito. Sapagkat kung, matapos makatakas sa mga karumihan ng sanlibutan sa pamamagitan ng pagkakilala sa ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo, sila'y muling nasangkot at napagbuntunan ng mga ito, ay mas masahol pa sa kanila ang huling kalagayan kaysa sa una. Mas mabuti pa sa kanila na hindi nila kailanman nakilala ang daan ng katuwiran kaysa, nang nakilala na nila ito, ay bumalik sa banal na utos na ipinagkaloob sa kanila. Ngunit ang nangyayari sa kanila ay

alinsunod sa tunay na kasabihan: 'Ang aso ay bumabalik sa sarili niyang suka,' at 'Ang baboy, kahit nahugasan, ay bumabalik upang maglublob sa putik.'

2 Pedro 2:9–22
Martes ng Ika-34 na Linggo

Ang Ikalawang Epistula ni Pedro, simula 68A

Minamahal, ito na ngayon ang ikalawang liham na isinusulat ko sa inyo; sa mga ito ay ginigising ko ang inyong malinis na pag-iisip bilang paalala, upang maalala ninyo ang mga salitang unang sinabi ng mga banal na propeta, at ang utos ng Panginoon at Tagapagligtas, na ipinahayag sa pamamagitan ng inyong mga apostol. Una sa lahat, dapat ninyong maunawaan na sa mga huling araw ay magkakaroon ng mga mapang-uyam, na susunod sa kanilang sariling masasamang pagnanasa, at sasabihing, 'Nasaan na ang pangako ng kaniyang pagparito? Sapagkat mula pa nang matulog ang mga ninuno, nanatiling pareho ang lahat ng bagay gaya ng mula pa sa simula ng paglikha.' Ang mga taong may ganitong pag-iisip ay hindi nauunawaan na noong pasimula, sa pamamagitan ng salita ng Diyos, ang kalangitan at ang daigdig ay nabuo mula sa tubig at sa pamamagitan ng tubig: sapagkat ang mundong noong panahong iyon ay nawasak nang lubog sa tubig. Ngunit ang kasalukuyang kalangitan at daigdig, na napananatili sa pamamagitan ng kaparehong Salita, ay itinatanida para sa apoy sa araw ng paghuhukom at sa pagkawasak ng mga taong walang kabanalan. May isang bagay na hindi ninyo dapat ipagwalang-bahala, mga minamahal: sa Panginoon, ang isang araw ay parang isang libong taon, at ang isang libong taon ay parang isang araw. Ang Panginoon ay hindi mabagal sa pagtupad ng kaniyang pangako, gaya ng pagtingin ng ilan sa pagka-bagal; kundi siya ay mapagpasensya sa ating kapakinabangan, na hindi nanaisin na may sinumang mapahamak, kundi na ang lahat ay magsisisi. Ngunit ang araw ng Panginoon ay darating na parang magnanakaw sa gabi; at noon ang mga langit ay lilipas na may malakas na ugong, at ang mga elemento, na nagliliyab, ay matutunaw, at ang lupa at ang lahat ng gawa rito ay masusunog. Kung ang lahat ng bagay na ito ay mapapahamak sa ganitong paraan, anong uri ng banal at matuwid na pamumuhay ang nararapat ninyong ipamuhay, bilang mga taong naghihintay at nag-aasam sa pagdating ng araw ng Diyos, kung kailan ang kalangitan, na nagliliyab, ay matutunaw at ang mga elemento, na nasusunog sa apoy, ay matutunaw? Ngunit ayon sa Kanyang pangako, inaasahan natin ang bagong langit at bagong lupa, kung saan nananahan ang katuwiran. Kaya, mga minamahal, habang hinihintay ninyo ang mga bagay na ito, magsikap kayong lubos na matagpuan kayo Niya na walang mantsa o kapintasan sa mundong ito; at ituring ang pagtitiis ng Panginoon bilang paraan ng kaligtasan, gaya ng ginawa ng ating minamahal na kapatid na si Pablo, sa pamamagitan ng karunungan ipinagkaloob sa kaniya, nang sumulat siya sa inyo, habang pinaguusapan niya ito sa lahat ng kaniyang mga liham, na may ilang bagay na mahirap intindihin, na binabaluktot ng mga walang-kaalaman at hindi matatag para sa kanilang sariling kapahamakan, gaya ng ginagawa nila sa iba pang mga Kasulatan. Kaya, mga minamahal, yamang pinaalalahanan na kayo tungkol dito, mag-ingat kayo upang hindi kayo madala ng pagkakamali ng mga walang-batas at mahulog mula sa inyong matatag na kalagayan, kundi lumago sa biyaya at kaalaman ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo. Sa kaniya ang kaluwalhatian ngayon at magpakailanman. Amen.

2 Pedro 3:1–18
Miyerkules ng Ika-34 na Linggo

ANG UNANG KAAKAMANG NI JUAN

Ang Unang Epistola ni Juan, simula 68B

Tungkol sa yaong mula sa pasimula, na aming narinig, na aming nakita ng aming sariling mga mata, na aming tiningnan at nahipo ng aming mga kamay, tungkol sa Salita ng buhay—sapagkat ang buhay ay nahayag, at nakita namin ito at nagpapatotoo kami rito, at ipinapahayag namin sa inyo ang buhay na walang hanggan na ito, na kasama ng Ama at nahayag sa amin—ang aming nakita at narinig, ipinapahayag namin sa inyo, upang kayo naman ay makisama sa amin; at ang aming pakikisama ay kasama ng Ama at ng kaniyang Anak na si Jesucristo. At isinusulat namin ang mga bagay na ito sa inyo upang ang inyong kagalakan ay magkaroon ng kaganapan. At ito ang balita na aming narinig mula sa Kaniya at ipinapahayag sa inyo: Ang Diyos ay liwanag, at sa Kaniya ay walang anumang kadiliman. Kung ipinagkakaila natin na may pakikisama tayo sa Kanya, ngunit namumuhay sa kadiliman, nagsisinungaling tayo at hindi namumuhay ayon sa katotohanan; ngunit kung namumuhay tayo sa liwanag, gaya ng Kanyang paglalakad sa liwanag, mayroon tayong pakikipag-isa sa isa't isa, at ang dugo ni Jesucristo, ang Kanyang Anak, ay naglilinis sa atin mula sa lahat ng kasalanan.

1 Juan 1:1–7
8 Mayo, San Juan na Teologo

Unang Liham ni Juan, talata 69

Minamahal, kung sasabihin nating wala tayong kasalanan, niloloko natin ang ating sarili, at wala ang katotohanan sa atin. Kung ipagtapat natin ang ating mga kasalanan, Siya, na tapat at matuwid, ay papatawarin Niya ang ating mga kasalanan at lilinis Niya tayo mula sa lahat ng kasamaan. Kung sasabihin nating hindi tayo nagkasala, ginagawa natin Siyang sinungaling, at ang Kanyang salita ay wala sa atin. Mga anak ko! Sinusulat ko ito sa inyo upang hindi kayo makasala; ngunit kung ang sinuman ay makasala, may Tagapamagitan tayo sa Ama, si Jesucristo na Matuwid; Siya ang hain na pampawi ng kasalanan para sa ating mga kasalanan, at hindi lamang para sa atin, kundi pati na rin para sa kasalanan ng buong mundo. At sa ganito natin nalalaman na nakilala natin Siya: sa pamamagitan ng pagsunod natin sa Kanyang mga utos. Ang sinumang nagsasabing, 'Nakilala ko Siya,' ngunit hindi sumusunod sa Kaniyang mga utos, ay isang sinungaling, at ang katotohanan ay wala sa kanila; ngunit ang sinumang sumusunod sa Kaniyang salita, sa kanila ay tunay na napakakumpleto ang pag-ibig ng Diyos: sa pamamagitan nito'y nalalaman natin na tayo'y nasa Kaniya. Ang sinumang nagsasabing nananahan sila sa Kaniya ay dapat lumakad gaya ng paglalakad Niya.

1 Juan 1:8–2:6
Huwebes ng Ika-34 na Linggo

Ang Unang Liham ni Juan, simula ng kabanata 70

Minamahal, hindi ako sumusulat sa inyo ng bagong utos, kundi ng isang sinaunang utos na taglay ninyo mula pa noong pasimula. Ang sinaunang utos ay ang salitang narinig ninyo mula pa noong pasimula. Gayunpaman, sumusulat din ako sa inyo ng bagong utos, na totoo sa Kaniya at sa inyo: sapagkat ang kadiliman ay lumilipas, at ang tunay na liwanag ay sumisikat na. Ang sinumang nag-aangking nasa liwanag ngunit napopoot sa kapatid niya ay nasa kadiliman pa rin. Ang sinumang umiibig sa kapatid niya ay nananatili sa liwanag, at walang anumang makapapahamak sa kaniya. Ngunit ang sinumang napopoot sa kapatid niya ay nasa kadiliman, at naglalakad sa kadiliman, at hindi niya alam kung saan siya papunta, sapagkat pabulag na ng kadiliman ang kaniyang mga mata. Sinasalaysay ko sa inyo, mga anak, sapagkat ipinatawad na ang inyong mga kasalanan alang-alang

sa Kaniyang pangalan. Sinasalaysay ko sa inyo, mga ama, sapagkat nakilala ninyo Siya na mula pa sa pasimula. Sinasalaysay ko sa inyo, mga binata, sapagkat tinalo ninyo ang masama. Sinasalaysay ko sa inyo, mga anak, sapagkat nakilala ninyo ang Ama. Sinasalaysay ko sa inyo, mga ama, sapagkat nakilala ninyo ang Siyang mula pa noong pasimula. Sinasalaysay ko sa inyo, mga binata, sapagkat kayo'y malalakas, at ang salita ng Diyos ay nananahan sa inyo, at tinalo ninyo ang masama. Huwag ninyong mahalin ang mundo, o ang mga bagay na nasa mundo: ang sinumang umiibig sa mundo ay wala sa kaniya ang pag-ibig ng Ama. Sapagkat ang lahat ng nasa mundo—ang pagnanasa ng laman, ang pagnanasa ng mga mata, at ang kapalaluan ng buhay—ay hindi mula sa Ama, kundi mula sa mundong ito. At ang mundo ay naglalaho, pati na ang mga pagnanasa nito; ngunit ang sinumang gumagawa ng kalooban ng Diyos ay mabubuhay magpakailanman.

1 Juan 2:7–17
Biyernes ng Ika-34 na Linggo

Ang Unang Liham ni Juan, simula 71

Mga anak, huling oras na ito. At kung paanong narinig ninyo na darating ang Antikristo, at ngayon ay lumitaw na ang maraming antikristo, kaya't nalalaman natin na huling oras na ito. Lumabas sila sa atin, ngunit hindi sila sa atin; sapagkat kung sila'y sa atin, nanatili sana sila sa atin; lumabas nga sila, at sa pamamagitan nito'y nahayag na hindi sila lahat sa atin. Ngunit kayo'y may pahid mula sa Banal, at nalalaman ninyo ang lahat ng bagay. Sinulat ko sa inyo, hindi dahil hindi ninyo nalalaman ang katotohanan, kundi dahil nalalaman ninyo ito, at dahil ang bawat kasinungalingan ay hindi mula sa katotohanan. Sino ang sinungaling, kung hindi yaong tumatanggi na si Jesus ang Cristo? Ito ang Antikristo, na tumatanggi sa Ama at sa Anak. Ang sinumang tumatanggi sa Anak ay wala rin ang Ama; ngunit ang sinumang kumikilala sa Anak ay nasa kaniya rin ang Ama. Kaya't ang inyong narinig mula sa pasimula ay manatili sa inyo; kung ang inyong narinig mula sa pasimula ay nananatili sa inyo, kayo naman ay mananatili sa Anak at sa Ama. At ang pangakong ginawa Niya sa atin ay ang buhay na walang hanggan. Isinulat ko ito sa inyo tungkol sa mga nagpapaligaw sa inyo. Bukod dito, ang pahid na inyong tinanggap mula sa Kaniya ay nananatili sa inyo, at hindi ninyo kailangan na may magturo sa inyo; kundi, kung paanong ang pahid na ito mismo ang nagtuturo sa inyo ng lahat ng bagay, at ito'y totoo at hindi tila, gayon din naman kayo'y manatili sa mga itinuro nito sa inyo. Kaya, mga anak, manatili sa Kanya, upang kapag Siya'y lumitaw, magkaroon tayo ng kapanatagan at hindi tayo mahiya sa Kanyang harapan sa Kanyang pagparito. Kung nalalaman ninyo na Siya'y matuwid, alamin ninyo na ang bawat nagpapatupad ng katuwiran ay ipinanganak sa Kanya. Tingnan ninyo ang pag-ibig na ipinagkaloob sa atin ng Ama, na tayo'y matawag at maging mga anak ng Diyos. Hindi tayo kilala ng sanlibutan dahil hindi nito nakilala Siya. Mga minamahal, mga anak tayo ng Diyos ngayon; ngunit kung ano tayo balang araw ay hindi pa nahahayag. Alam lamang natin na kapag nahayag na ito, tayo'y magiging katulad Niya, sapagkat makikita natin Siya kung ano Siya. At ang bawat may ganitong pag-asa sa Kanya ay naglilinis ng kanyang sarili, gaya ng pagiging banal Niya. Ang sinumang nagkakasala ay gumagawa rin ng pagsuway; at ang kasalanan ay pagsuway. At alam ninyo na Siya ay nagpakita upang alisin ang ating mga kasalanan, at na sa Kanya ay walang kasalanan. Ang sinumang nananatili sa Kanya ay hindi nagkakasala; ang sinumang nagkakasala ay hindi Siya nakita ni nakilala Siya. Mga anak! Huwag ninyong hayaang linlangin kayo ng sinuman. Ang sinumang nagsasagawa ng katuwiran ay matuwid, gaya ng pagiging matuwid Niya. Ang sinumang gumagawa ng kasalanan ay sa diyablo, sapagkat ang diyablo ang unang nagkasala. At para rito nga ang Anak ng Diyos ay nagpakita: upang sirain ang mga gawa ng diyablo. Ang bawat ipinanganak ng Diyos ay hindi nagkakasala, sapagkat ang Kanyang binhi ay nananatili sa kaniya; at hindi siya maaaring magkasala, sapagkat siya ay ipinanganak ng Diyos. Ganito ang pagkakaiba ng mga anak ng Diyos at ng mga anak ng diyablo.

1 Juan 2:18–3:10A
Lunes ng Ika-35 na Linggo

Ang Unang Liham ni Juan, nagsisimula sa 72

Minamahal, ang sinumang hindi namumuhay nang matuwid ay hindi mula sa Diyos, gayundin ang sinumang hindi umiibig sa kanyang kapatid. Sapagkat ito ang mensaheng inyong narinig mula pa noong una: na tayo'y magmahalan sa isa't isa, hindi tulad ni Cain na mula sa masama at pinatay ang kanyang kapatid. At bakit niya pinatay ang kanyang kapatid? Dahil ang kanyang sariling mga gawa ay masama, samantalang ang mga gawa ng kanyang kapatid ay matuwid. Huwag kayong magtaka, mga kapatid, kung kinamumuhian kayo ng sanlibutan. Alam natin na lumipat tayo mula sa kamatayan tungo sa buhay dahil iniibig natin ang ating mga kapatid; ang sinumang hindi umiibig sa kanyang kapatid ay nananatili sa kamatayan. Ang sinumang napopoot sa kanyang kapatid ay isang mamamatay-tao; at alam ninyo na walang mamamatay-tao na may buhay na walang hanggan na nananahan sa kaniya. Nalaman natin ang pag-ibig sa pamamagitan nito, na inialay Niya ang Kanyang buhay para sa atin; at nararapat din nating ialay ang ating buhay para sa ating mga kapatid. Ngunit ang sinumang may mga kayamanan ng sanlibutan at makita ang kanyang kapatid na nangangailangan, ngunit ipinikit ang kanyang puso sa kanya—paano nga ba mananatili sa kanya ang pag-ibig ng Diyos? Mga anak ko! Huwag nating mahalin sa salita o sa dila lamang, kundi sa gawa at sa katotohanan. At dito natin nalalaman na tayo ay mula sa katotohanan, at dito natin mapapanatag ang ating mga puso sa harap Niya; sapagkat kung kinokondena tayo ng ating puso, lalo pa nga ng Diyos, dahil ang Diyos ay higit kaysa sa ating puso at nakakaalam ng lahat ng bagay.

1 Juan 3:10b–20
Martes ng Ika-35 na Linggo

Ang Unang Epistola ni Juan, simula 73A

Minamahal, kung hindi tayo sinisisi ng ating puso, magkakaroon tayo ng tiwala sa harap ng Diyos, at anuman ang ating hilingin ay tinatanggap natin mula sa Kanya, sapagkat tinutupad natin ang Kanyang mga utos at ginagawa ang Kanyang ikalulugod. At ito ang Kanyang utos: na tayo'y maniwala sa pangalan ng Kanyang Anak na si Jesucristo at tayo'y magmahalan sa isa't isa, gaya ng iniutos Niya sa atin. At ang sinumang sumusunod sa Kanyang mga utos ay nananahan sa Kanya, at Siya naman sa kanila. At sa pamamagitan nito'y nalalaman natin na Siya'y nananahan sa atin, sa pamamagitan ng Espiritu na ipinagkaloob Niya sa atin. Mga minamahal, huwag kayong maniwala sa bawat espiritu, kundi subukin ninyo ang mga espiritu upang malaman kung sila'y mula sa Diyos; sapagkat maraming huwad na propeta ang lumabas sa mundo. Sa ganitong paraan ay makikilala ninyo ang Espiritu ng Diyos (at ang espiritu ng panlilinlang): bawat espiritu na nagpapahayag na si Jesucristo ay naparito sa laman ay mula sa Dios; at bawat espiritu na hindi nagpapahayag na si Jesucristo ay naparito sa laman ay hindi mula sa Dios, kundi ang espiritu ng Anticristo, na inyong narinig na parating darating, at siya ay nasa daigdig na. Mga anak, kayo ay mula sa Diyos, at tinalo ninyo sila; sapagkat ang nasa inyo ay mas dakila kaysa sa nasa mundo. Sila ay mula sa mundo; kaya't nagsasalita sila ayon sa pananaw ng mundo, at pinakikinggan sila ng mundo. Tayo ay mula sa Diyos; ang sinumang nakakakilala sa Diyos ay nakikinig sa atin; ang sinumang hindi mula sa Diyos ay hindi nakikinig sa atin. Sa pamamagitan nito natin nakikilala ang Espiritu ng katotohanan at ang espiritu ng kamalian.

1 Juan 3:21–4:6
Miyerkules ng ika-35 na linggo.
26 Setyembre, San Juan na Teologo, Apostol, unang pagbasa

Ang Unang Sulat ni Juan, simula 73B

Minamahal, kung ganito tayo inibig ng Diyos, dapat din tayong magmahalan sa isa't isa. Walang sinumang nakakita kailanman sa Diyos. Kung tayo'y magmahalan sa isa't isa, ang Diyos ay nananahan sa atin, at ang Kanyang pag-ibig ay nagkakatuparan sa atin. Nalaman natin na tayo'y nananahan sa Kanya at Siya sa atin sa pamamagitan ng katotohanang binigyan Niya tayo ng Kanyang Espiritu. At nakita namin at nagpapatotoo na sinugo ng Ama ang Anak bilang Tagapagligtas ng sanlibutan. Ang

sinumang umamin na si Jesus ang Anak ng Diyos, ang Diyos ay nananahan sa kaniya, at siya sa Diyos. At nakilala namin ang pag-ibig na mayroon ang Diyos sa amin, at naniwala kami rito. Ang Diyos ay pag-ibig, at ang sinumang nananatili sa pag-ibig ay nananatili sa Diyos, at ang Diyos sa kaniya.

1 Juan 4:11–16
26 Setyembre, San Juan na Teologo, ikalawang pagbasa

Unang Epistola ni Juan, simula 73B

Minamahal, walang sinumang nakakita kailanman sa Diyos. Kung tayo'y nagmamahalan, ang Diyos ay nananahan sa atin, at ang Kanyang pag-ibig ay nagkakatuparan sa atin. Nalalaman natin na tayo'y nananahan sa Kanya at Siya naman sa atin sa pamamagitan ng Espiritu na ipinagkaloob Niya sa atin. At nakita natin at sumasaksi tayo na ang Ama ay nagpadala sa Anak bilang Tagapagligtas ng sanlibutan. Ang sinumang umamin na si Jesus ang Anak ng Diyos, ang Diyos ay nananahan sa kaniya, at siya sa Diyos. At nakilala na natin ang pag-ibig na mayroon ang Diyos sa atin, at tayo'y naniwala rito. Ang Diyos ay pag-ibig, at ang sinumang nananahan sa pag-ibig ay nananahan sa Diyos, at ang Diyos sa kaniya. Naging ganap ang pag-ibig sa atin sa ganitong paraan: upang magkaroon tayo ng tiwala sa araw ng paghuhukom, sapagkat kung ano Siya, tayo rin ay ganoon sa sanlibutang ito. Walang takot sa pag-ibig; kundi ang ganap na pag-ibig ang nagpapalayas ng takot, sapagkat ang takot ay may kasamang pagdurusa. Ang natatakot ay hindi nagiging ganap sa pag-ibig. Mahal natin Siya, sapagkat Siya ang unang umibig sa atin.

1 Juan 4:12–19
26 Setyembre, San Juan na Teologo

Ang Unang Liham ni Juan, simula 74A

Minamahal, kung sinuman ang nagsasabing, 'Mahal ko ang Diyos,' ngunit kinamumuhian ang kaniyang kapatid, siya ay sinungaling; sapagkat ang sinumang hindi umiibig sa kaniyang kapatid na kaniyang nakita, paano niya aibigin ang Diyos na kaniyang hindi nakita? At ito ang utos na ating tinanggap mula sa Kaniya: na ang sinumang umiibig sa Diyos ay dapat ding umibig sa kaniyang kapatid. Ang bawat sumasampalataya na si Jesus ang Cristo ay ipinanganak ng Diyos, at ang bawat umiibig sa Ama ay umiibig din sa Anak na ipinanganak Niya. Nalalaman natin na iniibig natin ang mga anak ng Diyos kapag iniibig natin ang Diyos at tinutupad ang Kaniyang mga utos. Sapagkat ito ang pag-ibig sa Diyos, na tuparin natin ang kaniyang mga utos; at ang kaniyang mga utos ay hindi mabigat. Sapagkat ang bawat ipinanganak ng Diyos ay napagtatagumpayan ang sanlibutan; at ito ang tagumpay na nagwagi sa sanlibutan—ang ating pananampalataya. Sino ang nagwagi sa sanlibutan, kung hindi ang sumasampalataya na si Jesus ang Anak ng Diyos?

1 Juan 4:20–5:5
26 Setyembre, San Juan na Teologo, ika-3 parimias

Ang Unang Liham ni Juan, simula 74B

Minamahal, kung sinuman ang nagsasabing, 'Mahal ko ang Diyos,' ngunit kinamumuhian ang kaniyang kapatid, siya ay sinungaling; sapagkat kung hindi niya minamahal ang kaniyang kapatid na kaniyang nakita, paano niya mamahalin ang Diyos na hindi niya nakita? At ito ang utos na ating tinanggap mula sa Kaniya: na ang sinumang umiibig sa Diyos ay dapat ding umibig sa kaniyang kapatid. Ang bawat sumasampalataya na si Jesus ang Cristo ay ipinanganak ng Diyos, at ang bawat umiibig sa Ama ay umiibig din sa Anak na ipinanganak Niya. Nalalaman natin na iniibig natin ang mga anak ng Diyos kapag iniibig natin ang Diyos at tinutupad ang Kaniyang mga utos. Sapagkat ito ang pag-ibig sa Diyos, na tuparin natin ang Kaniyang mga utos; at ang Kaniyang mga utos ay hindi mabigat. Sapagkat ang bawat ipinanganak ng Diyos ay nagwawagi sa sanlibutan; at ito ang tagumpay na nagwagi sa sanlibutan—ang ating pananampalataya. Sino ang nagwawagi sa sanlibutan, kung hindi ang sumasampalataya na si Jesus ang Anak ng Diyos? Ito si Jesucristo, na dumating sa pamamagitan ng tubig at dugo at ng Espiritu—hindi sa pamamagitan ng tubig lamang, kundi sa

pamamagitan ng tubig at dugo; at ang Espiritu ang nagpapatotoo tungkol sa kaniya, sapagkat ang Espiritu ay katotohanan. Sapagkat may tatlo na nagpapatotoo sa langit: ang Ama, ang Salita at ang Espiritu Santo; at ang tatlong ito ay isa. At may tatlo na nagpapatotoo sa lupa: ang Espiritu, ang tubig, at ang dugo; at ang tatlong ito ay magkakasundo. Kung tinatanggap natin ang patotoo ng tao, ang patotoo ng Diyos ay higit pa, sapagkat ito ang patotoo ng Diyos, na ipinagpatotoo Niya tungkol sa Kaniyang Anak. Ang sinumang nananampalataya sa Anak ng Diyos ay nasa kaniya ang patotoong ito; ang sinumang hindi nananampalataya sa Diyos ay ginagawa Niya na isang sinungaling, sapagkat hindi siya nananampalataya sa patotoong ipinagpatotoo ng Diyos tungkol sa Kaniyang Anak. Ang patotoong ito ay na ipinagkaloob sa atin ng Diyos ang buhay na walang hanggan, at ang buhay na ito ay nasa Kaniyang Anak. Ang sinumang may Anak ay may buhay; ang sinumang wala ang Anak ng Diyos ay wala ng buhay. Sinulat ko ang mga bagay na ito sa inyo na naniniwala sa pangalan ng Anak ng Diyos, upang malaman ninyo na sa pamamagitan ng paniniwala sa Anak ng Diyos, kayo ay may buhay na walang hanggan. At ito ang tiwalang mayroon tayo sa Kanya: na sa tuwing hihiling tayo ng anumang bagay ayon sa Kanyang kalooban, dinidinig Niya tayo. At dahil alam natin na dinidinig Niya tayo sa anumang hingin natin, alam din natin na natanggap na natin mula sa Kanya ang anumang hiniling natin sa Kanya. Kung may makakita sa kanyang kapatid na gumagawa ng kasalanang hindi nagbubunsod ng kamatayan, ipagdasal niya ito, at bibigyan siya ng Diyos ng buhay—ito ay para sa siyang gumagawa ng kasalanang hindi nagbubunsod ng kamatayan. May kasalanang humahantong sa kamatayan: hindi ko sinasabing siya'y manalangin para doon. Ang buong kawalang-katarungan ay kasalanan; ngunit may kasalanan na hindi humahantong sa kamatayan. Alam natin na ang bawat taong ipinanganak ng Diyos ay hindi nagkakasala; kundi ang ipinanganak ng Diyos ay nag-iingat sa kaniyang sarili, at hindi siya nahahawakan ng masama. Alam natin na tayo ay mula sa Diyos at ang buong mundo ay nasa kasamaan. Alam din natin na ang Anak ng Diyos ay dumating at binigyan tayo ng liwanag at pagkaunawa, upang makilala natin ang tunay na Diyos at nasa kaniyang tunay na Anak, si Jesucristo. Siya ang tunay na Diyos at ang buhay na walang hanggan. Mga anak, ingatan ninyo ang inyong sarili mula sa mga diyus-diyosan. Amen.

1 Juan 4:20–5:21
Huwebes ng Ika-35 na Linggo

IKALAWANG KAAYOSAN NI JUAN

Ang Ikalawang Sulat ni Juan, talata 75

Ang Matanda sa piniling ginang at sa kaniyang mga anak, na minamahal ko sa katotohanan—at hindi lamang ako, kundi pati ang lahat ng nakakakilala sa katotohanan—dahil sa katotohanang nanahan sa atin at mananatili sa atin magpakailanman. Sumainyo nawa ang biyaya, awa, at kapayapaan mula sa Diyos Ama at mula sa Panginoong Jesucristo, ang Anak ng Ama, sa katotohanan at pag-ibig. Labis akong natuwa nang malaman kong ang ilan sa inyong mga anak ay naglalakad sa katotohanan, gaya ng iniutos sa atin ng Ama. At ngayon ay hinihikayat kita, Ginang—hindi na para gaya ng nag-uutos ako ng bagong utos sa iyo, kundi ang utos na nasa atin mula pa sa pasimula—na tayo'y magmahalan sa isa't isa. Sapagkat ito ang pag-ibig: na tayo'y lumakad ayon sa Kanyang mga utos. Ito ang utos na narinig ninyo mula pa noong pasimula, na dapat ninyong panatilihin. Sapagkat maraming mandaraya ang lumabas sa sanlibutan, na hindi kumikilala na si Jesucristo ay naparito sa laman; ang taong iyon ay isang mandaraya at isang antikristo. Ingatan ninyo ang inyong sarili, upang hindi natin mawala ang ating pinagpaguran, kundi makatanggap ng ganap na gantimpala. Ang sinumang lumalampas sa katuruan ni Cristo at hindi nananatili rito ay wala sa kaniya ang Diyos; ang sinumang nananatili sa katuruan ni Cristo ay nasa kaniya ang Ama at ang Anak. Kung may dumating sa inyo at hindi nagdadala ng katuruang ito, huwag ninyong tanggapin sa inyong bahay o batiin man. Sapagkat ang bumabati sa kaniya ay nakikisama sa kaniyang masasamang gawa. Marami pa akong nais isulat sa inyo, ngunit ayaw kong gawin ito sa pamamagitan ng tinta sa papel; sa halip, umaasa akong makapunta sa inyo at makipag-usap nang harapan, upang ang inyong kagalakan ay magkaroon ng kaganapan. Nagpapadala ng kanilang pagbati sa inyo ang mga anak ng inyong piniling kapatid na babae. Amen.

2 Juan 1:1–13
Biyernes ng Ika-35 na Linggo

IKATLONG KAAKIBAT NI JUAN

Ang Ikatlong Liham ni Juan, simula 76

Ang Tandang – sa minamahal na si Gaio, na tunay kong minamahal. Minamahal, ipinagdarasal ko na maging malusog ka at umunlad sa lahat ng paraan, gaya ng pag-unlad ng iyong kaluluwa. Sapagkat lubos akong natuwa nang dumating ang mga kapatid at magpatotoo sa iyong katapatan, habang naglalakad ka sa katotohanan. Walang mas malaking kagalakan para sa akin kaysa marinig na ang aking mga anak ay naglalakad sa katotohanan. Mahal na kaibigan, ikaw ay kumikilos nang tapat sa iyong ginagawa para sa mga kapatid at sa mga dayuhan. Sila ay nagpatotoo sa harap ng iglesia ng iyong pag-ibig. Magiging mabuti kung ipapadala mo sila sa kanilang paglalakbay nang angkop para sa kapakanan ng Diyos, sapagkat sila ay lumakbay para sa Kanyang pangalan at hindi kumuha ng anumang bagay mula sa mga Hentil. Nararapat nga na tanggapin natin ang mga taong gaya nito, upang tayo'y maging katuwang sa katotohanan. Sumulat ako sa iglesia; ngunit si Diotrephes, na mahilig manguna sa kanila, ay hindi kami tinatanggap. Kaya, kung darating ako, ipapaalala ko ang mga gawa niyang ginagawa, na paninisi sa amin sa pamamagitan ng masasama niyang salita; at hindi pa siya nasisiyahan diyan, hindi rin niya tinatanggap ang mga kapatid, at pinagbabawal ang mga nais gawin ito, at pinalalabas sila sa iglesia. Mahal kong kaibigan, huwag kang tularan ang masama, kundi ang mabuti. Ang sinumang gumagawa ng mabuti ay mula sa Diyos; ang sinumang gumagawa ng masama ay hindi nakakita sa Diyos. Lahat, pati na ang katotohanan mismo, ay nagpapatotoo kay Demetrio; kami rin ay nagpapatotoo, at alam mo na ang aming patotoo ay totoo. Marami pa sana akong isusulat, ngunit ayaw kong sumulat sa inyo gamit ang tinta at panulat na kawayan; sa halip, umaasa akong makita kayo agad at makipag-usap nang harapan. Sumaiyo ang kapayapaan. Nagpapabati ang mga kaibigan; batiin mo naman ang mga kaibigan ayon sa kanilang mga pangalan. Amen.

3 Juan 1:1–15
Lunes ng Linggo ng Keso

ANG KAAHIT NI HUDAS

Ang Epistula ni Hudas, simula 77

Si Hudas, lingkod ni Jesucristo at kapatid ni Santiago, sa mga tinawag, pinabanal ng Dios Ama at pinananatili sa katiwalaan ni Jesucristo: sumakanayong dumarami ang biyaya, at kapayapaan, at pagibig. Minamahal, bagaman sabik akong sumulat sa inyo tungkol sa ating karaniwang kaligtasan, naramdaman kong kailangan kong sumulat at hikayatin kayong ipagtanggol ang pananampalatayang minsan at para sa lahat ay ipinagkatiwala sa mga banal. Sapagkat may ilang tao na palihim na nakisalamuha—mga taong itinalaga sa hatol na ito mula pa noong una, mga taong walang Diyos na ginagawang lisensya ang biyaya ng ating Diyos para sa maling kalaswaan at itinataggi ang ating nag-iisang Kataas-taasang Diyos at ang ating Panginoong Jesucristo. Nais kitang paalalahanan—bagaman alam mo na ito—na ang Panginoon, nang iligtas Niya ang bayan mula sa lupain ng Ehipto, pagkatapos ay pinuksa Niya ang mga hindi naniwala; at iningatan Niya ang mga anghel na hindi napanatili ang kanilang kadakilaan at iniwan ang kanilang sariling tahanan, sa walang hanggang kadena, sa kadiliman, hanggang sa paghuhukom ng dakilang araw. Tulad ng Sodoma at Gomora at ang mga karatig-lungsod, na gaya nila ay nagpakasala sa pakikipagtalik at sumunod sa mga pagnanasa na salungat sa kalikasan, ay sinapian ng parusa ng apoy na walang hanggan at ginawang halimbawa—ganyan din ang mangyayari sa mga mananaginip na ito, na dinudumihan ang laman, tinatanggi ang awtoridad at pinamamatutukan ang mga kagalang-galang na kapangyarihan. Nang magtalo ang Arkanghel Michael sa diyablo tungkol sa bangkay ni Moises, hindi siya nangahas na maglabas ng hatol na nagkondena, kundi sinabi, 'Panghampasin ka ng Panginoon.' Ngunit ang mga taong ito ay inuuyam ang hindi nila nauunawaan; at ang kanilang nauunawaan ayon sa kalikasan, gaya ng mga hayop na walang salita, ay kanilang dinudumihan.

Judas 1:1–10
Martes ng Linggo ng Keso

Ang Sulat ni Hudas, Kabanata 78

Kahabag-habag sa kanila, sapagkat sinusunod nila ang daan ni Cain; naliligaw sila sa tuksong kumita, na gaya ni Balaam; at nasisira sila sa kanilang paghihimagsik, na gaya ni Korah. Ang mga taong ito ay lubak sa inyong mga salu-salo ng pag-ibig; kasabay ninyong nagdiriwang, pinapapataba nila ang kanilang sarili nang walang takot. Sila ay gaya ng mga ulap na walang tubig, na hinihimok ng hangin; mga punongkahoy sa taglagas, walang bunga, dalawang beses nang namatay, at nabunot; mga mabangis na alon ng dagat na bumubula ng kanilang sariling kahihiyan; mga bituing naliligaw, na nakalaan sa kanila ang kadiliman ng walang hanggang kadiliman. Si Henoc, ang ikapito mula kay Adan, ay naghulaan din tungkol sa kanila, na nagsasabi: 'Narito, ang Panginoon ay dumarating na kasama ang libu-libong kaniyang banal na anghel – upang magsagawa ng paghuhukom sa lahat, at upang hatulan ang lahat ng mga taong masasama sa kanila sa bawat gawa ng kanilang kasamaan, at sa bawat mabagsik na salitang sinabi ng mga taong masama laban sa kaniya.' Sila ang mga mapagtungyaw, hindi kailanman nasisiyahan, na sumusunod sa kanilang sariling mga pagnanasa (sa masama at walang-batas na paraan); ang kanilang mga bibig ay naglalabas ng mapagmataas na mga salita; sila ay mapagpabor para sa pakinabang. Ngunit kayo, mga minamahal, alalahanin ninyo ang sinabi ng mga Apostol ng ating Panginoong Jesucristo. Sinabi nila sa inyo na sa mga huling araw ay lalabas ang mga mapanghamak, na susunod sa kanilang sariling masasamang pagnanasa. Sila ang mga taong naghihiwalay sa kanilang sarili (mula sa pagkakaisa ng pananampalataya), na pangkamunduhan at walang Espiritu. Ngunit kayo, mga minamahal, sa pamamagitan ng inyong pinakabanal na pananampalataya, itatag ninyo ang inyong sarili, na nananalangin sa pamamagitan ng

ANG UNANG SULAT NI JUAN

Banal na Espiritu, panatilihin ninyo ang inyong sarili sa pag-ibig ng Diyos, habang naghihintay kayo sa awa ng ating Panginoong Jesucristo na maghahatid sa inyo sa buhay na walang hanggan. Magpakita kayo ng awa sa ilan, na may paghuhusga; iligtas ang iba sa takot, na inilalayo sila sa apoy; at sawayin sila sa takot, na kinamumuhian pati ang kasuotang nadumihan ng laman. Ngayon, sa kaniya na may kakayahang magbantay sa inyo upang hindi kayo matumba at iharap kayong walang kapintasan sa harapan ng kaniyang kaluwalhatian, na may kagalakan, sa nag-iisang marunong na Dios, ating Tagapagligtas, sa pamamagitan ni Jesucristo na ating Panginoon, sumakaniya ang kaluwalhatian at kadakilaan, kapangyarihan at awtoridad, bago pa ang lahat ng panahon, ngayon at magpakailanman. Amen.

Judas 1:11-25
Huwebes ng Linggo ng Keso

EPISTOLA SA MGA TAGA-ROMA

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 79A

Si Pablo, isang alipin ni Jesucristo, na tinawag upang maging apostol, na inhiwalay para sa ebanghelyo ng Dios, na kaniyang ipinangako nang una sa pamamagitan ng kaniyang mga propeta sa mga banal na kasulatan, tungkol sa kaniyang Anak, na ipinanganak ayon sa laman mula sa binhi ni David, at ipinahayag na Anak ng Dios sa kapangyarihan, sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, sa pamamagitan ng pagkabuhay na mag-uli mula sa mga patay, tungkol kay Jesucristo na ating Panginoon, na sa pamamagitan niya ay tumanggap tayo ng biyaya at ng pagka-apostol, upang pasakop sa pananampalataya ang lahat ng mga bansa—na kayo naman ay kabilang, kayong tinawag ni Jesucristo—sa lahat na nasa Roma, mga minamahal ng Dios, na tinawag upang maging mga banal: Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. Hindi ko nais, mga kapatid, na ipagwalang-bahala sa inyo na madalas ko nang balak na pumunta sa inyo (ngunit napigilan ako hanggang ngayon), upang makabunga rin ako sa inyo, gayundin sa ibang mga bansa. May utang ako sa mga Griyego at sa mga barbaro, sa mga pantas at sa mga hindi pinag-aralan. Kaya naman, handa akong ipangaral ang ebanghelyo sa inyo ding nasa Roma. Sapagkat hindi ako nahihiya sa ebanghelyo ni Cristo, sapagkat ito ang kapangyarihan ng Diyos para sa kaligtasan ng bawat lumalampas, una sa Judio, pagkatapos ay sa Griyego. Sa kaniya'y nahahayag ang katuwiran ng Dios mula sa pananampalataya tungo sa pananampalataya, gaya ng nakasulat: 'Ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya.'

Roma 1:1–7; 13–17
Martes ng unang linggo pagkatapos ng Pentekostes

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 79B

Mga kapatid, biyaya at kapayapaan sa inyo mula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. Una sa lahat, nagpapasalamat ako sa aking Diyos sa pamamagitan ni Jesucristo para sa inyong lahat, sapagkat ang inyong pananampalataya ay ipinapahayag sa buong mundo. Ang Diyos ang aking saksi—na sinaserbisyuhan ko ng aking espiritu sa ebanghelyo ng Kanyang Anak—na palagi ko kayong naaalala, at sa aking mga panalangin ay palagi kong hinihiling na, ayon sa kalooban ng Diyos, ay mabigyan ako ng pagkakataong makapunta sa inyo balang araw, sapagkat sabik akong makita kayo, upang maibahagi ko sa inyo ang ilang espirituwal na kaloob para sa inyong pagtatatag, upang tayong dalawa ay magpalakas sa isa't isa sa pamamagitan ng pananampalatayang ating pinagsasaluhan, sa inyo at sa akin.

Roma 1:7–12
Sabado ng Unang Linggo

Epistola sa mga Taga-Roma, simula ng kabanata 80

Mga kapatid, ang poot ng Diyos ay nahahayag mula sa langit laban sa buong kawalang-diyos at kawalan ng katuwiran ng mga tao na pinipigil ang katotohanan sa pamamagitan ng kanilang kawalan ng katuwiran. Sapagkat ang maaaring malaman tungkol sa Diyos ay maliwanag sa kanila, dahil ipinahayag ito ng Diyos sa kanila. Sapagkat ang Kanyang mga hindi nakikitang katangian, yaon ngang Kanyang walang hanggang kapangyarihan at banal na kalikasan, ay malinaw na nasusumpungan mula pa sa paglikha ng sanlibutan sa pamamagitan ng mga bagay na ginawa, upang sila'y walang magiging palusot. Gayunpaman, bagaman nakilala nila ang Diyos, hindi nila siya pinurihan bilang Diyos, ni pinasalamatan siya, kundi ang kanilang pag-iisip ay naging walang kabuluhan at ang kanilang mga hangal na puso ay pinadilim; Tinawag nilang pantas ang kanilang

sarili, ngunit naging hangal sila, at ipinagpalit ang kaluwalhatian ng hindi nabubulok na Diyos sa isang larawang kahawig ng nabubulok na tao, at ng mga ibon, at ng mga hayop na may apat na paa, at ng mga gumagapang na nilalang—kaya ipinagkaloob sila ng Diyos sa mga pagnanasa ng kanilang puso sa karumihan, upang marumihan nila ang kanilang sariling katawan. Pinalitan nila ang katotohanan ng Diyos ng kasinungalingan, at sinamba at pinaglingkuran ang nilikha sa halip na ang Lumikha, na siyang pinupuri magpakailanman. Amen. Kaya't ipinaubaya sila ng Diyos sa mga kahiya-hiyang pagnanasa: pinalitan ng mga babae ang natural na pakikipag-ugnayan ng mga salungat sa kalikasan; gayundin naman ang mga lalaki, iniwan ang natural na pakikipag-ugnayan sa mga babae, at nasilab sa pagnanasa sa isa't isa, ang mga lalaki'y gumagawa ng mga kahiya-hiyang gawain sa kapwa lalaki at tinatanggap sa kanilang sarili ang nararapat na kaparusahan dahil sa kanilang pagkakamali.

Roma 1:18–27
Miyerkules ng Linggo 1

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 81A

Mga kapatid, sapagkat hindi inisip ng mga Hentil ang Diyos sa kanilang pagkaunawa, ipinagkaloob sila ng Diyos sa isang bulok na pag-iisip—upang gumawa ng mga kahalayan, kaya't napupuno sila ng bawat uri ng kawalang-katarungan, pakikipagtalik sa labas ng kasal, panlilinlang, kasakiman, kapaitan; sila'y puno ng inggit, pagpatay, alitan, daya, at kasamaan; mga tsismoso, mapanyira, mapoot sa Diyos, mapanghamak, mayabang, mapagmataas, mga imbentor ng kasamaan, masuway sa mga magulang, walang katwiran, walang katapatan, walang pag-ibig, walang awa, at malupit. Alam nila ang matuwid na paghatol ng Diyos, na ang mga gumagawa ng gayong mga bagay ay karapat-dapat sa kamatayan; gayunpaman, hindi lamang nila ito ginagawa, kundi pinapaboran pa ang mga gumagawa nito. Kaya, wala kang anumang palusot, O tao, sinuman ka man, kapag humahatol ka sa iba; sapagkat sa mismong paghatol na ginagawa mo sa iba, hinahatulan mo ang iyong sarili, dahil habang humahatol ka sa iba, ginagawa mo rin ang parehong mga bagay. At nalalaman natin na ang paghuhukom ng Diyos ay tunay na naghihintay sa mga gumagawa ng gayong mga gawa. Akala mo nga ba, tao, na makakatakas ka sa paghuhukom ng Diyos sa pamamagitan ng paghatol sa mga gumagawa ng gayong mga gawa samantalang ginagawa mo rin ang mga ito? O binabalewala mo ba ang kayamanan ng kabutihan ng Diyos, ang Kanyang banayad na ugali at ang Kanyang pagtitiis, na hindi mo namamalayan na ang kabutihan ng Diyos ay gumagabay sa iyo tungo sa pagsisisi? Ngunit dahil sa iyong matigas na leeg at pusong hindi nagsisisi, nagtitipon ka ng poot para sa iyong sarili sa araw ng poot at ng paghayag ng matuwid na paghatol ng Diyos, na magbibigay-ganti sa bawat tao ayon sa kanilang mga gawa: sa mga taong, sa pamamagitan ng kanilang pagtitiis sa mabubuting gawa, ay naghahangad ng kaluwalhatian, karangalan, at buhay na walang hanggan – buhay na walang hanggan; ngunit sa mga matigas ang ulo at hindi sumusunod sa katotohanan, kundi ibinibigay ang kanilang sarili sa kawalan ng katarungan – galit at poot. Lungkot at kapighatian para sa bawat taong gumagawa ng masama, una sa lahat ang mga Hudyo, at pagkatapos ay ang mga Griyego.

Roma 1:28–2:9
Huwebes ng Unang Linggo

Makalihang Sulat sa mga Taga-Roma, simula 81B

Mga kapatid, kaluwalhatian, karangalan at kapayapaan sa sinumang gumagawa ng mabuti—una sa Judio, saka sa Griyego! Sapagkat sa Diyos ay walang pagkiling. Ang mga nagkasala nang wala ang Kautusan ay mapapahamak sa ilalim ng Kautusan; ngunit ang mga nagkasala sa ilalim ng Kautusan ay huhusgahan ng Kautusan (sapagkat hindi ang mga nakakarinig ng Kautusan ang matuwid sa harap ng Diyos, kundi ang mga sumusunod sa Kautusan ang mapapatunayang matuwid; sapagkat kapag ang mga Hentil, na walang Kautusan, ay ayon sa kalikasan ay gumagawa ng iniutos ng Kautusan, sila, bagaman walang Kautusan, ay isang kautusan para sa kanilang sarili: pinapakita nila na ang mga kahilingan ng batas ay nakasulat sa kanilang mga puso, ang kanilang budhi ay

nagpapatotoo, at ang kanilang mga kaisipan ay minsan ay nagkukusang magparatang at minsan ay nagtatanggol sa isa't isa) sa araw na, ayon sa aking ebanghelyo, huhusgahan ng Diyos ang mga lihim na bagay ng mga tao sa pamamagitan ni Jesucristo.

Roma 2:10-16
Linggo 2

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 82

Mga kapatid, kapag ang mga Hentil, na walang Kautusan, ay likas na gumagawa ng iniuutos ng Kautusan, sila'y kautusan sa kanilang sarili, kahit na wala silang Kautusan: ipinapakita nila na ang gawa ng kautusan ay nakasulat sa kanilang mga puso, ang kanilang budhi ay nagpapatotoo rito, at ang kanilang mga kaisipan ay kung minsan ay nagtutumpakan at kung minsan ay nagtutulan, sa araw na, ayon sa aking ebanghelyo, huhusgahan ng Diyos ang mga lihim na gawa ng mga tao sa pamamagitan ni Jesucristo. Ngayon, tinatawag mong sarili mong Hudyo, at kumukuha ka ng kaaliwan sa Kautusan, at ipinagmamalaki mo ang Diyos, at nakikilala mo ang Kaniyang kalooban, at natutukoy mo ang mabuti, sapagkat ikaw ay tinuruan ng Kautusan, at may katiyakan ka na ikaw ay gabay ng mga bulag, isang liwanag sa mga nasa kadiliman, isang tagapagturo sa mga hangal, isang guro ng mga bata, na sa Kautusan ay may panuntunan ng wastong pamumuhay at katotohanan: paano nga, habang nagtuturo ka sa iba, ay hindi mo tinuturuan ang iyong sarili? Ipangangaral mo na huwag mangawat, ngunit ikaw ay nagnanakaw? Sinasabi mo, 'Huwag kang mangangalunya', ngunit ikaw ay nangangalunya? Kinamumuhian mo ang mga diyus-diyosan, ngunit ikaw ay gumagawa ng kalapastanganan? Nagmamalaki ka ba sa Kautusan, subalit dinaraya mo ang Diyos sa pamamagitan ng paglabag sa Kautusan? Sapagkat, gaya ng nasusulat, ang pangalan ng Diyos ay pinamumungutan sa gitna ng mga Hentil dahil sa inyo. May kabuluhan ang pagtutuli kung tinutupad mo ang Kautusan; ngunit kung ikaw ay lumalabag sa Kautusan, ang iyong pagtutuli ay naging hindi pagtutuli. Kaya, kung ang isang hindi tuli ay sumusunod sa mga tuntunin ng Kautusan, hindi ba't ituturing na pagtutuli ang kanyang hindi pagtutuli? At hindi ba't huhusgahan ka ng likas na hindi tuli na tumutupad sa Kautusan, ikaw na lumalabag sa Kautusan, sa kabila ng mga Kasulatan at ng iyong pagtutuli? Sapagkat ang tunay na Hudyo ay hindi yaong nasa panlabas, ni ang pagtuli ay hindi yaong panlabas na nasa laman; kundi ang tunay na Hudyo ay yaong nasa kalooban, at ang pagtuli ay yaong sa puso, sa pamamagitan ng Espiritu, hindi sa pamamagitan ng sulat; ang papuri niya ay hindi mula sa mga tao, kundi mula sa Diyos.

Roma 2:14-29
Biyernes ng Unang Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 83

Mga kapatid, ang isang Hudyo ay hindi yaong nasa panlabas, ni ang pagtutuli ay yaong panlabas sa laman; kundi ang isang Hudyo ay yaong nasa kalooban, at ang pagtutuli ay yaong sa puso, sa Espiritu, at hindi sa titik: ang papuri niya ay hindi mula sa mga tao, kundi mula sa Diyos. Ano nga ba ang pakinabang sa pagiging Hudyo, o ano ang benepisyo sa pagtuli? Isang malaking pakinabang sa lahat ng paraan, at higit sa lahat sa katotohanang sa kanila ipinagkatiwala ang salita ng Diyos. Sapagkat kung ang ilan ay naging di-matapat, wawakasan ba ng kanilang kawalang-katapatan ang katapatan ng Diyos? Hindi naman. Tapat ang Diyos, ngunit ang bawat tao ay sinungaling, gaya ng nasusulat: 'Matwiran Ka sa Kanyang mga salita, at magwawagi Ka sa Kanyang paghatol.' Kung gayon, kung ang ating kasamaan ay naglilingkod upang mailantad ang katuwiran ng Diyos, ano ang ating masasabi? Hindi ba't hindi matwiran ang Diyos kapag ipinapataw Niya ang Kanyang poot? (Nagsasalita ako ayon sa pang-taong pag-iisip.) Hindi kailanman. Sapagkat paano pa nga ba huhusgahan ng Diyos ang sanlibutan? Sapagkat kung ang katapatan ng Diyos ay lalo pang nagiging maliwanag dahil sa aking kawalang-katapatan, para sa kaluwalhatian ng Diyos, bakit ako pa rin huhusgahan bilang makasalanang? At hindi ba dapat tayong gumawa ng masama upang magbunga ng mabuti, gaya ng maling inaakusa ng ilan na itinuturo namin? Ang matuwid na paghuhukom ay naghihintay sa mga taong iyon. Ano nga ba? Mayroon ba tayong anumang kalamangan? Hindi

naman. Sapagkat ipinakita na natin na ang mga Hudyo at ang mga Griyego ay nasa ilalim ng kasalanan, gaya ng nasusulat: 'Walang matuwid, kundi ang isa man; walang nakauunawa; walang naghahanap sa Diyos; silang lahat ay lumihis; silang lahat ay sabay-sabay na walang silbi; walang gumagawa ng mabuti, kundi ang isa man.' Ang lalamunan nila ay bukas na libingan; sa pamamagitan ng kanilang mga dila ay mandaraya sila; ang lason ng mga ahas ay nasa kanilang mga labi. Ang kanilang mga bibig ay puno ng paninirang-puri at kapaitan. Ang kanilang mga paa ay mabilis sa pagbubuhos ng dugo; ang kapahamakan at kapighatian ang minamarka ng kanilang mga daan; hindi nila kilala ang daan ng kapayapaan. Wala silang takot sa Diyos sa kanilang mga mata.

Roma 2:28–3:18
Lunes ng Ikalawang Linggo

Mula sa Sulat ni Pablo sa mga Taga-Roma, simula 84

Mga kapatid, alam natin na ang Batas, kapag nagsalita ito, ay nagsasalita sa mga nasa ilalim ng Batas, upang ang bawat bibig ay mapawalang-saysay at ang buong mundo ay maging pananagutan sa Diyos; sapagkat sa pamamagitan ng mga gawa ng Batas ay walang laman na makatarungan sa harapan Niya; sapagkat sa pamamagitan ng Batas ay dumarating ang kaalaman ng kasalanan. Ngunit ngayon, bukod sa Kautusan, nahayag na ang katuwiran ng Diyos, na pinatutunayan ng Kautusan at ng mga Propeta—ang katuwiran ng Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo para sa lahat ng naniniwala, at sa lahat ng naniniwala; sapagkat walang pinag-iiba, yamang ang lahat ay nagkasala at kulang sa kaluwalhatian ng Diyos, at pinapawalang-sala nang walang bayad, sa pamamagitan ng biyaya Niya, sa pamamagitan ng pagtubos na nasa kay Cristo Jesus, na ipinagkaloob ng Diyos bilang isang hain na pampawi ng kasalanan sa pamamagitan ng Kanyang dugo sa pamamagitan ng pananampalataya, upang ipamalas ang Kanyang katuwiran—sa pamamagitan ng pagpapatawad sa mga kasalananang nagawa noon sa panahon ng pagtitiis ng Diyos—upang sa kasalukuyan ay maipamalas Niya ang Kanyang katuwiran, upang Siya ay maging matuwid at maging Tagapagbigay-katarungan sa siyang may pananampalataya kay Jesus.

Roma 3:19–26
Sabado ng Ikalawang Linggo

Liham sa mga Taga-Roma, simula sa talata 85

Mga kapatid, kinikilala natin na ang tao ay napapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya, hiwalay sa mga gawa ng Kautusan. Diyos ba ng mga Hudyo lamang ang Diyos, at hindi rin ba ng mga Hentil? Tunay nga, pati ng mga Hentil, sapagkat isang Diyos ang mayroon, na magpapawalang-sala sa mga naputol sa pamamagitan ng pananampalataya at sa mga hindi naputol sa pamamagitan ng pananampalataya. Pinapawalang-bisa ba natin, kung gayon, ang Kautusan sa pamamagitan ng pananampalataya? Hinding-hindi; sa halip, pinagtitiyap natin ang Kautusan. Ano, kung gayon, ang masasabi natin na nakamtan ni Abraham, ang ating ninuno, sa laman? Kung si Abraham ay napatunayang matuwid sa pamamagitan ng mga gawa, may ipagmamalaki siya, ngunit hindi sa harap ng Diyos. Sapagkat ano ang sinasabi ng Kasulatan? 'Naniwala si Abraham sa Diyos, at ito'y itinuring sa kanya bilang katuwiran.'

Roma 3:28–4:3
Sabado ng Ikatlong Linggo

Makasaysayan sa mga Taga-Roma, simula 86

Mga kapatid, ang gantimpala ng taong gumagawa ng mga gawa ay hindi itinuturing na biyaya, kundi bilang isang utang. Ngunit sa taong hindi gumagawa ng mga gawa, ngunit nananampalataya sa Kaniya na nagpapawalang-sala sa mga walang-diyos, ang kaniyang pananampalataya ay ibinibilang na katuwiran. Kaya tinawag din ni David na mapalad ang taong ibinibilang ng Diyos ang katuwiran nang hiwalay sa mga gawa: 'Mapalad ang mga pinatawad ang mga walang-batas na gawa at natakpan ang mga kasalanan. Mapalad ang lalaking hindi isasabi ng Panginoon ang kasalanan.' Ang pagpapala bang ito ay tumutukoy sa pagtutuli o sa hindi pagtutuli? Sinasabi natin na ang pananampalataya ni

Abraham ay itinuring na katuwiran. Kailan ito ikinredito? Pagkatapos ba ng pagtutuli o bago? Hindi pagkatapos, kundi bago. At tinanggap niya ang tanda ng pagtutuli bilang selyo ng katuwiran dahil sa pananampalataya na taglay niya noong hindi pa siya tuli, upang siya ang maging ama ng lahat ng naniniwala habang hindi tuli, upang ikinredito rin sa kanila ang katuwiran, at ama ng mga naputol-suso, hindi lamang ng mga naputol-suso, kundi pati ng mga sumusunod sa bakas ng pananampalataya ng ating ama na si Abraham, na taglay niya noong hindi pa siya naputol-suso.

Roma 4:4–12
Martes ng Ikalawang Linggo

Makalihang Sulat sa mga Taga-Roma, simula 87

Mga kapatid, ang pangakong magmamana si Abraham at ang kanyang mga supling ng sanlibutan ay hindi ibinigay sa kanya sa pamamagitan ng Kautusan, kundi sa pamamagitan ng katuwiran ng pananampalataya. Kung ang mga umaasa sa Kautusan ang mga tagapagmana, ang pananampalataya ay walang saysay at ang pangako ay walang bisa; sapagkat ang Kautusan ay nagdudulot ng galit, dahil kung saan walang Kautusan, doon ay walang paglabag. Kaya nga, sa pamamagitan ng pananampalataya, upang maging sa pamamagitan ng biyaya, upang ang pangako ay maging tiyak para sa lahat—hindi lamang para sa mga nasa ilalim ng Kautusan, kundi pati na rin para sa mga inapo ni Abraham na nasa pananampalataya, sapagkat siya ang ama nating lahat (tulad ng nakasulat: 'Ginawa kitang ama ng maraming bansa') sa harap ng Dios, na kaniyang pinaniwalaan—ang Dios na nagbibigay-buhay sa mga patay at tumatawag sa pag-iral ng mga bagay na hindi pa umiiral. Nanampalataya siya sa pag-asa sa kabila ng kawalan ng pag-asa, at sa pamamagitan nito ay naging ama siya ng maraming bansa, gaya ng nasabi: 'Ganito ang magiging lahi mo.' At, sa hindi pag-aalinlangan sa kanyang pananampalataya, hindi niya itinuring na ang kanyang sariling katawan, na halos isandaang taong gulang na, ay halos patay na, ni ang bahay-bata ni Sara ay baog; hindi siya nanghina ng loob sa kawalan ng pananampalataya sa pangako ng Diyos, kundi nanatiling matatag sa kanyang pananampalataya, nagbibigay-luwalhati sa Diyos at lubos na kumbinsido na kaya Niyang tuparin ang Kanyang ipinangako. Kaya't itinuring ito sa kaniya bilang katuwiran. At hindi lamang tungkol sa kaniya ang nasusulat na itinuring ito sa kaniya, kundi pati na rin sa atin; ituturing din ito sa atin, sa mga nananampalataya sa Kaniya na nagbangon kay Hesukristong ating Panginoon mula sa mga patay, na ipagkakanulo dahil sa ating mga kasalanan at nabuhay na mag-uli dahil sa ating pagbibigay-katuwiran.

Roma 4:13–25
Miyerkules ng Ikalawang Linggo

Liham sa mga Taga-Roma, simula 88A

Mga kapatid, bilang mga iniakat sa katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya, may kapayapaan tayo sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesucristo. Sa pamamagitan Niya, sa pamamagitan ng pananampalataya, ay nakalapit tayo sa biyayang ito na ating kinalalagyan, at ipinagmamalaki natin ang pag-asa ng kaluwalhatian ng Diyos. At hindi lamang iyon, kundi ipinagmamalaki rin natin ang ating mga paghihirap, sapagkat nalalaman natin na ang paghihirap ay nagbubunga ng pagtitiis, at ang pagtitiis ay nagbubunga ng pagkatao, at ang pagkatao ay nagbubunga ng pag-asa; at ang pag-asa ay hindi tayo pinapahiya, sapagkat ang pag-ibig ng Diyos ay ibinuhos sa ating mga puso sa pamamagitan ng Banal na Espiritu na ipinagkaloob sa atin. Sapagkat si Cristo, nang tayo'y mahina pa, ay namatay para sa mga taong suwail sa takdang panahon. Sapagkat bihira ang magmamatyag para sa isang matuwid; bagaman para sa isang mabubuting tao, marahil ay may maglakas-loob na mamatay. Ngunit ipinapakita ng Diyos ang Kaniyang pag-ibig sa atin sa pamamagitan ng kamatayan ni Cristo para sa atin habang tayo'y makasalanan pa. Kaya nga, yamang tayo'y naging matuwid na ngayon sa pamamagitan ng Kaniyang dugo, lalong-lalo pa nga tayong maliligtas sa galit ng Diyos sa pamamagitan Niya! Sapagkat kung noong tayo'y kaaway pa, tayo'y naging mapayapa sa Diyos sa pamamagitan ng kamatayan ng Kaniyang Anak, lalong-lalo pa nga, ngayong tayo'y naging mapayapa na, tayo'y maliligtas sa pamamagitan ng Kaniyang buhay!

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 88B

Mga kapatid, noong tayo'y mahina pa, namatay si Cristo para sa mga walang-diyos sa takdang panahon. Sapagkat bihira ang taong mamatay para sa isang matuwid; bagaman para sa isang mabubuting tao, baka may maglakas-loob pang mamatay. Ngunit ipinapakita ng Diyos ang Kaniyang pag-ibig sa atin sa pamamagitan ng kamatayan ni Cristo para sa atin habang tayo'y makasalanan pa. Kaya't lalong higit pa ngayon na tayo'y naging matuwid sa pamamagitan ng Kaniyang dugo, tayo'y maliligtas sa pamamagitan Niya mula sa galit ng Diyos. Sapagkat kung tayo'y kaaway pa, tayo'y napayapá sa Diyos sa pamamagitan ng kamatayan ng Kaniyang Anak, lalong higit pa ngayon na tayo'y napayapá na, tayo'y maliligtas sa pamamagitan ng Kaniyang buhay. Hindi lamang iyon, kundi ipinagmamalaki rin natin ang Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesucristo, na sa pamamagitan Niya ay nakamit na natin ang pakikipag-ayos.

Roma 5:6–11
Biyernes Santo sa ikatlong oras

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 89

Mga kapatid, kung noong tayo'y mga kaaway pa, tayo'y napatayong-loob sa Diyos sa pamamagitan ng kamatayan ng Kaniyang Anak, gaano pa nga, ngayong tayo'y napatayong-loob na, tayo'y maliligtas sa pamamagitan ng Kaniyang buhay. At hindi lamang iyan, kundi tayo'y nagmamalaki rin sa Diyos sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesucristo, na sa pamamagitan Niya tayo'y nagkaroon ng pakikipag-ayos sa Diyos. Kaya't kung paanong pumasok sa sanlibutan ang kasalanan sa pamamagitan ng isang tao, at ang kamatayan dahil sa kasalanan, gayon din naman kumalat ang kamatayan sa lahat ng tao, sapagkat ang lahat ay nagkasala. Sapagkat bago pa man ipinahayag ang Kautusan, nariyan na ang kasalanan sa sanlibutan; ngunit ang kasalanan ay hindi binibilang kapag walang Kautusan. Gayunpaman, nagharing-hari ang kamatayan mula kay Adan hanggang kay Moises, pati na sa mga hindi nagkasala, na gaya ng paghahari ng pagsuway ni Adan—na isang larawan ng darating. Ngunit ang kaloob ng biyaya ay hindi katulad ng pagsuway. Sapagkat kung sa pamamagitan ng pagsuway ng isa ay maraming namatay, lalong lalo nang ang biyaya ng Diyos at ang kaloob sa pamamagitan ng biyaya ng isang Tao, si Jesucristo, ay sumagana sa karamihan. Hindi rin katulad ng hatol ang kaloob para sa isang nagkasala; sapagkat ang hatol para sa isang paglabag ay humahantong sa paghatol, ngunit ang kaloob ng biyaya ay humahantong sa pagpapawalang-sala mula sa maraming paglabag.

Roma 5:10–16
Huwebes ng Ikalawang Linggo

Liham sa mga taga-Roma, talata 90

Mga kapatid, kung sa pamamagitan ng pagsuway ng isang tao naghari ang kamatayan sa pamamagitan ng taong iyan, gaano pa kaya maghahari sa buhay ang mga tumatanggap ng saganang biyaya at ng kaloob ng katuwiran sa pamamagitan ng isang tao, si Jesucristo. Kaya naman, kung paanong sa pagsuway ng isang tao dumating ang hatol sa lahat ng tao, gayundin naman sa katuwiran ng isang tao dumating ang pagpapawalang-sala na nagbibigay-buhay sa lahat ng tao. Sapagkat kung paanong sa pamamagitan ng pagsuway ng isang tao ginawang makasalanan ang marami, gayundin naman sa pamamagitan ng pagsunod ng isang tao ginawang matuwid ang marami. Ang Kautusan, gayunpaman, ay dumating pagkatapos, at dahil dito lalo pang lumaganap ang pagsuway. Ngunit kung saan lumaganap ang kasalanan, lalo pang sumagana ang biyaya, upang kung paanong naghari ang kasalanan sa pamamagitan ng kamatayan, gayon din naman maghari ang biyaya sa pamamagitan ng katuwiran tungo sa buhay na walang hanggan kay Jesucristo na ating Panginoon. Ano nga ba ang sasabihin natin? Magpapatuloy ba tayo sa pagkasala upang sumagana ang biyaya? Hinding-hindi! Namatay na tayo sa kasalanan; paano nga ba tayo mabubuhay pa rito?

Roma 5:17–6:2
Biyernes ng Ikalawang Linggo

Makalihang Tungo sa mga Taga-Roma, simula 91

Mga kapatid, hindi ba tayong lahat na nabinyagan kay Cristo Jesus ay nabinyagan sa Kanyang kamatayan? Tayo nga ay inilibing kasama Niya sa pamamagitan ng binyag tungo sa kamatayan, upang, kung paanong si Cristo ay binuhay na mag-uli mula sa mga patay sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama, ay gayon din naman tayo'y lumakad sa bayang buhay. Sapagkat kung tayo'y pinag-isa sa Kanya sa pagkakahawig ng Kanyang kamatayan, tiyak na tayo'y pinag-isa rin sa Kanya sa pagkakahawig ng Kanyang pagkabuhay na mag-uli, na nakatatalastas na ang ating dating pagkatao ay ipinako sa krus kasama Niya, upang ang katawan ng kasalanan ay mawalan ng kapangyarihan, upang hindi na tayo maging alipin ng kasalanan; sapagkat ang siyang namatay ay pinalaya mula sa kasalanan. Kung tayo nga'y namatay kay Cristo, naniniwala tayo na mabubuhay din tayo kasama Niya, sapagkat nalalaman natin na si Cristo, nang siya'y mabuhay na mag-uli mula sa mga patay, ay hindi na muling mamatay: ang kamatayan ay wala nang kapangyarihan sa Kaniya. Sapagkat sa Kaniyang kamatayan, namatay Siya minsan na para sa kasalanan; ngunit sa Kaniyang pagbuhay, nabubuhay Siya para sa Dios. Sa ganoong paraan, ituring ninyong patay sa kasalanan ngunit buhay para sa Diyos kay Cristo Jesus na ating Panginoon.

Roma 6:3–11
Banal na Sabado

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 92

Mga kapatid, ituring ninyong patay sa kasalanan ngunit buhay sa Diyos kay Cristo Jesus na ating Panginoon. Kaya huwag ninyong hayaan ang kasalanan na maghari sa inyong mga mortal na katawan, upang hindi kayo sumunod sa mga pagnanasa nito; at huwag ninyong ihandog ang inyong mga miyembro sa kasalanan bilang mga sandata ng kawalan ng katuwiran, kundi ihandog ninyo ang inyong sarili sa Diyos bilang mga muling nabuhay mula sa mga patay, at ang inyong mga miyembro sa Diyos bilang mga sandata ng katuwiran. Hindi dapat maghari ang kasalanan sa inyo, sapagkat hindi kayo nasa ilalim ng Kautusan kundi ng biyaya. Ano nga ba? Magkakasala ba tayo dahil hindi tayo nasa ilalim ng Kautusan kundi ng biyaya? Hinding-hindi. Hindi ninyo ba alam na sa sinumang inyong ipinagkakaloob sa sarili ninyo bilang alipin sa pagsunod, kayo ay alipin ng siyang inyong sinusunod—maging ng kasalanan, na humahantong sa kamatayan, o ng pagsunod, na humahantong sa katuwiran? Pasalamat sa Diyos na, bagaman minsan kayong naging alipin ng kasalanan, kayo ay naging masunurin mula sa puso sa huwaran ng pagtuturo na ipinagkatiwala sa inyo.

Roma 6:11–17
Sabado ng Ika-4 na Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 93

Mga kapatid, yamang pinalaya na kayo mula sa kasalanan, naging alipin na kayo ng katuwiran. Nagsasalita ako sa paraang nauunawaan ng tao, dahil sa kahinaan ng inyong laman. Tulad ng inyong dati'y iniaalay ang inyong mga miyembro bilang alipin sa karumihan at sa pagsuway para sa mga gawang salungat sa batas, gayon din naman ngayon, iniaalay ninyo ang inyong mga miyembro bilang alipin sa katuwiran para sa mga banal na gawa. Sapagkat noong kayo'y alipin pa ng kasalanan, kayo'y malaya sa katuwiran. Anong bunga ang inyong nakuha noon? Mga gawang ikinahihiya ninyo ngayon, sapagkat ang wakas nito ay kamatayan. Ngunit ngayon na nakalaya na kayo mula sa kasalanan at naging alipin na kayo ng Diyos, ang bunga ninyo ay kabanalan, at ang wakas nito ay buhay na walang hanggan. Sapagkat ang kabayaran ng kasalanan ay kamatayan, ngunit ang kaloob ng Diyos ay buhay na walang hanggan kay Cristo Jesus na ating Panginoon.

Roma 6:18–23
Linggo 4

Mga Sulat sa mga Taga-Roma, simula 94

Mga kapatid, hindi ba ninyo alam—sapagkat sinasabi ko ito sa mga nakakaalam ng Kautusan—na ang Kautusan ay may kapangyarihan sa isang tao hangga't siya'y nabubuhay? Ang isang babaeng may asawa ay nakatali sa Kautusan sa kaniyang asawang lalaking nabubuhay; ngunit kung mamatay ang kaniyang asawa, siya'y napalaya mula sa Kautusan ng kasal. Kaya, habang nabubuhay pa ang kanyang asawa, kung pakakasalan niya ang ibang lalaki, siya'y tatawaging mangingikil; ngunit kung namatay ang kanyang asawa, siya'y malaya sa batas, at hindi siya mangingikil kung pakakasalan niya ang ibang lalaki. Sa parehong paraan, mga kapatid, kayo'y namatay sa batas sa pamamagitan ng katawan ni Cristo, upang kayo'y maging pag-aari ng iba—ang Siya na binuhay mula sa mga patay—at magbunga para sa Diyos. Sapagkat noong tayo'y nabubuhay ayon sa laman, ang masasamang pagnanasa na ipinahayag ng Kautusan ay gumagana sa ating mga miyembro, na nagbubunga ng kamatayan; ngunit ngayon, sapagkat tayo'y namatay sa Kautusang ating sinunod, tayo'y pinalaya mula rito, upang tayo'y maglingkod sa Diyos sa pagiging bago ng Espiritu, at hindi ayon sa luma at sulat na letra ng Kautusan. Ano nga ba ang masasabi natin? Nasa Kautusan ba ang kasalanan? Hindi naman. Ngunit hindi ko nakilala ang kasalanan maliban sa pamamagitan ng Kautusan. Sapagkat hindi ko sana nalaman kung ano ang kahulugan ng 'pagkasakim' kung hindi sinabi ng Kautusan, 'Huwag kang mag-iimbot.' Ngunit ang kasalanan, nang magkaroon ng pagkakataon sa pamamagitan ng kautusan, ay nagbunga sa akin ng bawat uri ng masasamang pagnanasa; sapagkat bukod sa Kautusan, patay ang kasalanan. Noon, nabubuhay ako nang wala ang Batas; ngunit nang dumating ang utos, nabuhay ang kasalanan at ako'y namatay; at sa gayon, ang utos na ibinigay para sa buhay ay nagsilbi upang dalhin ako sa kamatayan, sapagkat sinamantala ng kasalanan ang utos, niloko ako at pinatay sa pamamagitan nito. Kaya't ang Batas ay banal, at ang utos ay banal, matuwid at mabuti. Kaya nga, ang mabuti ba ay naging sanhi ng kamatayan para sa akin? Hinding-hindi! Kundi ang kasalanan, na ipinakikilala bilang kasalanan, sapagkat nagdudulot ito ng kamatayan sa akin sa pamamagitan ng mabuting bagay, upang ang kasalanan ay lalong maging kasalanan sa pamamagitan ng kautusan.

Roma 7:1–13
Lunes ng Ikatlong Linggo

Liham sa mga Taga-Roma, simula 95

Mga kapatid, alam natin na ang batas ay espirituwal, ngunit ako ay laman, na naipagbili sa ilalim ng kasalanan. Sapagkat hindi ko nauunawaan ang aking ginagawa: hindi ko ginagawa ang mabuting nais kong gawin, kundi ang kasamaan na ayaw kong gawin, iyon ang aking ginagawa. Ngayon, kung ginagawa ko ang hindi ko ninanais, sumasang-ayon ako sa batas na mabuti ito; at gayon, hindi na ako ang gumagawa nito, kundi ang kasalanan na naninirahan sa akin. Sapagkat nalalaman ko na walang mabuting naninahan sa akin, ibig sabihin, sa aking laman; sapagkat ang pagnanais na gawin ang mabuti ay naroroon sa akin, ngunit hindi ko matagpuan ang lakas na isakatuparan ito. Ang mabuting nais kong gawin, ay hindi ko ginagawa; ngunit ang masamang ayaw kong gawin, ay ginagawa ko. Kung gayon, kung ginagawa ko ang ayaw kong gawin, hindi na ako ang gumagawa nito, kundi ang kasalanang naninahan sa akin. Kaya't natatagpuan ko ang batas na ito na gumagana: na kapag nais kong gawin ang mabuti, nariyan ang kasamaan sa akin. Sapagkat sa aking kalooban ay nalulugod ako sa batas ng Diyos; ngunit sa aking mga miyembro ay nakikita ko ang ibang batas na gumagana, na nakikipagdigma sa batas ng aking isipan at ginagawang bihag ako ng batas ng kasalanan na nasa aking mga miyembro. Kay dungis-dungis na tao ako! Sino ang magliligtas sa akin sa katawang ito ng kamatayan? Pasasalamat ako sa aking Diyos sa pamamagitan ni Jesucristo na ating Panginoon. Kaya nga, sa isip ko'y paglilingkuran ko ang batas ng Diyos, ngunit sa laman ko'y ang batas ng kasalanan. Ngayon, kung gayon, ay wala nang kaparusahan para sa mga nasa kay Cristo Jesus, na hindi namumuhay ayon sa laman kundi ayon sa Espiritu; sapagkat pinalaya ako ng batas ng Espiritu ng buhay na nasa kay Cristo Jesus mula sa batas ng kasalanan at kamatayan.

Roma 7:14–8:2
Martes ng Ikatlong Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 96A

Mga kapatid, ang batas ng Espiritu ng buhay kay Cristo Jesus ay nagpalaya sa akin mula sa batas ng kasalanan at kamatayan. Dahil ang batas, na pinahina ng laman, ay walang kapangyarihan, ipinadala ng Diyos ang kanyang Anak sa kawangisang laman ng kasalanan bilang handog para sa kasalanan, at hinatulan ang kasalanan sa laman, upang ang katuwiran ng batas ay matupad sa ating mga hindi lumalakad ayon sa laman kundi ayon sa Espiritu. Sapagkat ang mga nabubuhay ayon sa laman ay inilalagay ang kanilang isip sa mga bagay ng laman, ngunit ang mga nabubuhay ayon sa Espiritu ay inilalagay ang kanilang isip sa mga bagay ng Espiritu. Ang pag-iisip na nakatuon sa laman ay kamatayan, ngunit ang pag-iisip na nakatuon sa Espiritu ay buhay at kapayapaan; sapagkat ang pag-iisip na nakatuon sa laman ay laban sa Diyos; sapagkat hindi ito sumasailalim sa batas ng Diyos, at sa katunayan ay hindi nga nito magagawa. Kaya naman, ang mga nabubuhay ayon sa laman ay hindi makalulugod sa Diyos. Ngunit kayo ay hindi nabubuhay ayon sa laman, kundi ayon sa Espiritu, kung ang Espiritu ng Diyos ay naninirahan sa inyo. Kung ang sinuman ay wala sa kaniya ang Espiritu ni Cristo, hindi siya sa Kaniya. Ngunit kung si Cristo ay nasa kaninyo, ang katawan ay patay dahil sa kasalanan, ngunit ang espiritu ay buhay dahil sa katuwiran. Kung ang Espiritu ng Kaniya na nagmulat kay Jesus sa mga patay ay nananahan sa kaninyo, Siya na nagmulat kay Cristo sa mga patay ay magbibigay din ng buhay sa inyong mga mortal na katawan sa pamamagitan ng Kaniyang Espiritu na nananahan sa kaninyo. Kaya, mga kapatid, hindi tayo may utang sa laman upang mabuhay ayon sa laman; sapagkat kung mabubuhay kayo ayon sa laman, mamamatay kayo, ngunit kung sa pamamagitan ng Espiritu papatayin ninyo ang mga gawa ng laman, mabubuhay kayo.

Roma 8:2–13

Miyerkules ng Ikatlong Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 96B

Mga kapatid, sapagkat ang Kautusan, na pinaluyâ ng laman, ay walang kapangyarihan, ipinadala ng Diyos ang Kaniyang Anak sa kawangis ng laman ng makasalanan bilang handog para sa kasalanan, at hinatulan ang kasalanan sa laman, upang ang katuwiran ng Kautusan ay matupad sa ating mga namumuhay hindi ayon sa laman kundi ayon sa Espiritu. Sapagkat ang mga namumuhay ayon sa laman ay naglalagay ng kanilang isip sa mga bagay ng laman, ngunit ang mga namumuhay ayon sa Espiritu ay naglalagay ng kanilang isip sa mga bagay ng Espiritu. Ang pag-iisip na nakatuon sa laman ay kamatayan, ngunit ang pag-iisip na nakatuon sa Espiritu ay buhay at kapayapaan; sapagkat ang pag-iisip na nakatuon sa laman ay laban sa Diyos; hindi ito sumasailalim sa batas ng Diyos, at hindi rin naman talaga nito magagawa. Kaya naman, ang mga nabubuhay ayon sa laman ay hindi makalulugod sa Diyos. Ngunit kayo ay hindi nabubuhay ayon sa laman, kundi ayon sa Espiritu, kung ang Espiritu ng Diyos ay nananahan sa inyo.

Roma 8:3–9A

28 Disyembre, ang mga Banal na Martir ng Nicomedia

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 96B

Mga kapatid, ang mga nabubuhay ayon sa laman ay hindi makalugod sa Diyos. Ngunit kayo ay hindi nabubuhay ayon sa laman, kundi ayon sa Espiritu, kung ang Espiritu ng Diyos ay naninahan sa inyo. Ngayon, kung ang sinuman ay wala sa kaniya ang Espiritu ni Cristo, hindi siya sa Kaniya. Ngunit kung nasa kaniya si Cristo, ang katawan ay patay dahil sa kasalanan, ngunit ang espiritu ay buhay dahil sa katuwiran. At kung ang Espiritu ng Kaniya na nagmulat kay Jesus sa mga patay ay nananahan sa kaniya, ang Kaniya na nagmulat kay Cristo sa mga patay ay magbibigay din ng buhay sa inyong mga mortal na katawan sa pamamagitan ng Kaniyang Espiritu na nananahan sa kaniya. Kaya, mga kapatid, hindi tayo may utang sa laman upang mamuhay ayon sa laman; sapagkat kung mamumuhay kayo ayon sa laman, mamamatay kayo, ngunit kung sa pamamagitan ng Espiritu pinapatay ninyo ang mga gawa ng laman, mabubuhay kayo. Sapagkat ang lahat ng pinamumunuan ng Espiritu ng Diyos ay mga anak ng Diyos.

Roma 8:8–14
4 Enero, ang 70 Banal na Apostol

Makaliham sa mga Taga-Roma, simula 97

Mga kapatid, ang lahat ng ginagabayan ng Espiritu ng Diyos ay mga anak ng Diyos. Sapagkat hindi ninyo natanggap ang espiritu ng pagkaalipin na magbabalik sa inyo sa takot, kundi ang Espiritu ng pagiging anak, na sa pamamagitan niya ay sumigaw tayo, 'Abba, Ama!' Ang Espiritu ng ito mismo ang sumasaksi sa ating espiritu na tayo ay mga anak ng Diyos. At kung mga anak, mga tagapagmana—mga tagapagmana ng Diyos at mga kapwa tagapagmana kay Cristo, kung tayo'y magdurusa nang kasama niya, upang tayo'y luwalhatiin din nang kasama niya. Sapagkat ipinagkakanulo ko na ang mga paghihirap ng panahon ng kasalukuyan ay hindi karapat-dapat ikumpara sa kaluwalhatian ng ihahayag sa atin. Sapagkat ang buong kinabubuo ay naghihintay nang may matinding pagnanasa sa paghayag ng mga anak ng Diyos; sapagkat ang kinabubuo ay nasailalim sa pagkasayang, hindi sa sariling kalooban nito kundi sa kalooban ng nagpasakop dito, sa pag-asang ang kinabubuo mismo ay malalaya mula sa pagkaalipin sa pagkabulok at madadala sa kalayaan at kaluwalhatian ng mga anak ng Diyos.

Roma 8:14–21
Sabado ng Ikalimang Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 98

Mga kapatid, nalalaman natin na ang buong nilikha ay sabay-sabay na nananaghoy at naghihirap hanggang sa araw na ito; at hindi lamang iyon, kundi tayo mismo, na may unang bunga ng Espiritu, ay nananaghoy sa ating kalooban, habang hinihintay ang pag-aampon bilang mga anak, ang pagtubos ng ating mga katawan. Sapagkat sa pag-asa tayo'y nailigtas. Ngunit ang pag-asa, kapag nakita na, ay hindi na pag-asa; sapagkat kung nakikita na ng isang tao ang isang bagay, bakit pa niya ito aasahan? Ngunit kapag umaasa tayo sa hindi natin nakikita, hinihintay natin ito nang may pagtitiis. Gayundin, tinutulungan tayo ng Espiritu sa ating kahinaan; sapagkat hindi natin alam kung paano tayo dapat manalangin, ngunit ang Espiritu Mismo ang namamagitan para sa atin sa pamamagitan ng mga daing na hindi mailahad sa salita. At ang Siyang sumusubok ng mga puso ay nakakaalam kung ano ang nasa isip ng Espiritu, sapagkat ang Espiritu ay namamagitan para sa mga banal ayon sa kalooban ng Diyos.

Roma 8:22–27
Huwebes ng Ikatlong Linggo

Liham sa mga Taga-Roma, simula 99

Mga kapatid, nalalaman natin na ang lahat ng bagay ay nagtutulungan para sa kabutihan ng mga umiibig sa Diyos, na tinawag ayon sa Kanyang layunin. Sapagkat ang mga naunang nakilala Niya, itinakda rin Niya upang maging kawangis ng larawan ng Kanyang Anak, upang siya ang maging panganay sa maraming kapatid. At ang mga pinili Niya, tinawag Niya rin; at ang mga tinawag Niya, pinahayag Niya ring matuwid; at ang mga pinahayag Niya ring matuwid, pinarangal Niya rin. Ano nga ba ang masasabi natin sa ganito? Kung ang Diyos ay pabor sa atin, sino ang makalalaban sa atin? Siya na hindi nag-atubiling ibigay ang sariling Anak Niya, kundi inialay Siya para sa ating lahat—paanong hindi rin Niya ipagkakaloob sa atin ang lahat ng bagay kasama Siya? Sino ang maghahain ng paratang laban sa mga pinili ng Diyos? Ang Diyos ang siyang nagpapawalang-sala sa kanila. Sino ang magkukondena sa kanila? Namatay si Cristo Jesus para sa atin, at higit pa rito, nabuhay Siyang mag-uli; nasa kanan ng Diyos Siya, at ipinananalangin Niya tayo. Sino ang maghihiwalay sa atin sa pag-ibig ng Diyos: ang kapighatian, o ang kaguluhan, o ang pag-uusig, o ang danup, o ang kahubaran, o ang panganib, o ang tabak? Gaya ng nasusulat: 'Dahil sa iyo, pinapatay kami araw-araw; itinuturing kaming parang tupa na ilalagay sa katayan.' Ngunit tagumpay natin ang lahat ng ito sa pamamagitan ng Siyang umiibig sa atin. Sapagkat kumbinsido ako na ni ang kamatayan ni ang buhay, ni ang mga anghel ni ang mga pamunuan, ni ang mga kapangyarihan, ni ang mga bagay na kasalukuyan ni ang

mga bagay na darating, ni ang kataasan ni ang kalaliman, ni ang anumang nilikhang bagay, ay hindi makapaghihiwalay sa atin sa pag-ibig ng Diyos na nasa kay Cristo Jesus na ating Panginoon.

Roma 8:28–39
Para sa mga Martir

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 100

Mga kapatid, nagsasalita ako ng katotohanan sa Cristo; hindi ako nagsisinungaling—ang aking budhi ang magpapatotoo sa akin sa pamamagitan ng Espiritu Santo—na may labis akong kalungkutan at walang patid na pagdadalamhati sa aking puso: Ako mismo ay nais sanang maputol sa pakikipag-ugnayan kay Cristo alang-alang sa aking mga kapatid, ang aking mga kamag-anak ayon sa laman, yaon nga, ang mga Israelita, na ang sa kanila ang pag-aampon bilang mga anak, ang kaluwalhatian, ang mga tipan, ang pagbibigay ng kautusan, ang pagsamba at ang mga pangako; sa kanila ang mga patriyarka, at mula sa kanila, ayon sa laman, ang Cristo, na siyang Dios sa lahat, pinupuri magpakailanman, Amen.

Roma 9:1–5
Sabado ng Ika-6 na Linggo

Ang Sulat sa mga Taga-Roma, Kabanata 101

Mga kapatid, hindi naman nanghina ang salita ng Diyos: sapagkat hindi lahat ng mula sa Israel ay tunay na Israel; ni hindi rin lahat ng mga anak ni Abraham ay mula sa kanyang binhi, kundi sinasabi, 'Sa pamamagitan ni Isaac tatawagin ang iyong binhi.' Ibig sabihin, hindi ang mga anak ng laman ang mga anak ng Diyos, kundi ang mga anak ng pangako ang binibilang na binhi. At ang salita ng pangako ay ito: 'Sa takdang panahong ito ay darating ako, at magkakaroon si Sara ng isang anak na lalaki.' At hindi lamang ito ang halimbawa; gayon din naman kay Rebeka, nang siya'y nagdalang-tao ng dalawang anak na lalaki nang sabay kay Isaac, ang ating ama. Sapagkat habang sila'y hindi pa ipinapanganak at wala pang ginawa, mabuti man o masama—upang ang layunin ng Diyos sa pagpili ay hindi nakasalalay sa mga gawa kundi sa Kaniya na tumatawag—sinabi sa kaniya: 'Ang nakatatanda ay maglilingkod sa nakababatang kapatid,' gaya ng nakasulat: 'Si Jacob ay minahal ko, ngunit si Esau ay kinamuhian ko.' Ano, kung gayon, ang ating sasabihin? May-dambisa ba ang Dios? Hinding-hindi! Sapagka't sinasabi niya kay Moises: 'Magpapakita ako ng awa sa kanino man aking papakitaan ng awa, at magpapakita ako ng habag sa kanino man aking papakitaan ng habag.' Kaya nga, hindi nakasalalay sa kalooban ng tao o sa pagsisikap, kundi sa Dios na nagpapakita ng awa. Sapagkat sinasabi ng Kasulatan kay Faraon: 'Dahil dito nga'y pinatayo kita, upang maipamalas ko ang aking kapangyarihan sa iyo, at upang ang aking pangalan ay maipahayag sa buong lupa.' Kaya nga, siya ay nagpapakita ng awa sa sinumang kaniyang pinipili, at pinapatigas ang sinumang kaniyang pinipili. Sasabihin ninyo sa akin, 'Bakit pa nga't siya'y naghahanap pa ng kapintasan? Sapagkat sino ang makalalaban sa kaniyang kalooban?'

Roma 9:6–19
Biyernes ng Ikatlong Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 102

Mga kapatid, ang Diyos ay nagpapakita ng awa sa sinumang Nais Niya, at pinapatigas Niya ang sinumang Nais Niya. Maaaring sabihin ninyo sa akin, 'Bakit pa nga ba Niya sinisisi? Sapagkat sino ang makalalaban sa Kaniyang kalooban?' Ngunit sino ka ba, O tao, na makikipagtalos sa Diyos? Sasabihin ba ng gawa sa gumawa nito, 'Bakit mo ako ginawa nang ganito?' Wala ba'y karapatan ang panday sa luwad, na mula sa iisang bugkos ay gumawa ng isang sisidlan para sa marangal na gamit at ang isa naman para sa hindi marangal na gamit? Ano nga ba, kung ang Diyos, na nagnanais na ipakita ang Kanyang poot at ihayag ang Kanyang kapangyarihan, ay buong pasensya na nagtitiis sa mga sisidlan ng kapootan na inihanda para sa kapahamakan, upang sa parehong panahon ay maipahayag din ang kayamanan ng Kanyang kaluwalhatian sa mga sisidlan ng awa na inihanda Niya para sa kaluwalhatian—sa ating mga tinawag Niya hindi lamang mula sa mga Judio kundi pati na rin

mula sa mga Hentil? Sapagkat nasusulat sa aklat ni Oseas: 'Aawitin ko ang hindi ko bayan na aking bayan, at ang hindi minamahal na aking minamahal.' At sa mismong lugar na sinasabi sa kanila, 'Hindi kayo ang aking bayan,' doon sila tatawaging 'mga anak ng buhay na Diyos.' At ipinahayag ni Isaias tungkol sa Israel: 'Kahit na kasingdami ng buhangin ng dagat ang mga anak ng Israel, iilan lamang ang maliligtas; sapagkat isasakatuparan ng Panginoon ang usapin at mabilis niyang lulutasin ito nang may katuwiran; isasagawa ng Panginoon ang kaniyang mapagpasyang paghatol sa lupa.' At, gaya ng ipinahayag ni Isaias: 'Kung hindi tayo iniwan ng Panginoon ng mga Hukbo ng isang lahing ukol sa kaniya, tayo sana'y naging parang Sodoma at naging parang Gomora.' Ano nga, ang masasabi natin? Ang mga Hentil, na hindi nagsisikap na makamtan ang katuwiran, ay nakamtan ang katuwiran—ang katuwirang nagmumula sa pananampalataya. Ngunit ang Israel, na nagsikap na makamtan ang kautusan ng katuwiran, ay hindi nakamtan ang kautusan ng katuwiran. Bakit? Dahil hinanap nila ito hindi sa pamamagitan ng pananampalataya kundi sa pamamagitan ng mga gawa ng kautusan. Sapagkat sila'y natitisod sa batong pangatalisod, gaya ng nasusulat: 'Narito, inilalagay ko sa Sion ang isang batong pangatalisod at isang bato ng pagkasala; gayunpaman, ang sinumang nananampalataya sa Kaniya ay hindi mahihiya.'

Roma 9:18–33
Lunes ng Ika-4 na Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 103

Mga kapatid, ang nasa ng puso ko at ang aking panalangin sa Diyos para sa Israel ay maligtas sila. Sinasaksihan ko kasing may sigasig sila para sa Diyos, ngunit hindi ayon sa kaalaman. Sapagkat, hindi nila nauunawaan ang katuwiran ng Diyos at hinahangad nilang itatag ang sarili nilang katuwiran, hindi sila sumailalim sa katuwiran ng Diyos; sapagkat si Cristo ang katuparan ng Kautusan, na nagbibigay ng katuwiran sa bawat sumasampalataya. Nagsusulat si Moises tungkol sa katuwirang nagmumula sa Kautusan: 'Ang taong gumagawa ng mga ito ay mabubuhay sa pamamagitan ng mga ito.' Ngunit ang katuwirang nagmumula sa pananampalataya ay nagsasabi nito: 'Huwag mong sabihin sa iyong puso, "Sino ang tataas sa langit?"—ito ay upang dalhin si Cristo pababa. O, 'Sino ang lulubog sa kalaliman?'—ito ay upang dalhin si Cristo pataas mula sa mga patay. Ngunit ano ang sinasabi ng Kasulatan? 'Ang salita ay malapit sa iyo, nasa iyong bibig at nasa iyong puso'—ito ay ang salita ng pananampalatayang aming ipinangangaral. Sapagkat kung ipinapahayag mo sa iyong bibig na si Jesus ang Panginoon at pinaniniwalaan mo sa iyong puso na siya'y binuhay na mag-uli ng Diyos, ikaw ay maliligtas; sapagkat sa puso maniniwala at matutuwid, at sa bibig magpapahayag at maliligtas.

Roma 10:1–10
Linggo 5

Liham sa mga Taga-Roma, simula 104

Mga kapatid, sinasabi ng Kasulatan: 'Ang bawat sumampalataya sa Kaniya ay hindi mapapahiya.' Walang pinagkaiba rito sa pagitan ng Hudyo at Griyego, sapagkat iisa ang Panginoon ng lahat, na mayayaman para sa lahat ng tumatawag sa Kaniya. Sapagkat ang bawat tumatawag sa pangalan ng Panginoon ay maliligtas. Ngunit paano nila tatawagin ang Kaniya na hindi naman nila pinaniwalaan? Paano sila maniniwala sa Isa na hindi nila narinig? At paano sila makaririnig kung walang magpapangaral? At paano magkakaroon ng mangangaral kung hindi sila ipinadala? Tulad ng nakasulat: 'Kaka-ganda ng mga paa ng mga nagdadala ng mabuting balita ng kapayapaan, ng mga nagdadala ng mabuting balita ng mabuting bagay!' Ngunit hindi lahat ay tumalima sa mabuting balita. Sapagkat sinasabi ni Isaias: 'Panginoon, sino ang naniwala sa aming narinig?' Kaya't ang pananampalataya ay nanggagaling sa pagdinig, at ang pagdinig sa pamamagitan ng salita ng Diyos. Ngunit itatanong ko: hindi ba sila nakarinig? Sa kabaligtaran, ang kanilang tinig ay umabot sa buong lupa, at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan. Muli kong itatanong: hindi ba nakilala ng Israel? Ngunit una, sinasabi ni Moises: 'Papandarin ko kayo sa pamamagitan ng isang bansang hindi bayan; papapangit ko kayo sa pamamagitan ng isang bansang walang

pagkaunawa.' At si Isaias ay buong tapang na nagsabi: 'Ako'y nahanap ng mga hindi ako hinanap; ako'y nagpakita sa kanila na hindi ako hinanap.' At tungkol sa Israel sinasabi niya: 'Araw-araw ay iniunat ko ang aking mga kamay sa isang masuway at mapagsalungat na bayan.' Kaya't itatanong ko: baka nga ba itinakwil ng Diyos ang kaniyang bayan? Sa anumang paraan! Sapagkat ako rin ay isang Israelita, mula sa lahi ni Abraham, sa angkan ni Benjamin. Hindi itinakwil ng Diyos ang kaniyang bayan na kaniyang naunang kilala.

Roma 10:11–11:2A
Martes ng Ika-4 na Linggo

Makalihang Pagsusulat sa mga Taga-Roma, simula 105

Mga kapatid, hindi ba ninyo alam ang sinasabi ng Kasulatan sa salaysay tungkol kay Elias? Paano siya nagreklamo sa Diyos tungkol sa Israel, na sinasabi: 'Panginoon, pinatay nila ang Iyong mga propeta at giniba ang Iyong mga altar; ako lamang ang naiwan, at hinahanap nila ang aking buhay.' Ano naman ang pakli ng Diyos sa kaniya? 'Nagreserba ako para sa Aking sarili ng pitong libong lalaki na hindi yumukod sa Baal.' Ganoon din naman sa kasalukuyan, sa pamamagitan ng hinirang ng biyaya, ay napangalagaan ang isang labi. Ngunit kung sa biyaya, hindi sa pamamagitan ng mga gawa; kung hindi, ang biyaya ay hindi na biyaya. At kung sa pamamagitan ng mga gawa, hindi na ito biyaya; kung hindi, ang gawa ay hindi na gawa. Ano nga ba? Hindi nakamit ng Israel ang hinanap nito; ngunit ang mga hinirang ay nakatanggap nito, samantalang ang iba ay tumigas ang puso, gaya ng nakasulat: 'Binigyan sila ng Diyos ng diwa ng katamaran, ng mga mata na hindi makakita, at ng mga tainga na hindi makarinig, hanggang sa araw na ito.' At sinasabi ni David: 'Maging bitag, patibong at bitbitin sa kanila ang kanilang hapag-kainan bilang ganti; palaboin ang kanilang mga mata upang hindi sila makakita, at ibaling ang kanilang mga likod magpakailanman.' Kaya't itatanong ko: natisod ba sila upang tuluyang mabagsak? Hindi naman. Ngunit ang kanilang pagkatisod ay nagdala ng kaligtasan sa mga Hentil, upang sila'y mainggit. Kung ang kanilang pagkatisod ay kayamanan para sa sanlibutan, at ang kanilang kabiguan ay kayamanan para sa mga Hentil, gaano pa kaya ang kanilang kaganapan!

Roma 11:2–12
Miyerkules ng Ika-4 na Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 106

Mga kapatid, pinagsasabian ko kayo na kayong mga Hentil. Bilang Apostol sa mga Hentil, ipinagmamalaki ko ang aking ministryo. Hindi ko ba papukawin ang selos sa aking mga kamag-anak ayon sa laman at ililigtas ang ilan sa kanila? Sapagkat kung ang kanilang pagtanggap ay naging ikapayapa ng sanlibutan, ano pa kaya ang kanilang pagtanggap kundi buhay mula sa mga patay? Kung banal ang unang bunga, banal din ang buong bukid; at kung banal ang ugat, banal din ang mga sanga. Ngunit kung ang ilan sa mga sanga ay nabali, at ikaw, na isang ligaw na olibo, ay tinanim sa kanilang lugar at nakibahagi sa ugat at sa masaganang katas ng punong olibo, huwag kang manghamak sa mga sanga. Ngunit kung magmamalaki ka, tandaan mo na hindi ikaw ang sumusuporta sa ugat, kundi ang ugat ang sumusuporta sa iyo. Maaaring sabihin mo, 'Ang mga sanga ay pinutol upang ako'y maitanim.' Siyempre. Pinutol sila dahil sa kanilang kawalan ng pananampalataya, ngunit ikaw ay nakatayo sa pamamagitan ng iyong pananampalataya: huwag kang maging mayabang, kundi magpakumbaba. Sapagkat kung hindi pinalampas ng Diyos ang mga likas na sanga, tingnan mo kung hindi ka rin Niya pinalampasan. Kaya nakikita mo ang kabutihan at kabagsikan ng Diyos: kabagsikan sa mga nahulog, at kabutihan sa iyo, kung mananatili ka sa Kanyang pabor; kung hindi, ikaw naman ay puputulin. Ngunit pati sila, kung hindi sila magpapatuloy sa kanilang kawalang-paniwala, ay muling itanim, sapagkat may sapat na kapangyarihan ang Diyos na muling itanim sila. Sapagkat kung ikaw, na likas na pinutol mula sa ligaw na olibo, ay naitanim—suwabik sa kalikasan—sa mabuting olibo, gaano pa kaya ang mga ito, na likas na sanga, ay itanim sa kanilang sariling puno ng olibo.

Roma 11:13–24
Huwebes ng Ika-apat na Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 107

Mga kapatid, ayaw kong maitago sa inyo ang hiwagang ito—baka isipin ninyong napakataas ang inyong sarili—na ang bahagyang pagtigas ng puso ay dumating sa Israel, hanggang sa makapasok ang buong bilang ng mga Hentil; at sa gayon ay maliligtas ang buong Israel, gaya ng nasusulat: 'Mula sa Sion ang magmumula ang Tagapagligtas, at siya ang mag-aalis ng pagsuway kay Jacob. At ito ang tipan na gagawin ko sa kanila, kapag inalis ko na ang kanilang mga kasalanan. Tungkol sa ebanghelyo, sila'y kaaway dahil sa inyo; ngunit tungkol sa pinili, sila'y minamahal ng Diyos dahil sa kanilang mga ninuno. Sapagkat ang mga kaloob at ang pagtawag ng Diyos ay hindi mababawi. Kung paanong kayo noon ay suwail sa Diyos ngunit ngayon ay nakatanggap ng awa dahil sa kanilang pagsuway, gayon din naman, sila ngayon ay suwail upang kayo ay makatanggap ng awa, upang sila naman ay makatanggap din ng awa. Sapagkat ang Diyos ay nagpabaya sa lahat sa pagsuway, upang siya ay magkaroon ng awa sa lahat. Oh, ang kalaliman ng kayamanan at karunungan at kaalaman ng Diyos! Kayong-kaya ang kanyang mga hatol at ang kanyang mga daan ay hindi masusubaybayan! Sapagkat sino ang nakakilala sa isip ng Panginoon? O sino ang naging tagapayo niya? O sino ang unang nagbigay sa kanya, upang siya'y magbayad-puri? Sapagkat mula sa kanya at sa pamamagitan niya at patungo sa kanya ang lahat ng bagay. Sa kanya ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen.

Roma 11:25–36
Biyernes ng Ika-4 na Linggo

Makalihang Talaan sa mga Taga-Roma, simula 108

Mga kapatid, hinihikayat ko kayo, sa pamamagitan ng awa ng Diyos, na ialay ang inyong katawan bilang isang buhay na hain, banal at kaaya-aya sa Diyos, bilang inyong makatuwirang pagsamba; at huwag kayong makibagay sa sanlibutang ito, kundi kayo'y baguhin sa pamamagitan ng pagbabago ng inyong pag-iisip, upang malaman ninyo ang kalooban ng Diyos—ang mabuti, kaaya-aya at ganap. Sa biyayang ipinagkaloob sa akin, sinasabi ko sa bawat isa sa inyo: huwag ninyong isipin ang inyong sarili nang higit pa kaysa nararapat; kundi mag-isip kayo nang may pagkamapagkumbaba, alinsunod sa sukat ng pananampalatayang ipinagkaloob ng Diyos sa bawat isa sa inyo.

Roma 12:1–3
Sabado ng Ika-7 na Linggo

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 109

Mga kapatid, gaya ng pagkakaroon natin ng maraming miyembro sa isang katawan, ngunit hindi lahat ng miyembro ay may iisang tungkulin, gayon din naman tayo, na marami, ay isang katawan kay Cristo, at bawat isa ay miyembro ng isa't isa. Magalak kayo kasama ng mga nagagalak, at magluksa kayo kasama ng mga nagluluksa. Magkaisa kayo sa pag-iisip sa isa't isa; huwag ninyong isipin ang mga bagay na mataas, kundi makihalubilo sa mga mapagkumbaba. Huwag kayong maging mayabang; huwag ninyong suklian ang masama ng masama sa sinumang tao, kundi magsikap kayong gumawa ng mabuti sa paningin ng lahat. Kung maaari sa inyo, manirahan kayong payapa sa lahat. Huwag kayong maghihiganti sa inyong sarili, mga minamahal, kundi hayaan ninyo ang poot ng Diyos. Sapagkat nasusulat: 'Akin ang paghihiganti; ako ang magbabawi,' sabi ng Panginoon. Kaya, kung ang inyong kaaway ay nagugutom, pakainin ninyo siya; kung siya ay nauuhaw, bigyan ninyo siya ng inumin; sapagkat sa paggawa ninyo nito, magtutungo kayo ng nag-aapong uling sa kanyang ulo. Huwag kayong padalawangin ng kasamaan, kundi dalawangin ninyo ang kasamaan ng kabutihan.

Roma 12:4–5; 15–21
Lunes ng Ikalimang Linggo

Liham sa mga Taga-Roma, simula 110

Mga kapatid, yamang may iba't ibang biyaya tayo ayon sa biyayang ipinagkaloob sa atin, kung may kaloob ka ng propesiya, magpropesiya ka ayon sa sukat ng iyong pananampalataya; kung may kaloob ka ng paglilingkod, maglingkod ka; kung ikaw ay isang pastor, magpastol ka; kung ikaw ay

isang tagapanghimok, maghimok ka; kung ikaw ay tagapamahagi, magbahagi ka nang payak; kung ikaw ay pinuno, manguna ka nang masigasig; kung ikaw ay tagapagkaloob, magbigay nang masigla. Ang pag-ibig ay dapat tapat; lumayo sa kasamaan, kumapit sa kabutihan; magmahalan kayo nang may pagmamahalan; magpakita ng paggalang sa isa't isa; huwag manghinang sa inyong sigasig; maging mapalimos sa espiritu; Paglingkuran ang Panginoon; magpakaligaya sa pag-asa; magtiyaga sa kapighatian, at maging palagi sa panalangin; makibahagi sa pangangailangan ng mga banal; maging masigasig sa pagpapakita ng pagkamapag-sala. Pagpalain ang mga umuusig sa inyo; pagpalain ninyo sila, at huwag ninyong sumpain.

Roma 12:6–14
Linggo 6

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 111

Mga kapatid, pasakopin ng bawat tao ang mga mas mataas na awtoridad, sapagkat walang awtoridad na hindi nagmula sa Diyos; at ang mga umiiral ay itinakda ng Diyos. Kaya't ang sinumang lumalaban sa awtoridad ay lumalaban sa utos ng Diyos. At ang mga lumalaban ay magdadala ng hatol sa kanilang sarili. Sapagkat ang mga pinuno ay hindi pangtakot sa mabuting gawain, kundi sa masama. Ayaw mo bang matakot sa awtoridad? Gawin ninyo ang mabuti, at makakatanggap kayo ng papuri mula sa kanila, sapagkat ang mga awtoridad ay lingkod ng Diyos, na nagtatrabaho para sa inyong kabutihan. Ngunit kung gumagawa kayo ng masama, matakot kayo, sapagkat hindi nila dinadala ang espada nang walang kabuluhan: lingkod sila ng Diyos, tagapagdala ng kaparusahan laban sa gumagawa ng masama. Kaya naman, dapat magpasakop ang tao, hindi lamang dahil sa takot sa parusa, kundi pati na rin dahil sa tungkulin. Dahil dito, nagbabayad din kayo ng buwis, sapagkat sila ay mga lingkod ng Diyos na laging nakatuon sa tungkuling ito. Kaya ibigay ninyo sa bawat isa ang nararapat: kung buwis ang nararapat bayaran, bayaran ninyo; kung buwis na espesyal, bayaran ninyo; kung takot ang dapat igalang, igalang ninyo; kung karangalan ang dapat ipagkaloob, ipagkaloob ninyo. Huwag kayong magkaroon ng utang sa sinuman, maliban sa pagmamahalan sa isa't isa; sapagkat ang umiibig sa kapwa ay natupad na ang batas. Sapagkat ang mga utos na: 'Huwag kang mangangalunya, huwag kang pumatay, huwag kang magnakaw, huwag kang magtestigong palsô, huwag kang magnasa,' at ang anumang iba pang utos, ay nalalaman sa isang salita lamang: 'Mahal mo ang iyong kapuwa gaya ng iyong sarili.' Ang pag-ibig ay hindi nagdudulot ng masama sa kapuwa; kaya nga, ang pag-ibig ang katuparan ng batas.

Roma 13:1–10
Sabado ng Ika-walong Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 112

Mga kapatid, ang kaligtasan ay mas malapit na sa atin ngayon kaysa noong una tayong naniwala. Luma na ang gabi, at malapit na ang araw; kaya't tanggalin natin ang mga gawa ng kadiliman at isuot ang baluti ng liwanag. Tulad ng sa liwanag ng araw, magpakabuti tayo sa ating pag-uugali; huwag magpakasasa sa salu-salo at pagkalasing, ni sa pakikipagtalik at kalaswaan, ni sa pagtatalo at pagkainggit; kundi isuot ninyo ang ating Panginoong Jesucristo, at huwag ninyong hayaan ang mga pagnanasa ng laman na magbunga ng kahalayan. Tanggapin ninyo ang mga mahina sa pananampalataya nang hindi nakikipagtalo tungkol sa pagkakaiba ng opinyon. Sapagkat may isang tao na kumbinsido na maaari siyang kumain ng anumang bagay, samantalang ang mahina naman ay kumakain lamang ng gulay. Huwag hamakin ng kumakain ang hindi kumakain, at huwag husgahan ng hindi kumakain ang kumakain, sapagkat tinanggap siya ng Diyos. Sino ka ba para humusga sa lingkod ng iba? Sa kanyang sariling Panginoon siya'y tumatayo o nabubuwal. At siya'y itatayo, sapagkat may kapangyarihan ang Diyos na siya'y itayo.

Roma 13:11b–14:4
Linggo ng Pag-aayuno para sa Keso.
24 Hunyo, Kapanganangan ni Juan na Tagapanguna

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 113

Mga kapatid, ang sinumang nagpapagkaiba ng mga araw ay para sa Panginoon ang kanyang ginagawa; at ang sinumang hindi nagpapagkaiba ng mga araw ay hindi para sa Panginoon ang kanyang ginagawa. Ang sinumang kumakain ay kumakain para sa Panginoon, sapagkat nagpapasalamat sila sa Diyos; at ang sinumang hindi kumakain ay hindi kumakain para sa Panginoon, at nagpapasalamat din sa Diyos. Sapagkat wala sa atin ang nabubuhay para sa sarili, at wala rin sa atin ang namamatay para sa sarili; kung tayo'y nabubuhay, nabubuhay tayo para sa Panginoon; at kung tayo'y namamatay, namamatay tayo para sa Panginoon. Kaya naman, mabuhay man tayo o mamatay, tayo ay pag-aari ng Panginoon. Sapagkat ito ang dahilan kung bakit namatay si Cristo, muling nabuhay, at nabuhay na mag-uli: upang siya ang maging Panginoon ng mga patay at ng mga buhay.

Roma 14:6-9
Sabado ng Ikasiyam na Linggo.
Para sa mga yumao (Lunes)

Liham sa mga Taga-Roma, simula 114

Mga kapatid, si Cristo ay namatay, muling nabuhay, at nabubuhay, upang Siya'y maghari sa mga patay at sa mga buhay. At bakit mo hinuhusgahan ang kapatid mo? O ikaw, na nagtataas ng tingin sa kapatid mo? Tayong lahat ay magtatalang sa harapan ng hukuman ni Cristo. Sapagkat nasusulat: 'Buhay ako,' sabi ng Panginoon, 'at sa harap ko'y luluhod ang bawat tuhod, at sa Diyos ay magpapahayag ang bawat dila.' Kaya nga, ang bawat isa sa atin ay magbibigay-sulit sa Diyos. Kaya't huwag na tayong humatol sa isa't isa, kundi sa halip ay magpasya kung paano hindi magdulot ng pagkakasala sa kapatid o maglingo sa kanya. Nalalaman ko at kumbinsido ako sa Panginoong Jesus na walang bagay na marumi sa sarili nito; subalit sa kaninoang nagpapalimos sa anumang bagay bilang marumi, marumi nga iyon. Ngunit kung ang iyong kapatid ay nalulumbay dahil sa pagkain, hindi ka na kumikilos nang may pag-ibig. Huwag mong sirain ang iyong kapatid dahil sa iyong pagkain. Huwag mong hayaang ang iyong kabutihan ay ipalagay na kasamaan. Sapagkat ang kaharian ng Diyos ay hindi tungkol sa pagkain at pag-inom, kundi sa katuwiran, kapayapaan at kagalakan sa pamamagitan ng Banal na Espiritu. Ang sinumang naglilingkod kay Cristo sa ganitong paraan ay nakalulugod sa Diyos at katanggap-tanggap sa mga tao.

Roma 14:9-18
Martes ng Ikalimang Linggo

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 115

Mga kapatid, sikapin natin ang mga bagay na nagbibigay-daan sa kapayapaan at sa pagkakaisa sa pananampalataya. Huwag ninyong sirain ang gawain ng Diyos dahil sa pagkain. Lahat ng bagay ay malinis, ngunit masama para sa isang tao na kumain sa paraang magiging sangkan ng pagkatisod ng iba. Mas mabuti pang huwag kang kumain ng karne, huwag uminom ng alak, at huwag gumawa ng anumang bagay na magiging sangkan ng pagkatisod, o pagkakaligaw, o kahinaan ng iyong kapatid. May pananampalataya ka? Panatilihin mo ito sa iyong sarili sa harap ng Diyos. Mapalad ang taong hindi hinahatulan ang kanyang sarili sa kanyang pinipili. Ngunit ang may pag-aalinlangan, kung kumakain, ay hinahatulan, sapagkat hindi siya kumikilos sa pananampalataya; at ang anumang hindi ginawa sa pananampalataya ay kasalanan. Ngayon sa siyang may kakayahang magpatibay sa inyo, sa pamamagitan ng aking ebanghelyo at ng pangangaral ni Jesucristo, ayon sa pahayag ng hiwaga na naging lihim sa mga nakaraang panahon, ngunit ngayo'y nahayag na, at sa pamamagitan ng mga kasulatan ng mga propeta, ayon sa utos ng walang hanggang Dios, na ipinangaral sa lahat ng bansa para sa kanilang pagsunod sa pananampalataya, sa nag-iisang karunungan ng Diyos, sa pamamagitan ni Jesucristo, ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen.

Roma 14:19-26
Sabado ng Keso

Liham sa mga Taga-Roma, simula sa talata 116

Mga kapatid, tayo na malalakas ay dapat magtiis sa mga kahinaan ng mahihina, at huwag magpalugud sa ating sarili. Ang bawat isa sa atin ay dapat magpalugud sa kapuwa niya para sa kanilang ikabubuti, upang sila'y patatagin. Sapagkat si Cristo ay hindi nagpalugud sa Kaniya mismo, kundi, gaya ng nasusulat: 'Ang mga paghamak ng mga humahamak sa Iyo ay bumagsak sa Akin.' At ang lahat ng mga bagay na nasulat noong mga nakaraang panahon ay isinulat para sa ating aral, upang sa pamamagitan ng pagtitiis at ng aliw na makukuha sa mga Banal na Kasulatan ay mapanatili nating buhay ang ating pag-asa. Nawa'y ipagkaloob sa inyo ng Diyos ng pagtitiis at pag-aliw na magkaisa kayo sa pag-iisip sa isa't isa, ayon sa pagtuturo ni Cristo Jesus, upang sa isang puso at isang tinig ay luwalhatiin ninyo ang Diyos, ang Ama ng ating Panginoong Jesucristo. Kaya't tanggapin ninyo ang isa't isa, gaya ng pagtanggap sa inyo ni Cristo, para sa kaluwalhatian ng Diyos.

Roma 15:1-7
Linggo 7

Liham sa mga Taga-Roma, simula 117

Mga kapatid, tanggapin ninyo ang isa't isa, gaya ng pagtanggap sa inyo ni Cristo para sa kaluwalhatian ng Diyos. Nauunawaan ko na si Jesucristo ay naging ministro sa mga pinakabutil—para sa katotohanan ng Dios, upang tuparin ang mga pangakong ginawa sa mga patriyarka—at sa mga Hentil—mula sa kaawaan, upang luwalhatiin nila ang Dios, gaya ng nasusulat: 'Dahil dito, pupurian Kita, Oh Panginoon, sa gitna ng mga Hentil, at kakanta ako ng papuri sa Kanyang pangalan.' At muling sinasabi: 'Magalak kayo, mga Hentil, kasama ng kaniyang bayan.' At muling: 'Purihin ang Panginoon, lahat kayong mga Hentil, at parangalan Siya, lahat kayong mga bansa.' Sinabi rin ni Isaias: 'Magmumulang isang sanga mula sa putol ni Jesse, at siya'y uunlad upang mamuno sa mga bansa; sa Kaniya magtitiwala ang mga Hentil.' Sana'y punuin kayo ng Diyos ng pag-asa ng buong kagalakan at kapayapaan sa inyong pananampalataya, upang sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu, kayo'y lalo pang magkaroon ng pag-asa. At ako mismo ay may buong katiyakan sa inyo, aking mga kapatid, na kayo naman ay puno ng kabutihan, napupuno ng buong kaalaman, at kayang magtuturan sa isa't isa; ngunit isinulat ko sa inyo, mga kapatid, nang may kaunting tapang, bahagyang bilang paalala sa inyo, sa pamamagitan ng biyayang ibinigay sa akin ng Diyos na maging ministro ni Jesucristo sa mga Hentil at isakatuparan ang ministryo ng ebanghelyo ng Diyos, upang ang handog na ito mula sa mga Hentil, na pinabanal ng Banal na Espiritu, ay maging katanggap-tanggap sa Diyos.

Roma 15:7-16
Miyerkules ng Ikalimang Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 118

Mga kapatid, maaari akong magmalaki kay Cristo Jesus sa mga bagay na may kinalaman sa Diyos, sapagkat hindi ko mangangahas na sabihin ang anumang hindi isinakatuparan ni Cristo sa pamamagitan ko, sa pagdadala ng mga Hentil sa pananampalataya, sa pamamagitan ng salita at gawa, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng mga tanda at kababalaghan, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Espiritu ng Diyos, upang ang ebanghelyo ni Cristo ay maipangaral ko mula sa Jerusalem at sa palibot na rehiyon hanggang sa Illyricum. Bukod pa rito, ginawa kong layunin na huwag mangaral sa mga lugar na kilala na si Cristo, upang hindi magtayo sa saligan ng iba, kundi ayon sa nakasulat: 'Ang mga hindi pa nakarinig tungkol sa kaniya ay makakakita, at ang mga hindi pa nakarinig ay magkakaintindi.' Ito nga ang madalas na humadlang sa akin na makapunta sa inyo. Ngunit ngayon, yamang wala nang ganoong lugar sa mga rehiyong ito, at matagal ko nang hinahangad na pumunta sa inyo, sa sandaling maglakbay ako patungong Espanya, pupunta ako sa inyo. Sapagkat umaasa ako na habang dumaraan ako, makikita ko kayo, at sasamahan ninyo ako roon, sa sandaling magkasama tayo, kahit sandali lamang. At ngayon ay pupunta ako sa Jerusalem upang maglingkod sa mga banal, sapagkat ang Macedonia at Achaia ay sabik na magbigay ng ambag para sa mga dukha sa gitna ng mga banal sa Jerusalem. Masigasig silang gawin ito, at sa katunayan ay may utang sila sa kanila.

Sapagkat kung nakibahagi ang mga Hentil sa kanilang mga espirituwal na biyaya, nararapat ding paglingkuran sila ng mga Hentil sa mga materyal na bagay. Pagkatapos kong makumpleto ito at maihayag nang ligtas sa kanila ang bungang ito ng kanilang sigasig, aalis ako patungong Espanya sa pamamagitan ng inyong rehiyon, at tiwala akong kapag dumating ako sa inyo, darating ako na dala ang buong pagpapala ng ebanghelyo ni Cristo.

Roma 15:17-29
Huwebes ng Ikalimang Linggo

Makasulat sa mga Taga-Roma, simula 119

Mga kapatid, ipinamamanhid ako sa inyo, sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesucristo at ng pag-ibig ng Espiritu, makipagdasal kayo sa Dios para sa akin, na ako'y mailigtas sa mga hindi mananampalataya sa Judea, at ang aking paglilingkod para sa Jerusalem ay maging pakinabang sa mga banal, upang, kung ipagkaloob ng Dios, makapunta ako sa inyo na may kagalakan at makapamahinga sa inyo. Sumakaninyong lahat ang Diyos ng kapayapaan. Amen.

Roma 15:30-33
Sabado ng Ika-10 na Linggo

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 120

Mga kapatid, nais kong ipakilala sa inyo si Phoebe, ang ating kapatid na babae, isang diakonesa ng simbahan sa Cenchreae. Tanggapin ninyo siya sa Panginoon, gaya ng nararapat sa mga banal, at tulungan ninyo siya sa anumang kanyang kakailanganin mula sa inyo, sapagkat siya ay naging tagapaglingkod sa marami, pati na rin sa akin. Batiin ninyo sina Priscila at Aquila, ang aking mga katrabaho kay Cristo Jesus (na inilagay ang kanilang buhay dahil sa akin; sa kanila'y hindi lamang ako ang nagpapasalamat, kundi pati ang lahat ng mga iglesia ng mga Hentil), at ang iglesia sa kanilang bahay. Batiin ninyo ang aking minamahal na si Epeneto, na siyang unang nagbalik-loob kay Cristo sa Achaia. Batiin si Miriam, na nagsikap nang husto para sa atin. Batiin sina Andronico at Junia, mga kamag-anak at kasamang bilanggo ko, na bantog sa hanay ng mga Apostol at naniwala kay Cristo bago pa ako. Batiin si Amplias, ang minamahal ko sa Panginoon. Batiin ninyo si Urbanus, kasama naming manggagawa kay Cristo, at si Stachys, na minamahal ko. Batiin ninyo si Apelles, na sinubok kay Cristo. Batiin ninyo ang mga tapat na nasa sangbahayan ni Aristobulo. Batiin ninyo si Herodion, kamag-anak ko. Batiin ninyo ang mga nasa sangbahayan ni Narciso na nasa Panginoon. Batiin ninyo sina Tryphena at Tryphosa, na nagsusumikap para sa Panginoon. Batiin ninyo si Persis, ang minamahal ko, na nagsikap nang lubos para sa Panginoon. Batiin ninyo si Rufus, na pinili sa Panginoon, at ang kanyang ina at ang akin. Batiin ninyo sina Asyncritus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermas at ang iba pang mga kapatid na kasama nila. Batiin ninyo sina Filologo at Julia, Nereo at ang kaniyang kapatid na babae, si Olimpás, at ang lahat ng mga banal na kasama nila. Batiin ninyo ang isa't isa sa pamamagitan ng banal na halik. Lahat ng mga iglesia ni Cristo ay nagpapadala sa inyo ng pagbati.

Roma 16:1-16
Biyernes ng Ikalimang Linggo

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 121A

Mga kapatid, hinihikayat ko kayo na mag-ingat sa mga nagdudulot ng pagkakabahagi at mga balakid na salungat sa aral na inyong natutunan, at lumayo kayo sa kanila; sapagkat ang mga taong ito ay hindi naglilingkod sa ating Panginoong Jesucristo, kundi sa kanilang sariling mga pagnanasa, at sa pamamagitan ng malambing na pananalita at mapang-akit na salita ay niloloko nila ang puso ng mga walang malay. Ang inyong katapatan sa pananampalataya ay alam ng lahat; kaya't nagagalak ako para sa inyo, ngunit inaasahan kong maging matalino kayo sa kabutihan at walang malay sa kasamaan. Ang Diyos ng kapayapaan ang malapit nang durugin si Satanas sa ilalim ng inyong mga paa. Nawa'y sumainyo ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo. Amen. Si Timoteo, na aking katrabaho, at sina Lucio, Jason, at Sosipater, na aking mga kamag-anak, ay nagpapabati rin sa iyo.

ANG SULAT SA MGA TAGA-ROMA

Ako, si Tertio, na sumulat ng liham na ito, ay nagpapabati rin sa iyo sa Panginoon. Si Gaio, na aking tagapagpatuloy at tagapagpatuloy ng buong kongregasyon, ay bumabati. Si Erasto, ang katiwala ng lungsod, at si Cwarta, ang kapatid, ay bumabati rin. Ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo ay sumainyo kayong lahat. Amen.

Roma 16:17-24
Lunes ng Ika-6 na Linggo

Epistola sa mga Taga-Roma, simula 121B

Mga kapatid, hinihikayat ko kayo na magbantay sa mga nagdudulot ng pagkakabahagi at mga hadlang na taliwas sa aral na inyong natutunan, at lumayo sa kanila; sapagkat ang mga taong iyon ay hindi naglilingkod sa ating Panginoong Jesucristo, kundi sa kanilang sariling mga pagnanasa, at sa pamamagitan ng kanilang malambing na pananalita at mapang-akit na salita ay niloloko nila ang puso ng mga walang karanasan. Ang pagsunod ninyo sa pananampalataya ay alam ng lahat; kaya't nagagalak ako sa inyo, ngunit nais kong maging matalino kayo sa kabutihan at walang malay sa kasamaan. Ang Diyos ng kapayapaan ang malapit nang durugin si Satanas sa ilalim ng mga paa ninyo. Ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo na suma sa inyo. Amen.

Roma 16:17-20
Linggo 1 ng Dakilang Kwaresma, sa panahon ng paglilingkod sa panalangin

ANG UNANG KAAKAYATAN KAY CORINTO

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 122

Si Pablo, isang apostol ni Jesucristo ayon sa kalooban ng Dios, at si Sostenes na ating kapatid, sa iglesia ng Dios na nasa Corinto, sa mga pinabanal kay Cristo Jesus, na tinawag upang maging mga banal, pati na sa lahat ng mga tumatawag sa pangalan ng ating Panginoong Jesucristo, sa bawa't lugar at dito naman sa ating piling: Ang biyaya at kapayapaan sa inyo mula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. Palagi akong nagpapasalamat sa aking Diyos para sa inyo, dahil sa biyaya ng Diyos na ipinagkaloob sa inyo kay Cristo Jesus; sapagkat sa Kanya kayo'y pinagyaman sa lahat ng paraan, sa buong pananalita at buong kaalaman—na ang patotoo ni Cristo ay pinatibay sa inyo, – upang hindi kayo kulang sa anumang biyaya, habang hinihintay ninyo ang pagpapahayag ng ating Panginoong Jesucristo, na siyang magpapatatag din sa inyo hanggang sa wakas, upang kayo'y maging walang kapintasan sa araw ng ating Panginoong Jesucristo. Tapat ang Dios, na siyang tumawag sa inyo sa pakikipag-isa sa Anak niya, si Jesucristo na ating Panginoon.

1 Cor 1:1–9
Martes ng Ika-6 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 123

Mga kapatid, biyaya at kapayapaan sa inyo mula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. Palagi kong pinasasalamatan ang aking Diyos para sa inyo, dahil sa biyaya ng Diyos na ipinagkaloob sa inyo kay Cristo Jesus; sapagkat sa Kanya kayo'y pinagyaman sa lahat ng paraan, sa buong pananalita at buong kaalaman – sapagkat ang patotoo ni Cristo ay pinatibay sa inyo, – upang hindi kayo kulang sa anumang kaloob, habang hinihintay ninyo ang pagpapahayag ng ating Panginoong Jesucristo, na siyang magpapatatag din sa inyo hanggang sa wakas, upang kayo'y maging walang kapintasan sa araw ng ating Panginoong Jesucristo. Tapat ang Dios, na siyang tumawag sa inyo sa pakikipag-isa sa kanyang Anak na si Jesucristo na ating Panginoon.

1 Cor 1:3–9
Sabado ng Ika-11 na Linggo

Unang Liham kay mga taga-Corinto, simula sa talata 124

Mga kapatid, hinihikayat ko kayo sa pangalan ng ating Panginoong Jesucristo na magsalita kayong lahat nang magkakaisa ang tinig, at huwag magkaroon ng mga pagkakabahagi sa inyo, kundi maging magkakaisa kayo sa isang espiritu at isang isip. Sapagkat naibalita sa akin ng sambahayan ni Chloe, mga kapatid ko, na may mga pagtatalo sa inyo. Ibig kong sabihin, may ilan sa inyo na nagsasabi, 'Ako'y kay Pablo'; 'Ako kay Apolos'; 'Ako kay Cefas'; 'Ako kay Cristo'. Nabahagi ba si Cristo? Si Pablo ba'y ipinako sa krus para sa inyo? O sa pangalan ba ni Pablo kayo nabinyagan? Pinapasalamatan ko ang Diyos na wala akong binyagan sa inyo maliban kina Crispo at Gayo, upang walang sinumang magsabi na sa sarili kong pangalan ako nagbinyag. Bininyagan ko rin ang sambahayan ni Stephanas; bukod doon, hindi ko alam kung may iba pa akong bininyagan. Sapagkat hindi ako sinugo ni Cristo upang magbinyag, kundi upang mangaral ng ebanghelyo—hindi sa marunong na pananalita, baka mawalan ng bisa ang krus ni Cristo. Sapagkat ang mensahe ng krus ay kamangmangan sa mga nalilipod, ngunit para sa atin na naliligtas, ito ang kapangyarihan ng Diyos.

1 Cor 1:10–18
Linggo 8

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 125A

Mga kapatid, ang mensahe ng krus ay kabaliwan sa mga nalilipol, ngunit sa ating mga naililigtas ay kapangyarihan ng Diyos. Sapagkat nasusulat: 'Sirain ko ang karunungan ng marunong, at ang pang-unawa ng maunawain ay itatabi ko.' Saan ang marunong? Nasaan ang manunulat? Nasaan ang tagapagtalo ng panahong ito? Hindi ba't pinaruruwanan ng Diyos ang karunungan ng sanlibutan? Sapagkat, ayon sa karunungan ng Diyos, sa pamamagitan ng sariling karunungan nito ay hindi nakilala ng sanlibutan ang Diyos; kaya nagustuhan ng Diyos na iligtas ang mga nananampalataya sa pamamagitan ng kabaliwan ng mensahe. Sapagkat ang mga Hudyo'y humihingi ng mga tanda, at ang mga Griyego'y naghahanap ng karunungan; ngunit ipinangangaral namin si Cristo na ipinako sa krus: isang katitisan sa mga Hudyo at kamangmangan sa mga Griyego, ngunit sa mga tinawag—mga Hudyo man o mga Griyego—si Cristo ang kapangyarihan ng Diyos at ang karunungan ng Diyos.

1 Corinto 1:18–24
14 Setyembre, Pagpapalala ng Banal na Krus

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 125B

Mga kapatid, ang mensahe ng krus ay kamangmangan sa mga nalilipod, ngunit sa ating mga naililigtas, ito ang kapangyarihan ng Diyos. Sapagkat nasusulat: 'Sirain ko ang karunungan ng marunong, at ang pang-unawa ng maunawain ay itatabi ko.' Saan ang marunong? Nasaan ang eskriba? Nasaan ang tagapagtalo ng panahong ito? Hindi ba't ginawa ng Diyos na hangal ang karunungan ng sanlibutan? Sapagkat, sa karunungan ng Diyos, sa pamamagitan ng sariling karunungan ng sanlibutan ay hindi nakilala ang Diyos, nagustuhan ng Diyos na iligtas ang mga nananampalataya sa pamamagitan ng kahangalan ng mensahe. Sapagkat ang mga Hudyo'y humihingi ng mga tanda, at ang mga Griyego'y naghahanap ng karunungan; ngunit ipinangangaral namin si Cristo na ipinako sa krus: isang katitisan sa mga Hudyo at kamangmangan sa mga Griyego, ngunit sa mga tinawag—mga Hudyo man o mga Griyego—si Cristo ang kapangyarihan ng Diyos at ang karunungan ng Diyos; sapagkat ang kamangmangan ng Diyos ay mas matalino kaysa sa mga tao, at ang kahinaan ng Diyos ay mas malakas kaysa sa mga tao. Isipin ninyo, mga kapatid, kung sino kayo na tinawag: hindi marami sa inyo ang matalino ayon sa pamantayan ng tao, hindi marami ang makapangyarihan, hindi marami ang mula sa maharlikang angkan; ngunit pinili ng Diyos ang mga hangal sa mundo upang ipahiya ang mga pantas, at pinili ng Diyos ang mga mahina sa mundo upang ipahiya ang mga malakas; at pinili ng Diyos ang mga hamak sa mundo at ang mga hinamak—at ang mga bagay na wala—upang pawalang-bisa ang mga bagay na mayroon, upang walang laman ang magmalaki sa harap ng Diyos. Sapagkat mula sa kaniya kayo ay nasa kay Cristo Jesus, na nagkaroon para sa atin ng karunungan mula sa Diyos, katuwiran, kabanalan at pagtubos, upang, gaya ng nasusulat: 'Ang magmamapuri ay magmapuri sa Panginoon.' At nang ako'y dumating sa inyo, mga kapatid, ako'y dumating upang ipahayag sa inyo ang mensahe ng Diyos, hindi sa pamamagitan ng mabulang pananalita o karununganang pantao; sapagkat nagpasya akong huwag magpakilala ng anuman sa inyo maliban kay Jesucristo, at siya nga'y ipinako sa krus.

1 Cor 1:18–2:2
Biyernes Santo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 125B

Mga kapatid, isaalang-alang ninyo kung sino kayo na tinawag: hindi marami sa inyo ang matalino ayon sa pamantayan ng tao, hindi marami ang makapangyarihan, hindi marami ang mula sa maharlikang angkan; ngunit pinili ng Diyos ang mga hangal sa mundo upang ipahiya ang mga marunong, at pinili ng Diyos ang mga mahihina sa mundo upang ipahiya ang mga malalakas; at pinili ng Diyos ang mga mababa sa mundo at ang mga hinamak—at ang mga bagay na wala—upang pawalang-bisa ang mga bagay na mayroon, upang walang laman ang magmalaki sa harap ng Diyos.

1 Cor 1:26–29
Ang Sabado ng Ika-12 na Linggo.
Sabado pagkatapos ng Pag-aangat

Unang Liham kay mga taga-Corinto, simula sa talata 126

Mga kapatid, nangangaral kami ng karunungan sa mga hinog, ngunit hindi ng karunungan ng panahong ito, o ng mga pinuno ng panahong ito na naglalahog; kundi ipinangangaral namin ang karunungan ng Diyos, na hiwaga at nakatago, na inihanda ng Diyos bago pa man ang mga panahon para sa ating kaluwalhatian, na hindi nakilala ng sinuman sa mga pinuno ng panahong ito; sapagkat kung nalaman nila ito, hindi sana nila ipinako sa krus ang Panginoon ng kaluwalhatian. Ngunit, gaya ng nakasulat: 'Ang hindi nakita ng mata, ni narinig ng tainga, ni pumasok sa puso ng tao, ang inihanda ng Diyos para sa mga umiibig sa kanya.'

1 Cor 2:6-9
Sabado ng Ika-13 na Linggo.
Sabado bago ang Pag-aangat

Unang Liham kay Corinto, pagbasa 127

Mga kapatid, walang mata na nakakita, walang taingang nakarinig, at walang isip ng tao ang nakaisip kung ano ang inihanda ng Diyos para sa mga umiibig sa Kanya. Ngunit ipinahayag ito ng Diyos sa atin sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu; sapagkat sinisiyasat ng Espiritu ang lahat ng bagay, pati na ang mga kalaliman ng Diyos. Sapagkat sino sa mga tao ang nakakaalam ng nasa loob ng tao, maliban sa espiritu ng tao na nasa loob niya? Sa parehong paraan, walang sinuman ang nakakaalam ng mga bagay ng Diyos maliban sa Espiritu ng Diyos. Ngunit hindi namin tinanggap ang espiritu ng sanlibang ito, kundi ang Espiritu na mula sa Diyos, upang malaman namin ang mga bagay na ipinagkaloob sa amin ng Diyos; at ipinapahayag namin ang mga ito hindi sa pamamagitan ng mga salitang itinuro ng karunungan pantao, kundi sa pamamagitan ng mga salitang itinuro ng Banal na Espiritu, na pinagbubuklod ang mga espiritwal na katotohanan sa mga espiritwal na katotohanan. Ang taong natural ay hindi tumatanggap sa mga bagay na mula sa Espiritu ng Diyos, sapagkat itinuturing niya itong kamangmangan; at hindi niya ito mauunawaan, dahil ang mga bagay na ito ay kailangang suriin sa pamamagitan ng espiritu. Ngunit ang taong espirituwal ay humuhusga sa lahat ng bagay, samantalang wala namang makakahusga sa kaniya. Sapagkat sino ba ang nakapabatid sa isip ng Panginoon, upang siya'y makapaghusga sa kaniya? Ngunit taglay namin ang isip ni Cristo. At hindi ko kayo napananalitain, mga kapatid, na parang sa mga taong espirituwal, kundi na parang sa mga taong laman, na parang mga sanggol sa Cristo. Pinakain ko kayo ng gatas, hindi ng matigas na pagkain, sapagkat hindi pa kayo handa para rito, at sa katunayan, hindi pa rin kayo handa, dahil kayo pa rin ay mga taong laman. Sapagkat kung may selos, pagtatalo, at pagkakabahagi sa inyo, hindi ba kayo makaraniwan? At hindi ba kayo kumikilos ayon sa kaugalian ng tao? Sapagkat kapag sinasabi ng isa, 'Ako'y kay Pablo,' at ng isa naman, 'Ako'y kay Apolos,' hindi ba kayo makaraniwan? Sino si Pablo? Sino si Apolos? Sila'y mga lingkod lamang na sa pamamagitan nila kayo naniwala, at iyon ay ayon lamang sa ipinagkaloob ng Panginoon sa bawat isa. Ako ang nagtanim, si Apolos ang nagdidilig, ngunit ang Diyos ang nagbigay ng paglago; kaya't ang nagtanim at ang nagdidilig ay wala nang ibang halaga, kundi ang Diyos na nagbibigay ng paglago. Ang nagtanim at ang nagdidilig ay iisa; gayunpaman, ang bawat isa ay makakatanggap ng sariling gantimpala ayon sa kanyang sariling pagsisikap.

1 Cor 2:9-16; 3:1-8
Miyerkules ng Ika-anim na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 128

Mga kapatid, mga katuwang tayo sa pakikipag-obra sa Diyos; kayo ang bukid ng Diyos, ang gusali ng Diyos. Sa biyayang ipinagkaloob sa akin ng Diyos, gaya ng isang bihasang arkitekto, inilatag ko ang pundasyon, at ang iba naman ay nagtatayo sa ibabaw nito; subalit ang bawat isa ay dapat mag-ingat sa paraan ng kanyang pagtatayo. Sapagkat walang sinuman ang makalalagay ng ibang pundasyon kundi ang nasa ibabaw na, na siyang si Jesucristo. Kung sino man ang magtayo sa pundasyong ito gamit ang ginto, pilak, mamahaling bato, kahoy, dayami o tuyong damo, malalantad

ang gawa ng bawat isa; sapagkat ilalantad ito ng araw, at susubukin ng apoy ang gawa ng bawat isa upang malaman kung anong uri ito. Kung ang gawa ng sinuman na itinayo niya ay manatili, makakatanggap siya ng gantimpala. Ngunit kung ang gawa ng sinuman ay masunog, magkakaroon siya ng pagkalugi; siya man ay maliligtas, ngunit parang sa pamamagitan ng apoy. Hindi ba ninyo alam na kayo ang templo ng Diyos, at ang Espiritu ng Diyos ay nananahan sa inyo? Kung sinuman ang sumira sa templo ng Diyos, sisirain siya ng Diyos; sapagkat ang templo ng Diyos ay banal, at kayo ang templong iyon.

1 Cor 3:9–17
Linggo 9 ng Setyembre

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 129

Mga kapatid, huwag linlangin ng sinuman ang kaniyang sarili. Kung ang sinuman sa inyo ay nag-iisip na siya ay pantas sa panahong ito, maging siya'y hangal, upang siya'y maging pantas. Sapagkat ang karunungan ng sanlibang ito ay kabaliwan sa paningin ng Diyos, gaya ng nasusulat: 'Nahuhuli Niya ang matatalino sa kanilang sariling katusuhan.' At muli: 'Alam ng Panginoon ang mga kaisipan ng matatalino, na mga walang kabuluhan.' Kaya huwag manghamon ang sinuman sa mga tao, sapagkat ang lahat ng bagay ay sa inyo: si Pablo man, o si Apolos, o si Cefas, o ang sanlibutan, o ang buhay, o ang kamatayan, o ang kasalukuyan, o ang hinaharap—ang lahat ay sa inyo; at kayo naman ay kay Cristo, at si Cristo ay sa Diyos.

1 Cor 3:18–23
Huwebes ng Ika-anim na Linggo

Unang Liham kay mga taga-Corinto, simula 130A

Mga kapatid, dapat ninyong ituring kaming mga lingkod ni Cristo at mga katiwala ng mga hiwaga ng Diyos. Ngayon, hinihingi sa mga katiwala na ang bawat isa ay matagpuang tapat. Kaunti lamang ang pakialam ko kung ano ang iniisip ninyo tungkol sa akin, o kung ano ang iniisip ng iba; hindi ko nga hinuhusgahan ang aking sarili. Sapagkat kahit hindi ako may kamalayan ng anumang kasalanan laban sa akin, hindi ako dahil dito napatutunayang matuwid; ang Panginoon ang humuhusga sa akin. Kaya huwag kayong humatol bago ang takdang panahon, hanggang sa dumating ang Panginoon, na siyang magpapahayag ng mga bagay na nakatago sa kadiliman at magbubunyag ng mga layunin ng puso; at noon ay makakatanggap ang bawat isa ng papuri mula sa Diyos.

1 Cor 4:1–5
Sabado ng Ika-14 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 130B

Mga kapatid, huwag kayong humatol sa anumang bagay bago ang takdang panahon, hanggang sa dumating ang Panginoon, na siyang magpapahayag ng mga lihim na nakatago sa kadiliman at magbubunyag ng mga layunin ng puso; at noon ay makakatanggap ang bawat isa ng papuri mula sa Diyos. Ito, mga kapatid, ay inilapat ko sa aking sarili at kay Apolos dahil sa inyo, upang kayo'y matuto sa amin na huwag lumampas sa mga bagay na isinulat, at huwag magmalaki laban sa isa't isa. Sapagkat sino ang nagtangi sa inyo? Ano ang mayroon kayo na hindi ninyo tinanggap? At kung tinanggap nga ninyo ito, bakit kayo mayabang na parang hindi ninyo ito tinanggap? Napuno na kayo, naging mayaman na kayo, nagsimulang maghari nang wala kami. Naku, sana nga ay tunay kayong naghahari, upang kami naman ay makapaghari kasama ninyo!

1 Cor. 4:5–8
Biyernes ng Ika-anim na Linggo

Unang Liham kay mga taga-Corinto, simula 131

Mga kapatid, ipinag-utos ng Diyos na kami, ang huli sa mga apostol, ay parang hinatulan ng kamatayan, sapagkat kami ay naging palabas sa mundo, sa mga anghel at sa mga tao. Kami ay mga hangal para kay Cristo, ngunit kayo ay matatalino kay Cristo; kami ay mahina, ngunit kayo ay

malalakas; kayo ay nasa kaluwalhatian, ngunit kami ay nasa kahihyan. Hanggang sa araw na ito ay nagugutom at nauuhaw kami, kami ay nakasuot ng punit-punit, kami ay binubugbog, at kami ay naglilibot-libot; kami ay nagsusumikap, na gumagawa sa pamamagitan ng aming sariling mga kamay. Kapag kami ay inaalipusta, kami ay bumabati; kapag kami ay pinag-uusig, kami ay nagtititiis; kapag kami ay pinamamatutuan, kami ay nananalangin; kami ay itinuturing na basura ng mundo, na alikabok, tinatapakan ng lahat hanggang sa araw na ito. Hindi ko ito isinusulat upang kayo'y ipahiya, kundi upang kayo'y paalalahanan bilang aking mga minamahal na anak. Sapagkat bagaman may libu-libo kayong mga tagapagturo sa Cristo, hindi kayo marami na mga ama; sapagkat ako ang naging ama ninyo sa Cristo Jesus sa pamamagitan ng ebanghelyo. Kaya't hinihikayat ko kayo: tularan ninyo ako, gaya ng pagtularan ko naman kay Cristo.

1 Cor 4:9–16
Linggo 10.
Sa mga Apostol

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 132

Mga kapatid, ipinadala ko sa inyo si Timoteo, ang aking minamahal at tapat na anak sa Panginoon, na magpapaalala sa inyo ng aking mga daan kay Cristo, gaya ng aking itinuturo sa bawat iglesia saan man. Dahil hindi ako naparito sa inyo, ang ilan sa inyo ay nagmalaki; subalit parating ako sa inyo, kung ang Panginoon ay may-sang-ayon, at susubukin ko hindi ang mga salita ng mga mayabang, kundi ang kanilang kapangyarihan; sapagkat ang Kaharian ng Diyos ay hindi sa salita kundi sa kapangyarihan. Ano ang gusto ninyo? Parating ba ako sa inyo na may tungkod, o sa pag-ibig at sa diwang may kababaang-loob? May mapagkakatiwalaang ulat na may pakikiapid sa inyo, at isang uri ng pakikiapid na hindi nga naririnig sa mga Hentil—na ang isang lalaki ay may asawa ng kanyang ama sa halip na ang sa kanyang sarili. At kayo'y mayabang, sa halip na magluksa, upang ang gumawa ng ganoong bagay ay matanggal sa gitna ninyo. At ako, bagaman wala ako sa inyo nang katawan ngunit kasama sa espiritu, ay nagpasiya na—na para bang naroroon ako sa inyo—na ang taong gumawa nito ay ipagkatiwala sa Satanas sa inyong kapisanan, sa pangalan ng ating Panginoong Jesucristo, ayon sa pagkakaisa ng aking espiritu, sa kapangyarihan ng ating Panginoong Jesucristo, upang ang kaniyang katawan ay mapahamak, ngunit ang kaniyang espiritu ay maligtas sa araw ng ating Panginoong Jesucristo.

1 Cor 4:17–5:5
Sabado ng Ikalabing-limang Linggo

Unang Liham kay mga taga-Corinto, simula 133, 206

Mga kapatid, ang kaunting lebadura ay nagpapalabula sa buong masa. Kaya, linisin ninyo ang lumang lebadura, upang kayo'y maging bagong masa, sapagkat kayo'y walang lebadura; sapagkat ang ating Paskwa, si Cristo, ay inihain na bilang hain para sa atin. Kaya't magdiwang tayo, hindi na may lumang lebadura, ni sa lebadura ng kasamaan at karok, kundi sa walang-lebadura na tinapay ng katapatan at katotohanan. Tinubos tayo ni Cristo mula sa sumpa ng Kautusan sa pamamagitan ng pagiging sumpa para sa atin (sapagkat nasusulat: 'Sinassumpa ang sinumang nakabitin sa isang puno'), upang ang pagpapala ni Abraham ay dumating sa mga Hentil sa pamamagitan ni Cristo Jesus, upang matanggap natin ang ipinangakong Espiritu sa pamamagitan ng pananampalataya.

1 Cor 5:6b–8; Gal 3:13–14
Biyernes Santo, sa Matins

Unang Liham kay mga taga-Corinto, simula sa talata 134

Mga kapatid, isinulat ko sa inyo sa aking liham na huwag makisalamuha sa mga taong malalaswa; hindi, ibig sabihin, sa mga malalaswa sa sanlibang ito, o sa mga sakim, o sa mga nangingikil, o sa mga sumasamba sa dios-diosan, sapagkat kung gayon, kailangan ninyong lisanin ang sanlibang ito. Ngunit isinulat ko sa inyo na huwag makisalamuha sa sinumang, habang tinatawag ang sarili niyang kapatid, ay nananatiling isang mangangalunya, o isang mandaraya, o isang sumasamba sa dios-

diosan, o isang mapanyirang-puri, o isang lasing, o isang nanghihiram na may usura; sa ganoong tao, huwag ninyong kakainin man lang. Sapagkat ano ang pakialam ko sa paghatol sa mga nasa labas ng iglesia? Hindi ba kayo ang humahatol sa mga nasa loob? Huhusgahan ng Diyos ang mga nasa labas. Kaya, paalisin ninyo sa gitna ninyo ang masasamang tao. Paano'y nangangahas ang sinuman sa inyo, kapag may pagtatalo sa kapwa, na magdala ng kaso sa harap ng mga hindi mananampalataya sa halip na sa harap ng mga banal? Hindi ba ninyo alam na huhusgahan natin ang mga anghel? At kung huhusgahan natin ang mga anghel, hindi pa ba natin kayang husgahan ang mga bagay na pangkaraniwan? Hindi ba ninyo alam na tayo ang hahatol sa mga anghel? Kung gayon, hindi pa ba ninyo kayang husgahan ang mga bagay ng buhay na ito? Sa inyong kahihiyang sinasabi ko ito: wala ba kahit isang matalino sa inyo na makapaghukom sa pagtatalo ng magkapatid? Ngunit ang isang kapatid ay nagsasampa ng kaso laban sa kapatid, at sa harap pa ng mga hindi mananampalataya. Isang malaking kahihiyang na nga para sa inyo na may mga demanda kayo sa pagitan ninyo. Hindi ba mas mabuti pang magtiis kayo na kayo'y nilalapastangan? Hindi ba mas mabuti pang magtiis kayo ng kahirapan? Ngunit kayo mismo ang nananakit at nananamsam sa iba, at sa inyong sariling mga kapatid pa. O hindi ba ninyo alam na ang mga malisyoso ay hindi magmamana ng Kaharian ng Diyos? Huwag kayong manlinlang: ni ang mga malalaswa, ni ang mga mapag-idolo, ni ang mga mangingikil, ni ang mga lalaking nakikipagtalik sa kapwa lalaki, ni ang mga magnanakaw, ni ang mga sakim, ni ang mga lasing, ni ang mga mapanyirang-puri, ni ang mga mandaraya ang magmamana ng Kaharian ng Diyos. At ganoon ang ilan sa inyo; ngunit kayo'y nahugasan, kayo'y nalinis, kayo'y napatunayan na matuwid sa pangalan ng ating Panginoong Jesucristo at sa pamamagitan ng Espiritu ng ating Dios.

1 Cor 5:9-6:11

Lunes ng Ika-pitong Linggo

Unang Liham kay Corinto, simula 135

Mga kapatid, lahat ng bagay ay nararapat sa akin, ngunit hindi lahat ay kapaki-pakinabang; lahat ng bagay ay nararapat sa akin, ngunit hindi ako magpapasakop sa anumang bagay. Ang pagkain ay para sa tiyan, at ang tiyan para sa pagkain; ngunit wawasakin ng Diyos ang pareho. Ngunit ang katawan ay hindi para sa pakikipagtalik, kundi para sa Panginoon, at ang Panginoon para sa katawan. Pinagbuhay na mag-uli ng Diyos ang Panginoon mula sa mga patay, at tayo rin ay kanyang papagbuhayin sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan. Hindi ba ninyo alam na ang inyong mga katawan ay mga miyembro ni Cristo? Kukunin ko ba ang mga miyembro ni Cristo at gagawing miyembro ng isang patutot? Malayo sa akin iyan! O hindi ninyo ba alam na ang sinumang nakikipag-isa sa isang patutot ay nagiging isang katawan sa kaniya? Sapagkat nasusulat, 'Ang dalawa ay magiging isang laman.' Ngunit ang sinumang nakikipag-isa sa Panginoon ay isang espiritu sa Panginoon. Takasan ninyo ang pakikipag-ugnayang sekswal; ang bawat ibang kasalanan na ginagawa ng tao ay nasa labas ng katawan, ngunit ang taong pakikipag-ugnayang sekswal ay nagkakasala laban sa kaniyang sariling katawan. Hindi mo ba alam na ang inyong katawan ay templo ng Banal na Espiritu na nananahan sa inyo, na inyong tinanggap mula sa Diyos, at hindi kayo pag-aari ng inyong sarili? Sapagkat kayo'y binili sa isang halaga. Kaya't luwalhatiin ninyo ang Diyos sa inyong katawan at sa inyong espiritu, na pag-aari ng Diyos.

1 Cor 6:12-20

Linggo 34, tungkol sa Anak na Ligaw

1 Corinto, talata 136

Mga kapatid, luwalhatiin ninyo ang Diyos sa inyong mga katawan at sa inyong mga espiritu, na pag-aari ng Diyos. Ngayon, tungkol sa mga bagay na isinulat ninyo sa akin: mabuti para sa isang lalaki na huwag humipo ng babae. Ngunit upang maiwasan ang pakikipagtalik sa labas ng kasal, hayaan ang bawat lalaki na magkaroon ng sariling asawang babae, at ang bawat babae na magkaroon ng sariling asawang lalaki. Tuparin ng asawang lalaki ang kanyang tungkulin sa kanyang asawa, at gayon din ng asawang babae sa kanyang asawa. Ang babae ay wala nang kapangyarihan sa kaniyang sariling katawan, kundi ang kaniyang asawa; gayon din naman ang lalaki ay wala nang kapangyarihan

sa kaniyang sariling katawan, kundi ang babae. Huwag ninyong pagkaitan ng katawan ang isa't isa, maliban kung magkasundo kayong pansamantala upang maglaan ng panahon sa pag-aayuno at panalangin; at pagkatapos ay magsama kayong muli, upang hindi kayo tuksuhin ni Satanas dahil sa inyong kakulangan sa pagpipigil sa sarili. Gayunpaman, sinasabi ko ito bilang isang pahintulot, hindi bilang isang utos. Sapagkat nais kong ang lahat ng tao ay maging gaya ko; ngunit ang bawat isa ay may kanya-kanyang kaloob mula sa Diyos, ang isa sa ganitong paraan, ang isa naman sa ganoong paraan. Sa mga hindi kasal at sa mga biyuda ay sinasabi ko: mabuti para sa kanila na manatili gaya ko. Ngunit kung hindi nila mapigilan ang kanilang sarili, magpakasal na sila; sapagkat mas mabuting mag-asawa kaysa magliliyab sa pagnanasa. Tungkol naman sa mga may-asawa, hindi ako ang nag-uutos, kundi ang Panginoon: ang isang babae ay hindi dapat makipaghiwalay sa kanyang asawa – ngunit kung siya ay makipaghiwalay, manatili siyang walang-asawa o makipag-ayos sa kanyang asawa – at ang isang lalaki ay hindi dapat maghiwalay sa kanyang asawa. Sa iba pa naman, sinasabi ko ito—hindi utos ng Panginoon: kung ang sinumang kapatid ay may asawang hindi mananampalataya, at ito'y payag na manirahan kasama niya, hindi niya dapat hiwain.

1 Cor 6:20b–7:12

Martes ng Ika-pitong Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 137

Mga kapatid, kung ang sinumang kapatid ay may asawang hindi mananampalataya, at siya ay payag na manirahan kasama niya, hindi niya dapat siyang diborsyuhin; at ang asawang may hindi mananampalatayang asawa, at siya ay payag na manirahan kasama niya, hindi niya dapat siyang diborsyuhin. Sapagkat ang hindi mananampalatayang asawa ay pinapabanal ng mananampalatayang asawa, at ang hindi mananampalatayang asawa ay pinapabanal ng mananampalatayang asawa. Kung hindi, magiging maruruming anak ang inyo, ngunit ngayon ay banal na sila. Ngunit kung ang hindi mananampalataya ay nagnanais na makipaghiwalay, hayaang gawin niya iyon; sa ganitong mga kaso, ang kapatid na lalaki o babae ay hindi napipilitan; sapagkat tinawag tayo ng Panginoon sa kapayapaan. Paano mo malalaman, babae, kung ililigtas mo ang iyong asawang lalaki? O ikaw, asawang lalaki, paano mo malalaman kung ililigtas mo ang iyong asawang babae? Manatili ang bawat tao sa kalagayan na inilagay siya ng Diyos, at sa tawag na tinawag siya ng Panginoon. Ito ang aking utos sa lahat ng mga iglesia. Kung ang sinuman ay tinawag na siya'y napakutol, huwag niyang itago; kung ang sinuman ay tinawag na siya'y hindi napakutol, huwag siyang pakutulan. Ang pagkapakutol ay wala, at ang hindi pagkapakutol ay wala; ang mahalaga ay ang pagtupad sa mga utos ng Diyos. Manatili ang bawat isa sa tawag na tinawag siya. Kung tinawag ka bilang alipin, huwag kang maligalig; ngunit kung maaari kang maging malaya, samantalahin mo ito. Sapagkat ang alipin na tinawag sa Panginoon ay malaya ng Panginoon; gayundin naman, ang malaya na tinawag ay alipin ni Cristo. Binuksan kayo sa isang halaga; huwag kayong maging alipin ng mga tao. Mga kapatid, anuman ang inyong tawag, manatili kayo sa kalagayang iyon sa harap ng Diyos.

1 Cor 7:12b–24

Miyerkules ng Ika-pitong Linggo

Unang Liham kay Corinto, simula sa talata 138

Mga kapatid, anuman ang kalagayan ng sinuman nang siya'y matawag, manatili siya sa kalagayang iyon sa harap ng Diyos. Tungkol sa pagkabirhen, wala akong utos mula sa Panginoon, ngunit ibinibigay ko ang aking opinyon bilang isang taong sa biyaya ng Panginoon ay pinagkalooban ng pribilehiyo na maging tapat sa Kanya. Dahil sa kasalukuyang kagipitan, iniisip kong mabuti para sa isang tao na manatili sa kinaroroonan niya. May asawa ka na ba? Huwag kang maghiwalay. Wala ka pa bang asawa? Huwag kang maghanap ng asawa. Gayunpaman, kung mag-aasawa ka, hindi ka magkakasala; at kung ang dalaga ay mag-aasawa, hindi siya magkakasala. Ngunit magkakaroon ng mga kapighatian sa laman ang mga taong iyon; at kahabag-habag ko kayo. Sinasabi ko sa inyo, mga kapatid: ang panahon ay maikli na, kaya ang may asawa ay parang walang asawa; at ang nagluluksa,

parang hindi nagluluksa; at ang nagagalak, parang hindi nagagalak; at ang bumibili, parang hindi nakakakuha; at ang gumagamit ng sanlibutang ito, parang hindi gumagamit; sapagkat ang anyo ng sanlibutang ito ay naglalaho. At nais kong kayo'y maging walang pagkabahala. Ang binata ay nag-aalala sa mga bagay ng Panginoon, kung paano niya mapaluluguran ang Panginoon; ngunit ang lalaking may-asawa ay nag-aalala sa mga bagay ng sanlibutan, kung paano niya mapaluluguran ang kanyang asawa. May kaibahan sa pagitan ng babaeng may-asawa at babaeng hindi pa ikinasal: ang babaeng hindi pa ikinasal ay nag-aalala sa mga bagay ng Panginoon, kung paano niya mapaluluguran ang Panginoon, upang siya ay maging banal sa katawan at espiritu; ngunit ang babaeng may-asawa ay nag-aalala sa mga bagay ng sanlibutan, kung paano niya mapaluluguran ang kanyang asawa. Sinasabi ko ito para sa inyong kabutihan, hindi upang magpataw ng pabigat sa inyo, kundi upang makapaglingkod kayo sa Panginoon nang marapat at walang patid, nang walang sagabal.

1 Cor 7:24–35
Huwebes ng Ika-pitong Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula sa talata 139

Mga kapatid, sinasabi ko ito para sa inyong kabutihan, hindi upang ilagay kayo sa anumang pabigat, kundi upang makapaglingkod kayo sa Panginoon nang maayos at buong pansin. Kung may iniisip na hindi angkop na manatiling dalaga ang kanyang anak na babae kapag umabot na sa edad na maaaring mag-asawa, gawin niya ang kanyang nais; hindi siya magkakasala; magpakasal na lang ang mga ganoong tao. Ngunit ang sinumang matatag ang loob, at hindi pinipilit ng pangangailangan kundi may kalayaan na pumili, at nagpasiya sa kanyang puso na panatilihing hindi ikakasal ang kanyang anak na babae, ay gumagawa ng mabuti. Kaya naman, ang nagpapakasal sa kanyang anak na babae ay gumagawa ng mabuti; ngunit ang hindi nagpapakasal ay gumagawa ng mas mabuti. Ang isang babae ay nakatali sa batas habang buhay ang kanyang asawa; ngunit kung mamatay ang kanyang asawa, malaya siyang magpakasal sa ninuman ang kanyang nais, basta't sa Panginoon. Ngunit mas mapalad siya kung mananatili siya sa kanyang kalagayan, ayon sa aking payo; at naniniwala ako na ako rin ay may Espiritu ng Diyos. Tungkol sa pagkain na inihain sa mga diyus-diyosan, may kaalaman tayo, sapagkat tayong lahat ay may kaalaman; ngunit ang kaalaman ay nagpapalalo, samantalang ang pag-ibig ay nagpapatatag. Ang sinumang nag-iisip na siya ay may alam ay hindi pa alam kung paano dapat niyang malaman. Ngunit sa mga umiibig sa Diyos, ipinagkakaloob ng Diyos ang kaalaman. Kaya, tungkol sa pagkain ng pagkaing inihain sa mga diyus-diyosan, alam natin na ang diyus-diyosan ay wala namang kabuluhan sa sanlibutan, at na isang Diyos lamang ang mayroon. Sapagkat bagaman may tinatawag na mga diyos, sa langit man o sa lupa—sapagkat talagang may maraming 'diyos' at maraming 'panginoon'—para sa atin ay isang Diyos, ang Ama, na mula sa Kaniya ang lahat ng bagay, at para sa Kaniya tayo nabubuhay; at isang Panginoon, si Jesucristo, na sa pamamagitan Niya ang lahat ng bagay, at sa pamamagitan Niya tayo nabubuhay. Ngunit hindi lahat ay may ganitong kaalaman: ang ilan, hanggang ngayon, dahil sa budhing kumikilala sa mga diyus-diyosan, ay kumakain ng inihain sa mga diyus-diyosan na parang isang sakripisyo ng idolatriya, at ang kanilang budhi, na mahina, ay nadudumihan.

1 Cor 7:35–8:7
Biyernes ng Ika-pitong Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula sa talata 140

Mga kapatid, ang pagkain ay hindi tayo pinapalapit sa Diyos: sapagkat kumain man tayo o hindi, wala tayong pakinabang; kung hindi tayo kumain, wala rin tayong nawawala. Ingat nga kayo, baka ang kalayaang ito ninyo ay maging pakikuwala sa mga mahihinang loob. Sapagkat kung may makakita sa inyo na may kaalaman, na nakaupo sa hapag-kainan sa loob ng templo, hindi kaya't ang kanyang mahihinang konsiyensya ay mahihikayat na kumain din ng pagkaing inihain sa mga diyus-diyosan? At dahil sa iyong kaalaman, ang isang mahinang kapatid—na para kaniya namatay si Cristo—ay mapapahamak. At sa pagkasala ninyo sa ganitong paraan laban sa inyong mga kapatid at sa pagsugat sa kanilang mahihinang budhi, kayo'y nagkakasala laban kay Cristo. Kaya, kung ang

pagkain ay nagiging sangkan ng pagkatisod ng aking kapatid, hindi na ako kailanman kakain ng karne, upang hindi ko siya mapasubsob. Hindi ba ako isang apostol? Hindi ba ako malaya? Hindi ba't nakita ko si Jesucristo na ating Panginoon? Hindi ba kayo ang aking gawa sa Panginoon? Kung hindi ako apostol sa iba, ako man ay apostol sa inyo; sapagkat kayo ang patotoo ng aking pagka-apostol sa Panginoon.

1 Cor 8:8–9:2
Linggo 35, Linggo ng Pag-aayuno sa Kamais

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 141

Mga kapatid, kayo ang patunay ng aking pagka-apostol sa Panginoon. Ito ang aking pagtatanggol laban sa mga kumokondena sa akin. Wala ba kaming karapatang kumain at uminom? Wala ba kaming karapatang magdala ng kapatid na babae bilang asawa, gaya ng ibang mga apostol at ng mga kapatid ng Panginoon at ni Cefas? O ako lang ba at si Bernabe na walang karapatang huwag magtrabaho? May sundalong naglilingkod na gumagastos para sa sarili ba? Sino ang nagtanim ng ubasan na hindi kumakain ng bunga nito? Sino ang nag-aalaga ng kawan na hindi umiinom ng gatas ng kawan? Nagsasalita ba ako ayon lamang sa pananaw ng tao? Hindi ba sinasabi rin ng Kautusan ang ganoon? Sapagkat nasusulat sa Kautusan ni Moises: 'Huwag mong takpan ang bunganga ng baka habang dinudurog nito ang butil.' Nangangamba ba ang Diyos para sa mga baka? O masasabi nga ba ito para sa ikabubuti natin? Oo, isinulat nga ito para sa atin; sapagkat ang naghuhukay ay dapat maghukay nang may pag-asa, at ang nagbubunot ay dapat magbunot nang may pag-asa na makatanggap ng kaniyang bahagi. Kung kami ay nagtanim ng mga espiritwal na bagay sa inyo, sobra na ba kung kami ay mag-aani ng mga materyal na bagay mula sa inyo? Kung ang iba ay may karapatan sa inyo, hindi ba't lalo pa kami? Ngunit hindi namin ginamit ang karapatang ito, kundi tinitiiis namin ang lahat ng bagay upang hindi maglagay ng anumang sagabal sa ebanghelyo ni Cristo.

1 Corinto 9:2b–12
Linggo 11

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 142

Mga kapatid, hindi ba ninyo alam na ang mga naglilingkod sa santuwaryo ay kumukuha ng kanilang kabuhayan mula sa santuwaryo? At ang mga naglilingkod sa altar ay nakikibahagi sa mga handog mula sa altar? Kaya inutusan ng Panginoon na ang mga nangangaral ng Ebanghelyo ay kumabuhayan mula sa Ebanghelyo. Ngunit hindi ko ginamit ang alinman sa mga karapatang ito. At hindi ko rin ito isinulat upang maging ganoon para sa akin. Sapagkat mas mabuti pang mamatay ako kaysa sirain ng sinuman ang aking ipinagmamalaki. Sapagkat kung ipinangangaral ko ang Ebanghelyo, wala akong ipinagmamalaki, dahil tungkulin itong ipinagkatiwala sa akin; at kahabag-habag ako kung hindi ko ipangangaral ang Ebanghelyo! Sapagkat kung ginagawa ko ito nang kusang-loob, may gantimpala ako; ngunit kung hindi naman nang kusang-loob, isinasagawa ko pa rin ang ministryong ipinagkatiwala sa akin. Ano nga ba ang gantimpala ko? Na, habang ipinangangaral ko ang Ebanghelyo, ipahayag ko si Cristo nang walang bayad, at hindi ko ginagamit ang aking karapatan sa pangangaral ng Ebanghelyo.

1 Cor 9:13–18
Lunes ng Ika-walong Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 143A

Mga kapatid, bagaman malaya ako sa lahat, inilagay ko ang aking sarili sa ilalim ng lahat, upang makahikayat ako ng mas marami: sa mga Hudyo, naging parang Hudyo ako, upang akitin ang mga Hudyo; sa mga nasa ilalim ng Kautusan ay naging gaya ng nasa ilalim ng Kautusan ako, upang akitin ang mga nasa ilalim ng Kautusan; sa mga wala sa ilalim ng Kautusan ay naging gaya ng wala sa ilalim ng Kautusan ako—hindi na ako nasa labas ng Kautusan ng Diyos, kundi nasa ilalim ng Kautusan ni Cristo—upang akitin ang mga wala sa ilalim ng Kautusan; sa mga mahihina ay naging mahina ako, upang akitin ang mga mahihina. Sa lahat, ako'y naging lahat ng bagay, upang mailigtas

ko man lang ang ilan. Ginagawa ko ito alang-alang sa Ebanghelyo, upang makibahagi ako sa mga biyaya nito. Hindi mo ba alam na sa isang karera, tumatakbo ang lahat ng mananakbo, ngunit isa lamang ang tumatanggap ng gantimpala? Kaya tumakbo ka sa paraang makapanalo ka. Ang lahat ng atleta ay nagpipigil sa sarili sa lahat ng bagay: ginagawa nila ito upang makamit ang isang bulok na korona, ngunit tayo ay isang hindi bulok na korona. Kaya naman hindi ako tumatakbo nang walang layunin; hindi ako nakikipagsuntukan na parang sumasuntok sa hangin; kundi pinipilitan ko ang aking katawan at pinapasunod ko ito, baka, matapos kong mangaral sa iba, ako mismo ay hindi maging karapat-dapat.

1 Cor 9:19–27
Bisperas ng Epipanya (Lunes–Biyernes)

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 143B

Mga kapatid, bagaman malaya ako sa lahat, pinagsilbihan ko ang lahat, upang mas makahikayat ako sa marami: sa mga nasa ilalim ng Kautusan, naging parang nasa ilalim ng Kautusan ako, upang akitin ang mga nasa ilalim ng Kautusan; sa mga nasa ilalim ng Kautusan ay naging gaya ng nasa ilalim ng Kautusan ako, upang aking mapanalunan ang mga nasa ilalim ng Kautusan; sa mga wala sa ilalim ng Kautusan ay naging gaya ng wala sa ilalim ng Kautusan ako—hindi na ako wala sa ilalim ng Kautusan ng Diyos, kundi nasa ilalim ng Kautusan ni Cristo—upang aking mapanalunan ang mga wala sa ilalim ng Kautusan; sa mga mahihina ay naging mahina ako, upang aking mapanalunan ang mga mahihina. Sa lahat, ako'y naging lahat ng bagay, upang mailigtas ko man lang ang ilan. Ginagawa ko ito alang-alang sa Ebanghelyo, upang makibahagi ako sa mga biyaya nito. Hindi mo ba alam na sa isang karera, tumatakbo ang lahat ng mananakbo, ngunit iisa lamang ang tumatanggap ng gantimpala? Kaya tumakbo ka sa paraang makapanalo ka. Ang lahat ng atleta ay nagpipigil sa sarili sa lahat ng bagay: ginagawa nila ito upang makamit ang isang bulok na korona, ngunit tayo ay isang di-bulok na korona. Kaya naman hindi ako tumatakbo nang walang patutunguhan, ni nakikipagsuntukan na parang sumasuntok sa hangin; kundi pinapahirapan ko ang aking katawan at pinapasunod ko ito, baka sa aking pagpapangaral sa iba, ako mismo ay hindi maging karapat-dapat. Ayaw kong iwanan kayong walang kaalaman, mga kapatid, na ang ating mga ninuno ay nasa ilalim ng ulap, at lahat sila ay lumusot sa dagat; at lahat sila ay nabinyagan kay Moises sa ulap at sa dagat; at lahat sila ay kumain ng parehong espirituwal na pagkain; at lahat sila ay uminom ng parehong espirituwal na inumin: sapagkat uminom sila mula sa espirituwal na bato na sumusunod sa kanila; at ang batong iyon ay si Cristo.

1 Cor 9:19–10:4
Bisperas ng Epipanya (Sabado, Linggo)

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 143B

Mga kapatid, ayaw kong pabayaang kayong mangmang na ang ating mga ninuno ay nasa ilalim ng ulap, at lahat sila'y lumusot sa dagat; at lahat sila'y nabinyagan kay Moises sa ulap at sa dagat; at lahat sila'y kumain ng iisang espirituwal na pagkain; at lahat sila'y uminom ng iisang espirituwal na inumin: sapagkat uminom sila mula sa espirituwal na bato na sumusunod sa kanila; at ang batong iyon ay si Cristo.

1 Cor 10:1–4
Ang Dakilang Pagkakonsagra ng Tubig

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 144

Mga kapatid, hindi nagustuhan ng Diyos ang karamihan sa ating mga ninuno, sapagkat sila'y nabuwal sa ilang. Ngayon, ang mga bagay na ito ay nangyari bilang mga halimbawa para sa atin, upang huwag tayong magnasa sa masasamang bagay, gaya ng ginawa nila. At huwag kayong maging mapag-idolo, gaya ng ginawa ng ilan sa kanila, na tungkol sa kanila'y nasusulat: 'Nangupo ang bayan upang kumain at uminom, at tumindig upang maglibang.' Huwag tayong mangalunya, gaya ng ginawa ng ilan sa kanila, at dalawampu't tatlong libo sa kanila ang nasawi sa isang araw lamang. Huwag

nating subukan ang Panginoon, gaya ng ginawa ng ilan sa kanila, at sila'y pinatay ng mga ahas. Huwag kayong magreklamo, gaya ng ginawa ng ilan sa kanila, at sila'y pinatay ng Tagapahamak. Ang lahat ng ito'y nangyari sa kanila bilang mga halimbawa, at isinulat bilang babala para sa atin, na nabubuhay sa mga huling araw na ito. Kaya't ang sa palagay niya'y nakatayo siya nang matatag, mag-ingat siya na baka siya'y mahulog.

1 Cor 10:5–12
Martes, Linggo 8

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 145

Mga kapatid, ang sinumang nag-iisip na siya ay matatag ay dapat mag-ingat upang hindi mahulog. Ang tukso na inyong hinaharap ay hindi naiiba sa hinarap ng iba; at ang Diyos ay tapat, at hindi Niya kayo papabayaan na matukso nang higit sa inyong makakaya, kundi kasama ng tukso ay maghahain din Siya ng paraan upang makalabas, upang kayo ay makapagtitiis. Kaya nga, mga minamahal ko, takasan ninyo ang idolatriya. Sinasalita ko sa inyo bilang mga taong may matatag na pag-iisip; husgahan ninyo para sa inyong sarili ang sinasabi ko. Hindi ba ang kopa ng pagpapala na ating pinagpapala ay pakikibahagi sa Dugo ni Cristo? Hindi ba ang tinapay na ating pinagkakasira ay pakikibahagi sa Katawan ni Cristo? Isang tinapay lamang, at bagaman tayo'y marami, isang katawan tayo; sapagkat tayong lahat ay nakikibahagi sa isang tinapay. Isipin ninyo ang Israel ayon sa laman: hindi ba ang mga kumakain ng mga hain ay nakikibahagi sa dambana? Ano, kung gayon, ang sinasabi ko? Na ang isang diyus-diyosan ay anumang bagay, o na ang hain na inihain sa diyus-diyosan ay may anumang kahulugan? Hindi, kundi na kapag ang mga Hentil ay naghahain ng mga hain, inihain nila ang mga ito sa mga demonyo at hindi sa Diyos. Ngunit ayaw kong makipag-ugnayan kayo sa mga demonyo. Hindi ninyo maaaring inumin ang tasa ng Panginoon at ang tasa ng mga demonyo; hindi ninyo maaaring pamarusta sa hapag ng Panginoon at sa hapag ng mga demonyo. Nangahas ba tayo na pasawayin ang Panginoon? Mas makapangyarihan ba tayo kaysa sa Kaniya?

1 Cor 10:12–22
Miyerkules ng Ika-walong Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 146

Mga kapatid, lahat ay legal para sa akin, ngunit hindi lahat ay kapaki-pakinabang; lahat ay legal para sa akin, ngunit hindi lahat ay nakapagpapatibay. Huwag maghanap ang sinuman ng kanyang sariling kapakanan, kundi ng kapakanan ng iba. Kainin ninyo ang anumang ibinebenta sa palengke nang walang pag-aalinlangan, alang-alang sa malinis na budhi; sapagkat ang lupa ay pag-aari ng Panginoon, pati na ang lahat ng nasa loob nito. Kung inanyayahan ka ng sinuman sa mga hindi mananampalataya, at nais mong pumunta, kumain ka ng anumang inihain sa iyo nang hindi nagtatanong, alang-alang sa malinis na budhi. Ngunit kung may magsabi sa iyo, 'Ito ay inihain sa mga diyus-diyosan,' huwag mo itong kainin, alang-alang sa taong nagsabi sa iyo at alang-alang sa iyong budhi. Sapagkat ang lupa ay pag-aari ng Panginoon, at ang lahat ng nasa dito.

1 Corinto 10:23–28
Sabado ng ika-16 na linggo.
Sabado ng Kuwaresma

Ang Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula sa talata 147

Mga kapatid, kung may magsabi sa inyo, 'Ito'y inihain sa mga diyus-diyosan,' huwag ninyo itong kainin, dahil sa taong nagsabi sa inyo at dahil sa konsiyensya. Sapagkat ang lupa ay pag-aari ng Panginoon, at ang lahat ng nasa loob nito. Ngayon, hindi ko tinutukoy ang sarili kong budhi, kundi ang budhi ng iba; sapagkat bakit ang aking kalayaan ay huhusgahan ng budhi ng iba? Kung ako'y kumakain nang may pasasalamat, bakit ako'y sisihin sa bagay na aking pinapasalamatan? Kaya naman, kung kayo'y kumakain o umiinom, o anomang inyong ginagawa, gawin ninyo ang lahat sa ikaluluwalhati ng Dios. Huwag ninyong maging sanhi ng pagkatitisod sa sinuman—maging mga Hudyo, mga Griyego, o sa iglesia ng Diyos—gaya ng aking pagsikap na paluguran ang lahat sa lahat

ng bagay, hindi naghahanap ng aking sariling kapakinabangan, kundi ng kapakinabangan ng marami, upang sila'y maligtas. Tularan ninyo ako, gaya ng aking pagtularan kay Cristo. Pinupuri ko kayo, mga kapatid, sa pag-alala ninyo sa lahat ng aking itinuro sa inyo at sa matibay ninyong paghawak sa mga kaugalian ayon sa aking ipinasa sa inyo. Nais ko rin na malaman ninyo na si Cristo ang ulo ng bawat lalaki, ang lalaki ang ulo ng babae, at ang Diyos ang ulo ni Cristo. Ang bawat lalaking nananalangin o nanghuhula na may takip sa ulo ay sumisira sa kanyang ulo. At ang bawat babaeng nananalangin o nanghuhula na may hubad na ulo ay nilalait ang kanyang ulo, sapagkat para itong nagpagupit. Kung ayaw ng isang babae na magtakip, ipagupit na lang ang kanyang buhok; ngunit kung kahihiyan para sa isang babae ang magpagupit o magpag-ahit, dapat siyang magtakip. Kaya't hindi dapat takpan ng lalaki ang kaniyang ulo, sapagkat siya ang larawan at kaluwalhatian ng Diyos; ngunit ang babae ay kaluwalhatian ng lalaki.

1 Cor 10:28-11:7
Huwebes ng Ika-walong Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 148

Mga kapatid, ang lalaki ay hindi mula sa babae, kundi ang babae mula sa lalaki; ni ang lalaki ang nilikha para sa babae, kundi ang babae para sa lalaki. Kaya't ang babae ay dapat magkaroon ng tanda ng kapangyarihan sa kanyang ulo, dahil sa mga anghel. Gayunpaman, ang lalaki ay hindi kumpleto kung wala ang babae, at ang babae ay hindi kumpleto kung wala ang lalaki, ayon sa Panginoon. Sapagkat kung paanong ang babae ay mula sa lalaki, gayon din naman ang lalaki ay sa pamamagitan ng babae; subalit ang lahat ng bagay ay mula sa Diyos. Husgahan ninyo sa inyong sarili: narapat bang manalangin sa Diyos ang isang babae na walang takip sa ulo? Hindi ba't tinuturuan kayo ng likas na kaayusan na kung ang lalaki ay may mahabang buhok, ito ay kahihiyan para sa kanya, ngunit kung ang babae ay may mahabang buhok, ito ay karangalan niya, sapagkat ang buhok ay ibinigay sa kanya bilang takip? Ngunit kung may nais mang makipagtalo tungkol dito, wala kaming ganoong kaugalian, gayundin ang iglesia ng Diyos. Ngunit sa pagsasabi ko nito, hindi ko kayo pinupuri, sapagkat ang pagtitipon ninyo ay hindi para sa ikabubuti kundi sa ikasasama. Sapagkat, una sa lahat, naririnig ko na kapag nagtitipon kayo sa simbahan, may mga paghahati-hati sa inyo, na bahagya kong pinaniniwalaan. Sapagkat dapat ay may mga pagkakaiba-iba ng opinyon sa inyo, upang ang mga may mas matalas na pagkaunawa ay mailantad. Bukod pa rito, kapag nagtitipon kayo, hindi ito upang makibahagi sa Hapunan ng Panginoon; sapagkat ang bawat isa ay nagmamadaling kumain ng kanyang sariling pagkain bago ang iba, kaya't ang ilan ay nananatiling nagugutom habang ang iba naman ay lasing. Wala ba kayong sariling mga bahay para kumain at uminom? O hinahamak ba ninyo ang simbahan ng Diyos at pinapahiya ang mga walang anuman? Ano ang sasabihin ko sa inyo? Pupurihan ko ba kayo sa bagay na ito? Hindi ko gagawin.

1 Cor 11:8-22
Biyernes ng Ika-walong Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 149

Mga kapatid, tinanggap ko mula sa Panginoon mismo ang ipinasa ko rin sa inyo: na noong gabing siya'y ipinagkanulo, kumuha ang Panginoong Jesus ng tinapay, at nang makapagpasalamat Siya, pinagputol-putol Niya ito at sinabi, 'Kunin ninyo, kumain kayo; ito ang Aking Katawan na ipinagputol-putol para sa inyo; gawin ninyo ito bilang pag-alala sa Akin.' Sa parehong paraan, pagkatapos ng hapunan, kinuha Niya ang tasa at sinabi, 'Ang tasang ito ang bagong tipan sa Aking dugo; gawin ninyo ito, sa tuwing iinumina ninyo ito, bilang pag-alala sa Akin.' Sapagkat sa tuwing kakain kayo ng tinapay na ito at iinumina ang tasang ito, ipinapahayag ninyo ang kamatayan ng Panginoon hanggang sa Siya'y dumating. Kaya't ang sinumang kumain ng tinapay na ito o uminom ng tasa ng Panginoon nang hindi karapat-dapat ay magkakasala laban sa Katawan at Dugo ng Panginoon. Dapat munang suriin ng isang tao ang kanyang sarili, at saka lamang siya kumain ng tinapay na ito at uminom mula sa tasang ito. Sapagkat ang sinumang kumakain at umiinom nang hindi karapat-dapat ay kumakain at umiinom ng hatol sa sarili, dahil hindi niya pinagkilala ang

Katawan ng Panginoon. Kaya nga, marami sa inyo ang mahina at maysakit, at ang ilan ay namamatay. Sapagkat kung huhusgahan natin ang ating sarili, hindi tayo huhusgahan. Ngunit kapag tayo'y huhusgahan, tayo'y didisiplinahin ng Panginoon upang hindi tayo masentensiyahan kasama ng sanlibutan.

1 Cor 11:23–32
Huwebes Santo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 150

Mga kapatid, kung huhusgahan natin ang ating sarili, hindi tayo huhusgahan. Ngunit kapag tayo'y huhusgahan, tayo'y didisiplinahin ng Panginoon upang hindi tayo masentensiyahan kasama ng sanlibutan. Kaya, mga kapatid, kapag kayo'y nagtitipon para sa Hapunan ng Panginoon, maghintay kayo sa isa't isa. Kung may nagugutom, hayaang kumain muna siya sa bahay, upang ang pagtitipon ninyo ay hindi magdulot ng inyong pagkasentensiyahan. Gagawa ako ng ibang kaayusan pagdating ko. Ayaw kong iwanang walang kaalaman kayo, mga kapatid, tungkol sa mga espiritwal na kaloob. Alam ninyo na noong kayo'y pagano pa, kayo'y sumusunod sa mga pipi na diyos-diyosan, na parang sila ang nangunguna sa inyo. Kaya sinasabi ko sa inyo na ang sinumang nagsasalita sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos ay hindi manunumpa kay Jesus, at ang sinuman ay hindi makapagsasabing 'Si Jesus ang Panginoon' maliban kung siya ay pinapatnubayan ng Espiritu Santo. May iba't ibang uri ng kaloob, ngunit iisa lamang ang Espiritu; may iba't ibang uri ng paglilingkod, ngunit iisa lamang ang Panginoon; at may iba't ibang uri ng gawain, ngunit iisa lamang ang Diyos na gumagawa ng lahat ng bagay sa lahat ng tao.

1 Cor 11:31–12:6
Lunes ng Ikasiyam na Linggo

Unang Liham kay Corinto, simula 151

Mga kapatid, sa bawat isa ay ipinagkaloob ang isang pagpapahayag ng Espiritu para sa kabutihan ng lahat. Sa isa ay ipinagkaloob sa pamamagitan ng Espiritu ang salita ng karunungan, sa isa naman ang salita ng kaalaman, sa pamamagitan ng iisang Espiritu; sa isa ang pananampalataya, sa pamamagitan ng iisang Espiritu; sa isa ang mga kaloob ng pagpapagaling, sa pamamagitan ng iisang Espiritu; sa isa ang paggawa ng mga himala, sa isa ang propesiya, sa isa ang pagkilala sa mga espiritu, sa isa ang iba't ibang uri ng mga wika, sa isa naman ang pagpapakahulag ng mga wika. Ngunit ang lahat ng ito ay gawa ng isang Espiritu, na namamahagi ng mga ito sa bawat isa ayon sa Kanyang kalooban.

1 Cor 12:7–11
17 Nobyembre, San Gregorio, Obispo ng Neocaesarea

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 152

Mga kapatid, kung paanong ang katawan ay isa at may maraming miyembro, at ang lahat ng miyembro ng isang katawan, bagaman marami, ay bumubuo ng isang katawan, gayon din naman sa kay Cristo. Sapagkat tayong lahat ay binyagan sa pamamagitan ng isang Espiritu sa isang katawan, maging Judio o Griyego, alipin o malaya, at tayong lahat ay pinainom mula sa isang Espiritu. Ang katawan, gayunpaman, ay hindi binubuo ng isang miyembro lamang, kundi ng marami. Kung sabihin ng paa, 'Hindi ako kabilang sa katawan dahil hindi ako kamay,' hindi pa rin ba ito kabilang sa katawan? At kung sabihin ng tenga, 'Hindi ako kabilang sa katawan dahil hindi ako mata,' hindi pa rin ba ito kabilang sa katawan? Kung ang buong katawan ay mata, nasaan ang pandinig? Kung ang buong katawan ay pandinig, nasaan ang pang-amoy? Ngunit inayos ng Diyos ang mga miyembro, bawat isa sa katawan, ayon sa Kanyang gusto. At kung iisa lamang ang lahat ng miyembro, nasaan na ang katawan? Ngunit ngayon ay maraming miyembro, subalit iisa lamang ang katawan. Hindi maaaring sabihin ng mata sa kamay, 'Hindi kita kailangan'; ni hindi rin maaaring sabihin ng ulo sa mga paa, 'Hindi kita kailangan'. Sa halip, ang mga miyembro ng katawan na tila pinakamahina ay mas kinakailangan pa; at ang mga sa tingin natin ay hindi gaanong kagalang-galang sa katawan, mas

inaalagaan natin; at ang ating mga bahaging hindi gaanong kaaya-aya ay mas maingat nating tinatakan, samantalang hindi ito kailangan ng ating mga kaaya-ayang bahagi. Ngunit inayos ng Diyos ang katawan, binigyan ng higit na pag-aalaga ang mga bahaging hindi gaanong perpekto, upang walang paghahati sa katawan, kundi magkasing-ingat na mag-alaga ang lahat ng miyembro sa isa't isa. Kaya't kung ang isang miyembro ay nagdurusa, nagdurusa ang lahat ng miyembro kasama nito; kung ang isang miyembro ay pinararangalan, nagagalak ang lahat ng miyembro kasama nito.

1 Cor 12:12-26
Martes ng Ikasiyam na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 153

Mga kapatid, kayo ang katawan ni Cristo, at kayo-kayo ang mga miyembro nito. At itinalaga ng Diyos sa Simbahan: una, ang mga apostol; ikalawa, ang mga propeta; ikatlo, ang mga guro; pagkatapos, sa ilan, ang paggawa ng mga himala; sa iba, ang mga kaloob ng pagpapagaling; sa iba, ang pagtulong sa kapwa; sa iba, ang pamamahala sa mga gawain; at sa iba, ang iba't ibang uri ng mga wika. Lahat ba ay apostol? Lahat ba ay propeta? Lahat ba ay guro? Lahat ba ay gumagawa ng mga himala? Lahat ba ay may kaloob ng pagpapagaling? Lahat ba ay nagsasalita sa mga wika? Lahat ba ay tagapagpaliwanag? Pagsikapan ninyo ang mga mas dakilang kaloob, at ipapakita ko sa inyo ang isang daan na higit na kagalang-galang. Kung ako'y nagsasalita sa mga wika ng mga tao at ng mga anghel, ngunit wala akong pag-ibig, ako'y parang malakas na gong o kumakalampag na simbal. Kung taglay ko man ang kaloob ng propesiya at nauunawaan ko ang lahat ng hiwaga at lahat ng kaalaman, at kung taglay ko man ang buong pananampalataya upang mailipat ang mga bundok, ngunit wala akong pag-ibig, ako'y wala. At kung ipamigay ko man ang lahat ng aking ari-arian at isuko ang aking katawan upang masunog, ngunit wala akong pag-ibig, wala itong pakinabang sa akin. Ang pag-ibig ay matiisin, ang pag-ibig ay mabait; ang pag-ibig ay hindi naiinggit; ang pag-ibig ay hindi mayabang, hindi mapagmataas, hindi magaspang ang pag-uugali, hindi makasarili, hindi madaling magalit, hindi nagpapanatili ng talaan ng mga kasamaan; ang pag-ibig ay hindi nagagalak sa kasamaan, kundi nagagalak sa katotohanan; tinatanggap ang lahat ng bagay, nananampalataya sa lahat ng bagay, inaasahan ang lahat ng bagay, tinitii ang lahat ng bagay. Ang pag-ibig ay hindi kailanman nabibigo.

1 Cor 12:27-13:8A
Para sa mga Hindi Upa

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 154A

Mga kapatid, ang pag-ibig ay matiisin, ang pag-ibig ay magiliw; ang pag-ibig ay hindi naiinggit; ang pag-ibig ay hindi mayabang, hindi mayabang sa sarili, hindi magaspang ang pag-uugali, hindi makasarili, hindi madaling magalit, hindi nag-iisip ng masama, hindi nagagalak sa kasamaan, kundi nagagalak sa katotohanan; lahat ay tinitii nito, lahat ay pinaniniwalaan nito, lahat ay inaasahan nito, lahat ay tinatanggap nito. Ang pag-ibig ay hindi kailanman nabibigo, kahit na ang mga hula ay may maglalaho, ang mga wika ay may katahimikan, at ang kaalaman ay may mawawala. Sapagkat sa bahagi lamang tayo nakakabatid at sa bahagi lamang tayo humuhula; ngunit pagdating ng ganap, ang bahagyang ito ay mawawala. Nang ako'y bata, nagsalita ako na gaya ng bata, nag-isip ako na gaya ng bata, nagpangatwiran ako na gaya ng bata; ngunit nang maging ganap na ako, inalis ko ang mga bagay na pambata. Ngayon ay nakikita natin na parang sa pamamagitan ng isang salamin, sa madilim at pahula; ngunit pagkatapos ay makikita natin nang harapan; ngayon ay bahagya lamang ang aking kaalaman, ngunit pagkatapos ay makikilala ko nang lubos, gaya ng lubos akong nakikilala. At ngayon, ang tatlo ang nananatili: pananampalataya, pag-asa, at pag-ibig; ngunit ang pinakadakila sa mga ito ay ang pag-ibig. Pagsikapan ninyong mahalín; magsikap kayo ng mga espirital na kaloob, at lalong-lalo na ng kaloob ng propesiya. Sapagkat ang sinumang nagsasalita sa ibang wika ay hindi nagsasalita sa mga tao kundi sa Diyos; sapagkat walang nakauunawa sa kaniya, kundi nagsasalita siya ng mga hiwaga sa espiritu; ngunit ang sinumang nagpapropesiya ay nagsasalita sa mga tao para sa kanilang ikatitibay, ikapupukaw, at ikakakomfort. Ang nagsasalita sa ibang wika ay nagpapatibay sa sarili; ngunit ang nanghuhula ay nagpapatibay sa iglesia. Nais ko sanang kayong lahat ay

makapagsalita sa ibang wika; ngunit mas mabuti na kayo'y manghula; sapagkat ang nanghuhula ay hihigit kaysa sa nagsasalita sa ibang wika, maliban na lamang kung siya rin ay magpaliwanag, upang ang iglesia ay mapagtibay.

1 Cor 13:4–14:5
Miyerkules ng Ikasiyam na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 154B

Mga kapatid, noong ako'y bata, nagsalita ako na parang bata, nag-isip ako na parang bata, nagpangatwiran ako na parang bata; ngunit nang ako'y maging ganap na tao, inalis ko ang mga bagay na pambata. Ngayon ay nakikita natin na parang sa pamamagitan ng salamin, sa madilim na paraan; ngunit pagkatapos ay harapan. Ngayon ay bahagya lamang ang aking kaalaman; ngunit pagkatapos ay makikilala ko nang lubos, gaya ng pagkakakilala sa akin. At ngayon ay nananatili ang tatlo: pananampalataya, pag-asa at pag-ibig; ngunit ang pinakadakila sa mga ito ay ang pag-ibig. Pagsikapan ninyong mahalin; magsikap kayo ng mga espiritwal na kaloob, at lalong-lalo na ng kaloob ng propesiya. Sapagkat ang sinumang nagsasalita sa ibang wika ay hindi nagsasalita sa mga tao kundi sa Diyos; sapagkat walang nakauunawa sa kaniya, kundi nagsasalita siya ng mga hiwaga sa espiritu; ngunit ang sinumang nagpapropesiya ay nagsasalita sa mga tao para sa kanilang pagpapatibay, paghihikayat, at aliw. Ang nagsasalita sa ibang wika ay nagpapalago sa sarili; ngunit ang nanghuhula ay nagpapalago sa simbahan. Nais ko sanang kayong lahat ay makapagsalita sa ibang wika; ngunit mas mabuti na kayo'y manghula; sapagkat ang nanghuhula ay hihigit kaysa sa nagsasalita sa ibang wika, maliban kung siya rin ay magpaliwanag, upang ang simbahan ay mapalago.

1 Cor 13:11–14:5
15 Hulyo, Mga Santo Cyriacus at Julitta

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 155

Mga kapatid, kung ako'y parating sa inyo, at magsalita sa mga di-kilalang wika, anong pakinabang ang idudulot ko sa inyo maliban na lang kung ipaliwanag ko sa inyo—maging sa pamamagitan man ng pahayag, o ng kaalaman, o ng hula, o ng pagtuturo? Kahit ang mga walang-buhay na bagay na gumagawa ng tunog—isang plauta o isang lira—kung hindi ito gumagawa ng malinaw na tugtugin, paano malalaman ng sinuman kung ano ang tinutugtog sa plauta o sa lira? At kung ang isang trumpeta ay nagbibigay ng malabong tunog, sino ang maghahanda para sa digmaan? Kaya kung nagsasalita kayo sa mga wika nang hindi nagbibigkas ng mga salitang mauunawaan, paano malalaman ng sinuman kung ano ang sinasabi ninyo? Parang nagsasalita ka na lang sa hangin. Ilang iba't ibang salita ba, halimbawa, ang mayroon sa mundo, at wala ni isa sa mga ito ang walang kahulugan. Ngunit kung hindi ko maintindihan ang kahulugan ng mga salita, ako ay dayuhan sa nagsasalita, at ang nagsasalita ay dayuhan sa akin. Kaya naman, kayo rin, habang nagsusumikap kayong magkaroon ng mga espiritwal na kaloob, magsikap kayong maging mayaman dahil dito para sa ikatitibay ng simbahan. Kaya, ang sinumang nagsasalita sa ibang wika, ipanalangin niya ang kaloob ng pagpapaliwanag. Sapagkat kapag nananalangin ako sa ibang wika, bagaman ang aking espiritu ang nananalangin, ang aking isipan ay nananatiling walang bunga. Ano nga ba ang gagawin ko? Mananalangin ako sa pamamagitan ng aking espiritu, at mananalangin din ako sa pamamagitan ng aking isip; mag-aawit ako sa pamamagitan ng aking espiritu, at mag-aawit din ako sa pamamagitan ng aking isip. Sapagkat kung magpapala ka sa pamamagitan ng iyong espiritu, paano makakapagsabi ang karaniwang tao na nakatayo roon ng 'Amen' sa iyong pasasalamat? Sapagkat hindi niya nauunawaan ang sinasabi mo. Magaling kang magpasalamat, ngunit hindi napapagtibay ang iba. Pinapasalamatan ko ang aking Diyos na nakapagsasalita ako sa mga wika nang higit kaysa sa inyong lahat; subalit sa iglesia ay mas gusto kong magsalita ng limang salita na may kahulugan mula sa aking isip, upang maturo ko ang iba, kaysa ng maraming salita sa wikang hindi kilala.

1 Cor 14:6–19
Huwebes ng Ikasiyam na Linggo

Unang Liham kay Corinto, simula 156

Mga kapatid, huwag kayong maging bata sa pag-iisip; maging kayong sanggol sa kasamaan, ngunit maging matatanda sa pag-iisip. Nasusulat sa Kautusan: 'Sasalita ako sa bayang ito sa ibang mga wika at sa ibang mga labi; ngunit kahit noon pa man ay hindi rin sila makikinig sa Akin,' sabi ng Panginoon. Kaya ang mga wikang iba-iba ay tanda hindi para sa mga mananampalataya kundi sa mga hindi mananampalataya; ang propesiya naman ay hindi para sa mga hindi mananampalataya kundi sa mga mananampalataya. Kung ang buong iglesia ay magtitipon at ang lahat ay magsalita sa mga wikang hindi kilala, at pumasok ang mga hindi nakakaalam o ang mga hindi mananampalataya, hindi kaya sasabihin nila na kayo ay baliw? Ngunit kung ang lahat ay nagpapropesiya, at pumasok ang isang hindi mananampalataya o isang hindi nakakaalam, siya ay napapanagutan ng lahat, siya ay hinuhusgahan ng lahat. At sa ganitong paraan ay nabubunyag ang mga lihim ng kanyang puso, at siya ay magpapatiripa, sasamba sa Diyos, at sasabihing: 'Tunay ngang ang Diyos ay nasa inyo.'

1 Cor 14:20–25
Sabado ng Ika-17 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 157

Mga kapatid, kapag kayo'y nagtitipon, at ang bawat isa sa inyo ay may salmo, may pagtuturo, may salitang di-kilala, may pahayag, may interpretasyon—ang lahat ng ito ay dapat para sa pagpapatatag. Kung may nagsasalita sa di-kilalang wika, dalawa o, sa pinakamarami, tatlo ang magsalita, isa-isa, at magkaroon ng mag-iinterpret. Ngunit kung walang tagapagsalin, manahimik siya sa simbahan, at magsalita sa kaniyang sarili at sa Diyos. At hayaang magsalita ang dalawa o tatlong propeta, at hayaang suriin ng iba ang sinasabi. Ngunit kung may dumating na pahayag sa iba na naroroon, manahimik ang una. Sapagkat maaari kayong lahat na manghula nang sunod-sunod, upang lahat ay mapagturan at lahat ay mapalakas ang loob. At ang mga espiritu ng propesiya ay nasasailalim sa mga propeta, sapagkat ang Diyos ay hindi Diyos ng kaguluhan kundi ng kapayapaan. Ganito ang kaugalian sa lahat ng mga iglesia ng mga banal. Dapat manahimik ang inyong mga kabiyak sa mga iglesia, sapagkat hindi sila pinahihintulutang magsalita, kundi dapat silang magpasakop, gaya ng sinasabi rin ng Kautusan. Ngunit kung nais nilang matuto ng anumang bagay, hayaang itanong nila ito sa kanilang mga asawa sa bahay; sapagkat hindi angkop para sa isang babae ang magsalita sa simbahan. Nagmula ba sa inyo ang salita ng Diyos? O sa inyo lamang ba ito dumating? Kung ang sinuman ay nagpapalagay sa kanyang sarili na siya ay isang propeta o isang taong espirituwal, hayaang kilalanin niya na isinusulat ko ito sa inyo, sapagkat ang mga ito ang mga utos ng Panginoon. Ngunit kung may hindi nakakaintindi, hayaan nilang hindi sila makaintindi. Kaya, mga kapatid, magsikap kayong manghula, ngunit huwag ninyong ipagbawal ang pagsasalita sa mga wika; sa halip, hayaang magawa ang lahat nang may kaayusan at ayon sa pagkakasunod-sunod.

1 Cor 14:26–40
Biyernes ng Ikasiyam na Linggo

Ang Unang Liham kay mga taga-Corinto, simula sa talata 158

Mga kapatid, nais kong ipaalala sa inyo ang Ebanghelyo na ipinangaral ko sa inyo, na inyong tinanggap, na inyong pinaninindigan, at sa pamamagitan nito kayo'y naliligtas—basta't inyong panatilihin ang mensahe ayon sa ipinangaral ko sa inyo, maliban na lang kung kayo'y naniwala nang walang kabuluhan. Sapagkat ipinasa ko sa inyo ang pinakamahalaga na tinanggap ko: na si Cristo ay namatay para sa ating mga kasalanan ayon sa mga Kasulatan, na siya'y nabuwal, at na siya'y muling nabuhay sa ikatlong araw ayon sa mga Kasulatan, at na siya'y nagpakita kay Cefas, pagkatapos ay sa Labindalawa; pagkatapos ay nagpakita siya sa mahigit limang daang kapatid nang sabay-sabay, na ang karamihan sa kanila ay buhay pa hanggang ngayon, bagaman ang iba ay nakatulog na; pagkatapos ay nagpakita siya kay Santiago, at sa lahat ng mga Apostol; at sa huli ay nagpakita rin siya sa akin, na parang ipinanganak na lampas sa takdang panahon. Sapagkat ako ang pinakamaliit sa mga Apostol, at hindi karapat-dapat tawaging Apostol, dahil pinag-uusig ko ang iglesia ng Diyos. Ngunit sa biyaya

ng Diyos ako ang ako; at ang biyaya Niya sa akin ay hindi naging walang kabuluhan, kundi mas nagsikap ako kaysa sa kanila lahat—hindi ako, gayunpaman, kundi ang biyaya ng Diyos na sumasa akin. Kaya kung ako man o sila, ito ang aming ipinangangaral, at ito ang inyong pinaniwalaan.

1 Cor 15:1–11
Linggo 12

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 159

Mga kapatid, kung ipinangangaral na si Cristo ay muling nabuhay sa mga patay, paano nga naman may ilan sa inyo na nagsasabing walang muling pagkabuhay ng mga patay? Kung walang muling pagkabuhay ng mga patay, si Cristo nga'y hindi muling nabuhay; at kung si Cristo nga'y hindi muling nabuhay, ang aming pangangaral ay walang kabuluhan, at ang inyong pananampalataya rin ay walang kabuluhan. Bukod pa rito, magiging mga sinungaling na saksi tayo tungkol sa Diyos, sapagkat magpapatotoo tayo na binuhay ng Diyos si Cristo, na hindi naman Niya binuhay, kung ang mga patay ay hindi nabubuhay; sapagkat kung ang mga patay ay hindi nabubuhay, hindi rin nabuhay si Cristo. At kung si Cristo ay hindi nabuhay na mag-uli, ang inyong pananampalataya ay walang kabuluhan: nasa kasalanan pa rin kayo. Dahil dito, ang mga nangamate kay Cristo ay napahamak. At kung ang pag-asa natin kay Cristo ay para lamang sa buhay na ito, tayo ang pinakakahabag-habag sa lahat.

1 Cor 15:12–19
Lunes ng Ika-sampung Linggo

Unang Liham kay Corinto, simula 160

Mga kapatid, si Cristo ay binuhay na mag-uli, ang panganay sa mga nanghimbing. Sapagkat kung paanong ang kamatayan ay dumating sa pamamagitan ng isang tao, gayon din ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay ay sa pamamagitan ng isang tao. Sapagkat kung paanong sa pamamagitan ni Adan ay namatay ang lahat, gayon din sa pamamagitan ni Cristo ay mabubuhay ang lahat, bawat isa sa kanyang sariling kaayusan: si Cristo ang unang bunga, pagkatapos ang mga kay Cristo sa pagparito Niya. At saka darating ang wakas, kung kailan ibibigay Niya ang Kaharian sa Diyos na Ama, pagkatapos Niyang lipulin ang bawat pamumuno, awtoridad at kapangyarihan. Sapagkat kailangan Siyang maghari hanggang sa mailagay Niya ang lahat ng Kaniyang mga kaaway sa ilalim ng Kaniyang mga paa. Ang huling kaaway na lipulin ay ang kamatayan, sapagkat inilagay Niya ang lahat ng bagay sa ilalim ng Kanyang mga paa. Ngayon, kapag sinasabi na ang lahat ng bagay ay inilagay sa ilalim Niya, malinaw na hindi kasama rito ang Kanya na naglagay ng lahat ng bagay sa ilalim Niya. Kapag nailagay na Niya ang lahat ng bagay sa ilalim Niya, ang Anak Mismo ay pasasailalim din sa Kanya na naglagay ng lahat ng bagay sa ilalim Niya, upang ang Diyos ang maging lahat sa lahat.

1 Cor 15:20–28
Para sa mga yumao (Huwebes)

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 161

Mga kapatid, ano ang ginagawa ng mga nabibinyagan para sa mga patay? Kung ang mga patay ay hindi tunay na muling mabubuhay, bakit pa sila binibinyagan para sa mga patay? Bakit naman kami araw-araw nanganganib sa bawat oras? Araw-araw akong namamatay: pinatutunayan ko ito sa pamamagitan ng inyong papuri, mga kapatid, na nasa kay Cristo Jesus na ating Panginoon. Ayon sa pangangatwiran ng tao, kung nakipaglaban ako sa mga mababangis na hayop sa Efeso, anong pakinabang sa akin kung hindi binubuhay muli ang mga patay? Kain tayo at uminom, sapagkat bukas tayo'y mamamatay! Huwag kayong padaya: ang masamang pakikisama ay sumisira ng mabuting ugali. Gumising kayo sa inyong tamang pag-iisip, gaya ng nararapat, at huwag kayong magkasala; sapagkat, ikinahihiya ko ngang sabihin, na ang ilan sa inyo ay hindi nakakakilala sa Diyos. Ngunit may magtatanong: 'Paano nga ba bubuhayin ang mga patay? At anong uri ng katawan ang kanilang susulpot?' Hangal! Ang inihahasik ninyo ay hindi mabubuhay kung hindi ito mamatay. At kapag naghahasik kayo, hindi ninyo ihinahasik ang katawang magiging, kundi isang hubad na butil, marahil

ng trigo o ng anumang iba pang uri; ngunit binibigyan ito ng Diyos ng katawan ayon sa Kanyang kalooban, at sa bawat butil ay binibigyan Niya ng sarili nitong katawan.

1 Cor 15:29–38
Martes ng Ika-10 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 162

Mga kapatid, hindi lahat ng laman ay magkapareho; may laman ng tao, may laman ng hayop, may laman ng isda, at may laman ng ibon. May mga katawang langitnan at may mga katawang daigdig; ngunit ang kaluwalhatian ng langitnang ay isang uri, at ang kaluwalhatian ng daigdig ay ibang uri. Ang araw ay may isang uri ng kaluwalhatian, ang buwan ay may iba, at ang mga bituin ay may iba; at ang isang bituin ay naiiba sa ibang bituin sa kaluwalhatian. Ganoon din naman ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay: ito'y itinanim sa pagkabulok, ito'y binubuhay na hindi nabubulok; ito'y itinanim sa kahihiyan, ito'y binubuhay na may kaluwalhatian; ito ay itinanim sa kahinaan, ito ay binangon sa kapangyarihan; ito ay itinanim na natural na katawan, ito ay binangon na espiritwal na katawan. May natural na katawan, at may espiritwal na katawan. Tulad ng nakasulat: 'Ang unang tao, si Adan, ay naging isang buhay na nilalang'; ngunit ang huling Adan ay isang espiritung nagbibigay-buhay.

1 Cor 15:39–45
Sabado ng Ika-18 na Linggo.
Para sa mga yumao (Martes)

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 163

Mga kapatid, ang unang tao ay mula sa lupa, isang taong alabok; ang ikalawang tao ay ang Panginoon mula sa langit. Kung paanong ang taong alabok, ganoon din ang mga mula sa alabok; at kung paanong ang nasa langit, ganoon din ang mga mula sa langit. At kung paanong dinala natin ang larawan ng taong alabok, gayundin naman ay dadalhin natin ang larawan ng nasa langit. Ngunit ito ang sinasabi ko sa inyo, mga kapatid: ang laman at dugo ay hindi makapanahinupayam sa Kaharian ng Diyos, at ang nasisira ay hindi makapanahinupayam sa hindi nasisira. Isinasabi ko sa inyo ang isang hiwaga: hindi tayong lahat ay mamamatay, kundi ating lahat ay mababago—sa isang sandali, sa isang kisapmata, sa huling trumpeta; sapagkat tutunog ang trumpeta, at ang mga patay ay muling mabubuhay na hindi nasisira, at tayo naman ay mababago. Sapagkat ang panamang ito na nabubulok ay kailangang magsuot ng di-nabubulok, at ang panamang ito na mortal ay kailangang magsuot ng kawalang-kamatayan. Kapag ang panamang ito na nabubulok ay nabihisan ng di-nabubulok, at ang panamang ito na mortal ay nabihisan ng kawalang-kamatayan, kanita'y matutupad ang sinasabi sa Kasulatan: 'Ang kamatayan ay nilunok sa tagumpay.' O kamatayan, nasaan ang iyong tusok? O Hades, nasaan ang iyong tagumpay? Ang tusok ng kamatayan ay ang kasalanan, at ang kapangyarihan ng kasalanan ay ang Kautusan. Ngunit pasalamat sa Diyos na nagbibigay sa atin ng tagumpay sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesucristo!

1 Cor 15:47–57
Para sa mga yumao (Biyernes)

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 164

Mga kapatid, tumindig kayo nang matatag, manatiling matatag, at palagiang magsikap sa gawain ng Panginoon, sapagkat alam ninyo na ang pagsisikap ninyo ay hindi walang kabuluhan sa Panginoon. Tungkol naman sa koleksyon para sa mga banal, gawin ninyo ang inuutusan ko sa mga simbahan sa Galacia. Sa unang araw ng linggo, maglaan ang bawat isa sa inyo ng halagang salapi ayon sa kanyang kita, upang hindi na kailangang mangalap kapag ako'y dumating. Pagdating ko, ipapadala ko ang mga pinili ninyo, kasama ang mga liham, upang dalhin ang inyong kaloob sa Jerusalem.

1 Cor 15:58–16:3
Sabado ng ika-19 na linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula sa talata 165

Mga kapatid, kung nararapat na umalis ako, sasamahan ako ng mga pinili ninyo. Darating ako sa inyo pagkatapos kong dumaan sa Macedonia; sapagkat naglalakbay ako sa Macedonia. Marahil mananatili ako sa inyo nang kaunti, o magpalipas ng taglamig doon, upang maihatid ninyo ako saan man ako papunta. Sapagkat hindi ko nais na makita kayo ngayon nang padalus-dalos lamang, kundi umaasa akong manatili sa inyo nang ilang panahon, kung papayagan ako ng Panginoon. Tungkol naman sa Efeso, mananatili ako roon hanggang sa Pentekostes, sapagkat isang maluwang at malaking pinto ang nabuksan para sa akin, at marami ang mga kalaban. Kung darating sa inyo si Timoteo, tiyakin ninyong ligtas siya sa inyo; sapagkat ginagawa niya ang gawain ng Panginoon, gaya ko naman. Kaya't huwag ninyong hamakin siya, kundi tiyakin ninyong mapayapa siyang maipadala sa kanyang paglalakbay, upang makapunta siya sa akin, sapagkat hinihintay ko siya kasama ng mga kapatid. Tungkol naman sa kapatid nating si Apolos, mariin kong inudyok siyang pumunta sa inyo kasama ng mga kapatid; ngunit hindi siya handang pumunta ngayon, at pupunta siya kapag nagkaroon siya ng pagkakataon.

1 Cor 16:4-12
Miyerkules ng Ika-10 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Corinto, simula 166

Mga kapatid, magbantay kayo, magpakatibay sa pananampalataya, maging matapang at matatag. Lahat ng inyong ginagawa ay gawin sa pag-ibig. Hinihikayat ko kayo, mga kapatid (kilala ninyo ang sambahayan ni Stephanas; sila ang mga tagapanguna sa Achaia at inialay nila ang kanilang sarili sa paglilingkod sa mga banal), na igalang ninyo ang mga taong gaya nila at ang bawat isa na tumutulong at nagsusumikap. Natutuwa ako na dumating na sina Stephanas, Fortunatus at Achaicus: napunan nila ang kakulangan ninyo sa akin, sapagkat pinasigla nila ang aking espiritu at ang sa inyo. Parangalan ninyo ang mga taong gaya nila. Nagpapadala ng kanilang bati sa inyo ang mga iglesia sa Asia; sina Aquila at Priscilla, pati na ang iglesia sa kanilang tahanan, ay nagpapadala ng mainit na bati sa inyo sa Panginoon. Lahat ng mga kapatid ay bumabati. Batiin ninyo ang isa't isa sa pamamagitan ng banal na halik. Ang pagbati ko mismo, na isinulat ng aking sariling kamay, si Pablo. Kung ang sinuman ay hindi umiibig sa Panginoong Jesucristo, siya nawa'y maging pinaka-sumpa. Maranatha. Nawa'y sumaiyo ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo, at ang aking pag-ibig nawa'y sumainyo kayong lahat sa Cristo Jesus. Amen.

1 Cor 16:13-24
Linggo 13

IKALAWANG KAAKAYATAN KAY CORINTO

Ikalawang Sulat sa mga taga-Corinto, simula 167A

Si Pablo, isang apostol ni Jesucristo ayon sa kalooban ng Dios, at si Timoteo na aming kapatid, sa iglesia ng Dios sa Corinto, kasama ang lahat ng mga banal sa buong Acaia: biyaya sa inyo at kapayapaan mula sa Dios na aming Ama at sa Panginoong Jesucristo. Pinupuri ang Diyos, ang Ama ng ating Panginoong Jesucristo, ang Ama ng habag at Diyos ng lahat ng kaaliwan, na nagpapaliwanag sa amin sa lahat ng aming kapighatian, upang kami naman ay makapagpaliwanag sa mga nasa anumang kapighatian sa pamamagitan ng kaaliwang ipinagkakaloob sa amin ng Diyos! Sapagkat kung paanong sagana sa amin ang mga paghihirap ni Cristo, gayon din naman ay sagana ang aming aliw sa pamamagitan ni Cristo. Kung kami man ay pinahihirapan, ito ay para sa inyong aliw at kaligtasan, na nagagawa sa pamamagitan ng pagtitiis sa mismong paghihirap na aming tinitii. At matatag ang aming pag-asa para sa inyo. Kung kami ay pinapaginhawa, ito ay para sa inyong paglipay at kaligtasan, sa kaalamang nakikibahagi kayo sa aming mga paghihirap at sa aming paglipay.

2 Cor 1:1-7
Huwebes ng Ika-10 na Linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, simula 167B

Mga kapatid, pinupuri ang Diyos, ang Ama ng ating Panginoong Hesukristo, ang Ama ng habag at Diyos ng lahat ng aliw, na nagpapalubag-loob sa amin sa lahat ng aming paghihirap, upang sa pamamagitan nito ay maaliw namin ang mga nasa anumang paghihirap, sa pamamagitan ng aliw na ipinagkakaloob sa amin ng Diyos. Sapagkat kung paanong sumagana sa amin ang mga paghihirap ni Cristo, gayon din naman sumagana sa amin ang aliw sa pamamagitan ni Cristo. Kung kami man ay pinahihirapan, ito ay para sa inyong aliw at kaligtasan, na nagagawa sa pamamagitan ng pagtitiis sa mismong paghihirap na aming tinitii. At matatag ang aming pag-asa para sa inyo. Kung kami ay pinapaginhawa, ito ay para sa inyong pagluluksa at kaligtasan, sa kaalamang nakikibahagi kayo sa aming mga pagdurusa at sa aming pagluluksa.

2 Cor 1:3-7
Para sa mga Martir

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, simula 168

Mga kapatid, hindi namin nais na ipagwalang-bahala ninyo ang pagdurusa na aming tinitii sa Asia, sapagkat kami ay lubos na nabigatan nang higit pa sa aming makakaya, kaya nawalan kami ng pag-asa maging sa buhay. Ngunit dinala namin sa aming sarili ang hatol ng kamatayan, upang hindi kami umasa sa aming sarili kundi sa Dios, na nagbuhay sa mga patay, na nagligtas sa amin mula sa ganoong mapanganib na kalagayan at patuloy na gumagawa nito, at sa kaniya kami nagtitiwala na ililigtas niya kami muli, sa pamamagitan ng inyong mga panalangin para sa amin, upang maraming tao ang makapagpasalamat sa aming ngalan para sa biyayang ipinagkakaloob sa amin sa pamamagitan ng panalangin ng marami.

2 Cor 1:8-11
Sabado ng Ika-20 na Linggo

Ikalawang Sulat ni San Pablo sa mga taga-Corinto, pagbasa 169

Mga kapatid, ito ang aming ipinagmamalaki: ang patotoo ng aming budhi na kami ay namuhay sa mundo, at lalong-lalo na sa piling ninyo, nang may pagkamapayak at banal na katapatan, hindi sa karunungan pantao kundi sa biyaya ng Diyos. At ang sinasulat namin sa inyo ay hindi iba kundi ang

inyong nababasa o nauunawaan, at ang inaasahan kong lubos ninyong mauunawaan, sapagkat bahagya na ninyo itong nauunawaan, na tayo ang magiging kapurihan ninyo, gaya ng inyo rin sa araw ng ating Panginoong Jesucristo. At sa tiwalang ito, inilakda kong unahin kayong puntahan, upang makatanggap kayo ng pagpapala nang makalawa, at sa pamamagitan ninyo ay makapasa sa Macedonia, at mula sa Macedonia ay bumalik sa inyo; at kayo ang maghahatid sa akin hanggang sa Judea. May ganitong balak ako, nagpadalus-dalos ba ako? O kumikilos ba ako ayon sa laman, na sinasabi kong 'oo, oo' sa isang sandali at 'hindi, hindi' sa susunod? Saksi ang Diyos na ang aming mensahe sa inyo ay hindi kailanman naging 'oo' sa isang sandali at 'hindi' sa susunod. Sapagkat ang Anak ng Diyos, si Jesu-Cristo, na aming ipinangaral sa inyo—ako, si Silvanus, at si Timoteo—ay hindi naging 'oo' at 'hindi'; kundi sa kaniya ay 'oo' – sapagkat sa kaniya ang lahat ng pangako ng Diyos ay 'oo', at sa kaniya ay 'Amen' – sa kaluwalhatian ng Diyos sa pamamagitan namin.

2 Cor 1:12–20
Biyernes ng Ika-10 na Linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, simula sa talata 170

Mga kapatid, Diyos ang nagpapatatag sa amin kasama ninyo kay Cristo at nagpahid sa amin, na siyang nagsi-selyo rin sa amin at nagbigay ng Espiritu bilang pananda sa aming mga puso. Tinatawag ko ang Diyos na maging saksi sa aking kaluluwa na, dahil sa pag-iingat sa inyo, hindi pa ako pumunta sa Korinto; hindi dahil kami ang namamahala sa inyong pananampalataya, kundi dahil kami'y nakikibahagi sa inyong kagalakan: sapagkat kayo'y matatag sa pananampalataya. Kaya't nagpasya ako sa aking sarili na huwag nang muling pumunta sa inyo na may kalungkutan. Sapagkat kung ikinalulungkot ko kayo, sino ang magpapaligaya sa akin, kung hindi ang siyang aking pinalungkot? Ito nga ang isinulat ko sa inyo, upang sa pagdating ko ay hindi ako malungkot dahil sa mga dapat sanang ikaligaya ko; sapagkat tiwala ako sa inyong lahat na ang aking kagalakan ay kagalakan din ninyong lahat. Sa lubos na kalungkutan at mabigat na puso, sumulat ako sa inyo nang maraming luha, hindi upang ikalungkot ko kayo, kundi upang malaman ninyo ang labis na pag-ibig na mayroon ako para sa inyo.

2 Cor 1:21–2:4
Linggo 14

Ikalawang Sulat sa mga taga-Corinto, simula 171

Mga kapatid, ang aking kagalakan ay kagalakan din ninyo. Dahil sa labis na kalungkutan at mabigat na puso, sumulat ako sa inyo nang maraming luha, hindi upang ikalungkot kayo, kundi upang malaman ninyo ang saganang pag-ibig na mayroon ako para sa inyo. Kung sino man ang nagdulot ng kalungkutan, hindi lang ako ang kanyang pinakalungkot, kundi—sa banayad na pagsasabi—kayong lahat din. Ang parusang ito mula sa marami ay sapat na para sa kanya; kaya mas mabuti na patawarin ninyo siya at aliwin, baka siya'y malunod sa labis na kalungkutan. Kaya't hinihikayat ko kayong ipakita sa kanya ang inyong pag-ibig. Sapagkat ito ang dahilan kung bakit sumulat ako sa inyo, upang subukin kung kayo'y masunurin sa lahat ng bagay. At ang sinumang pinatawad ninyo, pinatawad ko rin; sapagkat kung pinatawad ko man ang sinuman sa anumang bagay, ginawa ko ito alang sa inyo sa ngalan ni Cristo, upang hindi tayo mailansi ni Satanas; sapagkat hindi tayo ignorante sa kanyang mga pakana. Nang dumating ako sa Troa upang ipangaral ang ebanghelyo ni Cristo, bagaman ipinikit ng Panginoon ang pinto sa akin, wala akong kapayapaan ng isip dahil hindi ko nahanap doon ang kapatid kong si Tito; ngunit, matapos akong makipagpaalam sa kanila, pumunta ako sa Macedonia. Ngunit pasalamat sa Diyos, na palaging nagbibigay sa amin ng tagumpay kay Cristo at sa pamamagitan namin ay ipinapapalaan ang bango ng kaalaman tungkol sa kaniya sa bawat lugar. Sapagkat kami ang bango ni Cristo para sa Diyos.

2 Cor 2:3B–15A
Lunes ng Ika-11 na Linggo

Ikalawang Liham kay mga taga-Corinto, simula sa talata 172

Mga kapatid, pasalamat sa Diyos, na palaging nagbibigay-daan sa amin upang magtagumpay kay Cristo at sa pamamagitan namin ay ipinapapala ang bango ng kaalaman tungkol sa Kanya sa bawat lugar. Sapagkat kami ang bango ni Cristo para sa Diyos sa gitna ng mga naliligtas at sa gitna ng mga nasisira: sa mga naliligtas, isang bango na nagdadala sa buhay; sa mga nasisira, isang bango na nagdadala sa kamatayan. At sino ang sapat para sa mga bagay na ito? Sapagkat hindi namin binabaluktot ang salita ng Diyos, gaya ng ginagawa ng marami, kundi nang may katapatan, gaya ng mula sa Diyos, sa harap ng Diyos, kay Cristo. Kailangan pa ba naming patunayan sa inyo ang aming pagkatao? Kailangan ba namin, gaya ng iba, ng mga liham ng rekomendasyon para sa inyo o mula sa inyo? Kayo ang aming liham, na nakasulat sa aming mga puso, na kilala at nababasa ng lahat ng tao; ipinapakita ninyo sa pamamagitan ng inyong pag-uugali na kayo ay liham mula kay Cristo, na hindi isinulat ng tinta kundi ng Espiritu ng buhay na Dios, hindi sa mga tapak na bato kundi sa mga tapak ng puso ng tao.

2 Cor 2:14-3:3
Martes ng Ika-11 na Linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, simula 173

Mga kapatid, ganoon ang aming tiwala sa Diyos sa pamamagitan ni Cristo, hindi na kami sa aming sarili ang may sapat na kakayahan upang ipag-angkin na ang anumang nagagawa namin ay mula sa amin, kundi ang aming kakayahan ay mula sa Diyos. Ginawa Niya kaming karapat-dapat na maging mga ministro ng Bagong Tipan, hindi ng sulat kundi ng Espiritu; sapagkat ang sulat ay pumapatay, ngunit ang Espiritu ay nagbibigay-buhay. Kung ang ministeryo ng nakamamatay na titik, na nakasulat sa bato, ay kasing-luwalhatian na ang mga anak ng Israel ay hindi makatingin sa mukha ni Moises dahil sa pansamantalang kaluwalhatian ng kanyang mukha, gaano pa nga kaya ang kaluwalhatian ng ministeryo ng Espiritu? Sapagkat kung ang ministeryo ng paghatol ay kagalang-galang, lalong higit pa nga ang kagalangan ng ministeryo ng katuwiran. Ang dating kagalang-galang ay hindi na nga itinuturing na ganoon ngayon, dahil sa napakahigit na kaluwalhatian ng darating. Sapagkat kung ang pansamantala ay kagalang-galang, lalong higit pa nga ang kaluwalhatian ng mananatili.

2 Cor 3:4-11
Miyerkules ng Ika-11 na Linggo

Ikalawang Sulat sa mga taga-Corinto, simula 174

Mga kapatid, dahil sa ganoong pag-asa, kumikilos kami nang buong tapang, hindi tulad ni Moises, na naglagay ng belo sa kanyang mukha upang ang mga anak ng Israel ay hindi makita ang katapusan ng bagay na pansamantala. Ngunit nabulag ang kanilang isipan: sapagkat hanggang sa araw na ito, kapag binabasa ang Lumang Tipan, nananatiling hindi inaalís ang tabing na iyon, dahil ito ay inaalís ng Cristo. Hanggang sa araw na ito, kapag binabasa nila si Moises, nakapatong ang tabing sa kanilang mga puso; ngunit kapag lumingon sila sa Panginoon, noon inaalís ang tabing. Ang Panginoon ang Espiritu; at kung saan nariyan ang Espiritu ng Panginoon, doon may kalayaan. Ngunit tayong lahat, na may hubad na mukha, na nakamasid sa kaluwalhatian ng Panginoon na parang sa salamin, ay binabago tungo sa gayon ding larawan mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian, ayon sa Espiritu ng Panginoon.

2 Cor 3:12-18
Sabado ng Ika-21 na Linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, pagbasa 175

Mga kapatid, dahil mayroon kaming ganitong ministeryo ayon sa biyaya ng Diyos, hindi kami sumusuko ng loob; kundi inalisan namin ng takip ang mga lihim at kahiya-hiyang gawain, at hindi kami gumagamit ng daya o nagbaluktot sa salita ng Diyos, kundi sa pamamagitan ng malinaw na

pagpapahayag ng katotohanan, iniaalay namin ang aming sarili sa harap ng Diyos sa budhi ng bawat tao. Kung ang aming ebanghelyo nga ay may tabing, ito ay natabingan para sa mga mapapahamak, sa mga hindi nananampalataya, na ang isipan ay pinarinigan ng diyos ng panahong ito, upang ang liwanag ng ebanghelyo ng kaluwalhatian ni Cristo, na siyang larawan ng Dios na hindi nakikita, ay huwag sumikat sa kanila. Sapagkat hindi namin ipinangangaral ang aming sarili, kundi si Cristo Jesus bilang Panginoon; at kami ay inyong mga lingkod alang-alang kay Jesus, sapagkat ang Diyos, na nag-utos na sumikat ang liwanag mula sa kadiliman, ay sumilay sa aming mga puso upang bigyan kami ng liwanag ng kaalaman sa kaluwalhatian ng Diyos sa mukha ni Cristo Jesus.

2 Cor 4:1-6
Huwebes ng Ika-11 na Linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, pagbasa 176

Mga kapatid, ang Diyos, na nag-utos sa liwanag na sumikat mula sa kadiliman, ay sumikat sa ating mga puso upang bigyan tayo ng liwanag ng kaalaman sa kaluwalhatian ng Diyos sa mukha ni Jesucristo. Ngunit dinadala namin ang kayamanang ito sa mga banga ng luwad, upang ang dipangkaraniwang kapangyarihan ay maiugnay sa Diyos at hindi sa amin. Nalalagay kami sa kagipitan sa lahat ng panig, ngunit hindi kami lubos na napipiga; kami ay nasa matinding kalagayan, ngunit hindi kami nawawalan ng pag-asa; kami ay pinag-uusig, ngunit hindi kami iniwan; kami ay napapatumba, ngunit hindi kami nasisira. Palagi naming dinadala sa aming katawan ang kamatayan ng Panginoong Jesus, upang ang buhay ni Jesus ay maipahayag naman sa aming katawan. Sapagkat kami na nabubuhay ay palagiang ibinibigay sa kamatayan dahil kay Jesus, upang ang buhay ni Jesus ay maipahayag naman sa aming mortal na laman; kaya naman ang kamatayan ay gumagawa sa amin, ngunit ang buhay ay sa inyo. Ngunit taglay namin ang diwa ng pananampalataya, ayon sa nasusulat: 'Naniwala ako, kaya't nagsalita ako'; at kami ay nananampalataya, kaya't nagsasalita kami, sa pagkaalam na ang bumuhay sa Panginoong Jesus mula sa mga patay ay siya ring magbubuhay sa ating mga katawang kamatayan sa pamamagitan ni Jesus, at ipapakita rin tayo sa kaniyang harapan. Sapagkat ang lahat ay para sa inyo, upang ang saganang biyaya, sa pamamagitan ng marami, ay magbunga ng lalong pasasalamat sa kaluwalhatian ng Diyos.

2 Cor 4:6-15
Linggo 15.
Sa Kagalang-galang

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, pagbasa 177

Mga kapatid, na may kaparehong diwa ng pananampalataya gaya ng nasusulat: 'Naniwala ako, at dahil dito'y nagsalita ako'; at tayo'y nananampalataya, at dahil dito'y nagsasalita tayo, na nalalaman na Siya na nagmulat sa Panginoong Jesus ay muling magbubuhay rin sa atin sa pamamagitan ni Jesus at ihaharap tayo sa harapan Niya kasama kayo. Sapagkat ang lahat ng ito ay para sa kapakinabangan ninyo, upang ang kasaganaan ng biyaya, sa pamamagitan ng marami, ay magbunga ng lalong pasasalamat sa kaluwalhatian ng Diyos. Kaya't hindi kami sumusuko; kundi bagaman ang aming panlabas na pagkatao ay unti-unting nauubos, ang aming panloob na pagkatao ay araw-araw na pinapabago. Sapagkat ang magaang at pansamantalang kapighatian na ito ay naghahanda para sa amin ng walang hanggang kaluwalhatian na higit sa anumang sukatan, habang hindi tayo tumitingin sa mga bagay na nakikita kundi sa mga bagay na hindi nakikita; sapagkat ang mga nakikita ay pansamantala, ngunit ang mga hindi nakikita ay walang hanggan.

2 Cor 4:13-18
Biyernes ng Ika-11 na Linggo

2 Corinto, talata 178

Mga kapatid, alam natin na kapag winasak ang ating toldang panlupa, mayroon tayong tirahan sa langit mula sa Diyos, isang tahanan na hindi gawa ng kamay ng tao, na walang hanggan. Kaya't tayo'y nananaghoy, na sabik na isuot ang ating paninirahan sa langit, upang, kapag tayo'y nabihisan na, ay

hindi tayo matagpuang hubad. Sapagkat habang tayo'y nasa toldang ito, tayo'y nananaghoy sa ilalim ng pasanin, dahil ayaw nating hubaran nito, kundi mabihisan, upang ang mortal ay lunukin ng buhay. Para sa layuning ito nga, nilikha tayo ng Diyos at ibinigay Niya sa atin ang Espiritu bilang panatilyan. Kaya naman, tayo'y laging nagagalak; at sapagkat nalalaman natin na habang naninirahan tayo sa katawan, tayo'y malayo sa Panginoon—sapagkat sa pananampalataya tayo'y namumuhay, hindi sa paningin—tayo'y nagagalak at mas nais pa nga natin na maihiwalay sa katawan at makapiling ang Panginoon. Kaya't nagsusumikap kami sa lahat ng paraan, manatili man kami sa katawan o lumisan dito, upang maging kaaya-aya sa Kaniya; sapagkat kailangan tayong lahat na lumitaw sa harapan ng hukuman ni Cristo.

2 Cor 5:1–10A
Sabado ng Ika-22 na Linggo.
Para sa mga yumao (Miyerkules)

Ikalawang Sulat ni San Pablo sa mga taga-Corinto, simula 179

Mga kapatid, tayo'y lahat ay dapat lumitaw sa harap ng hukuman ni Cristo, upang ang bawat isa ay tumanggap ng nararapat sa kaniya ayon sa mga ginawa niya habang nasa katawan, mabuti man o masama. Kaya, sa pagkilala sa takot ng Panginoon, hinihikayat namin ang mga tao; ngunit sa Diyos kami ay bukas; umaasa akong bukas din kami sa inyong budhi. Hindi namin muling ipinagmamalaki ang aming sarili sa inyo, kundi ibinibigay namin sa inyo ang isang dahilan upang ipagmalaki kami, upang magkaroon kayo ng masabi sa mga nagmamalaki sa panlabas na anyo kaysa sa puso. Sapagkat kung kami ay nawawala sa sarili, para sa Diyos; kung kami ay may malinaw na pag-iisip, para sa inyo. Sapagkat ang pag-ibig ni Cristo ang nagpapatibay sa amin, dahil sa napagpasyahan namin na kung namatay ang isa para sa lahat, namatay nga ang lahat. At namatay si Cristo para sa lahat, upang ang mga nabubuhay ay hindi na mabuhay para sa kanilang sarili, kundi para sa kaniya na namatay para sa kanila at muling nabuhay.

2 Cor 5:10–15
Lunes ng Ika-12 na Linggo

Ikalawang Sulat kay Corinto, simula 180

Mga kapatid, namatay si Cristo para sa lahat, upang ang mga nabubuhay ay hindi na mabuhay para sa kanilang sarili, kundi para sa kaniya na namatay para sa kanila at muling nabuhay. Kaya naman, mula ngayon ay hindi na namin tinitingnan ang sinuman ayon sa laman; kahit na noon ay nakilala namin si Cristo ayon sa laman, ngayon ay hindi na namin siya nakikilala sa ganoong paraan. Kaya, kung ang sinuman ay nasa Cristo, siya ay isang bagong nilalang; ang dating lumipas na, narito, ang lahat ay naging bago. Ang lahat ng ito ay mula sa Diyos, na sa pamamagitan ni Jesucristo ay ipinayayapa tayo sa kaniya at ipinagkaloob sa atin ang ministeryo ng pagpapayapa; sapagkat ang Diyos nga ang nasa kay Cristo, na ipinayayapa ang sanlibutan sa kaniya, hindi itinuturing sa kanila ang kanilang mga kasalanan, at ipinagkatiwala sa atin ang salita ng pagpapayapa. Kaya't kami ay mga sugo ni Cristo, na parang Dios ang namamanhik sa pamamagitan namin; ipinamamanhik namin sa inyo sa ngalan ni Cristo: makipag-ayos kayo sa Dios. Sapagkat ang hindi nakilala ang kasalanan ay ginawa Niya na kasalanan para sa atin, upang tayo sa Kanya ay maging katuwiran ng Dios.

2 Cor 5:15–21
Martes ng Ika-12 na Linggo

Ikalawang Liham kay Corinto, pagbasa 181

Mga kapatid, bilang mga katrabaho ni Cristo, hinihikayat namin kayo na huwag tanggapin nang walang kabuluhan ang biyaya ng Diyos. Sapagkat nasusulat: 'Sa kanais-nais na panahon ay dininig ko kayo, at sa araw ng kaligtasan ay tinulungan ko kayo.' Narito, ngayon ang kanais-nais na panahon; narito, ngayon ang araw ng kaligtasan. Hindi kami nagbibigay ng anumang dahilan sa sinuman para sa anumang bagay, upang ang aming ministeryo ay hindi mapintas; kundi sa lahat ng bagay ay ipinapakita namin ang aming sarili bilang mga lingkod ng Diyos: sa malaking pagtitiis, sa mga

kapighatian, sa mga kakulangan, sa mga kabagabagan, sa mga paghampas, sa mga bilangguan, sa pagkatapon, sa paggawa, sa mga gabing walang tulog, sa pag-aayuno, sa kabanalan, sa karunungan, sa kabaitan, sa pagkamapagkawanggawa, sa Banal na Espiritu, sa tapat na pag-ibig, sa salita ng katotohanan, sa kapangyarihan ng Diyos, sa mga sandata ng katuwiran sa kanang at kaliwang kamay, sa dangal at sa kahihiyan, sa paninirang-puri at sa papuri: itinuturing kaming mandaraya, subalit kami ay tapat; tayo'y hindi kilala, gayon pa man tayo'y kinikilala; tayo'y itinuturing na patay, gayon pa man tayo'y buhay; tayo'y pinaparusahan, gayon pa man hindi tayo namamatay; tayo'y nalulungkot, gayon pa man tayo'y laging nagagalak; tayo'y dukha, gayon pa man tayo'y nagpapayaman sa marami; tayo'y walang anuman, gayon pa man tayo'y may taglay ng lahat.

2 Cor 6:1-10
Linggo 16.
Para sa mga Martir

Ikalawang Sulat sa mga taga-Corinto, simula 182A

Mga kapatid, bukas sa inyo ang aming bibig, mga taga-Corinto; bukas nang malawakan ang aming puso. Hindi kayo nakapaloob sa amin; ang sarili ninyong puso ang nakapaloob. Bilang kapalit, sinasabi ko sa inyo na parang sa mga anak, buksan ninyo rin ang inyong puso. Huwag kayong makapasan sa ilalim ng iisang pamatasan kasama ang mga hindi maniniwala; sapagkat anong pakikipag-ugnayan ang mayroon ang katuwiran sa kasamaan? O anong pagsasamahan ang mayroon ang liwanag sa kadiliman? Anong pagkakasundo ang mayroon si Cristo at si Belial? O anong bahagi ang mayroon ang mananampalataya kasama ang hindi maniniwala? Anong kasunduan ang mayroon sa pagitan ng templo ng Diyos at ng mga diyus-diyosan? Sapagkat kayo ang templo ng buhay na Diyos, gaya ng sinabi ng Diyos.

2 Cor 6:11-16A
Miyerkules ng Ika-12 na Linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, simula 182B

Mga kapatid, kayo ang templo ng buhay na Dios, gaya ng sinabi ng Dios: 'Manahan ako sa kanila at lalakad sa kanilang piling; magiging Dios nila ako, at sila'y magiging bayan ko.' Kaya't lumabas kayo sa kanilang piling at maghiwalay, sabi ng Panginoon, at huwag humipo ng anumang marumi; at tatanggapin ko kayo. 'At ako'y magiging Ama ninyo, at kayo'y magiging mga anak na lalaki at babae ko,' sabi ng Panginoong Makapangyarihan. Kaya, mga minamahal, yamang mayroon tayong ganitong mga pangako, linisin natin ang ating sarili mula sa bawat karumihan ng laman at espiritu, at ganapin ang kabanalan sa takot ng Diyos.

2 Cor 6:16b-7:1
Linggo 17

Ikalawang Liham kay Corinto, simula sa talata 183

Mga kapatid, linisin natin ang ating sarili mula sa bawat karumihan ng laman at espiritu, at ganapin ang kabanalan sa takot sa Diyos. Pagtiisan ninyo kami. Wala kaming nilabag sa sinuman, wala kaming sinaktan, wala kaming hinangad na pakinabang mula sa sinuman. Hindi ko ito sinasabi upang hatulan kayo; sapagkat nasabi ko na dati na kayo ay nasa aming mga puso, upang mabuhay at mamatay kami nang magkakasama. Malaki ang pag-asa ko sa inyo, at lubos akong nagmamalaki sa inyo; ako'y napupuno ng kaaliwan at umaapaw sa kagalakan, sa kabila ng lahat ng aming paghihirap. Sapagkat nang kami'y dumating sa Macedonia, ang aming katawan ay walang kapahingahan, kundi kami'y napipilitan sa lahat ng panig: sa labas, mga pag-atake; sa loob, mga takot. Ngunit ang Diyos, na siyang nagpapalubag-loob sa mga mapagkumbaba, ay nagpalubag-loob sa amin sa pamamagitan ng pagdating ni Tito; at hindi lamang sa kanyang pagdating, kundi pati na rin sa pamamagitan ng aliw na siya mismo ay natanggap mula sa inyo, nang ikuwento niya sa amin ang inyong sigasig, ang inyong mga luha, at ang inyong pagka-hangad sa akin, kaya't lalo pa akong natuwa. Kaya, kung pinagkalungkot ko kayo sa pamamagitan ng aking liham, hindi ko ito pinagsisihan, bagaman

pinagsisihan ko ito noon; sapagkat nakikita kong nagdulot nga ng kalungkutan ang liham, ngunit pansamantala lamang. Ngayon ay nagagalak ako, hindi dahil sa ikinalungkot ninyo, kundi dahil ang inyong pagkalungkot ay nagbunga ng pagsisisi; sapagkat nalungkot kayo alang-alang sa Diyos, upang hindi kayo magdusa ng anumang pinsala mula sa amin. Sapagkat ang pagdadalamhati ayon sa kalooban ng Diyos ay nagbunga ng pagsisising humahantong sa kaligtasan at hindi nag-iiwan ng pagsisisi.

2 Corinto 7:1B–10A
Huwebes ng Ika-12 na Linggo

Ikalawang Sulat sa mga taga-Corinto, simula sa talata 184

Mga kapatid, ang pagdadalamhating ayon sa kalooban ng Diyos ay nagbunga ng pagsisising humahantong sa kaligtasan, ngunit ang pagdadalamhating ayon sa mundo ay nagbunga ng kamatayan. Sapagkat ang mismong katotohanang kayo'y nagmalungkot alang sa Diyos—tingnan ninyo kung anong sigla ang ipinamalas nito sa inyo, kung anong pagtatanggol, kung anong pagkagalit laban sa nagkasala, kung anong pangamba, kung anong paghahangad, kung anong sigla, at kung anong pagnanais sa katuwiran! Sa bawat paraan ay napatunayan ninyong inyong sarili na walang kapintasan sa bagay na ito. Ngayon, kung sumulat ako sa inyo, hindi ito dahil sa nagkasala o sa napinsala, kundi upang ang aming malasakit sa inyo ay maging malinaw sa inyo sa harap ng Diyos. Kaya't kami ay naaliw sa inyong aliw; at lalo pa kaming natuwa sa kagalakan ni Tito, sapagkat pinalubag ninyong lahat ang kanyang espiritu. Kaya hindi ako nahiya, kung sa anumang paraan ay pinagyabang ko kayo sa kaniya; sapagkat kung paanong sinabi namin sa inyo ang buong katotohanan, gayon din napatunayan na totoo ang aming papuri sa harap ni Tito; at ang puso niya ay labis na nakiling sa inyo, habang naaalala niya ang pagsunod ninyong lahat, kung paanong tinanggap ninyo siya nang may takot at panginginig. Kaya't ikinagagalak ko na sa lahat ng bagay ay mapagkakatiwalaan ko kayo.

2 Cor 7:10–16
Biyernes ng Ika-12 na Linggo

Ikalawang Sulat sa mga taga-Corinto, simula 185

Mga kapatid, ipinaalam namin sa inyo ang biyaya ng Diyos na ipinagkaloob sa mga simbahan sa Macedonia; sapagkat sa gitna ng matinding pagsubok at kalungkutan, sila'y napuno ng kagalakan; at ang kanilang malalim na kahirapan ay umapaw sa kayamanan ng kanilang pagbibigay. Sapagkat kusang-loob silang nagbigay, hindi lamang ayon sa kanilang makakaya, kundi higit pa sa kanilang kakayahan – ako ang saksi nito: mariin nilang pinakiusapan kami na tanggapin ang kanilang kaloob at ang kanilang ambag sa ministryo para sa mga banal; at hindi lamang nila ibinigay ang aming inaasahan, kundi inialay muna nila ang kanilang sarili sa Panginoon, at pagkatapos ay sa amin ayon sa kalooban ng Diyos.

2 Cor 8:1–5
Sabado ng Ika-23 na Linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, pagbasa 186

Mga kapatid, kung paanong kayo'y sagana sa lahat ng bagay—sa pananampalataya, sa pananalita, sa kaalaman, sa buong sigasig, at sa inyong pag-ibig sa amin—ganun din naman, magpakasagana kayo sa birtud na ito. Sinasabi ko ito hindi bilang isang utos, kundi upang subukin ang katapatan ng inyong pag-ibig sa pamamagitan ng sigasig ng iba. Sapagkat alam ninyo ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo, na bagaman Siya ay mayaman, Siya ay nagpakalumo para sa inyo, upang kayo ay yumaman sa pamamagitan ng Kanyang paghihirap. Ibinibigay ko ang payong ito: sapagkat ito ay para sa inyong kapakinabangan, dahil hindi lamang ninyo sinimulan ang paggawa nito, kundi naging masigasig din kayong gawin ito mula pa noong nakaraang taon. Ngayon, kung gayon, tuparin ninyo ang mismong gawain, upang ang inyong masigasig na pagnanasa ay matupad ayon sa inyong kakayahan. Sapagkat kung may kagustuhan, ito ay tinatanggap ayon sa kung ano ang mayroon ang

isang tao, at hindi ayon sa kung ano ang kanyang kulang. Hindi hinihingi na ang iba ay mapagaan habang kayo ay nabibigatan, kundi ang magkaroon ng pagkakapantay-pantay. Sa kasalukuyan, ang inyong kasaganaan ang tumutubos sa kanilang kakulangan; at sa huli, ang kanilang kasaganaan ang tutubos sa inyong kakulangan, upang magkaroon ng pagkakapantay-pantay, gaya ng nakasulat: 'Ang nagtipon nang marami ay hindi nagkaroon ng sobra, at ang nagtipon nang kaunti ay hindi nagkulang.'

2 Cor 8:7-15

Lunes ng Ika-13 na Linggo

Ikalawang Liham kay Corinto, pagbasa 187

Mga kapatid, pasalamat sa Diyos, na naglagay ng ganitong sigasig para sa inyo sa puso ni Tito. Sapagkat bagaman hiningi ko sa kaniya, siya, na may matinding sigasig, ay kusang-loob na pumunta sa inyo. Kasama rin naming ipinadala ang isang kapatid na pinupuri sa lahat ng mga simbahan dahil sa kaniyang pangangaral, at na pinili ng mga simbahan upang samahan kami sa gawaing kawanggawang ito, na isinasagawa namin para sa kaluwalhatian ng Panginoon Mismo at alinsunod sa inyong sariling sigasig, upang hindi kami masaway ng sinuman dahil sa kasaganaan ng mga handog na ipinagkatiwala sa aming ministeryo; sapagkat nagsusumikap kaming gumawa ng matuwid, hindi lamang sa harap ng Panginoon kundi pati na rin sa harap ng mga tao. Pinadala rin namin kasama nila ang kapatid namin, na nasubukan na namin nang paulit-ulit at sa maraming paraan ang kanyang sigasig, at ngayon ay lalo pang masigasig dahil sa kanyang lubos na pagtitiwala sa inyo. Tungkol naman kay Tito, siya ang aking kasama at katuwang sa inyo; at tungkol naman sa aming mga kapatid, sila ang mga sugo ng mga simbahan, ang kaluwalhatian ni Cristo. Kaya naman, sa paningin ng mga simbahan, ipakita ninyo sa kanila ang katibayan ng inyong pag-ibig at na may mabuting dahilan kami upang ipagmalaki kayo. Gayunpaman, hindi ko na kailangang isulat sa inyo tungkol sa pangangalap para sa mga banal, sapagkat alam ko ang inyong sigasig at ipinagmamalaki ko kayo sa mga taga-Macedonia na ang Achaia ay handa na mula pa noong nakaraang taon; at ang inyong sigasig ay nagbigay-hikayat sa marami. Gayunpaman, ipinadala ko ang mga kapatid, upang ang aking pagmamalaki tungkol sa inyo sa bagay na ito ay hindi maging walang kabuluhan, kundi upang kayo naman, gaya ng sinabi ko, ay maging handa; at upang, kapag dumating ang mga taga-Macedonia kasama ako at hindi kayo handa, tayo—hindi 'kayo'—ang mahiya, sa pagmamalaki naming may ganoong kapanatagan. Kaya't inisip kong kinakailangan na hikayatin ang mga kapatid na mauna nang pumunta sa inyo at ihanda nang maaga ang mga kailangang paghahanda, upang ang biyayang nabalitaan na ninyo ay maging handa bilang isang biyaya, at hindi bilang isang pasanin.

2 Cor 8:16-9:5

Martes ng Ika-13 na Linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, pagbasa 188

Mga kapatid, ang magtatanim nang kaunti ay mag-aani rin nang kaunti, at ang magtatanim nang marami ay mag-aani rin nang marami. Ang bawat isa sa inyo ay dapat magbigay ayon sa kanyang napagpasyahan sa kanyang puso, hindi nang pag-aalinlangan o sapilitan; sapagkat minamahal ng Diyos ang masayang tagapagbigay. Kaya ng Diyos na pagyamanin kayo sa lahat ng biyaya, upang sa pagkakaroon ninyo ng kasaganaan sa lahat ng bagay sa lahat ng oras, kayo naman ay masagana sa bawat mabuting gawa, gaya ng nasusulat: 'Nagkalat siya, binigyan niya ang mga dukha; ang kanyang katuwiran ay magwawakas magpakailanman.' Ang nagbibigay ng binhi sa nagtatanim at tinapay para sa pagkain ay magbibigay din at magpapalago ng bunga ng inyong katuwiran, upang kayo'y maging mayaman sa lahat ng paraan para sa bawat uri ng pagkamapagkawanggawa, na sa pamamagitan namin ay nagbubunga ng pasalamat sa Diyos.

2 Cor 9:6-11

Linggo 18

Ikalawang Sulat sa mga taga-Corinto, simula 189

Mga kapatid, ang ministryong ito ay hindi lamang tumutugon sa mga pangangailangan ng mga banal kundi nagbubunga rin ng saganang pasasalamat sa Diyos sa marami; sapagkat, sa pagkatanto nila sa katibayan ng ministryong ito, pinupuri nila ang Diyos dahil sa inyong pagsunod sa Ebanghelyo ni Cristo na inyong ipinangangako, at dahil sa inyong tapat na pakikipag-isa sa kanila at sa lahat, na nananalangin para sa inyo, dahil sa pagmamahal nila sa inyo, dahil sa kasaganaan ng biyaya ng Diyos na nasa inyo. Salamat sa Diyos sa Kanyang di-mailarawang kaloob! Tungkol sa akin, si Pablo—na mapagkumbaba kapag naroroon sa piling ninyo, ngunit matapang sa aking kawalan—hinihikayat ko kayo sa pamamagitan ng kabaitan at pagtitiis ni Cristo. Hinihiling ko na, pagdating ko, hindi ko na kailangang gamitin ang matibay na katapangan na balak kong gamitin laban sa ilang taong nag-iisip na ayon sa laman ang aming ginagawa. Sapagkat bagaman namumuhay kami sa laman, hindi kami nakikipaglaban ayon sa laman. Ang mga sandata ng aming pakikipaglaban ay hindi mula sa laman, kundi makapangyarihan sa Diyos upang gibain ang mga kuta: sa pamamagitan nito'y winawasak namin ang mga pangangatwiran at ang bawat matayog na bagay na itinatag laban sa kaalaman ng Diyos, at sinasakop namin ang bawat kaisipan upang magpasakop kay Cristo, at handa kaming parusahan ang bawat pagsuway, pagka-kumpleto ng inyong pagsunod. Tinitingnan ba ninyo ang tao? Ang sinumang may katiyakan na siya ay kay Cristo, paghatulan na niya sa kaniyang sarili na, kung paanong siya ay kay Cristo, gayon din naman kami ay kay Cristo.

2 Cor 9:12–10:7
Miyerkules ng Ika-13 na Linggo

Ikalawang Sulat sa mga taga-Corinto, simula 190

Mga kapatid, ang sinumang may katiyakan na siya ay kay Cristo ay dapat humusga sa kanyang sarili na, kung paanong siya ay kay Cristo, gayon din naman tayo. Sapagkat kahit na magmayabang pa ako nang higit tungkol sa kapangyarihang ibinigay sa amin ng Panginoon—para sa inyong ikatitibay, hindi para sa inyong ikapahamak—hindi ako mahihiya. Gayunpaman, huwag ninyong isipin na pinamumulutan ko kayo sa pamamagitan lamang ng aking mga liham. Sapagkat may ilan na nagsasabi, 'Sa kanyang mga liham ay mahigpit at malakas siya, ngunit sa personal ay mahina, at ang kanyang pananalita ay walang kabuluhan'—ipaalam ninyo sa mga taong iyon na kung ano kami sa aming mga liham kapag wala kami, ganoon din kami nang personal. Sapagkat hindi namin nangangahas na ihambing o ituring na kapantay namin ang mga mayabang sa kanilang sarili: sinusukat nila ang kanilang sarili sa kanilang sarili at inihahambing nila ang kanilang sarili sa kanilang sarili sa isang hangal na paraan. Ngunit hindi kami mangmamayabang nang higit sa sukat, kundi ayon lamang sa hangganan ng larangang ipinagkaloob sa amin ng Diyos, upang maabot din namin kayo. Sapagkat hindi namin pinipilit ang aming sarili na parang hindi namin kayo naabot, sapagkat sa katotolohiya ay naabot na namin kayo sa pamamagitan ng ebanghelyo ni Cristo. Hindi kami nagmamalaki nang higit sa sukat, ni umaasa kami sa paggawa ng iba; kundi umaasa kami na, habang lumalago ang inyong pananampalataya, lalong lalaki ang aming bahagi sa inyo, upang ipagpatuloy naming ipangaral sa inyo ang Ebanghelyo, sa halip na magmalaki sa mga nagawa na sa saklaw ng iba. Ang magmamapuri ay magmapuri sa Panginoon. Sapagkat hindi ang siyang nagpupuri sa sarili ang pinapatotohanan, kundi ang siyang pinupuri ng Panginoon.

2 Cor 10:7b–18
Huwebes ng Ika-13 na Linggo

Ikalawang Liham kay Corinto, pagbasa 191

Mga kapatid, sana'y magpakita kayo ng kaunting pagtitiis sa aking kamangmangan! Ngunit pinagtitiisan ninyo ako. Sapagkat naiinggit ako sa inyo ng pagkainggit ng Diyos; sapagkat ipinikasal ko kayo sa isang lalaki, upang iharap ko kayo kay Cristo na isang dalagang dalisay. Ngunit natatakot ako na baka, kung paanong niloko ng ahas si Eba sa pamamagitan ng kanyang tuso, gayon din maligaw ang inyong pag-iisip mula sa pagiging tapat kay Cristo. Sapagkat kung may dumating at

mangaral ng ibang Jesus na hindi ang ipinangaral namin, o kung tatanggap kayo ng ibang espiritu na hindi ang inyong tinanggap, o ibang ebanghelyo na hindi ang inyong tinanggap, matiisin na lamang ninyo ang taong iyon. Ngunit sa palagay ko, sa anumang paraan ay hindi ako hihigit sa pinakadakilang mga apostol: bagaman ako'y walang husay sa pananalita, ako'y hindi kulang sa kaalaman. Higit pa rito, kilala ninyo kami sa lahat ng paraan.

2 Cor 11:1-6
Sabado ng Ika-24 na Linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, simula 192

Mga kapatid, hindi ko iniisip na ako'y kulang sa anumang paraan kaysa sa mga nangungunang Apostol: bagaman ako'y walang husay sa pananalita, hindi ako kulang sa kaalaman. Sa anumang kaso, lubos ninyo kaming kilala sa lahat ng paraan. Nagkasala ba ako sa pagpapakumbaba sa aking sarili upang kayo'y maparangal, dahil ipinangaral ko sa inyo ang Ebanghelyo ng Diyos nang walang bayad? Naging pasanin ako sa ibang mga simbahan, tinatanggap ang kanilang tulong upang mapaglingkuran ko kayo; at habang kasama ko kayo, bagaman ako'y nangangailangan, hindi ako naging pasanin sa sinuman, sapagkat pinunan ng mga kapatid na mula sa Macedonia ang aking kakulangan; at sa lahat ng bagay ay nagsikap ako, at patuloy na magsisisikap, na huwag maging pasanin sa inyo. Sa katotohanan ni Cristo, ipinahayag ko na hindi ako matatanggalan ng papuring ito sa mga pook ng Achaia. Bakit nga, kung gayon, ako'y kumikilos nang ganito? Wala bang pag-ibig sa inyo? Dios ang nakakaalam! Ngunit kung paanong ako'y kumilos, gayon din ang patuloy kong gagawin, upang huwag mabigyan ng dahilan sa pagrereklamo ang mga naghahanap ng pagkakataon, baka sa mismong mga bagay na kanilang ipinagmamalaki ay maging katulad nila kami. Sapagkat ang mga taong ito ay mga huwad na apostol, mapanlinlang na manggagawa, na nagpapanggap bilang mga apostol ni Cristo. At hindi nakapagtataka: sapagkat pati si Satanas ay nagpapanggap bilang anghel ng liwanag; kaya't hindi na nakapagtataka kung ang kanyang mga lingkod ay nagpapanggap ding mga lingkod ng katuwiran; ngunit ang kanilang wakas ay naaayon sa kanilang mga gawa. Sasabihin ko rin ito: huwag ninyong isipin na ako'y hangal; ngunit kung hindi man, tanggapin ninyo ako, kahit na parang hangal, upang ako naman ay makapanghamak din nang kaunti. Ang aking sasabihin ay hindi ko sasabihin sa Panginoon, kundi parang sa kamangmangan, sa gitna ng ganitong tapang sa pagmamayabang. Tulad ng maraming mayabang ayon sa laman, ako naman ay magmamayabang din. Sapagkat kayo na matalino ay matiisin sa mga hangal: matiisin ninyo kapag may nagpapasakop sa inyo, kapag may nagsasamantala sa inyo, kapag may nagnanakaw sa inyo, kapag may nagmamataas, kapag may sumusuntok sa inyong mukha. Sa aking kahihiyan, kailangan kong sabihin na wala kami sa sapat na lakas para gawin ito.

2 Cor 11:5-21A
Biyernes ng Ika-13 na Linggo

Ikalawang Sulat kay Corinto, simula 193

Mga kapatid, kung may nangahas na magmayabang tungkol sa anumang bagay, ako naman (bagaman nagsasalita ako nang hangal) ay nangahas ding magmayabang. Taga-Judio ba sila? Ako rin. Israelita ba sila? Ako rin. Kabilang ba sila sa lahi ni Abraham? Ako rin. Alipin ba sila ni Cristo? (Nagsasalita sa pagkabaliw:) Lalo pa nga ako. Mas pinagsikapan ko, mas maraming beses akong pinagbugbog, mas matagal akong nasa bilangguan, at maraming ulit akong hinarap ang kamatayan. Limang beses akong pinagbayo ng mga Hudyo ng apatnapung latigo na binawasan ng isa; tatlong beses akong pinagpalo ng tungkod; isang beses akong binato ng bato; tatlong beses akong nalipatan ng barko; isang gabi at isang araw akong nasa kalaliman ng dagat; Maraming beses akong naglakbay, hinarap ang panganib sa mga ilog, panganib mula sa mga tulisan, panganib mula sa aking sariling mga kababayan, panganib mula sa mga pagano, panganib sa lungsod, panganib sa ilang, panganib sa dagat, panganib mula sa mga huwad na kapatid, sa paghihirap at sa pagod, madalas na nagbabantay, sa gutom at uhaw, madalas na nag-aayuno, sa lamig at sa hubad. Bukod sa mga panlabas na pagsubok na ito, araw-araw akong napapaligiran ng pulutong ng mga tao at ng pag-aalala para sa lahat ng mga

simbahan. Kung may mahina, hindi ba ako mahina kasama nila? Kung may naliligaw, hindi ba ako nag-aalab sa pagnanasa para sa kanila? Kung kailangan kong magmayabang, magmamayabang ako sa aking mga kahinaan. Ang Diyos at ang Ama ng ating Panginoong Jesucristo, na pinupuri magpakailanman, ay nakakaalam na hindi ako nagsisinungaling. Sa Damasco, ang gobernador ni Haring Aretas ang nagbabantay sa lungsod ng Damasco upang ako'y dakpin; at ako'y ibinaba sa isang basket sa pamamagitan ng isang bintana sa pader at nakatakas sa kaniyang mga kamay. Walang pakinabang sa akin ang pagmamayabang, sapagkat ako'y darating sa mga panyaya at mga pahayag ng Panginoon. Kilala ko ang isang tao sa Cristo na labing-apat na taon na ang nakalipas (kung nasa katawan siya o wala sa katawan, hindi ko alam—ang Diyos ang nakakaalam), ay dinala hanggang sa ikatlong langit. At kilala ko ang taong iyan (kung nasa katawan man o labas ng katawan—ang Diyos ang nakakaalam) na siya'y naladlad sa ikatlong langit. Ngunit kung magmamayabang ako, hindi ako kikilos nang hangal, sapagkat magsasalita ako ng katotohanan; subalit pinipigilan ko ang sarili, baka isipin ng sinuman ang higit pa sa akin kaysa sa nakikita nila sa akin o naririnig nila mula sa akin. At baka ipagmayabang ko ang aking mga karangalan, baka ipagmayabang ko ang aking mga kahinaan. Gayunpaman, kung magmamayabang ako, hindi ako kikilos nang hangal, sapagkat ang katotohanan ang aking sasabihin; ngunit pinipigilan ko ang sarili ko, baka isipin ng sinuman na higit pa ako sa nakikita nila sa akin o naririnig nila mula sa akin. At upang hindi ako mapalalo sa labis na kadakilaan ng mga rebelasyon na ito, binigyan ako ng isang tinik sa laman, isang sugo ni Satanas, upang guluhin ako, upang hindi ako mapalalo. Makaitlo kong ipinamanhik sa Panginoon na ilayo ito sa akin. Ngunit sinabi sa akin ng Panginoon, 'Sapat na sa iyo ang aking biyaya, sapagkat ang aking kapangyarihan ay nagiging ganap sa kahinaan.' Kaya't lalo pa akong magmamalaki sa aking mga kahinaan, upang ang kapangyarihan ni Cristo ay manatili sa akin.

2 Cor 11:21b–12:9
29 Hunyo, Mga Santo Pedro at Pablo, mga Apostol

Ikalawang Sulat sa mga taga-Corinto, pagbasa 194

Mga kapatid, ang Diyos at Ama ng ating Panginoong Hesukristo, na pinupuri magpakailanman, ang nakakaalam na hindi ako nagsisinungaling. Sa Damasco, ang gobernador ni Haring Aretas ang nagbabantay sa lungsod ng Damasco upang ako'y dakpin; at ako'y ibinaba sa isang basket sa pamamagitan ng isang bintana sa pader at nakatakas ako sa kanyang mga kamay. Hindi ako dapat magmalaki, sapagkat sasabihin ko ang tungkol sa mga bisyon at pahayag ng Panginoon. Kilala ko ang isang tao sa Cristo na labing-apat na taon na ang nakalipas (kung nasa katawan man, hindi ko alam; kung wala sa katawan, hindi ko rin alam—ang Diyos ang nakakaalam) ay dinala hanggang sa ikatlong langit. At kilala ko ang ganoong tao (hindi ko alam kung nasa katawan o wala sa katawan—ang Diyos ang nakakaalam) na siya'y dinala sa ikatlong langit. Ngunit kung ako'y magmamayabang, hindi ako kikilos nang hangal, sapagkat ang katotohanan ang aking sasabihin; subalit pinipigilan ko ang aking sarili, baka isipin ng sinuman na higit pa ako sa nakikita nila sa akin o naririnig nila mula sa akin. At baka ipagmayabang ko ang aking mga karangalan, baka isipin ng sinuman na higit pa ako sa aking tunay na kalagayan. Gayunpaman, kung magmamayabang ako, hindi ako magiging hangal, sapagkat ang katotohanan ang aking sasabihin; ngunit pinipigilan ko ang sarili ko, baka isipin ng sinuman na higit pa ako sa aking nakikita o naririnig mula sa akin. At upang hindi ako mapalalo sa labis na kadakilaan ng mga pahayag na ito, binigyan ako ng isang tinik sa laman, isang sugo ni Satanas, upang guluhin ako, upang hindi ako mapalalo. Makaitlo kong ipinamanhik sa Panginoon na ilayo ito sa akin. Ngunit sinabi sa akin ng Panginoon, 'Sapat na sa iyo ang aking biyaya, sapagkat ang aking kapangyarihan ay nagiging ganap sa kahinaan.' Kaya't lalo pa akong magmamalaki sa aking mga kahinaan, upang ang kapangyarihan ni Cristo ay manatili sa akin.

2 Cor 11:31–12:9
Linggo 19

Ikalawang Sulat sa mga taga-Corinto, simula 195

Mga kapatid, ikinagagalak ko ang aking mga kahinaan, ang aking mga pang-iinsulto, ang aking mga paghihirap, ang aking mga pag-uusig, at ang aking mga kapigagan para kay Cristo; sapagkat kapag ako'y mahina, doon ako'y malakas. Napasobra pa nga ako sa pagmamayabang nang hangal; pinilit ninyo ako rito. Dapat sana'y pinuri ninyo ako, sapagkat hindi ako hihigit sa mga nangungunang Apostol, kahit na ako'y wala. Ang mga palatandaan ng isang Apostol ay ipinakita sa inyo sa pamamagitan ng bawat uri ng pagtitiis, ng mga tanda, ng mga kababalaghan at ng mga himala. Ano nga ba ang kulang sa inyo kung ikukumpara sa ibang mga simbahan, maliban na lamang na hindi ako nagpabayat sa inyo? Patawarin ninyo ako sa kamaliang ito. Narito, sa ikatlong pagkakataon ay handa na akong pumunta sa inyo, at hindi ko kayo pagbubuwisan, sapagkat hindi ko hinahanap ang aking sariling kapakanan, kundi ang kapakanan ninyo. Hindi mga anak ang dapat mag-ipon ng kayamanan para sa kanilang mga magulang, kundi ang mga magulang para sa kanilang mga anak. Malugod kong gugugulin ang sarili kong yaman at paguwin ang sarili ko alang-alang sa inyong mga kaluluwa, kahit na, sa labis kong pagmamahal sa inyo, ay hindi kayo gaanong nagmamahal sa akin. Isipin ninyong baka ako mismo ay hindi naging pabigat sa inyo, kundi, sa pamamagitan ng tuso at panlilinlang, ay napakinabangan ko kayo. Ngunit nakinabang ba ako sa inyo sa pamamagitan ng alinman sa mga sinugo ko sa inyo? Hinimok ko si Tito at sinu-sugo ko ang isa sa mga kapatid na kasama niya: sinamantala ba kayo ni Tito? Hindi ba kami kumilos sa iisang diwa? Hindi ba kami naglakad sa iisang paraan? Akala ba ninyo na nagtatanggol pa kami sa aming sarili sa inyo? Sa harap ng Diyos kami nagsasalita, sa Cristo; at ang lahat ng ito, mga minamahal, ay para sa inyong ikatitibay.

2 Cor 12:10-19
Lunes ng Ika-14 na Linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, pagbasa 196

Mga kapatid, natatakot ako na sa pagdating ko ay hindi ko kayo matagpuan ayon sa aking nais, at hindi ninyo rin ako matagpuan ayon sa inyong nais: na baka may matagpuan ako sa inyo na pagtatalo, selos, galit, pag-aaway, paninisi, paninirang-puri, kayabangan o kaguluhan; baka sa pagbabalik ko, kayanin ako ng aking Diyos sa harap ninyo, at ako'y magluluksa para sa marami na nagkasala noon at hindi nagsisi sa karumihan, pakikipagtalik at kalaswaan na kanilang ginawa. Ito ang ikatlong pagdating ko sa inyo. Ang bawat salita ay papatotohanan ng patotoo ng dalawa o tatlong saksi. Binalaan ko na kayo noon, at binabalaan ko kayong muli, na para bang narito ako sa ikalawang pagkakataon; at ngayon, habang wala ako, sinusulat ko sa mga nagkasala noon at sa lahat ng iba pa, na kapag ako'y bumalik, hindi ako magpapakita ng habag.

2 Cor 12:20-13:2
Martes ng Ika-14 na linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Corinto, simula 197

Mga kapatid, naghahanap kayo ng patunay kung ang Cristo ay nagsasalita sa akin: Siya ay hindi mahina para sa inyo, kundi makapangyarihan sa inyo. Sapagkat bagaman Siya ay ipinako sa krus sa kahinaan, Siya ay nabubuhay sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos; at kami naman, bagaman mahina sa Kanya, ay mabubuhay kasama Niya sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos sa inyo. Suriin ninyo ang inyong sarili upang makita kung kayo ay nasa pananampalataya; subukin ninyo ang inyong sarili. Hindi ba ninyo napagtatanto na si Jesucristo ay nasa inyo? Maliban na lang siyempre kung kayo mismo ay hindi kung ano ang dapat ninyong maging. Tungkol sa amin, umaasa ako na makikilala ninyo na kami ay kung ano ang dapat naming maging. Nananalangin kami sa Diyos na huwag kayong gumawa ng masama, hindi upang kami ay magmukhang kung ano ang nararapat sa amin; kundi upang kayo ay gumawa ng mabuti, kahit na kami ay hindi magmukhang kung ano ang nararapat sa amin. Sapagkat hindi kami malakas laban sa katotohanan, kundi malakas para sa katotohanan. Nagagalak kami kapag kami ay mahina at kayo ay malakas; ito ang ipinagdarasal namin—ang inyong kaganapan. Kaya nga isinusulat ko ito habang wala ako, upang kapag naroroon

IKALAWANG SULAT SA MGA TAGA-CORINTO

ako ay hindi ko kailangang gamitin ang kapangyarihang ibinigay sa akin ng Panginoon para sa pagtatayo, at hindi para sa pagguho. Sa anumang kaso, mga kapatid, magalak kayo, magsikap para sa kaperpektohan, magpalakas-loob kayo, maging magkakaisa kayo, at mamuhay sa kapayapaan – at ang Diyos ng pag-ibig at kapayapaan ay sasama sa inyo. Batiin ninyo ang isa't isa sa pamamagitan ng banal na halik. Lahat ng mga banal ay nagpapadala ng kanilang pagbati sa inyo. Ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo, at ang pag-ibig ng Diyos na Ama, at ang pakikipag-isa ng Espiritu Santo ay suma inyong lahat. Amen.

2 Cor 13:3–13
Miyerkules ng Ika-14 na Linggo

ANG KAAKAT ng mga taga-Galacia

Liham sa mga taga-Galacia, simula 198

Si Pablo na Apostol, na hinirang hindi ng mga tao ni sa pamamagitan ng sinumang tao, kundi ni Jesucristo at ng Dios na Ama, na siyang nagbanal-sakripisyo sa kaniya mula sa mga patay, at ng lahat ng kapatid na kasama ko – sa mga iglesia sa Galacia: Sa inyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula sa Diyos Ama at sa ating Panginoong Jesucristo, na ibinigay ang Kaniyang sarili para sa ating mga kasalanan upang iligtas tayo mula sa kasalukuyang masamang panahon, ayon sa kalooban ng Diyos na ating Ama; sa Kaniya ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen. Nagtataka ako kung paanong napakabilis ninyong lumalayo sa Diyos na tumawag sa inyo sa pamamagitan ng biyaya ni Cristo tungo sa ibang ebanghelyo—na hindi naman talaga ibang ebanghelyo, kundi gawa lamang ng mga taong nagpapahirap sa inyo at nais baluktutin ang ebanghelyo ni Cristo. Ngunit kung kami man o ang isang anghel mula sa langit ay mangaral sa inyo ng ebanghelyong iba sa aming ipinangaral sa inyo, sumpain siya. Tulad ng sinabi na namin dati, gayon din ang sinasabi ko ngayon: ang sinumang mangangaral sa inyo ng ebanghelyong iba sa tinanggap ninyo, sumpain siya. Nagsisikap ba ako ngayon na akayamanin ang tao, o ang Diyos? Nagsisikap ba akong akayamanin ang tao? Kung nagsisikap pa rin akong akayamanin ang tao, hindi ako magiging lingkod ni Cristo. At sa aking isinusulat sa inyo, hindi ako nagsisinungaling sa harap ng Diyos. Pagkatapos nito, pumasok ako sa mga lalawigan ng Siria at Silicia. Hindi nila ako personal na nakilala noon sa mga iglesia ni Cristo sa Judea, kundi narinig lamang nila na ang dating nang-uusig sa kanila ay nangangaral na ngayon ng pananampalatayang dati niyang sinisikap na wasakin – at pinapurian nila ang Diyos dahil sa akin. Pagkatapos, labing-apat na taon ang lumipas, umakyat ako muli sa Jerusalem kasama si Bernabe, at dinala ko rin si Tito. Pumunta ako bilang tugon sa isang pahayag, at doon inilatag ko sa kanila—lalo na sa mga pinuno—ang ebanghelyong ipinangangaral ko sa mga Hentil, upang malaman kung ang aking pagsisikap ay walang kabuluhan noon o ngayon. Ngunit hindi nila pinilit si Tito na kasama ko—bagaman siya'y isang Griyego—na magpatuli; at hindi rin kami sumuko kahit saglit sa mga huwad na kapatid na palihim na pumasok upang subaybayan ang kalayaan natin kay Cristo Jesus, na may layuning alipinin tayo, at hindi rin kami nagbigay-loob sa kanila, upang ang katotohanan ng ebanghelyo ay mapangalagaan sa inyo.

Gal 1:1–10; 1:20–2:5
Huwebes ng Ika-14 na Linggo

Liham sa mga taga-Galacia, simula 199

Mga kapatid, biyaya sa inyo at kapayapaan mula sa Diyos na Ama at sa ating Panginoong Jesucristo, na ibinigay ang Kaniyang sarili para sa ating mga kasalanan upang iligtas tayo mula sa kasalukuyang masamang panahon, ayon sa kalooban ng Diyos na ating Ama; sa Kaniya ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen. Nagtataka ako kung paanong napakabilis ninyong lumalayo sa Niya na tumawag sa inyo sa pamamagitan ng biyaya ni Cristo tungo sa ibang ebanghelyo—na hindi naman talaga ibang ebanghelyo, kundi gawa lamang ng mga taong nagpapahirap sa inyo at nais baluktutin ang ebanghelyo ni Cristo. Ngunit kung kami man o ang isang anghel mula sa langit ay mangaral sa inyo ng ebanghelyong iba sa aming ipinangaral sa inyo, sumpain siya. Tulad ng sinabi na namin noon, gayon din ang sinasabi ko ngayon: ang sinumang mangangaral sa inyo ng ebanghelyong iba sa tinanggap ninyo, sumpain siya. Nagsisikap ba ako ngayon na akitin ang mga tao, o ang Diyos? Nagsisikap ba akong akitin ang mga tao? Kung nagsisikap pa rin akong akitin ang mga tao, hindi ako magiging lingkod ni Cristo.

Galacia 1:3–10

Kaisa sa mga taga-Galacia, simula 200

Mga kapatid, ipinapahayag ko sa inyo na ang Ebanghelyong ipinangaral ko ay hindi nagmula sa tao, sapagkat hindi ko ito natanggap o natutunan mula sa sinumang tao, kundi sa pamamagitan ng pahayag ni Jesucristo. Narinig ninyo ang tungkol sa dati kong pamumuhay sa Judaismo, kung paanong pinag-usig ko nang lubha ang Iglesia ng Diyos at sinikap kong wasakin ito, at kung paanong mas lalo akong umunlad sa Judaismo kaysa sa karamihan ng aking mga kapanahunan, sapagkat ako'y labis na masigasig sa mga tradisyon ng aking mga ninuno. Ngunit nang ang Diyos, na naghiwalay sa akin mula sa sinapupunan ng aking ina at tinawag ako sa pamamagitan ng kanyang biyaya, ay nagkaloob ng kanyang Anak sa akin upang ipangaral ko siya sa mga Hentil, – Noong panahong iyon, hindi ako kumonsulta sa laman at dugo, ni umakyat man ako sa Jerusalem sa mga Apostol na nauna sa akin, kundi pumasok ako sa Arabia, at saka bumalik sa Damascus. Pagkatapos, makalipas ang tatlong taon, umakyat ako sa Jerusalem upang makita si Pedro at nanatili sa kaniya ng labinlimang araw. Tungkol sa iba pang mga apostol, wala akong nakita sa kanila maliban kay Santiago, ang kapatid ng Panginoon.

Gal 1:11–19
Linggo 20.

Ang linggo pagkatapos ng Kapanganakan ni Cristo

Epistola sa mga taga-Galacia, simula 201

Mga kapatid, tungkol sa mga kilala sa anumang bagay—ano man ang kanilang naging katanyagan—wala silang kahulugan para sa akin: hindi nagpapabor ang Diyos sa sinuman. At hindi rin nagdagdag ng anuman sa aking misyon ang mga kilala. Sa kabaligtaran, nang makita nila na ipinagkatiwala sa akin ang ebanghelyo para sa mga hindi pinutol ang balat-ari, gaya ng ipinagkatiwala kay Pedro para sa mga pinutol ang balat-ari (sapagkat ang Diyos na gumawa kay Pedro sa kanyang ministeryo sa mga pinutol ang balat-ari ay siya ring gumawa sa akin para sa mga Hentil), at nang makilala nila ang biyayang ipinagkaloob sa akin, Binigyan kami ni Bernabé ng kanang kamay ng pakikipag-isa nina Santiago, Cefas at Juan, na itinuring na mga haligi, upang kami ay mapunta sa mga Hentil at sila sa mga naputol ang balat, basta't naaalala namin ang mga dukha—na aking sinikap na tuparin nang buong-buo.

Gal 2:6–10
Biyernes ng ika-14 na linggo

Makasulat sa mga taga-Galacia, simula 202

Mga kapatid, nang dumating si Pedro sa Antioquia, ako'y tumindig laban sa kaniya nang harapan, sapagkat siya'y may kapintasan. Sapagkat bago dumating ang ilang tao mula kay Santiago, siya'y nakikisalo sa pagkain kasama ang mga Hentil; ngunit nang dumating sila, siya'y nagsimulang umatras at maghiwalay, na natatakot sa mga nasa pagtuli. Sumang-ayon sa kanyang pagpapanggap ang iba pang mga Hudyo, kaya pati si Bernabé ay nailigaw ng kanilang pagpapanggap. Ngunit nang makita kong hindi sila kumikilos ayon sa katotohanan ng Ebanghelyo, sinabi ko kay Pedro sa harap ng lahat: 'Kung ikaw, na isang Hudyo, ay namumuhay na parang Hentil at hindi tulad ng isang Hudyo, bakit mo pinipilit ang mga Hentil na mamuhay na parang mga Hudyo? Taga-Judio tayo sa likas na pagkatao, hindi makasalanang mula sa mga Hentil; gayunpaman, nang matuto tayo na ang tao ay hindi napapawalang-sala sa pamamagitan ng mga gawa ng Kautusan kundi sa pamamagitan lamang ng pananampalataya kay Jesucristo, tayo rin ay naniwala kay Cristo Jesus, upang tayo'y mapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo at hindi sa pamamagitan ng mga gawa ng Kautusan; sapagkat sa pamamagitan ng mga gawa ng Kautusan ay walang laman na mapawalang-sala.

Galacia 2:11–16
Lunes ng Ikalabing-limang Linggo

Liham sa mga taga-Galacia, simula 203

Mga kapatid, nang malaman natin na ang tao ay hindi napapahayag na matuwid sa pamamagitan ng mga gawa ng Kautusan kundi sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo lamang, nanampalataya tayo kay Cristo Jesus upang tayo'y mapahayag na matuwid sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo at hindi sa pamamagitan ng mga gawa ng Kautusan; sapagkat sa pamamagitan ng mga gawa ng Kautusan ay walang laman na mapahayag na matuwid. Ngunit kung, habang naghahanap ng katuwiran sa Cristo, tayo mismo ay natagpuang makasalanang, nagiging ministro ba ng kasalanan ang Cristo? Hinding-hindi! Sapagkat kung muling itatayo ko ang aking giba, ako mismo ang magpapatunay na ako'y salarin. Sa pamamagitan ng Kautusan ay namatay ako sa Kautusan, upang ako'y mabuhay para sa Dios. Ako'y ipinako kasama ni Cristo; hindi na ako ang nabubuhay, kundi si Cristo ang nabubuhay sa akin. At ang buhay na aking tinatamasa sa katawan, sa pananampalataya sa Anak ng Diyos, na umibig sa akin at ibinigay ang kaniyang sarili para sa akin.

Galacia 2:16–20

Linggo 21.

Ang linggo pagkatapos ng Pagpapahalaga

Liham sa mga taga-Galacia, simula 204

Mga kapatid, hindi ko binabalewala ang biyaya ng Diyos; sapagkat kung sa pamamagitan ng batas nagkakamit ang katuwiran, etong si Cristo ay namatay nang walang kabuluhan. Kayong mga hangal na taga-Galacia! Sino ang nag-salamangka sa inyo, upang huwag ninyong pakinggan ang katotohanan, kayong sa harapan ng inyong mga mata ay malinaw na ipinakita si Jesucristo na parang ipinako sa krus? Ito lamang ang nais kong malaman mula sa inyo: tinanggap ba ninyo ang Espiritu sa pamamagitan ng mga gawa ng Kautusan, o sa pamamagitan ng pakikinig sa mensahe ng pananampalataya? Kayo ba'y hangal na, matapos magsimula sa pamamagitan ng Espiritu, ay ngayon ay sinisikap pang tapusin sa pamamagitan ng laman? Nagtiis ba kayo nang ganoon kalaki para sa wala? Oh, sana nga'y para sa wala lamang! Ang nagbibigay sa inyo ng Espiritu at gumagawa ng mga himala sa inyo—sa pamamagitan ba ng mga gawa ng Kautusan ito, o sa pamamagitan ng pananampalataya? Gaya ng pagsisampalataya ni Abraham sa Diyos, at ito'y nabilang sa kanya bilang katuwiran. Tiyakin ninyo, samakatuwid, na ang mga nananampalataya ang mga anak ni Abraham.

Galacia 2:21–3:7

Martes ng Ikalabing-limang Linggo

Makasulat sa mga taga-Galacia, simula 205

Mga kapatid, ang mga Kasulatan, na nanghula na ang Diyos ay magpapawalang-sala sa mga Hentil sa pamamagitan ng pananampalataya, ay nagpahayag kay Abraham: 'Sa pamamagitan mo ay pagpapalain ang lahat ng mga bansa.' Kaya't ang mga may pananampalataya ay pinapala kasama ni tapat na Abraham, samantalang ang lahat ng umaasa sa mga gawa ng Kautusan ay nasa ilalim ng sumpa. Sapagkat nasusulat: 'Sinasumpa ang sinumang hindi magpatuloy na gumawa ng lahat ng nakasulat sa Aklat ng Batas.' At malinaw na walang sinumang napapawalang-sala sa harap ng Diyos sa pamamagitan ng Batas, sapagkat 'ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya.' Ngunit ang Batas ay hindi nakabatay sa pananampalataya; bagkus, 'ang gumagawa ng mga bagay na ito ay mabubuhay sa pamamagitan ng mga ito.'

Galacia 3:8–12

Ang Sabado ng ika-26 na linggo.

Ang Sabado bago ang Kapanganakan ni Cristo

Epistola sa mga taga-Galacia, pagbasa 206

Tingnan ang babasahin [133](#).

Epistola sa mga taga-Galacia, pagbasa 207

Mga kapatid, nagsasalita ako ayon sa pamantayan ng tao: kahit ang tipan na pinagtibay ng isang tao, walang sinumang nagpapawalang-bisa o nagdaragdag dito. Ngunit ang mga pangako ay ginawa kay Abraham at sa kanyang binhi. Hindi sinasabi, 'at sa kanyang mga supling,' na para bang tumutukoy sa marami, kundi sa isa: 'at sa iyong binhi,' na siyang si Cristo. Sinasabi ko ito: ang Kautusan, na dumating apat na raang tatlumpung taon pagkatapos, ay hindi pinapawalang-bisa ang tipan tungkol kay Cristo, na dati nang pinagtibay ng Diyos, upang ang pangako ay maging walang bisa. Sapagkat kung ang mana ay nagmumula sa Kautusan, hindi na ito nagmumula sa pangako; ngunit ipinagkaloob ng Diyos kay Abraham sa pamamagitan ng pangako. Bakit nga, ipinagkaloob ang Kautusan? Ipinagkaloob ito pagkatapos dahil sa mga paglabag, hanggang sa panahon ng pagdating ng Binhi na tinutukoy ng pangako, at ito ay ipinahayag sa pamamagitan ng mga anghel sa pamamagitan ng kamay ng isang tagapamagitan. Ngunit hindi higit sa isa ang tagapamagitan—iisa ang Diyos. Salungat ba ang Kautusan sa mga pangako ng Diyos? Hindi naman! Sapagkat kung may isang batas na makapagbibigay ng buhay, tunay nga na ang katuwiran ay magmumula sa batas; ngunit ang Kasulatan ay sinara ang lahat sa ilalim ng kasalanan, upang ang pangako ay ibigay sa mga nananampalataya sa pamamagitan ng pananampalataya kay Jesucristo.

Galacia 3:15–22

Miyerkules ng ika-15 na linggo.

Bisperas ng Kapanganakan ni Cristo, sa Vespers (Sabado, Linggo)

Epistola sa mga taga-Galacia, simula 208A

Mga kapatid, bago sumapit ang pananampalataya, tayo ay iningatan sa ilalim ng batas hanggang sa panahon ng pagpapahayag ng pananampalataya. Sa gayon, ang batas ang naging tagapangalaga natin hanggang sa pagdating ni Cristo, upang tayo'y mapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya; ngunit ngayong dumating na ang pananampalataya, hindi na tayo nasa ilalim ng tagapangalaga. Sapagkat kayong lahat ay mga anak ng Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo Jesus; kayong lahat na nabinyagan kay Cristo ay nagsuot kayo kay Cristo. Wala nang Hudyo o Hentil; wala nang alipin o malaya; wala nang lalaki o babae: sapagkat kayong lahat ay iisa kay Cristo Jesus. At kung kayo ay kay Cristo, kayo nga ang mga supling ni Abraham at mga tagapagmana ayon sa pangako.

Gal 3:23–29

Sa mga banal na kababaihan.

Sa bisperas ng Kapanganakan ni Cristo, sa ikatlong oras

Epistola sa mga taga-Galacia, simula 208B

Mga kapatid, bago pa man dumating ang pananampalataya, tayo'y iningatan sa ilalim ng kautusan, hanggang sa panahong ipahayag ang pananampalataya. Sa gayon, ang kautusan ang ating tagapangalaga hanggang sa pagdating ni Cristo, upang tayo'y mapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya; ngunit ngayong dumating na ang pananampalataya, hindi na tayo nasa ilalim ng tagapangalaga. Sapagkat kayong lahat ay mga anak ng Diyos sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo Jesus; kayong lahat na nabinyagan kay Cristo ay nagsuot kayo kay Cristo. Wala nang Hudyo o Hentil; wala nang alipin o malaya; wala nang lalaki o babae: sapagkat kayong lahat ay iisa kay Cristo Jesus. Kung kayo nga'y pag-aari ni Cristo, kayo nga'y mga inapo ni Abraham at mga tagapagmana ayon sa pangako. Idagdag ko pa ito: ang isang tagapagmana, habang bata pa, ay hindi naiiba sa isang alipin, bagaman siya ang may-ari ng lahat ng bagay; siya ay nasasailalim sa mga tagapangasiwa at tagapangangalaga hanggang sa takdang panahon ng kanyang ama. Sa ganoong paraan, noong tayo'y mga anak pa, tayo'y bihag ng mga elementong espiritu ng sanlibutan; ngunit nang dumating na ang katuparan ng panahon, sinugo ng Diyos ang kaniyang Anak (ang nag-iisang ipinanganak), na ipinanganak ng isang babae, ipinanganak sa ilalim ng Kautusan, upang tubusin ang mga nasa ilalim ng Kautusan, upang tayo'y maging mga anak na ampon.

Galacia 3:23–4:5

Kaisa sa mga taga-Galacia, simula 209

Mga kapatid, nang dumating na ang katuparan ng panahon, sinugo ng Diyos ang Kaniyang Anak (ang Nag-iisang-Nanak), na ipinanganak ng isang babae, ipinanganak sa ilalim ng Kautusan, upang tubusin ang mga nasa ilalim ng Kautusan, upang tayo'y matanggap bilang mga anak. At dahil kayo'y mga anak, ipinadala ng Diyos ang Espiritu ng Kaniyang Anak sa inyong mga puso, na sumisigaw, 'Abba, Ama!' Kaya hindi ka na alipin, kundi anak; at kung anak ka, isa ka namang tagapagmana ng Diyos sa pamamagitan ni Jesucristo.

Galacia 4:4–7
25 Disyembre, Araw ng Pasko

Liham sa mga taga-Galacia, simula 210A

Mga kapatid, noong hindi ninyo kilala ang Diyos, sinamba ninyo ang mga diyos na sa katotohanan ay hindi mga diyos. Ngunit ngayon na nakilala na ninyo ang Diyos—o mas tama, pinaabot sa inyo ng Diyos ang Kanyang pagkakakilanlan—bakit kayo bumabalik sa mga mahihinang at dukhang prinsipyong materyal, at muling naghahangad na maging alipin nila? Inoobserbahan ninyo ang mga araw, buwan, panahon, at taon. Nangangamba ako sa inyo; sawa ba akong nagpagal nang walang kabuluhan sa inyo? Hinihikayat ko kayo, mga kapatid, na maging gaya ko, sapagkat ako ay gaya rin ninyo. Wala kayong ginawang masama sa akin: alam ninyo na, bagaman ipinangaral ko sa inyo ang ebanghelyo sa unang pagkakataon habang ako ay nasa kahinaan ng laman, hindi ninyo pinagmaliit ang aking pagsubok sa laman o lumayo kayo rito, kundi tinanggap ninyo ako na parang anghel ng Diyos, na parang si Cristo Jesus. Kay pinagpala naman kayo noon! Sinasaksihan ko sa inyo na, kung maaari lamang, bubunutin ninyo ang sarili ninyong mga mata at ibibigay sa akin. Kaya naman, naging kaaway ba ako ninyo sa pagsasabi ng katotohanan? Inggit sila sa inyo sa isang hindi malusog na paraan; nais nilang ihiwalay kayo upang kayo naman ang maging mainggit sa kanila. Mabuti ang magpakita ng inggit para sa mabuti sa lahat ng panahon, at hindi lamang kapag kasama ko kayo. Mga anak ko, na muling dinaranasan ko ang hirap ng panganganak hanggang sa mabuo si Cristo sa inyo! Nais ko sanang makasama kayo ngayon at mabago ang aking pananalita, sapagkat nalilito ako kung ano ang gagawin ko sa inyo. Sabihin ninyo sa akin, kayong nagnanais na mapasailalim sa Kautusan: hindi ba ninyo pinakikinggan ang Kautusan?

Galacia 4:8–21
Biyernes ng Ikalabing-limang Linggo

Liham sa mga taga-Galacia, simula 210B

Mga kapatid, noong hindi ninyo kilala ang Diyos, sinamba ninyo ang mga diyos na sa katotohanan ay hindi mga diyos. Ngunit ngayon na nakilala na ninyo ang Diyos—o mas tama, pinaalam na kayo ng Diyos sa Kanya—bakit kayo bumabalik sa mga mahihinang at dukhang prinsipyong materyal, at muling naghahangad na maging alipin nila? Iningatan ninyo ang mga araw, buwan, panaon, at taon. Nangangamba ako para sa inyo; sawa ba akong nagpagal nang walang kabuluhan sa inyo? Hinihikayat ko kayo, mga kapatid, na maging tulad ko, sapagkat ako'y tulad din ninyo. Wala kayong ginawang masama sa akin: alam ninyo na, bagaman ipinangaral ko sa inyo ang ebanghelyo sa unang pagkakataon habang ako'y nasa kahinaan ng laman, hindi ninyo ako hinamak o iniwasan dahil sa aking pagsubok sa laman, kundi tinanggap ninyo ako na parang anghel ng Diyos, na parang si Cristo Jesus.

Galacia 4:8–14
Tungkol sa mga naghihirap

Epistola sa mga taga-Galacia, simula 210B

Mga kapatid, si Abraham ay may dalawang anak na lalaki, isa mula sa alipin na babae at ang isa mula sa malayang babae. Ngunit ang ipinanganak ng alipin na babae ay ayon sa laman; ang

ipinanganak ng malayang babae ay ayon sa pangako. May parabula rito. Ito ay dalawang tipan: ang isa mula sa Bundok Sinai, na nagbubunga ng mga anak na alipin—ito si Hagar, sapagkat ang Hagar ay kumakatawan sa Bundok Sinai sa Arabia at katumbas ng kasalukuyang Jerusalem, dahil siya ay nasa alipin kasama ng kanyang mga anak; ngunit ang Jerusalem na nasa itaas ay malaya: siya ang ina nating lahat. Sapagkat nasusulat: 'Magalak ka, O baog, na hindi nanganganak; sumigaw ka at magtaas ng iyong tinig, ikaw na hindi nagpanganak; sapagkat ang mga anak ng inabandunang babae ay mas marami kaysa sa mga anak ng babaeng may asawa.' Tayo, mga kapatid, ay mga anak ng pangako sa pamamagitan ni Isaac. Ngunit gaya ng nang panahong iyon, ang ipinanganak ayon sa laman ay inuusig ang ipinanganak ayon sa Espiritu, gayon din ngayon. Ano nga ba ang sinasabi ng Kasulatan? 'Palayasin mo ang alipan na babae at ang anak niya, sapagkat ang anak ng alipan na babae ay hindi magmamana kasama ng anak ng malayang babae.' Kaya, mga kapatid, hindi tayo mga anak ng alipan na babae, kundi ng malayang babae.

Galacia 4:22–31

9 Setyembre, ang mga matuwid na Joachim at Anna
23 Setyembre, ang Paglililihi kay San Juan na Tagapanguna

Epistola sa mga taga-Galacia, simula 211

Mga kapatid, tayo ang mga anak ng pangako sa pamamagitan ni Isaac. Ngunit gaya ng nang panahong iyon, inuusig ng ipinanganak ayon sa laman ang ipinanganak ayon sa Espiritu, gayon din ngayon. Ano nga ba ang sinasabi ng Kasulatan? 'Palayasin mo ang alipin na babae at ang kanyang anak, sapagkat ang anak ng alipin na babae ay hindi magmamana kasama ng anak ng malayang babae.' Kaya, mga kapatid, hindi tayo mga anak ng alipin na babae, kundi ng malayang babae. Kaya't manindigan kayo nang matatag sa kalayaang ipinagkalaya sa atin ni Cristo, at huwag kayong pasakop muli sa pumatol ng pagkaalipin. Pakinggan ninyo, ako, si Pablo, ay nagsasabi: kung kayo'y magpapakutol, si Cristo ay wala nang pakinabang sa inyo. Sinasaksihan ko rin naman sa sinumang taong nagpapakutol na kailangan niyang tuparin ang buong Kautusan. Kayo na nagsisikap na maging matuwid sa pamamagitan ng Kautusan ay napahiwalay sa Cristo; kayo'y nahulog mula sa biyaya. Ngunit tayo, sa pamamagitan ng Espiritu, ay naghihintay nang may pag-asa sa katuwirang mula sa pananampalataya. Sapagkat kay Cristo Jesus, ang pagtuli man o hindi ay walang kabuluhan, kundi ang pananampalatayang gumagawa sa pamamagitan ng pag-ibig. Maayos ang ginagawa ninyo; sino ang humadlang sa inyo na sumunod sa katotohanan? Ang ganitong panunumbat ay hindi nagmumula sa Kaniya na tumawag sa inyo. Ang kaunting lebadura ay nilalabnaw ang buong masa. Kumpiyansa ako sa Panginoon na hindi kayo mag-iisip ng iba; ngunit ang sinumang nagpapakadapa sa inyo, sinuman siya, ay magdadala ng kanyang sariling hatol.

Galacia 4:28–5:10

Lunes ng Ika-16 na Linggo

Liham sa mga taga-Galacia, simula 212

Mga kapatid, bakit ako'y pinag-uusig pa rin, kung ako'y nangangaral ngayon ng pagtuli? Sa ganoong kaso, ang pagkasumpa ng krus ay naglaho na sana. Naku, sana'y matanggal na ang mga nagpapahirap sa inyo! Tinawag kayo sa kalayaan, mga kapatid; huwag lamang ninyong gawing dahilan ang inyong kalayaan upang pagbigyan ang laman, kundi maglingkod kayo sa isa't isa nang may pag-ibig. Sapagkat ang buong batas ay natutupad sa isang utos: 'Mahalin mo ang iyong kapuwa gaya ng iyong sarili.' Ngunit kung nagkakaagaw-agawan kayo at sinisiran, mag-ingat kayo baka kayo'y magwasak sa isa't isa. Sinasabi ko ito: lumakad kayo ayon sa Espiritu, at hindi ninyo tutuparin ang mga pagnanasa ng laman; sapagkat ang laman ay nagnanasa sa salungat sa Espiritu, at ang Espiritu naman sa salungat sa laman: magkasalungat sila sa isa't isa, kaya hindi ninyo magagawa ang inyong nais. Ngunit kung pinamumunuan kayo ng Espiritu, hindi kayo nasa ilalim ng Kautusan. Malinaw ang mga gawa ng laman: pakikiapid, karilagan, karumihan, kalaswaan, idolatriya, salamangka, alitan, pagtatalo, selos, galit, pagseselos, pagkakabahagi-bahagi, (panghihiikayat,) mga heresiya, poot, pagpatay, paglalasing, kalaswaan, at iba pa. Binibigyan ko kayo ng babala, gaya ng

dati kong pagbabala, na ang mga gumagawa ng gayong mga bagay ay hindi magmamana ng kaharian ng Diyos.

Galacia 5:11–21
Martes ng ika-16 na linggo

Makasulat sa mga taga-Galacia, simula 213

Mga kapatid, ang bunga ng Espiritu ay ito: pag-ibig, kagalakan, kapayapaan, pagtitiis, kabaitan, kabutihan, katapatan, kahinahunan at pagpipigil sa sarili. Laban sa mga ganitong bagay ay walang batas. Ngunit ang mga kabilang kay Cristo ay ipinako sa krus ang laman kasama ng mga pagnanasa at hilig nito. Kung tayo'y nabubuhay ayon sa Espiritu, maglakad din tayo ayon sa Espiritu. Huwag tayong magmalaki laban sa isa't isa, o magpasiklab sa isa't isa, o magselos sa isa't isa. Mga kapatid, kung ang sinuman ay mahulog sa anumang kasalanan, kayo na mga espirital, ay muling itatag ang taong ganoon sa diwa ng banayad na pag-iingat, at bantayan ninyo ang inyong sarili, baka kayo rin ay matukso. Pasanin ninyo ang mga pasanin ng isa't isa, at sa ganitong paraan ay tutuparin ninyo ang batas ni Cristo.

Galacia 5:22–6:2
Sabado ng Ika-27 na Linggo.
Para sa Kagalang-galang

Epistola sa mga taga-Galacia, simula 214

Mga kapatid, pasanin ninyo ang pasanin ng isa't isa, at sa ganitong paraan ay tutuparin ninyo ang batas ni Cristo. Sapagkat ang sinumang nagpapalage sa kanyang sarili na siya ay may kabuluhan, gayong wala naman siya nito, ay niloloko ang kanyang sarili. Suriin ng bawat isa ang kanyang sariling gawain, at saka siya magkakaroon ng ikapagmamalaki sa kanyang sarili lamang, at hindi sa iba, sapagkat ang bawat isa ay magpapasan ng kanyang sariling pasanin. Kung kayo ay tinuturuan ng salita, ibahagi ninyo ang bawat mabuting bagay sa siyang nagtuturo sa inyo. Huwag maglinlang: ang Diyos ay hindi pinagtatawanan. Ang inihahasik ng tao, iyan din ang aanihin niya: ang naghahasik sa kanyang laman ay aanihin ng pagkabulok mula sa laman, ngunit ang naghahasik sa Espiritu ay aanihin ng buhay na walang hanggan mula sa Espiritu. Huwag tayong manghinang sa paggawa ng mabuti, sapagkat sa takdang panahon ay mag-aani tayo, kung hindi tayo susuko. Kaya nga, habang may panahon pa, gumawa tayo ng mabuti sa lahat ng tao, lalo na sa mga kapatid sa pananampalataya.

Galacia 6:2–10
Miyerkules ng Ika-16 na Linggo

Makasulat sa mga taga-Galacia, simula 215A

Mga kapatid, nakikita ninyo kung gaano karami ang aking isinulat sa inyo sa aking sariling kamay. Ang mga nagnanais magmalaki sa laman ay pinipilit kayong magpatuli, upang hindi lamang sila mapag-usig dahil sa krus ni Cristo; sapagkat kahit ang mga nagpatuli ay hindi sumusunod sa Batas, gayunpaman nais nilang kayo'y magpatuli upang magmalaki sa inyong laman. Ngunit ayaw kong magmalaki, maliban sa krus ng ating Panginoong Jesucristo, na sa pamamagitan nito'y ipinako sa krus ang sanlibutan sa akin, at ako sa sanlibutan. Sapagkat kay Cristo Jesus, ang pagkaputol at hindi pagkaputol ay walang anomang kabuluhan, kundi ang pagiging bayang-bagong nilalang. Sa mga lumalakad ayon sa tuntuning ito, sumakanila ang kapayapaan at kaawaan, at gayon din sa Israel ng Diyos. Ngunit huwag akong pasanin ng sinuman, sapagkat dala-dala ko sa aking katawan ang mga sugat ni Cristo. Sumainyo ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo, mga kapatid. Amen.

Galacia 6:11–18
Linggo 22

Epistola sa mga taga-Galacia, simula 215B

Mga kapatid, ayaw kong magmalaki, maliban sa krus ng ating Panginoong Jesucristo, na sa pamamagitan nito'y ipinako sa krus sa akin ang mundo, at ako naman sa mundo. Sapagkat sa Cristo

ANG SULAT SA MGA TAGA-GALACIA

Jesus, ang pagtuli man o ang hindi pagtuli ay walang kabuluhan, kundi ang pagiging bagong nilalang. Sa mga lumalakad ayon sa tuntuning ito, sumakanila ang kapayapaan at kaawaan, at gayon din sa Israel ng Diyos. Ngunit huwag akong pasanan ng sinuman ng anumang pasanin, sapagkat dala-dala ko sa aking katawan ang mga sugat ng Panginoong Jesus. Sumainyo ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo sa inyong espiritu, mga kapatid. Amen.

Galacia 6:14-18
Biyernes Santo, sa unang oras

EPISTOLA SA MGA EFESO

Ang Epistola sa mga taga-Efeso, simula 216

Si Pablo, isang apostol ni Jesucristo ayon sa kalooban ng Dios, sa mga banal at tapat kay Cristo Jesus na nasa Efeso: biyaya sa inyo at kapayapaan mula sa Dios na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. Pinupuri ang Diyos, ang Ama ng ating Panginoong Jesucristo, na bumindisyon sa atin kay Cristo ng bawat espiritwal na pagpapala sa makalangit na mga lipunan, sapagkat pinili Niya tayo sa Kanya bago pa nilikha ang sanlibutan, upang maging banal at walang kapintasan sa Kanyang paningin sa pag-ibig, sa pamamagitan ng Kanyang pagtatakda na tayo'y maging mga anak Niya kay Jesucristo, ayon sa Kanyang mabuting kalooban, para sa kapurihan ng kaluwalhatian ng Kanyang biyaya, na kung saan ay pinagpala Niya tayo sa Minamahal, na sa pamamagitan Niya ay may pagtubos tayo sa pamamagitan ng Kanyang dugo, ang kapatawaran ng mga kasalanan, ayon sa kayamanan ng Kanyang biyaya, na ipinagkaloob Niya sa atin nang sagana sa buong karunungan at pang-unawa, na ipinahayag sa atin ang hiwaga ng Kanyang kalooban ayon sa Kanyang mabuting lugod.

Efe 1:1-9A
Huwebes ng ika-16 na linggo

Ang Sulat sa mga taga-Efeso, simula 217

Mga kapatid, may pagtubos tayo sa pamamagitan ng Kanyang dugo, ang kapatawaran ng mga kasalanan, ayon sa kayamanan ng Kanyang biyaya na ibinuhos Niya sa atin nang sagana sa buong karunungan at pang-unawa, na ipinahayag sa atin ang hiwaga ng Kanyang kalooban ayon sa Kanyang mabuting palaisipan, na dati Niyang itinatag sa Kanya, sa katuparan ng kaganapan ng panahon, upang pagkaisahin Niya ang lahat ng bagay sa langit at sa lupa sa ilalim ng ulo, si Cristo. Sa Kanya, tayo rin ay naging mga tagapagmana, na itinalaga sa ito ng Siyang gumagawa ng lahat ng bagay ayon sa payo ng Kanyang kalooban, upang tayo, na dati nang naglagay ng ating pag-asa kay Cristo, ay magsilbi sa kapurihan ng Kanyang kaluwalhatian. Sa Kanya, kayo rin, nang marinig ninyo ang salita ng katotohanan, ang ebanghelyo ng inyong kaligtasan, at nang magtapat kayo sa Kanya, ay tinatakan sa ipinangakong Espiritu Santo, na siyang paniguro ng ating mana, para sa pagtubos ng Kanyang bayan, sa kapurihan ng Kanyang kaluwalhatian. Kaya, nang marinig ko ang tungkol sa inyong pananampalataya kay Cristo Jesus at sa inyong pag-ibig sa lahat ng mga banal, ay hindi ako tumitigil sa pagpapasalamat sa Diyos para sa inyo, na inaalala ko kayo sa aking mga panalangin, upang ang Diyos ng ating Panginoong Jesucristo, ang Ama ng kaluwalhatian, ay magkaloob sa inyo ng diwa ng karunungan at pahayag.

Efe 1:7-17A
Biyernes ng Ika-16 na Linggo

Kaisa sa mga taga-Efeso, simula 218

Mga kapatid, patuloy akong nagpapasalamat sa Diyos para sa inyo, na inaalala ko kayo sa aking mga panalangin, upang ang Diyos ng ating Panginoong Hesukristo, ang Ama ng kaluwalhatian, ay ipagkaloob sa inyo ang Espiritu ng karunungan at pahayag sa pagkakilala sa Kanya, at liwanagan ang mga mata ng inyong puso, upang malaman ninyo kung ano ang pag-asa ng Kanyang pagtawag, at kung ano ang kayamanan ng Kanyang maluwalhating mana para sa mga banal, at kung gaano kalaki ang kapangyarihan ng Kanyang sikanan sa ating mga nananampalataya, ayon sa gawa ng Kanyang makapangyarihang puwersa, na Kanyang ipinakilos kay Cristo, nang Kanyang binuhay Siyang mag-uli mula sa mga patay at pinaupo Siya sa Kanyang kanan sa mga langit, na napakataas sa bawat Pamamahala, at Kapangyarihan, at Sikanan, at pamamahala, at bawat pangalang ipinangalan, hindi

lamang sa panahong ito kundi pati na rin sa darating, at inilagay Niya ang lahat ng bagay sa ilalim ng Kanyang mga paa, at itinalaga Siya na pangulo sa lahat ng bagay para sa Iglesia, na siyang Kanyang katawan, ang kaganapan Niya na siyang pumupuno sa lahat sa lahat.

Efe 1:16–23
Sabado ng Ika-28 na Linggo

Makasulat sa mga taga-Efeso, simula 219

Mga kapatid, inilagay ng Diyos at Ama ng ating Panginoong Jesucristo ang lahat ng bagay sa ilalim ng Kanyang mga paa, at itinaas Siya sa ibabaw ng lahat ng bagay, bilang ulo ng Iglesia, na Siya ang Kanyang Katawan, ang kabuuan Niya na pumupuno sa lahat sa lahat. At kayo, na noong una'y patay sa nananagutan at sa mga kasalanan ninyo, na inyong kinalalagyan noon, ay sumusunod sa takbo ng sanlibutang ito, at sumusunod sa pinuno na ngayon ay naghahari sa kaharian ng himig, ang espiritu na ngayon ay gumagawa sa mga anak ng pagsuway—na kung saan tayo rin ay minsang namuhay, na sumusunod sa mga pagnanasa ng ating laman, na gumagawa sa kalooban ng laman at ng isip, at ayon sa kalikasan ay mga anak ng galit, na gaya rin ng iba—

Efe 1:22–2:3
Lunes ng Ika-17 na Linggo

Epistola sa mga taga-Efeso, simula 220A

Mga kapatid, ang Diyos, na may malaking habag, dahil sa lubos na pag-ibig na ipinakita Niya sa atin, kahit na tayo'y patay sa ating mga kasalanan, ay binuhay Niya tayong kasama ni Cristo—sa pamamagitan ng biyaya kayo'y naligtas, – at binuhay Niya tayong kasama Niya, at pinaupo Niya tayo sa mga kaharian sa langit kay Cristo Jesus, upang sa mga panahong darating ay maipakita Niya ang walang-hanggang kayamanan ng Kanyang biyaya sa Kanyang kabaitan sa atin kay Cristo Jesus. Sapagkat sa biyaya kayo'y naligtas sa pamamagitan ng pananampalataya, at hindi ito mula sa inyong sarili; kaloob ito ng Diyos—hindi dahil sa mga gawa, upang walang magmamapuri. Sapagkat tayo ang kanyang likha, nilikha kay Cristo Jesus para sa mabubuting gawa, na inihanda ng Diyos nang una pa, upang tayo'y lumakad sa mga ito.

Efe 2:4–10
Linggo 23

Liham sa mga taga-Efeso, simula 220B

Mga kapatid, alalahanin ninyo na kayo noon ay mga Hentil sa laman, tinatawag na 'hindi tuli' ng mga nagsasabing sila'y 'tuli' sa laman sa pamamagitan ng pagtutuli na gawa ng tao; na noong panahong iyon kayo ay wala kayo kay Cristo, nahiwalay sa bayan ng Israel, mga dayuhan sa mga tipan ng pangako, walang pag-asa at walang Diyos sa sanlibutan. Ngunit ngayon, kay Cristo Jesus, kayo na noon ay malayo ay dinala nang malapit sa pamamagitan ng dugo ni Cristo.

Efe 2:11–13
Sabado ng Ika-29 na Linggo

Liham sa mga taga-Efeso, simula 221

Mga kapatid, si Cristo ang ating kapayapaan, na siyang naghiwa-hiwalay sa dalawa at giniba ang pader na naghihiwalay dahil sa poot. Pinawalang-bisa Niya ang kautusan ng mga utos sa pamamagitan ng Kanyang katawan, at ang kautusan ng mga utos sa pamamagitan ng Kanyang pagtuturo, upang sa Kanyang sarili ay malikha ang isang bagong tao mula sa dalawa, at sa gayon ay magkaroon ng kapayapaan, at upang mapayayag ang pareho sa Diyos sa isang katawan sa pamamagitan ng krus, nang pumatay Niya sa poot doon. At nang Siya'y dumating, ipinahayag Niya ang kapayapaan sa inyo, sa mga malayo at sa mga malapit; sapagkat sa pamamagitan Niya'y ating dalawa ang malayang paglapit sa Ama sa isang Espiritu. Kaya nga, hindi na kayo mga dayuhan o pansamantalang mananakahan, kundi mga kabale ng mga banal at mga kasapi ng sambahayan ng Diyos, na itinayo sa ibabaw ng saligan ng mga apostol at mga propeta, na si Cristo Jesus Mismo ang

kanto na bato, sa kaniya ang buong gusali, kapag pinagdugtong-dugtong, lumalago tungo sa isang banal na templo sa Panginoon, na kung saan kayo naman ay pinapatayo nang magkakasama bilang tirahan para sa Diyos sa pamamagitan ng Espiritu.

Efe 2:14-22
Linggo 24

Liham sa mga taga-Efeso, simula 222

Mga kapatid, hindi na kayo mga dayuhan o estranghero, kundi mga kabale ng mga banal at mga kasapi ng sambahayan ng Diyos, na itinayo sa pundasyon ng mga apostol at mga propeta, na si Cristo Jesus mismo ang kanto ng sulok, sa kaniya ang buong gusali, na pinagdugtong-dugtong, ay lumalago upang maging isang banal na templo sa Panginoon, sa kaniya rin naman kayo ay pinagtatayo upang maging tahanan ng Diyos sa pamamagitan ng Espiritu. Dahil dito, ako, si Pablo, ay naging bilanggo ni Jesucristo para sa inyo na mga Hentil. Tulad ng inyong narinig tungkol sa pangangasiwa ng biyaya ng Diyos na ibinigay sa akin para sa kapakanan ninyo—sapagkat ang hiwaga ay nahayag sa akin sa pamamagitan ng pahayag (tulad ng maigsi kong isinulat sa itaas)—kaya, sa pagbasa ninyo nito, ay malalaman ninyo ang aking pagkaunawa sa hiwaga ni Cristo, na hindi ipinahayag sa mga nakaraang salinlahi ng mga anak ng tao, ngunit ngayo'y ipinahayag na sa Kanyang mga banal na apostol at propeta sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, upang ang mga Hentil ay maging mga kapwa tagapagmana, mga miyembro ng iisang katawan, at mga kasamang tagapagmana ng Kanyang pangako kay Cristo Jesus sa pamamagitan ng ebanghelyo, na ako'y naging ministro ayon sa kaloob ng biyaya ng Diyos na ipinagkaloob sa akin sa pamamagitan ng pakikilos ng Kanyang kapangyarihan.

Efe 2:19-3:7
Martes ng Ika-17 na Linggo

Ang Sulat sa mga taga-Efeso, simula 223

Mga kapatid, sa akin, ang pinakamaliit sa lahat ng mga banal, ay ipinagkaloob ang biyayang ito – na ipangaral sa mga Hentil ang hindi masukat na kayamanan ni Cristo at ipaalam sa lahat kung ano ang plano ng hiwaga na nakatago mula pa noong mga unang panahon sa Diyos, na lumikha ng lahat ng bagay sa pamamagitan ni Jesucristo, upang sa pamamagitan ng Iglesia, ang sari-saring karunungan ng Dios ay malantad sa mga prinsipalidad at kapangyarihan sa langit, ayon sa walang hanggang layunin na kaniyang tinupad kay Cristo Jesus na ating Panginoon, na sa kaniya ay mayroon tayong lakás ng loob at tiwalang paglapit sa pamamagitan ng pananampalataya sa kaniya. Kaya't hinihikayat ko kayo na huwag kayong mawalan ng pag-asa dahil sa aking pagdurusa para sa inyo, sapagkat ito ang inyong kaluwalhatian. Dahil dito, lumalambay ako sa aking mga tuhod sa harap ng Ama ng ating Panginoong Jesucristo, na mula sa Kaniya ang bawat angkan sa langit at sa lupa ay nakukuha ang kaniyang pangalan, upang ipagkaloob Niya sa inyo, ayon sa kayamanan ng Kaniyang kaluwalhatian, na kayo'y palakasin sa kapangyarihan sa pamamagitan ng Kaniyang Espiritu sa inyong panloob na pagkatao, at upang manahan si Cristo sa inyong mga puso sa pamamagitan ng pananampalataya; upang kayo, na nakaugat at patibay sa pag-ibig, ay magkaroon ng kapangyarihan, kasama ng lahat ng mga banal, na maunawaan ang lapad at haba at lalim at kataas, at upang malaman ang pag-ibig ni Cristo na lampas sa kaalaman, upang kayo'y mapuno ng buong kaganapan ng Diyos. Ngayon, sa Kaniya na, sa pamamagitan ng kapangyarihang gumagawa sa atin, ay may kakayahang gumawa nang higit na sagana kaysa sa lahat ng ating hinihiling o iniisip, sa Kaniya ang luwalhati sa Iglesia sa pamamagitan ni Cristo Jesus sa lahat ng salinlahi, hanggang sa kailanman. Amen.

Efe 3:8-21
Miyerkules ng Ika-17 na Linggo

Liham sa mga taga-Efeso, simula 224A

Mga kapatid, ako, bilang bilanggo sa Panginoon, ay nananawagan sa inyo na maglakad kayo sa paraang karapat-dapat sa tawag na inyo'y tinawag, na may buong kababaang-loob at kahinhinan, na may pagtitiis, na magsanayan sa isa't isa sa pag-ibig, na nagsusumikap na panatilihin ang pagkakaisa

ng Espiritu sa tali ng kapayapaan. Isang katawan at isang Espiritu, gaya ng pagtawag sa inyo sa isang pag-asa; isang Panginoon, isang pananampalataya, isang binyag; isang Diyos at Ama ng lahat, na nasa ibabaw ng lahat, at sa pamamagitan ng lahat, at sa loob ng bawat isa sa atin.

Efe 4:1–6
Linggo 25

Epistola sa mga taga-Efeso, simula 224B

Mga kapatid, sa bawat isa sa atin ay ipinagkaloob ang biyaya ayon sa sukat ng kaloob ni Cristo. Kaya't sinasabi: 'Nang umakyat Siya sa kaitaasan, dinala Niya ang mga bihag sa Kanyang pangkat at nagbigay Siya ng mga kaloob sa mga tao.' At ano ang ibig sabihin ng 'umakyat,' kung hindi ay siya ring bumaba sa pinakamababang bahagi ng lupa? Ang bumaba ay siya ring umakyat nang napakataas sa lahat ng kalangitan, upang punuin ang lahat ng bagay. At naglagay Siya ng ilan bilang mga apostol, ng iba bilang mga propeta, ng iba bilang mga ebangelista, at ng iba bilang mga pastor at tagapagturo, upang ihanda ang mga banal para sa gawain ng ministeryo, para sa pagtatayo ng Katawan ni Cristo, hanggang sa ating lahat ay makamtan ang pagkakaisa ng pananampalataya at ng kaalaman sa Anak ng Diyos, sa isang ganap na lalaki, sa sukatan ng buong tangkad ni Cristo.

Efe 4:7–13
Ang linggo pagkatapos ng Epipanya.
Sa mga Banal na Ama

Liham sa mga taga-Efeso, simula 225

Mga kapatid, upang hindi na tayo maging mga sanggol, na natatapon-tapon at ginagabayan ng bawat hangin ng doktrina, sa pamamagitan ng panlilinlang ng tao at ng tuso sa mapanlinlang na pakana, kundi lumago sa lahat ng paraan tungo sa Kaniya na siyang Ulo, si Cristo, mula sa kaniya ang buong katawan, na pinagsasama-sama at pinagtitibay ng bawat nagkakaugnay na litid, habang ang bawat bahagi ay ginagampanan ang kaniyang tungkulin, ay lumalago upang itatag ang sarili sa pag-ibig. Kaya't sinasabi ko at ipinamamanhid ko sa inyo sa Panginoon na huwag na kayong mamuhay na gaya ng pamumuhay ng mga Hentil, na sumusunod sa walang kabuluhan ng kanilang sariling isip, na ang kanilang pagkaunawa ay pinarumihan, na nalayo sa buhay na may Dios dahil sa kanilang kamangmangan at katigasan ng kanilang puso. Dahil naging manhid sila, inialay nila ang kanilang sarili sa kalaswaan, at gumagawa ng bawat uri ng karumihan nang may hindi mapawiing pagnanasa.

Efe 4:14–19
Huwebes ng Ika-17 na Linggo

Makasulat sa mga taga-Efeso, simula 226

Mga kapatid, pinagsasabihan at pakiusapan ko kayo sa Panginoon na huwag na kayong lumakad gaya ng paglalakad ng ibang mga bansa, na sumusunod sa kawalan ng katuturan ng kanilang isipan, na ang kanilang pagkaunawa ay naparamlan, na pinaghiwalay mula sa buhay ng Diyos dahil sa kanilang kamangmangan at katigasan ng kanilang puso. Dahil sa kanilang pagiging manhid, inilubog nila ang kanilang sarili sa kalaswaan, at isinasagawa ang bawat uri ng karumihan nang may hindi mapawiing kasakiman. Ngunit hindi ninyo nakilala si Cristo sa ganitong paraan; sapagkat narinig ninyo siya at natutuhan sa kaniya—tulad ng katotohanan na nasa kay Jesus—na hubarin ang dating pamumuhay ng lumang sarili, na nasisira ng mga mapanlinlang na pagnanasa, at baguhin sa diwa ng inyong pag-iisip, at isuot ang bagong sarili, na nilikha ayon sa larawan ng Diyos sa katuwiran at kabanalan ng katotohanan. Kaya nga, itakwil ninyo ang kabulaanan at magsalita kayo ng katotohanan, ang bawat isa sa kanyang kapuwa.

Efe 4:17–25A
Biyernes ng Ika-17 na Linggo

Epistola sa mga taga-Efeso, simula 227

Mga kapatid, itakwil ninyo ang kabulaanan at magsalita kayo ng katotohanan sa inyong kapwa, sapagkat tayo ay mga miyembro ng isa't isa. Maging galit kayo, ngunit huwag magkasala; huwag ninyong hayaang lumaot ang araw sa inyong poot; at huwag magbigay ng puwang sa diyablo. Kung ang sinuman ay nagnanakaw, huwag na siyang mangnakaw; sa halip, magpagal siya, gumawa ng kapaki-pakinabang sa sariling mga kamay, upang magkaroon siya ng maibahagi sa mga nangangailangan. Huwag lumabas sa inyong mga bibig ang anumang salitang nakasisira, kundi ang mga bagay na mabuti para sa pagtatayo sa pananampalataya, upang magbigay ng biyaya sa mga nakakarinig. At huwag ninyong ikalungkot ang Espiritu ng Diyos, na siyang naglagay ng tatak sa inyo para sa araw ng pagtubos. Layo sa inyo ang lahat ng kapaitan, galit, pagkainis, sigawan at paninirang-puri, pati na ang lahat ng kasamaan; kundi maging mabait kayo sa isa't isa, malolohagin, at magpatawaran kayo, gaya ng pagpapatawad sa inyo ng Diyos sa pamamagitan ni Cristo.

Efe 4:25–32
Lunes ng Ika-18 na Linggo

Epistola sa mga taga-Efeso, simula 228

Mga kapatid, tularan ninyo ang Diyos bilang mga minamahal na anak, at mamuhay kayo sa pag-ibig, gaya ng pagmamahal ni Cristo sa atin at ibinigay Niya ang Kanyang sarili para sa atin bilang isang handog at hain sa Diyos, na isang kaaya-ayang bango. Ni ang pakikipagtalik, o anumang uri ng karumihan, o kasakiman ay hindi dapat mabanggit sa inyo, gaya ng nararapat sa mga banal. Gayundin, ang masasamang pananalita, ang walang kuwentang usapan, at ang pang-iinsulto ay hindi bagay sa inyo, kundi ang pagpapasalamat; sapagkat alamin ninyo ito: walang pakikipagtalik sa labas ng kasal, o maruming tao, o masakim na tao—na sumasamba sa diyus-diyosan—ang may mana sa Kaharian ni Cristo at ng Diyos. Huwag ninyong hayaang linlangin kayo ng sinuman sa pamamagitan ng mga hungkag na salita, sapagkat dahil sa mga bagay na ito ay dumadating ang galit ng Diyos sa mga anak ng pagsuway; kaya huwag kayong maging kasabwat nila. Noong una ay kayo'y kadiliman, ngunit ngayo'y kayo'y liwanag sa Panginoon.

Mga Taga-Efeso 5:1–8A
Sabado ng Ika-30 na Linggo

Ang Sulat sa mga taga-Efeso, simula 229

Mga kapatid, mamuhay kayo bilang mga anak ng liwanag, sapagkat ang bunga ng Espiritu ay nasa lahat ng kabutihan, katuwiran at katotohanan. Subukin ninyo kung ano ang nakalulugod sa Diyos, at huwag kayong makisalamuha sa mga walang-bungang gawa ng kadiliman, kundi ilantad pa nga ninyo ang mga ito. Sapagkat nakakahiya ngang banggitin pa ang mga ginagawa nila nang lihim. Ngunit ang lahat ng nabubunyag ay nahahayag sa pamamagitan ng liwanag; sapagkat ang lahat ng nahahayag ay liwanag. Kaya't sinasabi: 'Gising ka, O natutulog, at bumangon ka mula sa mga patay, at ang Cristo ay liliwanag sa iyo'. Kaya nga, maging maingat kayo sa inyong pamumuhay—hindi tulad ng mga taong walang kaalaman, kundi tulad ng matatalino, na lubusang ginagamit ang kanilang panahon, sapagkat masama ang mga araw. Kaya, huwag kayong maging hangal, kundi unawain ninyo kung ano ang kalooban ng Diyos. At huwag kayong magpakalasing sa alak, na siyang nagdudulot ng kalaswaan; kundi punuin ninyo ang inyong sarili ng Espiritu, na nagsasalita sa isa't isa sa pamamagitan ng mga salmo, himno, at mga espirital na awit, na umaawit at nagpapalakas ng loob sa inyong puso sa Panginoon.

Efe 5:8b–19
Linggo 26.
Lunes ng Espiritu Santo

Epistola sa mga taga-Efeso, simula 230A

Mga kapatid, magpasalamat kayo sa lahat ng bagay sa Diyos Ama, sa pamamagitan ng pangalan ng ating Panginoong Hesukristo, sa pagsunod sa isa't isa dahil sa paggalang sa Diyos. Mga asawang

babae, magpasakop kayo sa inyong mga asawa na parang sa Panginoon, sapagkat ang lalaki ang ulo ng babae, gaya ng Cristo ang ulo ng Simbahan, at Siya ang Tagapagligtas ng katawan. Ngunit kung paanong ang Iglesia ay nagsasailalim kay Cristo, gayon din naman ang mga asawang babae ay dapat sumailalim sa kanilang mga asawa sa lahat ng bagay. Mga asawang lalaki, ibigin ninyo ang inyong mga asawa, gaya ng pag-ibig ni Cristo sa Iglesia at ibinigay Niya ang Kanyang sarili para dito, upang pakabanalin ito, at hinugasan Niya ito sa pamamagitan ng pagligo ng tubig sa pamamagitan ng salita.

Efe 5:20-26

Martes ng Ika-18 na Linggo

Kaisa sa mga taga-Efeso, simula 230B

Mga kapatid, magpasalamat kayo sa lahat ng bagay sa Diyos Ama, sa pangalan ng ating Panginoong Jesucristo, sa pamamagitan ng pagsunod sa isa't isa dahil sa paggalang sa Diyos. Mga asawang babae, magpasakop kayo sa inyong mga asawang lalaki na parang sa Panginoon, sapagkat ang lalaki ang ulo ng babae, gaya ng Cristo ang ulo ng Iglesia, at Siya ang Tagapagligtas ng katawan. Ngunit kung paanong ang Iglesia ay nagpapasakop kay Cristo, gayon din naman dapat magpasakop ang mga asawang babae sa kanilang mga asawang lalaki sa lahat ng bagay. Mga asawang lalaki, ibigin ninyo ang inyong mga asawa, gaya ng pagmamahal ni Cristo sa iglesia at ibinigay Niya ang Kanyang sarili para rito, upang gawing banal ito, sa pamamagitan ng paglilinis nito sa pamamagitan ng pagligo ng tubig sa pamamagitan ng salita; upang maipakita Niya ito sa Kanyang sarili bilang isang maluwalhating iglesia, na walang mantsa o kulubot o anumang katulad nito, kundi upang maging banal at walang kapintasan. Sa parehong paraan, ang mga asawang lalaki ay dapat mahalin ang kanilang mga asawa na parang sariling katawan; ang umiibig sa kanyang asawa ay umiibig sa kanyang sarili. Sapagkat walang sinumang kailanman nagkamuhi sa kanyang sariling laman, kundi pinapakain at inaalagaan ito, gaya ng pag-aalaga ni Cristo sa iglesia, sapagkat tayo ang mga miyembro ng Kanyang katawan, ng Kanyang laman at ng Kanyang mga buto. 'Kaya't iiwan ng lalaki ang kanyang ama at ina at sasandig sa kanyang asawa, at ang dalawa'y magiging isang laman.' Isang malalim na hiwaga ito—tungkol kay Cristo at sa Simbahan ang sinasabi ko. Ang bawat isa sa inyo'y dapat mahalin ang kanyang asawa gaya ng pagmamahal niya sa kanyang sarili, at ang babae'y dapat igalang ang kanyang asawa.

Efe 5:20-33A

Sa pagdiriwang ng sakramento ng Kasal

Ang Epistola sa mga taga-Efeso, simula 231

Mga kapatid, mahalin ninyo ang inyong mga asawa, gaya ng pagmamahal ni Cristo sa iglesia at paghahain Niya ng Kanyang sarili para rito, upang gawing banal ito, matapos itong linisin sa pamamagitan ng pagligo ng tubig sa pamamagitan ng salita; upang maipakita Niya sa Kanyang sarili bilang isang maringal na iglesia, na walang mantsa o kulubot o anumang katulad nito, kundi upang maging banal at walang kapintasan. Sa ganoong paraan, ang mga asawang lalaki ay dapat mahalin ang kanilang mga asawa na parang sariling katawan: ang umiibig sa kaniyang asawa ay umiibig sa kaniyang sarili. Sapagkat walang sinumang kailanman nagkamuhi sa kaniyang sariling laman, kundi pinapakain at inaalagaan ito, gaya ng pag-aalaga ni Cristo sa iglesia, sapagkat tayo ang mga miyembro ng kaniyang katawan, ng kaniyang laman at ng kaniyang mga buto. 'Kaya't iiwan ng lalaki ang kanyang ama at ina at sasandig sa kanyang asawa, at magiging isang laman ang dalawa.' Isang malalim na hiwaga ito—tungkol kay Cristo at sa Simbahan ang sinasabi ko. Ang bawat isa sa inyo ay dapat mahalin ang kanyang asawa gaya ng pagmamahal niya sa kanyang sarili.

Efe 5:25-33A

Miyerkules ng Ika-18 na Linggo

Makasulat sa mga taga-Efeso, simula 232

Mga kapatid, mahalin ng bawat isa sa inyo ang kanyang asawa tulad ng pagmamahal niya sa kanyang sarili; at ang babae naman ay dapat magpakita ng paggalang sa kanyang asawa. Mga anak,

sundin ninyo ang inyong mga magulang sa Panginoon, sapagkat ito ay matuwid. 'Igalang mo ang iyong ama at ina'—ito ang unang utos na may pangako: 'upang umunlad ka at magtagal kang mabuhay sa lupa'. At kayo naman, mga ama, huwag ninyong ipamwa sa galit ang inyong mga anak, kundi palakihin ninyo sila sa disiplina at sa pagtuturo ng Panginoon. Mga alipin, sumunod kayo sa inyong mga pisikal na panginoon nang may takot at pangininginig, sa katapatan ng puso, gaya ng pagsunod ninyo kay Cristo, hindi lamang sa panlabas na paglilingkod, na parang sinusubukang akitin ang mga tao, kundi bilang mga lingkod ni Cristo, na ginagawa ang kalooban ng Diyos mula sa puso, na naglilingkod nang may mabuting kalooban, na parang sa Panginoon at hindi sa mga tao, na nakakaalam na ang bawat isa ay makakatanggap mula sa Panginoon ayon sa sukat ng kabutihang ginawa niya, maging siya man ay lingkod o malaya. At kayo namang mga panginoon, gawin ninyo ang ganoong pagtrato sa kanila, at magpakita kayo ng habag, sapagkat nalalaman ninyo na may isang Panginoon sa langit na nasa itaas ninyo at ng kanila, na sa kaniya ay walang kinikilingan.

Efe 5:33–6:9
Huwebes ng Ika-18 na Linggo

Liham sa mga taga-Efeso, simula 233

Mga kapatid, magpakatibay kayo sa Panginoon at sa kapangyarihan ng Kanyang lakas. Isuot ninyo ang buong baluti ng Diyos, upang kayo'y makapanindigan laban sa mga panlilinlang ng diyablo; sapagkat ang pakikipaglaban natin ay hindi laban sa laman at dugo, kundi laban sa mga pamunuan, laban sa mga kapangyarihan, laban sa mga pinuno ng kadiliman ng panahong ito, laban sa mga espiritwal na puwersa ng kasamaan sa makalangit na mga saklaw. Kaya't kunin ninyo ang buong baluti ng Diyos, upang kayo'y makapanindigan sa araw ng kasamaan at, matapos ninyong malampasan ang lahat, kayo'y makapanindigan nang matatag. Kaya't tumindig kayong matatag, na nakabalkot ang inyong mga balakang sa katotohanan, na suot ang baluti ng katuwiran, at na nakasapatos ang inyong mga paa sa kahandaan ng ebanghelyo ng kapayapaan; at higit sa lahat, hawakan ang kalasag ng pananampalataya, na sa pamamagitan nito'y mapapawi ninyo ang lahat ng nagliliyab na palaso ng masama; at kunin ang helmet ng kaligtasan, at ang espiritwal na espada, na siyang Salita ng Diyos.

Efe 6:10–17
Linggo 27.
Sabado pagkatapos ng Epipanya.
Para sa mga Nagtapat

Epistola sa mga taga-Efeso, simula 234

Mga kapatid, manalangin kayo sa lahat ng oras sa pamamagitan ng Espiritu, sa pamamagitan ng sari-saring panalangin at pagsusumamo; at maging mapagbantay kayo sa bagay na ito na may buong pagtitiis at pagsusumamo para sa lahat ng mga banal at para sa akin, upang ako'y mabigyan ng salita – upang ipahayag nang lantad at buong tapang sa pamamagitan ng aking mga labi ang hiwaga ng Ebanghelyo, na ako'y pinaglingkuran bilang sugo na nakagapos, upang ako'y makapangaral nang buong tapang, gaya ng nararapat sa akin. At upang malaman ninyo rin ang tungkol sa aking kalagayan at mga gawain, si Tiquico, ang minamahal kong kapatid at tapat na lingkod sa Panginoon, ang magpapaalam sa inyo ng lahat ng bagay; sinugo ko siya sa inyo para sa layuning ito, upang malaman ninyo ang tungkol sa amin at upang siya'y makapagpalubag-loob sa inyong mga puso. Kapayapaan sa mga kapatid, at pag-ibig na may pananampalataya mula sa Diyos Ama at sa Panginoong Jesucristo. Sumakanin ang biyaya sa lahat ng nagmamahal sa ating Panginoong Jesucristo ng walang hanggang pag-ibig. Amen.

Efe 6:18–24
Biyernes ng Ika-18 na Linggo

KALIHATNAN KAY FILIPOS

Makasulat sa mga taga-Filipos, simula 235

Si Pablo at si Timoteo, mga alipin ni Jesucristo, sa lahat ng mga banal sa Cristo Jesus na nasa Filipos, kasama ang mga obispo at mga diácono: sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula sa Dios na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. Pinasasalamatan ko ang aking Diyos sa tuwing naaalala ko kayo; palagi, sa lahat ng aking panalangin para sa inyong lahat, iniaalay ko ang aking panalangin nang may kagalakan, dahil sa inyong pakikipagtulungan sa ebanghelyo mula pa noong unang araw hanggang ngayon; at ako'y kumbinsido na ang siyang nagpasimula ng mabuting gawa sa inyo ay siyang magtutuloy hanggang sa araw ni Cristo Jesus. Karapat-dapat sa akin na mag-isip ng ganito tungkol sa inyong lahat, sapagkat nasa puso ko kayong lahat, kayong mga kapwa ko sa biyaya, sa aking pagtatanggol at sa pagpapatibay ng ebanghelyo.

Fil 1:1–7
Lunes ng Ikasiyam na Linggo

Liham sa mga taga-Filipos, simula 236

Mga kapatid, ang Diyos ang aking saksi na iniibig ko kayong lahat ng pag-ibig ni Jesucristo; at ipinagdarasal ko na ang inyong pag-ibig ay lalo pang sumagana sa kaalaman at sa bawat uri ng pagkaunawa, upang, sa inyong pagkilala sa pinakamainam, kayo'y maging dalisay at walang kapintasan sa araw ni Cristo, na napupuno ng bunga ng katuwiran sa pamamagitan ni Jesucristo, sa kaluwalhatian at papuri ng Diyos. Nais ko, mga kapatid, na malaman ninyo na ang aking kalagayan ay naglingkod upang mas mapalaganap ang ebanghelyo, kaya't ang aking pagkakakulong para kay Cristo ay naging kilala sa buong praetorium at sa iba pa, at ang karamihan sa mga kapatid sa Panginoon, na pinatibay ng aking pagkakakulong, ay nagsimulang mangaral ng salita ng Diyos nang may higit na tapang at walang takot.

Fil 1:8–14
Martes ng ika-19 na linggo

Makasulat sa mga taga-Filipos, simula 237

Mga kapatid, nais kong malaman ninyo na ang aking kalagayan ay nakatulong sa pag-usbong ng ebanghelyo, kaya't ang aking pagkakabilanggo para kay Cristo ay nalaman sa buong Praetorium at sa iba pa, at ang karamihan ng mga kapatid sa Panginoon, na pinatibay ng aking pagkakabilanggo, ay nagsimulang ipahayag ang Salita ng Diyos nang may mas matinding tapang at walang takot. Ang iba, totoo nga, ay nangangaral kay Cristo dahil sa inggit at pagseselos, samantalang ang iba naman ay may mabuting hangarin. Ang ilan, dahil sa pagseselos, ay nangangaral kay Cristo nang hindi tapat, na inakala nilang mapalalala pa ang bigat ng aking gapos; samantalang ang iba naman ay dahil sa pag-ibig, sapagkat alam nilang ako'y hinirang upang ipagtanggol ang Ebanghelyo. Ngunit ano ba ang pakialam ko? Maging ipinangangaral man nila si Cristo sa pamamagitan ng pagkamaplastika o sa katapatan, ikinagagalak ko ito at patuloy kong ikagagalak, sapagkat alam kong ito ay maghahatid sa aking kaligtasan sa pamamagitan ng inyong mga panalangin at ng tulong ng Espiritu ni Jesucristo, ayon sa aking kapanatagan at pag-asa.

Fil 1:12–20A
Miyerkules ng Ikasiyam na Linggo

Liham sa mga taga-Filipos, pagbasa 238

Mga kapatid, hindi ako mahihiya sa anumang bagay, kundi sa buong tapang, ngayon man o kailanman, ay luwalhatiin si Cristo sa aking katawan, sa pamamagitan man ng buhay o ng kamatayan. Sapagkat para sa akin, ang mabuhay ay si Cristo, at ang mamatay ay pakinabang. Ngunit kung ang mabuhay sa laman ay nangangahulugang magbunga para sa aking ministryo, hindi ko alam kung alin ang pipiliin. Nahahati ako sa pagitan ng dalawa: hinahangad kong umalis at makasama si Cristo, sapagkat iyon ang lalong mabuti; ngunit mas kailangan para sa inyo na manatili ako sa laman. At tiyak na alam ko na mananatili ako at magpapatuloy kasama ninyong lahat para sa inyong pag-unlad at kagalakan sa pananampalataya, upang ang inyong kapurihan kay Cristo Jesus ay lalo pang dumami sa pamamagitan ko sa aking ikalawang pagdalaw sa inyo. Mabuhay kayo nang karapat-dapat sa ebanghelyo ni Cristo.

Fil 1:20B–27A
Huwebes ng Ikasiyam na Linggo

Kaisa sa mga taga-Filipos, simula 239

Mga kapatid, mamuhay kayo nang karapat-dapat sa ebanghelyo ni Cristo, upang, sa pagdating ko man o sa aking pag-alis, marinig ko tungkol sa inyo na kayo'y matatag sa isang diwa, na nagsisikap na magkakaisa sa pananampalataya sa ebanghelyo, at hindi natitinag sa anumang bagay dahil sa inyong mga kalaban; sapagkat ito ang tanda ng kanilang kapahamakan, ngunit ng inyong kaligtasan. At ito ay mula sa Diyos, sapagkat ipinagkaloob sa inyo, alang-alang kay Cristo, hindi lamang ang maniwala sa Kanya, kundi pati na rin ang magdusa para sa Kanya, gaya ng nakita ninyo sa akin at ng naririnig ninyo tungkol sa akin. Kaya, kung may aliw sa Cristo, kung may kaaliwan ng pag-ibig, kung may pagkakaisa ng Espiritu, kung may habag at pagkaawa, tuparin ninyo ang aking kagalakan: maging magkasing-isip kayo, magkasing-pag-ibig, maging magkakaisang-puso at magkakaisang-isip; huwag kayong gumawa ng anuman dahil sa pag-uugali ng makasarili o kayabangan, kundi sa pamamagitan ng pagpapakumbaba, ituring ninyong mas mahahalaga ang iba kaysa sa inyong sarili. Huwag ninyong isipin lamang ang inyong sariling kapakanan, kundi pati na rin ang kapakanan ng iba.

Fil 1:27–2:4
Biyernes ng ika-19 na linggo

Epistola sa mga Taga-Filipos, pagbasa 240

Mga kapatid, dapat ninyong magkaroon ng parehong pag-iisip na nasa kay Cristo Jesus: bagaman Siya ay nasa anyo ng Diyos, hindi Niya itinuring na dapat hawakan ang pagkapantay sa Diyos; kundi pinababa Niya ang Kaniyang sarili, kinuha ang anyo ng isang alipin, na ginawa sa kawangisang tao at lumitaw na isang tao; pinababa Niya ang Kaniyang sarili, na nagpasakop hanggang sa kamatayan, kamatayan pa nga sa krus. Kaya't itinaas Siya ng Diyos at binigyan Siya ng pangalang higit sa lahat ng pangalan, upang sa pangalan ni Jesus ay lumuhod ang bawat tuhod, sa langit at sa lupa at sa ilalim ng lupa, at upang ipahayag ng bawat dila na si Jesucristo ang Panginoon, sa kaluwalhatian ng Diyos Ama.

Fil 2:5–11
Pinakabanal na Ina ng Diyos

Epistola sa mga taga-Filipos, simula 241

Mga kapatid, gaya ng inyong palaging pagsunod—hindi lamang sa aking harapan, kundi lalo pa ngayon na wala ako—ipagkatiwala ninyo ang inyong kaligtasan nang may takot at pangininginig, sapagkat ang Diyos ang gumagawa sa inyo upang nais at kumilos ayon sa Kanyang mabuting kalooban. Gawin ninyo ang lahat nang walang pagungol o pag-aalinlangan, upang kayo'y maging walang kapintasan at dalisay, mga anak ng Diyos na walang kapintasan sa gitna ng isang baluktot at

masamang lahi, na sa piling nila kayo'y kumikislap na parang mga bituin sa sanlibutan, at hawak ninyo ang salita ng buhay, bilang aking kapurihan sa araw ni Cristo.

Fil 2:12–16A
Lunes ng Ika-20 na Linggo

Makatala sa mga Taga-Filippos, pagbasa 242

Mga kapatid, hindi ako nagpagal nang walang kabuluhan, ni nagsikap nang walang saysay. Ngunit kahit na maibuhos ako na parang inuming-handog sa ibabaw ng sakripisyo at paglilingkod ng inyong pananampalataya, nagagalak ako at nakikibahagi sa inyong kagalakan. Sa bagay na ito, dapat din kayong magalak at makibahagi sa aking kagalakan. Umaasa ako, sa Panginoong Jesus, na maipapadala ko agad sa inyo si Timoteo, upang ako naman, sa pagkaalam ko ng inyong kalagayan, ay makatanggap ng aliw sa aking espiritu. Sapagkat wala akong sinumang gaya niyang masigasig, na taos-pusong nagmamalasakit sa inyo; sapagkat ang lahat ay naghahangad sa kanilang sariling kapakanan, hindi sa mga kapakanan ni Jesus Cristo. At alam ninyo kung gaano siya katapat, sapagkat nagsilbi siya sa akin sa gawain ng ebanghelyo na parang anak na lalaki sa kanyang ama. Kaya umaasa akong maipapadala ko siya agad pag nalaman ko kung ano ang mangyayari sa akin.

Fil 2:16b–23
Martes ng Ika-20 na Linggo

Makasulat sa mga taga-Filippos, simula 243

Mga kapatid, tiwala ako sa Panginoon na makapupunta rin ako sa inyo sa madaling panahon. Gayunpaman, inisip kong pinakamabuti na ipadala sa inyo si Epafrodito—aking kapatid, katuwang sa gawain at kasama sa paglilingkod, at sugo ninyo at siyang naglingkod sa akin sa aking pangangailangan—sapagkat sabik siyang makita kayong lahat at labis siyang nalungkot dahil kumalat sa inyo ang balita tungkol sa kanyang karamdaman. Sapagkat siya'y nagkasakit at muntik nang mamatay; ngunit nagkawanggawa ang Diyos sa kaniya—at hindi lamang sa kaniya, kundi pati na rin sa akin—upang hindi dagdagan ang aking kalungkutan. Kaya't pinadala ko siyang agad, upang sa muling pagkita ninyo sa kaniya ay magalak kayo, at ako'y hindi gaanong malungkot. Kaya't tanggapin ninyo siya sa Panginoon nang buong kagalakan, at parangalan ninyo ang mga taong gaya niya, sapagkat muntik na siyang mamatay para sa gawain ni Cristo, at inilagay niya ang kanyang buhay sa panganib upang punan ang kakulangan sa inyong paglilingkod sa akin.

Fil 2:24–30
Miyerkules ng Ika-20 na Linggo

Makasulat sa mga taga-Filippos, simula 244

Mga kapatid, magalak kayo sa Panginoon. Hindi ako nahihirapang isulat muli sa inyo ang mga bagay na ito, at nakapagtuturo ito sa inyo. Mag-ingat kayo sa mga aso, mag-ingat kayo sa masasamang tao, mag-ingat kayo sa mga tagapagtaguyod ng pagtuli—sapagkat tayo ang tunay na pagtuli, na naglilingkod sa Diyos sa pamamagitan ng Espiritu at nagmamalaki sa Cristo Jesus, at hindi umaasa sa laman, bagaman ako mismo ay may dahilan upang umasa sa laman. Kung iniisip ng iba na may batayan sila sa laman, mas marami pa ako: tinuli sa ikawalong araw, mula sa bayan ng Israel, sa angkan ni Benjamin, isang Hebreo sa lahing Hebreo; pagdating sa katuruan ng mga Pariseo, isang masigasig na tagapagtupak ng iglesia ng Diyos; pagdating naman sa Kautusan, walang kapintasan. Ngunit ang anumang pakinabang na mayroon ako, itinuring kong pagkalugi alang-alang kay Cristo. Sa katunayan, itinuturing kong pagkalugi ang lahat dahil sa di-pangkaraniwang halaga ng pagkilala kay Cristo Jesus na aking Panginoon; alang-alang sa kanya, tinalikuran ko ang lahat ng bagay at itinuturing ko ang mga ito na basura, upang siya ang aking makamtan.

Fil 3:1–8
Huwebes ng Ika-20 na Linggo

Makasulat sa mga taga-Filippos, simula 245

Mga kapatid, itinaturing kong pagkalugi ang lahat ng bagay dahil sa di-pangkaraniwang halaga ng pagkakilala kay Cristo Jesus na aking Panginoon: dahil sa Kanya, tinalikuran ko ang lahat ng bagay, at itinaturing ko ang mga ito na basura, upang ako'y makamit ko si Cristo at matagpuan sa Kanya, na hindi may katuwirang sarili ko na mula sa Kautusan, kundi ang katuwiran na mula sa Diyos na dumarating sa pamamagitan ng pananampalataya; upang makilala Siya, at ang kapangyarihan ng Kanyang pagkabuhay na mag-uli, at ang pakikibahagi sa Kanyang mga paghihirap, na nakayayari sa Kanyang kamatayan, upang makamitan ko ang pagkabuhay na mag-uli mula sa mga patay. Hindi ko sinasabi ito na para bang nakamtan ko na ito, o ako'y ganap na na; kundi nagsusumikap ako na makamitan ito, na gaya naman ng pagkamit sa akin ni Cristo Jesus. Mga kapatid, hindi ko itinaturing na makamit ko na ito; kundi nakalilimot sa mga bagay na nasa likuran at nagsusumikap tungo sa mga bagay na nasa unahan, patuloy akong sumusulong tungo sa tungkuhan, upang kamtan ang gantimpala ng makalangit na panawagan ng Diyos kay Cristo Jesus. Kaya, ang sinumang perpekto sa ating hanay ay dapat mag-isip nang ganito; ngunit kung iba ang inyong iniisip, ipahahayag din ito ng Diyos sa inyo. Sa anumang kaso, dapat tayong mag-isip ayon sa ating narating at mamuhay ayon sa pamantayang iyon. Mga kapatid, sumunod kayo sa akin at maging alay-alayan ninyo ang mga namumuhay ayon sa halimbawa na ibinigay namin sa inyo. Sapagkat marami—na madalas ko nang sinasabi sa inyo, at ngayon ay may luha pa—ang kumikilos bilang mga kaaway ng krus ni Cristo. Ang wakas nila ay kapahamakan; ang kanilang diyos ay ang kanilang tiyan; at ang kanilang kapalaluan ay nasa kanilang kahihyan; sila'y nakatuon sa mga bagay na lupa.

Fil 3:8b–19
Biyernes ng Ika-20 na Linggo

Mga Sulat sa mga taga-Filippos, simula 246

Mga kapatid, ang ating pagkamamamayan ay nasa langit, kung saan tayo rin ay naghihintay sa isang Tagapagligtas, ang ating Panginoong Jesucristo, na babaguin ang ating hamak na katawan upang maging katulad ng Kanyang maluwalhatang katawan, sa pamamagitan ng kapangyarihang ginagamit Niya upang pasakop ang lahat ng bagay sa Kanyang sarili. Kaya nga, mga minamahal at hinahangad kong kapatid, aking kagalakan at korona, manindigan kayo nang matatag sa Panginoon, aking mga minamahal. Hinihikayat ko sina Euodia at Syntyche na magkaisa sa Panginoon. At hinihiling ko rin sa iyo, aking tapat na katrabaho, na tulungan mo sila, na nagsikap sa ebanghelyo kasama ko, sina Clemente at ang iba ko pang mga katrabaho, na ang mga pangalan ay nasa aklat ng buhay.

Fil 3:20–4:3
Sa mga banal na martir

Liham sa mga taga-Filippos, talata 247

Mga kapatid, magalak kayo sa Panginoon sa lahat ng oras; muli kong sinasabi, magalak kayo. Hayaan ninyong makilala ng lahat ng tao ang inyong kabaitan. Malapit na ang Panginoon. Huwag kayong mag-alala sa anumang bagay, kundi sa lahat ng bagay, sa pamamagitan ng panalangin at paghihiling, na may pasasalamat, ihayag ninyo ang inyong mga kahilingan sa Diyos; at ang kapayapaan ng Diyos, na higit sa lahat ng pagkaunawa, ay magbabantay sa inyong mga puso at isipan kay Cristo Jesus. Sa wakas, mga kapatid, ang anumang totoo, ang anumang marangal, ang anumang matuwid, ang anumang dalisay, ang anumang kaaya-aya, ang anumang kapuri-puri—kung mayroon mang kahanga-hanga o kapuri-puri—isipin ninyo ang mga bagay na ito. Ang anumang inyong naaralan o tinanggap o narinig o nakita sa akin—isabuhay ninyo—at ang Diyos ng kapayapaan ay sasama sa inyo.

Fil 4:4–9
Linggo ng Vay

Liham sa mga taga-Filipos, simula 248

Mga kapatid, lubos akong nagalak sa Panginoon na muling nagmalasakit kayo sa akin; nagmalasakit kayo noon, ngunit hindi naging pabor sa inyo ang mga pangyayari. Hindi ko sinasabi ito dahil ako'y nangangailangan, sapagkat natutunan kong maging kontento sa mayroon ako. Nauunawaan kong mabuhay sa kakapusan, at nauunawaan kong mabuhay sa kasaganaan; natutunan ko ang lihim ng pagiging kontento sa anumang kalagayan, sa pagkabusog man o sa pagagutom, sa kasaganaan man o sa kakulangan. Magagawa ko ang lahat ng ito sa pamamagitan ni Cristo na nagpapalakas sa akin. Gayunpaman, mabuti ang ginawa ninyo nang makiisa kayo sa aking kapighatian. Alam ninyo, mga taga-Filipos, na noong pasimula ng ebanghelyo, nang lisanin ko ang Macedonia, walang ibang iglesia na nakipagbahagi sa akin sa pagbibigay at pagtanggap, maliban sa inyo lamang; sa katunayan, nagpadala kayo ng tulong sa akin mula sa Tesalonica nang maraming ulit. Sinasabi ko ito hindi dahil naghahanap ako ng kaloob, kundi ng bunga na lalago sa inyong kapurihan. Tinanggap ko ang lahat at sobra pa; ako'y puspos na, sapagkat tinanggap ko mula kay Epafrodito ang ipinadala ninyo, isang bangong halimuyak, isang handog na katanggap-tanggap at kaaya-aya sa Diyos. Sana'y tustusan ng aking Diyos ang bawat pangangailangan ninyo ayon sa kayamanan niya sa kaluwalhatian sa pamamagitan ni Cristo Jesus. Sa Diyos na ating Ama ang kaluwalhatian magpakailanman! Amen. Batiin ninyo ang bawat banal sa Cristo Jesus. Ang mga kapatid na kasama ko ay bumabati sa inyo. Lahat ng mga banal ay bumabati sa inyo, lalo na ang mga mula sa sambahayan ni Cesar. Sumainyo nawa ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo. Amen.

Fil 4:10-23
Lunes ng Ika-21 na Linggo

EPISTOLA KAY FILIPOS

Liham sa mga taga-Colosas, simula 249A

Si Pablo, apostol ni Jesucristo ayon sa kalooban ng Dios, at si Timoteo na aming kapatid, sa mga banal at tapat na kapatid sa Cristo na nasa Colosas. Sapagkat itinuro kayo ni Epafra, ang aming minamahal na katrabaho, na isang tapat na ministro ni Cristo para sa inyo – sinabi niya sa amin ang tungkol sa inyong pag-ibig sa Espiritu – kami naman, mula nang araw na marinig namin ito, ay hindi tumigil sa pagdarasal para sa inyo at sa paghingi na kayo'y mapuno ng kaalaman sa Kaniyang kalooban, sa buong karunungan at espiritwal na pagkaunawa, upang mamuhay kayo nang marangal sa Diyos, na nakalulugod sa Kanya sa lahat ng paraan, na nagbubunga sa bawat mabuting gawa at lumalago sa kaalaman ng Diyos, na pinatitibay ng buong kapangyarihan ayon sa kadakilaan ng Kanyang kaluwalhatian, na may buong pagtitiis at pagtitimpi, na nagagalak sa Panginoon.

Col 1:1-2, 7-11

Martes ng Ika-21 na Linggo

Epistola sa mga taga-Colosas, simula 249B

Mga kapatid, biyaya at kapayapaan sa inyo mula sa Diyos na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. Nagpapasalamat kami sa Diyos, ang Ama ng ating Panginoong Hesukristo, at palagi naming kayong ipinagdarasal, nang marinig namin ang tungkol sa inyong pananampalataya kay Kristo Hesus at ang inyong pag-ibig sa lahat ng mga banal, dahil sa pag-asa ng mga inihanda para sa inyo sa langit, na inyong narinig noon pa man sa tunay na salita ng ebanghelyo, na nasa inyo, gaya ng nasa buong sanlibutan, at nagbubunga, at lumalago, gaya ng paglago nito sa inyo mula nang araw na inyong narinig at nakilala ang biyaya ng Diyos sa katotohanan.

Col 1:3-6

Sabado ng Ika-31 na Linggo

Makasulat sa mga taga-Colosas, simula sa talata 250

Mga kapatid, pasalamat ninyo ang Diyos na Ama, na tinawag tayo upang makabahagi sa pamana ng mga banal sa kaliwanagan, na iligtas tayo mula sa kapangyarihan ng kadiliman at inilipat tayo sa Kaharian ng minamahal Niyang Anak, na sa pamamagitan Niya tayo'y tinubos sa pamamagitan ng Kanyang dugo, ang kapatawaran ng mga kasalanan; Siya ang larawan ng hindi nakikitang Diyos, ang panganay sa buong nilikha; sapagkat sa pamamagitan Niya nilikha ang lahat ng bagay, sa langit at sa lupa, ang nakikita at ang hindi nakikita: maging mga trono, mga pamamahala, mga pangunguna o mga kapangyarihan – ang lahat ng bagay ay nilikha sa pamamagitan Niya at para sa Kanya; at Siya ang una sa lahat ng bagay, at sa Kanya ang lahat ng bagay ay magkakasama. At Siya ang ulo ng katawan, ang Iglesia; Siya ang pasimula, ang panganay sa mga patay, upang sa lahat ng bagay Siya ang magkaroon ng pangunguna.

Col 1:12-18

Linggo 28.

16 Agosto, ang Paglilipat ng Larawang Hindi Gawa ng Kamay ng Tao

Makasaysayang Sulat sa mga taga-Colosas, simula 251

Mga kapatid, si Cristo ang ulo ng katawan, ang Simbahan; Siya ang pasimula, ang panganay sa mga patay, upang magkaroon Siya ng pangunguna sa lahat ng bagay, sapagkat kinaluguran ng Ama na sa Kaniya manirahan ang buong kaganapan, at sa pamamagitan Niya ay mapayapain Niya sa Kaniya ang lahat ng bagay, sa pamamagitan ng Kaniyang dugo sa krus, maging ang mga nasa lupa o ang mga nasa langit. At kayo, na dating nakikipagtalo at kaaway, na nakahilig sa paggawa ng

masasamang gawa, ay kaniyang pinayapá na ngayon sa katawan ng kaniyang laman, sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan, upang iharap kayong banal, walang kapintasan, at walang kapintasang masusumbat sa harapan Niya, kung kayo'y mananatili nga matatag at matibay sa pananampalataya at hindi matitinag mula sa pag-asa ng ebanghelyo na inyong narinig, na ipinangaral sa lahat ng nilalang sa silong ng langit, na ako, si Pablo, ay naging ministro.

Col 1:18–23
Miyerkules ng Ika-21 na Linggo

Kaisa sa mga taga-Colosas, simula 252

Mga kapatid, ngayo'y nagagalak ako sa aking mga paghihirap para sa inyo, at sa aking katawan ay tinatapos ko ang kulang sa mga paghihirap ni Cristo, para sa Kapakanan ng Kanyang Katawan, na siyang Iglesia, na ako'y naging ministro ayon sa pangangasiwa ng biyaya ng Diyos na ipinagkatiwala sa akin para sa inyo, upang tuparin ang salita ng Diyos, ang hiwagang tinago sa mga kapanahunan at henerasyon, ngunit ngayo'y ipinahayag na sa kaniyang mga banal, na kaniya namang pinili na ipabatid kung ano ang kayamanan ng kaluwalhatian ng hiwagang ito sa mga Hentil, na siyang Cristo sa inyo, ang pag-asa ng kaluwalhatian; na siya naming ipinangangaral, na pinapayuhan at tinuturuan ang bawat tao sa buong karunungan, upang sa makapanikad kami ng bawat tao na ganap sa Cristo Jesus; sapagkat para rito ako'y nagsusumikap at nakikipagbaka sa pamamagitan ng kaniyang lakas, na gumagawa nang masagana sa loob ko.

Mga taga-Colosas 1:24–29
Huwebes ng Ika-21 na Linggo

Liham sa mga taga-Colosas, mula sa talata 253

Mga kapatid, nais kong malaman ninyo kung anong pakikibaka ang aking pinagdadaanan para sa inyo, at para sa mga nasa Laodicea at Hierapolis, at para sa lahat ng hindi nakakita sa aking katawan sa laman, upang ang kanilang mga puso ay maaliw, magkaisa sa pag-ibig, at mapuspos ng kayamanang kaganapan ng kabanal-bahalaang kaalaman, sa kaalaman ng hiwaga ng Diyos na Ama at ni Cristo, na siyang kinaroroonan ng lahat ng kayamanan ng karunungan at kaalaman. Sinasabi ko ito upang walang makapanlinlang sa inyo sa pamamagitan ng mapanghikayat na salita; sapagkat bagaman wala ako sa katawan, ako'y nasa inyo sa espiritu, at nagagalak sa aking nakikitang pag-unlad at sa katatagan ng inyong pananampalataya kay Cristo. Kaya nga, kung paanong tinanggap ninyo si Cristo Jesus na Panginoon, ay maglakad kayo sa kaniya, na nakaugat at natatag at pinalakas sa kaniya, at sa pananampalataya, na gaya ng inyong itinuro, na sumasagana sa pasasalamat.

Col 2:1–7
Biyernes ng Ika-21 na Linggo

Liham sa mga taga-Colosas, simula 254

Mga kapatid, mag-ingat kayo na huwag kayong padaya ninuman sa pamamagitan ng pilosopiya at hungkag na panlilinlang, ayon sa kaugalian ng mga tao, ayon sa mga elementong puwersa ng sanlibutan, at hindi ayon kay Cristo; sapagkat sa Kanya ay naninirahan ang buong kaganapan ng pagka-Diyos sa katawan, at kayo ay may kaganapan sa Kanya, na siyang ulo ng lahat ng kapunuan at kapangyarihan. Sa Kanya kayo'y pinutol ding may selyo, na hindi gawa ng kamay, kundi sa pagtatanggal ng katawan ng laman; sa pamamagitan ng pagtutuli ni Cristo; na kayo'y inilibing na kasama Niya sa bautismo, at kayo'y binuhay na kasama Niya sa pamamagitan ng pananampalataya sa kapangyarihan ng Dios, na bumuhay sa Kanya mula sa mga patay.

Col 2:8–12
1 Enero, Ang Pagkikilala ng Panginoon

Epistola sa mga taga-Colosas, simula 255

Mga kapatid, pinabuhay kayo ng Diyos na kasama ni Cristo, kayong mga patay sa inyong mga kasalanan at sa hindi pagsunod ng inyong laman, sa pamamagitan ng pagpapatawad sa atin ng lahat

ng ating mga kasalanan, sa pamamagitan ng pagpapawalang-bisa sa kasulatan ng utang na laban sa atin, na tumitindig laban sa atin, at inalis Niya ito at ipinako sa krus; hinubaran ang mga pamunuan at kapangyarihan ng kanilang kapangyarihan, at hayagang ipinakita sila sa kahihyan, na tinalo Niya sa pamamagitan ng Kanyang krus. Kaya, huwag kayong hayaang husgahan ng sinuman dahil sa pagkain o inumin, o dahil sa kapistahan, o sa bagong buwan, o sa Sabado: ang mga ito ay anino ng mga bagay na darating, ngunit ang katotohanan ay nasa kay Cristo. Huwag ninyong hayaang linlangin kayo ng sinuman sa pamamagitan ng pagpapakumbaba na gawa-gawa niya at pagsamba sa mga anghel, na nakikialam sa mga bagay na hindi niya nakita, na namamapuri sa sarili niyang isip na laman at hindi humahawak nang matibay sa Ulo, na mula sa kaniya ang buong katawan, na pinagsasama at pinagtatalian ng mga kasukasuan at litid, ay lumalago ayon sa paglago na nagmumula sa Diyos. Ngayon, kung kayo'y namatay na kay Cristo laban sa mga elemento ng sanlibutan, bakit kayo'y nagpapailalim sa mga tuntunin na parang kayo'y nabubuhay pa sa sanlibutan?

Col 2:13-20
Lunes ng Ika-22 na Linggo

Makasulat sa mga taga-Colosas, simula 256

Mga kapatid, kung kayo'y namatay na kay Cristo laban sa mga elemento ng sanlibutan, bakit kayo'y sumasailalim pa sa mga tuntunin na gaya ng: 'Huwag hawakan,' 'Huwag tikman,' 'Huwag hipuin' (na ang lahat ay mapapawi sa pamamagitan ng paggamit), ayon sa mga utos at aral ng mga tao? Ito ay may anyo lamang ng karunungan sa kusang-loob na pagsamba, huwad na pagpapakumbaba, at pagpapahirap sa katawan, samantalang ipinapakita ang tila pagwawalang-bahala sa pagpapakabusog ng katawan. Kaya, kung kayo'y muling nabuhay kay Cristo, hanapin ninyo ang mga bagay na nasa itaas, kung saan si Cristo'y nakaupo sa kanan ng Diyos; ituon ninyo ang inyong isip sa mga bagay na nasa itaas, at hindi sa mga bagay na lupa. Sapagkat kayo'y namatay na, at ang inyong buhay ay nakatago kay Cristo sa Diyos.

Col 2:20-3:3
Martes ng Ika-22 na Linggo

Makasulat sa mga taga-Colosas, simula 257

Mga kapatid, kapag si Cristo, ang inyong buhay, ay lilitaw, kayo naman ay lilitaw na kasama Niya sa kaluwalhatian. Kaya't ipamatay ninyo sa inyo ang mga bagay na nauukol sa lupa: pakikipagtalik sa labas ng kasal, karumihan, pagnanasa, masamang hangarin at kasakiman, na katumbas ng idolatriya; dahil sa mga ito, dumarating ang galit ng Diyos sa mga anak ng pagsuway, na dati ninyong tinatahak nang kayo'y namumuhay pa sa kanilang piling. Ngunit ngayon, itabi ninyo ang lahat ng ito: galit, poot, masamang hangarin, paninirang-puri, at maruming pananalita mula sa inyong mga labi; huwag magsinungaling sa isa't isa, sapagkat hinubad na ninyo ang dating pagkatao kasama ang mga gawi nito at isinusuot ang bagong pagkatao na patuloy na binabago sa kaalaman ayon sa larawan ng lumikha nito, kung saan walang Griyego o Hudio, walang tuli o hindi tuli, walang barbaro, Scythian, alipin o malaya, kundi si Cristo ang lahat at nasa lahat.

Col 3:4-11
Linggo 29.
Linggo ng mga Banal na Ninuno

Epistola sa mga taga-Colosas, simula 258

Mga kapatid, bilang mga pinili ng Diyos, mga banal at minamahal, balutan ninyo ang inyong sarili ng habag, kabaitan, kababaang-loob, kalambutan at pagtitiis, na nagtitiis sa isa't isa at nagpapatawad sa isa't isa, kung ang sinuman ay may reklamo laban sa iba: gaya ng pagpapatawad sa inyo ni Cristo, gayon din naman kayo. Higit sa lahat, isuot ninyo ang pag-ibig, na siyang nagbubuklod sa lahat sa ganap na pagkakaisa. At hayaan ninyong maghari sa inyong mga puso ang kapayapaan ng Diyos, na dito kayo tinawag sa isang katawan, at magkaroon kayo ng kapayapaan sa isa't isa. Manahan nang sagana sa inyo ang salita ni Cristo sa buong karunungan; magturuan at magpaalalahanan kayo

sa pamamagitan ng mga salmo, himno, at awit na ispiritwal, na inaawit ninyo sa Panginoon sa inyong puso nang may pasasalamat.

Col 3:12–16
Linggo 30.
Sa Kagalang-galang

Epistola sa mga taga-Colosas, simula 259

Mga kapatid, anuman ang inyong gawin, sa salita man o sa gawa, gawin ninyo ang lahat sa pangalan ng Panginoong Jesucristo, na nagpapasalamat sa Dios Ama sa pamamagitan Niya. Mga asawang babae, magpasakop kayo sa inyong mga asawa sa lahat ng bagay, gaya ng nararapat sa Panginoon. Mga asawang lalaki, ibigin ninyo ang inyong mga asawa at huwag kayong maging mabagsik sa kanila. Mga anak, tumalima kayo sa inyong mga magulang sa lahat ng bagay, sapagkat ito ay nakalulugod sa Panginoon. Mga ama, huwag ninyong pasiglahin ang inyong mga anak, baka sila'y malungkot. Mga alipin, tumalima kayo sa inyong mga panginoong nasa lupa sa lahat ng bagay; huwag lamang sa kanilang presensya, na parang naghahangad na mapaluguran ang mga tao, kundi sa taos-pusong pagsunod at sa takot sa Diyos. At anuman ang inyong gawin, gawin ninyo iyon nang buong puso, na parang para sa Panginoon at hindi para sa mga tao, na alam ninyong makatatanggap kayo ng pamana bilang gantimpala mula sa Panginoon, sapagkat kayo ay naglilingkod sa Panginoong Cristo. Ngunit ang sinumang gumagawa ng masama ay tatanggap ng bunga ng kanyang ginawa; hindi Siya nagpapakita ng pagkiling. Mga panginoon, tratuhin ninyo nang patas at makatarungan ang inyong mga lingkod, dahil alam ninyo na kayo rin ay may Panginoon sa langit.

Col 3:17–4:1
Miyerkules ng Ika-22 na Linggo

Kaisa sa mga taga-Colosas, pagbasa 260A

Mga kapatid, magpakatatag sa panalangin, at magbantay sa pamamagitan nito nang may pasasalamat. Manalangin kayo rin para sa amin, upang buksan ng Diyos ang pinto para sa salita, at maipahayag namin ang hiwaga ni Cristo na siyang ikinakulong ko, at maipahayag ko ito nang buong tapang ayon sa nararapat. Maging matalino kayo sa pakikitungo sa mga nasa labas, at sulitin ninyo ang bawat pagkakataon. Ang pananalita ninyo ay laging maging magiliw at pinatabasan ng asin, upang malaman ninyo kung paano kayo dapat sumagot sa bawat isa. Si Tíquico, ang minamahal kong kapatid, tapat na lingkod at katrabaho sa Panginoon, ang magpapabatid sa inyo ng lahat tungkol sa akin. Sinugo ko siya sa inyo para sa layuning ito, upang malaman niya kung kamusta kayo at aliwin ang inyong mga puso, kasama si Onesimo, ang ating tapat at minamahal na kapatid na isa sa inyo. Sila ang magpapabatid sa inyo ng lahat tungkol sa aming kalagayan dito.

Col 4:2–9
Huwebes ng Ika-22 na Linggo

Liham sa mga taga-Colosas, simula 260B

Mga kapatid, kumilos kayo nang matalino sa pakikitungo sa mga nasa labas ng simbahan, at sulitin ninyo ang bawat pagkakataon. Dapat laging may biyaya ang inyong pananalita at naitimplahan ng asin, upang malaman ninyo kung paano kayo sasagot sa bawat isa. Si Tíquico, ang minamahal kong kapatid at tapat na lingkod at kasamahan sa gawain sa Panginoon, ay magpapaalam sa inyo ng lahat ng tungkol sa akin; sinugo ko siya sa inyo para sa layuning ito, upang malaman niya ang inyong kalagayan at aliwin ang inyong mga puso, kasama si Onesimo, ang tapat at minamahal naming kapatid na isa sa inyo. Ipaalam nila sa inyo ang lahat tungkol sa aming kalagayan dito. Si Lucas, ang minamahal na doktor, at si Demas ay nagpapabati rin. Ako, si Pablo, ay sumusulat ng pagbating ito sa sarili kong kamay. Alalahanin ninyo ang aking mga gapos. Sumainyo nawa ang biyaya sa inyong lahat. Amen.

Col 4:5–9, 14, 18
Oktubre 18, San Lucas na Apostol

Liham sa mga taga-Colosas, simula 261

Mga kapatid, si Aristarco, na aking kasama sa bilangguan, ay bumabati sa inyo, gayundin si Marcos, na pamangkin ni Bernabe (na may mga tagubilin na kayo tungkol sa kaniya: kung siya'y dumating sa inyo, tanggapin ninyo siya), at si Jesus na tinatawag na Justus; pareho silang taga-circumcision. Sila lamang ang mga katrabaho para sa Kaharian ng Diyos na nagbigay-aliw sa akin. Si Epafrodito, na taga-inyo, alipin ni Jesucristo, ay nagpapabati sa inyo; palagi siyang nakikipagbaka sa kanyang mga panalangin para sa inyo, upang kayo'y magtibay at mapuno ng lahat ng kaburyan ng Dios. Masasabi kong siya'y may labis na pagmamalasakit at pagka-alalang-loob sa inyo at sa mga nasa Laodicea at Hierapolis. Si Lucas, ang minamahal na doktor, at si Demas ay bumabati. Batiin mo ang mga kapatid sa Laodicea, at si Nympha, at ang iglesia sa kaniyang bahay. Pagkatapos itong liham ay mabasa sa inyo, siguraduhin ninyong mabasa rin ito sa iglesia sa Laodicea; at kayo naman, basahin ninyo ang liham na mula sa Laodicea. Sabihin mo kay Archippus: tuparin mo ang ministeryo na tinanggap mo sa Panginoon. Ang pagbati ko, na isinulat ng aking sariling kamay, si Pablo. Alalahanin ninyo ang aking mga tanikala. Sumakanayong lahat ang biyaya. Amen.

Col 4:10-18
Biyernes ng Ika-22 na Linggo

UNANG KAAYOSAN KAY TESALONICA

Unang Epistola sa mga taga-Tesalonica, simula 262

Si Pablo, Silvano at Timoteo, sa iglesia sa Tesalonica sa Dios na Ama at sa Panginoong Jesucristo: sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula sa Dios na aming Ama at sa Panginoong Jesucristo. Palagi kaming nagpapasalamat sa Diyos para sa inyong lahat, at binabanggit kayo sa aming mga panalangin, na laging nagguni-guni sa inyong gawa ng pananampalataya, sa inyong pagsisikap na may pag-ibig, at sa inyong matatag na pag-asa sa ating Panginoong Jesucristo sa harap ng Diyos na ating Ama, na nakatatalastas ng inyong pinili, mga minamahal na kapatid na pinili ng Diyos; sapagkat ang aming ebanghelyo ay hindi lamang sa salita dumating sa inyo, kundi pati na rin sa kapangyarihan at sa Banal na Espiritu, at sa buong katiyakan, gaya ng inyong nalalaman kung anong uri ng mga tao kami sa gitna ninyo.

1 Tesalonica 1:1–5
Lunes ng Ika-23 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Tesalonica, simula 263

Mga kapatid, naging tularan ninyo kami at ng Panginoon, nang tanggapin ninyo ang salita sa gitna ng maraming paghihirap, na may kagalakan ng Banal na Espiritu, kaya kayo ay naging huwaran sa lahat ng mga mananampalataya sa Macedonia at Achaia. Sapagkat ang salita ng Panginoon ay lumaganap mula sa inyo, hindi lamang sa buong Macedonia at Achaia, kundi pati na rin sa bawat pook kung saan naipalaganap ang balita ng inyong pananampalataya sa Diyos, kaya hindi na namin kailangang magsalita pa tungkol dito. Sapagkat sila mismo ang nagpapatotoo kung anong pagtanggap ang aming natamo sa inyo, at kung paanong kayo'y lumihis mula sa mga diyos-diyosan upang maglingkod sa buhay at tunay na Dios at maghintay sa kaniyang Anak na ibat sa langit, na kaniyang binuhay na mag-uli—si Jesus, na siyang nagliligtas sa atin mula sa darating na pagkagalit.

1 Tesalonica 1:6–10
Martes ng Ika-23 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Tesalonica, simula 264

Mga kapatid, kayo mismo ang nakakaalam na ang pagdating namin sa inyo ay hindi naging walang kabuluhan; kundi, matapos munang magdusa at mapinsala sa Filipino, gaya ng inyong nalalaman, naglakas kami ng loob sa aming Diyos na ipangaral sa inyo ang ebanghelyo ng Diyos nang buong katapangan. Sapagkat sa aming pagtuturo ay walang kamalian, ni maruruming motibo, ni panlilinlang; kundi gaya ng pagtingin ng Diyos na karapat-dapat kaming pagkatiwalaan ng ebanghelyo, ganoon kami nagsasalita, na hindi ang mga tao ang nais naming kumbinsihin kundi ang Diyos, na sumusubok sa aming mga puso. Sapagkat hindi kami kailanman gumamit ng mapag-akit na salita sa inyo, gaya ng alam ninyo, ni kumilos nang may pansariling interes: ang Diyos ang aming saksi! Hindi namin hinahangad ang papuri ng tao, mula sa inyo o sa iba pa: maaari sana kaming magpakitang-gilas bilang mga Apostol ni Cristo, ngunit naging mabait kami sa inyo, na parang isang nanay na maingat na inaala ang kanyang sariling mga anak. Kaya, dahil sa aming malalim na malasakit sa inyo, sabik kaming ibahagi sa inyo hindi lamang ang ebanghelyo ng Diyos, kundi pati na rin ang aming sariling mga kaluluwa, sapagkat naging napakamahal ninyo sa amin.

1 Tesalonica 2:1–8
Miyerkules ng Ika-23 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Tesalonica, simula 265

Mga kapatid, naaalala ninyo ang aming pagsusumikap at paghihirap: sa paggawa namin gabi at araw upang hindi maging pasanin sa alinman sa inyo, ipinangaral namin sa inyo ang ebanghelyo ng Diyos. Saksi kayo at ang Diyos kung gaano kami kabanal, katuwiran, at kawalang-kapintasan sa aming pamumuhay sa piling ninyong mga mananampalataya; sapagkat nalalaman ninyo na, gaya ng isang ama sa kanyang sariling mga anak, hinikayat, pinayuhan, at pinakiusapan naming ang bawat isa sa inyo na mamuhay sa paraang karapat-dapat sa Diyos, na tumawag sa inyo sa Kanyang Kaharian at kaluwalhatian. Kaya naman, kami rin ay walang patid na nagpapasalamat sa Diyos, sapagkat nang matanggap ninyo ang salita ng Diyos na aming ipinangaral sa inyo, hindi ninyo ito tinanggap bilang salita ng mga tao, kundi bilang salita ng Diyos—na tunay ngang ganoon—at na gumagawa sa inyo na mga naniwala. Sapagkat kayo, mga kapatid, ay naging tularan ng mga iglesia ng Diyos kay Cristo Jesus sa buong Judea.

1 Tesalonica 2:9–14A
Huwebes ng ika-23 na linggo

Unang Liham sa mga taga-Tesalonica, simula sa talata 266

Mga kapatid, naging tularan kayo ng mga iglesia ng Diyos na nasa Cristo Jesus sa Judea, sapagkat tiniis ninyo mula sa sariling ninyong kababayan ang kaparehong pagdurusa na tiniis nila mula sa mga Hudyo, na pumatay sa Panginoong Jesus at sa kaniyang mga propeta, at nagpagalay sa amin, at hindi nakalulugod sa Diyos, kundi salungat sa lahat ng tao, na pumipigil sa amin na makapagsalita sa mga Hentil upang sila'y maligtas, at sa ganoong paraan ay palagi nilang pinupuno ang sukatan ng kanilang mga kasalanan; subalit ang kagalitan ay nalalapit na sa kanila hanggang sa sukdulan. Ngunit kami, mga kapatid, bagaman napahiwalay sa inyo nang sandali sa katawan, hindi sa puso, ay lalong pinagnasaang makita ang inyong mukha. Kaya naman kami—ako, si Pablo—ay nagnasang pumunta sa inyo nang isa o dalawang beses, ngunit hinadlangan kami ni Satanas. Sapagkat sino ang aming pag-asa, o aming kagalakan, o ang korona ng aming kapurihan? Hindi ba kayo sa harap ng ating Panginoong Jesucristo sa Kanyang pagparito?

1 Tesalonica 2:14–19
Biyernes ng Ika-23 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Tesalonica, pagbasa 267

Mga kapatid, kayo ang aming kaluwalhatian at aming kagalakan. Kaya, sapagkat hindi na namin matiis pa, nagpasya kaming manatili sa Atenas nang mag-isa, at ipinadala namin si Timoteo, ang ating kapatid at lingkod ng Diyos, at kasamahan namin sa gawain ng ebanghelyo ni Cristo, upang patatagin kayo at hikayatin sa inyong pananampalataya, upang walang sinumang matuyot dahil sa mga pagsubok na ito; sapagkat kayo mismo ang nakakaalam na tayo ay nakatakdang magdusa ng mga ito. Sapagkat nang kami'y kayo pa, inihula na namin na kami'y maghihirap, gaya nga ng nangyari, at gaya ng inyong nalalaman. Kaya naman, ako rin, sapagkat hindi ko na matiis pa, ay nagpadala upang usisahin ang inyong pananampalataya, baka sakaling tinukso kayo ng tagatukso at ang aming pagsisikap ay naging walang kabuluhan. Ngunit ngayon, yamang dumating sa amin si Timoteo mula sa inyo at dinala sa amin ang mabuting balita tungkol sa inyong pananampalataya at pag-ibig, at na palagi ninyo kaming nami-miss nang may pagmamahal, na nananasabik na makita kami gaya ng aming pagnanais na makita kayo, kami ay napanatag ng loob dahil sa inyo, mga kapatid, sa gitna ng lahat ng aming kapighatian at kagipitan, dahil sa inyong pananampalataya; sapagkat kami ay buhay hangga't kayo ay matatag sa Panginoon.

1 Tesalonica 2:20–3:8
Lunes ng Ika-24 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Tesalonica, simula 268

Mga kapatid, paano namin lubos na mapapasalamat ang Diyos para sa inyo, sa buong kagalakang mayroon kami dahil sa inyo sa harap ng aming Diyos, habang taimtim kaming nananalangin gabi't araw na makita kayong muli at punuin ang mga kulang sa inyong pananampalataya? Nawa'y ang Diyos mismo, ang aming Ama, at ang aming Panginoong Jesucristo ang magpatnubay sa aming paglalakbay papunta sa inyo. At sana'y punuin kayo ng Panginoon at pasaplaran ng pag-ibig sa isa't isa at sa lahat, gaya ng aming pagkapuno ng pag-ibig sa inyo, upang ang inyong mga puso ay magkaroon ng katatagan at maging walang kapintasan sa kabanalan sa harap ng Diyos na ating Ama sa pagparito ng ating Panginoong Jesucristo kasama ang lahat ng kaniyang mga banal. Amen.

1 Tesalonica 3:9-13
Martes ng Ika-24 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Tesalonica, simula 269

Mga kapatid, hinihikayat at pinamamanhain namin kayo sa pangalan ni Cristo Jesus, na, sapulang inyong naaralan sa amin kung paanong dapat kayong magsiugali at magpalugud sa Dios, ay lalong magsikap kayo sa gawaing ito; sapagkat nalalaman ninyo ang mga utos na ibinigay namin sa inyo mula sa Panginoong Jesus. Sapagkat ang kalooban ng Diyos ay ang inyong kabanalan: na magpigil kayo sa pakikipagtalik na labag sa batas; na ang bawat isa sa inyo ay malaman kung paano pamahalaan ang kanyang sariling katawan sa kabanalan at karangalan, hindi sa pagnanasa ng laman, gaya ng ginagawa ng mga Hentil na hindi nakakakilala sa Diyos; na huwag ninyong apihin o samantalain ang inyong kapatid sa anumang paraan: sapagkat ang Panginoon ang tagapaghiganti sa lahat ng bagay na ito, gaya ng dati naming sinabi at pinatotohanan sa inyo. Sapagkat hindi tayo tinawag ng Diyos sa karumihan, kundi sa kabanalan. Kaya't ang sinumang suwail ay hindi suwail sa tao, kundi sa Diyos, na nagbigay din sa atin ng Kaniyang Banal na Espiritu. Tungkol naman sa pag-ibig sa kapuwa, hindi na kailangang isulat sa inyo; sapagkat kayo mismo ay tinuruan ng Diyos na magmahalan sa isa't isa, at tunay nga na ginagawa ninyo ito sa lahat ng kapatid sa buong Macedonia. Hinimok namin kayo, mga kapatid, na magpakita pa ng higit na pag-unlad at itakda ang inyong isipan sa pamumuhay nang payapa, sa pag-aasikaso sa inyong sariling mga gawain at sa paggawa gamit ang inyong sariling mga kamay, gaya ng inutusan namin kayo; upang kayo'y makipag-ugnayan nang maayos sa mga nasa labas at hindi kayo magkulang sa anumang bagay.

1 Tesalonica 4:1-12
Miyerkules ng Ika-24 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Tesalonica, simula 270

Mga kapatid, ayaw kong iwanan kayong walang kaalaman tungkol sa mga sumakop, upang hindi kayo magmalungkot na gaya ng iba na walang pag-asa. Sapagkat kung naniniwala tayo na si Jesus ay namatay at nabuhay na muli, gayon din naman, kayo'y magtitiwala na hahatid ng Diyos ang mga sumakop kay Jesus. Sapagkat ito ang ipinapahayag namin sa inyo ayon sa salita ng Panginoon: na tayo na nabubuhay, na naiwan hanggang sa pagparito ng Panginoon, ay hindi mauuna sa mga nakatulog; sapagkat ang Panginoon mismo, sa utos, sa tinig ng Arkanghel at sa trumpeta ng Diyos, ay bababa mula sa langit, at ang mga patay kay Cristo ay unang babangon; pagkatapos, tayong mga nabubuhay pa, kasama nila, ay huhuliin pataas sa mga ulap upang salubungin ang Panginoon sa himpapawid, at sa ganoong paraan ay palagi na tayong makakasama ng Panginoon.

1 Tesalonica 4:13-17
Para sa mga yumao (Sabado)

Unang Liham sa mga taga-Tesalonica, Kabanata 271

Mga kapatid, hindi na kailangang isulat sa inyo tungkol sa mga panahon at panaun, sapagkat kayo mismo ang may alam nang lubos na ang Araw ng Panginoon ay darating na parang magnanakaw sa

gabi. Sapagkat kapag sinasabi nila, 'Kapayapaan at kaligtasan,' biglang darating sa kanila ang pagkawasak, na parang mga pangsakit sa isang babaeng nagdadalang-tao, at hindi sila makatakas. Ngunit kayo, mga kapatid, ay hindi nasa kadiliman, upang kayo'y abutan ng araw na iyon na parang magnanakaw. Sapagkat kayong lahat ay mga anak ng liwanag at mga anak ng araw; hindi tayo mga anak ng gabi, ni ng kadiliman. Kaya't huwag tayong matulog na gaya ng iba, kundi magbantay at maging mapagkarga. Sapagkat ang mga natutulog ay sa gabi natutulog, at ang mga nalalasing ay sa gabi nalalasing. Ngunit dahil tayo ay mga anak ng kaarawan, maging tayo'y mapagkarga, na suot ang baluti ng pananampalataya at pag-ibig, at ang helmet ng pag-asa ng kaligtasan.

1 Tesalonica 5:1-8
Huwebes ng Ika-24 na Linggo

Unang Liham sa mga taga-Tesalonica, simula 272

Mga kapatid, hindi tayo itinakda ng Diyos para sa kapootan, kundi para sa kaligtasan sa pamamagitan ng ating Panginoong Jesucristo, na namatay para sa atin, upang, maging tayo man ay gising o natutulog, ay mabuhay tayong sama-sama sa Kaniya. Kaya't aliwin ninyo ang isa't isa at patatagin ninyo ang bawat isa, gaya ng ginagawa na ninyo. Kaya't hinihikayat namin kayo, mga kapatid, na igalang ang mga nagsusumikap sa inyo, at ang inyong mga pinuno sa Panginoon, at ang mga nagtuturo sa inyo, at igalang ninyo sila nang may pagmamahal dahil sa kanilang gawain; mabuhay kayong payapa sa isa't isa. Tapat Siya na tumatawag sa inyo, na siyang magkakatatuparan nito. Mga kapatid, ipanalangin ninyo kami. Batiin ninyo ang lahat ng mga kapatid sa pamamagitan ng banal na halik. Hinihikayat ko kayo sa Panginoon na basahin ninyo ang liham na ito sa lahat ng banal na kapatid. Ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo na suma sa inyo. Amen.

1 Tesalonica 5:9-13; 24-28
Biyernes ng Ika-24 na Linggo

Unang Sulat sa mga taga-Tesalonica, simula ng 273

Mga kapatid, hinihikayat namin kayo na sawayin ang mga walang ayos sa kanilang pamumuhay, hikayatin ang mga malulugmok, suportahan ang mga mahihina, at maging matiisin sa lahat. Siguraduhin ninyong walang sinumang gumanti ng masama sa masama, kundi palaging magsikap kayong gumawa ng mabuti sa isa't isa at sa lahat. Magalak kayo palagi. Manalangin kayo nang walang patid. Magpasalamat kayo sa lahat ng kalagayan; sapagkat ito ang kalooban ng Diyos para sa inyo kay Cristo Jesus. Huwag ninyong patayin ang Espiritu. Huwag ninyong hamakin ang mga propesiya. Subukin ang lahat ng bagay; paghawakan nang matibay ang mabuti. Iwasan ang bawat uri ng kasamaan. Sana ang Diyos ng kapayapaan ang magbanal sa inyo nang lubos, at sana ang inyong espiritu, kaluluwa, at katawan ay mapanatiling walang kapintasan sa pagparito ng ating Panginoong Jesucristo.

1 Tesalonica 5:14-23
Sabado ng Ika-32 na Linggo

IKALAWANG KAAKAYATAN KAY TESALONICA

Ikalawang Liham sa mga taga-Tesalonica, simula 274A

Pablo, Silvano at Timoteo – sa iglesia sa Tesalonica sa Dios na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo: biyaya sa inyo at kapayapaan mula sa Dios na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. Dapat nga tayong magpasalamat sa Dios sa inyo, na siyang nararapat, mga kapatid, sapagkat ang inyong pananampalataya ay lumalago, at ang pag-ibig ng bawat isa sa inyo para sa isa't isa ay lumalago sa inyong lahat, kaya't kami mismo ay napagmamalaki kayo sa mga iglesia ng Diyos, sa inyong pagtitiis at pananampalataya sa lahat ng pag-uusig at kapighatian na inyong tinitii, bilang patunay na magkakaroon ng matuwid na paghatol mula sa Diyos, upang kayo'y mabilang na karapat-dapat sa Kaharian ng Diyos, na dahil dito kayo'y naghihirap. Sapagkat makatarungan sa Diyos na ipagkaloob sa mga nagpapa-irita sa inyo ang kaparusahan, at sa inyo namang pinag-uusig ay kalooban ng aliw na kasama namin, sa paghahayag ni Ginoong Jesus mula sa langit, kasama ang mga anghel ng Kanyang kapangyarihan, sa nag-aalab na apoy na Kanyang gagamitin upang maghiganti sa mga hindi nakakakilala sa Diyos at sa mga hindi sumusunod sa ebanghelyo ng ating Ginoong Jesus Cristo, na magtitiis ng kaparusahan, ang walang hanggang kapahamakan, mula sa harapan ng Panginoon at mula sa kaluwalhatian ng kaniyang kapangyarihan, sa pagparito Niya upang magkaluwalhati Siya sa kaniyang mga banal at magpamangha sa kaniya sa araw na iyon sa lahat ng mga naniwala, sapagkat naniwala kayo sa aming patotoo.

2 Tesalonica 1:1–10
Lunes ng Ika-25 na Linggo

Ang Ikalawang Liham sa mga taga-Tesalonica, simula 274B

Mga kapatid, pinaniwalaan ninyo ang aming patotoo. Dahil dito, palagi naming kayong ipinagdarasal, na gawin kayo ng aming Diyos na karapat-dapat sa kaniyang panawagan at tuparin ang bawat mabuting layunin ng kaniyang biyaya at ang gawa ng pananampalataya sa kapangyarihan, upang ang pangalan ng ating Panginoong Jesucristo ay magkaroon ng kaluwalhatian sa inyo, at kayo naman sa kaniya, ayon sa biyaya ng ating Diyos at ng Panginoong Jesucristo. Hinihikayat namin kayo, mga kapatid, tungkol sa pagparito ng ating Panginoong Jesucristo at sa ating pagtitipon sa kaniya, na huwag kayong madaling matangay o matakot sa pamamagitan ng espiritu man, o ng salitang sinabi, o ng sulat na gaya ng mula sa amin, na nagsasabing ang Araw ng Panginoon ay dumating na.

2 Tesalonica 1:10b–2:2
Martes ng Ika-25 na Linggo

Ikalawang Sulat sa mga taga-Tesalonica, simula 275

Mga kapatid, hinihikayat namin kayo, tungkol sa pagparito ng ating Panginoong Jesucristo at sa ating pagtitipon upang salubungin Siya, na huwag kayong madaling matanggal sa inyong pag-iisip o matakot sa pamamagitan ng isang espiritu man, o ng isang salitang sinalita, o ng isang sulat na sinasabing mula sa amin, na nagsasabing ang Araw ng Panginoon ay nalapit na. Huwag ninyong hayaang may maglinlang sa inyo sa anumang paraan: sapagkat hindi darating ang araw na iyon hangga't hindi muna dumarating ang apostasiya at nahahayag ang taong salarin, ang anak ng kapahamakan, na sumasalungat at nagpapataas sa sarili laban sa bawat tinatawag na diyos o bagay na sinasamba, kaya't siya'y nauupo sa templo ng Diyos, at ipinapakita ang sarili bilang Diyos. Hindi ninyo ba naaalala na sinabi ko sa inyo ang mga bagay na ito noong ako'y nasa inyo pa? At ngayon ay nalalaman ninyo kung ano ang humahadlang sa kaniya, upang siya'y maipahayag sa kaniyang sariling

panahon. Sapagkat ang hiwaga ng kasamaan ay gumagawa na; subalit hindi pa ito lubos na maipapahayag hangga't hindi pa inalis ang humahadlang dito. At saka lilitaw ang walang-iniwan, na papatayin ng Panginoong Jesus sa hininga ng kaniyang bibig at lipulin sa liwanag ng kaniyang pagparito—ang taong ang pagparito, sa pamamagitan ng pakikipag-ugnayan kay Satanas, ay sasamahan ng bawat uri ng kapangyarihan, ng mga huwad na tanda at kababalaghan, at sa bawat tuwirang panlilinlang para sa mga mapapahamak, sapagkat hindi nila tinanggap ang pag-ibig sa katotohanan upang maligtas. At dahil dito, pinapadala sa kanila ng Diyos ang isang makapangyarihang ilusyon, upang paniwalaan nila ang kabulaanan, upang ang lahat ay mapahamak na hindi naniwala sa katotohanan kundi nagalak sa kasamaan.

2 Tesalonica 2:1–12
Miyerkules ng Ika-25 na Linggo

Ikalawang Sulat sa mga taga-Tesalonica, pagbasa 276

Mga kapatid, nararapat lamang na palagi kaming magpasalamat sa Diyos para sa inyo, mga minamahal ng Panginoon, sapagkat pinili kayo ng Diyos mula pa sa simula, sa pamamagitan ng kabanalan ng Espiritu at pananampalataya sa katotohanan, para sa kaligtasan, na siya rin ang tumawag sa inyo sa pamamagitan ng aming ebanghelyo, upang inyong kamtan ang kaluwalhatian ng ating Panginoong Jesucristo. Kaya, mga kapatid, magpakatatag kayo at panindigan ninyo ang mga tradisyong itinuro sa inyo, maging sa pamamagitan ng pasalitang salita o ng aming liham. Nawa'y ang ating Panginoong Jesucristo mismo, at ang Dios nating Ama, na minahal tayo at nagbigay sa atin ng walang hanggang aliw at mabuting pag-asa sa pamamagitan ng biyaya, ang magpalubag-loob sa inyong mga puso at magpatatag sa inyo sa bawat mabuting gawa at salita. Kaya, mga kapatid, ipanalangin ninyo kami, na ang salita ng Panginoon ay mabilis na lumaganap at magtamasa ng kaluwalhatian, gaya ng sa inyo, at na mailigtas kami mula sa mga taong magulo at masasama; sapagkat hindi lahat ay may pananampalataya. Ngunit tapat ang Panginoon; siya ang magpapalakas sa inyo at magbabantay sa inyo laban sa masama. May tiwala kami sa inyo sa Panginoon na ginagawa ninyo, at patuloy ninyong gagawin, ang inuutos namin sa inyo. Nawa'y gabayan ng Panginoon ang inyong mga puso sa pag-ibig ng Diyos at sa pagtitiis ni Cristo.

2 Tesalonica 2:13–3:5
Huwebes ng Ika-25 na Linggo

Ikalawang Liham sa mga taga-Tesalonica, babasahing 277

Mga kapatid, hinihikayat namin kayo sa pangalan ng ating Panginoong Jesucristo na lumayo kayo sa sinumang kapatid na namumuhay nang magulo at hindi ayon sa tradisyong tinanggap ninyo sa amin; sapagkat kayo mismo ang nakakaalam kung paano ninyo kami dapat tularan; sapagkat hindi kami kumilos nang magulo sa piling ninyo, ni kumain man ng tinapay ng sinuman nang hindi binayaran; kundi nagpagal at nagsikap kami araw at gabi upang hindi maging pabigat sa alinman sa inyo – hindi dahil wala kaming karapatang gawin iyon, kundi upang maging huwaran kami na inyong tularan. Sapagkat nang kami'y kasama pa ninyo, iniutos namin sa inyo: 'Kung sino ang ayaw magtrabaho, huwag siyang kumain.' Ngunit naririnig naming may ilan sa inyo na namumuhay nang tamad, na walang ibang ginagawa kundi abala sa mga walang kabuluhang bagay. Hinahamon at hinihikayat namin ang mga taong ito sa pangalan ng ating Panginoong Jesucristo na magtrabaho sila nang tahimik at kumita ng kanilang sariling kabuhayan. Ngunit kayo, mga kapatid, huwag kayong manghinang sa paggawa ng mabuti. Kung may sinumang hindi tumutupad sa aming tagubilin sa liham na ito, kilalanin ninyo ang taong iyon at huwag makisalamuha sa kaniya, upang siya'y mahiya. Gayunpaman, huwag ninyo siyang ituring na kaaway, kundi paalalahanan ninyo siya bilang isang kapatid. Nawa'y ipagkaloob sa inyo ng Panginoon ng kapayapaan ang kapayapaan sa lahat ng panahon at sa lahat ng paraan. Sumainyo ang Panginoon! Ang pagbati sa aking sariling sinulat, si Pablo, na siyang palatandaan sa bawat liham; ganito ang isinusulat ko: ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo na suma inyong lahat. Amen.

2 Tesalonica 3:6–18

IKALAWANG SULAT SA MGA TAGA-TESALONICA

Biyernes ng Ika-25 na Linggo

ANG UNANG KAAKATASAN KAY TIMOTEO

Ang Unang Epistola kay Timoteo, simula 278

Si Pablo, isang apostol ni Jesucristo sa pamamagitan ng utos ng Dios na ating Tagapagligtas at ng Panginoong Jesucristo na ating pag-asa, kay Timoteo, tunay kong anak sa pananampalataya: biyaya, awa at kapayapaan mula sa Dios na ating Ama at kay Cristo Jesus na ating Panginoon. Nang ako'y papunta sa Macedonia, hinihikayat kita na manatili sa Efeso at utusan ang ilang tao na huwag magturo ng ibang doktrina, at huwag maglaan ng pansin sa mga alamat at walang katapusang lahi, na nagdudulot ng mas maraming pagtatalo kaysa sa pagpapalago ng pananampalataya sa Diyos. Ang layunin ng paalalang ito ay pag-ibig na nagmumula sa malinis na puso, malinaw na budhi, at tapat na pananampalataya; ngunit sa pamamagitan ng paglayo sa mga ito, ang ilan ay naligaw sa walang kabuluhang usapan, na nagnanais maging mga guro ng batas, subalit hindi nila nauunawaan kung ano ang kanilang sinasabi o ipinangangatuwiran.

1 Tim 1:1-7
Lunes ng Ika-26 na Linggo

Ang Unang Liham kay Timoteo, simula 279

Anak kong si Timoteo, nalalaman natin na mabuti ang batas, kung ito'y ginagamit nang ayon sa batas, na nalalaman na ang batas ay hindi inilagay para sa mga matuwid, kundi para sa mga walang batas at mga suwail, sa mga walang kabanalan at makasalanang, sa mga malalaswa at maruruming tao, sa mga hindi naggalang sa kanilang ama o ina, sa mga mamamatay-tao, para sa mga mangingiyak, mga Sodoma, mga tagapagdukot, (mga mapanyira, mga nagsasagawa ng bestyalidad,) mga sinungaling, mga mapaglinlang sa panunumpa, at para sa lahat ng bagay na salungat sa wastong katuruan, ayon sa maluwalhating ebanghelyo ng mapalad na Diyos, na ipinagkatiwala sa akin. Pinasasalamatan ko si Cristo Jesus na ating Panginoon, na nagbigay sa akin ng lakas, sapagkat kinilala Niya akong tapat at hinirang Niya ako sa Kanyang paglilingkod—ako, na dating mapang-insulto, tagapagtupak at marahas na tao, ngunit pinagkalooban ako ng awa dahil sa kamangmangan at kawalan ng pananampalataya; at ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo ay bumuhos nang sagana sa akin, pati na ang pananampalataya at pag-ibig na mayroon sa Cristo Jesus.

1 Tim 1:8-14
Martes ng Ika-26 na Linggo

Unang Liham kay Timoteo, simula 280A

Anak kong si Timoteo, pinasasalamatan ko si Cristo Jesus na ating Panginoon, na nagbigay sa akin ng sapat na lakas, sapagkat kinilala Niya akong tapat at hinirang sa ministeryo, bagaman dati akong mapang-insulto, tagapagtupol, at marahas; gayon pa man, ako'y nagkamit ng awa dahil sa aking kamangmangan at kawalan ng pananampalataya; at ang biyaya ng ating Panginoon (si Jesucristo) ay umapaw sa akin, kasama ang pananampalataya at pag-ibig kay Cristo Jesus. Ang salitang ito ay mapagkakatiwalaan at lubos na karapat-dapat tanggapin: na si Cristo Jesus ay naparito sa mundo upang iligtas ang mga makasalanang—na ako ang nangunguna sa lahat. Ngunit dahil dito ako'y pinagkalooban ng awa, upang sa akin, ang pinakamatinding makasalanang, ay maipakita ni Jesucristo ang buong pagtitiyaga niya bilang halimbawa sa mga magsisampalataya sa kaniya para sa buhay na walang hanggan. Sa Hari ng mga kapanahunan, ang hindi nabubulok, hindi nakikita, at nag-iisang pantas na Dios, ang karangalan at kaluwalhatian magpakailanman. Amen.

1 Timoteo 1:12-17
2 Oktubre, San Cipriano

Unang Liham kay Timoteo, simula 280B

Anak kong si Timoteo, ang salitang ito ay mapagkakatiwalaan at karapat-dapat sa buong pagtanggap: na si Cristo Jesus ay naparito sa mundo upang iligtas ang mga makasalanan, na ako ang pinakadakila sa kanila. Ngunit dahil dito, ako ay pinagkalooban ng awa, upang sa akin, ang pinakadakila, ay maipakita ni Cristo Jesus ang buong pagtitiis niya bilang halimbawa sa mga magsisampalataya sa kaniya para sa buhay na walang hanggan. Sa Hari ng mga kapanahunan, ang hindi nabubulok, hindi nakikita, at nag-iisang pantas na Diyos, ang karangalan at kaluwalhatian magpakailanman. Amen.

1 Tim 1:15–17
Linggo 31

Unang Liham kay Timoteo, simula 281

Anak kong si Timoteo, iniuutos ko sa iyo ang tungkuling ito alinsunod sa mga hula na ginawa noon tungkol sa iyo, upang makipaglaban ka sa mabuting laban alinsunod sa mga ito, bilang isang mabuting sundalo, na nakahawak nang matibay sa pananampalataya at mabuting budhi, na itinakwil ng iba at dahil dito ay nasira ang kanilang pananampalataya; tulad nina Hymenaeus at Alexander, na isinuko ko kay Satanas, upang matuto silang huwag mang-insulto. Kaya't nais ko na ang mga lalaki sa lahat ng lugar ay manalangin, na nagtataas ng mga banal na kamay nang walang galit o pagtatalo; at na ang mga babae rin ay dapat magpaganda sa pamamagitan ng modesteng pananamit, na may kahinhinan at pagtitimpi, hindi sa pamamagitan ng pagkakalisa ng buhok, o ng ginto, o ng perlas, o ng mamahaling kasuotan, kundi sa pamamagitan ng mabubuting gawa, na angkop sa mga babaeng naglalaan ng kanilang sarili sa kabanalan. Ang babae ay dapat mag-aral nang tahimik at may buong pagsunod; ngunit hindi ko pinahihintulutan ang babae na magturó o mag-utos sa kaniyang asawa, kundi manahimik. Sapagkat unang nilalang si Adan, saka si Eba; at hindi si Adan ang nalinlang, kundi ang babae, nang siya'y mailigaw, ay nahulog sa pagsalansang; gayon pa man, siya'y maliligtas sa pamamagitan ng panganganak, kung magpapatuloy siya sa pananampalataya at pag-ibig at sa kabanalan na may pagpipigil sa sarili.

1 Tim 1:18–20; 2:8–15
Miyerkules ng Ika-26 na Linggo

Ang Unang Liham kay Timoteo, simula 282

Anak kong si Timoteo, hinihikayat kita sa lahat ng bagay na maghandog ng mga pamanhikayat, panalangin, mga pamanhikahog at pasasalamat para sa lahat ng tao, para sa mga hari at sa lahat ng nasa kapangyarihan, upang tayo'y mamuhay nang tahimik at payapa sa buong kabanalan at kalinisan; sapagkat ito'y mabuti at kaaya-aya sa ating Tagapagligtas na Dios, na nagnanais na ang lahat ng tao'y maligtas at makarating sa kabatiran ng katotohanan. Sapagkat isang Diyos ang mayroon, at isang tagapamagitan sa pagitan ng Diyos at ng tao, ang taong si Cristo Jesus, na ibinigay ang Kaniyang sarili bilang pantubos para sa lahat. Ito ang patotoo na tinawag akong ibigay sa takdang panahon—sinasabi ko ang katotohanan sa Cristo, hindi ako nagsisinungaling—bilang tagapangasiwa sa mga Hentil sa pananampalataya at katotohanan.

1 Timoteo 2:1–7
1 Setyembre, Araw ng Bagong Taon

Unang Liham kay Timoteo, simula 283

Anak kong si Timoteo, ang sinasabi ay totoo: kung sinuman ang nagnanais ng tungkulin ng obispo, siya ay nagnanais ng isang marangal na gawain. Ngunit ang isang obispo ay dapat walang kapintasan, asawa ng isang babae, matinis ang pag-iisip, may pagpipigil sa sarili, kagalang-galang, matuwid, magiliw, at may kakayahang magturó; hindi mahilig sa alak, hindi marahas, hindi mahilig makipagtalo, hindi masakim sa pera, kundi banayad, mapagmahal sa kapayapaan, hindi mahilig sa salapi, at mahusay na namamahala sa kanyang sariling sambahayan, na pinananatili ang kanyang mga

anak sa pagsunod nang may buong kagalangan; Sapagkat kung ang sinuman ay hindi marunong mamahala sa kanyang sariling sambahayan, paano niya aalagaan ang Tahanan ng Diyos? Hindi siya dapat bagong mananampalataya, baka siya'y magmalaki at mahulog sa kaparusahan na dumating sa diyablo. Dapat din siyang magkaroon ng mabuting reputasyon sa mga nasa labas, baka siya'y mapahamak at mahulog sa bitag ng diyablo. Ang mga diácono rin ay dapat na matuwid, hindi mapagkunwari, hindi mahilig sa alak, hindi makasarili sa pakinabang, at pinananatili ang hiwaga ng pananampalataya nang may malinis na budhi. Ang mga lalaking ito ay dapat munang subukan; pagkatapos, kung sila ay matagpuang walang kapintasan, sila ay papasukin sa ministeryo. Gayundin, ang kanilang mga asawa ay dapat na matuwid, hindi mapanyirang-puri, matinong mag-isip, at tapat sa lahat ng bagay. Ang diácono ay dapat na asawa ng isang babae lamang, na maayos na pinamamahalaan ang kanyang mga anak at ang kanyang sambahayan. Sapagkat ang mga nagsisilbi nang mabuti ay nagkakamit para sa kanilang sarili ng mas mataas na ranggo at malaking tiwala sa pananampalataya kay Cristo Jesus.

1 Tim 3:1-13
Huwebes ng Ika-26 na Linggo

Ang Unang Liham kay Timoteo, simula 284

Anak kong si Timoteo, isinusulat ko ito sa iyo sa pag-asang makapunta at makita ka agad, upang kung ako'y maantala, malaman mo kung paano dapat magpakababa ng sarili sa bahay ng Diyos, na siyang Simbahan ng buhay na Diyos, haligi at saligan ng katotohanan. At walang duda, ito ang dakilang hiwaga ng kabanalan: ang Diyos ay nahayag sa laman, pinatunayan ng Espiritu, nakita ng mga anghel, ipinahayag sa mga bansa, pinaniwalaan sa buong mundo, at itinaas sa kaluwalhatian. Ngunit malinaw na sinasabi ng Espiritu na sa mga huling araw ay may ilang lilipat sa pananampalataya, na susunod sa mga espiritung mapanlinlang at sa mga aral ng mga demonyo, sa pamamagitan ng hipokrisya ng mga sinungaling na ang budhi ay nasunog, na nagbabawal sa mga tao na magpakasal at kumain ng mga nilikha ng Diyos, upang ang mga tapat at nakakakilala ng katotohanan ay makibahagi rito nang may pasasalamat. Sapagkat mabuti ang bawat nilalang ng Diyos, at wala sa mga ito ang dapat tanggihan kung ito'y tinatanggap nang may pasasalamat, sapagkat pinapabanal ito ng salita ng Diyos at ng panalangin.

1 Tim 3:14-4:5
Ang Sabado bago ang Epipanya

Unang Liham kay Timoteo, simula 285A

Anak kong si Timoteo, ang bawat nilikha ng Diyos ay mabuti, at walang dapat itakwil kung ito ay tinatanggap nang may pasasalamat, sapagkat pinapabanal ito ng salita ng Diyos at ng panalangin. Sa pagtuturo mo ng mga bagay na ito sa mga kapatid, magiging mabuting lingkod ka ni Jesucristo, na pinapalakas ng mga salita ng pananampalataya at ng mabuting katuruang sinunod mo. Ngunit iwasan mo ang mga walang-bahala at hangal na kwento; sa halip, sanayin mo ang iyong sarili sa kabanalan, sapagkat ang pisikal na pagsasanay ay kaunti lamang ang pakinabang, ngunit ang kabanalan ay kapaki-pakinabang sa lahat ng paraan, na may pangakong buhay ngayon at sa hinaharap. Magpakasigasig ka sa iyong sarili at sa iyong pagtuturo; magtiyaga ka sa mga ito, sapagkat sa paggawa mo nito ay ililigtas mo ang iyong sarili at ang mga nakikinig sa iyo.

1 Tim 4:4-8, 16
Biyernes ng Ika-26 na Linggo

Unang Liham kay Timoteo, simula 285B

Anak kong si Timoteo, ang salitang ito ay totoo at karapat-dapat sa buong pagtanggap. Sapagkat dahil dito tayo'y nagsusumikap at tinitii ang pang-iinsulto: dahil inilalagay natin ang ating pag-asa sa buhay na Diyos, na siyang Tagapagligtas ng lahat ng tao, at lalong-lalo na ng mga mananampalataya. Ipangaral mo ang mga bagay na ito at ituro mo. Huwag mong hayaan na hamakin ka ng sinuman dahil sa iyong kabataan, kundi maging huwaran ka sa mga mananampalataya sa salita,

sa pag-uugali, sa pag-ibig, sa pananampalataya, at sa kabanalan. Hanggang sa pagdating ko, itaguyod mo ang pagbabasa, ang panghihikayat, at ang pagtuturo. Huwag mong pabayaang ang kaloob na nasa iyo, na ipinagkaloob sa iyo sa pamamagitan ng propesiya at sa paglalagay ng mga kamay ng kaparian. Bigyang-pansin mo ang mga bagay na ito; magpursigi ka sa mga ito, upang makita ng lahat ang iyong pag-unlad.

1 Tim 4:9-15
Linggo 32

Unang Liham kay Timoteo, simula 285B

Anak kong si Timoteo, huwag mong sawayin ang matandang lalaki, kundi hikayatin mo siya na parang ama; ang mga mas batang lalaki na parang kapatid; ang mga matandang babae na parang ina; at ang mga batang babae na parang kapatid na babae, na may buong kabanalan. Igalang mo ang mga biyuda, ya nga, ang mga tunay na biyuda. Ngunit kung ang isang biyuda ay may mga anak o mga apo, dapat muna nilang matutunang magpakita ng debosyon sa kanilang sariling sambahayan at suklian ang kanilang mga magulang, sapagkat ito ay kaaya-aya sa Diyos. Ang tunay na biyuda, na namumuhay nang mag-isa, ay inilalagay ang pag-asa niya sa Diyos at iniaalay ang sarili sa pamanhikayat at panalangin araw at gabi; ngunit ang mahilig sa kaluho ay parang patay kahit na buhay pa. At itanim mo ito sa kanilang isipan, upang sila'y maging walang kapintasan. Sapagkat kung ang sinuman ay hindi nag-aalaga sa sarili niya, at lalong-lalo na sa kaniyang sariling sambahayan, ay tinanggihan niya ang pananampalataya at mas masahol pa siya kaysa sa hindi mananampalataya. Ang isang balo ay dapat piliin na hindi bababa sa animnapung taong gulang, naging asawa ng isang lalaki lamang, at kilala sa kanyang mabubuting gawa: kung siya ay nagpalaki ng mga anak, nagpakita ng pagkamapagpatuloy sa mga dayuhan, naghugas ng mga paa ng mga banal, tumulong sa mga nasa kagipitan, at naging masigasig sa bawat mabuting gawain.

1 Timoteo 5:1-10
Lunes ng Ika-27 na Linggo

Unang Liham kay Timoteo, simula 286

Anak kong si Timoteo, huwag mong tanggapin ang mga batang balo, sapagkat sila, na nagpapalugod sa marangyang pamumuhay na salungat kay Cristo, ay nagnanais mag-asawa. Nasa panganib silang mapahamak dahil itinakwil nila ang dating pananampalataya; bukod dito, dahil sa katamaran, natutong pumunta-punta sa mga bahay, at hindi lamang tamad kundi tsismoso rin, mausisa, at nagsasalita ng mga bagay na hindi dapat. Kaya't nais kong mag-asawa ang mga batang biyuda, magkaanak, mamahala sa kanilang sambahayan, at huwag magbigay ng pagkakataon sa kalaban upang sila'y mapintas; sapagkat ang iba ay naali na ng Satanas. Kung ang sinumang mananampalataya ay may mga biyudang nasa kanyang pangangalaga, dapat niyang sila'y suportahan at huwag pasanin ang Simbahan, upang ang Simbahan naman ang makapagsuporta sa mga tunay na biyuda. Dapat bigyan ng natatanging paggalang ang mga nakatatanda sa simbahan na may katungkulan, lalo na yaong nagsusumikap sa Salita at sa pagtuturo. Sapagkat sinasabi ng Kasulatan: 'Huwag mong takpan ang bunganga ng baka habang dinudurog nito ang butil'; at: 'Karapat-dapat ang manggagawa sa kanyang upa.' Huwag mong tanggapin ang paratang laban sa isang nakatatanda sa simbahan maliban kung ito ay pinatutunayan ng dalawa o tatlong saksi. Sawayin mo ang mga nagkakasala sa harap ng lahat, upang manginig sa takot ang iba. Ipinag-uutos ko sa iyo sa harap ng Diyos at ng Panginoong Jesucristo at ng mga piniling anghel na tuparin mo ang mga tagubiling ito nang walang pagkiling, at huwag kang kikiilos dahil sa paboritismo.

1 Tim 5:11-21
Martes ng Ika-27 na Linggo

Unang Liham kay Timoteo, simula 287

Anak kong si Timoteo, huwag kang magdali-daling maglagay ng kamay sa sinuman, at huwag mong pakisamahan ang kasalanan ng iba. Panatilihin mong banal ang iyong sarili. Mula ngayon,

huwag ka nang uminom ng tubig lamang, kundi magdagdag ka ng kaunting alak para sa iyong sikmura at sa iyong madalas na karamdaman. Ang mga kasalanan ng ilan ay hayag at nauuna nang patungo sa hatol, samantalang ang sa iba ay nahahayag lamang sa huli. Gayundin, ang mabubuting gawa ay halata; at kung hindi man, hindi ito maaaring itago. Ang mga alipin na nasa ilalim ng pabigat ay dapat ituring ang kanilang mga panginoon na karapat-dapat sa buong karangalan, upang walang paninisi ang dumapo sa pangalan ng Diyos at sa pagtuturo. Ang mga may may-ari na mananampalataya ay hindi dapat tratuhin nang pabaya, sapagkat mga kapatid sila; kundi dapat silang paglingkuran nang higit pa dahil sila ay mananampalataya at minamahal, at gawaran sila ng mabuti. Ituro mo ito at hikayatin sila. Ang sinumang nagtuturo ng iba at hindi sumusunod sa matitibay na salita ng ating Panginoong Jesucristo at sa katuruan ng kabanalan ay mayabang, walang nalalaman, kundi nasusunog sa pagnanasa sa mga pagtatalo at pagtatalo-talo, na nanggagaling ang inggit, alitan, paninirang-puri at masasamang hinala. Ang mga ito ay hungkag na pagtatalo ng mga taong bulok ang pag-iisip, na dayuhan sa katotohanan, na inakala na ang kabanalan ay paraan upang kumita ng pera. Lumayo ka sa mga taong ganyan. Malaking pakinabang ang maging maka-Diyos at kontento. Sapagkat wala tayong dalang anumang bagay sa mundo, at malinaw na wala rin tayong maiaalis mula rito. Kung may pagkain at damit tayo, maging kontento tayo rito. Ngunit ang mga nagnanais maging mayaman ay nahuhulog sa tukso at patibong, at sa maraming hangaring hangal at mapaminsala na nagpapahamak at nagwawasak sa mga tao; sapagkat ang pag-ibig sa pera ang ugat ng lahat ng kasamaan, at sa pagkahumaling dito, ang ilan ay lumihis mula sa pananampalataya at nagdala sa kanilang sarili ng maraming kalungkutan. Ngunit ikaw, taong mapakatao ng Diyos, iwasan mo ang lahat ng ito.

1 Tim 5:22-6:11A
Miyerkules ng Ika-27 na Linggo

Unang Liham kay Timoteo, simula 288

Anak kong si Timoteo, lumago ka sa katuwiran, kabanalan, pananampalataya, pag-ibig, pagtitiis at kabaitan. Labanan mo ang mabuting laban ng pananampalataya; kamtan mo ang buhay na walang hanggan na tinawag ka, at kung saan ay nagbigay ka ng mabuting pag-amin sa harap ng maraming saksi. Sa harap ng Diyos, ang Tagapagbigay ng Buhay, at sa harap ni Cristo Jesus, na nagpatotoo sa mabuting pag-amin sa harap ni Pontio Pilato, iniuutos ko sa iyo na panatilihin ang utos na ito na malinis at walang kapintasan hanggang sa pagpakita ng ating Panginoong Jesucristo, na sa takdang panahon ay ihahayag ng pinagpala at nag-iisang makapangyarihang Hari ng mga hari at Panginoon ng mga panginoon, ang nag-iisang may taglay ng kawalang-kamatayan, na nananahan sa liwanag na hindi malalapitan, na hindi pa kailanman nakita ng sinuman o makikita. Sa kaniya ang karangalan at walang hanggang kapangyarihan! Amen.

1 Timoteo 6:11b-16
Ang Sabado pagkatapos ng Pasko

Ang Unang Sulat kay Timoteo, simula 289

Anak kong si Timoteo, himukin mo ang mga mayayaman sa kasalukuyang panahon na huwag maging mayabang, at huwag maglagay ng kanilang pag-asa sa hindi tiyak na kayamanan, kundi sa Diyos, na sagana sa pagbibigay sa atin ng lahat ng bagay upang ating ikasiya; upang magbigay-bigay sila, maging mayaman sa mabubuting gawa, magbigay-lakas-loob at handang makipagbahagi, sa gayon ay nagtitipon sila para sa kanilang sarili ng kayamanang mabuti para sa hinaharap, upang matamo nila ang buhay na walang hanggan. O Timoteo, ingatan mo ang ipinagkatiwala sa iyo, iwasan mo ang walang-kwentang usapan at ang mga pagtatalo tungkol sa tinatawag na kaalaman, na pinaglaanan ng ilan at naligaw sila mula sa pananampalataya. Sumaiyo nawa ang biyaya. Amen.

1 Timoteo 6:17-21
Huwebes ng Ika-27 na Linggo

IKALAWANG KAAKAMITAN KAY TIMOTEO

Ikalawang Sulat kay Timoteo, simula 290A

Si Pablo, ayon sa kalooban ng Diyos, Apostol ni Jesucristo, ayon sa pangako ng buhay kay Cristo Jesus, kay Timoteo, minamahal kong anak: biyaya, awa, at kapayapaan mula sa Diyos Ama at kay Cristo Jesus na ating Panginoon. Huwag kang mahiya sa patotoo ng ating Panginoong Jesucristo, o sa akin man na bilanggo Niya; kundi magtiis ka para sa evangelio ng Cristo, ayon sa pakay ng Dios, na siyang nagligtas sa atin at tumawag sa atin sa isang banal na pagtawag, hindi dahil sa sariling gawa natin, kundi ayon sa sariling layunin at biyaya Niya, na ipinagkaloob sa atin kay Cristo Jesus bago pa man nagsimula ang mga panahon, ngunit ngayo'y nahayag sa pamamagitan ng pagpakita ng ating Tagapagligtas na si Cristo Jesus, na siyang nagpuksa sa kamatayan at naghayag ng buhay at kawalang-kamatayan sa pamamagitan ng ebanghelyo, na ako'y hinirang na tagapangaral at apostol at tagapagturo sa mga Hentil. Dahil dito'y naghihirap ako ngayon; ngunit hindi ako nahihiya. Sapagkat kilala ko ang aking pinaniwalaan, at kumbinsido ako na kaya Niyang ingatan ang aking ipinagkatiwala sa Kanya hanggang sa araw na iyon. Taimtim mong talinghaga ang huwaran ng wastong pagtuturo na iyong narinig mula sa akin, sa pananampalataya at pag-ibig kay Cristo Jesus. Ingatan mo ang mabuting ipinagkatiwala sa pamamagitan ng Banal na Espiritu na nananahan sa atin. Alam mo na iniwan ako ng lahat ng taga-Asia; kabilang sa kanila sina Phygelus at Hermogenes. Nawa'y magkaloob ang Panginoon ng awa sa sambahayan ni Onesiphorus, sapagkat madalas niya akong pinalisangan at hindi siya nahiya sa aking gapus, kundi nang nasa Roma siya, hinanap niya ako nang masigasig at nakita ako. Nawa'y ipagkaloob sa kanya ng Panginoon ang biyaya sa araw na iyon; at alam mo nang higit sa sinuman kung gaano siya naglingkod sa akin sa Efeso.

2 Timoteo 1:1-2, 8-18
Biyernes ng Ika-27 na Linggo

Ikalawang Sulat kay Timoteo, simula 290B

Anak kong si Timoteo, pinasasalamatan ko ang Diyos, na sinasampatan ko nang malinis ang budhi gaya ng ginawa ng aking mga ninuno, habang palagi kitang inaalala sa aking mga panalangin sa araw at gabi, at sabik akong makita ka, na naaalala ang iyong mga luha, upang ako'y mapuno ng kagalakan habang naaalala ko ang iyong tapat na pananampalataya, na unang nanahan sa iyong lola na si Lois at sa iyong ina na si Eunice; katiwala ako na ito'y nasa iyo rin. Dahil dito, pinaaalalahanan kita na pasiglahin mo ang kaloob ng Diyos na nasa iyo sa pamamagitan ng aking pamihahaplos; sapagkat hindi tayo binigyan ng Diyos ng diwa ng takot, kundi ng kapangyarihan, at ng pag-ibig, at ng pagpipigil sa sarili. Kaya huwag kang mahiya sa patotoo ng ating Panginoong Jesucristo, o sa akin man na bilanggo niya; kundi magdusa ka para sa evangelio ayon sa kapangyarihan ng Dios, na siyang nagligtas sa atin at tumawag sa atin sa isang banal na pagtawag, hindi dahil sa sariling gawa natin, kundi ayon sa kaniyang sariling layunin at biyaya, na ipinagkaloob sa atin kay Cristo Jesus.

2 Timoteo 1:3-9A
22 Enero, San Timoteo na Apostol

Ikalawang Sulat kay Timoteo, simula 291

Anak kong si Timoteo, huwag kang mahiya sa patotoo ng ating Panginoong Jesucristo, o sa akin man na bilanggo niya; kundi magdusa ka para sa evangelio ni Cristo sa pamamagitan ng pakinabang ng Dios, na siyang nagligtas sa atin at tumawag sa atin sa isang banal na pagtawag, hindi dahil sa sariling gawa natin, kundi ayon sa sariling layunin at biyaya, na ipinagkaloob sa atin kay Cristo Jesus. na ipinagkaloob sa atin kay Cristo Jesus bago pa man nagsimula ang mga panahon, ngunit ngayo'y

nahayag sa pamamagitan ng pagpapakita ng ating Tagapagligtas na si Jesucristo, na siyang nagpasira sa kamatayan at naghayag ng buhay at kawalang-kamatayan sa pamamagitan ng ebanghelyo, na ako'y hinirang na tagapangaral at apostol at tagapagturo sa mga Hentil. Dahil dito'y naghihirap ako ngayon; subalit hindi ako nahihiya. Sapagkat kilala ko ang aking pinaniwalaan, at kumbinsido ako na kaya Niyang ingatan ang aking ipinagkatiwala sa Kanya hanggang sa araw na iyon. Taimtim mong talinhaga ang huwaran ng wastong pagtuturo na iyong narinig mula sa akin, sa pananampalataya at pag-ibig kay Cristo Jesus. Ingatan mo ang mabuting ipinagkatiwala sa pamamagitan ng Banal na Espiritu na nananahan sa atin. Alam mo na ang lahat ng taga-Asia ay iniwan ako; kabilang sa kanila sina Phygelus at Hermogenes. Nawa'y magkaloob ang Panginoon ng awa sa sambahayan ni Onesiphorus, sapagkat madalas niya akong pinalisangan at hindi siya nahiya sa aking gapus, kundi nang nasa Roma siya, hinanap niya ako nang masigasig at nakita ako. Nawa'y ipagkaloob sa kanya ng Panginoon ang biyaya sa araw na iyon; at alam mo nang higit sa sinuman kung gaano siya naglingkod sa akin sa Efeso.

2 Timoteo 1:8-18
28 Nobyembre, San Esteban na Bagong Martir.
Ang mga Banal na Martir.
Mga Kumpesor

Ikalawang Sulat kay Timoteo, simula 292

Anak kong si Timoteo, magpakatibay ka sa biyaya ni Cristo Jesus, at ang mga bagay na narinig mo sa akin sa harap ng maraming saksi, ipagkatiwala mo sa mga tapat na tao na makapagtuturo rin sa iba. Kaya't tiisin mo ang paghihirap bilang isang mabuting sundalo ni Jesucristo. Walang sundalong nababahala sa mga gawain ng pang-araw-araw na buhay, upang makalugod siya sa kanyang pinuno. At kung sinuman ang nakikipagkumpitensya sa paligsahan, hindi siya makakakamit ng korona maliban kung makikipagkumpitensya siya ayon sa mga patakaran. Ang manggagawa sa bukid ang unang nakakatikim ng ani. Unawain mo ang sinasabi ko. Nawa'y bigyan ka ng Panginoon ng pagkaunawa sa lahat ng bagay. Alalahanin mo si Ginoong Jesucristo, na mula sa binhi ni David, na binuhay na mag-uli sa mga patay, ayon sa aking ebanghelyo, na dahil dito'y nag-aagaw-buhay ako hanggang sa pagkakadena na parang kriminal; subalit ang salita ng Dios ay hindi nakadena. Kaya't tinitii ko ang lahat ng bagay dahil sa mga hinirang, upang sila nama'y makamtan ang kaligtasan na may kaluwalhatian na walang hanggan kay Cristo Jesus.

2 Timoteo 2:1-10
Para sa mga Martir

Ikalawang Sulat kay Timoteo, simula 293

Anak kong si Timoteo, ang sinasabi ay totoo: kung tayo'y namatay na kasama Niya, tayo'y mabubuhay ding kasama Niya; kung tayo'y nagtitiis, tayo'y maghahari ding kasama Niya; kung tayo'y tatanggi sa Kanya, Siya nama'y tatanggi sa atin; kung tayo'y hindi tapat, Siya'y nanatiling tapat, sapagkat hindi Niya maaaring itakwil ang Kanyang sarili. Paalalahanan mo sila tungkol dito, na buong kaseryosong binabalaan sila sa harap ng Panginoon na huwag makisangkot sa mga pagtatalo, sapagkat ang mga bagay na gaya nito ay walang anumang pakinabang, kundi nagdudulot lamang ng kalituhan sa mga nakikinig. Pagsikapan mong iharap ang iyong sarili sa Diyos bilang isang taong tiningnan at inaprubahan, isang manggagawa na hindi dapat ikahiya, na wasto ang paghawak sa salita ng katotohanan. Ngunit huwag kang makisalamuha sa walang katuturang usapan; sapagkat ang mga taong iyon ay lalo pang lumalala sa kanilang kasamaan, at ang kanilang pagtuturo ay kumakalat na parang kanser. Ganito ang mga gaya nina Himeneo at Fileto, na lumihis mula sa katotohanan, na nagsasabing naganap na ang muling pagkabuhay, at sinisira nila ang pananampalataya ng ilan. Ngunit ang matibay na saligan ng Diyos ay mananatili, na may nakasulat na: 'Kilala ng Panginoon ang kaniyang mga sarili'; at: 'Ang sinumang nagkikilala sa pangalan ng Panginoon ay lumayo sa kasamaan'.

2 Timoteo 2:11-19
Sabado ng Ika-33 na Linggo

Ikalawang Sulat kay Timoteo, simula 294

Anak kong si Timoteo, sa isang malaking bahay ay may mga sisidlan hindi lamang ginto at pilak, kundi pati kahoy at luwad; at ang ilan ay para sa marangal na gamit, samantalang ang iba ay para sa mababang gamit. Kaya't ang sinumang nagpapanatiling malinis sa kaniyang sarili mula sa mga ito ay magiging sisidlan para sa karangalan, pinabanal at kapaki-pakinabang sa Panginoon, na inihanda para sa bawat mabuting gawain. Tumakas ka sa pagnanasa ng kabataan, at manatili sa katuwiran, sa pananampalataya, sa pag-ibig, at sa kapayapaan kasama ng lahat ng tumatawag sa Panginoon mula sa dalisay na puso. Iwasan mo ang mga hangal at mangmang na pagtatalo, dahil alam mong nagdudulot ito ng pagtatalo; Ngunit ang lingkod ng Panginoon ay hindi dapat makipagtalo, kundi maging mabait sa lahat, may kakayahang magturong, hindi mapag-away, banayad na nagtuturo sa mga sumasalungat sa kaniya, sa pag-asang ang Diyos ay magkakaloob sa kanila ng pagsisisi na maghahatid sa kaalaman ng katotohanan, upang sila'y makatakas sa bitag ng diyablo, na inalipin sila upang gawin ang kaniyang kalooban.

2 Timoteo 2:20–26
Lunes ng Ika-28 na Linggo

Ikalawang Sulat kay Timoteo, simula 295

Anak kong si Timoteo, alamin mo ito: sa mga huling araw ay magkakaroon ng mapagsubok na panahon. Sapagkat ang mga tao ay magiging makasarili, mahilig sa pera, mayabang, hambog, mapanyirang-puri, masuway sa kanilang mga magulang, walang pasasalamat, walang kabanalan, walang pakikipagkaibigan, mapait, walang pagpapatawad, mapanira, walang pagpipigil sa sarili, malupit, mapoot sa kabutihan, taksil, padalus-dalos, mayabang, mahilig sa kaluho kaysa sa pag-ibig sa Diyos, na may anyo ng kabanalan ngunit tinatanggi ang kapangyarihan nito. Iwasan mo ang mga taong ganoon. Kabilang sa kanila ang mga palihim na pumapasok sa mga tahanan ng tao at inililigaw ang mga babaeng lubog sa kasalanan, na pinapatakbo ng iba't ibang pagnanasa, na palaging natututo ngunit hindi kailanman makarating sa kaalaman ng katotohanan. Kung paanong sinalungat ni Jannes at ni Jambres si Moises, ganoon din sinasalungat ng mga taong ito ang katotohanan—mga taong baluktot ang isipan, ignorante sa pananampalataya. Ngunit hindi sila makakalayo; sapagkat ang kanilang kamangmangan ay magiging halata sa lahat, gaya ng sa mga taong iyon.

2 Timoteo 3:1–9
Sabado ng Ika-34 na Linggo

Ikalawang Sulat kay Timoteo, simula 296

Anak kong si Timoteo, sinunod mo ang aking halimbawa sa pagtuturo, sa pamumuhay, sa layunin, sa pananampalataya, sa kabutihang-loob, sa pag-ibig, sa pagtitiis, at sa mga pag-uusig at pagdurusang naranasan ko sa Antioquia, Iconio, at Listra; mga pag-uusig na tiniis ko, at mula sa lahat ng ito ay iniligtas ako ng Panginoon. Tunay nga, ang lahat ng nagnanais mamuhay nang banal kay Cristo Jesus ay uusigin. Ngunit ang masasamang tao at ang mga manlilinlang ay lalo pang lulubha, na lilinlang at nalilinlang. Ngunit ikaw ay nanatili sa mga bagay na itinuro sa iyo at ipinagkatiwala sa iyo, sapagkat alam mo kung kanino ka natuto. Bukod dito, mula pagkabata mo ay kilala mo na ang Banal na Kasulatan, na may kapangyarihang magbigay sa iyo ng karunungan tungo sa kaligtasan sa pamamagitan ng pananampalataya kay Cristo Jesus.

2 Timoteo 3:10–15
Linggo 33, tungkol sa maningil ng buwis at sa Pariseo

Ikalawang Liham kay Timoteo, simula 297

Anak kong si Timoteo, ang buong Kasulatan ay inspirasyon ng Diyos at kapaki-pakinabang sa pagtuturo, sa pagsaway, sa pagwawasto, at sa pagsasanay sa katuwiran, upang ang tao ng Diyos ay maging ganap na handa para sa bawat mabuting gawain. Kaya't inuutusan kita sa harap ng Diyos at ng ating Panginoong Jesucristo, na siyang huhusga sa mga buhay at mga patay sa kaniyang pagparito

at sa kaniyang kaharian: ipangaral mo ang salita; maging handa ka sa takdang panahon at sa hindi takdang panahon; mangumbinsi ka, magsaway ka, at maghandog ka ng payo na may buong pagtitiis at pagtuturo. Sapagkat darating ang panahon na hindi na matiis ng mga tao ang wastong pagtuturo, kundi, dahil sa kati ng kanilang mga tainga, magtitipon sila para sa kanilang sarili ng mga guro na sasang-ayon sa kanilang mga pagnanasa, at lilingo sila sa pakikinig sa katotohanan at lilipat sa mga pabula.

2 Timoteo 3:16-4:4
Martes ng Ika-28 na Linggo

Ikalawang Sulat kay Timoteo, simula 298

Anak kong si Timoteo, maging mapagbantay ka sa lahat ng bagay, tiisin mo ang paghihirap, gampanan mo ang gawain ng isang ebanghelista, tuparin mo ang iyong ministeryo. Sapagkat ako'y ibinubuhos na na parang inihandog na inumin, at malapit na ang aking pagpanaw. Nakipaglaban ako sa mabuting pakikipaglaban, tinapos ko ang karera, pinanatili ko ang pananampalataya; at ngayo'y nakalaan sa akin ang wika ng katuwiran, na ibibigay sa akin ng Panginoon, ang matuwid na Hukum, sa Araw na iyon; at hindi lamang sa akin, kundi pati sa lahat ding umibig sa Kanyang pagpapakita.

2 Timoteo 4:5-8
Ang linggo bago ang Epipanya

Ikalawang Sulat kay Timoteo, Kabanata 299

Anak kong si Timoteo, sikapin mong makapunta agad sa akin. Sapagkat iniwan ako ni Demas, dahil inibig niya ang mundong ito, at umalis na siya patungong Tesalonica; si Crescens naman patungong Galacia, at si Tito patungong Dalmacia; si Lucas na lamang ang kasama ko. Dalhin mo si Marcos at samahan mo siya, sapagkat kailangan ko siya sa aking ministeryo. Pinadala ko si Tychicus sa Efeso. Pagdating mo, dalhin mo ang kapa na iniwan ko kay Carpus sa Troa, at ang mga aklat, lalo na ang mga pergamino. Maraming kasamaan ang ginawa sa akin ni Alexander na panday-tanso. Suwayin sana siya ng Panginoon ayon sa kanyang mga gawa! Kayo rin ay dapat mag-ingat sa kaniya, sapagkat mariin niyang tinutulan ang ating mensahe. Nang una kong pagtatanggol, walang tumindig sa akin; lahat sila ay lumayas sa akin. Sana'y hindi ito ipanagot sa kanila! Ngunit ang Panginoon ay tumindig sa akin at pinatibay ako, upang sa pamamagitan ko ay lubos na maipahayag ang mensahe at marinig ito ng lahat ng mga Hentil; at ako'y nailigtas mula sa bibig ng leon. At ililigtas ako ng Panginoon mula sa bawat masamang gawa at papapanatili Niya ako para sa Kaniyang makalangit na kaharian; sa Kaniya ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen. Batiin mo sina Priscila at Aquila, at ang sambahayan ni Onesiforo. Nananatili si Erasto sa Corinto; si Trofimo naman ay iniwan kong maysakit sa Mileto. Gawin mo ang iyong makakaya na makarating bago magtaglamig. Si Eubulo, si Pudens, si Lino, si Claudia at ang lahat ng mga kapatid ay nagpapabati. Sumaiyo nawa ang Panginoong Jesucristo sa iyong espiritu. Sumaiyo nawa ang biyaya. Amen.

2 Timoteo 4:9-22
Miyerkules ng Ika-28 na Linggo

KALATAS KAY TITO

Epistola kay Tito, simula 300A

Si Pablo, alipin ng Diyos, at isang apostol ni Jesucristo, para sa pananampalataya ng mga hinirang ng Dios at sa kabatiran ng katotohanan na nagbibigay ng kabanalan, sa pag-asa ng buhay na walang hanggan, na ipinangako ng Dios, na hindi nagsisinungaling, bago magpasimula ang mga panaun, at sa kaniyang sariling panahon ay ipinahayag ang kaniyang salita sa pamamagitan ng pangangaral na ipinagkatiwala sa akin ayon sa utos ng ating Tagapagligtas na Dios, – kay Tito, isang tunay na anak sa iisang pananampalataya: biyaya, awa at kapayapaan mula sa Dios na Ama at sa Panginoong Jesucristo na ating Tagapagligtas. Pagsabihin mo ang mga bagay na ito, hikayatin at sawayin mo na may buong kapamahalan, upang walang sinumang maghamak sa iyo. Paalalahanan mo sila na maging masunurin at mapagpasakop sa mga awtoridad at sa mga nasa kapangyarihan, na maging handa sa bawat mabuting gawa, na huwag manirang-puri sa sinuman, na huwag mapag-away kundi maging banayad, at magpakita ng buong kababaang-loob sa lahat ng tao. Sapagkat tayo rin noon ay mga hangal, masuway, naliligaw, alipin ng ating mga pagnanasa at sari-saring kaligayahan, namumuhay sa kasamaan at selos, karumaldumal, at nagkamumuhian. Kapag ipinadala ko sa iyo sina Artemas o Tychicus, gawin mo ang lahat ng iyong makakaya upang makapunta ka rito sa Nicopolis, sapagkat nagpasya akong doon magpalipas ng taglamig. Siguraduhin mong maipapadala mo sina Zenas na abogado at Apollos sa kanilang lakad upang hindi sila magkulang sa anumang bagay. Ang lahat ng kasama ko ay bumabati sa iyo. Batiin mo ang mga umiibig sa atin sa pananampalataya. Sumainyo ang biyaya. Amen.

Tito 1:1–4; 2:15–3:3; 3:12–13, 15
25 Agosto, San Tito na Apostol

Liham kay Tito, simula 300B

Anak kong si Tito, iniwan kita sa Crete upang tapusin mo ang mga natitirang gawain at magtalaga ng mga nakatatanda sa bawat bayan, ayon sa inutos ko sa iyo: isang taong walang kapintasan, asawa ng isang babae, na may mga anak na mananampalataya at hindi bukas sa paratang ng kalaswaan o pagsuway. Sapagkat ang isang obispo ay dapat walang kapintasan, bilang katiwala ng Diyos; hindi mayabang, hindi mainit ang ulo, hindi lasinggerong, hindi marahas, hindi mahilig sa salapi, kundi mapag-ugnay, umiibig sa kabutihan, may pagpipigil sa sarili, matuwid, kabanal-banalan, may pagpipigil sa sarili, na humahawak nang matatag sa tunay na salita ayon sa wastong katuruan, upang magawang turuan ang iba ng wastong katuruan at pabulaanan ang mga sumasalungat dito. Sapagkat maraming mga suwail, palaisip-isip at mapanlinlang, lalo na yaong mga pinakutkot, na ang mga bibig ay dapat patahimikin: sinisira nila ang buong mga sambayanan, nagtuturo ng mga bagay na hindi dapat, alang-alang sa kahiya-hiyang pakinabang. Tungkol sa kanila, isang makata mismo ang nagsabi: 'Ang mga taga-Creta ay laging mga sinungaling, masasamang hayop, tamad na mga palaburak'. Totoo ang patotoong ito. Dahil dito, sawayin mo sila nang mabigat, upang maging malusog sila sa pananampalataya, at huwag pansinin ang mga Judiong pabula at ang mga utos ng mga taong lumalayo sa katotohanan. Sa mga malinis, malinis ang lahat ng bagay; ngunit sa mga nadungisan at hindi mananampalataya, wala nang malinis; sa katunayan, nadungisan ang kanilang isipan at ang kanilang budhi. Ipinagkakaila nilang kilala nila ang Diyos, ngunit sa kanilang mga gawa ay itinatangi nila siya, na karumaldumal, masuway, at hindi angkop sa anumang mabuting gawa. Ngunit dapat mong sabihin ang mga bagay na naaayon sa wastong aral.

Tito 1:5–2:1
Huwebes ng Ika-28 na Linggo

Liham kay Tito, simula 301

Anak kong si Tito, sa mga malinis, malinis ang lahat ng bagay; ngunit sa mga marumi at sa mga hindi nananampalataya, wala nang malinis; sa katunayan, marumi ang kanilang isipan at ang kanilang budhi. Ipinagkakaila nilang kilala nila ang Diyos, ngunit sa kanilang mga gawa ay itinatangi nila siya, na karumaldumal, masuway at hindi karapat-dapat sa anumang mabuting gawain. Ngunit ikaw ay dapat magsalita ng mga bagay na naaayon sa wastong aral: na ang matatandang lalaki ay dapat maging matinong-isip, kagalang-galang, may pagpipigil sa sarili, matatag sa pananampalataya, sa pag-ibig, at sa pagtitiis; na ang matatandang babae naman ay dapat magdamit nang mahinhin, na angkop sa mga banal, huwag maging mapanyira, huwag maging alipin ng alak, kundi magturong ng mabuti; upang turuan ang mga kabataang babae na mahalin ang kanilang mga asawa, mahalin ang kanilang mga anak, maging may pagpipigil sa sarili, dalisay, may-bahay, mabait, at masunurin sa kanilang mga asawa, upang hindi mapintas ang salita ng Diyos. Hikayatin mo rin ang mga binata na maging may pagpipigil sa sarili. Sa lahat ng bagay, magpakita ka ng halimbawa ng mabubuting gawa; sa iyong pagtuturo, magpakita ka ng kabanalan, dangal, katapatan, wastong pananalita, at walang kapintasang asal, upang mahiya ang tagapagtanggì at wala siyang masabing masama laban sa atin. Hikayatin ang mga alipin na sumunod sa kanilang mga panginoon, paluguran sila sa lahat ng bagay, huwag sumagot nang pabalik, huwag magnakaw, kundi magpakita ng bawat uri ng katapatan, upang sa lahat ng bagay ay maging karangalan sila sa pagtuturo ng ating Tagapagligtas na si Dios.

Tito 1:15–2:10
Biyernes ng Ika-28 na Linggo

Liham kay Tito, simula 302A

Anak kong si Tito, ang biyaya ng Diyos ay nahayag, na nagdala ng kaligtasan sa lahat ng tao, na nagtuturo sa atin, na itakwil ang kawalang-diyos at ang mga pagnanasa ng sanlibutan, upang mamuhay tayo nang may pagpipigil sa sarili, na matuwid at maka-Diyos sa kasalukuyang panahon, habang hinihintay natin ang pinagpala nating pag-asa at ang pagpapakita ng kaluwalhatian ng ating dakilang Diyos at Tagapagligtas, si Jesucristo, na ibinigay Niya ang Kaniyang sarili para sa atin upang tubusin tayo mula sa lahat ng kalapastanganan at upang linisin para sa Kaniya ang isang bayan na magiging Kaniyang sariling pag-aari, na masigasig sa mga gawang mabuti. Ngunit nang lumitaw ang biyaya at pag-ibig ng ating Tagapagligtas na Diyos, Inyangil Niya tayo, hindi dahil sa mga matuwid na gawa na ating ginawa, kundi ayon sa Kanyang awa, sa pamamagitan ng pagligo ng muling pagsilang at ng pagbabago sa pamamagitan ng Banal na Espiritu, na ibinuhos Niya sa atin nang sagana sa pamamagitan ni Jesucristo na ating Tagapagligtas, upang, nang tayo'y maging matuwid sa pamamagitan ng Kanyang biyaya, tayo'y maging mga tagapagmana ayon sa pag-asa ng buhay na walang hanggan.

Tito 2:11–14; 3:4–7
6 Enero, Ang Pagbibinyag ng Panginoon

Epistola kay Tito, simula 302B

Anak kong si Tito, ang salitang ito ay totoo; at nais kong patotohanan mo ito, upang ang mga sumampalataya sa Diyos ay maging masigasig sa paggawa ng mabubuting gawa: ito ay mabuti at kapaki-pakinabang sa mga tao. Ngunit iwasan mo ang mga hangal na pagtatalo, ang mga lahi, ang mga pagtatalo at ang mga pagtatalo tungkol sa batas, sapagkat hindi ito kapaki-pakinabang at walang kabuluhan. Tungkol sa isang erehe, pagkatapos ng unang at ikalawang babala, huwag mo nang pakikitunguhan, dahil alam mong ang taong ganoon ay naligaw at nagkakasala, at siya mismo ang nagkukumpisal sa kanyang sarili. Kapag ipinadala ko sa iyo sina Artemas o Tychicus, magmadali kang pumunta sa akin sa Nicopolis, sapagkat nagpasya akong doon magpalipas ng taglamig. Siguraduhin mong mapadala sina Zenas na abogado at Apolos sa kanilang lakad upang hindi sila magkulang sa anumang bagay. Matuto rin sana ang ating mga tao na magsagawa ng mabubuting gawa, upang matugunan ang kanilang mga pangangailangan, at hindi sila maging walang bunga.

IKALAWANG SULAT KAY TIMOTEO

Lahat ng kasama ko ay bumabati sa inyo. Batiin ninyo ang mga umiibig sa atin sa pananampalataya. Sumainyo ang biyaya. Amen.

Tito 3:8-15
Ang mga Banal na Ama ng Ikalimang Ekumenikal na Konseho

SULAT KAY FILEMON

Liham kay Filemón, simula 302B

Si Pablo, isang bilanggo para kay Jesucristo, at si Timoteo na aming kapatid, kay Filemón na aming minamahal at katuwang sa gawain, at kay Apfia na aming minamahal na kapatid na babae, at kay Arquipo na aming kakampi, at sa iglesia sa iyong tahanan: biyaya ang sumainyo at kapayapaan mula sa Dios na ating Ama at sa Panginoong Jesucristo. Pinasasalamatan ko ang aking Diyos, at palagi kang ginugunita sa aking mga panalangin, nang marinig ko ang tungkol sa iyong pag-ibig at pananampalataya na taglay mo sa Panginoong Jesus at sa lahat ng mga banal, upang ang pakikipag-isa ng iyong pananampalataya ay maging mabisa sa kaalaman ng bawat mabuting bagay na nasa inyo kay Cristo Jesus. Sapagkat kami'y nagkakaroon ng malaking kagalakan at aliw sa pamamagitan ng iyong pag-ibig, sapagkat sa pamamagitan mo, kapatid, ang mga puso ng mga banal ay napanatag. Kaya nga, bagaman ako'y may malaking lakas ng loob sa Cristo na utusan kang gawin ang nararapat, dahil sa pag-ibig ay mas pinipili kong manalangin sa iyo—ako, si Pablo, na matanda, at ngayo'y bilanggo ni Jesucristo; Nananawagan ako sa iyo para sa aking anak na si Onesimo, na ipinanganak ko habang nakagapos: minsan ay hindi siya naging kapaki-pakinabang sa iyo, ngunit ngayon ay kapaki-pakinabang na siya sa iyo at sa akin; ibinabalik ko siya sa iyo; ikaw naman, tanggapin mo siya na parang puso ko. Nais ko sanang siya'y manatili sa akin, upang paglingkuran niya ako sa aking mga tanikala sa iyong lugar dahil sa ebanghelyo; subalit ayaw kong gumawa ng anuman nang wala ang iyong pahintulot, upang ang iyong mabuting gawa ay hindi magmumula sa sapilitan kundi sa iyong kusang-loob. Sapagkat marahil ay inalis siya pansamantala upang siya'y tanggapin ninyo magpakailanman, hindi na bilang alipin, kundi bilang higit pa sa alipin—isang minamahal na kapatid, lalong-lalo na sa akin, at lalong-lalo pa sa inyo, sa laman man o sa Panginoon. Kaya, kung kayo'y nakikipag-isa sa akin, tanggapin ninyo siya na parang tinatanggap ninyo ako. Ngunit kung siya'y nakasala sa inyo sa anumang paraan, o may utang sa inyo, isingil ninyo sa akin. Ako, si Pablo, ay sumulat nito nang sarili kong kamay: Babayaran ko ito; hindi ko na binabanggit sa iyo ang utang mo sa akin na kusang-loob mong binayaran. Kaya, kapatid, hayaan mong makinabang ako sa iyo sa Panginoon; patahimikin mo ang puso ko sa Panginoon. Sa pagtitiwala sa iyong pagsunod, sinulat ko ito sa iyo, na nalalaman kong gagawin mo pa ang higit pa sa sinasabi ko. Kasabay nito, maghanda ka rin ng matutuluyan para sa akin; sapagkat umaasa ako na sa pamamagitan ng iyong mga panalangin ay makakauwi ako sa iyo. Nagpapadala ng pagbati sa iyo si Epafra, ang aking kasama bilang bilanggo para kay Cristo Jesus, gayundin sina Marcos, Aristarcos, Demas at Lucas, ang aking mga katrabaho. Nawa'y sumaiyo ang biyaya ng ating Panginoong Jesucristo. Amen.

Filemón 1:1–25
22 Nobyembre, San Filemón na Apostol

SULAT SA MGA HEBREO

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 303

Ang Diyos, na nagsalita sa mga ninuno noong unang panahon nang maraming beses at sa iba't ibang paraan sa pamamagitan ng mga propeta, ay sa mga huling araw na ito ay nagsalita sa atin sa pamamagitan ng Kanyang Anak, na Kanyang hinirang na tagapagmana ng lahat ng bagay, at sa pamamagitan Niya ay ginawa Niya ang mga mundo. Siya, na siyang sinag ng Kanyang kaluwalhatian at tumpak na larawan ng Kanyang pagkatao, at sa pamamagitan ng salita ng Kanyang kapangyarihan ay pinasusuportahan ang lahat ng bagay, at sa Kanyang sarili ay tinupad ang paglilinis ng ating mga kasalanan, ay umupo sa kanan ng trono ng Kaluwalhatian sa kataas-taasan, na higit na dakila kaysa sa mga anghel, gaya ng kadakilaan ng pangalang Kanyang minana na higit na kagalang-galang kaysa sa kanila. Sapagkat sa alin ngang anghel sinabi kailanman ng Diyos: 'Ikaw ang Aking Anak; sa araw na ito ay ipinanganak Kita'? O kaya naman: 'Ako ang magiging Kaniyang Ama, at Siya ang magiging Aking Anak'? Gayundin, nang dinala Niya ang panganay sa mundo, sinabi Niya: 'Magluhod sa Kaniya ang lahat ng anghel ng Diyos.' Tungkol sa mga anghel ay sinasabi: 'Gagawin Mo ang iyong mga anghel na mga espiritu at ang iyong mga lingkod na nagliliyab na apoy.' Ngunit tungkol sa Anak: 'Ang iyong trono, O Diyos, ay magpakailanman; ang tungkod ng iyong kaharian ay tungkod ng katuwiran. Ipinagkaloob Mo ang katuwiran at kinamuhian Mo ang kasamaan; kaya nga Diyos, ang iyong Diyos, na may langis ng kagalakan higit sa iyong mga kapwa. At: 'Nang pasimula, O Panginoon, inilagay Mo ang mga saligan ng lupa, at ang mga langit ay gawa ng iyong mga kamay; mangasira man ang mga ito, ikaw ay nananatili; at mangagaspas silang lahat na parang damit; tatiklip Mo sila na parang balabal, at sila'y mababago; ngunit ikaw ay iisa, at ang iyong mga taon ay walang katapusan.'

Hebreo 1:1-12
Sabado ng unang linggo ng Dakilang Kwaresma.
Bisperas ng Kapanganakan ni Cristo

Ang Epistola sa mga Hebreo, simula 304

Sa simula, O Panginoon, inilagay Mo ang mga saligan ng lupa, at ang mga langit ay gawa ng Inyong mga kamay; mangasira man ang mga ito, Ikaw ay nananatili; at ang lahat ay luma gaya ng kasuotan; gaya ng balabal, Itatupi Mo sila, at sila'y mapapalit; ngunit Ikaw ay siya pa rin, at ang Inyong mga taon ay walang katapusan. Sa alin ngang anghel sinabi ng Diyos kailanman: 'Umupo ka sa kanan ko hanggang gawin kong tungtungan ng iyong mga paa ang iyong mga kaaway'? Hindi ba't silang lahat ay mga espiritu naglilingkod, na sinugo upang maglingkod sa mga magmamana ng kaligtasan? Kaya't dapat nating bigyang-pansin nang lubos ang ating narinig, baka tayo'y lumayo. Sapagkat kung ang salitang ipinahayag sa pamamagitan ng mga anghel ay may bisa, at ang bawat paglabag at pagsuway ay tumanggap ng makatarungang parusa, paano nga ba tayo makakatakas kung pinababayaan natin ang napakadakilang kaligtasan na ito, na unang ipinahayag ng Panginoon at pinagtibay sa atin ng mga nakarinig mula sa Kanya?

Hebreo 1:10-2:3
Ikalawang Linggo ng Dakilang Kwaresma

Liham sa mga Hebreo, simula 305

Mga kapatid, kung ang salitang ipinahayag sa pamamagitan ng mga anghel ay may bisa, at ang bawat paglabag at pagsuway ay tumanggap ng makatarungang parusa, paano nga ba tayo makakatakas kung tayo ay magbabalewala sa ganoong dakilang kaligtasan, na unang ipinahayag ng

Panginoon, ay pinatotohanan sa atin ng mga taong narinig ito mula sa Kanya, na sinamahan ng patotoo ng Diyos sa pamamagitan ng mga tanda at kababalaghan, at iba't ibang kapangyarihan, at ang pagbuhos ng Banal na Espiritu ayon sa Kanyang kalooban? Sapagkat hindi ang mga anghel ang pinailalim ng Diyos sa sanlibutang darating, na siyang pinag-uusapan natin; sa halip, may isang nagpatotoo sa isang lugar, na nagsasabi: 'Ano ang tao na inaalala Mo siya? O ang anak ng tao, na binibisita Mo siya? Ginawa Mo siyang kaunti lamang na mas mababa kaysa sa mga anghel; kinoronaan Mo siya ng kaluwalhatian at karangalan, at inilagay Mo siya sa mga gawa ng Inyong mga kamay; sinailalim Mo sa kanyang mga paa ang lahat ng bagay.' Nang mailagay na Niya ang lahat ng bagay sa ilalim ng Kanya, wala Siyang iniwan na hindi nasasakupan ng Kanya. Ngunit sa kasalukuyan, hindi pa natin nakikitang nasasakupan na ng Kanya ang lahat ng bagay; kundi nakikita natin si Jesus, na ginawang kaunti lamang ang pagiging mababa kaysa sa mga anghel dahil sa paghihirap ng kamatayan, ay tinanghawan ng kaluwalhatian at karangalan, upang sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, Siya ay makatikim ng kamatayan para sa lahat. Sapagkat nararapat na Siya, na dahil sa Kaniya at sa pamamagitan Niya ang lahat ng bagay ay umiiral, at siyang nagdadala ng maraming anak tungo sa kaluwalhatian, ay gawing ganap sa pamamagitan ng pagdurusa ang tagapagsimula ng kanilang kaligtasan.

Hebreo 2:2–10
Nobyembre 8, Ang mga Arkanghel

Makasulat sa mga Hebreo, simula 306

Mga kapatid, ang nagpapabanal at ang pinapabanal ay magmula sa iisang Diyos; kaya hindi Siya nahihiyang tawagin silang mga kapatid, na sinasabi: 'Ipahayag ko ang Iyong pangalan sa aking mga kapatid; sa gitna ng kapulungan ay aawitin ko ang Iyong papuri.' At muli: 'Ilalagay ko ang aking tiwala sa Kaniya.' At muli: 'Narito ako at ang mga anak na ibinigay sa akin ng Diyos.' At yamang nakikibahagi ang mga anak sa laman at dugo, nakibahagi rin Siya sa mga ito, upang sa pamamagitan ng kamatayan ay maagaw Niya ang kapangyarihan ng kamatayan—ang diyablo—at mailigtas ang mga taong dahil sa takot sa kamatayan ay naging alipin sa buong buhay nila. Sapagkat hindi Niya hahawakan ang mga anghel, kundi ang binhi ni Abraham. Kaya't kinailangang maging kapareho Niya sa lahat ng bagay ang mga kapatid Niya, upang Siya'y maging isang maawain at tapat na punong pari sa harap ng Diyos, para maghatid ng pagtubos sa mga kasalanan ng bayan. Sapagkat dahil Siya mismo ay nagdusa nang Siya'y tinukso, kaya't kaya Niyang tulungan ang mga tinutukso.

Hebreo 2:11–18
26 Disyembre, Kapistahan ng Banal na Ina ng Diyos.
25 Marso, ang Pagpapahayag sa Pinakabanal na Ina ng Diyos.
Biyernes Santo sa ika-anim na oras.
Maliit na Pagpapala ng Tubig

Epistola sa mga Hebreo, simula 307

Mga banal na kapatid, mga kasamang tumatanggap ng banal na panawagan, isipin ninyo ang Sugo at Punong Pari ng ating pag-amin, si Jesucristo, na naging tapat sa Kaniya na nagtalaga sa Kaniya, gaya ni Moises sa buong bahay Niya. Sapagkat karapat-dapat Siya sa mas dakilang kaluwalhatian kaysa kay Moises, gaya ng may-ari ng bahay na mas dakila ang karangalan kaysa sa bahay mismo; sapagkat ang bawat bahay ay may nagtayo, ngunit ang Maylalang ng lahat ng bagay ay ang Diyos.

Hebreo 3:1–4
Tungkol sa Paglalaan ng Templo

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 308

Mga kapatid, si Moises ay naging tapat sa buong bahay ng Diyos bilang isang lingkod, bilang patotoo sa mga bagay na ipapahayag; ngunit si Cristo bilang isang Anak sa Kanyang bahay; at tayo ang Kanyang bahay, kung tayo lamang ay mananatili sa pagtitiwala at pag-asa na ipinagmamalaki natin hanggang sa wakas. Sapagkat, gaya ng sinasabi ng Espiritu Santo, 'Ngayon nga, habang

naririnig ninyo ang Kaniyang tinig, huwag ninyong patigas ang inyong mga puso gaya ng sa araw ng pagrereklamo, sa araw ng pagsubok sa ilang, kung saan sinubok Ako ng inyong mga ama, tinesting nila Ako, at nakita nila ang Aking mga gawa sa loob ng apat na pulong taon.' Kaya't nagalit ako sa henerasyong iyon at sinabi: 'Palagi silang lumilihis sa kanilang puso; hindi nila nakilala ang aking mga daan'; kaya't nanumpa ako sa aking galit na hindi sila makapasok sa aking kapahingahan. Kanino nga ba Siya nagalit sa loob ng apatnapung taon? Hindi ba ito laban sa mga nagkasala, na ang mga buto ay nagbagsak sa ilang? Kanino nga ba Siya nanumpa na hindi sila makapasok sa Kaniyang kapahingahan, kung hindi ba sa mga suwail? Nakikita natin, samakatuwid, na hindi sila makapasok dahil sa kanilang kawalan ng pananampalataya.

Heb 3:5–11; 17–19
Lunes ng Ika-29 na Linggo

Makasulat sa mga Hebreo, simula 309

Mga kapatid, mag-ingat kayo na huwag magkaroon ang sinuman sa inyo ng puso na mapanlinlang at di-matapat, na baka lumayo kayo sa buhay na Dios. Ngunit paalalahanan ninyong araw-araw ang isa't isa, hangga't tinatawag pa itong 'ngayon', baka may matigas ang puso sa inyo dahil sa panlilinlang ng kasalanan. Sapagkat nakibahagi tayo kay Cristo, kung ating matatag na paghawak sa buhay na ating sinimulan hanggang sa wakas, samantalang sinasabi pa: 'Ngayon, pagdinig ninyo ang tinig Niya, huwag ninyong patigas ang inyong puso gaya ng ginawa ninyo noong panahon ng pagrereklamo.' Sapagkat ang ilan sa mga nakarinig ay nagreklamo; ngunit hindi lahat ng lumabas sa Ehipto kay Moises.

Hebreo 3:12–16
Sabado ng Ikalawang Linggo ng Dakilang Kwaresma

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 310

Mga kapatid, mag-ingat tayo baka habang nananatili pa ang pangako na makapasok sa Kaniyang kapahingahan, may ilan sa inyo na matuklasang kulang. Sapagkat ipinahayag sa atin ang mensahe gaya ng ipinahayag sa kanila; subalit ang salitang kanilang narinig ay hindi nakinabang sa kanila, dahil hindi ito sinamahan ng pananampalataya sa mga nakarinig nito. Ngunit tayo na naniwala ay pumapasok sa kapahingahan iyon, sapagkat Siya ay nagsabi: 'Sumumpa ako sa Aking kagalitan na hindi sila makapasok sa Aking kapahingahan,' bagaman natapos na ang Kanyang mga gawa sa simula pa lamang ng mundo. Sapagkat wala kahit saan man sinabing tungkol sa ikapitong araw: 'At nagpahinga ang Diyos noong ikapitong araw mula sa lahat ng Kanyang mga gawa.' At muli rito: 'Hindi sila makapasok sa Aking kapahingahan.' Ngayon, yamang may ilan pang dapat pumasok dito, at ang mga unang pinangaralan nito ay hindi pumasok dahil sa kanilang pagsuway, itinalaga pa rin Niya ang isang araw, ang 'ngayon', na nagsasalita sa pamamagitan ni David makalipas ang napakahabang panahon, gaya ng nasasaad sa itaas: 'Ngayon, kapag narinig ninyo ang tinig Niya, huwag ninyong patigas ang inyong mga puso'. Sapagkat kung ipinagkaloob sana sa kanila ni Josue ang kapahingahan, hindi na sana nabanggit pa pagkatapos ang tungkol sa ibang araw. Kaya nga, may natitirang kapahingahan sa Sabado para sa bayan ng Diyos. Sapagkat ang sinumang nakapasok sa Kanyang kapahingahan ay nagpahinga rin mula sa kanyang mga gawa, gaya ng paghinto ng Diyos sa Kanyang mga gawa. Kaya't magsikap tayong makapasok sa kapahingahan iyon, baka may mahulog sa pagsuway sa pamamagitan ng pagsunod sa kaparehong halimbawa. Sapagkat ang salita ng Diyos ay buhay at aktibo, mas matalas kaysa anumang tabak na may dalawang talim: tumatagos ito hanggang sa paghihiwalay ng kaluluwa at espiritu, mga kasukasuan at utak ng buto, at hinuhusgahan ang mga kaisipan at layunin ng puso. At walang nilalang na nakatago sa Kaniya, kundi ang lahat ng bagay ay hubad at bukas sa Kaniyang mga mata: sa Kaniya tayo'y magbibigay-panagot.

Hebreo 4:1–13
Martes ng Ika-29 na Linggo

Makasulat sa mga Hebreo, simula 311A

Mga kapatid, yamang mayroon tayong dakilang Punong Pari na lumampas sa mga langit, si Jesus na Anak ng Diyos, panindigan natin ang ating pagkilala sa pananampalataya. Sapagkat ang ating Punong Pari ay hindi mahina ang loob sa ating mga kahinaan; kundi tinukso Siya sa lahat ng paraan, gaya natin, subalit walang kasalanan. Kaya't lumapit tayo sa trono ng biyaya nang may buong tiwala, upang makatanggap tayo ng awa at makasumpong ng biyaya na tutulong sa atin sa panahon ng ating pangangailangan. Sapagkat ang bawat punong pari, na hinirang mula sa gitna ng mga tao, ay itinalaga upang maglingkod sa Diyos para sa kapakinabangan ng mga tao, upang maghandog ng mga handog at hain para sa mga kasalanan; siya ay may kakayahang magpakita ng habag sa mga taong ignorante at nagkakamali, sapagkat siya rin ay napapaligiran ng kahinaan; at dahil dito, kailangan niyang maghandog ng hain para sa mga kasalanan, kapwa para sa bayan at para sa kaniyang sarili. At walang sinumang kumukuha ng karangalang ito para sa kaniyang sarili, kundi ang tinawag ng Diyos, gaya ni Aaron. Gayundin, hindi kinuha ni Cristo para sa Kaniyang sarili ang karangalan na maging Punong Pari, kundi Siya na nagsabi sa Kaniya: 'Ikaw ang Aking Anak; sa araw na ito ay ipinanganak Kita'; gaya ng Kaniyang sinasabi rin sa ibang lugar: 'Ikaw ay isang pari magpakailanman ayon sa kaayusan ni Melquisedec'.

Hebreo 4:14–5:6
Ikatlong Linggo ng Dakilang Kwaresma

Epistola sa mga Hebreo, simula 311B

Mga kapatid, walang sinumang kumukuha ng karangalan para sa sarili, kundi tinawag siya ng Diyos, gaya ni Aaron. Gayundin, hindi kinuha ni Cristo para sa Kanyang sarili ang karangalan na maging Punong Pari, kundi Siya ang sinabihan: 'Ikaw ang Aking Anak, Ngayong araw ay pinanganak kita'; gaya ng sinasabi rin Niya sa ibang lugar: 'Ikaw ay pari magpakailanman ayon sa kaayusan ni Melkisedek.' Sa mga araw ng Kanyang pagkamakatao, naghandog Siya ng mga panalangin at pamanhikahikayat na may malalakas na daing at luha sa Kaniya na makapagliligtas sa Kanya mula sa kamatayan, at dininig Siya dahil sa Kanyang paggalang; bagaman Siya ay Anak, sa pamamagitan ng pagdurusa ay natuto Siyang magsumikap; at nang Siya ay maging perpekto, Siya ang naging bukal ng walang hanggang kaligtasan para sa lahat ng nagpapasakop sa Kanya, sapagkat Siya ay hinirang ng Diyos bilang Punong Pari ayon sa kaayusan ni Melkisedek.

Hebreo 5:4–10
Para sa mga Banal

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 312

Mga kapatid, nararapat sanang magsalita kami nang malawig tungkol sa pagka-pari ni Cristo; ngunit mahirap itong ipaliwanag, sapagkat hindi na kayo makapakinig. Sapagkat, kung susundin ang lumipas na panahon, dapat sana'y kayo na ngayon ang mga guro; subalit kailangan pa ninyong muling turuan ng mga unang aral ng salita ng Diyos, at kailangan ninyo ng gatas, hindi ng matigas na pagkain. Ang sinumang pinapakain ng gatas ay hindi bihasa sa salita ng katotohanan, sapagkat siya ay isang sanggol; ngunit ang matibay na pagkain ay para sa mga ganap na tao, na ang kanilang mga pandama ay sanay na sa pamamagitan ng karanasan upang makilala ang mabuti at masama. Kaya, pagkatapos tayong lumipat sa mga unang aral ni Cristo, magsumikap tayo tungo sa pagkahinog; at huwag na nating muling ilatag ang saligan ng pagsisisi mula sa mga patay na gawa at ng pananampalataya sa Diyos, ang doktrina ng mga bautismo, ang pamahid ng kamay, ang pagkabuhay ng mga patay, at ang darating na paghuhukom. At gagawin natin ito, kung loloobin ng Diyos. Sapagkat imposible—na kapag ang mga tao ay nangaliwanag na, at nakatikim na ng langitnang kaloob, at naging kabilang na ng Espiritu Santo, at nakatikim na ng mabuting salita ng Diyos at ng mga kapangyarihan ng darating na panahon, at pagkatapos ay tumalikod—na maibabalik sila sa pamamagitan ng pagsisisi, samantalang ipinapako nila sa krus ang Anak ng Diyos sa kanilang sarili at nilalait Siya. Ang lupa na tinatamaan ng ulan na madalas bumagsak dito at nagbubunga ng damong kapaki-pakinabang sa mga

nagtatanim nito ay tumatanggap ng pagpapala mula sa Diyos; ngunit ang lupa na nagbubunga ng mga tinik at mga tinik-tinik ay walang silbi at malapit sa sumpa, na ang wakas ay pagsunog.

Hebreo 5:11–6:8
Miyerkules ng Ika-29 na Linggo

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 313

Mga kapatid, umaasa kami para sa inyo, mga minamahal, na kayo ay nasa pinakamabuting kalusugan at matatag sa inyong kaligtasan, bagaman nagsasalita kami ng ganito. Sapagkat hindi di-makatarungan ang Diyos, upang kalimutan ang inyong gawa at ang pagsisikap ng pag-ibig na ipinakita ninyo sa Kanyang pangalan, nang paglingkuran ninyo at patuloy na paglilingkuran ang mga banal. Kaya't hinihikayat namin ang bawat isa sa inyo, alang-alang sa ganap na katiyakan ng inyong pag-asa, na ipakita ang parehong sigasig hanggang sa wakas, upang kayo'y huwag maging tamad, kundi tularan ang mga sa pamamagitan ng pananampalataya at pagtitiis ay nagmamana ng mga pangako.

Hebreo 6:9–12
Sabado ng Ika-4 na Linggo ng Malaking Kuwaresma

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 314

Mga kapatid, nang mangako ang Diyos kay Abraham, at dahil wala Siyang mas hihigit na mapapanumpa, ay nanumpa Siya sa Kaniyang sarili, na nagsasabing: 'Tunay na pagpapalain kita at tunay na paramiin kita.' At sa gayon, si Abraham, sa pamamagitan ng pagtitiis, ay tinanggap ang ipinangako. Ang mga tao ay sumusumpa sa pamamagitan ng isang mas mataas na awtoridad, at ang isang sumpa, na nagsisilbing kumpirmasyon, ay nagtatapos sa bawat pagtatalo sa pagitan nila. Kaya naman, ang Diyos, na nagnanais na mas malinaw na ipakita sa mga tagapagmana ng pangako ang hindi nagbabagong kalooban Niya, ay gumamit ng sumpa bilang isang paraan, upang sa pamamagitan ng dalawang hindi nagbabagong bagay—na imposibleng magsinungaling ang Diyos tungkol dito—upang tayong may hawak ng pag-asang inilatag sa ating harapan ay magkaroon ng matibay na katiyakan—isang pag-asa na gaya ng isang ligtas at matatag na angkla para sa kaluluwa, na nakakarating sa loob ng santuwaryo sa likod ng tabing, kung saan si Jesus ay pumasok para sa atin bilang Walang hanggang Mataas na Pari, ayon sa kaayusan ni Melquisedec.

Hebreo 6:13–20
Ika-4 na Linggo ng Dakilang Kwaresma.
Ang mga Propeta

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 315

Mga kapatid, si Melchizedek, hari ng Salem at pari ng Kataas-taasang Diyos, siyang sinalubong si Abraham at pinagpala siya nang siya'y bumalik mula sa pagdaig sa mga hari, na kaniya namang ibinigay ni Abraham ang ikapu ng lahat – una, ayon sa kahulugan ng kanyang pangalan – ang Hari ng Katuwiran – at saka rin ang Hari ng Salem, ibig sabihin, ang Hari ng Kapayapaan, na walang ama, walang ina, walang lahi, na walang pasimula ng kanyang mga araw o katapusan ng kanyang buhay, na katulad ng Anak ng Diyos, ay nananatiling pari magpakailanman. Tingnan kung gaano siya kadakila na kahit si Abraham na patriyarka ay nagbigay ng ikapu sa kaniya mula sa pinakamahuhusay na samsam. Ang mga tumatanggap ng pagkasaserdote mula sa mga anak ni Levi ay inutusan na kumuha ng ikapu mula sa bayan ayon sa batas—ibig sabihin, mula sa kanilang sariling mga kapatid—bagaman sila rin ay inapo ni Abraham. Ngunit ang taong ito, na hindi kabilang sa kanilang angkan, ay tumanggap ng ikapu mula kay Abraham at pinagpala ang siyang pinangakuan.

Hebreo 7:1–6
Huwebes ng ika-29 na linggo

Liham sa mga Hebreo, simula 316

Mga kapatid, walang pag-aalinlangan, ang mas mababa ay pinagpapala ng mas mataas. Dito, mga taong mortal ang tumatanggap ng ikapu, ngunit doon, ang siyang nagpapatotoo na siya ay buhay. At, masasabi nga, si Levi mismo, na tumatanggap ng ikapu, ay nagbigay ng ikapu sa pamamagitan ni Abraham: sapagkat nasa sinapupunan pa siya ng kanyang ama nang salubungin siya ni Melquisedek. Ngayon, kung ang kaganapan ay makakamtan sa pamamagitan ng pagkasaserdote ng mga Levita—sapagkat ang batas ng bayan ay kaugnay nito—anong pangangailangan pa nga kaya ang mayroon para lumitaw ang ibang saserdote ayon sa kaayusan ni Melquisedec, sa halip na ipangalan sa kaayusan ni Aaron? Sapagkat sa pagbabago ng pagkasaserdote, kailangang may kasamang pagbabago rin ng batas. Sapagkat ang Pinag-uusapan dito ay kabilang sa ibang lipi, na mula rito'y wala pang sinumang naglingkod sa dambana. Sapagkat kilalang-kilala na ang ating Panginoon ay nagmula sa lipi ni Juda, na tungkol dito'y wala namang sinabi si Moises hinggil sa pagkapari. At lalo pang naging malinaw ito sa katotohanang, ayon sa kawangis ni Melkisedek, isang ibang Pari ang bumangon, na hindi ayon sa batas ng kautusan ng laman, kundi ayon sa kapangyarihan ng isang buhay na hindi mapapawi. Sapagkat may patotoo: 'Ikaw ay pari magpakailanman, ayon sa kaayusan ni Melkisedek.'

Hebreo 7:7–17

2 Pebrero, Ika-anim na Araw ng Kapanganakan

Makasulat sa mga Hebreo, simula 317

Mga kapatid, ang pagwawakas ng dating utos ay dahil sa kahinaan at kawalan ng pakinabang nito, sapagkat ang batas ay hindi nagdala ng anumang bagay sa kasakdalan; ngunit ipinakilala ang isang mas mabuting pag-asa, sa pamamagitan nito tayo'y lumalapit sa Diyos. At sapagkat ito ay hindi nang walang panunumpa – sapagkat ang mga yaon ay mga pari na walang panunumpa, ngunit ang Tagapaghandog na ito ay may panunumpa, sapagkat sinasabi tungkol sa Kaniya: 'Nanumpa ang Panginoon at hindi magbabago ng Kaniyang isip: "Ikaw ay saserdote magpakailanman ayon sa kaayusan ni Melquisedec"' – si Jesus ay naging tagapagtibay ng isang mas mabuting tipan. Bukod dito, marami ang mga saserdoteng iyon, sapagkat pinipigilan sila ng kamatayan na manatili sa tungkulin; ngunit Siya, bilang isang namamalagi magpakailanman, ay may walang hanggang pagkasaserdote; kaya't kaya Niyang iligtas hanggang sa kaganapan ang mga lumalapit sa Diyos sa pamamagitan Niya, sapagkat Siya'y namumuhay magpakailanman upang mamamagitan para sa kanila.

Hebreo 7:18–25

Biyernes ng Ika-29 na Linggo

Liham sa mga Hebreo, simula 318A

Mga kapatid, ang ganoong Mataas na Pari ay angkop para sa atin: banal, walang sala, walang dungis, hiwalay sa mga makasalanan at itinaas sa itaas ng mga langit; na hindi nangangailangan, tulad ng mga punong saserdoteng iyon, na maghandog ng mga hain araw-araw—una para sa sariling mga kasalanan, at saka para sa kasalanan ng bayan—sapagkat ginawa Niya ito nang isang beses magpakailanman nang inihandog Niya ang Kaniyang sarili bilang isang hain. Sapagkat ang Kautusan ay nagtatalaga bilang mga punong pari ng mga taong may kahinaan; ngunit ang salita ng panata, na sumunod sa Kautusan, ay nagtalaga sa Anak, na perpekto magpakailanman. Ang pinakadiwa ng sinasabi namin ay ito: mayroon tayong ganitong Mataas na Pari, na nakaupo sa kanan ng trono ng kaluwalhatian sa langit, at siyang ministro ng santuwaryo at ng tunay na tabernakulo, na itinayo ng Panginoon at hindi ng tao.

Heb 7:26–8:2

Sa mga Banal na Martir.

Sa mga banal na martir.

Mga Nagtapat

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 318B

Mga kapatid, ang bawat punong pari ay hinirang upang maghandog ng mga handog at hain; kaya naman kinakailangan na ang Tagapagkataas na ito rin ay magkaroon ng iaalay. Kung nanatili Siya sa lupa, hindi Siya magiging pari, sapagkat dito ay may mga pari na, ayon sa batas, nag-aalay ng mga handog, na nagsisilbing kopya at anino ng mga bagay na makalangit, gaya ng sinabi kay Moises nang malapit na siyang magsimulang magtayo ng Toldang Tipanan: 'Tingnan mo,' ang sabi, 'gawin mo ang lahat ayon sa huwarang ipinakita sa iyo sa bundok.' Ngunit ang Mataas na Pari na ito ay may ministryo na lalong kagalang-galang, sapagkat Siya ang mas mahusay na Tagapamagitan ng isang tipan na itinatag sa mas mahusay na mga pangako.

Heb 8:3-6

Para sa mga Mananampalataya

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 319

Mga kapatid, kung ang unang tipan ay walang kapintasan, hindi na sana kinailangang maghanap ng iba. Ngunit ang propeta, na pinapagalitan sila, ay nagsabi: 'Narito, darating ang mga araw,' sabi ng Panginoon, 'na gagawa ako ng isang bagong tipan sa sambahayan ng Israel at sa sambahayan ng Juda; hindi tulad ng tipan na ginawa ko sa kanilang mga ama noong araw na hinawakan ko sila upang ilabas sila mula sa lupain ng Ehipto, sapagkat hindi sila nanatiling tapat sa aking tipan, at ako'y lumayo sa kanila,' sabi ng Panginoon. 'Ito ang tipan na aking gagawin sa sangbahayan ni Israel pagkatapos ng mga araw na iyon,' sabi ng Panginoon: 'Ilalagay ko ang aking mga batas sa kanilang isipan at isusulat ko ang mga ito sa kanilang mga puso; at ako ang magiging kanilang Diyos, at sila ang magiging aking bayan. At hindi na tuturuan ng isa ang kaniyang kapuwa, o ng isa ang kaniyang kapatid, na sasabing, 'Kilalanin ninyo ang Panginoon'; sapagkat silang lahat ay makakakilala sa Akin, mula sa pinakamaliit hanggang sa pinakadakila; sapagkat magiging mahabagin Ako sa kanilang mga kasamaan, at hindi ko na aalalahanin pa ang kanilang mga kasalanan at ang kanilang mga paglabag. Sa pagtawag dito na 'bago', Ipinakita Niya na ang luma ay lipas na; at ang bagay na lipas at tumatanda ay malapit nang mawala.

Hebreo 8:7-13

Lunes ng ika-30 linggo

Makasulat sa mga Hebreo, simula 320

Mga kapatid, ang unang tipan ay may mga tuntunin tungkol sa pagsamba at sa lupaing santuwaryo: sapagkat itinayo ang unang tabernakulo, na kung saan may tangkang ilaw, lamesa, at tinapay na handog, at tinatawag na Banal na Lugar. Ngunit sa likod ng ikalawang tabing ay isang tolda na tinatawag na Kabanal-banalan, na may gintong insinsador at Kaban ng Tipan, na binalutan ng ginto sa lahat ng panig, na nilagyan ng gintong banga ng manna, tungkod ni Aaron na namumulaklak, at mga tapak ng Tipan; at sa ibabaw nito ay ang mga kerubin ng kaluwalhatian, na sumasakop sa lugar ng kapatawaran; isang bagay na hindi kailangang talakayin nang detalyado sa ngayon. Sa ayos na ito, ang mga pari ay palaging pumapasok sa unang tabernakulo upang isagawa ang banal na paglilingkod; samantalang ang pangalawa ay pinapasukan lamang minsan sa isang taon ng punong pari nang mag-isa, hindi ito ginagawa nang walang dugo, na iniaalay niya para sa kaniyang sarili at para sa mga kasalanan ng kamangmangan ng bayan.

Hebreo 9:1-7

21 Nobyembre, Ang Presentasyon ng Pinakabanal na Ina ng Diyos

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 321A

Mga kapatid, sa pamamagitan nito ay ipinapakita ng Banal na Espiritu na ang daan patungo sa Banal na Lugar ay hindi pa nabubuksan, samantalang ang dating tabernakulo ay nakatayo pa. Ito ay isang larawan ng kasalukuyang panahon, kung saan iniaalay ang mga handog at hain na hindi makapagpapakaperpekto sa budhi ng sumasamba, at na, kasama ang pagkain at inumin, at iba't ibang

pagligo at ritwal na nauukol sa laman, ay itinakda lamang hanggang sa panahon ng reporma. Kaya naman Siya ang tagapamagitan ng bagong tipan, upang sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan—na para sa pagtubos ng mga paglabag na nagawa sa ilalim ng unang tipan—ang mga tinawag sa walang hanggang pamana ay makatanggap ng ipinangako. Sapagkat kung may testamento, dapat munang mamatay ang nag-iwan nito; sapagkat ang testamento ay nagkakabisa lamang pagkatapos mamatay ang nag-iwan nito: wala itong bisa habang buhay pa ang nag-iwan nito. Kaya naman ang unang tipan ay hindi pinagtibay nang walang dugo. Sapagkat si Moises, nang maipahayag na ang lahat ng mga utos ng Batas sa buong bayan, ay kumuha ng dugo ng mga guya at kambing, kasama ang tubig, pulang lana at hyssop, at winisik ang aklat mismo at ang buong bayan, na sinasabing: 'Ito ang dugo ng tipan na inutos sa inyo ng Diyos.' Pinahiran din niya ng dugo ang tabernakulo at ang lahat ng sisidlang ginagamit sa pagsamba. Sa katunayan, halos lahat ng bagay ay pinapalinis sa pamamagitan ng dugo ayon sa Kautusan, at kung walang pagbubuhos ng dugo ay walang kapatawaran. Kaya nga, ang mga larawan ng mga bagay na makalangit ay kailangang linisin sa pamamagitan ng mga ito, samantalang ang mga bagay na makalangit mismo ay nililinis sa pamamagitan ng mas mahusay na mga hain.

Heb 9:8–10; 15–23
Martes ng ika-30 linggo

Epistola sa mga Hebreo, simula 321B

Mga kapatid, si Cristo, ang Mataas na Pari ng mga mabubuting bagay na darating, ay pumasok sa pamamagitan ng mas dakila at mas perpektong tabernakulo, na hindi gawa ng kamay—ibig sabihin, hindi mula sa mundong ito—at hindi sa pamamagitan ng dugo ng mga kambing at guya, kundi sa pamamagitan ng Kanyang sariling Dugo, ay pumasok sa Banal na Lugar nang isang beses magpakailanman at nakamit ang walang hanggang pagtubos. Sapagkat kung ang dugo ng mga toro at ng mga kambing, at ang abo ng batang baka, kapag winisik, ay nagpapabanal sa mga nadungisan upang malinis ang kanilang mga katawan, gaano pa nga kaya ang Dugo ni Cristo, na sa pamamagitan ng Banal na Espiritu ay inialay ang Kaniyang sarili na walang kapintasan sa Diyos, ay maglilinis ng ating budhi mula sa mga patay na gawa, upang paglingkuran natin ang buhay at tunay na Diyos.

Hebreo 9:11–14
Linggo 5 ng Dakilang Kwaresma

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 322

Mga kapatid, hindi pumasok si Cristo sa isang santuwaryo na gawa ng kamay ng tao, na isang larawan lamang ng tunay, kundi sa langit mismo, upang magpakita ngayon alang-alang sa atin sa harapan ng Diyos; at hindi rin upang maghandog ng Kaniyang sarili nang paulit-ulit, gaya ng pangunahing pari na pumapasok sa santuwaryo taon-taon dala ang dugo ng iba; sapagkat kung ganoon, kinakailangan sanang magdusa Siya nang paulit-ulit mula pa sa paglalagay ng mundo; ngunit Siya ay nagpakita nang minsan lamang, sa katapusan ng mga panahon, upang alisin ang kasalanan sa pamamagitan ng kaniyang hain. Kung paanong itinakda sa mga tao na mamatay nang minsan lamang, at pagkatapos nito'y sumunod ang paghuhukom, gayon din naman si Cristo, na inialay ang kaniyang sarili nang minsan lamang upang pasanin ang mga kasalanan ng marami, ay magpapakita nang ikalawang beses—hindi upang harapin ang kasalanan, kundi upang iligtas ang mga taong masigasig na naghihintay sa kaniya.

Hebreo 9:24–28
Sabado ng Ikalimang Linggo ng Malaking Kwaresma

Liham sa mga Hebreo, simula 323

Mga kapatid, ang Kautusan, na may anino ng mga mabubuting bagay na darating, ngunit hindi ang tunay na larawan ng mga bagay na iyon, ay hindi kailanman, sa pamamagitan ng parehong mga hain na iniaalay taon-taon, magpaparating sa mga lumalapit dito ng kaganapan. Kung hindi, tumigil na sana ang paghahain ng mga ito, sapagkat ang mga naghahain, nang malinis nang lubusan, ay hindi na sana magkaroon pa ng kamalayan ng kasalanan. Ngunit ang mga hain ay nagsisilbing taunang

paalala ng mga kasalanan, sapagkat hindi kayang alisin ng dugo ng mga toro at kambing ang mga kasalanan. Kaya nang dumating si Cristo sa mundo, sinabi Niya: 'Hindi Mo hinangad ang mga hain at handog, kundi naghanda Ka ng isang katawan para sa Akin. 'Ang mga handog na susunugin at mga handog para sa kasalanan ay hindi kaaya-aya sa Iyo.' Pagkatapos ay sinabi ko: 'Narito ako—gaya ng nakasulat tungkol sa akin sa simula ng aklat—upang gawin ang Iyong kalooban, O Diyos.' Matapos unang sabihin, 'Hindi Mo hinangad o ikinatuwa ang mga sakripisyo, handog, handog na susunugin, o handog para sa kasalanan—na iniaalay ayon sa Batas', idinagdag Niya: 'Narito, ako'y naparito upang gawin ang kalooban Mo, O Diyos'. Ipinagwawalang-bahala Niya ang nauna upang itatag ang huli. Sa pamamagitan nga ng kaloobang ito tayo'y pinabanal sa pamamagitan ng nag-iisang paghahain ng katawan ni Jesucristo. Ang bawat pari ay nakatayo araw-araw sa paglilingkod, naghahain ng parehong mga hain nang paulit-ulit, mga hain na hindi kailanman makakakita ng kasalanan. Ngunit Siya, matapos maghandog ng isang handog para sa mga kasalanan, ay umupo magpakailanman sa kanan ng Diyos, na naghihintay mula noon hanggang ang kaniyang mga kaaway ay gawing tumpalan ng kaniyang mga paa. Sapagkat sa pamamagitan ng isang handog, kaniyang ginawang ganap magpakailanman ang mga pinapabanal. Ang Banal na Espiritu ay nagpapatotoo rin nito; sapagkat sinasabi: 'Ito ang tipan na gagawin ko sa kanila pagkatapos ng mga araw na iyon, sabi ng Panginoon: Ilalagay ko ang aking mga batas sa kanilang mga puso, at isusulat ko ang mga ito sa kanilang mga isipan; at hindi ko na aalalahanin ang kanilang mga kasalanan at mga paglabag.' Ngayon, kung saan may kapatawaran ng kasalanan, wala nang handog pa para sa mga ito.

Hebreo 10:1–18
Miyerkules ng ika-30 linggo

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 324

Mga kapatid, yamang may tiwala tayong makapasok sa Kabanal-banalan sa pamamagitan ng dugo ni Jesucristo, sa isang bagong at buhay na daan na Niya binuksan para sa atin sa pamamagitan ng tabing, ang ibig sabihin, ang Kaniyang laman, at yamang mayroon tayong dakilang Punong Pari sa bahay ng Dios, lumapit tayo nang may tapat na puso, na may ganap na katiyakan ng pananampalataya, na ang ating mga puso ay pinahiran ng malinis mula sa masamang budhi at ang ating mga katawan ay hinugasan ng malinis na tubig; manatili tayo sa pagtatapat ng ating pag-asa nang hindi nag-aalinlangan, sapagkat ang nangako ay tapat. Pag-isipan natin ang isa't isa, at hikayatin ang isa't isa sa pag-ibig at mabubuting gawa. Huwag nating pabayaang ang pagtitipon ng sama-sama, gaya ng nakagawiang ginagawa ng iba; kundi hikayatin natin ang isa't isa, at lalong-lalo na habang nakikita ninyong papalapit ang araw na iyon. Sapagkat kung, matapos nating matanggap ang kaalaman sa katotohanan, ay magkasala tayo nang sadyang nilayon, ay wala nang naiwang hain para sa mga kasalanan, kundi isang kakila-kilabot na paghihintay ng paghuhukom at ang alab ng apoy na handang lamonin ang mga kalaban. Kung ang sinumang tumanggi sa Batas ni Moises ay pinapatay nang walang awa sa patotoo ng dalawa o tatlong saksi, gaano pa kaya kalubha, sa palagay mo, ang parusang nakalaan para sa mga tinatapakan ang Anak ng Diyos, at hindi itinuturing na banal ang Dugo ng tipan na siyang nagbanyayong-banal sa kanila, at inaalipusta ang Espiritu ng biyaya? Alam natin ang sinasabi ng Kaniya: 'Akin ang paghihiganti; ako ang babawi,' sabi ng Panginoon. At muli: 'Ang Panginoon ang huhusga sa kaniyang bayan.' Kakila-kilabot ang mahulog sa mga kamay ng buhay na Dios!

Hebreo 10:19–31
Biyernes Santo, sa ikasiyam na oras

Makasulat sa mga Hebreo, simula 325

Mga kapatid, alalahanin ninyo ang inyong mga unang araw, nang kayo'y maliwanagan, at nagtiis ng mabigat na pakikibaka sa pagdurusa, na kung minsan ay naging palabas sa iba sa gitna ng mga pang-iinsulto at kapighatian, at kung minsan naman ay nakisalo sa pagdurusa ng iba na nasa kaparehong kalagayan; sapagkat nakiramay kayo sa aking mga gapos at buong tuwang tinanggap ang pagnanakaw sa inyong mga pag-aari, sa pagkaalam ninyong mayroon kayong mas mabuti at mas

pangmatagalang mana sa langit. Kaya huwag ninyong talikuran ang pag-asa ninyo, na may dakilang gantimpala. Kailangan ninyo ng pagtitiis upang, matapos ninyong gawin ang kalooban ng Diyos, matanggap ninyo ang ipinangako; sapagkat sandali na lamang—sadyang napaka-sandali—at ang Parirating darating ay darating at hindi magpapaliban. Ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya.

Hebreo 10:32–38A
Ikatlong Sabado ng Dakilang Kwaresma.
Sa mga Banal na Martir

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 326

Mga kapatid, huwag ninyong pabayaang ang inyong pag-asa, na may nakalaang dakilang gantimpala. Kailangan ninyo ng pagtitiis, upang, matapos ninyong gawin ang kalooban ng Diyos, matanggap ninyo ang ipinangako; sapagkat sandali na lamang, napaka-sandali na lamang, at ang Darating ay darating at hindi mag-aatubili. Ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya; ngunit kung ang sinuman ay mang-aalinlangan, ang aking kaluluwa ay walang kasiyahan sa kaniya. Tayo naman ay hindi kabilang sa mga nag-aalinlangan na nakatakang mapahamak, kundi ay matatag sa pananampalataya para sa kaligtasan ng ating mga kaluluwa. Ang pananampalataya ay ang katiyakan ng mga bagay na inaasahan at ang patunay ng mga bagay na hindi nakikita. Sa pamamagitan ng pananampalataya ay pinuri ang mga sinauna. Sa pamamagitan ng pananampalataya ay nauunawaan natin na ang mga kalupaan ay inihanda sa pamamagitan ng salita ng Diyos, upang ang nakikita ay ginawa mula sa hindi nakikita. Sa pamamagitan ng pananampalataya ay naghandog si Abel sa Diyos ng mas mahusay na hain kaysa kay Cain; at sa pamamagitan nito ay tumanggap siya ng patotoo na siya ay matuwid, gaya ng pagpatotoo ng Diyos sa kaniyang mga handog; at sa pamamagitan nito ay nagsasalita pa rin siya, kahit na siya ay patay na. Sa pamamagitan ng pananampalataya ay iningatan si Enoch upang hindi niya makita ang kamatayan; at hindi siya nahanap, sapagkat iningatan siya ng Diyos. Sapagkat bago siya iningatan, ay tumanggap siya ng patotoo na siya ay nagustuhan ng Diyos. At kung walang pananampalataya ay imposible na magustuhan ang Diyos; sapagkat ang sinumang lumalapit sa Diyos ay dapat maniwala na Siya ay umiiral at na ginagantimpalaan Niya ang mga naghahanap sa Kanya. Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Noah, nang siya ay pinaalalahanan tungkol sa mga bagay na hindi pa nakikita, sa banal na takot ay naghanda ng isang daong para sa kaligtasan ng kaniyang sambahayan; sa pamamagitan nito ay hinatulan niya ang sanlibutan, at naging tagapagmana ng katuwiran sa pamamagitan ng pananampalataya.

Hebreo 10:35–11:7
Huwebes ng ika-30 linggo

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 327

Mga kapatid, sa pamamagitan ng pananampalataya ay sinunod ni Abraham ang tawag na pumunta sa lupain na kaniyang tatanggapin bilang mana, at siya'y umalis, bagaman hindi niya alam kung saan siya papunta. Sa pamamagitan ng pananampalataya ay tinanggap pa nga ni Sara mismo (bagaman siya'y baog) ang kapangyarihang magdalang-tao, at siya'y nanganak ng isang anak lampas sa kaniyang kapanahunan ng pagka-anak, sapagkat nakatitiyak siya na tapat ang siyang nagbigay ng pangako. At sa gayon, mula sa isang tao—at siya'y halos patay na—nagmula ang di-mabilang na supling, na kasingdami ng mga bituin sa kalangitan at kasingdami ng buhangin sa baybayin. Lahat ng ito'y namatay sa pananampalataya, na hindi nakatanggap ng mga pangako, kundi nakita ang mga ito mula sa malayo, at nagalak, at inamin na sila'y mga dayuhan at pansamantalang naninirahan sa lupa; sapagkat ang mga nagsasalita ng ganito ay nagpapahiwatig na sila'y naghahanap ng isang sariling bayan. At kung inisip nga nila ang sariling bayang pinanggalingan nila, nagkakaroon sana sila ng pagkakataong bumalik; subalit nagsusumikap sila para sa isang mas mabuti, samakatuwid, isang makalangit; kaya't hindi nahihiya ang Diyos na tawagin na Diyos nila: sapagkat inihanda Niya para sa kanila ang isang lungsod.

Makasulat sa mga Hebreo, simula 328

Mga kapatid, sa pamamagitan ng pananampalataya, nanirahan si Abraham sa Lupang Pangako na parang dayuhan, at nanahan sa mga tolda kasama si Isaac at si Jacob, na mga kapwa tagapagmana ng iisang pangako; sapagkat hinintay niya ang lungsod na may mga saligan, na ang arkitekto at tagapagtayo ay ang Diyos. Sa pamamagitan ng pananampalataya, inihandog ni Abraham si Isaac nang siya ay sinubok; at nang matanggap niya ang pangako, inihandog niya ang kanyang nag-iisang anak, na tungkol sa kanya'y sinabi, 'Sa pamamagitan ni Isaac tatawagin ang iyong supling.' Sapagkat itinuring niya na kaya ng Diyos kahit na buhayang muli siya mula sa mga patay, na mula roon siya rin naman ay muling tinanggap bilang isang tanda. Sa pamamagitan ng pananampalataya, nang tumingin siya sa hinaharap, pinagpala ni Isaac sina Jacob at Esau. Sa pamamagitan ng pananampalataya, nang siya'y mamatay, pinagpala ni Jacob ang bawat anak ni Jose at yumuko sa tuktok ng kaniyang tungkod. Sa pamamagitan ng pananampalataya, sa oras ng kaniyang kamatayan, sinalita ni Jose ang paglabas ng mga anak ng Israel at nag-utos tungkol sa kaniyang mga buto. Sa pamamagitan ng pananampalataya, itinago siya ng kanyang mga magulang nang tatlong buwan matapos siyang ipanganak, sapagkat nakita nilang maganda ang bata, at hindi sila natakot sa kautusan ng hari. At ano pa ang masasabi ko? Hindi sasapat ang oras para ikwento sina Gideon, Barak, Samson at Jephthe, si David, Samuel at ang iba pang mga propeta, na sa pamamagitan ng pananampalataya ay nanlupig ng mga kaharian, nagsagawa ng katuwiran, nakatanggap ng mga pangako, pinatahimik ang mga bibig ng mga leon, pinatay ang kapangyarihan ng apoy, nakatakas sa talim ng espada, pinatibay sa kanilang kahinaan, naging makapangyarihan sa pakikipaglaban, pinatakas ang mga dayuhang hukbo; ang kanilang mga babae ay nakatanggap ng kanilang mga patay na nabuhay muli; samantalang ang iba ay pinahirapan, ay tumangging tanggap ng kalayaan, upang makamit nila ang isang mas mabuting muling pagkabuhay; ang iba pa nama'y nagtiis ng pang-uuyam at pambubugbog, pati na ng mga tanikala at pagkakabilanggo; pinagbatuhan sila, hiniwa sa dalawa, pinahirapan sa pamamagitan ng pagpapahirap, pinatay sa pamamagitan ng tabak; naglibot sila sa mga ilang at bundok, sa mga kuweba at sa mga hukay ng lupa. At ang lahat ng ito, bagaman pinuri dahil sa kanilang pananampalataya, ay hindi nakatanggap ng ipinangako, sapagkat inihanda ng Diyos para sa kanila ang isang mas mabuting bagay, upang sila'y huwag iwanang mag-isa. ang mga hindi karapat-dapat sa kanila ang buong mundo ay naglagalag sa mga ilang at kabundukan, sa mga kuweba at sa mga kalimliman ng lupa. At ang lahat ng ito, nang magpatotoo sa kanilang pananampalataya, ay hindi nakatanggap ng ipinangako, sapagkat inihanda ng Diyos para sa atin ang isang bagay na mas mabuti, upang hindi sila gawing ganap na walang kasamang tayo.

Hebreo 11:9-10; 17-23; 32-40
Ang linggo bago ang Kapanganakan ni Cristo, ang mga Banal na Ama

Epistola sa mga Hebreo, simula 329A

Mga kapatid, sa pamamagitan ng pananampalataya inihain ni Abraham si Isaac nang siya ay sinubok; at nang matanggap niya ang pangako, inihain niya ang kanyang nag-iisang anak, na tungkol sa kanya'y sinabi, 'Sa pamamagitan ni Isaac tatawagin ang iyong supling.' Sapagkat inisip niya na kayang buhayin ni Dios pati ang mga patay, na mula rito'y muling nabawi rin niya si Isaac bilang isang uri. Sa pamamagitan ng pananampalataya, nang siya'y papalapit nang mamatay, pinagpala ni Isaac sina Jacob at Esau. Sa pamamagitan ng pananampalataya, nang siya'y mamatay, pinagpala ni Jacob ang bawat isa sa mga anak ni Jose at yumuko sa tuktok ng kaniyang tungkod. Sa pamamagitan ng pananampalataya, nang siya'y mamatay, sinalita ni Jose ang paglabas ng mga anak ng Israel at nag-utos tungkol sa kaniyang mga buto. Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Moises ay itinago ng kanyang mga magulang sa loob ng tatlong buwan matapos siyang ipanganak, sapagkat nakita nilang maganda ang bata, at hindi sila natakot sa utos ng hari. Sa pamamagitan ng pananampalataya ay iniwan niya ang Ehipto, na hindi natakot sa galit ng hari, sapagkat nanatili siyang

matatag, na parang nakikita niya ang hindi nakikita. Sa pamamagitan ng pananampalataya ay ipinagdiwang niya ang Paskwa at winisik ang dugo, upang hindi sila mahipo ng tagawasak ng mga panganay. Sa pamamagitan ng pananampalataya ay tumawid sila sa Dagat na Pula na parang tuyong lupa—kung saan ang mga Ehipsiyo, nang subukan ding tumawid, ay nalunod. Sa pamamagitan ng pananampalataya, bumagsak ang mga pader ng Jerico nang magmartsa sila sa paligid nito sa loob ng pitong araw. Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Rahab na patutot, nang malugod niyang tinanggap ang mga espiya (at inilabas sila sa ibang daan), ay hindi nasawi kasama ng mga hindi naniwala.

Hebreo 11:17–23; 27–31
Lunes ng ika-31 na linggo

Epistola sa mga Hebreo, simula 329B

Mga kapatid, sa pamamagitan ng pananampalataya, nang lumaki si Moises, ay tinanggihan niyang tawagin siyang anak ng anak na babae ni Paraon, at pinili niyang magdusa kasama ng bayan ng Dios kaysa magsaya sa pansamantalang ligaya ng kasalanan, at itinuring ang pang-iinsulto para kay Cristo na mas malaking kayamanan kaysa sa mga kayamanan ng Ehipto; sapagkat inasam niya ang gantimpala. At ano pa ang masasabi ko? Wala akong sapat na oras upang ikwento sina Gideon, Barak, Samson, Jephtah, David, Samuel at ang iba pang mga propeta, na sa pamamagitan ng pananampalataya ay nanlupig ng mga kaharian, nagsagawa ng katuwiran, nakatanggap ng mga pangako, sinara ang mga bibig ng mga leon, pinatay ang lakas ng apoy, nakatakas sa talim ng espada, pinatibay sa kanilang kahinaan, naging makapangyarihan sa pakikipaglaban, at pinagtabuyan ang mga dayuhang hukbo; ang kanilang mga babae ay tumanggap ng kanilang mga patay na nabuhay muli; habang ang iba ay pinahirapan, ay tumangging tanggapin ang pagpapalaya, upang makamit nila ang isang mas mabuting muling pagkabuhay; ang iba pa naman ay nagtiis ng pang-uuyam at pagbubugbog, pati na ng mga tanikala at pagkakabilanggo; pinagbatuhan sila, hiniwa sa dalawa, pinahirapan sa pamamagitan ng pagpapahirap, pinatay sa pamamagitan ng tabak; naglibot sila na nakasuot ng balat ng mga tupa at kambing, nagdurusa sa kakulangan, sa mga kapighatian at sa pang-aabuso; ang mga hindi karapat-dapat sa kanila ang buong mundo ay naglakbay sa mga ilang at kabundukan, sa mga kuweba at sa mga bangin ng lupa. At ang lahat ng ito, nang magpatotoo sa kanilang pananampalataya, ay hindi nakatanggap ng ipinangako, sapagkat inihanda ng Diyos para sa atin ang isang bagay na mas mabuti, upang hindi sila gawing ganap na walang tayo. Kaya, yamang napapaligiran tayo ng napakalaking ulap ng mga saksi, ilayo natin ang bawat pasanin at ang kasalanang madaling makasagabal sa atin, at tumakbo tayo nang may pagtitiis sa karerang nakalaan sa atin, na nakatutok ang ating mga mata kay Jesus, ang may-akda at tagapagkaperpekto ng ating pananampalataya.

Hebreo 11:24–26; 32–12:2A
Linggo 1 ng Dakilang Kwaresma

Epistola sa mga Hebreo, simula 330

Mga kapatid, ang lahat ng mga banal ay nagtagumpay ng mga kaharian sa pamamagitan ng pananampalataya, nagsagawa ng katuwiran, tumanggap ng mga pangako, pinatahimik ang mga bibig ng mga leon, pinatay ang kapangyarihan ng apoy, nakatakas sa talim ng espada, pinatibay sa kanilang kahinaan, nagpakita ng lakas sa labanan, at pinatakas ang mga dayuhang hukbo; ang kanilang mga asawa ay tumanggap ng kanilang mga patay na nabuhay muli; samantalang ang iba ay pinahirapan, ay tumangging tanggap ng kalayaan, upang makamit ang isang mas mabuting pagkabuhay na mag-uli; ang iba pa nama'y nagtiis ng mga pang-iinsulto at paghampas, pati na rin ng mga tanikala at pagkakabilanggo; pinagbatuhan sila, pinilas sa dalawa, inilagay sa pasikut-sikot, pinatay sa pamamagitan ng tabak; naglibot sila na nakasuot ng balat ng mga tupa at kambing, naghihirap sa kakulangan, sa kapighatian at sa malupit na pagtrato; ang mga hindi karapat-dapat sa kanila ang buong mundo ay naglakbay sa mga ilang at kabundukan, sa mga kuweba at sa mga kalimliman ng lupa. At ang lahat ng ito, nang magpatotoo sa kanilang pananampalataya, ay hindi nakatanggap ng ipinangako,

sapagkat inihanda ng Diyos para sa atin ang mas mabuti, upang hindi sila gawing perpekto nang hiwalay sa atin. Kaya, yamang napapaligiran tayo ng napakalaking ulap ng mga saksi, ilagay natin sa gilid ang bawat pasanin at ang kasalanang madaling makapahamak sa atin, at tumakbo tayo nang may pagtitiis sa takbuhan na nakalatag sa harap natin, na nakatutok ang ating mga mata kay Jesus, ang tagapagsimula at tagapagkumpletong ng ating pananampalataya.

Hebreo 11:33–12:2A
Linggo 1 pagkatapos ng Pentekostes, Lahat ng mga Santo.
Para sa mga Martir

Epistola sa mga Hebreo, simula 331A

Mga kapatid, yamang napapaligiran tayo ng napakalaking ulap ng mga saksi, hubarin natin ang bawat pasanin at ang kasalanang madaling makapahamak sa atin, at tumakbo tayo nang may pagtitiis sa karerang nakalaan sa atin, na nakatutok ang ating mga mata kay Jesus, ang tagapagsimula at tagapagtupad ng ating pananampalataya, na dahil sa kagalakang inihandog sa Kanya, tiniis ang krus, at hinamak ang kahihyan, at umupo sa kanan ng trono ng Diyos. Pagnilayan ninyo ang tumagal sa ganoong pagtutol mula sa mga makasalanang, upang hindi kayo manghina o mawalan ng loob. Hindi pa ninyo tinutulan ang kasalanang hanggang sa puntong maibuhos ang inyong dugo, at nakalimutan ninyo ang paghihikayat na ibinigay sa inyo bilang mga anak: 'Anak ko, huwag mong hamakin ang disiplina ng Panginoon, at huwag kang mawalan ng pag-asa kapag pinagsabihan ka Niya. Sapagkat dinidisciplina ng Panginoon ang mga minamahal Niya, at pinapalo Niya ang bawat anak na tinatanggap Niya.' Kung tinitiiis ninyo ang disiplina, tinatrato kayo ng Diyos bilang mga anak. Sapagkat anong anak ang hindi dinidisciplina ng kanyang ama? Ngunit kung hindi kayo nakatanggap ng karaniwang disiplina na tinatanggap ng lahat, mga anak kayo sa labas ng kasal, hindi tunay na anak. Bukod pa rito, kung noong tayo'y dinidisciplina ng ating mga magulang sa lupa ay natakot pa tayo sa kanila, lalong dapat tayong magpasakop sa Ama ng mga espiritu, upang tayo'y mabuhay. Disiplinahin nila tayo ayon sa kanilang nakikitang mabuti sa loob ng ilang araw; ngunit ang Diyos ay nagdidisciplina sa atin para sa ating ikabubuti, upang tayo'y makibahagi sa Kanyang kabanalan.

Hebreo 12:1–10
9 Marso, ang mga Banal na Martir ng Sebaste

Liham sa mga Hebreo, simula 331B

Mga kapatid, dinidisciplina ng Panginoon ang mga iniibig Niya; pinapalo Niya ang bawat anak na tinatanggap Niya. Kung tinitiiis ninyo ang disiplina, tinatrato kayo ng Diyos bilang mga anak. Sapagkat anong anak ang hindi dinidisciplina ng kanyang ama? Ngunit kung kayo ay iniwan nang walang disiplina—na karaniwan sa lahat—kung gayon ay mga anak sa labas kayo, hindi mga anak. Bukod pa rito, kung noong tayo'y pinapagalitan ng ating mga magulang sa lupa ay natakot pa tayo sa kanila, hindi бага lalong dapat tayong magpasakop sa Ama ng mga espiritu, upang tayo'y mabuhay? Pinagalitan nila tayo sa loob ng ilang araw ayon sa kanilang nakikitang mabuti; ngunit pinapagalitan Niya tayo para sa ating ikabubuti, upang tayo'y makibahagi sa Kanyang kabanalan. Walang disiplina ang mukhang kaaya-aya sa oras na iyon, kundi masakit; subalit pagkatapos ay nagbubunga ito ng payapang bunga ng katuwiran sa mga pinagsanay nito. Kaya't patatagin ninyo ang nanghihina ninyong mga kamay at ang nanghihina ninyong mga tuhod, at maglakad kayong tuwid sa inyong mga paa, upang ang pilay ay hindi lumiis, kundi sa halip ay gumaling. Ingat na huwag kayong lumayo sa Kaniya na nagsasalita. Sapagkat kung ang mga hindi sumunod sa Kaniya na nagsasalita sa lupa ay hindi nakaligtas sa parusa, gaano pa kaya tayo kung tayo ay lumayo sa Kaniya na nagsasalita mula sa langit, na ang tinig noon ay yumanig sa lupa, at na ngayong nagbigay ng pangakong ito: 'Muli, yayanigin ko hindi lamang ang lupa kundi pati na ang langit.' Ang mga salitang 'mulí' ay nagpapahiwatig ng pag-aalis ng mga bagay na pansamantala, gaya ng mga nilikha, upang manatili ang mga bagay na permanente.

Hebreo 12:6–13; 25–27
Sa panahon ng lindol

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 332

Mga kapatid, magsikap kayong magkaroon ng kapayapaan sa lahat ng tao at kabanalan, na kung wala nito'y walang sinuman ang makakakita sa Panginoon. Ingatan ninyo na huwag may kulang sa biyaya ng Diyos; na huwag mag-usbong ang mapait na ugat na makasasama, at huwag marumi ang marami dahil dito; na wala sa inyo ang isang salbahis o masamang tao, na gaya ni Esau, ay iiwan ang kanyang karapatan sa pagkapanganak para sa isang kainan lamang. Sapagkat nalalaman ninyo na pagkatapos, nang nais niyang mana ng pagpapala, ay tinanggihan siya; hindi niya nabago ang isip ng kaniyang ama, kahit na nagpakilak ng luha sa pagmamakaawa. Hindi kayo naparating sa isang bundok na maaaring mahawakan at nasusunog sa apoy, ni sa kadiliman, kalungkutan at bagyo, ni sa tunog ng trumpeta at sa tinig ng mga salita, na ang mga nakarinig ay nakiusap na huwag nang magsalita pa sa kanila, sapagkat hindi nila matiis ang iniutos: 'Kung ang isang hayop man ay tumawid sa bundok, bato ang parusa rito (o matamaan ng palaso); at napakatakot ng pangitain na ito kaya't sinabi pa ni Moises: 'Puno ako ng takot at panginginig'. Ngunit kayo'y lumapit sa Bundok Sion at sa lungsod ng buhay na Dios, sa makalangit na Jerusalem at sa pulutong ng mga anghel, sa masayang pagtitipon at sa iglesia ng mga panganay, na ang mga pangalan ay nakasulat sa langit, at sa Diyos, ang Hukom ng lahat, at sa mga espiritu ng mga matuwid na nagkamit ng kaganapan, at kay Jesus, ang Tagapamagitan ng bagong tipan, at sa dugo ng pagwisik, na nagsasalaysay ng mas mabuti kaysa sa dugo ni Abel.

Hebreo 12:14-24
Sa gitna ng apoy

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 333A

Mga kapatid, mag-ingat kayo na huwag ding lumihis mula sa Siyang nagsasalita. Kung ang mga hindi sumunod sa Nagsalita sa lupa ay hindi nakaligtas sa parusa, gaano pa kaya tayo kung tayo ay lilingo mula sa Nagsasalita mula sa langit, na ang tinig noon ay yumanig sa lupa, at na ngayo'y nagbigay ng pangakong ito: 'Muli kong yayanigin hindi lamang ang lupa kundi pati na ang langit.' Hinihikayat ko kayo, mga kapatid, na tanggapin ang salitang ito ng paghihikayat; hindi ako nakasulat nang mahaba sa inyo. Alamin ninyo na pinalaya na ang kapatid nating si Timoteo, at ako, kasama siya, ay makikita ko kayo kung siya'y darating nang madali. Batiin ninyo ang lahat ng inyong mga pastor at ang lahat ng mga banal. Nagpapadala ng kanilang pagbati sa inyo ang mga Italyano. Sumakanayong biyaya ang grasya. Amen.

Heb 12:25-26; 13:22-25
Martes ng Ika-31 na Linggo

Epistola sa mga Hebreo, simula 333B

Mga kapatid, yamang tinanggap natin ang isang kaharian na hindi yayanigin, panatilihin nating matibay ang biyayang pinaglilingkuran natin sa Diyos nang may paggalang at takot; sapagkat ang Diyos natin ay apoy na sumusupil. Magpatuloy sa inyo ang pag-ibig sa kapuwa. Huwag ninyong kalilimutan ang pagpapakita ng kagandahang-loob sa mga dayuhan, sapagkat sa paggawa nito, ang ilan, nang hindi nila namamalayan, ay nagpakita ng kagandahang-loob sa mga anghel. Alalahanin ang mga nasa bilangguan, na para bang kayo'y nakakulong din kasama nila, at ang mga pinagmamalupitan, na para bang kayo rin ay nararamdaman ito sa sarili ninyong katawan. Ang kasal ay igalang ng lahat, at ang higaan ng mag-asawa ay huwag marumihan; sapagkat huhusgahan ng Diyos ang mga malalaswa at ang mga nangangalunya. Maging malaya ang inyong buhay sa pag-ibig sa salapi, at magpakuntento kayo sa mga mayroon kayo. Sapagkat Siya mismo ang nagsabi: 'Hindi kita kayong pababayaan, ni kayo'y pababayaan'; kaya't may buong katiyakan tayong masasabi: 'Ang Panginoon ang aking katulong; hindi ako matatakot: ano'ng magagawa ng tao sa akin?' Alalahanin ninyo ang inyong mga pinuno, na sa inyo'y nagsalita ng salita ng Dios; at, sa pamamagitan ng pagninilay sa kinalabasan ng kanilang mga buhay, tularan ninyo ang kanilang pananampalataya. Si Jesucristo ay siya ring kahapon at ngayon, at magpakailanman.

Ang Sulat sa mga Hebreo, simula 334

Mga kapatid, alalahanin ninyo ang inyong mga guro na nangaral sa inyo ng salita ng Diyos; at, sa pagmamasid sa paraan ng kanilang pamamaalam, tularan ninyo ang kanilang pananampalataya. Si Jesucristo ay pareho kahapon, ngayon, at magpakailanman. Huwag kayong maligaw sa iba't ibang kakaiba at banyagang katuruan; sapagkat mabuti ang pagpapalakas ng puso sa pamamagitan ng biyaya, at hindi sa pamamagitan ng mga pagkain, na sa mga sumusunod dito ay hindi nakinabang. Mayroon tayong dambana na ang mga naglilingkod sa tabernakulo ay walang karapatang kumain mula rito. Kung paanong ang mga katawan ng mga hayop, na ang dugo ay dinadala sa Banal na Lugar ng punong pari para sa paglilinis ng kasalanan, ay sinusunog sa labas ng kampo, gayon din si Jesus, upang gawing banal ang bayan sa pamamagitan ng sariling Dugo, ay nagdusa sa labas ng pintuan. Lumabas tayo, kung gayon, sa kaniya sa labas ng kampamento, na pasan ang kaniyang pamumuska; sapagkat dito ay wala tayong mananatilihang lungsod, kundi hinahanap natin ang darating. Sa pamamagitan niya nga, maghandog tayo sa Diyos ng patuloy na sakripisyo ng papuri—ito nga, ang bunga ng mga labi na nagpapahayag ng kaniyang pangalan. Huwag ninyong pabayaang paggawa ng mabuti at ang pakikipagbahagi sa iba, sapagkat ang mga ganoong sakripisyo ay kaaya-aya sa Diyos.

Hebreo 13:7–16
Sa Linggo na pinakamalapit sa ika-16 ng Hulyo, sa mga banal na Ama ng anim na Ekumenikal na Konsilyo.
Sa mga Banal na Martir

Makasulat sa mga Hebreo, simula 335

Mga kapatid, sumunod kayo sa inyong mga pinuno at magpasakop sa kanila, sapagkat palagi nilang binabantayan ang inyong mga kaluluwa, bilang mga taong kailangang magbigay-sulit; upang magawa nila ito nang may kagalakan at hindi nang may pagbuntong-hininga, sapagkat hindi ito makakapagbigay-benepisyo sa inyo. Manalangin kayo para sa amin; sapagkat may katiyakan kami na malinis ang aming budhi, at nais naming kumilos nang marangal sa lahat ng bagay. Lalo kong hinihiling ito upang makabalik ako sa inyo sa lalong madaling panahon. Nawa'y pagpalain kayo ng Diyos ng kapayapaan, na sa pamamagitan ng dugo ng walang hanggang tipan ay binuhay na mag-uli mula sa mga patay ang Pastol ng mga tupa, ang ating Panginoong Jesucristo, at paglaanan kayo ng lahat ng kabutihan upang tuparin ang kaniyang kalooban, sa pamamagitan ng paggawa sa inyo ng kung ano ang kalugud-lugod sa kaniya, sa pamamagitan ni Jesucristo. Sa kaniya ang kaluwalhatian magpakailanman! Amen.

Hebreo 13:17–21
Para sa mga Banal

[Sa Talaan ng Nilalaman.](#)

KAAYOSAN NG PAGBASA MULA SA KAAKIBATAN SA LAHAT NG MGA LINGGO NG

LINGGO NG PASKO NG PAGKABUHAY

Prokeimenon, tono 8

Ito ang araw na ginawa ng Panginoon; / magsaya at magalak tayo rito.

Taludtod: Magpasyalamat kayo sa Panginoon, sapagkat mabuti Siya; magpakailanman ang kanyang awa.

Awit 117:24, 1

Intonasyon 1A.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: O Panginoon, pagbangon Mo, magpapakita Ka ng awa sa Sion.

Taludtod: Tumingin ang Panginoon mula sa langit patungo sa lupa.

Awit 101:14A, 20B

LUNES NG BANAL NA HAPTAN

Prokeimenon, Tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong mundo, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng daigdig.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; inihahayag ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 2.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa piling ng mga santo.

Awit 88:6A, 8A

Miyerkules ng Mahal na Araw

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat Tiningnan Niya ang Kabanalan ng Kaniyang Alipin; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46-48

Komensasyon 4.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Bumangon ka, O Panginoon, at pumasok ka sa iyong kapahingahan, ikaw at ang kaban ng iyong kabanalan.

Taludtod: Nangako ang Panginoon kay David nang tapat, at hindi Niya ito babaliktarin. **Awit 131:8, 11A**

Miyerkules ng Mahal na Araw

Prokeimenon, Tono 6

Gagawin kong kagalang-galang ang pangalan Mo sa lahat ng salinlahi.

Taludtod: Pakinggan mo, anak na babae, at tumingin ka, at itutok mo ang iyong tainga. **Awit 44:18A, 11A**

Simula 5.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat Tiningnan Niya ang Kabanalan ng Kanyang Alipin; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng henerasyon. **Lucas 1:46-48**

HUWEBES NG BANAL NA HAPON

Prokeimenon, Tono 3

Umawit sa ating Diyos, umawit, / umawit sa ating Hari, umawit.

Taludtod: Lahat ng bansa, palakpak kayo; sigaw kayo sa Diyos nang may tinig ng kagalakan. **Awit 46:7, 2**

Simula 6.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: Maging matatag, umunlad, at maghari alang-alang sa katotohanan, kababan ng loob, at katuwiran.

Taludtod: Ipinagkaloob mo ang katuwiran at kinamuhian mo ang kasamaan. **Awit 44:5A, 8A**

BIYERNES NG BANAL NA HAPON

Prokeimenon, tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong lupa, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay. **Awit 18:5A, 2**

At ang Prokeimenon, Tono 3, Awit ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Lucas 1:46-47

Panimula 7 at sa Ina ng Diyos, panimula 240.

Alleluia, tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Taludtod: Pakinggan, O Anak na Babae, at tumingin, at itungo ang iyong tainga. Awit 88:6A, 8A; 44:11A

Sabado ng Mahal na Araw

Prokeimenon, tono 3

Ang Panginoon ang aking liwanag at aking Tagapagligtas: kanino ako matatakot?

Taludtod: Ang Panginoon ang tagapagtanggol ng aking buhay: kanino ako matatakot? Awit 26:1

Nagsisimula sa 8.

Alleluia, Tono 5

Antifona: Umupo ang Panginoon sa trono, nakasuot ng karilagan.

Taludtod: Sapagkat itinatag Niya ang mundo, at hindi ito maaalis.

Awit 92:1A, 1B

IKALAWANG LINGGO KAY TOMAS KAYARI NG PAGSIKLAB NG MULING BUHAY

Prokeimenon, Tono 3

Dakila ang ating Panginoon, at dakila ang Kanyang kapangyarihan, / at ang Kanyang karunungan ay walang sukatan.

Taludtod: Purihin ang Panginoon, sapagkat mabuti ang magkanta ng mga salmo; ang papuri sa ating Diyos ay kaaya-aya.

Awit 146:5, 1

Intonasyon 14.

Alleluia, tono 8

Taludtod: Halina, magalak tayo sa Panginoon; magsigaw tayo ng kagalakan sa Diyos na ating Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat ang Panginoon ay dakilang Diyos, at dakilang Hari sa buong lupa. Awit 94:1, 3

Lunes, ika-siyam na linggo. Huwebes, ika-12 araw ng siklo.

Martes, ika-10 araw ng linggo.

Biyernes, ika-13 na araw ng siklo.

Miyerkules, ika-11 araw ng siklo.

Sabado, ika-15.

**IKATLONG LINGGO KAYLIANG PASKO NG PAGSIBOL, TUNGKUL SA MGA
NAGDADALA NG MIRRA**

Prokeimenon, tono 6

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumisigaw. O Diyos ko, huwag kang manahimik, ni lumingon palayo sa akin. Awit 27:9, 1A

Simula 16.

Alleluia, tono 8

Taludtod: Ipinagkaloob Mo ang biyaya, O Panginoon, sa lupain Mo; ibinalik Mo ang mga bihag ni Jacob.

Taludtod: Ang awa at katotohanan ay nagkita; ang katuwiran at kapayapaan ay naghalikan. Awit 84:2, 11

Lunes, ika-17 araw ng siklo. Huwebes, ika-20 araw ng siklo.
Martes, ika-18 araw ng siklo. Biyernes, ika-21.
Miyerkules, ika-19. Sabado, simula ng ika-22.

**IKA-4 NA LINGGO KAYARI NG PASKO NG PAGSIBOL, TUNGKOL SA LALAKING
PARALISADO**

Paunang Awit, Tono 1

Nawa'y sumainamin ang habag Mo, O Panginoon, gaya ng pag-asa naming nakasalig sa Iyo.

Taludtod: Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon – ang papuri ay angkop sa mga matuwid. Awit 32:22, 1

Pagpapasimula 23.

Alleluia, Tono 5

Taludtod: Aawitin ko ang Iyong mga kaawaan, O Panginoon, magpakailanman.

Taludtod: Sapagkat sinabi Mo, 'Ang awa Ko ay itatag magpakailanman.'

Awit 88:2A, 3A

Lunes, Linggo 24.

Martes, ika-25 na linggo.

Miyerkules ng Kalagitnaan ng Kwaresma

Prokeimenon, tono 3

Dakila ang ating Panginoon, at dakila ang Kaniyang kapangyarihan, / at ang Kaniyang karunungan ay walang sukatan.

Taludtod: Purihin ang Panginoon, sapagkat mabuti ang mag-awit ng mga salmo; kaaya-aya ang papuri sa ating Diyos. Awit 146:5, 1

Pagsisimula 34.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Alalahanin Mo ang iyong bayan, na iyong pinangasiwaan mula pa noong una.

Taludtod: Ngunit ang Diyos, ang ating Hari mula pa noong una, ay gumawa ng kaligtasan sa gitna ng lupa.

Awit 73:2A, 12

Huwebes, ika-26 ng Siklo.

Biyernes, ika-27 na araw ng siklo.

Sabado, ika-29 na araw ng siklo.

IKA-5 LINGGO KAYARI NG PASKO NG PAGSIBOL, TUNGKOL SA BABAENG SAMARITANA

Prokeimenon, tono 3

Umawit sa ating Diyos, umawit, / umawit sa ating Hari, umawit.

Taludtod: Lahat ng mga bansa, palakpak kayo; sigaw kayo sa Diyos nang may tinig ng kagalakan.

Awit 46:7, 2

Pagbasa 28.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: Maging matatag, umunlad, at maghari alang-alang sa katotohanan, kababan ng loob, at katuwiran.

Taludtod: Ipinagkaloob mo ang katapatan at kinamuhian mo ang kasamaan.

Awit 44:5A, 8A

Lunes, ika-30 araw ng siklo. Huwebes, ika-35 araw ng siklo.

Martes, ika-31 araw ng siklo. Biyernes, ika-36 na araw ng siklo.

Miyerkules, ika-32 araw ng siklo. Sabado, simula ng ika-37 na linggo.

IKA-6 NA LINGGO KAYLI NG PASKO NG PAGSIBOL, TUNGKOL SA BULAG

Prokeimenon, tono 8

Manalangin at tuparin ninyo ang inyong mga panata sa Panginoon, ang ating Diyos.

Taludtod: Kilala ang Diyos sa Judea; dakila ang Kanyang pangalan sa Israel.

Awit 75:12, 2

Pagbasa 38.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Tingnan Mo ako at maawa Ka sa akin.

Talata: Igiya ang aking mga hakbang ayon sa Iyong salita.

Awit 118:132A, 133A

Lunes, Ikot 39.

Martes, 40B.

Miyerkules, ang araw pagkatapos ng Pagkabuhay

Prokeimenon at Alleluia gaya ng sa Pasko ng Pagkabuhay.

Linggo 41.

HUWEBES, ANG PAG-AAGAWA NG PANGINOON

Prokeimenon, tono 7

Umaakyat ka sa langit, O Diyos, / at sumikat ang Kaluwalhatian Mo sa buong lupa.

Taludtod: Handa ang puso ko, O Diyos, handa ang puso ko; kakanta ako at magtutugtog para sa aking kaluwalhatian. Awit 56:12, 8

Intonasyon 1B.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Umakyat ang Diyos sa gitna ng mga hiyaw ng kagalakan; ang Panginoon sa gitna ng tunog ng mga trumpeta.

Taludtod: Lahat ng mga bansa, palakpak kayo; sumigaw kayo sa Diyos nang may tinig ng kagalakan. Awit 46:6, 2

Biyernes, ika-42 na linggo.

Sabado, ika-43 na linggo.

ANG IKAPITONG DOMINGO KAYLIPSANG PASKO NG PAGSIBOL, ANG MGA BANAL NA AMA AT ANG UNANG EKUMENIKAL NA KONSEHO

Prokeimenon, tono 4, Awit ng mga Ama

Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, at ang Kanyang pangalan ay dapat purihin at luwalhatiin magpakailanman.

Taludtod: Sapagkat matuwid Ka sa lahat ng ginawa Mo sa amin. Dan 3:26, 27A

Pagsisimula 44.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Ang Panginoon, Diyos ng mga diyos, ay nagsalita at tinawag ang lupa mula sa pagsikat ng araw hanggang sa paglubog nito.

Taludtod: Tipunin Niya ang Kanyang mga banal, yaong nakipagtipan sa Kanya hinggil sa mga hain. Awit 49:1, 5

Lunes, Simula 45.

Huwebes, ika-48 na araw.

Martes, ika-46 na araw.

Biyernes, 50A.

Miyerkules, ika-47 na araw.

Sabado

Ang buong serbisyo para sa kapahingahan ng kaluluwa.

Prokeimenon, tono 6

Ang kanilang mga kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng mga pagpapala.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, itinaas ko ang aking kaluluwa, O aking Diyos. Ihambing sa Awit 24:13A, 1-2A

Intonasyon 51A at, para sa kapahingahan ng kaluluwa, intonasyon 270.

Alleluia, tono 4

Taludtod: Mapalad ang taong pinili Mo at inilapit Mo sa Iyo, O Panginoon.

Taludtod: At ang alaala nila ay mananatili mula sa henerasyon hanggang sa henerasyon. **Tingnan ang**
Awit 64:5; 44:18A

Linggo ng Pentekostes

Prokeimenon, tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; inihahayag ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Simula 3.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Sa pamamagitan ng salita ng Panginoon ay natatag ang mga langit, at sa hininga ng Kanyang mga labi—ang buong hukbo nila.

Taludtod: Tumingin ang Panginoon mula sa langit at nakita Niya ang lahat ng mga anak ng tao.

Awit 32:6, 13

**IKA-1 NA LINGGO KAYARI NG PENTEKOSTES.
LUNES NG BANAL NA ESPIRITU**

Prokeimenon, tono 6

Iligtas Mo, O Panginoon, ang iyong bayan / at pagpalain Mo ang iyong mana.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumigaw. O Diyos ko, huwag kang manahimik, ni lumayo ka man sa akin.

Salmo 27:9, 1A

Intonasyon 229.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Maawa ka sa akin, O Diyos, ayon sa iyong malaking awa.

Taludtod: Huwag mo akong itakwil sa iyong harapan, at huwag mong alisin sa akin ang iyong Banal na Espiritu.

Awit 50:3, 13

Martes, Pagbasa 79A.

Huwebes, Siklo 81A.

Miyerkules, pagbasa 80.

Biyernes, pagbabasa 82.

Sabado, pagbasa 79B.

**IKA-ISANG LINGGO KAYOD NG PENTEKOSTES,
LAHAT NG MGA SANTO**

Prokeimenon, tono 8

Manalangin at tuparin / ang iyong mga panata sa Panginoon, ang ating Diyos.

Taludtod: Kilala ang Diyos sa Judea; dakila ang Kanyang pangalan sa Israel.

Awit 75:12A, 2

At sa mga banal, prokeimenon, tono 4

Kamangha-mangha ang Diyos sa Kanyang mga banal; ang Diyos ng Israel.

Awit 67:36A

Pagsisimula 330.

Alleluia, tono 4

Taludtod: Sumigaw ang mga matuwid, at dininig sila ng Panginoon.

Taludtod: Marami ang pagsubok ng matuwid – at ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito. Awit 33:18A, 20

Linggo 2

Lunes, simula 83.

Huwebes, binuksan sa 89.

Martes, simula 86.

Biyernes, simula 90.

Miyerkules: simula 87.

Sabado, ang simula ng ika-84 na linggo.

**IKALAWANG LINGGO KAYLIWAN NG PENTEKOSTES,
IKA-ARAW NG LAHAT NG MGA BANTAYOG,
na sumikat sa lupain ng Rusya**

Prokeimenon, tono 1

Nawa'y sumakanamin ang habag Mo, O Panginoon, / sapagkat inilalagay namin ang aming pag-asa sa Iyo.

Taludtod: Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon – ang papuri ay angkop sa mga matuwid. Awit 32:22, 1

At ang Prokeimenon ng mga Santo, Tono 4

Sa mga banal na naninirahan sa lupa Niya, kamangha-mangha ang pagbubunyag ng Panginoon sa lahat ng Kanyang mga nasa sa kanilang piling. Awit 15:3

Intonasyon 81B at ang banal na intonasyon 330.

Alleluia, tono 1

Taludtod: Ang Diyos ang naghihiganti sa akin at sinasakop Niya ang mga bansa para sa akin.

Taludtod: Inililigtas Niya ang hari sa kaluwalhatian at nagpapakita ng awa sa Kanyang pinahiran, si David, at sa kanyang mga supling magpakailanman. Ihambing sa Awit 17:48, 51

Alleluia sa mga santo, Tono 4

Taludtod: O Diyos, narinig namin ng aming mga tainga, at ikinuwento sa amin ng aming mga ama.

Taludtod: Sapagkat iniligtas Mo kami mula sa mga nang-aapi sa amin at pinashame Mo ang mga nagmumuhi sa amin. Awit 43:2A, 8

IKATLONG LINGGO

Lunes, pagsisimula 94. Huwebes, pagbasa 98.
Martes, pagbasa 95. Biyernes, pagsisimula 101.
Miyerkules: simula 96A. Sabado: simula 85.
Linggo 3, pagsisimula ng 88A.

IKA-4 NA LINGGO

Lunes, simula 102. Huwebes, nagsimula sa 106.
Martes, simula 104. Biyernes, nagsimula sa 107.
Miyerkules: simula 105. Sabado: 92.
Linggo 4, nagsimula sa 93.

IKALIMANG LINGGO

Lunes, simula ng 109. Huwebes, simula 118.
Martes, simula ng 114. Biyernes, simula 120.
Miyerkules: simula 117. Sabado: 97.
Linggo 5, nagsisimula sa 103.

IKANAM na Linggo

Lunes, simula 121A. Huwebes, simula ng 129.
Martes, simula ng 122. Biyernes, simula ng 130B.
Miyerkules, aralin 127. Sabado, simula 100.
Linggo 6, nagsimula sa 110.

IKAPITONG LINGGO

Lunes: simulan sa 134. Huwebes, simula 138.
Martes: simulan sa 136. Biyernes, simula 139.
Miyerkules, simula 137. Sabado: simula 108.
Linggo 7, simula 116.

IKALABING-WALONG LINGGO

Lunes, simula ng 142. Huwebes, simula 147.
Martes, simula 144. Biyernes, simula 148.
Miyerkules, simula ng 145. Sabado, simula 111.
Linggo 8, simula 124.

IKASAMONG LINGGO

Lunes: bukas na presyo 150. Huwebes: pagbubukas sa 155.
Martes: nagsisimula sa 152. Biyernes: nagsisimula sa 157.
Miyerkules: 154A. Sabado, simula 113.
Linggo 9, simula 128.

IKAPUNG LINGGO

Lunes, simula ng 159. Huwebes, simula sa 167A.
Martes, simula 161. Biyernes, simula 169.
Miyerkules, simula 165. Sabado, pagsisimula 119.
Linggo 10, nagsisimula sa 131.

IKALABING ISANG LINGGO

Lunes, pagsisimula 171. Huwebes, nagsimula sa 175.
Martes, simula 172. Biyernes, nagsimula sa 177.
Miyerkules, simula 173. Sabado: simula 123.
Linggo 11, nagsisimula sa 141.

LINGGO 12

Lunes, simula 179. Huwebes: nagsimula sa 183.
Martes: simula ng 180. Biyernes, nagsimula sa 184.
Miyerkules, simula 182A. Sabado, simula 125C.
Linggo 12, nagsisimula sa 158.

IKALABING-ATLONG LINGGO

Lunes, simula 186. Huwebes, simula 190.
Martes: simula 187. Biyernes, nagsimula sa 192.
Miyerkules, nagsimula sa 189. Sabado: 126.
Linggo 13, nagsisimula sa 166.

IKALABING-APAT NA LINGGO

Lunes, simula 195. Huwebes, simula 198.
Martes, nagsimula sa 196. Biyernes, simula 201.
Miyerkules, simula 197. Sabado: simula 130A.
Linggo 14, nagsimula sa 170.

IKALABING-LIMANG LINGGO

Lunes, simula 202. Huwebes, simula 208B.
Martes, simula ng 204. Biyernes, simula ng 210A.
Miyerkules, simula 207. Sabado, simula 132.
Linggo 15, simula 176.

IKALABING-ANIM NA LINGGO

Lunes, simula ng 211. Huwebes, simula ng 216.
Martes, nagsisimula sa 212. Biyernes, nagsisimula sa 217.
Miyerkules, simula ng 214. Sabado, simula ng 146.
Linggo 16, pagsisimula 181.

IKALABING-SIYAM NA LINGGO

Lunes, simula ng 219. Huwebes, simula 225.
Martes, simula 222. Biyernes, simula 226.
Miyerkules, pagsisimula 223. Sabado, simula 156.
Linggo 17, nagsisimula sa 182B.

IKALABING-WALONG LINGGO

Lunes, simula 227. Huwebes, simula 232.
Martes, simula 230A. Biyernes, pagsisimula 234.
Miyerkules, simula 231. Sabado, pagsisimula 162.
Linggo 18, simula 188.

Linggo 19

Lunes, simula 235. Huwebes, simula 238.
Martes, simula 236. Biyernes, simula 239.
Miyerkules, nagsimula sa 237. Sabado: 164.
Linggo 19, nagsisimula sa 194.

IKADALAWAMPUNG LINGGO

Lunes, simula 241. Huwebes, simula 244.
Martes, simula 242. Biyernes, simula ng 245.
Miyerkules, simula ng 243. Sabado, simula 168.
Linggo 20, simula 200.

LINGGO 21

Lunes, simulan ang 248. Huwebes, simula ng 252.
Martes, simula ng 249A. Biyernes, simula ng 253.
Miyerkules, simula 251. Sabado, simula 174.
Linggo 21, pagsisimula ng 203.

IKALABING-ADWANG LINGGO

Lunes, simula 255. Huwebes, simula 260A.
Martes, simula 256. Biyernes, simula 261.
Miyerkules, simula ng 259. Sabado, simula 178.
Linggo 22, simula 215A.

IKALABING-TATLONG LINGGO

Lunes, simula 262. Huwebes, simula 265.
Martes, simula 263. Biyernes, simula 266.
Miyerkules, simula 264. Sabado, simula 185.
Linggo 23, nagsisimula sa 220A.

IKALABING-APAT NA LINGGO

Lunes, simulan sa 267. Huwebes, nagsimula sa 271.
Martes: simula ng 268. Biyernes, simula 272.
Miyerkules: 269. Sabado: simula 191.
Linggo 24, nagsisimula sa 221.

IKALABING-LIMANG LINGGO

Lunes, simula 274A. Huwebes, simula 276.
Martes, simula ng 274B. Biyernes, simula ng 277.
Miyerkules, simula 275. Sabado, simula 199.
Linggo 25, simula 224A.

Linggo 26

Lunes, pagsisimula 278. Huwebes, nagsimula sa 283.
Martes, simula 279. Biyernes, pagsisimula 285A.
Miyerkules, nagsimula sa 281. Sabado, simula 205.
Linggo 26, nagsimula sa 229.

IKALABING-SIYAM NA LINGGO

Lunes, simula 285B. Huwebes, nagsimula sa 289.
Martes, simula ng 286. Biyernes, simula 290A.
Miyerkules, simula ng 287. Sabado, simula ng 213.
Linggo 27, simula 233.

IKALABING-WALONG LINGGO

Lunes, simula 294. Huwebes, simula 300B.
Martes, simula 297. Biyernes, nagsimula sa 301.
Miyerkules, nagsimula sa 299. Sabado: 218.
Linggo 28: 250.

IKALABING-SIYAM NA LINGGO

Lunes, simula 308. Huwebes: nagsimula sa 315.
Martes: nagsimula sa 310. Biyernes: simula 317.
Miyerkules, nagsimula sa 312. Sabado: 220B.
Linggo 29, nagsimula sa 257.

IKATLONG LINGGO

Lunes: bukas na presyo 319. Huwebes, nagsisimula sa 326.
Martes: simula 321A. Biyernes: simula 327.
Miyerkules, simula 323. Sabado, simula 228.
Linggo 30, nagsisimula sa 258.

IKATLONG DALAWAMPUNG LINGGO

Lunes, simula 329A. Huwebes, simula ng 51B.
Martes, simula ng 333A. Biyernes, simula ng 52.
Miyerkules, simula ng 50B. Sabado, pagsisimula ng 249B.
Linggo 31, simula ng 280B.

Linggo 32

Lunes, simula ng linggo 53. Huwebes, simula 56.
Martes, simula ng 54. Biyernes, simula ng 58A.
Miyerkules, simula ng ika-55. Sabado, simula 273.
Linggo 32, pagsisimula ng 285B.

Linggo 33

Lunes: simulan ang 59. Huwebes, ang simula ng 62.
Martes, ang simula ng 60. Biyernes, simula ng 64.
Miyerkules: simula ng 61. Sabado, pagbasa 293.
Linggo 33, tungkol sa tagapangalap ng buwis at sa Pariseo, simula 296.

IKALABING-APAT NA LINGGO

Lunes, pagbasa 66. Huwebes, pagbasa 69.
Martes, pagbasa 67. Biyernes, pagbasa 70.
Miyerkules, pagsisimula ng 68A. Sabado, pagbasa 295.
Linggo 34, tungkol sa Prodigal Son, nagsisimula sa 135.

IKALABING-LIMANG LINGGO

Lunes, pagbasa 71. Huwebes, simula 74B.
Martes, simula 72. Biyernes, simula ng 75.
Miyerkules, simula ng 73A.

Sabado ng Laman

Prokeimenon, tono 6

Ang kanilang mga kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng mga pagpapala.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, itinaas ko ang aking kaluluwa, aking Diyos. *Ihambing sa Awit 24:13A, 1-2A*

Intonasyon 146 at, para sa kapahingahan ng mga yumao, intonasyon 270.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong pinili Mo at pinalapit Mo sa Iyo, O Panginoon.

Taludtod: At ang alaala nila ay mananatili mula sa henerasyon hanggang sa henerasyon. *Ihambing sa Awit 64:5; 44:18A*

IKATLONG LINGGO, KARNESERMON

Prokeimenon, tono 3

Dakila ang ating Panginoon, at dakila ang Kanyang kapangyarihan, / at ang Kanyang karunungan ay walang sukatan.

Taludtod: Purihin ang Panginoon, sapagkat mabuti ang mag-awit ng mga salmo; kaaya-aya ang papuri sa ating Diyos. *Awit 146:5, 1*

Intonasyon 140.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Halina, magalak tayo sa Panginoon; magsigaw tayo ng kagalakan sa Diyos na ating Tagapagligtas.

Taludtod: Magmadali tayo sa harap Niya na may papuri, at magsigaw tayo ng kagalakan sa Kanya sa pamamagitan ng mga salmo. Awit 94:1, 2

Lunes, Siklo 76.

Martes, pagbasa 77.

Huwebes, ika-78 na linggo.

SABIADO 37, PAG-AAGES NG KESO

Prokeimenon, tono 4

Ang mga santo ay luluwalhatiin sa kaluwalhatian / at magagalak sa kanilang mga trono.

Taludtod: Ang mga papuri sa Diyos ay nasa kanilang mga lalamunan, at ang mga tabak na may dalawang talim ay nasa kanilang mga kamay. Awit 149:5, 7

Intonasyon 115 at intonasyon ng mga santo 213.

Alleluia, tono 2

Taludtod: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubog sa mga bakuran ng ating Diyos.

Taludtod: Magalak kayo sa Panginoon, at magsaya kayo, mga matuwid, at magmayabang kayo, lahat kayong matapat sa puso. Awit 91:14; 31:11

Linggo ng Keso

Prokeimenon, Tono 8

Manalangin at tuparin ninyo ang inyong mga panata sa Panginoon, ang aming Diyos.

Taludtod: Kilala ang Diyos sa Juda; ang Kanyang pangalan ay dakila sa Israel. Awit 75:12, 2

Intonasyon 112.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mabuti ang purihin ang Panginoon at kantahin ang Kanyang pangalan, O Kataas-taasan.

Taludtod: Ipinapahayag ang iyong awa sa madaling araw at ang iyong katapatan sa buong gabi. Awit 91:2, 3

Bumalik sa talaan ng nilalaman.

KAAYOSAN NG MGA BASAHIN MULA SA KAAKIBAT NA SULAT SA PANAHOON NG MALAKING KUARESMA

SABIADO NG UNANG LINGGO NG MALAKING KUWARESMA

Prokeimenon, tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, at magtiwala sila sa Kanya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A
Intonasyon 303 at ang banal na intonasyon 292.

Alleluia, tono 4

Taludtod: Ang matuwid ay mamumulaklak na parang punong palma; siya'y lalago na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos. Awit 91:13, 14

IIKA-1 NA LINGGO NG MALAKING KUARESMA

Prokeimenon, Tono 4, Awit ng mga Ama

Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, / at ang Kanyang pangalan ay dapat purihin at luwalhatiin magpakailanman.

Taludtod: Sapagkat matuwid Ka sa lahat ng ginawa Mo sa amin. Dan 3:26, 27A
Prokeimenon 329B.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: Si Moises at si Aaron sa gitna ng kaniyang mga pari, at si Samuel sa gitna ng mga tumatawag sa kaniyang pangalan.

Taludtod: Nananawag sila sa Panginoon, at sinagot Niya sila. Awit 98:6

SA SERBISYONG PANAMANALANGIN

Prokeimenon, Tono 4

Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon / ay mamumulaklak sa mga bakuran ng ating Diyos.

Taludtod: Magalak kayo na mga matuwid sa Panginoon; ang papuri ay angkop sa mga matuwid. Awit 91:14; 32:1

Intonasyon 121B.

Hindi inaawit ang Alleluia.

SABIADO NG IKALAWANG LINGGO NG MALAKING KUARESMA

Ang Prokeimenon at Alleluia ng araw at para sa kapahingahan ng mga yumao.
Pagbasa 309 at, para sa kapahingahan ng mga yumao, pagbasa 270.

IKALAWANG LINGGO NG MALAKING KUARESMA

Prokeimenon, tono 5

Ikaw, O Panginoon, ang magliligtas at magbabantay sa amin / mula sa henerasyong ito at magpakailanman.

Taludtod: Iligtas mo ako, O Panginoon, sapagkat walang matuwid.

Awit 11:8, 2A

At ang banal na prokeimenon, tono 1

Ang aking bibig ay magsalita ng karunungan, at ang pagninilay ng aking puso ay pang-unawa.

Awit 48:4

Pagsisimula 304 at ang banal na pagsisimula 318A.

Alleluia sa tono.

SABIADO NG IKATLONG LINGGO NG MALAKING KUARESMA

Prokeimenon at Alleluia ng araw at para sa kapahingahan ng mga yumao.
Pagbasa 325 at, para sa kapahingahan ng mga yumao, pagbasa 270.

IKA-3 NA LINGGO NG MALAKING KUARESMA

Prokeimenon, Tono 6

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumisigaw. O Diyos ko, huwag kang manahimik, ni hamakin mo ako.

Awit 27:9, 1A

Intonasyon 311A.

Alleluia, tono 8

Taludtod: Alalahanin Mo ang iyong bayan, na iyong pinangasiwaan mula pa noong una.

Taludtod: Ngunit ang Diyos, ang ating Hari mula pa noong una, ay gumawa ng kaligtasan sa gitna ng lupa.

Awit 73:2A, 12

SABIADO NG IKA-4 NA LINGGO NG MALAKING KUARESMA

Ang Prokeimenon at Alleluia para sa araw at para sa kapahingahan ng mga yumao.
Simula sa 313 at para sa kapahingahan ng mga yumao, simula sa 163.

IKA-APAT NA LINGGO NG MALAKING KUWARESMA

Prokeimenon ng tono at ang prokeimenon para sa santo, tono 7

Ang mga santo ay luluwalhatiin sa kanilang kaluwalhatian at magagalak sa kanilang mga higaan.
Awit 149:5

Pagbasa 314 at ang pagbasa para sa santo, 229.

Alleluia ng tono.

Alleluia sa santo

Taludtod: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos.
Awit 91:14

SABIADO NG IKALIMANG LINGGO NG MALAKING KUWARESMA

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya ang kababaang-loob ng Kanyang lingkod na babae; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.
Lucas 1:46-48

Panimula 322 at Panimula 320 ng Theotokos.

Alleluia, tono 8

Taludtod: Bumangon ka, O Panginoon, at pumasok ka sa iyong kapahingahan, ikaw at ang kaban ng iyong kabanalan.

Taludtod: Alalahanin mo, O Panginoon, si David at ang buong kababaan niya.
Awit 131:8, 1

IKALIMANG LINGGO NG MALAKING KUWARESMA

Prokeimenon ng tono at ng santo, prokeimenon, tono 4

Kamangha-mangha ang Diyos sa kaniyang mga banal; ang Diyos ng Israel.
Awit 67:36A

Simula 321B at ang simula ng Banal na Isang 208A.

Alleluia ng tono.

SABIADO NG IKANAM NA LINGGO NG MALAKING KUWARESMA, SABADO NI LAZARO

Prokeimenon, tono 3

Ang Panginoon ang aking liwanag at aking Tagapagligtas: kanino ako matatakot?

Talata: Ang Panginoon ang tagapagtanggol ng aking buhay: kanino ako matatakot?
Awit 26:1

Simula 333B.

Alleluia, tono 5

Taludtod: Umupo ang Panginoon sa trono; siya ay nakasuot ng karilagan.

Taludtod: Sapagkat itinatag Niya ang mundo, at hindi ito maaalis.

Awit 92:1A, 1B

Linggo ng WAIY

Prokeimenon, Tono 4

Pinagpala ang Dumarating sa Ngalan ng Panginoon; / Ang Diyos ang Panginoon, at Siya'y nagpakita sa atin.

Taludtod: Magpasalamat kayo sa Panginoon, sapagkat mabuti Siya; ang awa Niya ay magwawakas magpakailanman.

Awit 117:26A, 27A, 1

Nagsisimula 247.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Magkanta kayo sa Panginoon ng bagong awit, sapagkat gumawa ang Panginoon ng mga kahanga-hangang bagay.

Taludtod: Nakita ng lahat ng dulo ng mundo ang kaligtasan ng ating Diyos.

Awit 97:1A, 3B

Huwebes Santo

Prokeimenon, Tono 7

Ang mga prinsipal ay nagtipon-tipon / laban sa Panginoon at laban sa Kanyang Pinahiran.

Taludtod: Bakit nag-aalab ang mga bansa, at nagbabalak nang walang kabuluhan ang mga bayan?

Awit 2:2B, 1

Simula 149.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong nag-iisip sa mahihirap at nangangailangan: sa araw ng kapahamakan ililigtas sila ng Panginoon.

Talata: Ang aking mga kaaway ay nagsalita ng masama laban sa akin: 'Kailan siya mamamatay, at mawawala ang kanyang pangalan?'

Taludtod: Ang kumakain ng tinapay ko ay nagtataas ng kaniyang sakong laban sa akin. Awit 40:2, 6, 10B

MABUTING BIYERNES

Sa unang oras, nagsimula ang 215B.

Sa ikatlong oras, nagsimula ang 88B.

Sa ikaanim na oras, nagsimula ang bilang sa 306.

Sa ikasiyam na oras, nagsimula ang 324.

Sa Vespers, ang prokeimenon, tono 6

Inihagis nila ako sa pinakamalalim na hukay, / sa kadiliman at anino ng kamatayan.

Taludtod: O Panginoon, Diyos ng aking kaligtasan, sumigaw ako sa araw – at sa gabi sa harap Mo.

Awit 87:7, 2

Pagbasa 125B.

Alleluia, tono 5

Taludtod: Iligtas mo ako, O Diyos, sapagkat umabot na sa kaluluwa ko ang tubig.

Taludtod: Ang kaluluwa ko'y nagtiis ng pang-iinsulto at paghihirap.

Taludtod: Nawa'y magdilim ang kanilang mga mata, upang hindi sila makakita.

Awit 68:2, 21A, 24A

BAYANG BANTAY

Sa Matins, ang prokeimenon, tono 7

Bangon, O Panginoon kong Diyos, itaas Mo ang Iyong kamay; / huwag Mo nang kalilimutan magpakailanman ang Iyong dukha.

Taludtod: Pupurihin Kita, O Panginoon, ng buong puso ko; ipapahayag ko ang lahat ng Kanyang mga kababalaghan.

Awit 9:33, 2

Prokeimenon 133, 206.

Alleluia, tono 5

Taludtod: Magsitindig nawa ang Diyos, at mangalat nawa ang Kaniyang mga kaaway; tumakas nawa mula sa Kaniyang harapan ang mga napopoot sa Kaniya.

Taludtod: Tulad ng pagkalipol ng usok, gayon nawa'y maglaho sila; tulad ng pagkatunaw ng waks sa harap ng apoy, gayon nawa'y matunaw sila.

Taludtod: Nang ang masasama ay mapuksa sa harapan ng Diyos, at ang matuwid ay magalak.

Awit 67:2-4A

Sa Liturhiya, ang prokeimenon, tono 5

Magpababa ang buong lupa sa harap Mo at mag-awit sa Iyo, / mag-awit sila sa Iyong pangalan, O Kataas-taasan.

Taludtod: Sumigaw kayong may kagalakan sa Panginoon, buong lupa; awit kayo ng papuri sa Kanyang pangalan.

Awit 65:4, 1-2A

Magsisimula sa 91.

Sa halip na 'Alleluia', kumakanta tayo ng Awit 81, tono 7

Tagabasa: Bumangon, O Diyos, at hatulan ang daigdig, sapagkat Tayo ang magmamana sa gitna ng lahat ng mga bansa.

Koro: Bumangon, O Diyos, at hatulan ang lupa:

Taludtod: Ang Diyos ay nakatayo sa gitna ng kapulungan ng mga diyos, at humuhusga sa gitna ng mga diyos.

Koro: Bumangon, O Diyos, at humatol sa lupa:

Bersikulo: Hanggang kailan ka maghuhukom nang hindi makatarungan at magpapabor sa masasama?

Koro: Bumangon, O Diyos, at humatol sa lupa:

Taludtod: Hatulan mo ang ulila at ang dukha; ipagtanggol mo ang mapagkumbaba at ang nangangailangan.

Koro: Bumangon, O Diyos, at hatulan ang daigdig:

Taludtod: Iligtas ang mga dukha at nangangailangan; iligtas sila mula sa kamay ng makasalan.

Koro: Bumangon, O Diyos, at humatol sa lupa:

Taludtod: Hindi nila kilala o nauunawaan; naglilibot sila sa kadiliman.

Koro: Bumangon, O Diyos, at humatol sa lupa:

Taludtod: Nauugoy ang lahat ng saligan ng lupa. Sinabi ko: 'Kayo'y mga diyos, at kayong lahat ay mga anak ng Kataas-taasan.' Ngunit namamatay kayo na parang mga tao, at bumabagsak na parang sinumang prinsipal.

Koro: Bumangon, O Diyos, at humatol sa lupa:

Tagabasa: Bumangon, O Diyos, at humatol sa lupa.

Koro: Sapagkat makatatanggap ka ng mana sa gitna ng mga bansa.

Bumalik sa talaan ng nilalaman.

PROKIMENO AT ALLELUYA LINGGO

Tono 1

Prokeimenon

Nawa'y sumakanamo ang habag Mo, O Panginoon, / sapagkat inilalagay namin ang aming pag-asa sa Iyo.

Taludtod: Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon – ang papuri ay angkop sa mga matuwid.
Awit 32:22, 1

Alleluia

Taludtod: Ang Diyos ang naghihiganti para sa akin at sinasakop ang mga bansa para sa akin.

Taludtod: **Siya ang** nagliligtas sa hari sa kaluwalhatian at nagpapakita ng awa sa kaniyang pinahiran, si David, at sa kaniyang mga supling magpakailanman.
Ihambing sa Awit 17:48, 51

TONO 2

Prokeimenon

Ang Panginoon ang aking lakas at aking awit, at siya ang naging aking kaligtasan.

Taludtod: Dinisiplinahan ako ng Panginoon, ngunit hindi niya ako ibinigay sa kamatayan.
Awit 117:14, 18

Alleluia

Taludtod: Nawa'y pakinggan ka ng Panginoon sa araw ng kapighatian; nawa'y ingatan ka ng pangalan ng Diyos ni Jacob.

Taludtod: O Panginoon, iligtas mo ang hari at pakinggan mo kami sa araw na kami'y mananalangin sa Iyo.
Awit 19:2, 10

Tono 3

Prokeimenon

Umawit sa ating Diyos, umawit, / umawit sa ating Hari, umawit.

Taludtod: Lahat ng mga bansa, palakpak kayo; sigawan ninyo ang Diyos nang tinig ng kagalakan.
Awit 46:7, 2

Alleluia

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, inilalagay ko ang aking tiwala; huwag mo akong pabayaan kailanman.

Taludtod: Maging Diyos ko at kanlungan ko, upang iligtas Mo ako.

Awit 30:2A, 3B

TONO 4

Prokeimenon

Kahanga-hanga ang mga gawa Mo, O Panginoon; / nilikha Mo ang lahat ng bagay nang may karunungan.

Taludtod: Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko! O Panginoon, Diyos ko, lubos kang pinupuri.

Awit 103:2A, 1

Alleluia

Taludtod: Maging matatag ka, umunlad ka, at maghari ka alang-alang sa katotohanan, kababaang-loob, at katuwiran.

Taludtod: Inibig Mo ang katuwiran at kinamuhian Mo ang kasamaan.

Awit 44:5A, 8A

TONO 5

Paunang Awit

Ikaw, O Panginoon, ang magliligtas sa amin at magbabantay sa amin / mula sa henerasyong ito at magpakailanman.

Taludtod: Iligtas mo ako, O Panginoon, sapagkat walang sinumang matuwid.

Awit 11:8, 2A

Alleluia

Taludtod: Aawitin ko ang iyong awa, O Panginoon, magpakailanman; sa aking bibig ipapahayag ko ang iyong katotohanan mula sa henerasyon hanggang sa henerasyon.

Taludtod: Sapagkat sinabi Mo, 'Ang awa ay itatatag magpakailanman'—ang katapatan Mo ay itatatag sa langit.

Awit 88:2, 3

TONO 6

Prokeimenon

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumigaw. O Diyos ko, huwag kang manahimik, huwag mo akong hamakin.

Awit 27:9A, 1A

Alleluia

Taludtod: Ang sinumang tumatahan sa lilim ng Kataas-taasan ay mananatili sa lilim ng Diyos ng langit.

Taludtod: Sasabihin niya sa Panginoon: 'Ikaw ang aking kalasag at kanlungan, aking Diyos, na aking pinagkakatiwalaan.'

Awit 90:1, 2

Tono 7

Prokeimenon

Bibigyan ng lakas ng Panginoon ang kaniyang bayan, / pagpapalain ng Panginoon ang kaniyang bayan ng kapayapaan.

Taludtod: Maghandog kayo sa Panginoon, kayong mga anak ng Diyos, maghandog kayo sa Panginoon ng mga batang tupa. Awit 28:11, 1A

Alleluia

Taludtod: Mabuti ang magpuri sa Panginoon at umawit ng Kanyang pangalan, O Kataas-taasan.

Taludtod: Ipinapahayag ang iyong awa sa madaling araw at ang iyong katapatan sa buong gabi. Awit 91:2, 3

TONE 8

Prokeimenon

Manalangin at tuparin ang iyong mga panata sa Panginoon, ang ating Diyos.

Taludtod: Kilala ang Diyos sa Juda; dakila ang Kanyang pangalan sa Israel. Awit 75:12A, 2

Alleluia

Taludtod: Halina, magalak tayo sa Panginoon; magsigaw tayo ng kagalakan sa Diyos na ating Tagapagligtas.

Taludtod: Magmadali tayo sa harap ng Kanyang presensya na may papuri, at magkantahan tayo sa Kanya ng mga salmo. Awit 94:1, 2

Bumalik sa talaan ng mga nilalaman.

PROKIMENO AT ALLELUYA ARAW NG LINGGO

LUNES

Prokeimenon, Tono 4

Ginagawa Mo ang iyong mga anghel na mga espiritu, / at ang iyong mga ministro na ningas ng apoy.

Taludtod: Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko! O Panginoon, aking Diyos, lubos kang pinupuri.

Awit 103:4, 1A

Alleluia, tono 5

Taludtod: Purihin Siya, lahat ng anghel Niya; purihin Siya, lahat ng hukbo Niya.

Taludtod: Sapagkat nagsalita Siya, at naganap sila; nag-utos Siya, at nalikha sila.

Awit 148:2, 5B

MARTES

Prokeimenon, Tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A

Alleluia, tono 4

Taludtod: Mamumulaklak ang matuwid na parang punong palma; lalago siya na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos.

Awit 91:13, 14

Miyerkules

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat Tiningnan Niya ang Kabanalan ng Kaniyang Alipin; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46-48

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Pakinggan, O anak na babae, at tumingin, at ikiling ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor.

Awit 44:11A, 13B

HUWEBES

Prokeimenon, Tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Alleluia, Tono 1

Antifona: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon, at ang Iyong katotohanan sa kapulungan ng mga banal.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6, 8A

BIYERNES

Prokeimenon, Tono 7

Itas ninyo ang Panginoon na ating Diyos, at sumamba kayo sa paa ng kaniyang trono, / sapagkat ito ay banal.

Taludtod: Ang Panginoon ay umupo sa trono: magwala ang mga bansa.

Awit 98:5, 1A

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Alalahanin Mo ang bayan Mo, na Siyang kinaling Mo mula pa noong pasimula.

Taludtod: Ngunit ang Diyos, ang ating Hari mula pa noong una, ay gumawa ng kaligtasan sa gitna ng lupa.

Awit 73:2A, 12

SABIADO

Prokeimenon, Tono 8

Magalak sa Panginoon, / at magsaya kayo, mga matuwid.

Taludtod: Mapalad ang mga pinatawad sa kanilang mga kasamaan at natakpan ang kanilang mga kasalanan.

Awit 31:11A, 1

Sa paglilingkod para sa kapahingahan ng mga yumao, Ikalawang Prokeimenon, Tono 6

Ang kanilang mga kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng mga pagpapala.

Tingnan ang Awit 24:13A

Alleluia, tono 4

Taludtod: Nananaghoy ang mga matuwid, at dininig sila ng Panginoon; iniligtas Niya sila sa lahat ng kanilang kapighatian.

Taludtod: Marami ang pagsubok ng matuwid – ngunit ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito.

Awit 33:18, 20

At para sa kapahingahan ng kanilang mga kaluluwa

Taludtod: Mapalad ang mga pinili Mo at inilapit sa Iyo, O Panginoon. At ang kanilang alaala ay mananatili mula sa henerasyon hanggang sa henerasyon.

Ihambing sa Awit 64:5; 44:18A

Bumalik sa talaan ng mga nilalaman.

PROKIMENO, MGA APOSTOL AT ALELUYA PARA SA NAKATAKDANG PISTA

SETYEMBRE

1. Ang Kagalang-galang na Simeon na Stylita at ang Bagong Taong Simbahan

Prokeimenon, Tono 3

Dakila ang ating Panginoon, at dakila ang Kanyang kapangyarihan, / at ang Kanyang karunungan ay walang sukat.

Taludtod: Purihin ang Panginoon, sapagkat mabuti ang mag-awit ng mga salmo; kaaya-aya ang papuri sa ating Diyos.

Salmo 146:5, 1

At sa Kagalang-galang, Prokeimenon, Tono 7

Ang kamatayan ng kaniyang mga banal ay mahalaga sa paningin ng Panginoon.

Awit 115:6

Intonasyon 282 at, para sa Kagalang-galang, intonasyon 258.

Alleluia, tono 4

Taludtod: Karapat-dapat sa Iyo, O Diyos, na awitan sa Siyon, at sa Iyo ay ihahain ang mga panata sa Jerusalem.

Taludtod: Pinagpapala Mo ang korona ng taon sa Kapanahunan Mo, O Panginoon.

Awit 64:2, 12A

At sa Kagalang-galang, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya ay magmamahal sa Kanyang mga utos nang buong puso.

Awit 111:1

4. San Joasaph, Obispo ng Belgorod

Prokeimenon, Tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso—kaunawaan.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo.

Awit 48:4, 2

Nagsisimula sa 318A.

Alleluia, Tono 2

Talata: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Ang batas ng kanyang Diyos ay nasa kanyang puso; hindi matitisod ang kanyang mga paa.

Awit 36:30, 31

5. Tungkol sa banal na propeta Zacarias at ang matuwid na si Elizabeth

Prokeimenon, tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, / at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A

Pagsisimula 314.

Alleluia, Tono 7

Antifona: Sumikat ang liwanag sa mga matuwid, at kagalakan sa mga taos-pusong matapat.

Taludtod: Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon, at ipahayag ang alaala ng Kaniyang santuwaryo. Awit 96:11, 12

6. Paggunita sa himala ng Arkanghel Michael sa Colossae (Chonae)

Prokeimenon, tono 4

Ginagawa Mo ang iyong mga anghel na mga espiritu, / at ang iyong mga lingkod na ningas ng apoy.

Taludtod: Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko! O Panginoon, aking Diyos, lubos Kang pinupuri.

Awit 103:4, 1A

Nagsisimula 305.

Alleluia, Tono 5

Taludtod: Purihin Siya, lahat ng kaniyang anghel; purihin Siya, lahat ng kaniyang hukbo.

Taludtod: Sapagkat Siya'y nagsalita, at sila'y naganap; Siya'y nag-utos, at sila'y nilikha. Awit 148:2, 5B

7. Martir na si Sozont

Prokeimenon, Tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, / at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A

Pagsisimula 233.

Alleluia, Tono 4

Antifona: Sumigaw ang mga matuwid, at dininig sila ng Panginoon.

Taludtod: Maraming pagdadalamhati ang dinaranas ng mga matuwid – at ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito. Awit 33:18A, 20

8. Ang Pagkapanganak ng Pinakabanal na Ina ng Diyos ating Ina ng Diyos at Walang-Salang Birheng Maria

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46-48

Pagpapasimula 240.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Pakinggan mo, anak na babae, at tumingin ka, at ikiling mo ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor. Awit 44:11A, 13B

9. Ang banal at matuwid**Ang mga magulang na tagapagdala ng Diyos na sina Joachim at Anna****Prokeimenon ng kapistahan at ng mga santo, tono 4**

Kamangha-mangha ang Diyos sa Kanyang mga banal, ang Diyos ng Israel.

Awit 67:36A

Karaniwang introito at para sa mga santo, introito 210B.**Alleluia para sa pista at sa mga santo, tono 1****Taludtod:** Ang kaligtasan ng mga matuwid ay nagmumula sa Panginoon, at Siya ang kanilang kanlungan sa panahon ng kapighatian.

Awit 36:39

11. Ang Kagalang-galang na Silouan ng Bundok Athos**Prokeimenon ng kapistahan at para sa Kagalang-galang, tono 7**

Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Awit 115:6

Karaniwang introito at para sa Kagalang-galang, introito 213.**Alleluia para sa pista at para sa Kagalang-galang, tono 6****Taludtod:** Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.**Taludtod:** Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1, 2A

12. Ang Wakas ng Kapistahan**Kapanganakan ng Ina ng Diyos****Prokeimenon ng kapistahan, tono 3, Himno ng Ina ng Diyos**

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Talata: Tiningnan Niya nang may pabor ang kababaang-loob ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46-48

Karaniwan at Pista na Introit, Introit 240.**Alleluia ng pista, tono 8****Taludtod:** Pakinggan, O Anak na Babae, at tumingin, at itungo ang iyong tainga.**Taludtod:** Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor.

Awit 44:11A, 13B

Sabado bago ang Pagtaas**Prokeimenon, tono 3**

Umawit sa ating Diyos, umawit, / umawit sa ating Hari, umawit.

Taludtod: Lahat ng mga bansa, palakpak ninyo ang inyong mga kamay; sumigaw kayo sa Diyos nang may tinig ng kagalakan.

Awit 46:7, 2

Intonasyon 126.**Alleluia, Tono 5****Taludtod:** Aawitan ko ang Iyong kaawaan, O Panginoon, magpakailanman; sa pamamagitan ng aking bibig ipapahayag ko ang Iyong katotohanan mula sa henerasyon hanggang sa henerasyon.**Taludtod:** Sapagkat sinabi Mo, 'Ang awa ay magtatatag magpakailanman'—ang katotohanan Mo ay magtatatag sa langit.

Awit 88:2, 3

Ang Linggo bago ang Pagtaas**Prokeimenon, Tono 6**

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumisigaw. O Diyos ko, huwag kang manahimik, huwag mo akong balewalain.

Awit 27:9A, 1A

Intonasyon 215A.**Alleluia, tono 1**

Taludtod: Itinaas ko ang pinili mula sa aking bayan.

Taludtod: Narito, ang aking kamay ang magpapatibay sa kaniya, at ang aking bisig ang magpapalakas sa kaniya.

Awit 88:20B, 22

**13. Ang Pagpapanibago ng Templo
ng Pagkabuhay na Mag-uli ni Cristo sa Jerusalem****Prokeimenon, tono 4**

Ang kabanalan ay bagay sa Tahanan Mo, O Panginoon, / magpakailanman.

Taludtod: Umupo na ang Panginoon sa trono; siya ay nakasuot ng karilagan.

Awit 92:5B, 1A

Intonasyon 307.**Alleluia, Tono 2**

Taludtod: Ang mga salalayan niya ay nasa mga banal na bundok.

Taludtod: Ang marilag na mga bagay ay sinasabi tungkol sa iyo, O lungsod ng Diyos.

Awit 86:1, 3

**14. Ang Pagpapasigla ng Banal
at ang Krus na nagbibigay-buhay ng Panginoon****Prokeimenon, tono 7**

Itas ninyo ang Panginoon, Diyos natin, / at sumamba kayo sa kaniyang mga paa, sapagkat banal ang mga ito.

Taludtod: Ang Panginoon ay umupo sa trono: magwala ang mga bansa.

Awit 98:5, 1A

Intonasyon 125A.**Alleluia, Tono 1**

Taludtod: Alalahanin Mo ang bayan Mo, na Siyang kinaling Mo mula pa noong una.

Taludtod: Ngunit ang Diyos, ang ating Hari mula pa noong una, ay gumawa ng kaligtasan sa gitna ng lupa.

Awit 73:2A, 12

Ang Sabado pagkatapos ng Pagpapalakas

Prokeimenon at Alleluia ng kapistahan.

Pagbasa 125B.

Ang Linggo pagkatapos ng Pagtaas

Prokeimenon at Alleluia ng kapistahan.

Pagbasa 203.

16. Ang Dakilang Martir na si Euphemia na Pinupuri**Prokeimenon ng kapistahan at ng Dakilang Martir, tono 4**

Kamangha-mangha ang Diyos sa kaniyang mga banal; ang Diyos ng Israel.

Awit 67:36A

Ordinaryong pagbasa at pagbasa ng Dakilang Martir, pagbasa 181.**Alleluia ng kapistahan at ng Dakilang Martir, tono 1**

Taludtod: Naghintay ako nang matiisin sa Panginoon, at pinansin Niya ako at dininig ang aking panalangin.

Taludtod: Inilagay niya ang aking mga paa sa bato at pinatatag ang aking mga hakbang. *Awit 39:2, 3B*

20. Ang Dakilang Martir na si Eustathius Plakidas**Prokeimenon ng kapistahan at ng Dakilang Martir, tono 4**

Sa mga santo na nasa lupa Niya, kamangha-mangha ang pagbubunyag ng Panginoon sa lahat ng Kanyang mga nasa sa kanilang piling. *Awit 15:3*

Pangkaraniwan at Dakilang Martir na Introit, Introit 233.**Alleluia ng kapistahan at ng Dakilang Martir, tono 4**

Taludtod: Sumigaw ang mga matuwid – at pinakinggan sila ng Panginoon.

Taludtod: Maraming pagsubok ang dinaranas ng matuwid – at ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito. *Awit 33:18A, 20*

21. Ang Pista ng Pag-aangat ng Banal na Krus.**San Demetrio,****Metropolita ng Rostov****Prokeimenon ng kapistahan at ng santo, tono 1**

Ang aking bibig ay magsalita ng karunungan, at ang pagninilay ng aking puso—panimuna. *Awit 48:4*

Ang simula ng serbisyo at ng santo, simula 318A.**Alleluia ng kapistahan at ng santo, tono 2**

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay magsalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay maghayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kanyang Diyos ay nasa kanyang puso, at ang kanyang mga paa ay hindi matitisod. *Awit 36:30, 31*

23. Ang Paglilihi ni San Juan na Tagapanguna**Prokeimenon, tono 7**

Magalak ang matuwid sa Panginoon, at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. *Awit 63:11A, 2A*

Pagbasa 210B.**Alleluia, tono 4**

Taludtod: Mamumulaklak ang matuwid na parang punong palma; lalago siya na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos. *Awit 91:13, 14*

25. Ang Pagpapahinga ng Kagalang-galang**Sergius ng Radonezh****Prokeimenon, tono 7**

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng Kanyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng Kanyang ipinagkaloob sa akin? Awit 115:6, 3

Simula 213.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

26. Ang Banal na Apostol at Ebanghelista Juan na Teologo

Prokeimenon, tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Simula 73B.

Alleluia, Tono 1

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon, at ang Iyong katotohanan – sa kapulungan ng mga banal.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal. Awit 88:6, 8A

28. Ang Kagalang-galang na Chariton na Confesor

Prokeimenon, Tono 7

Ang mga santo ay luluwalhatiin sa kaluwalhatian / at magagalak sa kanilang mga trono.

Taludtod: Magkanta kayo sa Panginoon ng bagong awit; purihin Siya sa kapulungan ng mga banal. Awit 149:5, 1

Pagsisimula 176.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya'y magmamahal sa Kanyang mga utos ng buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

30. San Miguel, ang unang Metropolitan ng Kyiv at ng buong Rusya, ang Tagapaggawa ng mga Milagro

Prokeimenon, Tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso – pagkaunawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat na naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2

Intonasyon 318A.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitinag ang kaniyang mga paa. Awit 36:30, 31

OKTUBRE**1. Ang Proteksyon ng Pinakabanal na Ina ng Diyos.
Ang Apostol Ananias****Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos**

Pinupuri ng kaluluwa ko ang Panginoon, at nagagalak ang aking diwa sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46-48

At ang Prokeimenon para sa Apostol, Tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong mundo, at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan. Awit 18:5A

Para sa Theotokos, simula 320, at para sa Apostol, simula 21B.

Alleluia, tono 8

Taludtod: Pakinggan, O Anak na Babae, at tumingin, at ikiling ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor. Awit 44:11A, 13B

At sa Apostol, Alleluia, tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal. Awit 88:6A, 8A

**3. Sa Banal na Martir
Dionisio ang Areopagita****Prokeimenon, tono 7**

Ang mga banal ay luluwalhatiin sa kaluwalhatian / at magagalak sa kanilang mga higaan.

Taludtod: Magkanta kayo sa Panginoon ng bagong awit. Awit 149:5, 1A

Nagsisimula sa 40A.

Alleluia, tono 2

Taludtod: Ang iyong mga pari ay magbabalabal sa katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang lubos.

Taludtod: Pumasok tayo sa kaniyang santuwaryo; sumamba tayo sa lugar kung saan minsang tumayo ang kaniyang mga paa. Awit 131:9, 7

**5. Mga Santo Pedro, Alexius, Jonas,
Filipo at Hermogenes ng Moscow****Prokeimenon, tono 7**

Ang kamatayan ng mga banal Niya ay mahalaga sa paningin ng Panginoon.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng Kanyang ipinagkaloob sa akin? Awit 115:6, 3

Nagsisimula sa 335.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang iyong mga pari ay magkakasuot ng katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang lubos.

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; magagalak siya sa Kaniyang mga utos. *Awit 131:9; 111:1*

6. San Tomas na Apostol**Prokeimenon, Tono 8**

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; inihahayag ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

*Awit 18:5A, 2***Pagsisimula 131.****Alleluia, Tono 1**

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

*Awit 88:6a, 8A***9. San Santiago na Apostol, anak ni Alfeo****Prokeimenon, Tono 8**

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ang langit ay nagpapahayag ng kaluwalhatian ng Diyos; ang kalangitan ay nagsasabi ng gawa ng Kanyang mga kamay.

*Awit 18:5A, 2***Pagsisimula 131.****Alleluia, Tono 1**

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

*Awit 88:6a, 8A***10. Ang Kagalang-galang na Ambrosio ng Optina****Prokeimenon, Tono 7**

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng Kanyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? *Awit 115:6, 3*

Simula 213.**Alleluia, Tono 6**

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya'y magmamahal sa Kanyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

*Awit 111:1, 2A***11. Ang Apostol na si Felipe,
isa sa pitong diakono****Prokeimenon, tono 8**

Ang tinig nila'y umabot sa buong lupa, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Simula 20.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6a, 8A

Ang Linggo na pinakamalapit sa ika-11 ng Oktubre. Paggunita ng Ika-pitong Ekumenikal na Konsilyo ra

Prokeimenon, Tono 4, Awit ng mga Ama

Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, / at ang Kanyang pangalan ay dapat purihin at luwalhatiin magpakailanman.

Taludtod: Sapagkat matuwid Ka sa lahat ng ginawa Mo sa amin.

Dan 3:26, 27A

Simula 334.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Ang Panginoon, Diyos ng mga diyos, ay nagsalita at tinawag ang lupa.

Taludtod: Tipunin sa Kaniya ang Kaniyang mga banal.

Awit 49:1A, 5A

13. Ang Ikon ng Iveron ng Pinakabanal na Ina ng Diyos

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46-48

Simula 240.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Pakinggan, O Anak na Babae, at tumingin, at itungo ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor.

Awit 44:11A, 13B

16. Ang martir na si Longinus na senturyon

Prokeimenon, Tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, / at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo.

Awit 63:11A, 2A

Simula 292.

Alleluia, Tono 4

Antifona: Ang matuwid ay lulubong na parang punong palma; siya'y lalago na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Itinanim sa bahay ng Panginoon, mamumukadkad sila sa mga bakuran ng ating Diyos.

Awit 91:13, 14

18. Ang Banal na Apostol at Ebanghelista Lucas

Prokeimenon, tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong lupa, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Simula 260B.

Alleluia, Tono 1

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6a, 8A

22. Ang Icono ng Kazan ng Pinakabanal na Ina ng Diyos

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya ang kababaang-loob ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46-48

Pagpapasimula 240.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Pakinggan mo, anak na babae, at tumingin ka, at ikiling mo ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mga mayayaman sa bayan ay maghahangad ng iyong pabor.

Awit 44:11A, 13B

23. San Santiago na Apostol, ang kapatid ng Panginoon

Prokeimenon, tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong mundo, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 200.

Alleluia, Tono 1

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6a, 8A

24. Mga Icono ng Ina ng Diyos 'Kagalakan ng Lahat na Nagdadalamhati'

Prokeimenon, Tono 3, Himno sa Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tinitingnan Niya ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46-48

Pagpapasimula 240.**Alleluia, Tono 8**

Taludtod: Pakinggan, O anak na babae, at tumingin, at itungo ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor.

Awit 44:11A, 13B

**26. Ang Banal na Dakilang Martir Demetrio
at ang paggunita sa lindol
na naganap sa Constantinople noong taong 740**

Prokeimenon ng lindol, tono 6

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumigaw. O Diyos ko, huwag kang manahimik, huwag mo akong balewalain.

Awit 27:9, 1A

Prokeimenon ng Martir, Tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, at magtiwala sila sa Kanya.

Awit 63:11A

Simula 331B at ang banal na simula 292.**Alleluia, tono 4**

Taludtod: O Diyos, itinakwil Mo kami at pababa Mo kami.

Taludtod: Yumanig mo ang lupa at iniligaw mo ito sa kaguluhan.

Awit 59:3A, 4

At sa Banal, tono 4

Taludtod: Ang matuwid ay mamumulaklak na parang punong palma; siya'y lalago na parang sedro sa Libano.

Awit 91: 13

**28. San Demetrio,
Metropolita ng Rostov**

Prokeimenon, Tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang paginilay ng aking puso – pagkaunawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo.

Awit 48:4, 2

Nagsisimula sa 318A.**Alleluia, Tono 2**

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso, at hindi matitisod ang kaniyang mga paa.

Awit 36:30, 31

**29. Ang Kagalang-galang na Abraham,
Arhimandrita ng Rostov**

Prokeimenon, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin?

Awit 115:6, 3

Simula 213.**Alleluia, Tono 6**

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya'y magmamahal sa kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1, 2A

NOBYEMBRE**1. Ang mga Hindi Nagtatanggap ng Bayad at mga Tagapaghinga
Cosmas at Damian ng Asia****Prokeimenon, tono 4**

Sa mga santo na nasa lupa Niya, / kamangha-mangha ang pagbubunyag ng Panginoon sa lahat ng Kanyang mga nasa sa kanilang piling.

Taludtod: Palagi kong nakikita ang Panginoon sa aking harapan, sapagkat nasa aking kanan Siya, upang hindi ako matumba. Awit 15:3, 8

Pagsisimula 153.**Alleluia, Tono 2**

Tingnan: Kay ganda at kay saya ng mga magkapatid na magsama sa pagkakaisa.

Taludtod: Tulad ng hamog ng Hermon na bumabagsak sa mga bundok ng Sion; sapagkat doon inatas ng Panginoon ang pagpapala at buhay magpakailanman. Awit 132:1, 3

**5. San Juan,
Arkibiskop ng Novgorod****Prokeimenon, Tono 1**

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng puso ko – pagkaunawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2

Nagsisimula sa 318A.**Alleluia, Tono 2**

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitinag ang kaniyang mga paa. Awit 36:30, 31

**6. Ang Kagalang-galang na Barlaam ng Khutyn,
ang Tagapagsagawa ng mga Milagro ng Novgorod****Prokeimenon, tono 7**

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? Awit 115:6, 3

Pagsisimula 213.**Alleluia, Tono 6**

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

8. Ang Pagsasama-sama ng Arkanghel na si Miguel at ang lahat ng walang-katawang Langitnang Pulutong

Prokeimenon, tono 4

Lilikhain Mo ang mga anghel Mo bilang mga espiritu, / at ang mga ministro Mo bilang mga ningas ng apoy.

Taludtod: Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko! O Panginoon, aking Diyos, lubos kang pinupuri.

Awit 103:4, 1A

Simula 305.

Alleluia, Tono 5

Taludtod: Purihin Siya, lahat ng kaniyang mga anghel; purihin Siya, lahat ng kaniyang mga hukbo.

Taludtod: Sapagkat nag-utos Siya, at naganap ang mga ito; nagbigay-utos Siya, at nalikha ang mga ito.

Awit 148:2, 5B

13. San Juan Crisostomo

Prokeimenon, Tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso—kaunawaan.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat na naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2

Pagsisimula 318A.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitisod ang kaniyang mga paa.

Awit 36:30, 31

14. San Felipe na Apostol

Prokeimenon, Tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; inihahayag ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 131.

Alleluia, Tono 1

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon, at ang Iyong katapatan – sa kapulungan ng mga banal.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6, 8A

15. Ang Kagalang-galang Paissius ng Velichkovsky

Prokeimenon, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng Kanyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? Awit 115:6, 3

Intonasyon 334.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1, 2A

**16. Ang Banal na Apostol
at Ebanghelista Mateo**

Prokeimenon, Tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong lupa, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 131.**Alleluia, Tono 1**

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon, at ang Iyong katotohanan – sa kapulungan ng mga banal.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6, 8A

**19. San Filaret,
Metropolita ng Moscow at Kolomna**

Prokeimenon, tono 1

Ang aking mga labi ay magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso – pagkaunawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat na naninirahan sa mundo.

Awit 48:4, 2

Pagsisimula 233.**Alleluia, Tono 2**

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang dila niya ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitisod ang kaniyang mga paa.

Awit 36:30, 31

**21. Ang Paghahandog sa Templo
ng Pinakabanal na Theotokos**

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46–48

Nagsisimula 320.**Alleluia, Tono 8**

Taludtod: Pakinggan mo, anak na babae, at tumingin ka, at itungo mo ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor.

Awit 44:11A, 13B

22. Ang mga Apostol na sina Filemón at Arkípus**Prokeimenon ng Pista at ng mga Apostol, Tono 8**

Ang tinig nila ay umabot sa buong mundo, at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Awit 18:5A

Karaniwang Introit at para sa mga Apostol, Introit 302B.

Alleluia ng pista at para sa mga Apostol, tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6A, 8A

**23. Ang kapahingahan ng mga tapat
Dakilang Prinsipe Alexander Nevsky****Prokeimenon ng kapistahan at ng matuwid, tono 7**

Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Awit 115:6

Karaniwang introito at para sa mga Matuwid, introito 213.

Alleluia ng kapistahan at ng mga matuwid, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1, 2A

24. Dakilang Martir na si Santa Catalina**Prokeimenon ng kapistahan at ng Dakilang Martir, tono 4**

Kamangha-mangha ang Diyos sa kaniyang mga banal; ang Diyos ng Israel.

Awit 67:36A

Karaniwang introito at para sa Dakilang Martir, introito 233.

Alleluia para sa pista at sa Dakilang Martir, tono 1

Taludtod: Sumigaw ang mga matuwid – at pinakinggan sila ng Panginoon.

Taludtod: Marami ang pagdadalamhati ng mga matuwid – at ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito.

Awit 33:18A, 20

**25. Ang Pagwawakas ng Kapistahan
Ang Paghahandog ng Ina ng Diyos sa Templo.
Ang mga Banal na Martir na sina Clemente,
Papa ng Roma,
at Pedro, Arsobispo
ng Alexandria****Prokeimenon ng pista, tono 3, Awit ng Ina ng Diyos**

Pinupuri ng kaluluwa ko ang Panginoon, at nagagalak ang espiritu ko sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Talata: Tiningnan Niya nang may pabor ang kababaang-loob ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46–48

Prokeimenon para sa mga banal na martir, tono 7

Ang kamatayan ng kaniyang mga banal ay mahalaga sa paningin ng Panginoon.

Awit 115:6

Simula 320 at para sa mga banal na martir, simula 246.

Alleluia ng kapistahan, tono 8

Taludtod: Pakinggan, O Anak na Babae, at tumingin, at ikiling ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor.

Awit 44:11A, 13B

Alleluia sa mga banal na martir, tono 2

Taludtod: Ang iyong mga pari ay magbabalabal sa katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang lubos.

Taludtod: Pumasok tayo sa kaniyang santuwaryo; sumamba tayo sa lugar kung saan minsang tumindig ang kaniyang mga paa.

Awit 131:9, 7

27. Ang ikon ng Pinakabanal na Ina ng Diyos, na lumitaw sa Novgorod. Ang Dakilang Martir Santiago ng Persia

Prokeimenon, Tono 3, Himno sa Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46-48

Prokeimenon para sa Santo, Tono 4

Sa mga banal na nasa lupa Niya, kamangha-mangha ang paghayag ng Panginoon ng lahat ng Kanyang mga nasa sa kanilang piling.

Awit 15:3

Simula 320 at sa Santo, simula 233.

Alleluia, tono 8

Taludtod: Pakinggan, O anak na babae, at tumingin, at itungo ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor.

Awit 44:11A, 13B

Alleluia sa Banal, tono 4

Talata: Ang matuwid ay nakararanas ng maraming kapighatian – ngunit ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito.

Awit 33:20

30. San Andres na Unang Tinawag na Apostol

Prokeimenon, Tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; inihahayag ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 131.

Alleluia, Tono 1

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon, at ang Iyong katotohanan – sa kapulungan ng mga banal.

Taludtod: Pinupuri natin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6, 8A

DISYEMBRE**3. Kagalang-galang na Savva
ng Storozhev at Zvenigorod****Prokeimenon, tono 7**

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng Kanyang ipinagkaloob sa akin? Awit 115:6, 3

Simula 213.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya ay magmamahal sa Kanyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

4. Santa Barbara, Dakilang Martir**Prokeimenon, Tono 4**

Kamangha-mangha ang Diyos sa Kanyang mga banal; / ang Diyos ng Israel.

Taludtod: Pagpalain ninyo ang Diyos, ang Panginoon, sa mga pagtitipon, mula sa mga bukal ng Israel. Awit 67:36A, 27

Simula 208A.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Naghintay ako nang matiisin sa Panginoon, at pinansin Niya ako at dininig ang aking panalangin.

Taludtod: Inilagay Niya ang aking mga paa sa bato at pinatatag ang aking mga hakbang. Awit 39:2, 3B

**5. Ang Kagalang-galang
Savvas na Pinabanal****Prokeimenon, tono 7**

Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? Awit 115:6, 3

Intonasyon 213.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya'y magmamahal sa kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

**6. San Nicolás,
Arkibiskop ng Myra sa Lycia,
ang Tagapagsagawa ng mga Milagro****Prokeimenon, tono 7**

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, / at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A

Pagsisimula 335.**Alleluia, Tono 4**

Antifona: Ang iyong mga pari ay magbibihis ng katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang lubos.

Taludtod: Pumasok tayo sa kaniyang santuwaryo; sumamba tayo sa lugar kung saan minsan tumayo ang kaniyang mga paa.

Awit 131:9, 7

**9. Ang Paglilihi ng Banal na Anna
ng Pinakabanal na Ina ng Diyos**

Prokeimenon, tono 4

Kamangha-mangha ang Diyos sa kaniyang mga banal; / ang Diyos ng Israel.

Taludtod: Pagpalain ninyo ang Diyos, ang Panginoon, sa mga pagtitipon, mula sa mga bukal ng Israel.

Awit 67:36A, 27

Simula 210B.**Alleluia, Tono 1**

Taludtod: Ang kaligtasan ng mga matuwid ay nagmumula sa Panginoon, at Siya ang kanilang kanlungan sa panahon ng kapighatian.

Awit 36:39

**10. Ang mga Martir na sina Mina,
Hermogenes at Euphrates**

Prokeimenon, Tono 4

Sa mga banal na nasa lupa Niya, / kamangha-mangha ang pagbubunyag ng Panginoon sa lahat ng Kanyang mga nasa sa kanilang piling.

Taludtod: Palagi kong nakikita ang Panginoon sa aking harapan, sapagkat nasa aking kanan Siya, upang hindi ako matumba.

Awit 15:3, 8

Pagsisimula 233.**Alleluia, Tono 4**

Taludtod: Sumigaw ang mga matuwid – at dininig sila ng Panginoon.

Taludtod: Maraming pagsubok ang dinaranas ng matuwid – ngunit ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito.

Awit 33:18A, 20

**12. San Espiridón,
Obispo ng Trimythous**

Prokeimenon, Tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso – pagkaunawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo.

Awit 48:4, 2

Pagsisimula 335.**Alleluia, Tono 2**

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso, at ang kaniyang mga paa ay hindi matitisod.

Awit 36:30, 31

**13. Ang mga Banal na Martir na sina Eustratius,
Auxentius, Eugenius, Mardarius at Orestes**

Ang serbisyo ay pareho sa ika-10 ng Disyembre.

**17. Ang Propeta Daniel at ang tatlong kabataan:
Ananias, Azarias at Misael**

Prokeimenon, tono 4

Kamangha-mangha ang Diyos sa Kanyang mga banal; / ang Diyos ng Israel.

Taludtod: Pagpalain ninyo ang Diyos, ang Panginoon, sa mga pagtitipon, mula sa mga bukal ng Israel. Awit 67:36A, 27

Pagsisimula 330.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: Sumigaw ang mga matuwid, at dininig sila ng Panginoon.

Taludtod: Marami ang pagsubok ng matuwid – at ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito. Awit 33:18A, 20

Linggo ng mga Banal na Ninuno

Prokeimenon, Tono 4, Awit ng mga Ama

Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, / at ang Kanyang pangalan ay dapat purihin at luwalhatiin magpakailanman.

Taludtod: Sapagkat matuwid ka sa lahat ng ginawa Mo para sa amin. Dan 3:26, 27A

Nagsisimula 257.

Alleluia, Tono 4

Talata: Si Moises at si Aaron sa gitna ng kaniyang mga pari, at si Samuel sa gitna ng mga tumatawag sa kaniyang pangalan.

Taludtod: Nananawag sila sa Panginoon, at sinagot Niya sila. Awit 98:6

**Ang Sabado bago
ang Kapanganakan ni Cristo**

Prokeimenon at Alleluia ng araw.

Pagbasa 205.

**Ang linggo bago
ang Kapanganakan ni Cristo,
ang mga Banal na Ama**

Prokeimenon, Tono 4, Awit ng mga Ama

Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, / at ang Kanyang pangalan ay dapat purihin at luwalhatiin magpakailanman.

Taludtod: Sapagkat matuwid Ka sa lahat ng ginawa Mo sa amin. Dan 3:26, 27A

Pagsisimula 328.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: O Diyos, narinig namin ng aming sariling mga tainga, at isinaysay sa amin ng aming mga ninuno.

Taludtod: Sapagkat iniligtas Mo kami mula sa mga nang-aapi sa amin at pinashame Mo ang mga nagmumuhi sa amin. Awit 43:2A, 8

**20. Ang Matuwid na Juan ng Kronstadt
at ang banal na martir
Ignatius na Tagapagdala ng Diyos**

Prokeimenon, tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, / at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A

Pagsisimula 311A.

Alleluia, tono 4

Taludtod: Ang matuwid ay mamumulaklak na parang punong palma; siya'y lalago na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos. Awit 91:13, 14

**21. Ang kapahingahan ni Metropolitan Peter,
San Mosko vskog o**

Prokeimenon, Tono 1

Ang bibig ko'y magsalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng puso ko—kaunawaan.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa sansinukob. Awit 48:4, 2

Intonasyon 318A.

Alleluia, tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitisod ang kaniyang mga paa. Awit 36:30, 31

**22. Ang Dakilang Martir
Anastasia ang Tagapagligtas**

Prokeimenon, tono 4

Kamangha-mangha ang Diyos sa Kanyang mga banal; / ang Diyos ng Israel.

Taludtod: Pagpalain ninyo ang Diyos, ang Panginoon, sa mga pagtitipon, mula sa mga bukal ng Israel. Awit 67:36A, 27

Simula 208A.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Naghintay ako nang matiisin sa Panginoon, at pinansin Niya ako at dininig ang aking panalangin.

Taludtod: Inilagay Niya ang aking mga paa sa bato at pinatibay Niya ang aking mga hakbang. Awit 39:2, 3B

24. Bisperas ng Pasko

Sa unang oras, nagsimula ang 303.

Sa ikatlong oras, nagsimula ANG 208A.

Sa ikaanim na oras, nagsimula ang 304.

Sa ikasiyam na oras, nagsimula ang 306.

Sa Liturhiya

Prokeimenon, Tono 1

Sinabi ng Panginoon sa Akin: 'Ikaw ang Aking Anak; / ngayong araw ay ipinanganak Kita'.

Taludtod: Humiling ka sa Akin, at ibibigay Ko sa iyo ang mga bansa bilang iyong mana, at ang mga hangganan ng lupa bilang iyong pag-aari.

Awit 2:7B, 8

Prokeimenon 303.

Sa Sabado o Linggo sa Vespers, na ipinagdiriwang nang hiwalay mula sa Liturhiya, Pagbasa 207.

Alleluia, tono 5

Taludtod: Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon: 'Umupo ka sa aking kanan hanggang gawin ko ang iyong mga kaaway na tuntungan ng iyong mga paa.'

Taludtod: Ipapadala sa iyo ng Panginoon ang scepter ng kapangyarihan mula sa Siyon, – at maghahari ka sa gitna ng iyong mga kaaway.

Taludtod: 'Ipinanganak kita mula sa sinapupunan, bago pa ang bituin ng umaga,' – sumumpa ang Panginoon, at hindi Siya magbabago ng isip.

Awit 109:1, 2, 3B–4A

25. Ang Kapanganakan ni Cristo

Prokeimenon, Tono 8

Magpababa ang buong lupa sa harap Mo at magkanta sa Iyo, / magkanta sila sa Iyong pangalan, O Kataas-taasan.

Taludtod: Sumigaw kayong may kagalakan sa Panginoon, buong lupa; magkanta kayo sa Kanyang pangalan; ipagkaloob ninyo ang kaluwalhatian sa Kanyang papuri.

Awit 65:4, 1b–2

Intonasyon 209.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Ang kalangitan ay nagpapahayag ng kaluwalhatian ng Diyos; ang kalawakan ay nagsasabi ng gawa ng Kanyang mga kamay.

Taludtod: Araw-araw ay nagpapahayag ng salita, at gabi-gabi ay nagpapabatid ng kaalaman.

18:2, 3

26. Pista ng Pinakabanal na Theotokos

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46–48

Nagsisimula 306.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Bumangon ka, O Panginoon, at pumasok ka sa iyong kapahingahan, ikaw at ang kaban ng iyong kabanalan.

Taludtod: Nangako ang Panginoon kay David nang tapat, at hindi Niya ito babaliktarin.

11A

Sabado pagkatapos ng Kapanganakan ni Cristo**Prokeimenon, Tono 4**

Gagawin kong kagalang-galang ang pangalan Mo sa lahat ng salinlahi.

Taludtod: Pakinggan mo, anak na babae, at tumingin ka, at itutok mo ang iyong tainga. **Awit 44:18A,**
11A

Intonasyon 288.**Alleluia, Tono 8**

Antifona: Bumangon, O Panginoon, at pumasok sa iyong kapahingahan, ikaw at ang kaban ng iyong kabanalan.

Taludtod: Nangako ang Panginoon kay David nang tapat, at hindi Niya ito babaliktarin. **Awit 131:8,**
11A

Ang linggo pagkatapos ng Pasko**Prokeimenon, Tono 4**

Kamangha-mangha ang Diyos sa Kanyang mga banal, / ang Diyos ng Israel.

Taludtod: Pagpalain ninyo ang Diyos, ang Panginoon, sa mga pagtitipon, mula sa mga bukal ng Israel. **Awit 67:36A, 27**

Simula 200.**Alleluia, Tono 4**

Taludtod: Alalahanin mo, O Panginoon, si David at ang buong kababaang-loob niya.

Taludtod: Nangako ang Panginoon kay David nang tapat, at hindi niya ito babaliktarin. **Awit 131:1,**
11A

**27. Ang Banal na Apostol,
ang unang martir at arkidiakono Esteban****Prokeimenon ng kapistahan at ng Apostol, tono 8**

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong mundo, at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan. **Awit 18:5A**

Karaniwang Introit at para sa Apostol, Introit 17.**Alleluia ng kapistahan at ng Apostol, tono 1**

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal. **Awit 88:6A, 8A**

28. Ang 20,000 Martir ng Nicomedia**Prokeimenon ng kapistahan at para sa mga martir, tono 5**

Ikaw, O Panginoon, ang magliligtas sa amin at magbabantay sa amin mula sa henerasyong ito at magpakailanman. **Awit 11:8**

Karaniwang introito at para sa mga martir, introito 96B.**Alleluia para sa pista at sa mga martir, tono 4**

Taludtod: Sumigaw kayong may kagalakan sa Panginoon, buong lupa; awit kayo ng papuri sa Kanyang pangalan; ipagkaloob ang kaluwalhatian sa Kanyang papuri.

Taludtod: Sapagkat sinubok Mo kami, O Diyos; pinadalisay Mo kami na parang pilak. **Awit 65:1b-2,**
10

29. Ang mga Banal na Inosente na pinatay ni Herodes**Prokeimenon ng kapistahan at para sa mga martir, tono 6**

Purihin ang Panginoon, kayong mga kabataan; purihin ang pangalan ng Panginoon. Awit 112:1

Karaniwang introito at para sa mga martir, introito 180.

Alleluia para sa pista at sa mga martir, tono 5

Taludtod: Ibinuhos nila ang kanilang dugo na parang tubig.

Taludtod: Sumapit nawa nang mabilis ang habag Mo, O Panginoon, upang salubungin kami. Awit 78:3A, 8B

31. Ang Kapistahan ng Kapanganakan ni Cristo**Prokeimenon ng kapistahan, tono 4**

Kamangha-mangha ang Diyos sa Kanyang mga banal, / ang Diyos ng Israel.

Taludtod: Pagpalain ninyo ang Diyos, ang Panginoon, sa inyong mga pagtitipon, mula sa mga bukal ng Israel. Awit 67:36A, 27

Karaniwang simula.

Alleluia ng kapistahan, tono 4

Taludtod: Alalahanin Mo, O Panginoon, si David at ang buong kababaang-loob niya.

Taludtod: Nangako ang Panginoon kay David nang tapat, at hindi niya ito babaliktarin. Awit 131:1, 11A

ENERO**1. Ang Pagkikilala ng Panginoon.
San Basil na Dakila****Prokeimenon, tono 6**

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumigaw. O Diyos ko, huwag kang manahimik, ni hamakin mo ako. Salmo 27:9, 1

At ang prokeimenon ng santo, tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, at ang pagninilay ng puso ko—pagkaunawa. Awit 48:4

Intonasyon 254 at ang banal na intonasyon 318A.

Alleluia, tono 8

O Pastol ng Israel, makinig; ikaw na nananalakay sa kawan ni Jose.

Taludtod: Ang bibig ng matuwid ay nagpapahayag ng karunungan, at ang dila niya ay nagpapahayag ng katarungan. Awit 79:2A; 36:30

Ang Sabado bago ang Epipanya

Prokeimenon at Alleluia ng araw.

Pagbasa 284.

Ang linggo bago ang Epipanya

Prokeimenon, tono 6

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumigaw. O Diyos ko, huwag kang manahimik, ni lumingon palayo sa akin.

Awit 27:9, 1A

Nagsisimula sa 298.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: O Diyos, maawa ka sa amin at pagpalain mo kami; sumilay sa amin ang liwanag ng iyong mukha at magpakita ka ng kagandahang-loob sa amin.

Taludtod: Upang sa lupa'y malaman nila ang Iyong daan, at ang Iyong kaligtasan sa lahat ng bansa.

Awit 66:2, 3

2. Ang Pagpapahinga ng Kagalang-galang Seraphim ng Sarov

Prokeimenon, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng Kanyang ipinagkaloob sa akin?

Awit

115:6, 3

Simula 213.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya ay magmamahal sa Kanyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1, 2A

4. Ang Pagtitipon ng Pitumpung Banal na Apostol

Prokeimenon, Tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinapabatid ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 96A.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon, at ang Iyong katotohanan – sa kapulungan ng mga banal.

Taludtod: Pinupuri natin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6, 8A

5. Bisperas ng Epipanya

Sa unang oras, nagsimula ang serbisyo 33.

Sa ikatlong oras, ang ika-42 na himno.

Sa ika-anim na oras, nagsimula ang 91.

Sa ikasiyam na oras, nagsimula ANG 302A.

Sa Liturhiya

Prokeimenon, tono 3

Ang Panginoon ang aking liwanag at aking Tagapagligtas: kanino ako matatakot?

Taludtod: Ang Panginoon ang tagapagtanggol ng aking buhay: kanino ako matatakot? Awit 26:1

Pagbasa 143A.

Sa Sabado at Linggo, simula 143B.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Ang puso ko'y nagbuhos ng mabuting salita; ipinahayag ko ang aking mga gawa sa Hari.

Taludtod: Siya ay maningning sa kagandahan sa gitna ng mga anak ng tao. Awit 44:2A, 3A

Sa pagpapala ng tubig

Prokeimenon gaya ng sa Liturhiya.

Pagbasa 143B.

Alleluia, tono 4

Taludtod: Ang tinig ng Panginoon ay nasa ibabaw ng mga tubig; ang Diyos ng kaluwalhatian ay nag-ugong; ang Panginoon ay nasa ibabaw ng maraming tubig. Awit 28:3

6. Ang Banal na Theophany

Prokeimenon, Tono 4

Pinagpala ang Siyang dumarating sa ngalan ng Panginoon; / Ang Diyos ang Panginoon, at Siya'y nagpakita sa atin.

Taludtod: Magpuri kayo sa Panginoon, sapagkat mabuti Siya; ang awa Niya'y magwawakas magpakailanman. Awit 117:26A, 27A, 1

Nagsisimula 302A.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: Maghandog kayo sa Panginoon, kayong mga anak ng Diyos, maghandog kayo sa Panginoon ng mga batang tupa.

Taludtod: Ang tinig ng Panginoon ay nasa ibabaw ng mga tubig; ang Diyos ng kaluwalhatian ay nag-ugong; ang Panginoon ay nasa ibabaw ng makapangyarihang mga tubig. Awit 28:1, 3

7. Ang Kapistahan ni San Juan na Mabinyag

Prokeimenon ng kapistahan at ng propeta, tono 7

Magalak ang matuwid sa Panginoon at magtiwala sa Kaniya. Awit 63:11A

Karaniwang introito at para sa propeta, introito 42.

Alleluia para sa pista at sa propeta, tono 5

Taludtod: Sumikat ang liwanag sa mga matuwid, at kagalakan sa mga taos-pusong matuwid.

Taludtod: Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon, at ipahayag ang alaala ng Kaniyang Banal na Dako. Awit 96:11, 12

Ang Sabado pagkatapos ng Epipanya

Serbisyo ng kapistahan.

Uká 233.

Ang linggo pagkatapos ng Epipanya

Prokeimenon, Tono 1

Nawa'y sumatinamo ang habag Mo, O Panginoon, / sapagkat inilalagay namin ang aming pag-asa sa Iyo.

Taludtod: Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon – ang papuri ay angkop sa mga matuwid.
Awit 32:22, 1

At ang prokeimenon ng kapistahan, tono 4

Pinagpala ang Dumarating sa Ngalan ng Panginoon; ang Diyos ang Panginoon, at Siya'y nagpakita sa atin.

Awit 117:26A, 27A

Intonasyon 224B at ang karaniwang intonasyon.

Alleluia, tono 5

Taludtod: Aawitin ko ang iyong kaawaan, O Panginoon, magpakailanman; sa aking bibig ipapahayag ko ang iyong katapatan mula sa henerasyon hanggang sa henerasyon.

Taludtod: Sapagkat sinabi Mo, 'Ang awa ay itatatag magpakailanman'—ang katapatan Mo ay itatatag sa langit.

Awit 88:2, 3

At ang Alleluia ng kapistahan, tono 4

Taludtod: Maghandog kayo sa Panginoon, kayong mga anak ng Diyos, maghandog kayo sa Panginoon ng mga batang tupa.

Taludtod: Ang tinig ng Panginoon ay nasa mga tubig; ang Diyos ng kaluwalhatian ay nag-ugong; ang Panginoon ay nasa makapangyarihang mga tubig.

Awit 28:1, 3

9. San Felipe, Metropolita ng Moscow

Prokeimenon ng kapistahan at ng santo, tono 1

Ang aking mga labi ay magbabalita ng karunungan, at ang pagninilay ng aking puso—kaunawaan.

Awit 48:4

Karaniwang introito at para sa santo, introito 335.

Alleluia para sa pista at sa santo, tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso, at ang kaniyang mga paa ay hindi matitisod.

Awit 36:30, 31

10. San Teofanes, ang Eremita ng Vyshensky

Prokeimenon ng kapistahan at ng santo, tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, at ang pagninilay ng puso ko'y pagkaunawa.

48:4

Ang karaniwang introito at para sa santo, introito 318A.

Alleluia para sa pista at sa santo, tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitisod ang kaniyang mga paa.

Awit 36:30, 31

**Sa araw ding iyon
ng Banal na Gregorio,
Obispo ng Nyssa**

Prokeimenon ng kapistahan at ng santo, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Awit 115:6

Karaniwang Prokeimenon at para sa santo, Prokeimenon 151.

Alleluia para sa pista at sa santo, tono 2

Taludtod: Ang iyong mga pari ay magkakasuot ng katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang tuwa.

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya ay magmamahal sa Kanyang mga utos nang buong puso.

Awit 131:9; 111:1

**11. San Teodosio,
ang pinuno ng pamayanang monghe**

Prokeimenon ng kapistahan at sa Kagalang-galang, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Awit 115:6

Karaniwang introito at para sa Kagalang-galang, introito 176.

Alleluia para sa pista at para sa Kagalang-galang, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1, 2A

**14. Ang Kapistahan ng Epipanya.
Santa Nina, Katumbas ng mga Apostol,
Tagapagbigay-liwanag ng Georgia**

Prokeimenon ng pista, tono 4

Pinagpala ang Dumarating sa Ngalan ng Panginoon; / Ang Diyos ang Panginoon, at Siya'y nagpakita sa atin.

Taludtod: Pasalamat kayo sa Panginoon, sapagkat mabuti Siya; sapagkat ang awa Niya'y magwawakas magpakailanman.

Awit 117:26A, 27A, 1

At ang prokeimenon ng santo, tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong mundo, at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Awit 18:5A

Ang karaniwan at banal na introito, introito 131.

Alleluia ng pista, tono 4

Taludtod: Maghandog kayo sa Panginoon, kayong mga anak ng Diyos, maghandog kayo sa Panginoon ng mga batang tupa.

Taludtod: Ang tinig ng Panginoon ay nasa ibabaw ng mga tubig; ang Diyos ng kaluwalhatian ay nagkulong; ang Panginoon ay nasa ibabaw ng maraming tubig.

Awit 28:1, 3

At Banal na Alleluia, Tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6A, 8A

16. Pagpupugay sa mga kadena ni Apostol Pedro

Prokeimenon, Tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangako ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 29.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon, at ang Iyong katotohanan sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6

17. San Antonio ng Lobo

Prokeimenon, Tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng Kanyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? Awit 115:6, 3

Nagsimula noong 335.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa; ang henerasyon ng mga matuwid ay pagpapalain.

Awit 111:1, 2

20. San Eutymio ang Dakila

Prokeimenon, Tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? Awit 115:6, 3

Nagsimula noong 335.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1, 2A

Linggo sa pagitan ng ika-23 at ika-31 ng Enero.

Ang mga Bagong Martir at Kumpesor

Ruso x

Prokeimenon ng tono para sa mga Bagong Martir, tono 7

Ang Diyos ang ating kanlungan at lakas.

Awit 45:2A

Sa Apostol ng Tono at sa mga Bagong Martir, simula 99.

Alleluia ng tono at para sa mga Bagong Martir, Tono 4

Taludtod: Sumigaw ang mga matuwid, at dininig sila ng Panginoon; iniligtas Niya sila sa lahat ng kanilang mga kapighatian.

Taludtod: Marami ang pagsubok ng mga matuwid – ngunit ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito.

Awit 33:18, 20

24. Pinagpalang Xenia ng St Petersburg

Prokeimenon, Tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? Awit 115:6, 3

Simula 213.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

25. San Gregorio ng Nazianzo

Prokeimenon, Tono 1

Ang aking bibig ay magsalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso—kaunawaan.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2

Pagsisimula 151.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Pakinggan ninyo, bayan ko, ang aking batas; itutok ninyo ang inyong tainga sa mga salita ng aking bibig.

Taludtod: Bubuksan ko ang aking bibig sa mga parabula; ilalabas ko ang mga sinaunang palaisipan. Awit 77:1, 2

27. Ang Paglilipat ng mga Relikya ng Banal na Juan Chrysostom

Prokeimenon, Tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso – pagkaunawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2

Pagsisimula 318A.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay magsalita ng karunungan, at ang dila niya ay maghayag ng katarungan.

Talata: Ang batas ng Diyos ay nasa kanyang puso, at hindi matitisod ang kanyang mga paa. Awit 36:30, 31

30. Ang Konseho ng mga Banal na Ama Basilio ang Dakila, Gregorio ang Teologo at Juan Crisostomo

Prokeimenon, tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangako ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 334.

Alleluia, Tono 1

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon, at ang Iyong katapatan – sa kapulungan ng mga banal.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6, 8A

PEBRERO**2. Ang Paghahain ng Panginoon****Prokeimenon, Tono 3, Awit ng Ina ng Diyos**

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat Tiningnan Niya ang Kabanalan ng Kaniyang Alipin; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46-48

Nagsimula 316.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Ngayon, O Panginoon, pabayaan Mo ang inyong lingkod na lumisan nang payapa, ayon sa inyong salita.

Taludtod: Isang liwanag upang ihayag ang iyong kalooban sa mga Hentil at ang kaluwalhatian ng iyong bayan, ang Israel.

Lucas 2:29, 32

**3. Ang matuwid na Simeon, ang tumanggap sa Diyos,
at ang propetisang si Ana****Prokeimenon ng kapistahan at ng mga santo, tono 7**

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, at ilagay nila ang kanilang tiwala sa Kaniya. **Awit 63:11A**

Karaniwang introito at para sa mga santo, introito 321B.

Alleluia para sa pista at sa mga santo, tono 6

Taludtod: Sumikat ang liwanag sa mga matuwid, at kagalakan sa mga taong may matapat na puso.

Taludtod: Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon, at ipahayag ang alaala ng Kanyang kabanalan.

Awit 96:11, 12

**5. San Teodosio,
Arkibiskop ng Chernihiv****Prokeimenon ng kapistahan at ng santo, tono 7**

Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng Kanyang mga santo.

Awit 115:6

Karaniwang introito at para sa santo, introito 335.

Alleluia para sa pista at sa santo, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya'y magmamahal sa Kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa; ang henerasyon ng matuwid ay pagpapalain.

Awit 111:1, 2

8. Ang Dakilang Martir na si Teodoro na Stratelates

Prokeimenon ng kapistahan at para sa Dakilang Martir, tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, at ilagay nila ang kanilang tiwala sa Kaniya. *Awit 63:11A*

Karaniwang introito at para sa Dakilang Martir, introito 292.

Alleluia para sa pista at sa Dakilang Martir, tono 4

Taludtod: Mamumulaklak ang matuwid na gaya ng punong palma; lalago siya na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos. *Awit 91:13, 14*

9. Ang Pagwawakas ng Kapistahan Ang Paghahandog ng Panginoon

Prokeimenon ng Kapistahan, Tono 3, Awit ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat Tiningnan Niya ang Kabanalan ng Kanyang Alipin; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. *Lucas 1:46-48*

Karaniwang simula.

Alleluia ng kapistahan, tono 8

Taludtod: Ngayon, O Panginoon, pabayaan Mo ang inyong lingkod na lumisan nang payapa, ayon sa inyong salita.

Taludtod: Isang liwanag upang ihayag ang iyong kalooban sa mga Hentil at ang kaluwalhatian ng iyong bayan, ang Israel. *Lucas 2:29, 32*

12. Ang Ikon ng Iveron ng Ina ng Diyos.

Santa Alexius,

ang Tagapagsagawa ng mga Milagro ng Moscow

Prokeimenon, Tono 3, Himno sa Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. *Lucas 1:46-48*

Prokeimenon para sa Santo, Tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kaniyang mga banal. *Awit 115:6*

Nagsisimula sa 240 at sa santo, nagsisimula sa 335.

Alleluia, tono 8

Taludtod: Pakinggan, O anak na babae, at tumingin, at ikiling ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor. *Awit 44:11A, 13B*

Alleluia sa Santo, Tono 6

Taludtod: Sumigaw ang mga matuwid, at dininig sila ng Panginoon; iniligtas Niya sila sa lahat ng kanilang mga kapighatian.

Taludtod: Maraming pagsubok ang nararanasan ng matuwid – at ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito. *Awit 33:18, 20*

17. Ang Dakilang Martir na si Teodoro ng Tiro**Prokeimenon, tono 7**

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, / at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. **Awit 63:11A, 2A**
Simula 292.

Alleluia, Tono 4

Antifona: Ang matuwid ay mamumulaklak na parang punong palma; siya'y lalago na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Itinanim sa bahay ng Panginoon, sila'y lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos. **Awit 91:13, 14**

24. Ang unang at ikalawang pagtuklas ng ulo ng Banal na Juan na Nangunguna**Prokeimenon, tono 7**

Magalak ang matuwid sa Panginoon, / at ilagay nila ang kanilang tiwala sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. **Awit 63:11A, 2A**
Pagsisimula 176.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: Ang mga matuwid ay mamumulaklak na parang punong palma; sila'y lalago na parang sedro ng Libano.

Taludtod: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos. **Awit 91:13, 14**

MARSO**9. Ang 40 Banal na Martir ng Sebaste****Prokeimenon, tono 5**

Ikaw, O Panginoon, ay magbabantay at mag-iingat sa amin / mula sa henerasyong ito at magpakailanman.

Taludtod: Iligtas mo ako, O Panginoon, sapagkat walang matuwid. **Awit 11:8, 2A**
Pagsisimula 331A.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: Sumigaw kayo ng kagalakan sa Panginoon, buong lupa; awitin ninyo ang papuri sa Kanyang pangalan; ipagkaloob ninyo ang kaluwalhatian sa Kanyang papuri.

Taludtod: Sapagkat sinubok Mo kami, O Diyos; pinadalisay Mo kami na parang pilak. **Awit 65:1b-2, 10**

25. Ang Pagpapahayag ng Pinakabanal na Theotokos**Prokeimenon, Tono 4**

Ipahayag araw-araw / ang kaligtasan ng ating Diyos.

Taludtod: Magkanta kayo sa Panginoon ng bagong awit; magkanta kayo sa Panginoon, buong daigdig. **Awit 95:2B, 1**

Simula 306.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Siya'y bababa na parang ulan sa balahibo ng tupa, at parang patak na bumabagsak sa lupa.

Taludtod: Ang Kanyang pangalan ay pagpapalain magpakailanman; ang Kanyang pangalan ay mananatili bago pa man ang araw.

Awit 71: 6, 17A

APRIL

**23. Ang Banal na Dakilang Martir
Si George na Tagapagtagumpay**

Prokeimenon mula sa Triodion para sa isang martir, tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon at magtiwala sila sa Kanya.

Awit 63:11A

Ang simula ng Ordinaryo at ng Martir, simula 29.

Alleluia mula sa Triodion at para sa martir, tono 4

Taludtod: Ang mga matuwid ay mamumulaklak na parang punong palma; sila'y lalago na parang sedro ng Libano.

Taludtod: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos.

Awit 91:13, 14

**25. Ang Banal na Apostol
at Ebanghelista Marcos**

Prokeimenon mula sa Triodion at sa Apostol, tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong mundo, at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng daigdig.

Awit 18:5A

Karaniwang Introit at sa Apostol, Introit 63.

Alleluia mula sa Triodion at sa Apostol, tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6A, 8A

**27. Ang Apostol
at Banal na Martir Simeon,
Obispo ng Jerusalem,
kamag-anak ng Panginoon ayon sa laman**

Prokeimenon mula sa Triodion at sa Apostol, tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong mundo, at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Awit 18:5A

Karaniwang Introit at mula sa Epistola, Introit 131.

Alleluia mula sa Triodion at sa mga Apostol, tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6A, 8A

30. Ang Banal na Apostol Santiago, anak ni Zebedeo

Prokeimenon mula sa Triodion at sa mga Apostol, tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong mundo, at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Awit 18:5A

Karaniwang Alleluia at Alleluia sa Apostol, Alleluia 29.

Alleluia mula sa Triodion at sa mga Apostol, Tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6A, 8A

MAY

1. Ang Propeta Jeremias

Prokeimenon mula sa Triodion at sa Propeta, tono 4

Ikaw ay isang pari magpakailanman, ayon sa kaayusan ni Melkisedek.

Awit 109:4B

Karaniwang Introit at para sa Propeta, Introit 156.

Alleluia mula sa Triodion at para sa Propeta, tono 5

Taludtod: Si Moises at si Aaron sa hanay ng kaniyang mga pari, at si Samuel sa hanay ng mga tumatawag sa kaniyang pangalan.

Taludtod: Sumikat ang liwanag sa mga matuwid, at kagalakan sa mga taos-pusong tapat.

Awit 98:6A;

96:11

2. Ang Paglilipat ng mga Relikya ng mga banal na prinsipe Boris at Gleb

Prokeimenon mula sa Triodion at ng mga Santo, tono 4

Sa mga santo na nasa lupa Niya, kamangha-mangha ang pagbubunyag ng Panginoon sa lahat ng Kanyang mga nasa sa kanilang piling.

Awit 15:3

Karaniwang Introit at para sa mga Santo, Introit 99.

Alleluia mula sa Triodion para sa mga Santo, Tono 4

Taludtod: Sumigaw ang mga matuwid – at dininig sila ng Panginoon, at iniligtas sila sa lahat ng kanilang mga kapighatian.

Taludtod: Marami ang pagsubok ng mga matuwid – ngunit ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito.

Awit 33:18, 20

3. Ang Pagpapahinga ng Kagalang-galang Teodosio ng mga Kweba

Prokeimenon mula sa Triodion para sa Kagalang-galang, Tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng Kanyang mga banal.

Awit 115:6

Ang simula ng Ordinaryo at ng Venerable, simula 334.

Alleluia mula sa Triodion at para sa Kagalang-galang, Tono 2

Taludtod: Ang iyong mga pari ay magbabalabal sa katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang lubos.

Taludtod: Pumasok tayo sa kaniyang santuwaryo; sumamba tayo sa lugar kung saan minsang tumayo ang kaniyang mga paa.

Awit 131:9, 7

7. Paggunita ng pagpapakita sa kalangitan ng Krus ng Panginoon sa Jerusalem noong taong 351

Prokeimenon mula sa Triodion at ng Krus, tono 7

Itas ninyo ang Panginoon na ating Diyos, at sumamba kayo sa paanan ng kaniyang mga paa, sapagkat banal siya.

Awit 98:5

Karaniwang Introit at para sa Krus, Introit 125A.

Alleluia mula sa Triodion at patungo sa Krus, tono 1

Taludtod: Alalahanin Mo ang bayan Mo, na Siyang kinalap Mo mula pa noong una.

Taludtod: Ngunit ang Diyos, ang ating Hari mula pa noong una, ay gumawa ng kaligtasan sa gitna ng lupa.

Awit 73:2A, 12

8. Ang Banal na Apostol at Ebanghelista Juan na Teologo

Prokeimenon mula sa Triodion at sa Epistola, tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong mundo, at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sansinukob.

Awit 18:5A

Karaniwang Introit at sa Apostol, Introit 68B.

Alleluia mula sa Triodion at sa Epistola, tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6A, 8A

9. Ang Paglilipat ng mga Relikya ng Banal na Nikolás na Tagapaghingánga

Prokeimenon mula sa Triodion para sa Santo, tono 7

Ang mga santo ay pupurihin sa kaluwalhatian at magagalak sa kanilang mga higaan.

Awit 149:5

Ang ordinaryo at introito ng santo, introito 335.

Alleluia mula sa Triodion at para sa Santo, Tono 2

Taludtod: Ang iyong mga pari ay magbabalabal sa katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang lubos.

Taludtod: Pumasok tayo sa kaniyang santuwaryo; sumamba tayo sa lugar kung saan minsang tumayo ang kaniyang mga paa.

Awit 131:9, 7

10. San Simón na Masigasig, Apostol

Prokeimenon mula sa Triodion para sa Apostol, Tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Awit 18:5A

Karaniwang Introit at para sa Apostol, Introit 131.

Alleluia mula sa Triodion at sa Apostol, tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6A, 8A

11. Cirilio at Metodio, Katumbas ng mga Apostol, mga guro ng mga Slav

Prokeimenon mula sa Triodion at ng mga Santo, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Awit 115:6

Karaniwang Introit at para sa mga Santo, Introit 318A.

Alleluia mula sa Triodion at sa mga Santo, tono 2

Taludtod: Ang iyong mga pari ay magbabalabal sa katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang lubos.

Taludtod: Pumasok tayo sa kaniyang santuwaryo; sumamba tayo sa lugar kung saan minsang tumayo ang kaniyang mga paa.

Awit 131:9, 7

12. Ang Banal na Martir na si Hermogenes, Patriarka ng Moscow

Prokeimenon mula sa Triodion para sa Banal na Martir, tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, at ilagay nila ang kanilang tiwala sa Kaniya.

Awit 63:11A

Ang simula ng ordinaryo at ng banal na martir, simula 335.

Alleluia mula sa Triodion at para sa banal na martir, tono 4

Taludtod: Ang iyong mga pari ay magbabalabal sa katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang lubos.

Taludtod: Pumasok tayo sa kaniyang santuwaryo; sumamba tayo sa lugar kung saan minsang tumayo ang kaniyang mga paa.

Awit 131:9, 7

15. Ang banal na prinsipe Prinsipe Dimitri ng Uglich

Prokeimenon mula sa Triodion para sa santo, tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, at magtiwala sila sa Kaniya.

Awit 63:11A

Karaniwang introito at para sa santo, introito 292.

Alleluia mula sa Triodion at para sa santo, tono 4

Taludtod: Mamumulaklak ang matuwid na parang punong palma; lalago siya na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Ang mga itanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos.

Awit 91:13, 14

19. Ang Pinagpala na Dakilang Prinsipe Dimitri ng Tver

Prokeimenon, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin?

Awit 115:6, 3

Simula 213.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya'y magmamahal sa kaniyang mga utos ng buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1, 2A

20. Ang pagtuklas sa mga relikya ni San Alexius, ang Tagapagsagawa ng mga Milagro ng Moscow

Prokeimenon, Tono 1

Ang aking bibig ay magsalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso—kaunawaan.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat na naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2

Pagsisimula 335.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitisod ang kaniyang mga paa. Awit 36:30, 31

21. Ang Banal na Katumbas ng mga Apostol Konstantino at Helena

Prokeimenon, tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinapabatid ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay. Awit 18:5A, 2

Pagbubukas 200.

Kung, gayunpaman, ito ay bago ang kapistahan ng Pentekostes – simula 49.

Alleluia, tono 1

Taludtod: Itinaas ko ang pinili mula sa aking bayan; natagpuan ko si David, ang aking lingkod.

Taludtod: O Panginoon, ang hari ay magagalak sa Iyong lakas, at magiging lubos na masaya sa Iyong kaligtasan. Awit 88:20B–21A; 20:2

Sa araw ding iyon, ang Ikon ng Vladimir ng Pinakabanal na Ina ng Diyos.

Prokeimenon, tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46–48

Pagpapasimula 240.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Pakinggan, O anak na babae, at tumingin, at itutok ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor. Awit 44:11A, 13B

23. San Leontius, Obispo ng Rostov

Prokeimenon, Tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso – pagkaunawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2

Magsisimula sa 318B.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitisod ang kaniyang mga paa. Awit 36:30, 31

25. Ang Ikatlong Pahayag ng Ebanghelyo ni San Juan na Tagapanguna

Prokeimenon, tono 7

Magalak ang matuwid sa Panginoon, at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A
Simula 176.

Alleluia, Tono 5

Antifona: Sumikat ang liwanag sa mga matuwid, at kagalakan sa mga taos-pusong matapat.

Taludtod: Sumibol ang katotohanan mula sa lupa, at ang katuwiran ay tumingin mula sa langit. Awit 96:11; 84:12

27. Ang matuwid na Juan ng Rusya, ang nagkumpisal

Prokeimenon, tono 7

Ang mga banal ay magiging kagalang-galang sa kaluwalhatian / at magagalak sa kanilang mga trono.

Taludtod: Magkanta kayo sa Panginoon ng bagong awit; purihin Siya sa kapisanan ng mga banal. Awit 149:5, 1

Intonasyon 233.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya'y magmamahal sa Kanyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

HUNYO

8. Ang Dakilang Martir na si Teodoro na Stratelates

Prokeimenon, tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, / at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A
Simula 292.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: Ang matuwid ay mamumulaklak na parang punong palma; sila'y lalago na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Itanim sa bahay ng Panginoon, mamumukadkad sila sa mga bakuran ng ating Diyos.
Awit 91:13, 14

**9. San Cirilio,
Arkibiskop ng Alexandria**

Prokeimenon, Tono 1

Ang aking bibig ay magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso—kaunawaan.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2

Nagsimula noong 334.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang dila niya ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso. Awit 36:30, 31A

**Sa araw ding iyon,
ng Kagalang-galang na Cirilo,
Abo ng Beloezersk**

Prokeimenon, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng Kanyang ipinagkaloob sa akin? Awit 115:6, 3

Simula 213.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya ay magmamahal sa Kanyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

**10. San Juan,
Metropolita ng Tobolsk**

Prokeimenon, Tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso – pagkaunawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2

Nagsisimula 335.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso, at ang kaniyang mga paa ay hindi matitisod. Awit 36:30, 31

11. Ang mga Apostol Bartolomeo at Bernabé

Prokeimenon, Tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangako ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 28.

Alleluia, Tono 1

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6A, 8A

14. Eliseo, ang Propeta ng Diyos

Prokeimenon, Tono 4

Ikaw ay pari magpakailanman, / ayon sa kaayusan ni Melkisedek.

Taludtod: Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon: 'Umupo ka sa aking kanan hanggang sa gawin kong tungtungan ng iyong mga paa ang iyong mga kaaway.'

Awit 109:4B, 1

Pagsisimula 57A.

Alleluia, tono 5

Taludtod: Si Moises at si Aaron sa hanay ng kaniyang mga pari, at si Samuel sa hanay ng mga tumatawag sa kaniyang pangalan.

Taludtod: Sumikat ang liwanag sa mga matuwid, at kagalakan sa mga taos-pusong matapat. Awit 98:6A; 96:11

15. San Juan, Metropolita ng Moscow

Prokeimenon, Tono 1

Ang aking mga labi ay magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso – pagkaunawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat na naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2

Pagsisimula 335.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitisod ang kaniyang mga paa. Awit 36:30, 31

18. Ang 'Ikonang Mapagmahal sa Diyos' ng Ina ng Diyos at ang martir na si Leontius

Prokeimenon, Tono 3, Himno sa Ina ng Diyos

Pinupuri ng kaluluwa ko ang Panginoon, at nagagalak ang espiritu ko sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Tiningnan Niya nang may pabor ang kababaan ng Kanyang lingkod na babae; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong pinagpala ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46-48

Prokeimenon para sa martir, tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, at magtiwala sila sa Kanya.

Awit 63:11A

Intonasyon 240, at para sa martir, intonasyon 29.

Alleluia, tono 8

Taludtod: Pakinggan, O anak na babae, at tumingin, at ikiling ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor.

Awit 44:11A, 13B

Alleluia sa martir, tono 4

Taludtod: Ang matuwid ay mamumulaklak na parang punong palma; siya'y lalago na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Itinanim sa bahay ng Panginoon, mamumukadkad sila sa mga bakuran ng ating Diyos.

Awit 91:13, 14

**19. San Jude na Apostol,
ang kapatid ng Panginoon**

Prokeimenon, tono 8

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong lupa, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 77.**Alleluia, Tono 1**

Antifona: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon, at ang Iyong katotohanan – sa kapulungan ng mga banal.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6, 8A

**Sa araw ding iyon,
Santa Job,
Patriarka ng Moscow at ng buong Rusya**

Prokeimenon, tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang mga kaisipan ng puso ko – ng pang-unawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat na naninirahan sa mundo.

Awit 48:4, 2

Pagsisimula 318A.**Alleluia, Tono 2**

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng Diyos ay nasa kanyang puso, at hindi matitisod ang kanyang mga paa.

Awit 36:30, 31

**23. Ang Icono ng Vladimir
ng Pinakabanal na Ina ng Diyos**

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46-48

Pagpapasimula 240.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Pakinggan, O anak na babae, at tumingin, at itutok ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mga mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor. Awit 44:11A, 13B

24. Ang Kapanganakan ni San Juan na Nanguna

Prokeimenon, Tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, / at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A

Simula 112.

Alleluia, Tono 3

Antifona: Pinagpala ang Panginoon, ang Diyos ng Israel, na bumisita at naghatid ng pagtubos sa kaniyang bayan.

Taludtod: At ikaw, anak, ay tatawagin na propeta ng Kataas-taasan. Lucas 1:68, 76A

25. Ang banal na Prinsipe Pedro at Prinsesang Fevronia, mga tagapaghimala ng Murom

Prokeimenon, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng Kanyang ipinagkaloob sa akin? Awit 115:6, 3

Nagsisimula sa 213.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

26. Ang Paglitaw ng Ikon ng Tikhvin ng Pinakabanal na Ina ng Diyos

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaang-loob ng Kanyang lingkod na babae; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46-48

Pagbubukas 240.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Pakinggan, O anak na babae, at tumingin, at itutok ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor. Awit 44:11A, 13B

28. Mga Icono ng Pinakabanal na Ina ng Diyos, kilala bilang 'Ang May Tatlong Kamay'

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat Tiningnan Niya ang Kabanalan ng Kaniyang Alipin; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46-48

Pagpapasimula 240.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Pakinggan mo, anak na babae, at tumingin ka, at itutok mo ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor. Awit 44:11A, 13B

Sa araw ding iyon, ng Kagalang-galang na Sergius at Herman, ang mga tagapaghingalo ni Balaam

Prokeimenon, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng Kanyang ipinagkaloob sa akin? Awit 115:6, 3

Nagsisimula 213.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

29. Ang mga Banal na Apostol Pedro at Pablo

Prokeimenon, tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay. Awit 18:5A, 2

Intonasyon 193.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal. Awit 88:6A, 8A

30. Ang Sinodo ng Labindalawang Apostol

Prokeimenon, Tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinapahayag ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay. Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 131.**Alleluia, Tono 1**

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6A, 8A

HULYO

**1. Ang mga Hindi Nagtatanggap ng Bayad at mga TagapagHINGI ng Milagro
Cosmas at Damian,
na nagdusa sa Roma**

Prokeimenon, tono 4

Sa mga santo na nasa kaniyang lupa, / kamangha-mangha na ipinahayag ng Panginoon ang lahat ng kaniyang mga nasa sa kanilang piling.

Taludtod: Palagi kong nakikita ang Panginoon sa aking harapan, sapagkat nasa aking kanan Siya, upang hindi ako matumba.

Awit 15:3, 8

Pagsisimula 153.**Alleluia, Tono 4**

Taludtod: Masdan, kung gaano kasarap at kaaya-aya – na ang mga magkakapatid ay manirahan nang magkakasama sa pagkakaisa.

Taludtod: Tulad ng hamog ng Hermon na bumabagsak sa mga bundok ng Sion; sapagkat doon inutos ng Panginoon ang pagpapala at buhay magpakailanman.

Awit 132:1, 3

**2. Ang Posisyon ng Manto
ng Pinakabanal na Ina ng Diyos sa Blachernae**

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Tinitingnan Niya nang may pabor ang kababaang-loob ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46-48

Pagpapasimula 320.**Alleluia, Tono 8**

Taludtod: Bumangon, O Panginoon, at pumasok sa iyong kapahingahan, ikaw at ang kaban ng iyong kabanalan.

Taludtod: Nangako ang Panginoon kay David nang tapat, at hindi Niya ito babaliktarin. **Awit 131:8, 11A**

**3. Ang paglilipat ng mga relikya ni San Felipe,
Metropolita ng Moscow**

Prokeimenon, tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso – pagkaunawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo. **Awit 48:4, 2**

Pagsisimula 335.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitisod ang kaniyang mga paa. Awit 36:30, 31

**4. Ang mga Banal na Hari na Nagtiis-Pagpapakasakit:
Emperador Nicholas II,
Emperatris Alexandra,
Prinsipe ng Korona Alexei, mga Dakilang Dukesa Olga,
Tatiana, Maria at Anastasia,
pinatay ng mga awtoridad na walang Diyos.**

Prokeimenon, Tono 7

O Panginoon, sa pamamagitan ng kapangyarihan Mo ang hari ay magagalak, / at siya'y magiging lubos na masaya sa Iyong kaligtasan.

Taludtod: Ipinagkaloob Mo sa kaniya ang nasa ng kaniyang puso, at hindi Mo itinanggi sa kaniya ang hinihiling ng kaniyang mga labi. Awit 20:2, 3

Pagsisimula 99.**Alleluia, Tono 1**

Antifona: Sapagkat ang hari ay nagtitiwala sa Panginoon, at sa pamamagitan ng awa ng Kataas-taasan ay hindi siya matitinag.

Taludtod: Itaas Mo, O Panginoon, sa Iyong kapangyarihan! Kami ay magkakanta at pupuri sa Iyong kapangyarihan. Awit 20:8, 14

**Sa araw ding iyon,
ng Kagalang-galang na Andrei Rublev,
ikongograpo.**

Prokeimenon, Tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? Awit 115:6, 3

Intonasyon 334.**Alleluia, Tono 6**

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

**5. Ang Kagalang-galang na Athanasius ng Bundok Athos.
Ang pagtuklas ng mga relikya
ng Kagalang-galang na Sergius ng Radonezh**

Prokeimenon, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng Kanyang ipinagkaloob sa akin? Awit 115:6, 3

Pagsisimula 213.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1, 2A

8. Ang Ikono ng Kazan ng Ina ng Diyos**Prokeimenon, Tono 3, Himno sa Ina ng Diyos**

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaang-loob ng Kanyang lingkod na babae; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.

Lucas 1:46-48

Pagpapasimula 240.**Alleluia, Tono 8**

Taludtod: Pakinggan, O anak na babae, at tumingin, at itungo ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor.

Awit 44:11A, 13B

**10. Ang paglalagay ng balabal ng Panginoong Diyos
at ang ating Tagapagligtas na si Jesucristo**

Prokeimenon, tono 7

Itas ang Panginoon, Diyos namin, / at sumamba sa Kanyang mga paa, sapagkat banal ang mga ito.

Taludtod: Umupo na ang Panginoon sa kaniyang trono: magwala na ang mga bansa.

Salmo 98:5, 1A

At para sa Pari, ang prokimen, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Awit 115:6

Mula sa 125A at para sa Reverend, mula sa 213.

Alleluia, tono 1

Taludtod: Alalahanin Mo ang bayan Mo, na Siyang kinalap Mo mula pa noong una.

Taludtod: Ngunit ang Diyos, ang ating Hari mula pa noong una, ay gumawa ng kaligtasan sa gitna ng lupa.

Awit 73:2A, 12

Alleluia sa Reverendo, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya'y magmamahal sa Kanyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1, 2A

**11. Ang Dakilang Martir
Euphemia ang Lubos na Pinupuri**

Prokeimenon, tono 4

Kamangha-mangha ang Diyos sa Kanyang mga banal; / ang Diyos ng Israel.

Taludtod: Purihin ang Diyos, ang Panginoon, sa mga pagtitipon, mula sa mga bukal ng Israel.

Awit 67:36A, 27

Pagsisimula 181.**Alleluia, Tono 1**

Taludtod: Naghintay ako nang matiisin sa Panginoon, at pinansin Niya ako at dininig ang aking panalangin.

Taludtod: Inilagay Niya ang aking mga paa sa bato at pinatibay Niya ang aking mga hakbang.
Awit 39:2, 3B

12. Mga Icono ng Pinakabanal na Ina ng Diyos, kilala bilang 'Ang May Tatlong Kamay'

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng kaluluwa ko ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat Tiningnan Niya ang Kabanalan ng Kaniyang Alipin; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.
Lucas 1:46-48

Pagpapasimula 240.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Pakinggan, O anak na babae, at tumingin, at itutok ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor.
Awit 44:11A, 13B

13. Ang Kapistahan ng Arkanghel Gabriel

Prokeimenon, Tono 4

Ginagawa Mo ang Iyong mga anghel na mga espiritu, / at ang Iyong mga ministro na isang ningas ng apoy.

Taludtod: Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko! O Panginoon, aking Diyos, lubos Kang pinupuri.
Awit 103:4, 1A

Simula 305.

Alleluia, Tono 5

Taludtod: Purihin Siya, lahat ng kaniyang anghel; purihin Siya, lahat ng kaniyang hukbo.

Taludtod: Sapagkat Siya'y nagsalita, at sila'y naganap; Siya'y nag-utos, at sila'y nilikha.
Awit 148:2, 5B

15. San Vladimir, Katumbas ng mga Apostol, Dakilang Prinsipe Vladimir

Prokeimenon, tono 3

Umawit sa ating Diyos, umawit, / umawit sa ating Hari, umawit.

Taludtod: Lahat ng mga bansa, palakpak kayo; sigaw kayo sa Diyos nang may tinig ng kagalakan.
Awit 46:7, 2

Intonasyon 200.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Itinaas ko ang pinili mula sa aking bayan.

Taludtod: Narito, ang aking kamay ang magtataas sa kaniya, at ang aking bisig ang magpapalakas sa kaniya.
Awit 88:20B, 22

Ang Linggo na pinakamalapit sa ika-16 ng Hulyo. Paggunita sa mga Banal na Ama ng anim na Ekumenikal na Konsilyo

Prokeimenon ng tono at prokeimenon, tono 4, Himno ng mga Ama

Pinagpala Ka, O Panginoon, Diyos ng aming mga ninuno, at ang Kanyang pangalan ay dapat purihin at luwalhatiin magpakailanman.

Dan 3:26

Ordinaryo at Panimula ng mga Ama, Panimula 334.**Alleluia ng tono at ng mga Ama, tono 1**

Taludtod: Ang Panginoon, Diyos ng mga diyos, ay nagsalita at tinawag ang lupa mula sa pagsikat ng araw hanggang sa paglubog nito.

Taludtod: Tipunin Niya ang Kanyang mga banal sa Kanya.

Awit 49:1, 5A

**19. Ang pagtuklas ng mga relikya
ng Kagalang-galang na Seraphim ng Sarov**

Prokeimenon, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng Kanyang ipinagkaloob sa akin? Awit 115:6, 3

Simula 213.**Alleluia, Tono 6**

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya ay magmamahal sa Kanyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1, 2A

20. Ang Banal na Propeta Elias**Prokeimenon, Tono 4**

Ikaw ay pari magpakailanman, / ayon sa kaayusan ni Melkisedek.

Taludtod: Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon: 'Umupo ka sa aking kanan hanggang sa gawin ko ang iyong mga kaaway na tumpakan ng iyong mga paa.'

Awit 109:4B, 1

Simula 57A.**Alleluia, tono 4**

Taludtod: Si Moises at si Aaron sa hanay ng kaniyang mga pari, at si Samuel sa hanay ng mga tumatawag sa kaniyang pangalan.

Taludtod: Sumikat ang liwanag sa mga matuwid, at kagalakan sa mga taos-pusong matapat. Awit 98:6A; 96:11

**22. Tungkol kay Maria Magdalena, Katumbas ng mga Apostol
Maria Magdalena**

Kamangha-mangha ang Diyos sa gitna ng Kanyang mga banal; ang Diyos ng Israel.

Taludtod: Pagpalain ang Diyos, ang Panginoon, sa mga pagtitipon, mula sa mga bukal ng Israel.

Awit 67:36A, 27

Intonasyon 141.**Alleluia, Tono 1**

Taludtod: Naghintay ako nang matiisin sa Panginoon, at dininig Niya ako.

Taludtod: Inilagay Niya ang aking mga paa sa bato at pinatibay Niya ang aking mga hakbang.

Awit 39:2A, 3B

23. Ang Ikon ng Pochaiv ng Pinakabanal na Ina ng Diyos

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46-48

Pagsisimula 320.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Bumangon, O Panginoon, at pumasok sa Iyong kapahingahan, Ikaw at ang kaban ng Iyong kabanalan.

Taludtod: Nangako ang Panginoon kay David nang tapat, at hindi Niya ito babaliktarin. Awit 131:8, 11A

24. Ang mga Banal na Martir Mga Prinsipe Boris at Gleb

Prokeimenon, tono 4

Sa mga banal na nasa lupa Niya, / kamangha-mangha ang pagbubunyag ng Panginoon sa lahat ng Kanyang mga nasa sa kanilang piling.

Taludtod: Palagi kong nakikita ang Panginoon sa aking harapan, sapagkat Nasa aking kanan Siya, upang hindi ako matumba. Awit 15:3, 8

Nagsisimula 99.

Alleluia, Tono 4

Antifona: Sumigaw ang mga matuwid, at dininig sila ng Panginoon; iniligtas Niya sila sa lahat ng kanilang mga kapighatian.

Taludtod: Maraming pagsubok ang dinaranas ng matuwid, ngunit ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito. Awit 33:18, 20

25. Ang Pagpapahinga ng Banal na Ana

Prokeimenon, Tono 4

Kamangha-mangha ang Diyos sa kaniyang mga banal; / ang Diyos ng Israel.

Taludtod: Purihin ang Diyos, ang Panginoon, sa mga pagtitipon, mula sa mga bukal ng Israel. Awit 67:36A, 27

Nagsisimula sa 210B.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Ang kaligtasan ng matuwid ay nagmumula sa Panginoon, at Siya ang kanilang kanlungan sa panahon ng kapighatian. Awit 36:39

27. Sa Dakilang Martir at Tagapaghilom na Panteleimon

Prokeimenon, Tono 4

Kamangha-mangha ang Diyos sa kaniyang mga banal; / ang Diyos ng Israel.

Taludtod: Purihin ang Diyos, ang Panginoon, sa inyong mga pagtitipon, mula sa mga bukal ng Israel. Awit 67:36A, 27

Pagsisimula 292.

Alleluia, Tono 2

Talata: Ang matuwid ay mamumulaklak na parang punong palma; sila'y lalago na parang sedro sa Libano.

Talata: Itanim sa bahay ng Panginoon, mamumukadkad sila sa mga bakuran ng ating Diyos.
Awit 91:13, 14

**28. Ang Icono ng Smolensk
ng Pinakabanal na Ina ng Diyos**

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat Tiningnan Niya ang Kabanalan ng Kaniyang Alipin; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi.
Lucas 1:46-48

Pagpapasimula 240.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Pakinggan mo, anak na babae, at tumingin ka, at itutok mo ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mga mayayaman sa bayan ay maghahangad ng iyong pabor.
Awit 44:11A, 13B

30. San Juan na Martir, ang Mandirigma**Prokeimenon, Tono 7**

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, / at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A

Intonasyon 116.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: Maraming pagsubok ang nararanasan ng matuwid – ngunit ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito.
Awit 33:20

AGOSTO

**1. Ang Pinagmulan (Pagdiriwang)
ng sinaunang Krus na Nagbibigay-buhay ng Panginoon.
Ang pitong magkapatid na martir, ang mga Makabeo,
ang kanilang ina na si Solomonia
at ang kanilang guro na si Eleazar**

Prokeimenon, tono 6

Iligtas Mo, O Panginoon, ang Sugo Mo / at pagpalain Mo ang mana Mo.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumisigaw. O Diyos ko, huwag kang manahimik, ni lumayo sa akin.
Awit 27:9A, 1A

At ang Prokeimenon ng mga Santo, Tono 4

Sa mga banal na naninirahan sa lupa Niya, kamangha-mangha ang pagbubunyag ng Panginoon ng lahat ng Kanyang mga nasa sa kanilang piling.
Awit 15:3

Intonasyon 125A at ang mga santo, intonasyon 330.

Alleluia, tono 4

Taludtod: Alalahanin Mo ang iyong bayan, na iyong pinili mula pa noong una.

Taludtod: Ngunit ang Diyos, ang ating Hari mula pa noong una, ay gumawa ng kaligtasan sa gitna ng lupa. Awit 73:2A, 12

At sa mga banal, tono 4

Taludtod: Sumigaw ang mga matuwid, at dininig sila ng Panginoon; iniligtas Niya sila sa lahat ng kanilang kapighatian.

Awit 33:18

2. Ang Paglilipat ng mga Relikya ng Unang Martir na si Esteban

Prokeimenon, Tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong lupa, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Simula 17.**Alleluia, Tono 1**

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon, at ang Iyong katapatan sa kapulungan ng mga banal. Awit 88:6

6. Ang Pagbabagong-anyo ng Panginoon

Prokeimenon, Tono 4

Kahanga-hanga ang mga gawa Mo, O Panginoon; / Lahat ng bagay ay nilikha Mo nang may karunungan.

Taludtod: Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko! O Panginoon, aking Diyos, lubos kang pinupuri.

Awit 103:24A, 1

Simula 65.**Alleluia, tono 8**

Taludtod: Sa Kayo ang langit, at sa Kayo ang lupa.

Taludtod: Mapalad ang mga taong nakakaalam ng sigaw ng digmaan.

Awit 88:12A, 16A

7. San Mitrofan, Obispo ng Voronezh

Prokeimenon ng kapistahan at prokeimenon para sa santo, tono 1

Ang aking bibig ay magbabalita ng karunungan, at ang pagninilay ng aking puso—kaunawaan. Awit 48:4

Ang karaniwang simula at ang simula para sa santo, 318A.**Alleluia para sa pista at para sa santo, tono 2**

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagpapahayag ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapatotoo ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kanyang Diyos ay nasa kanyang puso, at hindi matitisod ang kanyang mga paa. Awit 36:30, 31

9. San Mateo na Apostol**Prokeimenon ng kapistahan at ng Apostol, tono 8**

Ang kanilang tinig ay umabot sa buong mundo, at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng daigdig. Awit 18:5A

Karaniwang introito at introito para sa Apostol 2.**Alleluia para sa pista at para sa Apostol, tono 1**

Taludtod: Ipinapahayag ng mga langit ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal. Awit 88:6A, 8A

13. Ang Kapistahan ng Pagbabagong-anyo.

San Tikhon,

Obispo ng Voronezh

Prokeimenon ng pista, tono 4

Kahanga-hanga ang mga gawa Mo, O Panginoon, / Lahat ng bagay ay nilikha Mo nang may karunungan.

Taludtod: Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko! O Panginoon, Diyos ko, lubos kang pinadakila. Awit 103:24A, 1

At ang prokeimenon para sa santo, tono 1

Ang aking mga labi ay magbabalita ng karunungan, at ang pagninilay ng aking puso— pagkaunawa. Awit 48:4

Karaniwang introito at introito para sa santo, 318A.**Alleluia ng pista, tono 8**

Taludtod: Sa Iyo ang langit, at sa Iyo ang lupa.

Taludtod: Mapalad ang mga taong nakakaalam ng sigaw ng digmaan. Awit 88:12A, 16A

At sa santo, tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso. Awit 36:30, 31A

15. Ang Pagpapahinga ng Pinakabanal na Ina ng Diyos**Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos**

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya ang kababaang-loob ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46–48

Pagsisimula 240.**Alleluia, Tono 2**

Taludtod: Bumangon ka, O Panginoon, at pumasok ka sa iyong kapahingahan, ikaw at ang kaban ng iyong kabanalan.

Taludtod: Nangako ang Panginoon kay David nang tapat, at hindi Niya ito babaliktarin. Awit 131:8, 11A

16. Ang Paglilipat ng Icono na Hindi Gawa ng Kamay ng Tao ng ating Panginoong Jesucristo

Prokeimenon, tono 4

Kumanta kayo sa Panginoon ng bagong awit, / sapagkat gumawa ang Panginoon ng mga kababalaghan.

Taludtod: Nakita ng lahat ng dulo ng lupa ang kaligtasan ng ating Diyos.

Awit 97:1A, 3B

Ang simula ng Larawan 250 at ng karaniwang isa.

At para sa pista, prokimen, tono 3, Awit ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Lucas 1:46-47

Alleluia, tono 4

Taludtod: O Panginoon, lalakad kami sa liwanag ng iyong mukha, at magagalak kami sa iyong pangalan magpakailanman.

Tingnan ang Awit 88:16B-17A

At ang Alleluia ng kapistahan, tono 2

Taludtod: Bumangon, O Panginoon, at pumasok sa Iyong kapahingahan, Ikaw at ang kaban ng Iyong kabanalan.

Taludtod: Nangako ang Panginoon kay David nang tapat, at hindi Niya ito babaliktarin. Awit 131:8, 11A

23. Ang Wakas ng Pistahan Ang Pagpapahinga ng Pinakabanal na Ina ng Diyos

Prokeimenon ng kapistahan, tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng kaluluwa ko ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya nang may pabor ang kababaan ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46-48

Karaniwan at Pista na Introit, Introit 240.

Alleluia ng pista, tono 2

Taludtod: Bumangon, O Panginoon, at pumasok sa Iyong kapahingahan, Ikaw at ang kaban ng Iyong kabanalan.

Taludtod: Nangako ang Panginoon kay David nang tapat, at hindi Niya ito babaliktarin. Awit 131:8, 11A

24. Ang Paglilipat ng mga Relikya ng Banal na Pedro, Metropolita ng Moscow

Prokeimenon, Tono 1

Ang mga labi ko'y magbabalita ng karunungan, / at ang mga kaisipan ng puso ko – ng pang-unawa.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2
Pagsisimula 318A.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitinag ang kaniyang mga paa. Awit 36:30, 31

25. Ang Paglilipat ng mga Relikya ng Apostol na si Bartolomeo. Apostol Tito

Prokeimenon, tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sansinukob.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; ipinangangasiwa ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay. Awit 18:5A, 2

Simula 300A.

Alleluia, Tono 1

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon.

Taludtod: Pinupuri namin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal. Awit 88:6A, 8A

26. Ang Paghahandog ng Ikon ng Vladimir ng Pinakabanal na Ina ng Diyos

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat Tiningnan Niya ang Kababaa ng Kaniyang Alipin; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46-48

Pagpapasimula 240.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Pakinggan mo, O anak na babae, at tumingin ka, at ikiling mo ang iyong tainga.

Talata: Ang mga mayayaman sa gitna ng bayan ay hahanapin ang Iyong pabor. Awit 44:11A, 13B

29. Ang Pagputol ng Ulo ng ng Banal na Juan na Nangunguna

Prokeimenon, tono 7

Magalak ang mga matuwid sa Panginoon, / at magtiwala sila sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A

Pagsisimula 33.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: Ang matuwid ay mamumulaklak na parang punong palma; siya'y lalago na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Ang mga itinanim sa bahay ng Panginoon ay lulubong sa mga bakuran ng ating Diyos. Awit 91:13, 14

30. Ang Paglilipat ng mga Relikya ng banal na Dakilang Prinsipe Alexander Nevsky

Prokeimenon, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng Kanyang ipinagkaloob sa akin? Awit 115:6, 3

Simula 213.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

31. Ang Posisyon ng Pambanda ng Pinakabanal na Theotokos

Prokeimenon, Tono 3, Himno ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng aking kaluluwa ang Panginoon, at nagagalak ang aking espiritu sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Taludtod: Sapagkat tiningnan Niya ang kababaan ng Kanyang lingkod na babae; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong mapalad ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46-48

Nagsisimula 320.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Bumangon, O Panginoon, at pumasok sa Iyong kapahingahan, Ikaw at ang kaban ng Iyong kabanalan.

Taludtod: Nangako ang Panginoon kay David nang tapat, at hindi Niya ito babaliktarin. Awit 131:8, 11A

Bumalik sa talaan ng nilalaman.

PROKIMENO, MGA APOSTOL AT ALLELUYA PANGKABILANGAN SA LAHAT NG MGA SANTO

Serbisyo sa Banal na Ina ng Diyos

Prokeimenon, Tono 3, Awit ng Ina ng Diyos

Pinupuri ng kaluluwa ko ang Panginoon, at nagagalak ang espiritu ko sa Diyos na aking Tagapagligtas.

Talata: Tiningnan Niya nang may pabor ang kababaang-loob ng Kanyang lingkod; sapagkat narito, mula ngayon tatawagin akong pinagpala ng lahat ng salinlahi. Lucas 1:46-48

O ang prokeimenon, tono 6

Gagawin kong kagalang-galang ang Pangalan Mo sa lahat ng salinlahi.

Taludtod: Pakinggan, O Anak na Babae, at tumingin, at itutok Mo ang Talinghaga Mo. Awit 44:18A, 11A

Intonasyon 240, o intonasyon 320.

Alleluia, tono 8

Taludtod: Pakinggan, O Anak na Babae, at tumingin, at itungo ang iyong tainga.

Taludtod: Ang mayayaman sa gitna ng bayan ay maghahangad ng iyong pabor. Awit 44:11A, 13B

Serbisyo sa Makalangit MGA DI-KATAWAN NA KAPANGYARIHAN

Prokeimenon, tono 4

Lilikhain Mo ang mga anghel Mo bilang mga espiritu, / at ang mga lingkod Mo bilang mga dalanghasa ng apoy.

Taludtod: Purihin mo ang Panginoon, O kaluluwa ko! O Panginoon, Diyos ko, lubos kang pinadakila. Awit 103:4, 1A

Nagsisimula 305.

Alleluia, Tono 5

Taludtod: Purihin Siya, lahat ng kaniyang mga anghel; purihin Siya, lahat ng kaniyang mga hukbo.

Taludtod: Sapagkat Siya'y nagsalita, at sila'y naganap; Siya'y nag-utos, at sila'y nilikha. Awit 148:2, 5B

Serbisyo para sa mga Propeta

Prokeimenon, Tono 4

Ikaw ay pari magpakailanman, / ayon sa kaayusan ni Melkisedek.

Taludtod: Sinabi ng Panginoon sa aking Panginoon: 'Umupo ka sa aking kanan, hanggang gawin ko ang iyong mga kaaway na tumpakan ng iyong mga paa.' Awit 109:4B, 1

Intonasyon 156, o intonasyon 314, o intonasyon 57A.

Alleluia, tono 5

Talata: Si Moises at si Aaron sa gitna ng kaniyang mga pari, at si Samuel sa gitna ng mga tumatawag sa kaniyang pangalan.

Taludtod: Sumikat ang liwanag sa mga matuwid, at kagalakan sa mga taong may matapat na puso.
Awit 98:6A; 96:11

Serbisyo ng mga Apostol

Prokeimenon, tono 8

Ang tinig nila'y umabot sa buong daigdig, / at ang kanilang mga salita hanggang sa mga hangganan ng sanlibutan.

Taludtod: Ipinapahayag ng kalangitan ang kaluwalhatian ng Diyos; inihahayag ng kalawakan ang gawa ng Kanyang mga kamay.

Awit 18:5A, 2

Pagsisimula 131.

Alleluia, Tono 1

Antifona: Ipinapahayag ng kalangitan ang Iyong mga kababalaghan, O Panginoon, at ang Iyong katotohanan – sa kapulungan ng mga banal.

Taludtod: Pinupuri natin ang Diyos sa kapulungan ng mga banal.

Awit 88:6, 8A

Serbisyo sa Santo

Prokeimenon, Tono 1

Ang aking mga labi ay magbabalita ng karunungan, / at ang pagninilay ng aking puso—kaunawaan.

Taludtod: Pakinggan ito, lahat ng mga bansa; makinig, lahat ng naninirahan sa mundo. Awit 48:4, 2

Nagsisimula sa 318A.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang mga labi ng matuwid ay nagsasalita ng karunungan, at ang kanyang dila ay nagpapahayag ng katarungan.

Taludtod: Ang batas ng kaniyang Diyos ay nasa kaniyang puso; hindi matitisod ang kaniyang mga paa.

Awit 36:30, 31

Pagsisilbi sa mga Santo

Prokeimenon, Tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? Awit 115:6, 3

Intonasyon 335.

Alleluia, Tono 2

Taludtod: Ang iyong mga pari ay magbabalot ng katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang lubos.

Taludtod: Pumasok tayo sa kaniyang santuwaryo; sumamba tayo sa lugar kung saan minsang tumayo ang kaniyang mga paa. Awit 131:9, 7

Serbisyo para sa mga Santo
AT YAONG NAGPAKA-HABAGIN PARA KAY KRISTO

Prokeimenon, tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? Awit 115:6, 3

Nagsisimula 213.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; iibigin niya ang kaniyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

SERBISYO PARA SA MARTIR

Prokeimenon, Tono 7

Magagalak ang matuwid sa Panginoon, at magtitiwala sa Kaniya.

Taludtod: Pakinggan Mo, O Diyos, ang aking tinig kapag ako'y nananalangin sa Iyo. Awit 63:11A, 2A

Simula 292.

Alleluia, Tono 4

Antifona: Ang matuwid ay mamumulaklak na parang punong palma; siya'y lalago na parang sedro sa Libano.

Taludtod: Itinanim sa bahay ng Panginoon, mamumukadkad sila sa mga bakuran ng ating Diyos. Awit 91:13, 14

SERBISYO PARA SA MGA MARTIR

Prokeimenon, Tono 4

Sa mga banal na nasa kaniyang lupa, / kamangha-mangha ang pagbubunyag ng Panginoon sa lahat ng kaniyang mga nasa sa kanilang piling.

Taludtod: Palagi kong nakikita ang Panginoon sa aking harapan, sapagkat nasa aking kanan Siya, kaya't hindi ako matitinag. Awit 15:3, 8

Simula 99, o simula 330, o simula 167B.

Alleluia, tono 4

Taludtod: Sumigaw ang mga matuwid, at dininig sila ng Panginoon; iniligtas Niya sila sa lahat ng kanilang mga kapighatian.

Taludtod: Ang matuwid ay dumaranas ng maraming kapighatian – ngunit ililigtas sila ng Panginoon sa lahat ng ito. Awit 33:18, 20

SERBISYO PARA SA BANAL NA MARTIR

Prokeimenon, Tono 7

Ang mga banal ay luluwalhatiin sa kanilang kaluwalhatian / at magagalak sa kanilang mga higaan.

Taludtod: Magkanta kayo sa Panginoon ng bagong awit; purihin Siya sa kapulungan ng mga banal. Awit 149:5, 1

Intonasyon 334.

Alleluia, Tono 2

Antifona: Ang iyong mga pari ay magbabalot sa katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang lubos.

Taludtod: Pumasok tayo sa kaniyang santuwaryo; sumamba tayo sa lugar kung saan minsang tumayo ang kaniyang mga paa. Awit 131:9, 7

Serbisyo para sa mga Banal na Martir

Prokeimenon, Tono 7

Mahalaga sa paningin ng Panginoon / ang kamatayan ng kaniyang mga banal.

Taludtod: Paano ko babayaran ang Panginoon sa lahat ng ginawa Niya para sa akin? Awit 115:6, 3

Zachal 318B, o Zachal 334, o Zachal 246.

Alleluia, tono 2

Antifona: Ang iyong mga pari ay magbibihis ng katuwiran, at ang iyong mga banal ay magagalak nang lubos.

Taludtod: Pumasok tayo sa kaniyang mga bakuran; sumamba tayo sa lugar kung saan minsan tumayo ang kaniyang mga paa. Awit 131:9, 7

Serbisyo SA MGA BANAL NA MARTIR

Prokeimenon, tono 7

Ang mga banal ay luluwalhatiin sa kaluwalhatian / at magagalak sa kanilang mga trono.

Taludtod: Magkanta kayo sa Panginoon ng bagong awit; purihin Siya sa kapisanan ng mga banal. Awit 149:5, 1

Para sa Banal na Martir, simula 291. Para sa mga Banal na Martir, simula 99.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; mamahalin niya ang Kanyang mga utos nang buong puso.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa. Awit 111:1, 2A

Serbisyo para sa mga Martir

Prokeimenon, tono 4

Kamangha-mangha ang Diyos sa kaniyang mga banal; / ang Diyos ng Israel.

Taludtod: Pagpalain ninyo ang Diyos, ang Panginoon, sa mga pagtitipon, mula sa mga bukal ng Israel. Awit 67:36A, 27

Intonasyon 181, o intonasyon 208A.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Naghintay ako nang matiisin sa Panginoon, at pinansin Niya ako at dininig ang aking panalangin.

Taludtod: Inilagay Niya ang aking mga paa sa bato at pinatibay Niya ang aking mga hakbang. Awit 39:2, 3B

Serbisyo SA MGA BANAL NA BABAE

**Prokeimenon at Alleluia gaya ng para sa mga martir.
Nagsisimula sa 208A.**

SERBISYO PARA SA MGA KONFESOR

**Prokeimenon at Alleluia gaya ng para sa mga banal na martir.
Intonasyon 233, o intonasyon 318B, o intonasyon 291.**

SERBISYO PARA SA MGA MINISTRO NA WALANG SUELDO

Prokeimenon gaya ng para sa mga martir.

Pagbasa 153.

Alleluia, tono 2

Taludtod: Masdan, kung gaano kabuti at kaaya-aya para sa mga magkakapatid na manirahan nang magkakasama sa pagkakaisa!

Taludtod: Tulad ng hamog ng Hermon na bumabagsak sa mga bundok ng Sion; sapagkat doon inatas ng Panginoon ang pagpapala at buhay magpakailanman. Awit 132:1, 3

SERBISYO PARA SA PAGLALAGAY NG KATAWAN NG Yumao

Prokeimenon, Tono 6

Ang kanilang mga kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng mga pagpapala.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, itinaas ko ang aking kaluluwa; sa Iyo, aking Diyos, nagtitiwala ako – huwag mo akong pabaya kailanman. Ihambing sa Awit 24:13A, 1–2A

Lunes, Siklo 113.

Huwebes, pagbasa 160.

Martes, pagbasa 162.

Biyernes, Siklo 163.

Miyerkules, pagbasa 178.

Sabado, simula 270.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Mapalad ang taong pinili Mo, O Panginoon, at dinala Mo malapit sa Iyo.

Taludtod: At ang alaala nila ay mananatili mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi. Ihambing sa Awit 64:5; 44:18A

PROKYMNA, MGA APOSTOL AT MGA ALLELARIA, NA KARANIWAN SA LAHAT NG MGA SANTO

[Bumalik sa talaan ng nilalaman.](#)

PROKIMENO, MGA APOSTOL AT ALLELUYA PARA SA IBA'T IBANG OKASYON

SA PAGPAPAHIRAP ANG SAKRAMENTO NG BINYAG

Prokeimenon, Tono 3

Ang Panginoon ang aking liwanag at aking Tagapagligtas: kanino ako matatakot?

Taludtod: Ang Panginoon ang tagapagtanggol ng aking buhay: kanino ako matatakot? Awit 26:1

Nagsisimula sa 91.

Walang taludtod ang itinakda para sa Alleluia.

SA PAGDIRIWANG ANG SAKRAMENTO NG PAG-AASAWA

Prokeimenon, tono 8

Inihagis Mo sa kanilang mga ulo ang mga korona ng mamahaling bato; humiling sila ng buhay sa Iyo, at ipinagkaloob Mo ito sa kanila.

Taludtod: Sapagkat ibibigay Mo sa kanila ang mga pagpapala magpakailanman; pasasayahin Mo sila sa kagalakan sa harap Mo. Ihambing sa Awit 20:4B, 5A, 7

Nagsisimula sa 230B.

Alleluia, tono 5

Ikaw, O Panginoon, ay magbabantay sa amin at magliligtas sa amin mula sa henerasyong ito at magpakailanman. Awit 11:8

SA PAGPAPAHID ANG SAKRAMENTO NG KRISMA

Unang prokeimenon, tono 1

Nawa'y sumatin tayo ang iyong awa, O Panginoon, / sapagkat inilalagay namin ang aming pag-asa sa Iyo.

Taludtod: Magalak kayo, mga matuwid, sa Panginoon – ang papuri ay angkop sa matuwid. Awit 32:22, 1

Simula 57B.

Alleluia, tono 8

Taludtod: Aawitan ko ang Iyong awa at katarungan, O Panginoon. Awit 100:1

Ikalawang Prokeimenon, Tono 2

Ang Panginoon ang aking lakas at aking awit; / Siya ang naging aking kaligtasan.

Taludtod: Pinagsawayan ako ng Panginoon, ngunit hindi niya ako ibinigay sa kamatayan. Awit 117:14, 18

Pagsisimula 116.

Alleluia, tono 5

Taludtod: Aawitin ko ang Iyong mga kaawaan, O Panginoon, magpakailanman.

Awit 88:2A

Ikatlong Prokeimenon, Tono 3

Ang Panginoon ang aking liwanag at aking Tagapagligtas: kanino ako matatakot?

Taludtod: Ang Panginoon ang tagapagtanggol ng aking buhay: kanino ako matatakot?

Awit 26:1

Pagsisimula 153.

Alleluia, tono 2

Antifona: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y nagtitiwala; huwag mo akong pabaya kailanman.

Awit 30:2A

Ika-apat na Prokeimenon, Tono 4

Sa araw na tatawag ako sa Iyo, / pakibigyan mo ako ng mabilis na pakikiramdam.

Taludtod: O Panginoon, pakinggan ang aking panalangin; paunahin Mo ang aking daing.

Awit

101:3B, 2

Simula 182B.

Alleluia, tono 2

Taludtod: Naghintay ako nang matiisin sa Panginoon, at sinagot Niya ako.

Awit 39:2A

Ikalimang Prokeimenon, Tono 5

Ikaw, O Panginoon, ang magliligtas sa amin at magbabantay sa amin / mula sa henerasyong ito at magpakailanman.

Taludtod: Iligtas mo ako, O Panginoon, sapagkat walang matuwid.

Awit 11:8, 2A

Pagsisimula 168.

Alleluia, tono 5

Taludtod: Aawitin ko ang Iyong mga kaawaan, O Panginoon, magpakailanman.

Awit 88:2A

Ika-anim na Prokeimenon, Tono 6

Maawa ka sa akin, O Diyos, / ayon sa iyong malaking awa.

Taludtod: Likhâ Mo sa akin, O Diyos, ang pusong malinis, at baguhin Mo sa loob ko ang matuwid na diwa.

Awit 50:3A, 12

Pagsisimula 213.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon; siya'y magmamahal sa Kaniyang mga utos nang buong puso.

Awit 111:1

Ika-pitong Prokeimenon, Tono 7

O Panginoon, huwag Mo akong sawayin sa Iyong galit / ni parusahan sa Iyong pagkagalit.

Taludtod: Maawa ka sa akin, O Panginoon, sapagkat ako'y mahina.

Awit 6:2, 3A

Pagsisimula 273.

Alleluia, tono 7

Taludtod: Nawa'y pakinggan ka ng Panginoon sa araw ng kapighatian; nawa'y ingatan ka ng pangalan ng Diyos ni Jacob.

Awit 19:2

PARA SA PAGGUPIT NG MGA MONHE

Prokeimenon, Tono 3

Ang Panginoon ang aking liwanag at aking Tagapagligtas: kanino ako matatakot?

Taludtod: Ang Panginoon ang tagapagtanggol ng aking buhay: kanino ako matatakot? Awit 26:1

Pagsisimula 233.

Alleluia, Tono 1

Taludtod: Sumigaw ang dukhang lalaking ito, at dininig siya ng Panginoon, at iniligtas siya mula sa lahat ng kanyang mga kapighatian. Awit 33:7

PARA SA PAGLIBING NG MGA LAYKO

Prokeimenon, tono 6

Mapalad ang landas na tatahakin mo ngayong araw, O kaluluwa, / sapagkat isang lugar ng pahinga ang inihanda para sa iyo.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumigaw. O Diyos ko, huwag kang manahimik, huwag mo akong hamakin.

Ihambing sa Isa. 23:14; 3 Hari 2:2; Juan 14:2; Pahayag 14:13; Awit 27:1

Nagsisimula sa 270.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong pinili Mo at pinalapit Mo sa sarili Mo, O Panginoon. Cf. Awit 64:5

PARA SA PAGLIBING NG MGA MONHE

Prokeimenon, Tono 6

Mapalad ang daan na tatahakin mo ngayong araw, O kaluluwa, / sapagkat isang lugar ng pahinga ang inihanda para sa iyo.

Taludtod: Bumalik ka, O kaluluwa ko, sa iyong kapahingahan, sapagkat ang Panginoon ay nagbigay-loob sa iyo.

Cf. Isa. 23:14; 3 Hari 2:2; Juan 14:2; Pahayag 14:13; Awit 114:7

Nagsisimula sa 270.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong pinili Mo at pinalapit Mo sa Iyo, O Panginoon. Cf. Awit 64:5

PARA SA PAGLIBING NG MGA PARI

Prokeimenon, Tono 6

Mapalad ang landas na tatahakin mo ngayong araw, O kaluluwa, / sapagkat isang pook-pahingahan ang inihanda para sa iyo.

Taludtod: Balik ka, O kaluluwa ko, sa iyong kapahingahan, sapagkat ang Panginoon ay nagpakita ng malaking kabaitan sa iyo.

Tingnan din: Isa. 23:14; 3 Hari 2:2; Juan 14:2; Pahayag 14:13; Awit 114:7

Pagsisimula 270.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Mapalad ang siyang pinili Mo at inilapit sa Iyo, O Panginoon. Tingnan din ang Awit 64:5

Ikalawang Prokeimenon, Tono 6

Pinagpala ang siyang pinili Mo at dinala Mo malapit sa Iyo, O Panginoon.

Taludtod: Ang awit ay angkop sa Iyo, O Diyos, sa Siyon. Tingnan ang Awit 64:5, 2A

Pagsisimula 89.

Alleluia, Tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong pinili Mo at inilapit Mo sa Iyo, O Panginoon.

Ihambing sa Awit 64:5

Ikatlong prokeimenon, tono 6

Mapalad ang taong pinili Mo / at pinalapit Mo sa Iyo, O Panginoon.

Taludtod: At ang alaala nila ay mananatili mula sa salinlahi hanggang sa salinlahi. Cf. Awit 64:5; 44:18A

Nagsisimula 158.

Alleluia, tono 6

Antifona: Mapalad ang mga pinili Mo at inilapit sa Iyo, O Panginoon.

Cf. Awit 64:5

Ika-apat na Prokeimenon, Tono 6

Ang kaluluwa niya ay maninirahan sa gitna ng mga pagpapala.

Taludtod: Sa Iyo, O Panginoon, ako'y sumisigaw. O Diyos ko, huwag kang manahimik, huwag mo akong hamakin.

Awit 24:13; 27:1A

Simula 160.

Alleluia, tono 6

Antifona: Mapalad ang taong natatakot sa Panginoon.

Taludtod: Ang kanyang mga supling ay magiging makapangyarihan sa lupa.

Awit 111:1A, 2A

Ikalimang Prokeimenon, Tono 6

Mapalad ang taong pinili Mo at pinalapit Mo sa Iyo, O Panginoon.

Taludtod: Ang kaniyang kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng kasaganaan.

Ihambing sa Awit 64:5; 24:13

Panimula 113.

Alleluia, tono 6

Antifona: Mapalad ang taong pinili Mo at inilapit Mo sa Iyo, O Panginoon.

Taludtod: Ang kaniyang kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng mga pagpapala.

Cf. Awit 64:5; 24:13

PARA SA PAGLIBING NG MGA BATA

Prokeimenon, Tono 6

Mapalad ang landas na tatahakin mo ngayong araw, O kaluluwa, / sapagkat isang lugar ng pahinga ang inihanda para sa iyo.

Balik ka, o kaluluwa ko, sa iyong kapahingahan, sapagkat ang Panginoon ay nagbigay nang sagana sa iyo.

Ihambing sa Isa 23:14; 3 Hari 2:2; Juan 14:2; Pahayag 14:13; Awit 114:7

Pagsisimula 162.

Alleluia, tono 6

Taludtod: Mapalad ang taong pinili Mo at pinalapit Mo sa Iyo, O Panginoon.

Taludtod: Ang kaniyang kaluluwa ay maninirahan sa gitna ng kasaganaan.

Cf. Awit 64:5; 24:13

SA MALILIIT NA BENDISYON NG TUBIG

Prokeimenon, Tono 3

Ang Panginoon ang aking liwanag at aking Tagapagligtas: kanino ako matatakot?

Taludtod: Ang Panginoon ang tagapagtanggol ng aking buhay: kanino ako matatakot?

Awit 26:1

Simula 306.

Alleluia, Tono 6

Antifona: Ang puso ko ay naglabas ng salita ng pagpapala.

Taludtod: Ipinahayag ko ang aking mga gawa sa Hari.

Awit 44:2A

SA PAGKAKADAKO NG SIMBAHAN

Prokeimenon, Tono 4

Ang kabanalan ay bagay sa Tahanan Mo, O Panginoon, / magpakailanman.

Taludtod: Umupo ang Panginoon sa trono; siya'y nakasuot ng kaluwalhatian; ang Panginoon ay nakasuot ng kapangyarihan at nagbigkis sa kaniyang sarili.

Awit 92:5B, 1A

Pagsisimula 307.

Alleluia, Tono 1

Antifona: Ang mga saligan nito ay nasa mga banal na bundok. Minamahal ng Panginoon ang mga pintuan ng Siyon higit sa lahat ng mga tirahan ni Jacob.

Taludtod: Mga kagalang-galang na bagay ang sinasabi tungkol sa iyo, O lungsod ng Diyos. **Awit 86:1-2, 3**

SA SERBISYO PARA SA MAIKAKASAKIT

Prokeimenon, Tono 1

Sinabi ko: 'O Panginoon, maawa ka sa akin, pagalingin mo ang aking kaluluwa, / sapagkat nagkasala ako sa Iyo.'

Taludtod: Mapalad ang taong nag-iisip sa mga nangangailangan at dukha: sa araw ng kapahamakan ililigtas siya ng Panginoon.

Awit 40:5, 2

Magsisimula sa 57B, o magsisimula sa 210B.

Alleluia, Tono 8

Taludtod: Tingnan Mo ako at maawa Ka sa akin.

Awit 118:132A

SA PUNDASYON NG SIYUDAD

Prokeimenon, Tono 4

Ang kabanalan ay bagay sa Tahanan Mo, O Panginoon, magpakailanman.

Taludtod: Sapagkat itinatag Niya ang mundo, at hindi ito matitinag.

Awit 92:5B, 1B

Nagsisimula sa 40B.

Alleluia, tono 2

Taludtod: Ang mga saligan niya ay nasa mga banal na bundok. Minamahal ng Panginoon ang mga tarangkahan ng Siyon higit sa lahat ng mga tinitirahan ni Jacob.

Taludtod: Ang marilag na mga bagay ay sinasabi tungkol sa iyo, O lungsod ng Diyos. **Awit 86:1-2, 3**

PARA SA SERBISYO SA PANAHOON NG TAG-ULA

Prokeimenon, Tono 4

Didiligin mo ang mga uka ng lupa, / paramiin mo ang ani nito.

Taludtod: Magagalak ito sa iyong mga pag-ulan at lulubos.

Ihambing sa Awit 64:11

Intonasyon 57A.

Alleluia, tono 8

Taludtod: Pagpapalain mo ang korona ng taon sa iyong kabutihan, at mapupuno ng kasaganaan ang iyong mga kapatagan.

Taludtod: Mamumulaklak ang kaaya-ayang mga lugar ng ilang, at ang mga burol ay babalutin ng kagalakan.

Awit 64:12, 13

SA SERBISYO KABANG MAHABANG ULAN

Prokeimenon, Tono 4

Iligtas mo ako, O Diyos, / sapagkat umabot na sa kaluluwa ko ang tubig.

Taludtod: Nahagis ako sa malalim na putik, at walang matatapkan.

Awit 68:2, 3A

Simula 98.

Alleluia, tono

Taludtod: Iligtas mo ako sa putik, baka malubog ako, at sa malalalim na tubig.

Taludtod: Huwag mong hayaan na baha-bagyo sa tubig ang magtaglay sa akin, ni lunukin ako ng kalaliman.

Awit 68:15A–15C, 16A

SA SERBISYO KABANG ISANG YUGTO NG MALA-LUPIG

Prokeimenon, tono 8

O Panginoon, huwag Mo akong sawayin sa Iyong galit / ni parusahan sa Iyong pagkainis.

Taludtod: Huwag mong ibaling ang mukha Mo sa lingkod Mo.

Awit 37:2; 68:18A

Nagsisimula 331B.

Alleluia, tono 5

Antifona: O Diyos, itinakwil Mo kami at pababa Mo kami.

Taludtod: Yugyugin Mo ang lupa at guluhin ito; pagalingin Mo ang mga bitak nito, sapagkat nanginginig ito.

Awit 59:3A, 4

SA SERBISYO SA PANAHOON NG SUNOG

Prokeimenon, Tono 1

Nawa'y sumatinamo ang habag Mo, O Panginoon, / sapagkat inilalagay namin ang aming pag-asa sa Iyo.

Taludtod: Narito, ang mga mata ng Panginoon ay nakatitig sa mga natatakot sa Kanya, sa mga umaasa sa Kanyang awa.

Awit 32:22, 18

Simula 332.

Alleluia

Mapagpala at maawain ang Panginoon sa lahat ng tumatawag sa Kanya. Ihambing ang Awit 102:8; 144:18

**SA SERBISYO
SA PANAHOON NG DIGMAAN**

Prokeimenon, Tono 1

Ang Panginoon ay makapangyarihan at malakas, / ang Panginoon ay makapangyarihan sa pakikibaka.

Taludtod: Pag-aari ng Panginoon ang lupa at ang lahat ng nasa loob nito, ang sanlibutan at ang lahat ng naninahan dito. Awit 23:8B, 1

Pagsisimula 233.

Alleluia, Tono 8

Talata: Ang Panginoon ng mga hukbo ay sumasaamin; ang Diyos ni Jacob ang aming kanlungan.

Talata: Ang Diyos ang ating kanlungan at lakas, isang tagapagsaup sa mga panahong ang mabigat na kapighatian ay dumating sa atin. Awit 45:12, 2

**SA PAGSAMBA
NANG UMAATAKE ANG KALABAN**

Prokeimenon, tono 4

Mangyari na ang Diyos ay bumangon / at mangalat ang Kaniyang mga kaaway.

Taludtod: Tulad ng paglipas ng usok, gayon nawa'y maglaho sila. Awit 67:2A, 3A

Intonasyon 220A.

Alleluia

Ang Panginoon, na nagdupok sa labanan; ang Panginoon ang Kanyang pangalan. Exodo 15:3

SA SERBISYO PARA SA KAPAYAPAAAN

Prokeimenon, tono 4

Dakila ang kapayapaan / – para sa mga umiibig sa Iyo, O Panginoon.

Taludtod: Naghintay ako sa Diyos, ang aking Tagapagligtas. Ihambing sa Awit 118:165A; 54:9A

Nagsisimula sa 221.

Alleluia, Tono 4

Taludtod: Ipanalangin ninyo ang kapayapaan ng Jerusalem. Awit 121:6A

Bumalik sa talaan ng mga nilalaman.